ΔΟΕ • 1922 • ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Άδειας

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1117/1996 ΚΕΜΠΑ
Ξενοφώντος 15Α – 105 57 Αθήνα, Τηλ. 32.21.316

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1122 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2003 | ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

72η Τακτική Γενική Συνέλευση

«Το νέο Μισθολόγιο των Δ.Υ. μακριά από τις προσδοκίες των Εκπαιδευτικών»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ✓ Ενέργειες του Δ.Σ. κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού
- ✓ Αποφάσεις 72ης Γ.Σ.
- ✓ Τοποθετήσεις Αντιπροσώπων
- ✓ Ενημέρωση Αιρετών
- ✓ Δευτερολογία Προέδρου
- ✓ Πανηγυρική Συνεδρίαση

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ εύχεται σε όλους τους συναδέλφους, τους γονείς και τους μαθητές των Σχολείων

«Το νέο Μισθολόγιο των Δ.Υ. μακριά από τις προσδοκίες των Εκπαιδευτικών»

Ύστερα από κυοφορία δύο και πλέον ετών δόθηκαν, στις αρχές Ιουλίου 2003 στην ΑΔΕΔΥ οι προτάσεις της Κυβέρνησης, για το «νέο μισθολόγιο» των Δ. Υπαλλήλων.

Υπενθυμίζουμε ότι με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης είχε συγκροτηθεί πριν από δύο χρόνια η επιτροπή «Κιντή» προκειμένου να μελετήσει την υπάρχουσα κατάσταση στο δημόσιο τομέα και να προτείνει ένα «νέο μισθολόγιο» που θα ανέτρεπε τις ανισότητες και θα είχε ως στόχο τη σύγκλιση σε βάθος χρόνου των μισθών των Δ.Υ. της πατρίδας μας με τους μισθούς των Υπαλλήλων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι προτάσεις που δόθηκαν στην ΑΔΕΔΥ δεν έχουν καμία σχέση με τα πορίσματα της Επιτροπής «Κιντή» αφού, ακόμη και το συντηρητικότερο σενάριο εκείνης της Επιτροπής προέβλεπε αυξήσεις τουλάχιστον 17% στους μισθούς των Δ.Υ., ούτε φυσικά προσεγγίζουν κατ' ελάχιστο την προοπτική της σύγκλισης.

Οι προτάσεις της Κυβέρνησης διατηρούν την υπάρχουσα κατάσταση στο δημόσιο τομέα αφού διατηρούντα τα υψηλότατα επιδόματα διαφόρων κλάδων και συνεχίζεται το "αίσχος" των ειδικών λογαριασμών. Ουσιαστικά πρόκειται για μια πρόταση εισοδηματικής πολιτικής, αφού οι αυξήσεις (οι μεγαλύτερες) που δίνονται φτάνουν στην Π.Ε. κατηγορία μέχρι 6%.

Στην πρόταση της Κυβέρνησης ενσωματώνονται στους βασικούς μισθούς το Χ.Ε., το επίδομα εξομάλυνσης και το 1/3 του κινήτρου απόδοσης και μένουν εκτός όλα τ' άλλα επιδόματα και φυσικά οι ειδικοί λογαριασμοί. Μάλιστα ενώ αρχικά ο υπουργός Οικονομίας είχε ανακοινώσει τη σταδιακή ενσωμάτωση του επιδόματος των 176€ στους βασικούς μισθούς «άλλαξε» άποψη και αποφάσισε τη σταδιακή ενσωμάτωση του κινήτρου απόδοσης. Και αυτό, φυσικά, εκ του πονηρού. Γιατί στην περίπτωση ενσωμάτωσης του επιδόματος των 176€ θα ήταν υποχρεωμένος να το χορηγήσει και στους εκπαιδευτικούς που δεν το είχαν λάβει. Προχώρησε μάλιστα παραπέρα ανακοινώντας ότι το επίδομα των 176€ δεν θα χορηγηθεί σε καμία άλλη κατηγορία Δ.Υ. και σε όσους χορηγήθηκε, θα διατηρηθεί ως προσωπική διαφορά.

Ο κλάδος μας τα τελευταία 25 χρόνια αγωνίζεται και διεκδικεί ενιαίο μισθολόγιο για όλους τους Δ.Υ. με βάση τις γενικές προτάσεις των Γενικών Συνελεύσεων. Κι' αυτό, γιατί πιστεύει, ότι όλοι οι υπάλληλοι του Δημόσιου τομέα θα πρέπει να αμείβονται ανάλογα με τα τυπικά και ουσιαστικά τους πρόσωπα.

Η σημερινή πρόταση της Κυβέρνησης για το «νέο μισθολόγιο» είναι πολύ πίσω ακόμη και από το μισθολόγιο του 1997, αφού η όποια «ιδιαιτερότητα» είχε αναγνωριστεί τότε στους εκπαιδευτικούς με τη χορήγηση του εξωδιδακτικού επιδόματος καταργείται σήμερα με τη χορήγηση του επιδόματος των 176€ σε όλες τις κατηγορίες των Δ.Υ., εκτός των εκπαιδευτικών. Οι ισορροπίες του μισθολογίου του '97 ανατρέπονται σε βάρος των εκπαιδευτικών.

Είναι φυσικό ότι ο κλάδος μας μπροστά στην κατάσταση, που διαμορφώνεται, είναι υποχρεωμένος να αντιδράσει δυναμικά και να διεκδικήσει την οικονομική του αναβάθμιση.

Το μαχαίρι έχει φτάσει στο κόκκαλο. Ας το κατανοήσουν καλά, τόσο η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας όσο και η κυβέρνηση συνολικά. Η συνεχιζόμενη επί εξαετία υποσχεσιολογία και παρελκυστική τακτική έχει φτάσει τον κλάδο στα όριά του.

Η νέα σχολική χρονιά δεν θα ξεκινήσει με καλούς οιωνούς και την ευθύνη για την αναταραχή που θα προκύψει δε θα την έχουν οι εκπαιδευτικοί, αλλά αυτοί που για χρόνια τώρα «εμπαίζουν» τον κλάδο με ανάξιες υποσχέσεις.

Ο αγώνας για ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς θα είναι σκληρός και ανυποχώρητος.

ΑΠΟ ΤΗ Δ.Ο.Ε.

Σχετικοί πίνακες στη σελ. 10

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΔΟΕ
Ιδιοκτησία: ΔΟΕ
Διεύθυνση: Ξενοφώντος 15Α
Τ.Κ. 105 57 Αθήνα

Εκδότης: Μπράτης Δημήτρης
Τηλ.: 210 3312790
Υπεύθυνος Εκδόσεων: Καραγιάννης Θωμάς
Τηλ.: 210 3312792
Παραγωγή: PRESS LINE - Μάγερ 11, - Αθήνα
Τ.Κ. 10438 Τηλ.: 210 5225479

Δραστηριότητες - Ενέργειες του Δ.Σ. της ΔΟΕ κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού

«Συνάντηση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ στις 30/7/2003»

Κύριοι Υπουργοί,

Το Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας αισθάνεται την ανάγκη, στην πρώτη αυτή συνάντηση, να θέσει υπόψη σας τις προτάσεις του για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που αφορούν την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και τους λειτουργούς της.

Είναι αυτονόητο ότι από την εξέλιξη των ζητημάτων αυτών, στη διάρκεια του καλοκαιριού, θα εξαρτηθεί η παραπέρα πορεία και δράση του κινήματός μας με την έναρξη της σχολικής χρονιάς.

Θεωρούμε, επίσης, επιβεβλημένο να σας μεταφέρουμε το γενικότερο κλίμα αναταραχής που επικρατεί στο χώρο των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, καθώς και τα αισθήματα πικρίας, απογοήτευσης και αγανάκτησής τους, αισθήματα που εκφράστηκαν και μέσα από τις εργασίες της πρόσφατης Γενικής Συνέλευσης, για την παρελκυστική πολιτική που ακολουθείται, από πλευράς κυβέρνησης, σε ότι αφορά την αντιμετώπιση του οξύτατου οικονομικού τους προβλήματος.

Κύριοι Υπουργοί,

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., πραγματικά πιστεύει ότι τα πολλά και οξυμμένα προβλήματα της Δημόσιας Εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών που την υπηρετούν αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά με το συνεχή διάλογο και τη συχνή επικοινωνία όλων των εμπλεκομένων φορέων. Αρκεί ο διάλογος αυτός να είναι ειλικρινής, υπεύθυνος και ουσιαστικός, να θεωρείται θεσμική υποχρέωση της πολιτείας και όχι προσχηματική διαδικασία για τη δημιουργία εντυπώσεων.

Ας μην ξεχνάμε ότι καμιά αλλαγή στην εκπαίδευση δεν πρόκειται να τελεσφορήσει, όσο θετική και αν είναι, εάν δεν έχει φυσικούς συμμάχους και αποδέκτες αυτούς που μοχθούν καθημερινά στο χώρο του σχολείου.

Με βάση το σκεπτικό αυτό ζητήσαμε τη συνάντηση αυτή η οποία πιστεύουμε να βοηθήσει σημαντικά στο να προωθηθούν και να επιλυθούν άμεσα τα προβλήματα που απασχολούν την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και τους λειτουργούς της.

ΘΕΜΑ 1ο: Οικονομική και επιστημονική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

(α) Οικονομική αναβάθμιση.

Το αίτημα για την οικονομική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, ιεραρχείται από τα πρώτα στους στόχους και τις προτεραιότητες του κλάδου.

Κύριοι Υπουργοί,

Είναι κοινή πεποίθηση ότι η μισθολογική μας κατάσταση ήταν πάντα αναντίστοιχη με την προσφορά και το έργο μας, γι' αυτό και αποτέλεσε αφετηρία σημαντικών αγώνων που ανέδειξαν τα προβλήματα της εκπαίδευσης γενικότερα. Η ιδιαιτερότητα του εκπαιδευτικού έργου και ο κρίσιμος χαρακτήρας του στη σημερινή συγκυρία είναι, ήδη, ευρέως αποδεκτά. Επόμενο είναι, ότι η ιδιαιτερότητα αυτή πρέπει ν' αναγνωρίζεται και ν' αποτυπώνεται στη μισθολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών.

Δυστυχώς, όμως, διαπιστώνουμε ότι, από πλευράς οικονομικής μεταχείρισης, ο εκπαιδευτικός της Δημόσιας Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης έχει εγκαταλειφθεί. Επί εξαετία και πλέον, και παρά τις επανειλημμένες διαβεβαιώσεις για το αντίθετο, υφίσταται τόσο άδικη οικονομική μεταχείριση που φτάνει στο σημείο να μην καταβάλλονται πολλές φορές ούτε τα υπεσχημένα διορθωτικά ποσά της εισοδηματικής πολιτικής. Η μισθολογική μεταχείριση, που υφίστανται οι εκπαιδευτικοί, όχι μόνο δεν αναγνωρίζει την ιδιαιτερότητα του εκπαιδευτικού επαγγέλματος αλλά αντίθετα έχει οδηγήσει σε προκλητική ισοπέδωση και ορατή υποβάθμισή τους.

Αντιμέτωποι με παλινωδίες και αλλεπάλληλες κυβερνητικές υπαναχωρήσεις, με έκπληξη διαπιστώνουμε, πότε ν' ανακοινώνεται η ενσωμάτωση των 176 Ευρώ, στο μηχανισμό των βασικών μισθών του νέου μισθολογίου και πότε ν' ανακαλείται η χορήγησή του, με το σκεπτικό ότι η ισχύουσα νομοθεσία δεν προβλέπει τη χορήγησή του στους εκπαιδευτικούς.

Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια εδραιωμένη πια στη συνείδησή μας παρελκυστική τακτική της κυβέρνησης που πλήττει βάναυσα τις ευαισθησίες και τη φιλοτιμία

μας ως εκπαιδευτικών, που προκαλεί τον πολιτικό μας πολιτισμό και επειδή, προσεγγίζει πλέον τα όρια του εμπαιγμού, υποχρεώνει, τον κλάδο να ξεχειλίζει από αισθήματα οργής και αγανάκτησης.

Οι εκπαιδευτικοί έχουν πλέον εξαντλήσει κάθε όριο αντοχής και ανοχής σε καταστάσεις, που όσο και αν εξαντλούν τα όρια των καλών προθέσεων, εμφανίζουν μηδενική πολιτική αποτελεσματικότητα ως προς τη μεταχείριση που η κυβέρνηση τους επιφυλάσσει.

Γι' αυτό, κύριοι Υπουργοί, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. σας καλεί να πάρετε άμεσα πρωτοβουλίες και με συγκεκριμένα μέτρα και ρυθμίσεις να δώσετε τη λύση που αναμένει ο κλάδος μας στο οξύτατο αυτό ζήτημα. Πάντως είναι σίγουρο ότι δεν μπορούμε να δεχτούμε τη συνέχιση της υποσχεσιολογίας και της παρελκυστικής τακτικής. Διαμηνύουμε, εγκαίρως, ότι η νέα σχολική χρονιά θα ξεκινήσει με μεγάλη αναταραχή στο χώρο μας σε περίπτωση μη ικανοποίησης του κυρίαρχου οικονομικού μας αιτήματος.

Διεκδικούμε:

1. Νέο μισθολόγιο Δ. Υ., που θα στηρίζεται στις πιο κάτω βασικές αρχές:

(α) Το ύψος του κατώτερου Β.Μ. στην Υ.Ε., να προσδιοριστεί στα 1050 ευρώ.

(β) Το μισθολόγιο ν' αποτελείται μόνο από βασικές αποδοχές, που σημαίνει ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στις νέες βασικές αποδοχές,

(γ) Ακώλυτη μισθολογική εξέλιξη.

(δ) Μη σύνδεση μισθού - βαθμού - παραγωγικότητας.

(ε) Σχέση εξωτερική κατώτερων-ανώτερων αποδοχών 1:3 και εσωτερική 1:2

(στ) Σύνδεση του μισθολογίου με το Δ.Τ.Κ. και την αύξηση του Α.Ε.Π.

(ζ) Το μισθολόγιο πρέπει να είναι τέτοιο, ώστε να συμβάλει στην πραγματική σύγκλιση των μισθών με τα κράτη της Ε.Ε.

2. Ο κλάδος, μέχρι την εφαρμογή νέου μισθολογίου Δ.Υ., *διεκδικεί:*

(α) Την άμεση χορήγηση του επιδόματος των 176 ευρώ.

(β) Τη χορήγηση αυξήσεων πάνω από 30% στους βασικούς μας μισθούς, για κάλυψη απωλειών εισοδήματος, λόγω της ακολουθούμενης εισοδηματικής πολιτικής.

(γ) Διπλασιασμό του επιδόματος εξωδιδακτικής απασχόλησης.

(δ) Καθιέρωση επιδόματος βιβλιοθήκης ύψους 150 Ευρώ.

(ε) Διπλασιασμό των οικογενειακών επιδομάτων και άμεση καταβολή των αναδρομικών σύμφωνα με την απόφαση του Α.Ε.Δ.

(στ) Ουσιαστική αύξηση της αποζημίωσης των υπερωριών.

(ζ) Υπερωριακή αποζημίωση στους εκπαιδευτικούς, που προσφέρουν διδακτικό έργο, πέραν του ωραρίου τους.

(β) Επιστημονική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού. (επιμόρφωση - εξομοίωση – μετεκπαίδευση)

1. Επιμόρφωση

Με βάση το Ν. 2986/02 προβλέπεται η δημιουργία Οργανισμού Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών. Παρά το γεγονός ότι ο οργανισμός συγκροτήθηκε, μέχρι τώρα δεν έχει ανακοινωθεί κανένα επιμορφωτικό πρόγραμμα για τους εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Διεκδικούμε:

- Εισαγωγική επιμόρφωση, που θ' απευθύνεται στους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι για πρώτη φορά πρόκειται ν' αναλάβουν υπεύθυνα μια τάξη.
- Περιοδική επιμόρφωση, που θα στοχεύει στη διαρκή βελτίωση της διδακτικής ικανότητας των εκπαιδευτικών και θα επεκτείνεται σε όλη τη διάρκεια της επαγγελματικής σταδιοδρομίας τους (τρίμηνης, εξάμηνης, ετήσιας διάρκειας με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα).
- Ενδοσχολική επιμόρφωση.

2. Εξομοίωση

Από το 1997 λειτουργούν στα παιδαγωγικά τμήματα της χώρας προγράμματα Ακαδημαϊκής και Επαγγελματικής Αναβάθμισης των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Τα προγράμματα αυτά προβλέπεται να συνεχιστούν με χρηματοδότηση από το Β' ΕΠΕΑΕΚ και έτσι θα ολοκληρωθεί ο κύκλος της αναβάθμισης των πτυχίων των δασκάλων και των νηπιαγωγών της διετούς φοίτησης. Ο κλάδος μας έχει χαρακτηρίσει τη διαδικασία εξομοίωσης των πτυχίων ως ιστορική κατάκτηση.

Προτείνουμε:

- Να συνεχιστούν τα προγράμματα εξομοίωσης, με βάση το Π.Δ. 130/90, μέχρι να αποκτήσουν το πτυχίο Παιδαγωγικού Τμήματος όλοι οι συνάδελφοι που το επιθυμούν. Να ξεκινήσει, άμεσα, η εξομοίωση στις περιοχές που δεν έχει αρχίσει ακόμη.
- Να συμμετέχει και η Δ.Ο.Ε. στη Γ.Σ. του τμήματος, όταν συζητούνται και αποφασίζονται τα προγράμματα Σπουδών.
- Τα προγράμματα Σπουδών να έχουν σχέση με την εκπαιδευτική πραγματικότητα που υπάρχει σήμερα στα σχολεία μας και να μην εξαντλούνται στο θεωρητικό επίπεδο.
- Η εξακτίνωση να καλύψει όλες τις περιοχές της χώρας.
- Να υπάρξει ουσιαστική αποζημίωση των εξομοιούμενων, όπως προβλέπεται σε όλα τα ευρωπαϊκά προγράμματα.
- Να κατοχυρωθεί το δικαίωμα μετεγγραφής όσων παρακολουθούν τα προγράμματα εξομοίωσης με δικαίωμα μεταφοράς μαθημάτων.
- Να υπάρξει πρόβλεψη για χρηματοδότηση του προγράμματος από τον κρατικό προϋπολογισμό.

3. Μετεκπαίδευση.

Υπάρχει ανάγκη αναβάθμισης της μετεκπαίδευσης των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Προτείνουμε:

1. Να ιδρυθούν Διδασκαλεία μετ/σης και στα υπόλοιπα Παιδαγωγικά Τμήματα της χώρας (όπως προβλέπει ο Ν.2327/95) όπου θα μετεκπαιδεύονται και οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων.
2. Το ΥΠ.Ε.Π.Θ. να ενθαρρύνει στηρίζοντας με κάθε τρόπο (οικονομική ενίσχυση, Διδακτικό Προσωπικό με μόνιμα μέλη ΔΕΠ, υλικοτεχνική υποδομή κ.α.) τα Π.Τ. προς την κατεύθυνση αυτή.
3. Η μετ/ση να διατηρήσει και να διευρύνει το μαζικό της χαρακτήρα με αύξηση του αριθμού των εισαγομένων στα διδασκαλεία αλλά και με ουσιαστική συμμετοχή των μετεκπαιδευόμενων στην κατάρτιση των προγραμμάτων.
4. Η μετ/ση να παραμείνει μία και ενιαία τόσο για τους πτυχιούχους Π.Α., όσο και για τους πτυχιούχους Π.Τ. και να αποτελεί ενδοϋπηρεσιακή υπόθεση δηλ. να είναι δικαίωμα των εν ενεργεία εκπ/κών.
5. Να δίνεται η δυνατότητα, στα πλαίσια των μαθημάτων που διδάσκονται, στους μετ/νους, για έρευνες, εργασίες και δραστηριότητες, με στόχο την παρέμβαση στην Εκπ/κή πράξη και την εφαρμογή καινοτόμων ιδεών στο χώρο της Εκπ/σης.
6. Απαιτείται αναβάθμιση της μετ/σης, τόσο ως προς το επίπεδο των σπουδών με τη δημιουργία κατευθύνσεων (οργάνωση και Διοίκηση της Εκπ/σης - Ειδική Αγωγή – Νέες τεχνολογίες στην Εκπ/κη διαδικασία - Παιδαγωγική - Ψυχολογία) όσο και ως προς τον χορηγούμενο τίτλο (μεταπτυχιακός).
7. Η διαδικασία επιλογής των Εκπ/κών για τη μετ/ση να πραγματοποιείται με αδιάβλητο διαγωνισμό, με ευθύνη του ΥΠ.Ε.Π.Θ. σε συνεργασία με τα Π.Τ., τους τοπικούς Συλλόγους και τη Δ.Ο.Ε.

Θέμα 2ο: Ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο και Νηπιαγωγείο

Ο κλάδος των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης επιδιώκει ένα ολοήμερο σχολείο, που θα συμβάλλει αποτελεσματικά στην ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης και προτείνει:

Θεσμοθέτηση του ολοήμερου σχολείου με συγκεκριμένο νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο θα καθορίζει τις προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας ενός ολοήμερου σχολείου, τη δομή, την υλικοτεχνική υποδομή, τη λειτουργία, τις δαπάνες, το εκπαιδευτικό προσωπικό κ.λ.π. Πάνω απ' όλα να διασφαλίζει τις εργασιακές σχέσεις και τα εργασιακά δικαιώματα όλων των εκπαιδευτικών

Λειτουργία των ολοήμερων τμημάτων με πρόγραμμα που θ' ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα των μαθητών, με τη διασφάλιση της κατάλληλης υποδομής, με μειωμένο αριθμό μαθητών ανά τμήμα, το απαραίτητο εκπαιδευτικό προσωπικό, ώστε ο χρόνος παραμονής των παιδιών ν' αξιοποιείται πλήρως και με παιδαγωγικούς όρους.

Την επέκταση του ολοήμερου δημοτικού σχολείου με εξασφάλιση των κατάλληλων προϋποθέσεων λειτουργίας του όπως υποδομή, εξοπλισμό, εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό, επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, εξασφάλιση εργασιακών σχέσεων εκπαιδευτικών κλπ.

Τοποθέτηση Υποδιευθυντή σ' όλα τα Σχολεία, Υπεύθυνου για τη λειτουργία των Ολοήμερων Τμημάτων.

Έγκαιρη ενημέρωση γονέων μαθητών κι εκπαιδευτικών για τα σχολεία στα οποία θα λειτουργήσουν από τη νέα χρονιά ολοήμερα τμήματα.

Αύξηση των ωρών προετοιμασίας που διατίθενται για τις τάξεις Δ, Ε, ΣΤ από 5 που είναι σήμερα σε 10 με αντίστοιχη μείωση των ωρών των μαθημάτων ειδικοτήτων. Αναμόρφωση του αναλυτικού και ωρολογίου προγράμματος για τα μαθήματα που είναι κοινά και στην πρωινή και στην απογευματινή ζώνη.

Άμεση έναρξη επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, προκειμένου να μπορούν ν' αναλάβουν και να διδάξουν τα αντικείμενα για τα οποία δε χρειάζονται ειδικότητες και κατέχουν οι ίδιοι βασικές γνώσεις, (π.χ. πληροφορική, θέατρο, χορός κλπ.).

Ειδικότητες να προσλαμβάνονται μόνο στην περίπτωση που δεν υπάρχουν στη σχολική μονάδα εκπαιδευτικοί με ιδιαίτερες γνώσεις των αντικειμένων του ολοήμερου. (Γενικότερα ως Συνδικαλιστικό Κίνημα έχουμε ταχθεί ενάντια στο θεσμό των ωρομίσθιων εργαζομένων).

Το Υπουργείο Παιδείας σε συνεργασία με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και τους σχολικούς συμβούλους να καλύψει τις ανάγκες των εκπαιδευτικών της Αγγλικής στην Πρωτοβάθμια με πληρέστερο τρόπο και να τους βοηθήσει με την παροχή απαραίτητου παιδαγωγικού υλικού, βιβλίων κτλ., που θα οδηγήσει τη διευκόλυνση του διδακτικού τους έργου.

Οι εκπαιδευτικοί Αγγλικής θα πρέπει να διδάσκουν στο ολοήμερο σχολείο ανά τάξη ή σε διαφορετικά επίπεδα και όχι όπως είναι μέχρι τώρα Δ', Ε' και ΣΤ' μαζί, προκειμένου να μην υποβαθμίζεται ο ρόλος της Δημόσιας Εκπαίδευσης.

Απλοποίηση των διαδικασιών εκταμίευσης και χρήσης των ειδικών ποσών για τις δαπάνες των ολοήμερων σχολείων και νηπιαγωγείων.

Οι επιλέξιμες δαπάνες να καθορίζονται από το σύλλογο διδασκόντων κάθε σχολείου, ανάλογα με τις προκύπτουσες σε αυτό ανάγκες και η τριμελής Επιτροπή που ορίζεται να προβαίνει στις αγορές των αναγκαίων υλικών, σύμφωνα με όλες τις νόμιμες διαδικασίες και οι δαπάνες αυτές να γίνονται αποδεκτές από τον ειδικό λογαριασμό.

Θέμα 3ο: Ωράριο - Εργασιακές σχέσεις

Ο κλάδος διεκδικεί ενιαίο εκπαιδευτικό ωράριο. Το ωράριο των εκπαιδευτικών καθορίζεται ενιαία για όλους με βάση τα χρόνια υπηρεσίας και όχι από τον τύπο του σχολείου στο οποίο υπηρετεί ο εκπαιδευτικός.

Συνεχές ωράριο των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης - Όχι στην ελαστικοποίηση του ωραρίου.

Εκπαιδευτικός που συμπληρώνει τουλάχιστον 18 ώρες εβδομαδιαίως στο ίδιο σχολείο να μη μετακινείται για συμπλήρωση του ωραρίου του σε άλλο σχολείο. Τις υπόλοιπες ώρες μέχρι την πλήρη συμπλήρωση του υποχρεωτικού του ωραρίου να τις διαθέτει για την ανάπτυξη άλλων δραστηριοτήτων στο ίδιο σχολείο.

Ο χρόνος επίβλεψης κατά τη διάρκεια του φαγητού των μαθητών στα πιλοτικά ολοήμερα σχολεία θεωρείται ως χρόνος διδακτικού ωραρίου. Αυτονόητο είναι ότι το μέτρο αυτό πρέπει να επεκταθεί και στα ολοήμερα τμήματα.

Μείωση στο μισό του διδακτικού ωραρίου των διευθυντών σχολικών μονάδων που είναι ολοήμερα. Ο διευθυντής να διδάσκει από 3 μέχρι 6 ώρες, ανάλογα με τον τύπο του σχολείου. Παράλληλα να μειωθεί το ωράριο και των υποδιευθυντών και ανάλογα με τον τύπο του σχολείου να γίνει από 12 μέχρι 15 ώρες.

Αποζημίωση των ολιγοθεσιτών συναδέλφων μας για τις περισσότερες ώρες που εργάζονται και δεύτερο, κάλυψη των κενών με υπερωριακή αποζημίωση, όπου δεν υπάρχει ο πρόσθετος δάσκαλος.

Υπάρχει σαφής διάκριση του εργασιακού από το διδακτικό ωράριο. Η ανάθεση διδασκαλίας πέραν του υποχρεωτικού εβδομαδιαίου ωραρίου του εκπαιδευτικού σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εντάσσεται μέσα στην υποχρέωση του εκπαιδευτικού για παραμονή στο σχολείο, προς παροχή άλλων υπηρεσιών. Η οποιαδήποτε δε απασχόληση των μαθητών ανάγεται στο διδακτικό ωράριο

Η αναπλήρωση εκπαιδευτικών που απουσιάζουν αντιμετωπίζεται με τρεις τρόπους:

1. Με το διορισμό σε κάθε πολυθέσιο σχολείο ενός επιπλέον εκπαιδευτικού, ο οποίος αναλαμβάνει την ενισχυτική διδασκαλία σε συστηματική βάση και καλύπτει τις ολιγοήμερες, ολιγόωρες άδειες του διδακτικού προσωπικού.

2. Με τη δημιουργία λίστας αδιόριστων εκπαιδευτικών που επιθυμούν να εργαστούν στη συγκεκριμένη περιοχή και καλούνται να αναπληρώνουν κενά όπου παρουσιάζονται. Γι' αυτούς τους εκπαιδευτικούς θα εξασφαλιστούν όλα τα εργασιακά και ασφαλιστικά τους δικαιώματα.

3. Στην περίπτωση που καμιά από τις παραπάνω λύσεις δεν είναι εφικτή, μπορεί ο Σύλλογος Διδασκόντων να αναθέσει το έργο της αναπλήρωσης του εκπαιδευτικού, που λείπει, σε άλλο εκπαιδευτικό του σχολείου, ο οποίος βεβαίως θ' αμείβεται υπερωριακά.

Θέσπιση και στα δημοτικά σχολεία γραμματειακής υποστήριξης.

Θέμα 4ο: Καθηκοντολόγιο - Κανονισμός Λειτουργίας Σχολείων

(α): Καθηκοντολόγιο.

Ο κλάδος εκφράζει την κατηγορηματική αντίθεσή του στο ισχύον καθηκοντολόγιο και ζητά την τροποποίησή του σύμφωνα με τις θέσεις του.

(β): Κανονισμός λειτουργίας Σχολείων

Από το 1985 που ψηφίστηκε ο νόμος 1566 μέχρι σήμερα πολλά ζητήματα, που έχουν σχέση με τη διοίκηση και την οργάνωση της σχολικής μονάδας, δε ρυθμίστηκαν, επειδή δεν εκδόθηκαν ποτέ τα αντίστοιχα Προεδρικά Διατάγματα. Τα Π.Δ. (200/98, 201/98) για την οργάνωση των σχολείων αφήνουν πολλά κενά με αποτέλεσμα να δημιουργούνται πάρα πολλά προβλήματα και τριβές μεταξύ των συναδέλφων.

Προτείνουμε:

Σήμερα είναι απαραίτητη η σύνταξη ενός κανονισμού λειτουργίας σχολείων, που θα ενισχύει την αποκέντρωση και την αυτοδιοίκηση σε επίπεδο σχολικής μονάδας και θα οριοθετεί τις αρμοδιότητες των διαφόρων οργάνων σε τοπικό και Νομαρχιακό επίπεδο. Τα βασικά ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπίσει ένας σύγχρονος κανονισμός λειτουργίας Σχολείων είναι:

1. Η σαφής οριοθέτηση της ευθύνης των εκπαιδευτικών, χωρίς δυνατότητα παρερμηνείας, σε σχέση με την ασφάλεια των μαθητών και το ωράριο εργασίας, ιδιαίτερα στις περιοχές, όπου οι μαθητές μετακινούνται με τα μέσα μαζικής μεταφοράς.
2. Η αντιμετώπιση του ζητήματος της αναπλήρωσης των εκπαιδευτικών, που απουσιάζουν για οποιοδήποτε λόγο από το σχολείο (κανονικές άδειες, αναρρωτικές, συνδικαλιστικές, κλπ.).

Θέμα 5ο: Αξιολόγηση

Η αντικειμενική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών αποτελεί επιδίωξή μας, με βάση τις προτάσεις που διατυπώνουμε παρακάτω:

Προτείνουμε:

Εκείνο που πρέπει να γίνει κατανοητό απ' όλους είναι, ότι για να εφαρμοστεί και ιδιαίτερα για να πετύχει το σύστημα αξιολόγησης, πρέπει να συζητηθεί και να τύχει της αποδοχής τόσο από την πλευρά των αξιολογητών, όσο και των αξιολογούμενων. Υπάρχουν δυο βασικές προϋποθέσεις για την αποδοχή της αξιολόγησης:

- Η αποδοχή του πλαισίου και των κριτηρίων δηλαδή του περιεχομένου του θεσμού της αξιολόγησης.
- Είναι απαραίτητο να πειστούν όλοι οι αξιολογούμενοι, ότι από το προϊόν της αξιολογικής διαδικασίας προκύπτει όφελος, κέρδος και αναβάθμιση της ίδιας της εκπαίδευσης.

Πιο αναλυτικά, κύριοι στόχοι αυτής της αξιολογικής διαδικασίας είναι η συμμετοχή του εκπαιδευτικού και η συλλογική ένταξή του στη διαμόρφωση των στόχων της σχολικής μονάδας, η επαγγελματική αναβάθμισή του, η αυτόνομη δράση του και η αυτοπραγμάτωσή του. Η ανάπτυξη του πνεύματος συνευθύνης, συνεργασίας και αλληλεγγύης, που αντανακλάται ευθέως στη βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου. Η καθιέρωση προτεραιοτήτων και κριτηρίων που αποβαίνουν λειτουργικά και ανταποκρίνονται στις ιδιαίτερες ανάγκες της σχολικής μονάδας.

Η διαδικασία της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας οφείλει να απαντά στα εξής ερωτήματα:

1. Τί προγραμματίζεται.
2. Πώς εφαρμόζεται, αυτό που προγραμματίζεται, στην πράξη.
3. Τί αξιολογείται.
4. Πώς αποτιμάται το τελικό αποτέλεσμα.
5. Ποιες πρωτοβουλίες πρέπει να αναληφθούν για τη βελτίωση της προσπάθειας.

Τόσο στον προγραμματισμό, στο σχεδιασμό και στην αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου βασική και καθοριστική είναι η συμμετοχή του Συλλόγου Διδασκόντων με το Σχολικό Σύμβουλο.

Μετά την εξαγωγή των συμπερασμάτων από τη δοκιμαστική εφαρμογή της διαδικασίας αξιολόγησης της σχολικής μονάδας, τον εντοπισμό των προβλημάτων και την αποσαφήνιση των διορθωτικών παρεμβάσεων, εκπονείται διαδικασία αξιολόγησης των εκπαιδευτικών με τη συνεργασία του Κλάδου και του Υπουργείου Παιδείας.

Είναι αυτονόητο ότι σκοπός και στόχος των παρεμβάσεων και κυρίως της τελικής αποτίμησης είναι η αντιμετώπιση αδυναμιών, λαθών, και προβλημάτων που μειώνουν την ποιότητα της εκπαίδευσης , παράλληλα όμως και η δέσμευση και η υποχρέωση της πολιτείας να δώσει λύσεις στα προβλήματα που διαπιστώθηκαν, έτσι ώστε να μην επαναληφθούν στην επόμενη σχολική χρονιά.

Το αποτέλεσμα της αξιολογικής διαδικασίας του εκπαιδευτικού χρησιμοποιείται:

1. όταν θέλει να είναι υποψήφιος για κατάληψη θέσης στελέχους εκπαίδευσης.
2. όταν αποδεδειγμένα διαπιστώνεται αρνητική προσφορά έργου.

Θέμα 6ο: Ασφαλιστικά - Συνταξιοδοτικά

Διεκδικούμε:

- Να δοθεί πλήρης σύνταξη των εκπαιδευτικών στα 30 έτη υπηρεσίας.
- Η σύνταξη ν' αποτελεί το 80% των εν ενεργεία αποδοχών και να υπολογίζεται στον τελευταίο μισθό.
- Να κατοχυρωθεί η διοικητική αυτοτέλεια των Ασφαλιστικών Ταμείων με αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου που διέπει το καθεστώς λειτουργίας, με στόχο την αυτοδιαχείριση.
- Ο Εκπαιδευτικός να έχει δικαίωμα να εισπράξει τμήμα του εφάπαξ με τη συμπλήρωση συγκεκριμένου χρόνου υπηρεσίας, όπως ισχύει στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.
- Η πλειοψηφία των διοικήσεων των Ασφαλιστικών Ταμείων ν' αποτελείται από εκπροσώπους των ασφαλισμένων.
- Να θεμελιώνεται δικαίωμα συνταξιοδότησης σε περίπτωση θανάτου ή ολικής αναπηρίας, ανεξάρτητα από τα χρόνια της υπηρεσίας, με κατώτερο όριο σύνταξης στο ύψος του 80% των αποδοχών του νεοδιόριστου εκπαιδευτικού.
- Να αυξηθεί το ποσό των δανείων, να μειωθούν τα επιτόκια και ν' απλουστευθούν οι διαδικασίες που απαιτούνται για την χορήγηση τους από τα Ασφαλιστικά Ταμεία.
- Πλήρη ιατροφαρμακευτική και υγειονομική περίθαλψη. Δωρεάν περίθαλψη για οδοντιατρικά και φυσιοθεραπεία. Δωρεάν χορήγηση γυαλιών οράσεως και φακών επαφής.
- Να καταργηθεί η εξαγορά της στρατιωτικής θητείας για όσους δε συμπλήρωσαν 25ετή υπηρεσία μέχρι 31-12-1997.

Θέμα 7ο: Μείωση αριθμού μαθητών ανά τμήμα

Ο Νόμος πλαίσιο για την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Ν. 1566/85) προβλέπει αναλογία μαθητών ανά δάσκαλο και νηπίων ανά νηπιαγωγό 1:30, εκτός από τις περιπτώσεις των ολιγοθέσιων σχολείων.

Δεκαοχτώ χρόνια μετά την ψήφισή του η σύνθεση του μαθητικού πληθυσμού έχει αλλάξει, αφού έχουν έλθει στην Ελλάδα πολλοί οικονομικοί μετανάστες με αποτέλεσμα να παρατηρείται το φαινόμενο στις σχολικές τάξεις οι αλλοδαποί μαθητές, σε πολλές περιπτώσεις, να υπερβαίνουν το 50% του συνόλου των μαθητών, τόσο στα μεγάλα αστικά κέντρα (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, κλπ.) όσο και στην περιφέρεια (π.χ. Κυκλάδες). Οι μαθητές αυτοί είναι σίγουρο ότι χρειάζονται μέσα στην τάξη περισσότερη βοήθεια (εξατομικευμένη διδασκαλία). Η ενσωμάτωση των Α.Μ.Ε.Α. στις « κανονικές» τάξεις, που είναι η βασική φιλοσοφία του νέου Νόμου για την Ειδική Αγωγή, είναι ένας ακόμα σημαντικός λόγος που συνηγορεί στη μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα.

Προτείνουμε: Μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα στους 1:20.

Θέμα 8ο: Μεταθέσεις - Αποσπάσεις

Προτείνουμε:

- Μεταθέσεις: Να τεθεί σε ισχύ νέο Προεδρικό Διάταγμα για τις μεταθέσεις και να γίνει αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων.
- Αποσπάσεις: Να αντικειμενικοποιηθεί και να μοριοδοτηθεί το σύστημα αποσπάσεων με έμφαση στους κοινωνικούς λόγους και στους λόγους υγείας. Οι αποσπάσεις των εκπαιδευτικών σε οποιαδήποτε υπηρεσία να γίνονται από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια των Εκπαιδευτικών.
- Στα πενταμελή Υπηρεσιακά Συμβούλια ο κλάδος (ΚΥΣΠΕ - ΑΠΥΣΠΕ- ΠΥΣΠΕ) των εκπαιδευτικών να εκπροσωπείται από τρία αιρετά μέλη.

Θέμα 9ο: Ενισχυτική διδασκαλία.

Ο θεσμός της ενισχυτικής διδασκαλίας δεν εφαρμόζεται ουσιαστικά στο δημοτικό σχολείο, παρά μόνο ευκαιριακά, όταν υπάρχουν κενές ώρες εκπαιδευτικών για κάλυψη του υποχρεωτικού τους ωραρίου.

Προτείνουμε:

Διορισμό ενός επιπλέον δασκάλου στα πολυθέσια σχολεία, ο οποίος θ' αναλάβει τη συστηματική εφαρμογή της ενισχυτικής διδασκαλίας και θα καλύπτει και τις ολιγοήμερες άδειες του διδακτικού προσωπικού.

Θέμα 10ο: Αναλυτικά προγράμματα - βιβλία - υλικοτεχνική υποδομή

Επειδή τα υπάρχοντα σχολικά βιβλία έχουν συγγραφεί πριν από το 1985 και παράλληλα παρουσιάζεται έλλειψη στην υλικοτεχνική υποδομή των σχολείων,

Προτείνουμε:

(α) *Αναμόρφωση των αναλυτικών προγραμμάτων και συγγραφή νέων βιβλίων.*

(β) Πλήρη εξοπλισμό των σχολείων με τ' απαραίτητα εποπτικά μέσα.

(γ) Συγκεκριμένη χρονική δέσμευση για την κατάργηση της διπλοβάρδιας σε όλα τα σχολεία, με την κατασκευή νέων αιθουσών.

Θέμα 11ο: Διορισμοί εκπαιδευτικών - πρόσληψη αναπληρωτών.

Επιδιώκουμε το σταδιακό διορισμό των εκπαιδευτικών της Π.Ε. σε οργανικές θέσεις που θα δημιουργηθούν από:

- Τη μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα (1:20).
- Τη διετή υποχρεωτική προσχολική αγωγή.
- Την ένταξη στο εκπαιδευτικό σύστημα όλων των παιδιών, που σήμερα είναι εκτός σχολείου.
- Την πλήρη εφαρμογή του θεσμού του ολοήμερου δημοτικού σχολείου και νηπιαγωγείου.
- Την εφαρμογή συστηματικής ενισχυτικής διδασκαλίας.
- Την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών (επιμόρφωση τρίμηνης, εξάμηνης ή και ετήσιας διάρκειας με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα).
- Τη συνταξιοδότηση των εκπαιδευτικών στα 30 χρόνια υπηρεσίας, με πλήρη σύνταξη.
- Τη διδασκαλία του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής στις Α΄ και Β΄ τάξεις και της Ξένης Γλώσσας στην Γ΄ τάξη.
- Την εφαρμογή προγραμμάτων καταπολέμησης του αναλφαβητισμού και εκπαίδευσης ενηλίκων.

Διεκδικούμε:

Αύξηση του ποσοστού των διοριζόμενων από τον ενιαίο πίνακα Αναπληρωτών από 25% σε 40%.

Θέμα 12ο: Υποχρεωτική προσχολική αγωγή.

Είναι γεγονός ότι, αν θέλουμε να κάνουμε πραγματική και ουσιαστική μεταρρύθμιση στην εκπαίδευση, πρέπει να ξεκινήσουμε από τα θεμέλιά της, που είναι το νηπιαγωγείο.

Διεκδικούμε:

Την καθιέρωση της υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής για όλα τα παιδιά της νηπιακής ηλικίας.

Θέμα 13ο: Συνδικαλιστικές άδειες.

Προτείνουμε:

Να δοθεί συνδικαλιστική άδεια ως εξής:

Με πλήρη απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα για:

- Τα έντεκα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- Τα επτά μέλη του ΙΠΕΜ – Δ.Ο.Ε.
- Τα αιρετά μέλη των Υπηρεσιακών Συμβουλίων.

Στα διοικητικά συμβούλια των Συλλόγων της Χώρας ως εξής:

– Στους Συλλόγους που έχουν πάνω από πεντακόσια μέλη

- Πέντε ημέρες άδεια το μήνα στα μέλη των Προεδρείων (Πρόεδρος, Αντιπρόεδρος, Γενικός Γραμματέας)
- Δυο ημέρες άδεια το μήνα στα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ.

– Στους Συλλόγους που έχουν κάτω από πεντακόσια μέλη:

- Τρεις ημέρες άδεια το μήνα στα μέλη των Προεδρείων
- Μια ημέρα άδεια το μήνα στα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ.

Οι άδειες στα μέλη των Προεδρείων και των μελών του Δ.Σ. υπολογίζονται στα ωρολόγια προγράμματα των σχολείων (από την ημερομηνία της εκλογής τους).

Να χορηγούνται δυο ημέρες άδεια το χρόνο για την πραγματοποίηση τακτικών γενικών συνελεύσεων.

Να χορηγείται άδεια απουσίας, για όλο το χρόνο, στους εκπαιδευτικούς που είναι Δήμαρχοι ή Πρόεδροι Κοινοτήτων σε Δήμους ή Κοινότητες κάτω των 2.000 κατοίκων.

Θέμα 14ο: Υγιεινή - Ασφάλεια

Πρόταση:

1. Να γίνει λεπτομερής έλεγχος όλων των διδακτηρίων και να εκδοθούν πιστοποιητικά περί τήρησης των όρων υγιεινής και ασφάλειας.
2. Να υπάρχει υπεύθυνος σχολίατρος για όλα τα σχολεία, ο οποίος θα τα επισκέπτεται τουλάχιστον μια φορά το μήνα.
3. Να υπάρχουν φύλακες σε όλα τα σχολεία της χώρας.

Θέμα 15ο: Δαπάνες για την Παιδεία.

Είναι αυτονόητο, κύριοι Υπουργοί, ότι για να πραγματοποιηθούν όλα τα παραπάνω χρειάζεται γενναία αύξηση των δαπανών για την παιδεία.

Διεκδικούμε την αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% επί του ΑΕΠ ως πρώτο βήμα προσέγγισης του Ευρωπαϊκού μέσου όρου. Η διατύπωση αυτή κινείται στην κατεύθυνση του ιστορικού αιτήματος του 15% των δαπανών του Γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού για την Παιδεία.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος	Ο Γενικός Γραμματέας
Μπράτης Δημήτρης	**Μπαμπούρας Πολυζώης**

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

για τα αποτελέσματα της συνάντησης

1. Πραγματοποιήθηκε σήμερα 30 Ιουλίου 2003 συνάντηση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με τον Υπουργό Παιδείας κ. Ευθυμίου, υπόψη του οποίου τέθηκαν όλα τα αιτήματα των εκπαιδευτικών της Π.Ε., όπως αυτά διαμορφώθηκαν και μετά την τελευταία Γ.Σ. του Κλάδου. Μεταξύ των άλλων τέθηκαν: Το οξύτατο οικονομικό πρόβλημα των Εκπαιδευτικών, η αύξηση των δαπανών για την Παιδεία, η μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, ο Κανονισμός Λειτουργίας Σχολείων, η αναπλήρωση των εκπαιδευτικών κ.λ.π.

2. Ο Υπουργός απαντώντας στο οικονομικό αίτημα δήλωσε ότι το νέο μισθολόγιο που ανακοινώθηκε περιέχει θετικά στοιχεία για τους Δ.Υ., ότι το επίδομα των 176€ δε θα δοθεί στους εκπαιδευτικούς και παρέπεμψε την όποια οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών σε ανακοινώσεις που θα γίνουν το Σεπτέμβρη, χωρίς να δεσμευτεί για το μέγεθος και τον τρόπο έκφρασης της αναγνώρισης από την Κυβέρνηση της ιδιαιτερότητας των εκπαιδευτικών. Για το θέμα της αύξησης των δαπανών για την Παιδεία απάντησε ότι το 5% επί του Α.Ε.Π. θα υλοποιηθεί μέχρι το 2008. Για τη μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα ανέφερε ότι η χώρα μας έχει την καλύτερη αναλογία μαθητών ανά εκπαιδευτικό στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν θα προχωρήσει σε νομοθετική ρύθμιση για το θέμα. Όσον αφορά τα υπόλοιπα θέματα που του έθεσε το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. επιφυλάχθηκε ν' απαντήσει στο μέλλον.

3. Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εκτιμά ότι συνεχίζεται από την πλευρά της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠ.Ε.Π.Θ. η ίδια παρελκυστική τακτική, που ακολουθήθηκε και στο παρελθόν, ιδιαίτερα δε στο οξύτατο οικονομικό πρόβλημα δεν υπάρχει καμιά συγκεκριμένη δέσμευση. Μετά απ' αυτά το Δ.Σ. προσανατολίζεται σε απεργιακές κινητοποιήσεις με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς.

Από τη ΔΟΕ

Το νέο μισθολόγιο και οι Εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης

ΠΡΟΣ:
1. Υπουργό Εθνικής Οικονομίας κ. Νίκο Χριστοδουλάκη
2. Υπουργό Παιδείας κ. Πέτρο Ευθυμίου
3. Υφυπουργό Οικονομικών κ. Νίκο Φαρμάκη
4. Υφυπουργό Παιδείας κ. Νίκο Γκεσούλη

ΚΟΙΝ:
1.Α.Δ.Ε.Δ.Υ
2. Συλλόγους Δ/Ν Χώρας

Κύριοι Υπουργοί,

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., με αφορμή τις τελευταίες εξελίξεις στο θέμα του νέου μισθολογίου, έχει να παρατηρήσει τα εξής:

1. Πάγια θέση του Κλάδου μας είναι η καθιέρωση ενός νέου Ενιαίου Μισθολογίου στο χώρο του Δημοσίου, μιας νέας πολιτικής μισθών, που θα θέσει τέρμα στη μισθολογική αναρχία, θα άρει τις κραυγαλέες μισθολογικές αδικίες και ανισότητες, θα καλύψει τις απώλειες των αποδοχών μας, θα συνδέει τους μισθούς μας με την αύξηση του Α.Ε.Π. και θα κάνει επιτέλους αποδεκτή την πολιτική επιλογή ότι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι δεν είναι δυνατό να αποτελούν τη μοναδική πηγή άντλησης πόρων για το δημόσιο ούτε τη μόνιμη κι εύκολη λύση για την επιτυχία της κάθε περιοριστικής πολιτικής.

2. Είναι σίγουρο ότι με το «νέο μισθολόγιο» που ανακοινώθηκε δεν τηρούνται οι δεσμεύσεις της κυβέρνησης και του ίδιου του Πρωθυπουργού της χώρας και δεν επιτυγχάνονται οι παραπάνω στόχοι, επειδή:

- Διατηρείται το καθεστώς των ειδικών λογαριασμών και των υψηλών επιδομάτων (εκτός μισθολογίου) με αποτέλεσμα υπάλληλοι με τα ίδια τυπικά προσόντα να έχουν τεράστιες αποκλίσεις στις αποδοχές τους.
- Δεν ενσωματώνεται το σύνολο των επιδομάτων στο βασικό μισθό με αποτέλεσμα οι αποδοχές μας να παραμένουν τριχοτομημένες και αυτό να αποβαίνει τελικά σε βάρος των συντάξεων μας.
- Η διεύρυνση των εσωτερικών και εξωτερικών σχέσεων είναι αμελητέα.
- Ο βασικός μισθός στην Υ.Ε. κατηγορία διαμορφώνεται στα 590 Ευρώ έναντι 1050 που διεκδικεί ο κλάδος και η ΑΔΕΔΥ.
- Η χρηματοδότησή του κινείται στο όριο μιας βελτιωμένης εισοδηματικής πολιτικής.
- Δεν έχει προοπτική σύγκλισης με τα μισθολόγια των Δ.Υ. των κρατών μελών της Ε.Ε.
- Διατηρεί τα οικογενειακά επιδόματα στα ίδια χαμηλά επίπεδα.

3. Ο κλάδος μας διακατεχόμενος από αισθήματα οργής και αγανάκτησης, αφού για μια ακόμη φορά βλέπει να διαψεύδονται οι όποιες προσδοκίες είχαν καλλιεργηθεί από πλευράς κυβέρνησης για μια πραγματική οικονομική αναβάθμισή του μέσω του νέου μισθολογίου, εκφράζει την κατηγορηματική του αντίθεση στις προτεινόμενες ρυθμίσεις και είναι αποφασισμένος να αγωνιστεί με όλες του τις δυνάμεις για την καθιέρωση ενός μισθολογίου που θα εκφράζει τις παρακάτω αρχές:

α) Το ύψος του κατώτερου Β.Μ. στην Υ.Ε., να προσδιοριστεί στα 1050 ευρώ.

β) Το μισθολόγιο ν' αποτελείται μόνο από βασικές αποδοχές, που σημαίνει ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στις νέες βασικές αποδοχές,

γ) Θα έχει ακώλυτη μισθολογική εξέλιξη.

δ) Δε θα συνδέει το μισθό με το βαθμό και την παραγωγικότητα.

ε) θα προβλέπει εξωτερική σχέση κατώτερων-ανώτερων αποδοχών 1:3 και εσωτερική 1:2

στ) θα συνδέει το μισθολόγιο με το Δ.Τ.Κ. και την αύξηση του Α.Ε.Π.

ζ) θα έχει προοπτική σύγκλισης με τα μισθολόγια των κρατών-μελών της Ε.Ε.

Ταυτόχρονα ο κλάδος μέχρι την εφαρμογή του νέου μισθολογίου διεκδικεί:

α) Τη χορήγηση αυξήσεων πάνω από 30% στους βασικούς μας μισθούς, για κάλυψη απωλειών εισοδήματος, λόγω της ακολουθούμενης εισοδηματικής πολιτικής.

β) Την άμεση χορήγηση του επιδόματος των 176 ευρώ.

γ) Διπλασιασμό του επιδόματος εξωδιδακτικής απασχόλησης,

δ) Καθιέρωση επιδόματος βιβλιοθήκης

ε) Διπλασιασμό των οικογενειακών επιδομάτων και καταβολή των αναδρομικών σύμφωνα με την απόφαση του Α.Ε.Δ.

στ) Ουσιαστική αύξηση της αποζημίωσης των υπερωριών.

ζ) Υπερωριακή αποζημίωση στους εκπαιδευτικούς, που προσφέρουν διδακτικό έργο, πέραν του ωραρίου τους.

4. Ο κλάδος μας, σε περίπτωση που δεν ικανοποιηθούν τα οικονομικά του αιτήματα, είναι υποχρεωμένος να προχωρήσει σε κινητοποιήσεις με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης

Ο Γενικός Γραμματέας
Μπαμπούρας Πολυζώης

Παραιτήσεις εκπαιδευτικών κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους

ΠΡΟΣ:
1. Υπουργό Παιδείας κ. Πέτρο Ευθυμίου
2. Υφυπουργό Παιδείας κ. Νίκο Γκεσούλη

ΚΟΙΝ:
Συλλόγους Δ/Ν Χώρας

Κύριοι Υπουργοί

Τον Ιούνιο του τρέχοντος έτους, ψηφίστηκε από τη Βουλή ο Ν. 3149 με τίτλο «Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδας, Δημόσιες βιβλιοθήκες και άλλες διατάξεις». Μεταξύ των άλλων ψηφίστηκε ρύθμιση (άρθρο 13 παρ. 20) σύμφωνα με την οποία:

«α) Παραιτήσεις εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, όταν υποβάλλονται στη διάρκεια του διδακτικού έτους, εφόσον γίνονται αποδεκτές, παράγουν έννομα αποτελέσματα από την επόμενη της λήξης του διδακτικού έτους. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του οικείου κεντρικού υπηρεσιακού συμβουλίου, μπορεί να γίνει αποδεκτή παραίτηση εκπαιδευτικού και να λυθεί η υπαλληλική σχέση αυτού στη διάρκεια του διδακτικού έτους, εφόσον συντρέχουν σοβαρές ανάγκες, όπως βαριές και δυσίατες ασθένειες και εξαιρετικά σοβαροί οικογενειακοί λόγοι του εκπαιδευτικού».

Κύριοι Υπουργοί, έχοντας υπόψη ότι:

- Η παραπάνω ρύθμιση προωθήθηκε στη Βουλή ερήμην του Κλάδου,
- Παρατηρείται μια προσπάθεια επαναφοράς του θέματος σε τακτά χρονικά διαστήματα, παρ' ότι είναι εκφρασμένη η αντίθετη άποψη του εκπαιδευτικού κόσμου
- Είναι προφανής η αντισυνταγματικότητα της ρύθμισης, η οποία έγκειται στον περιορισμό του δικαιώματος του εκπαιδευτικού, ως Έλληνα πολίτη, να διεκδικήσει τη συνταξιοδότησή του στο πλαίσιο που ο νόμος του δίνει.

Σας κάνουμε γνωστό ότι ως Κλάδος δεν πρόκειται να δεχθούμε περιορισμό των δικαιωμάτων μας, και ούτε θα συνεργήσουμε στην υλοποίηση αποφάσεων που μας αφορούν και με τις οποίες είμαστε σαφώς αντίθετοι.

Ως Δ.Ο.Ε. ζητούμε την απάλειψη της συγκεκριμένης διάταξης από τον παραπάνω Νόμο και μέχρι τότε θα πάρουμε όλα εκείνα τα μέτρα που, κατά την κρίση μας, θα την καταστήσουν ανενεργή.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος **Μπράτης Δημήτρης** — Ο Γενικός Γραμματέας **Μπαμπούρας Πολυζώης**

Αποκλεισμοί εκπαιδευτικών ειδικοτήτων από Κ.Π.Ε. (Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης)

ΠΡΟΣ:
1. Υπουργό Παιδείας κ. Πέτρο Ευθυμίου
2. Υφυπουργό Παιδείας κ. Νίκο Γκεσούλη

ΚΟΙΝ:
Σύλλογο Δ/Ν Κορυδαλλού

Κύριε Υπουργέ

Έχοντας υπόψη την με αρ. πρωτ. 41644/Γ7/24/4/2003 απόφασή σας, είμαστε υποχρεωμένοι να διαμαρτυρηθούμε για τη μη ισότιμη μεταχείριση των συναδέλφων μας ειδικοτήτων Π.Ε.. Συγκεκριμένα με την παραπάνω απόφαση αποκλείονται οι συνάδελφοι ειδικοτήτων που υπηρετούν στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση από την απόσπασή τους στα Κ.Π.Ε. αλλά και από τη διεκδίκηση θέσης υπευθύνου ή αναπληρωτή υπευθύνου των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, παρ' ότι η πρώτη σας σχετική απόφαση (57905/Γ2/4-6-2002) αλλά και ο Νόμος 2986/2002 (άρθρο 8 παρ.2) προέβλεπε τη συμμετοχή τους.

Κύριε Υπουργέ

Είμαστε βέβαιοι ότι θα απαλείψετε την αδικία την οποία υφίστανται οι παραπάνω συνάδελφοί μας, δίνοντάς τους το δικαίωμα της απόσπασής τους στα Κ.Π.Ε. αλλά και τη δυνατότητα διεκδίκησης - μαζί με τους υπόλοιπους συναδέλφους μας της Π.Ε. - της θέσης υπευθύνου / αναπληρωτή υπευθύνου Κ.Π.Ε. για την προσεχή σχολική χρονιά, παρατείνοντας - όπως είναι φυσικό - την προθεσμία υποβολής των δικαιολογητικών τους.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος **Μπράτης Δημήτρης** — Ο Γενικός Γραμματέας **Μπαμπούρας Πολυζώης**

«Το νέο Μισθολόγιο των Δ.Υ. μακριά από τις προσδοκίες των Εκπαιδευτικών»

➡ Συνέχεια

Οι αποδοχές αυτές αφορούν άγαμους εκπ/κούς

ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Α/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ

ΑΠΟ 1-1-2004 ΜΕ ΤΟ Ν. ******

ΕΤΗ	Μ.Κ.	ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΕΣ ΑΠΟΔΟΧΕΣ								ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ							
		ΒΑΣΙΚΟΣ ΜΙΣΘΟΣ	ΧΡΟΝΟ-ΕΠΙΔΟΜΑ	ΕΞΟΜΑ-ΛΥΝΣΗΣ	ΟΙΚΟΓ.	ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΠΟΔ.	ΕΞΩΔΙ-ΔΑΚΤΙΚΟ	ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ 3%	ΣΥΝΟΛΟ ΑΚΑΘ.	Μ.Τ.Π.Υ	Τ.Π.Δ.Υ	ΤΕΑΔΥ	ΣΥΝΤΑΞΗΣ	ΥΓ. ΠΕΡΙΘ.	ΦΟΡΟΣ ΕΙΣΟΔ.	ΣΥΝΟΛΟ ΚΡΑΤΗΣ.	ΠΛΗΡΩΤ. ΠΟΣΟ
0	18	808	0	0	0	150	228,38	24,24	**1.210,62**	36,10	32,32	48,48	53,89	26,43	76,22	**273,44**	**937,18**
1-2	17	843	0	0	0	150	228,38	25,29	**1.250,67**	37,50	33,72	50,58	56,23	27,32	85,56	**290,91**	**959,76**
3-4	16	877	0	0	0	150	228,38	26,31	**1.289,69**	38,86	35,08	52,62	58,50	28,19	94,66	**307,91**	**981,78**
5-6	15	911	0	0	0	150	228,38	27,33	**1.328,71**	40,22	36,44	54,66	60,76	29,05	103,76	**324,91**	**1.003,80**
7-8	14	945	0	0	0	150	228,38	28,35	**1.367,73**	41,58	37,80	56,70	63,03	29,92	112,87	**341,90**	**1.025,83**
9-10	13	980	0	0	0	150	228,38	29,40	**1.407,78**	42,98	39,20	58,80	65,37	30,81	122,20	**359,37**	**1.048,41**
11-12	12	1014	0	0	0	150	228,38	30,42	**1.446,80**	44,34	40,56	60,84	67,63	31,68	131,31	**376,37**	**1.070,43**
13-14	11	1048	0	0	0	150	228,38	31,44	**1.485,82**	45,70	41,92	62,88	69,90	32,55	140,41	**393,37**	**1.092,45**
15-16	10	1082	0	0	0	150	228,38	32,46	**1.524,84**	47,06	43,28	64,92	72,17	33,41	149,52	**410,37**	**1.114,47**
17-18	9	1117	0	0	0	150	228,38	33,51	**1.564,89**	48,46	44,68	67,02	74,50	34,31	158,85	**427,83**	**1.137,06**
19-20	8	1151	0	0	0	150	228,38	34,53	**1.603,91**	49,82	46,04	69,06	76,77	35,17	167,96	**444,83**	**1.159,08**
21-22	7	1185	0	0	0	150	228,38	35,55	**1.642,93**	51,18	47,40	71,10	79,04	36,04	177,06	**461,83**	**1.181,10**
23-24	6	1219	0	0	0	150	228,38	36,57	**1.681,95**	52,54	48,76	73,14	81,31	36,91	186,17	**478,83**	**1.203,12**
25-26	5	1254	0	0	0	150	228,38	37,62	**1.722,00**	53,94	50,16	75,24	83,64	37,80	195,50	**496,29**	**1.225,71**
27-28	4	1288	0	0	0	150	228,38	38,64	**1.761,02**	55,30	51,52	77,28	85,91	38,67	204,61	**513,29**	**1.247,73**
29-30	3	1322	0	0	0	150	228,38	39,66	**1.800,04**	56,66	52,88	79,32	88,18	39,53	213,71	**530,29**	**1.269,75**
31-32	2	1356	0	0	0	150	228,38	40,68	**1.835,06**	58,02	54,24	81,36	90,45	40,40	221,65	**546,12**	**1.288,94**
33-35	1	1391	0	0	0	150	228,38	41,73	**1.871,11**	59,42	55,64	83,46	92,78	41,29	229,81	**562,41**	**1.308,70**

ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Α/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ

ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΠΛΗΡΩΤΕΟΥ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΜΕΤΑΞΥ 2003-2004

Μ.Κ.	ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ				ΘΕΩΡΗΤΙΚΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ			
	ΠΛΗΡΩΤΕΟ ΠΟΣΟ 2003 (ΧΩΡΙΣ ΚΡΑΤΗΣΗ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ)	ΠΛΗΡΩΤΕΟ ΠΟΣΟ 2004 (ΧΩΡΙΣ ΚΡΑΤΗΣΗ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ)	ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΛΗΡΩΤΕΟΥ ΠΟΣΟΥ 2003-2004	ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΠΛΗΡΩΤΕΟΥ ΠΟΣΟΥ 2003-2004	ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟ ΠΟΣΟ 2003 (ΧΩΡΙΣ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ)	ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟ ΠΟΣΟ 2004 (ΧΩΡΙΣ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ)	ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟΥ ΠΟΣΟΥ 2003-2004	ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟΥ ΠΟΣΟΥ 2003-2004
18	999,54	1.013,39	13,86	**1,39%**	1.150,79	1.186,38	35,59	**3,09%**
17	1.023,64	1.045,32	21,68	**2,12%**	1.181,66	1.225,38	43,72	**3,70%**
16	1.048,43	1.076,44	28,01	**2,67%**	1.213,40	1.263,38	49,98	**4,12%**
15	1.073,91	1.107,57	33,66	**3,13%**	1.245,99	1.301,38	55,39	**4,45%**
14	1.100,08	1.138,69	38,62	**3,51%**	1.279,44	1.339,38	59,94	**4,68%**
13	1.126,93	1.170,62	43,69	**3,88%**	1.313,76	1.378,38	64,62	**4,92%**
12	1.154,47	1.201,74	47,27	**4,09%**	1.348,94	1.416,38	67,44	**5,00%**
11	1.182,69	1.232,87	50,17	**4,24%**	1.384,97	1.454,38	69,41	**5,01%**
10	1.211,61	1.263,99	52,39	**4,32%**	1.421,87	1.492,38	70,51	**4,96%**
9	1.241,21	1.295,92	54,71	**4,41%**	1.459,63	1.531,38	71,75	**4,92%**
8	1.271,49	1.327,04	55,55	**4,37%**	1.498,25	1.569,38	71,13	**4,75%**
7	1.302,46	1.358,17	55,70	**4,28%**	1.537,73	1.607,38	69,65	**4,53%**
6	1.334,12	1.389,29	55,17	**4,14%**	1.578,07	1.645,38	67,31	**4,27%**
5	1.366,47	1.421,21	54,74	**4,01%**	1.619,27	1.684,38	65,11	**4,02%**
4	1.399,50	1.452,34	52,84	**3,78%**	1.661,34	1.722,38	61,04	**3,67%**
3	1.433,22	1.483,46	50,24	**3,51%**	1.704,26	1.760,38	56,12	**3,29%**
2	1.445,03	1.510,59	65,56	**4,54%**	1.719,48	1.794,38	74,90	**4,36%**
1	1.458,76	1.538,51	79,75	**5,47%**	1.736,69	1.829,38	92,69	**5,34%**

Επιμέλεια:
Λουπάκης Γιάννης

Αποφάσεις 72ης Γ.Σ.

Θέμα 1ο: Ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο και Νηπιαγωγείο - Ωράριο Εκπαιδευτικών

α) Ολοήμερο σχολείο

Ο κλάδος των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης επιδιώκει ένα ολοήμερο σχολείο που θα συμβάλλει αποτελεσματικά στην ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης και προτείνει:

Θεσμοθέτηση του ολοήμερου σχολείου με συγκεκριμένο νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο θα καθορίζει τις προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας του, τη δομή, την υλικοτεχνική υποδομή, τις δαπάνες, το εκπαιδευτικό προσωπικό κ.λ.π. Πάνω απ' όλα θα διασφαλίζει τις εργασιακές σχέσεις και τα εργασιακά δικαιώματα όλων των εκπαιδευτικών.

Λειτουργία των ολοήμερων τμημάτων με πρόγραμμα που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα των μαθητών, με τη διασφάλιση της κατάλληλης υποδομής, με μειωμένο αριθμό μαθητών ανά τμήμα, το απαραίτητο εκπαιδευτικό προσωπικό, ώστε ο χρόνος παραμονής των παιδιών να αξιοποιείται πλήρως και με παιδαγωγικούς όρους.

Την επέκταση του ολοήμερου δημοτικού σχολείου με εξασφάλιση των κατάλληλων προϋποθέσεων λειτουργίας του όπως υποδομή, εξοπλισμό, εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό, επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, εξασφάλιση εργασιακών σχέσεων εκπαιδευτικών κλπ.

Τοποθέτηση Υποδιευθυντή σ' όλα τα Σχολεία, Υπεύθυνου για τη λειτουργία των Ολοήμερων Τμημάτων.

Έγκαιρη ενημέρωση γονέων, μαθητών κι εκπαιδευτικών για τα σχολεία, στα οποία θα λειτουργήσουν από τη νέα χρονιά ολοήμερα τμήματα.

Αύξηση των ωρών προετοιμασίας που διατίθενται για τις τάξεις Δ, Ε, ΣΤ από 5 που είναι σήμερα σε 10 με αντίστοιχη μείωση των ωρών των μαθημάτων ειδικοτήτων. Αναμόρφωση του αναλυτικού και ωρολογίου προγράμματος για τα μαθήματα που είναι κοινά και στην πρωινή και στην απογευματινή ζώνη.

Άμεση έναρξη επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, προκειμένου να μπορούν ν' αναλάβουν και να διδάξουν τα αντικείμενα για τα οποία δε χρειάζονται ειδικότητες και κατέχουν οι ίδιοι βασικές γνώσεις, (π.χ. πληροφορική, θέατρο, χορός κλπ.).

Ειδικότητες να προσλαμβάνονται μόνο στην περίπτωση που δεν υπάρχουν στη σχολική μονάδα εκπαιδευτικοί με ιδιαίτερες γνώσεις των αντικειμένων του ολοήμερου. (Γενικότερα ως Συνδικαλιστικό Κίνημα έχουμε ταχθεί ενάντια στο θεσμό των ωρομίσθιων εργαζομένων).

Το Υπουργείο Παιδείας σε συνεργασία με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και τους σχολικούς συμβούλους να καλύψει τις ανάγκες των εκπαιδευτικών της Αγγλικής στην Πρωτοβάθμια με πληρέστερο τρόπο και να τους βοηθήσει με την παροχή απαραίτητου παιδαγωγικού υλικού, βιβλίων κτλ., που θα οδηγήσει τη διευκόλυνση του διδακτικού τους έργου.

Οι εκπαιδευτικοί Αγγλικής θα πρέπει να διδάσκουν στο ολοήμερο σχολείο ανά τάξη ή σε διαφορετικά επίπεδα και όχι όπως είναι μέχρι τώρα Δ', Ε' και ΣΤ' μαζί, προκειμένου να μην υποβαθμίζεται ο ρόλος της Δημόσιας Εκπαίδευσης.

Απλοποίηση των διαδικασιών εκταμίευσης και χρήσης των ειδικών ποσών για τις δαπάνες των ολοήμερων σχολείων και νηπιαγωγείων.

Οι επιλέξιμες δαπάνες να καθορίζονται από το σύλλογο διδασκόντων κάθε σχολείου, ανάλογα με τις προκύπτουσες σε αυτό ανάγκες και η τριμελής Επιτροπή που ορίζεται να προβαίνει στις αγορές των αναγκαίων υλικών, σύμφωνα με όλες τις νόμιμες διαδικασίες και οι δαπάνες αυτές να γίνονται αποδεκτές από τον ειδικό λογαριασμό.

β) Ωράριο - εργασιακές σχέσεις

Ο κλάδος διεκδικεί ενιαίο εκπαιδευτικό ωράριο. Το ωράριο των εκπαιδευτικών καθορίζεται ενιαία για όλους με βάση τα χρόνια υπηρεσίας και όχι από τον τύπο του σχολείου στο οποίο υπηρετεί ο εκπαιδευτικός.

Συνεχές ωράριο των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης - Όχι στην ελαστικοποίηση του ωραρίου.

Εκπαιδευτικός που συμπληρώνει τουλάχιστον 18 ώρες εβδομαδιαίως στο ίδιο σχολείο να μη μετακινείται για συμπλήρωση του ωραρίου σε άλλο σχολείο. Τις υπόλοιπες ώρες μέχρι την πλήρη συμπλήρωση του υποχρεωτικού του ωραρίου να τις διαθέτει για την ανάπτυξη άλλων δραστηριοτήτων στο ίδιο σχολείο.

Ο χρόνος επίβλεψης κατά τη διάρκεια του φαγητού

των μαθητών στα πιλοτικά ολοήμερα σχολεία θεωρείται ως χρόνος διδακτικού ωραρίου. Αυτονόητο είναι ότι το μέτρο αυτό πρέπει να επεκταθεί και στα ολοήμερα τμήματα.

Μείωση στο μισό του διδακτικού ωραρίου των διευθυντών σχολικών μονάδων που είναι ολοήμερα. Ο διευθυντής να διδάσκει από 3 μέχρι 6 ώρες, ανάλογα με τον τύπο του σχολείου. Παράλληλα να μειωθεί το ωράριο και των υποδιευθυντών και ανάλογα με τον τύπο του σχολείου να γίνει από 12 μέχρι 15 ώρες.

Αποζημίωση των ολιγοθεσιτών συναδέλφων μας για τις περισσότερες ώρες που δουλεύουν και δεύτερο, κάλυψη των κενών με υπερωριακή αποζημίωση, όπου δεν υπάρχει ο πρόσθετος δάσκαλος.

Μεγαλύτερος αριθμός προσλήψεων εκπαιδευτικών ειδικοτήτων σε οργανικές θέσεις.

Επιμόρφωση - Μετεκπαίδευση για τους συναδέλφους ειδικοτήτων.

Οι Εκπαιδευτικοί Ειδικοτήτων Π.Ε. να μπορούν να διεκδικούν ισότιμα θέσεις στελεχών εκπαίδευσης.

Υπάρχει σαφής διάκριση του εργασιακού από το διδακτικό ωράριο. Η ανάθεση διδασκαλίας πέραν του υποχρεωτικού εβδομαδιαίου ωραρίου του εκπαιδευτικού σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εντάσσεται μέσα στην υποχρέωση του εκπαιδευτικού για παραμονή στο σχολείο, προς παροχή άλλων υπηρεσιών. Η οποιαδήποτε δε απασχόληση των μαθητών ανάγεται στο διδακτικό ωράριο.

Η αναπλήρωση εκπαιδευτικών που απουσιάζουν αντιμετωπίζεται με τρεις τρόπους:

α) Με το διορισμό σε κάθε πολυθέσιο σχολείο ενός επιπλέον εκπαιδευτικού ο οποίος αναλαμβάνει την ενισχυτική διδασκαλία σε συστηματική βάση και καλύπτει τις ολιγοήμερες, ολιγόωρες άδειες του διδακτικού προσωπικού.

β) Με τη δημιουργία λίστας αδιόριστων εκπαιδευτικών, που επιθυμούν να εργαστούν στη συγκεκριμένη περιοχή και καλούνται να αναπληρώνουν κενά όπου παρουσιάζονται. Γι' αυτούς τους εκπαιδευτικούς θα εξασφαλιστούν όλα τα εργασιακά και ασφαλιστικά τους δικαιώματα.

γ) Στην περίπτωση που καμιά από τις παραπάνω λύσεις δεν είναι εφικτή, μπορεί ο Σύλλογος Διδασκόντων να αναθέσει το έργο της αναπλήρωσης του εκπαιδευτικού, που λείπει, σε άλλο εκπαιδευτικό του σχολείου, ο οποίος βεβαίως θα αμείβεται υπερωριακά.

Θέσπιση και στα δημοτικά σχολεία γραμματειακής υποστήριξης.

Θέμα 2ο: Οικονομικά

Διεκδικούμε:

1. Νέο μισθολόγιο Δ.Υ., πού θα στηρίζεται στις πιο κάτω βασικές αρχές:

α) Το ύψος του κατώτερου Β.Μ. στην Υ.Ε., να προσδιοριστεί στα 1050 ευρώ.

β) Το μισθολόγιο να αποτελείται μόνο από βασικές αποδοχές, που σημαίνει ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στις νέες βασικές αποδοχές.

γ) Ακώλυτη μισθολογική εξέλιξη.

δ) Μη σύνδεση μισθού-βαθμού - παραγωγικότητας.

ε) Σχέση εξωτερική κατώτερων-ανώτερων αποδοχών 1:3 και εσωτερική 1:2.

στ) Σύνδεση του μισθολογίου με το Δ.Τ.Κ. και την αύξηση του Α.Ε.Π.

ζ) Το μισθολόγιο πρέπει να είναι τέτοιο ώστε να συμβάλει στην πραγματική σύγκλιση των μισθών με τα κράτη της Ε.Ε.

2. Ο κλάδος, μέχρι την εφαρμογή νέου μισθολογίου Δ. Υ., διεκδικεί:

α) Την άμεση χορήγηση του επιδόματος των 176 ευρώ.

β) Τη χορήγηση αυξήσεων πάνω από 30% στους βασικούς μας μισθούς, για κάλυψη απωλειών εισοδήματος, λόγω της ακολουθούμενης εισοδηματικής πολιτι-κής.

γ) Διπλασιασμό του επιδόματος εξωδιδακτικής απασχόλησης.

δ) Καθιέρωση επιδόματος βιβλιοθήκης.

ε) Διπλασιασμό των οικογενειακών επιδομάτων και καταβολή των αναδρομικών σύμφωνα με την απόφαση του Α.Ε.Δ.

στ) Ουσιαστική αύξηση της αποζημίωσης των υπερωριών.

ζ) Υπερωριακή αποζημίωση στους εκπαιδευτικούς, που προσφέρουν διδακτικό έργο, πέραν του ωραρίου τους.

3. Συλλογικές διαπραγματεύσεις

Κεντρική συλλογική διαπραγμάτευση και σύμβαση εργασίας μεταξύ Κυβέρνησης και ΑΔΕΔΥ, που αφορά στις βασικές αποδοχές, συντάξεις, ασφαλιστικά και φορολογικά θέματα. Ο τρόπος χορήγησης των αυξήσεων και η κατανομή τους να οδηγεί στην άρση των ανισοτήτων, που διατήρησε το μισθολόγιο και να αυξάνει τους βασικούς μισθούς.

Κλαδικές συλλογικές διαπραγματεύσεις και συμβάσεις για κλαδικά αιτήματα και για το σύνολο των εκπαιδευτι-

κών και εργασιακών μας θεμάτων. Η κλαδική συλλογική διαπραγμάτευση λειτουργεί συμπληρωματικά προς την κεντρική και δεν ανατρέπει τις από κοινού, μεταξύ των κλάδων συμφωνημένες γενικές αρχές, γεγονός που θα μπορούσε να οδηγήσει σε νέες ανισότητες και την ανατροπή της γενικότερης πολιτικής μισθών.

Θέμα 3ο: Διεκδικητικό πλαίσιο Πρόγραμμα Δράσης

Στην επόμενη συνδικαλιστική χρονιά, ο Κλάδος διεκδικεί τα ιεραρχημένα από τη Γενική Συνέλευση αιτήματα:

1) Επιστημονική και οικονομική αναβάθμιση των Εκπαιδευτικών της Π.Ε

2) Ασφαλιστικό - Συνταξιοδοτικό, σύμφωνα με τις θέσεις του Κλάδου.

3) Διορισμός εκπαιδευτικών με βάση την απόφαση της 70ης Γ.Σ. του κλάδου.

4) Τροποποίηση των διατάξεων του Ν. 2986/02 που έρχονται σε αντίθεση με τις θέσεις του κλάδου.

5) Διασφάλιση των εργασιακών μας δικαιωμάτων.

6) Ενιαίο Εκπαιδευτικό Ωράριο.

7) Ολοήμερο Δημ. Σχολείο και Νηπιαγωγείο που θα εξυπηρετεί τις εκπ/κές και κοινωνικές ανάγκες.

8) Εκφράζει τη πλήρη αντίθεση του στο υπάρχον καθηκοντολόγιο και ζητά την τροποποίηση του, σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου.

Το πρόγραμμα δράσης της Ομοσπονδίας πρέπει να στηρίζεται στους εξής άξονες:

1) Ουσιαστική μελέτη και προβολή των προτάσεων και αιτημάτων μας, με ενεργοποίηση όλου του δυναμικού των συλλόγων μας, με την αναβάθμιση της λειτουργίας των Γ.Σ και τη μόνιμη επαφή με τους συναδέλφους της βάσης.

2) Κοινοί αγώνες, τόσο με το σύνολο του Δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος (για προβλήματα, συνολικά, μισθοί, συντάξεις, δικαιώματα Δ.Υ., πολιτική της Κυβέρνησης στον Δημόσιο Τομέα) όσο και με την Ο.Λ.Μ.Ε., για τα ειδικά προβλήματα της εκπαίδευσης. Για να δημιουργηθεί ισχυρό πανεκπαιδευτικό μέτωπο, χρειάζεται συνεργασία σε ισότιμη βάση και κοινό διεκδικητικό πλαίσιο.

3) Οι αγώνες δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά μέσο, για την ικανοποίηση των αιτημάτων. Τα ποιοτικά χαρακτηριστικά, που προσδιορίζουν την αποτελεσματικότητα του αγώνα, είναι ο σωστός σχεδιασμός, οι συνεργασίες και οι συμμαχίες, η ανταπόκριση στις γενικότερες προσδοκίες του κοινωνικού συνόλου, η πλήρης αντιστοίχιση με τις διαθέσεις, τις προσδοκίες και τις δυνατότητες της Βάσης και, τέλος, ο βαθμός συμμετοχής της.

Με βάση τα παραπάνω:

1) Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. , μέσα στο καλοκαίρι, και με βάση τις αποφάσεις της 72ης Γ.Σ., ιεραρχεί μια σειρά από θέματα, πάνω στα οποία θα εργαστεί το Ινστιτούτο Μελετών της Δ.Ο.Ε. για την επιστημονική τους τεκμηρίωση.

2) Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., σε συνεργασία με την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και την Ο.Λ.Μ.Ε., καθορίζει σε κοινές συναντήσεις, το πλαίσιο δράσης και προβολής, τόσο των γενικότερων αιτημάτων, όσο και των εκπαιδευτικών και αποφασίζουν, από κοινού, πρωτοβουλίες και ενέργειες.

3) Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., τόσο στην περίοδο του καλοκαιριού, αλλά κυρίως με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς, φροντίζει, με ενημερωτικό υλικό, με παρεμβάσεις στα Μ.Μ.Ε., με συναντήσεις με την κυβέρνηση και τα κόμματα, να διατηρεί τα θέματα της Παιδείας, στην επικαιρότητα.

4) Ιδιαίτερο βάρος να δοθεί στην προβολή των δικών μας προτάσεων για τις εργασιακές μας σχέσεις, τη λειτουργία του σχολείου και πάνω σ' αυτές να δημιουργηθούν συσπειρώσεις με γονείς και άλλους φορείς.

5) Με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς, πραγματοποιούνται περιφερειακές συσκέψεις των Δ.Σ. των συλλόγων, με στόχο την καλύτερη ενημέρωση των συναδέλφων αλλά και των τοπικών κοινωνιών.

6) Τα Δ.Σ. των τοπικών συλλόγων, επισκέπτονται σε μόνιμη βάση, όλα τα σχολεία, συζητούν με τους συναδέλφους και προγραμματίζουν συσκέψεις, συζητήσεις με τους γονείς κάθε σχολείου.

7) Απρόβλεπτες εξελίξεις, επιβάλλουν έκτακτες κινητοποιήσεις, η μορφή και η έκταση των οποίων προσδιορίζεται, μετά από την εξάντληση κάθε πρόσφορου μέσου, για ουσιαστική επικοινωνία και συναπόφαση κορυφής και βάσης. Σύμφωνα με αυτές τις παραμέτρους, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., καλείται να σχεδιάσει τη δράση του για την επόμενη χρονιά και να αξιοποιήσει κατάλληλα την εντολή του Κλάδου για αγωνιστική διεκδίκηση των αιτημάτων του διεκδικητικού πλαισίου.

ΠΑΣΚ

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

ΑΜΑΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ: (Ηρακλείου)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι φοβούμαι ότι βιώνουμε όλοι σήμερα τη λογική του παραλόγου. Σήμερα, τουλάχιστον σήμερα, τώρα, που θα έπρεπε όλοι να είμαστε σκυμμένοι πάνω σε μια πορεία ενός κλάδου και από εκεί μέσα να αντλήσουμε όλα αυτά τα οποία θα μας βοηθήσουν για την παραπέρα πορεία τι κάνουμε;

Εξαντλούμαστε σε μία αντιπαράθεση οι μεν προς τους δε. Εγώ προς εσένα, εσύ προς τον άλλον. Σε μία αντιπαράθεση η οποία θα αποδείξει ότι εγώ ή εμείς ως ομάδα είμαστε το άσπρο πρόβατο και εσύ ή εσείς αποτελείτε το μαύρο πρόβατο.

Άραγε συλλογιστήκαμε εδώ μέσα, έστω και τώρα, σε ποιον κάνουμε κριτική; Κάνουμε άραγε κριτική μόνο στο Προεδρείο του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου; Κάνουμε άραγε κριτική μόνο στα 11 μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ή πάνω απ' όλα κάνουμε κριτική στην πορεία αυτού του κλάδου για μια ολόκληρη 2ετία;

Κι η πορεία αυτή συναδέλφισσες και συνάδελφοι περνάει από εδώ μέσα. Από εδώ μέσα ξεκινά, από εδώ μέσα προγραμματίζεται και από εδώ μέσα συνεχίζεται. Γιατί αν εγώ όπως και εσείς δεν έχουμε εμπιστοσύνη σε μία μερίδα ανθρώπων ή συσχετισμών που στέλνουμε στη Δ.Ο.Ε. ή σε κάθε Ομοσπονδία, τότε θα πρέπει με τη δική μας στάση και θέση εδώ μέσα να διαφυλάξουμε τη λειτουργία τους, να βάλουμε αυτές τις ασφαλιστικές δικλείδες. Και ασφαλιστικές δικλείδες δεν είναι άλλες από τις θέσεις, τις οποίες θα υποχρεωθούν να υλοποιήσουν, αλλά και τις αξίες που θα πρέπει να υπηρετήσουν και κάτι τέτοιο δεν έχει γίνει συνάδελφοι.

Και γι' αυτό η κριτική η οποία ασκούμε εδώ μέσα περνά και από το επίπεδο της αυτοκριτικής μας και μάλιστα σε μία φάση που ο κλάδος δοκιμάζεται με χίλια δυο θέματα. Οικονομική εξαθλίωση, υποβάθμιση πλέον δεν μπορεί να το πει κανείς. Υποβάθμιση των εργασιακών σχέσεων, νέα προγράμματα και μια σειρά άλλα ζητήματα τα οποία απαιτούν άμεσης απάντησης.

Και αντ' αυτού τι κάνουμε όλη μέρα; Τι θα πούμε στους συναδέλφους μας όταν γυρίσουμε στα σχολειά, όταν γυρίσουμε πίσω; Ότι πήγα πάνω, τσακώθηκα με 5 ΔΑΚίτες, 2 αριστερούς, 3 αυτόνομους και γύρισα πίσω. Αυτή άραγε είναι η πορεία που πρέπει ν' ακολουθήσουμε;

Κι αν συναδέλφισσες και συνάδελφοι εδώ μέσα δεν έχουμε κατορθώσει ακόμα να συνθέσουμε τις αντιθέσεις μας αυτό είναι κάτι που φαντάζει πολύ μακρινό. Δυστυχώς δεν έχουμε κατορθώσει ακόμα να αναδείξουμε ούτε τις ίδιες τις αντιθέσεις. Ποια είναι τα συμπεράσματα ενός παρατηρητή σήμερα από την όλη θέση και στάση μας; Ποια είναι η υπευθυνότητά μας απέναντι σε όλα που γίνονται; Προσωπικά χαρίζω σε όποιον θέλει ή σε όποια πτέρυγα θέλει το αλάθητο του πάπα, αρκεί να αποδείξει και στην πράξη τη συνέπεια των λόγων.

Εδώ συναδέλφισσες και συνάδελφοι είμαι δυστυχώς σε δυσάρεστη θέση, η καταψήφιση, την οποία θα κάνω σε λίγο στα πεπραγμένα, δεν έχει να κάνει μόνο με τη λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας. Μέσα από την καταψήφιση έρχομαι να καταψηφίσω και τη στάση όλων ημών και την υπευθυνότητά μας απέναντι στα προβλήματα του κλάδου.

ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ: («Ο ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ» Α' Θεσ/νίκης)

Δεν είναι εύκολο συναδέλφισσες και συνάδελφοι μέσα στα πλαίσια μιας σύντομης τοποθέτησης να καλύψει σε βάθος κάποιος όλα τα ζητήματα τα οποία συνδέονται με την κριτική πεπραγμένων. Η διαδικασία κριτικής πεπραγμένων είναι κατ' εξοχήν πολιτική διαδικασία. Επομένως πρέπει να τίθενται πολιτικά ερωτήματα και με πολιτικές επιχειρηματολογίες να απαντιώνται τα ζητήματα τα οποία αφορούν την κριτική πεπραγμένων.

Θα ήθελα λοιπόν να θέσω μια σειρά από ερωτήματα. Σ' αυτήν την περίοδο, τη 2ετία, η δράση της Ομοσπονδίας όχι ως επιμέρους κομμάτια της αλλά ως σύνολο, επηρέασε καταλυτικά τις εκπαιδευτικές εξελίξεις; Διαμόρφωσε πολιτικά γεγονότα, ώστε να έχουμε πολιτικό α-

ποτέλεσμα στην κατεύθυνση των στόχων και των κατευθύνσεων της Ομοσπονδίας; Διαμόρφωσε πολιτικούς όρους για να υπάρχει η δυναμική στο συνδικαλιστικό κίνημα, ώστε να υπάρχουν οι ανάλογες κατακτήσεις;

Πιστεύω συναδέλφισσες και συνάδελφοι ότι ο απολογισμός πεπραγμένων της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας είναι απολογισμός κρίσης. Επομένως με βάση αυτή τη λογική η όποια επιχειρηματολογία αναπτύσσεται, ουσιαστικά αποφεύγει να τοποθετήσει τα πραγματικά προβλήματα που απασχολούν το συνδικαλιστικό κίνημα. Γιατί;

Είναι αντιφατικό συνάδελφοι, την ίδια στιγμή που συσσωρεύονται προβλήματα στον κλάδο, ο κόσμος να απομαζικοποιείται, να αποφεύγονται οι διαδικασίες ουσιαστικού διαλόγου στο εσωτερικό του κλάδου, να υπάρχει μια λογική αμοιβαίας μετάθεσης πολιτικών ευθυνών για την κατάσταση και τα πολιτικά προβλήματα στον κλάδο.

Σε ό,τι αφορά τα ζητήματα ταυτοτήτων, η παράταξη της ΠΑΣΚ έχει συγκεκριμένη ιδεολογική και πολιτική ταυτότητα. Ουσιαστικά όλα αυτά τα χρόνια ήταν η παράταξη, η οποία αγωνίστηκε, πρότεινε μια σειρά από εκπαιδευτικές αλλαγές, με κατεύθυνση και πρωταγωνιστή τον ίδιο τον εκπαιδευτικό.

Πιστεύουμε στην αναγκαιότητα εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων, που να έχουν ως υποβλητικό τους υποκείμενο τον ίδιο τον εκπαιδευτικό. Καμιά εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν μπορεί να πετύχει, εάν δεν εξασφαλίσει τη συναίνεση του εκπαιδευτικού κόσμου.

Σε ό,τι αφορά τα μεγάλα ζητήματα, επειδή είναι ένα ζήτημα καίριας σημασίας ο συνδικαλιστικός πολιτισμός που πρέπει να έχουμε ως κλάδος, θα πρέπει ν' ανοίξει μια ουσιαστική συζήτηση για τα πραγματικά εκπαιδευτικά ζητήματα.

Το ολοήμερο σχολείο, τα δημοκρατικά δικαιώματα των εκπαιδευτικών, η οργάνωση του σχολείου, ο ρόλος του εκπαιδευτικού μέσα στη σχολική μονάδα, η επιμόρφωση, τα ζητήματα αναδιοργάνωσης του συνολικού πλαισίου της εκπαίδευσης πρέπει να τα συζητήσουμε. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε πού συμφωνούμε και πού διαφωνούμε, αλλά όταν συμφωνούμε πραγματικά να λειτουργούμε ως μια ενιαία λογική.

Γιατί μόνο τότε, όταν εξασφαλίζεται η συνοχή της βάσης, η συνοχή του κλάδου, μπορούμε πραγματικά να έχουμε αποτελέσματα και κατακτήσεις. Αυτό έχει δείξει η ιστορική εμπειρία. Η ΠΑΣΚ είναι πρωταγωνίστρια, η πρωταγωνίστρια σε όλες αυτές τις διαδικασίες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΠΑΤΣΙΔΗΣ ΘΕΜΗΣ: (Εορδαίας)

Η μονοτονία του συνδικαλισμού της «καταγγελίας» και του «αφορισμού» λειτουργεί πλέον απωθητικά στη βάση. Ο συνδικαλιστικός λόγος περνάει ανεπανόρθωτη κρίση και μόνο με ριζικές οργανωτικές αλλαγές μπορεί να ξαναποκτήσει τη χαμένη αξιοπιστία του.

Εάν πράγματι θέλουμε να τεθεί η **δημόσια δωρεάν εκπαίδευση** στο επίκεντρο κάθε κεντρικού ή τοπικού πολιτικού σχεδιασμού, πρέπει να υπερβούμε τα συντεχνιακού τύπου διλήμματα και να δημιουργήσουμε δομές ανάλογες με τα επαγγελματικά επιμελητήρια (εμπορικό, οικονομικό, τεχνικό κτλ) στο επίπεδο της εκπαιδευτικής περιφέρειας. Δηλαδή ένα **Εκπαιδευτικό Επιμελητήριο** σε κάθε Περιφέρεια και 13 σε όλη τη χώρα, με τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών και των τριών βαθμίδων (Α/θμιας, Β/θμιας, ΑΕΙ, ΤΕΙ).

Μόνο έτσι μπορεί να υπάρξει συντεταγμένη πορεία και οργανωμένη έκφραση της εκπαιδευτικής κοινότητας ώστε να συμμετέχουμε ως ισότιμοι εταίροι στη χάραξη της εκπαιδευτικής πολιτικής. Έτσι θα πετύχουμε:

- Να πολλαπλασιάσουμε την **παρεμβατική μας δυνατότητα,** λόγω και της μαζικότητας του οργάνου αλλά κυρίως του επιστημονικού του κύρους, αφού θα συμπυκνώσει και θα μετουσιώνει σε λόγο και τεκμηριωμένη πρόταση, την ακτινοβολία της σύγχρονης παιδαγωγικής σκέψης με τη δύναμη της καθημερινής εμπειρίας και εφαρμογής.
- Τη **μείωση του εσωτερικού χάσματος,** τη σύνδεση θεωρίας και πράξης και την ανάπτυξη ουσιαστικών σχέσεων συνεργασίας, εμπιστοσύνης και αλληλοϋποστήριξης, ανάμεσα στα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας. Μέσα από τη δυναμική αλληλεπίδραση μεταξύ των μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας, θα πετύχουμε παράλληλα τη διαρκή βελτίωση και την ανατροφοδότηση του εκπαιδευτικού έργου.
- Την **ανάπτυξη ενός δικτύου πληροφόρησης** που θα προσφέρει υποστήριξη στο διδακτικό έργο και στην παιδαγωγική έρευνα, μέσα από τη δημιουργία βάσεων δεδομένων, τη δημιουργία εκπαιδευτικού λογισμικού και την κυκλοφορία εντύπων παιδαγωγικού περιεχομένου.
- Την αποτελεσματική **συνεργασία με την τοπική αυτοδιοίκηση** και τους τοπικούς φορείς, ώστε και η εκπαίδευση να πάρει τη θέση που θέλουμε στους τοπικούς σχεδιασμούς αλλά παράλληλα και οι τοπικοί φορείς να έχουν λόγο στις νέες εκπαιδευτικές κατευθύνσεις και αλλαγές.
- Την **ανάπτυξη σχετικής αυτονομίας** στη λήψη αποφάσεων για θέματα προγράμματος σπουδών και γενικότερα παιδαγωγικά θέματα, στην κατεύθυνση δημιουργίας εκπαιδευτικών προγραμμάτων ευέλικτων και προσαρμοσμένων στις συγκεκριμένες τοπικές ιδιαιτερότητες και ανάγκες, ώστε να κινητοποιούν το ενδιαφέρον των μαθητών, να βελτιώνουν τον επαγγελματισμό των εκπαιδευτικών και να συνδέουν το γνωστικό και ερευνητικό τους προϊόν με τις τοπικές παραγωγικές δυνάμεις και την τοπική οικονομική και κοινωνική ζωή.
- Τέλος, θα αποκαταστήσει τις **σχέσεις εμπιστοσύνης**

της κοινωνίας προς το σχολείο και θα ενισχύσει τη θετική στάση των γονέων απέναντι στην εκπαίδευση. Θα χτίσει το όραμα του σύγχρονου σχολείου. Του σχολείου που θα εμπνέει και θα καθιερωθεί ως πρώτη προτεραιότητα κάθε πολιτικού σχεδιασμού, τοπικού ή κεντρικού.

Όμως, ακόμη και με ένα αντιπροσωπευτικό και ισχυρό συνδικάτο, ακόμη και με ριζικά βελτιωμένους όρους εργασίας και αμοιβών δεν είναι σίγουρο ότι μπορεί να συγκινήσει πλέον κάποιον εκπαιδευτικό το σημερινό σχολείο της κοινωνικής επιλεκτικότητας και των άκαμπτων αναλυτικών προγραμμάτων.

Χρειαζόμαστε **όραμα.** Το όραμα δεν μπορεί να είναι άλλο από το σύγχρονο ανοιχτό σχολείο των ευέλικτων προγραμμάτων και της παιδαγωγικής ελευθερίας.

Στο βαθμό που οι δυνάμεις της ζωντανής εκπαίδευσης δεν αποκτήσουν ουσιαστική επικοινωνία τόσο μεταξύ τους όσο και με την κοινωνία, η μάχη θα δίνεται με μόνη προοπτική την ήττα.

ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ ΜΑΡΙΑ: (Ρεθύμνου)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με μια ευχή: Αυτή η 2ετία της απραξίας και της στασιμότητας να μην ξανάρθει ποτέ. Δεν υπήρξαν στόχοι και οράματα, δεν υπήρξαν ουσιαστικές διεκδικήσεις. Δεν δόθηκαν συνδικαλιστικές μάχες, δεν έγιναν δυναμικές κινητοποιήσεις. Δεν κτυπήθηκε το χέρι στο τραπέζι, δεν αντιμετωπίστηκε κανένα θέμα σοβαρά και ουσιαστικά. Δεν υπήρξε ενημέρωση στην επαρχία και δεν λάβατε ποτέ υπόψη σας τη φωνή και τις αγωνίες της βάσης.

Συνάδελφοι του Προεδρείου της Δ.Ο.Ε. έλεος. Μας καλείτε να κάνουμε κριτική των πεπραγμένων. Μα ποιών πεπραγμένων; Τα πεπραγμένα που μας στείλατε με το Διδασκαλικό Βήμα... συγνώμη, αλλά αυτό είναι ένα ημερολόγιο.

Άκουσα με προσοχή το Γραμματέα της Ομοσπονδίας μας, αλλά εγώ Έκθεση Πεπραγμένων δεν άκουσα. Λάθος χειρισμοί δεν έγιναν, γιατί απλά δεν χειρίστηκαν θέματα. Και διευκρινίζω:

Ψήφιση του Νόμου 2986/2002. Δεν προσήλθατε να διαπραγματευτείτε τίποτα εν ονόματι της δήθεν απόσυρσης του νομοσχεδίου.

Μας προδώσατε συνάδελφοι, γιατί ο νόμος περιελάμβανε και ψηφισμένες θέσεις του κλάδου, τις οποίες εσείς αγνοήσατε. Αφού ψηφίστηκε ο νόμος ερήμην του κλάδου ζητούσατε τροποποιήσεις κάποιων διατάξεων.

Προεδρικό Διάταγμα 25/2002, επιλογές στελεχών. Ποιες είναι οι προτάσεις που καταθέσατε πάνω στο σχέδιο του Προεδρικού Διατάγματος, που επί ένα χρόνο είχατε στα συρτάρια σας;

Συνταξιοδοτικό. Ποιες ήταν οι διαπραγματεύσεις σας;

Διορισμός αναπληρωτών. Τη χαρακτηρίζω ευτυχή συγκυρία και μην πείτε ότι με τους αγώνες σας έγιναν.

Συλλογικές διαπραγματεύσεις. Ντροπή. Μοναδική Ομοσπονδία στο δημόσιο τομέα που δεν κατέθεσε κείμενο διαπραγμάτευσης.

Δεύτερη 2ετία. Όλη η δραστηριότητα και η αγωνιστικότητά σας εκφράστηκε με 2 απεργίες εθιμοτυπικές και άκαιρες. Η μια μέσα στον πόλεμο και η άλλη 10 μέρες πριν κλείσουν τα σχολεία. Συμμετοχή των συναδέλφων ελάχιστη, αποτέλεσμα μηδέν.

Συνάδελφοι της Δ.Ο.Ε., μέλη του Προεδρείου και μη. Σας μεταφέρω την αγανάκτηση και την απελπισία της βάσης. Κάνω έκκληση στα νέα μέλη που θα εκλεγούν, όπου κι αν ανήκουν. Αλλάξτε ρότα, αφήστε τις καρέκλες και τα γραφεία, αφήστε τα μικροκομματικά ρουσφέτια για τους πολιτικούς. Αφήστε την αντιλογία και τη δημιουργία μόνο εντυπώσεων και τη στείρα αντιπαράθεση.

Αφήστε τα συναδελφικά μαχαιρώματα. Σκύψτε στα προβλήματα που μας πνίγουν. Ξαμοληθείτε στην επαρχία και ξανά δώστε τον αγωνιστικό παλμό και τον ενθουσιασμό που εσείς, με την αδράνεια και την αδιαφορία σας μας κλέψατε.

Ξανακερδίστε την εμπιστοσύνη των συναδέλφων που εκπροσωπείτε. Την Παρασκευή το βράδυ νιώστε την ευθύνη που σας βαραίνει κι αφήστε τους πανηγυρισμούς της νίκης.

Και θα τελειώσω με μια ευχή. Είθε στο μυαλό του καθενός σας να γυροφέρνει το γεγονός ότι 60.000 άνθρωποι περιμένουν ρύθμιση των εργασιακών τους από εσάς. Και να θυμάστε, καρέκλα σημαίνει μόνο και μόνο χρέος. Ευχαριστώ.

ΓΚΟΥΜΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ: («ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ» Ανατολικής Αττικής)

Αγαπητέ Πρόεδρε της Ομοσπονδίας, φίλε Βασίλη Παληγιάννη, θέλω να με κοιτάς στα μάτια. Ξέρω την ευαισθησία σου Βασίλη και σε χρησιμοποιώ σαν σημείο αναφοράς και σε τιμώ σαν θεσμό.

Θα ήθελα λοιπόν για να έχει ουσιαστική τροπή και καθοριστική σημασία τούτη εδώ η διαδικασία, αν μας ακούει ο Μπάμπης ο Λιακόπουλος – θα ήθελα λίγο την προσοχή σας συνάδελφοι – να φέρει τα πρακτικά της Δ.Ο.Ε. για δύο πράγματα. Γιατί εδώ ακούστηκε, ότι η ΔΑΚΕ αναλαμβάνοντας το Προεδρείο σπρώχτηκε προς αυτό.

Ξέρεις πολύ καλά Πρόεδρε ότι η παράταξή μας, η ΠΑΣΚ, φυλλομέτρησε τις σελίδες της, μάτωσε για εσωτερικά πράγματα και προσπαθεί να ομορφύνει και τον εκπαιδευτικό κόσμο και αυτό που λέγεται εκπαίδευση. Αυτή είναι η αλήθεια η μία.

Η δεύτερη που ακούστηκε εδώ, το ερώτημα που ακούστηκε – μόλις πάρετε το λόγο απαντήστε μου, θα είμαι κάτω – είναι ότι δεν βοηθήσαμε σαν παράταξη πουθενά. Ήμασταν ανύπαρκτοι. Κρατούσαμε μια στάση που δεν δικαιολογείται.

Για την ιστορία αναφέρω, Πρόεδρε, ότι για όλα τα ζητήματα, για το Προεδρικό Διάταγμα 25, για την ψήφιση του Νόμου 2986, για τους αναπληρωτές, για το συνταξιοδοτικό, για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, για τον κανονισμό λειτουργίας σχολείων, για το ωράριο εκπαιδευτικών, για προτάσεις – παρατηρήσεις πάνω σε Π.Δ. ΠΥΣΠΕ – ΑΠΥΣΠΕ – ΚΥΣΠΕ, για κείμενο συλλογικών διαπραγματεύσεων, γι' αυτό θέλω τα πρακτικά Πρόεδρε.

Όταν θα δευτερολογήσεις θα ήθελα να μας πεις αν η ΠΑΣΚ κατέθεσε συγκεκριμένες προτάσεις και θα ήθελα πραγματικά να πληροφορήσεις το σώμα αν βοήθησαν πουθενά αυτά τα πράγματα σε όλη τη διαδικασία.

Και επειδή ένας Πρόεδρος της Ομοσπονδίας και ένα απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο – και το έχεις τονίσει πάρα πολλές φορές – οφείλει και πρέπει να είναι Προεδρείο όλων των συναδέλφων και επειδή αυτά θα γραφούν και στο Διδασκαλικό Βήμα, σ' αυτά τα ερωτήματα που έθεσα πρέπει να έχουμε και απαντήσεις, γιατί πραγματικά πιστεύουμε ότι ως παράταξη – και θα τελειώσω μ' αυτό Βασίλη – έχουμε να κάνουμε με μια καινούργια πραγματικότητα.

Εμείς στην ΠΑΣΚ το έχουμε καταλάβει. Ελπίζω να το έχουν καταλάβει κι οι άλλες παρατάξεις. Δεν θα μπω σε καμιά κόντρα, γιατί όλοι στα σχολεία είμαστε. Αν κάνω εγώ μάθημα από εδώ δεν θα ωφελήσει πουθενά. Εξάλλου πιστεύω ότι μας αρκεί η έδρα που έχουμε στα σχολεία. Δεν θα κάνουμε το δάσκαλο από εδώ πάνω σε κανέναν.

Αυτό λοιπόν που θέλω να ξέρουμε είναι ότι η αγωνιστική παράταξη της ΠΑΣΚ έχει ταυτότητα και πολιτική και συνδικαλιστική. Δεν βρισκόμαστε σε ιδεολογική σύγχυση. Άρα πρέπει να ξεκαθαρίζουμε τα πράγματα κι αυτό που έχουμε να καταθέσουμε είναι ότι απαντάμε με νέες ιδέες και προτάσεις και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε.

Όσο για μερικούς που βιάζονται να πουν ότι ο Λαμπράκης κ.λπ. έβγαλε το Προεδρείο, εγώ έχω ν' απαντήσω το εξής: μη βιάζεται κανένας, γιατί ο συνάδελφος εδώ της ΔΑΚΕ που τα είπε έβαλε τελεία, δεν έβαλε άνω τελεία. Έχει και τα ονόματα της ΔΑΚΕ και του φίλου μου εδώ πέρα από την ΕΣΑΚ κ.λπ., κ.λπ. Άρα λοιπόν σε λίγο θα δούμε ποια θα είναι τα αποτελέσματα και σε λίγο θα δούμε τι έχουμε να προσφέρουμε όλοι εμείς στον οργανωμένο κλάδο. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΖΗΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ: (Λάρισας)

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Στην κορυφαία αυτή στιγμή της Γενικής Συνέλευσης, όπου γίνεται η αποτίμηση του έργου του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας, εμείς οι αντιπρόσωποι έχουμε χρέος, μέσα από την κριτική μας να εντοπίσουμε λάθη και αδυναμίες, αλλά και να προτείνουμε τρόπους καλύτερης λειτουργίας, επιτυχέστερης παρέμβασης και αποτελεσματικότερης διεκδίκησης. Οφείλουμε όμως και σε αυτούς που μας εξέλεξαν να μεταφέρουμε εδώ και τη δική τους φωνή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το απερχόμενο Προεδρείο του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε. καταγράφηκε στην ιστορία του κλάδου σαν ένα Προεδρείο μειοψηφίας. Ένα Προεδρείο αναντίστοιχο της βούλησης των συναδέλφων, ένα Προεδρείο που δεν διέθετε την αρχή της δεδηλωμένης για να ηγηθεί του κλάδου. Σαν τέτοιο λοιπόν ήταν αναμενόμενο να μη μπορεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις των καιρών και τα όποια πεπραγμένα του να υπολείπονται των προσδοκιών των συναδέλφων.

Γιατί αγαπητοί συνάδελφοι της ΔΑΚΕ δεν αρκεί να καταλαμβάνουμε δύο και τρία αξιώματα στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ο καθένας μας. Πρέπει να έχουμε και τη δυνατότητα να λειτουργήσει το Διοικητικό Συμβούλιο, να μπορούμε να προτείνουμε και να συναποφασίσουμε, να διαλεγόμαστε και να συνθέτουμε.

Αυτό όμως έλειπε από το Διοικητικό Συμβούλιο, όπως έλειπε και η δυνατότητα να διαμορφώνει διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο. Όπως έλειπε η δυνατότητα να καταθέτει θέσεις και προτάσεις σε σημαντικά ζητήματα του κλάδου, όπως π.χ. επιλογές στελεχών.

Ο αφοριστικός λόγος δεν αρκεί να καλύψει την έλλειψη προτάσεων και την αδυναμία διεκδικήσεων. Όλα αυτά συμβαίνουν σε μια εποχή που το κεφάλαιο επιχειρεί συστηματικά να περιορίσει το κοινωνικό κράτος, να συρρικνώσει τα δικαιώματα των εργαζομένων, να αναδιανείμει τον πλούτο σε βάρος των ισχυρών και σε βάρος των εργαζομένων.

Σε μια εποχή όμως που ετερόκλητα κινήματα πολιτών παγκόσμια ενώνουν τις δυνάμεις τους και υψώνουν τη φωνή διαμαρτυρίας κατά της παγκοσμιοποίησης και των αρνητικών επιδράσεων. Εμείς όμως τι κάνουμε αγαπητοί συνάδελφοι;

Σε ένα τέτοιο διεθνές περιβάλλον και σε μια τέτοια πολιτική στάση των λαών δεν είναι μέγα λάθος εμείς να αναδεικνύουμε και να διογκώνουμε τις διαφορές μας, για να επιβεβαιώνουμε την ύπαρξή μας και να αδυνατούμε να παρέμβουμε για να επηρεάσουμε τις εξελίξεις σε κυρίαρχα και σοβαρά προβλήματα του κλάδου;

Πρέπει όλοι επιτέλους να αρθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Αλλά και να εκφράσουμε την απαίτηση των συναδέλφων που επιβάλει τη συνεργασία όλων στη βάση, της επιδίωξης για επίλυση των κοινών προβλημάτων, μακριά και πέρα από πολιτικές, κομματικές και μικρο-συνδικαλιστικές σκοπιμότητες.

Τελειώνοντας, τα 11 νέα μέλη που θα εκλεγούν στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. αυτό πρέπει πρώτα να το πράξουν, να υπηρετήσουν καλύτερα την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου και τη βελτίωση του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού. Ευχαριστώ.

ΚΑΡΔΑΡΑΚΟΣ ΝΙΚΟΣ: (Άργους)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τεστ μνήμης, δημοκρατικής ευαισθησίας, συνδικαλιστικής επάρκειας δεν τα δέχομαι γιατί είμαι απόλυτα υγιής δημοκρατικά, συνδικαλιστικά, αγωνιστικά και σωματικά. Και κυρίως δεν το δέχομαι από δασκάλους που αποτελούν τροχοπέδη στη λειτουργία των δημοκρατικών και συνδικαλιστικών μας ελευθεριών και θεσμών, επειδή, κατά την άποψή μου, δεν επιθυμούν τη συζήτηση και ανάδειξη των προβλημάτων και τη δρομολόγηση της διεκδίκησης για επίλυσή τους.

Προς αυτήν την κατεύθυνση κινήθηκε και η έκθεση των μη πεπραγμένων – το υπογραμμίζω – των μη πεπραγμένων της 2ετίας της συνδικαλιστικής απραξίας, όπως εκφράστηκε από το συνάδελφο Γραμματέα της Δ.Ο.Ε., καθώς και από τον προλαλήσαντα συνάδελφο, κ. Τζαβάρα. Αρκέστηκε ο Γραμματέας σε μηδενιστικές διαπιστώσεις, που θύμιζαν κακέκτυπο της αντιπολιτευτικής, ισοπεδωτικής τακτικής του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης στη Βουλή.

Θεωρώ φυσιολογικό το ότι ο συνάδελφος Γραμματέας και η ηγεσία της Δ.Ο.Ε. δεν αντιλήφθηκαν το ρόλο τους, αφού ήταν ασυνήθιστοι, ανέντιμοι και ανέτοιμοι για αγώνες και διεκδικήσεις. Περίτρανη απόδειξη αποτελεί το ότι ενώ εδώ ο συνάδελφος Γραμματέας μας εξέθεσε ένα πλήθος αρνητικών διαπιστώσεων για τη λειτουργία του Υπουργείου και του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, με τις οποίες κι εγώ ο ίδιος συμφωνώ σε πολλές, στην έκθεση των πεπραγμένων, όπως δημοσιεύτηκε στο Διδασκαλικό Βήμα, δεν φαίνεται καμία κίνηση διεκδίκησης, επίλυσης, όλων αυτών των διαπιστώσεων. Γι' αυτό, επειδή δεν υπάρχουν πεπραγμένα, αλλά πλήρης κομματική ευθυγράμμιση, καταψηφίζω τα μη πεπραγμένα και παρακαλώ όπως οι αγωνιστές και οι φύλακες των Θερμοπυλών να μην επιτρέψουν στους ανέτοιμους συνδικαλιστικά και συνδικαλιστικά ανίκανους, να «ασκήσουν» (εντός εισαγωγικών) συνδικαλιστική εξουσία.

Η οδυνηρή παρένθεση να κλείσει οριστικά και οι προοδευτικές δυνάμεις να οδηγήσουν τον κλάδο εκεί που του αξίζει. Οι παρά φύσιν συνουσίες και οι τερατογενέσεις δεν με εκφράζουν και δεν πρέπει να μας εκφράζουν. Η βάση του Συλλόγου μας απαιτεί μια Διοίκηση στη Δ.Ο.Ε. άγρυπνη, ασυμβίβαστη, διεκδικητική, για το συμφέρον της Παιδείας και των εκπαιδευτικών της. Μια Διοίκηση συμμετοχική, με προτάσεις, με γροθιά, για επίτευξη των στόχων του διεκδικητικού πλαισίου που έχουμε θέσει. Σας ευχαριστώ.

ΚΑΡΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ: («ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ» Ανατολικής Αττικής)

Θα ήταν συνάδελφοι και συναδέλφισσες πολύ χρήσιμο να βιντεοσκοπηθεί κάποτε αυτή η Γενική Συνέλευση του κλάδου και να αποσταλεί σε όλα τα σχολεία, ώστε επιτέλους και οι συνάδελφοι να μάθουν το τι διαδραματίζεται σ' αυτήν εδώ την αίθουσα αυτές τις 3-4 μέρες.

Μία Γενική Συνέλευση που τόσες προσδοκίες δημιουργεί στους χιλιάδες των συναδέλφων και δυστυχώς εγώ είναι η πρώτη φορά που έρχομαι εδώ πέρα, αλλά δυστυχώς η κατάσταση που βλέπω – και νομίζω θα είναι και η τελευταία βέβαια – αυτή που βλέπω με έχει απογοητεύσει.

Να πούμε λίγο για τα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε. γιατί γι' αυτά πραγματικά δε μιλήσαμε. Διαβάζοντας το διεκδικητικό πλαίσιο των δύο μεγάλων παρατάξεων, τη μία την εκπροσωπώ κι εγώ, την ΠΑΣΚ, και της ΔΑΚΕ, βλέπουμε μία ταύτιση αιτημάτων.

Ειδικά τη φετινή χρονιά είχαμε αυξήσεις για την Παιδεία, νέο μισθολόγιο, άμεση καταβολή 176,00€, στήριξη του ολοήμερου και βελτίωση των υποδομών, επίλυση των εργασιακών μας προβλημάτων και διορισμό των εκπαιδευτικών σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου.

Κάποιοι συνάδελφοι ίσως να μας κατηγορήσουν για σύμπλευση και συμπόρευση. Δεν είναι αμάρτημα αγαπητοί συνάδελφοι των άλλων παρατάξεων να συμφωνούμε πάνω σε πράγματα που πραγματικά είναι κοινά και που μπορούμε να τα αντιμετωπίσουμε και να τα λύσουμε.

Άλλωστε ήμουν και στην επιτροπή αποδελτίωσης των προτάσεων των συλλόγων και πραγματικά συνάδελφοι τα θέματα που απασχολούσαν τους συναδέλφους ήταν πραγματικά περίπου παρόμοια.

Να δούμε όμως ποιο είναι το ζητούμενο. Το ζητούμενο λοιπόν είναι συνάδελφοι το πώς θα διεκδικείς τη σταθερότητα και τον προγραμματισμό, που δείχνει η κάθε παράταξη για την επίτευξη των στόχων που θέτει ο κλάδος.

Έχασε το απερχόμενο Προεδρείο και συγκεκριμένα ο Πρόεδρος ο Παληγιάννης, τη χρυσή ευκαιρία, να προωθήσει αυτά τα θέματα μιας και υπήρχε τουλάχιστον μια πολύ ισχυρή πλειοψηφία η οποία δεχόταν και στήριζε αυτά τα ζητήματα. Αντί να πράξει αυτό, προτίμησε παλινωδίες, προτίμησε επίσης τις εύκολες ευκαιριακές συμμαχίες όποτε τον βόλευε και την εξυπηρέτηση μικροκομματικών συμφερόντων.

Γράφει το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. στα πεπραγμένα ότι ανέδειξε τα θέματά μας στον ημερήσιο γραπτό και ηλεκτρονικό Τύπο. Μήπως ο Πρόεδρος και το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. εννοεί τις συνεντεύξεις που έχει δώσει ο Πρόεδρος στο Seven, στον κ. Μαρκάτο, με χαμηλή ακροαματικότητα; Που τις παρακολούθησα κι εγώ. Σε ποιες ώρες όμως; Μήπως εννοεί την παρουσία του Γραμματέα μας σε απογευματινή εκπομπή, η οποία είναι και χαμηλής υπόληψης, για να μην πω τίποτε περισσότερο και ποια ήταν η θέση του πάνω στα ζητήματα του κλάδου;

Θα εννοεί ίσως – συνάδελφε, αν δεν σ' αρέσει μπορείς να τα πεις μετά, σε παρακαλώ. Θα εννοεί ίσως τη συνέντευξη που έδωσε στην Ελευθεροτυπία στις 16 Γενάρη κι ενώ ο κλάδος στις 15 Γενάρη είχε κατέβει σε απεργιακή κινητοποίηση με μόνο θέμα την απόσυρση του πολυνομοσχεδίου.

Την ίδια λοιπόν μέρα έδωσε συνέντευξη που δημοσιεύτηκε στην Ελευθεροτυπία κι έλεγε συνάδελφοι ότι «συμφωνώ με την αξιολόγηση, συμφωνώ με την ύπαρξη του κανονισμού λειτουργίας του σχολείου και την αποκέντρωση» και γι' αυτά εμείς απεργούσαμε την προηγούμενη μέρα.

Να πούμε εδώ ότι κανείς στο συνδικαλιστικό χώρο δεν μιλά τα 2 τελευταία χρόνια για τα αναλυτικά προγράμματα και το πώς αυτά εκπονούνται, για το ρόλο του μάχιμου εκπαιδευτικού μέσα σ' αυτά, για το ρόλο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, τον αποκλειστικό ρόλο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου – και κλείνω – εφαρμόζονται προγράμματα δημιουργικά και χρήσιμα, όπως ευέλικτης ζώνης, περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, προγράμματα αγωγής υγείας, εκπονούνται – το λέω – εκπονούνται με προχειρότητα, απαξιώνονται στα μάτια των συναδέλφων και των μαθητών.

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ., αν πραγματικά θέλει να προωθήσει αυτά τα θέματα, θα πρέπει αγαπητοί συνάδελφοι να τα στηρίξει κιόλας, πράγμα που δεν το κάνει. Θα πρέπει όμως και οι παρατάξεις – και στρέφομαι κυρίως προς αυτές εδώ τις παρατάξεις – να δουν λίγο καλύτερα τα θέματα αυτά για ένα σύγχρονο δημοτικό σχολείο. Αντ' αυτού, μια μιζέρια και στείρα αντιπαράθεση.

Σας ευχαριστώ και συγνώμη για το χρόνο.

ΚΟΛΙΟΥΣΗΣ ΜΗΝΑΣ: (Πρέβεζας)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι. Βρισκόμαστε στα πλαίσια της Γενικής Συνέλευσης σε μια στιγμή της αποτίμησης του έργου του ανώτερου συνδικαλιστικού μας οργάνου.

Η λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου την περασμένη 2ετία ήταν θα έλεγε κανείς αναμενόμενη. Ήταν μια απλή διαχείριση, με την ευρύτερη έννοια. Όσο και αν δεν το αποδεχόμαστε, σε τελική ανάλυση λειτουργούμε κυρίως ως γραφειοκράτες συνδικαλιστές και διεκπεραιωτές μιας πολιτικής, την οποία πολλές φορές αντιλαμβανόμαστε εκ του αποτελέσματος, εκ των υστέρων.

Φαίνεται ότι το σοβαρότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε ως κλάδος είναι το ιδεολογικό και αυτό να δούμε. Ο λόγος μας στη μεγάλη του πλειοψηφία δεν είναι μπολιασμένος με τη λειτουργία του σχολείου και της κοινωνίας, δεν διακρίνεται για την επιθετικότητα και τη διείσδυση στα κοινωνικά στρώματα, αλλά από εσωστρέφεια. Δεν ανανεώνεται, δεν καταντάει συμμετοχικός. Καταντάει συμμετοχικός ή και αρνητικός.

Ολοήμερο σχολείο. Είναι γεγονός ότι οι εργασιακές σχέσεις έχουν αλλάξει. Είναι αδιανόητο όμως οι εργασιακές σχέσεις των γονέων να καθορίζουν τις εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών. Γιατί το ολοήμερο σχολείο, όταν οργανωθεί σωστά, με υποδομή και όχι με την υποδομή που λειτουργούν σήμερα, είναι δυνατόν να δώσει απαντήσεις και λύσεις σε αρκετά προβλήματα.

Για την αξιολόγηση δυο λόγια και δεν είναι θέμα της Γενικής Συνέλευσης. Φοβάμαι ότι θα είναι θέμα στις επόμενες Γενικές Συνελεύσεις, επειδή πιστεύω πέρα απ' όλα ότι η συγκεκριμένη αξιολόγηση είναι περισσότερο διοικητικός μηχανισμός και θα καταλήξει σε ασφυκτικό έλεγχο των συναδέλφων και λιγότερο θα πετύχει τους στόχους έτσι όπως έχουν τεθεί.

Για τα οικονομικά. Πως είναι δυνατόν η Παιδεία να θεωρείται πρώτη προτεραιότητα από την Πολιτεία, οι δε εκπαιδευτικοί να είναι από τους πλέον οικονομικά υποβαθμισμένους δημοσίους υπαλλήλους ; Διεκδικούμε να πάρουμε αυτά που δικαιούμαστε.

Είμαστε υπέρ της δημιουργίας ανθρώπων στην κορυφή της Ομοσπονδίας που έχουν ευρύτερη κοινωνική πολιτική και να αποτελούν συνειδητούς και δυναμικούς παράγοντες στα θέματα που απασχολούν τον κλάδο και τις κοινωνικές εξελίξεις. Σήμερα η αναγέννηση του εκπαιδευτικού κινήματος προκύπτει ως αναγκαιότητα. Η Δ.Ο.Ε. μπορεί να γίνει δυνατή και αποτελεσματική.

ΚΡΟΜΠΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ: (Μεσσηνίας)

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., δεν θέλω να μπω στην τετριμμένη διαδικασία των επιμέρους θεμάτων της κριτικής των πεπραγμένων. Ούτε θέλω βέβαια, ούτε και προλαβαίνω. Θα προσπαθήσω να μεταφέρω όσο μπορώ το πνεύμα και τους προβληματισμούς τους δικούς μου και των συναδέλφων μου που με έστειλαν εδώ.

Δεν ανήκω αγαπητοί συνάδελφοι στη μηδενιστική άποψη και δεν με εκφράζουν οι εύκολες κορώνες για ανύπαρκτα πεπραγμένα και άλλα πια παρόμοια. Δεν αμφισβητείται επίσης η πρόθεσή σας να μεταφέρετε και να προσφέρετε στον κλάδο και στην πρόοδό του, όπως δεν αμφισβητείται και μια κινητικότητα, που διαφαίνεται την περίοδο αυτή σε πολλούς τομείς, περίοδο που παίρνονται σημαντικές αποφάσεις.

Δεν θέλουμε όμως – και εδώ είναι η ένστασή μας – η Δ.Ο.Ε., ως ανώτατο καθοδηγητικό όργανο, να ακολουθεί, να έπεται των εξελίξεων των αποφάσεων του Υπουργείου Παιδείας και των άλλων φορέων της Εκπαίδευσης.

Συνεδριάσατε λέτε στην Έκθεση Πεπραγμένων, στις τάδε, τάδε, αναφέρετε ημερομηνίες. Ε, λοιπόν κι αν συνεδριάσατε και συμφωνήσατε ή διαφωνήσατε, δεν το έμαθε κανείς. Αλλού παίρνονται οι αποφάσεις, για τους

νόμους και τα προεδρικά διατάγματα, τους διορισμούς, τις επιμορφώσεις, για τα νέα προγράμματα και βιβλία, για τα ολοήμερα, τα ωράρια που συγχέονται σκοπίμως, εργασιακά και διδακτικά, τα καθηκοντολόγια, τους υποδιευθυντές και τις αρμοδιότητές τους, τους προγραμματισμούς, τις οδηγίες προς τα στελέχη (ταχύτατες μεν, πρόχειρες δε).

Εκεί σας θέλουμε αγαπητοί συνάδελφοι της Δ.Ο.Ε., γιατί μπορεί να έχει διάθεση το Υπουργείο – και του το αναγνωρίζουμε – να είναι αποτελεσματικό και προς την επιζητούμενη αναβάθμιση, αλλά μόνο εσείς, εμείς όλοι ως μάχιμοι εκπαιδευτικοί αντιμετωπίζουμε κατά πρόσωπο και καθημερινά τα ουσιαστικά προβλήματα του σχολείου και τις αντιφατικές εγκυκλίους, τις κεντρικές και αποκεντρωμένες εγκυκλίους και τις εκ του προχείρου τροπολογίες.

Εκεί σας έχει ανάγκη το σχολείο της επαρχίας, της Μεσσηνίας, της Λακωνίας, του Έβρου. Να ηγηθείτε πραγματικά της προσπάθειας που γίνεται, γιατί η προσπάθεια γίνεται για την ποιοτική αναβάθμιση του σχολείου και της Εκπαίδευσης. Να αναπτύξετε πρωτοβουλίες και ας κάνετε και λάθη. Είναι προτιμότερο από το να διαμαρτυρόμαστε αληθινά ή όχι, αλλά πάντα εκ των υστέρων.

Η Διοίκησή μας δεν μπορεί να αρκείται, σε μια εποχή μάλιστα υψηλών απαιτήσεων, στο χαρακτηρισμό της απλής μαχητικότητας. Μήπως χρειάζεται και ανάλογη επάρκεια; Μήπως χρειάζεται και κατάρτιση και δουλειά για ν' ανταποκριθεί στις σημερινές μεγάλες ευθύνες; Ασφαλώς και δεν αρκεί ο παραδοσιακός τρόπος λειτουργίας μας, γιατί η απόσταση, το χάσμα μεγαλώνει από τους συναδέλφους στις τάξεις κι είναι ανάγκη να χαράξουμε μια νέα πολιτική, την πολιτική της αλήθειας.

Δυστυχώς δεν προλαβαίνω και θα τελειώσω, ότι εκτός από την αναβάθμιση που ζητάει ο κλάδος, ζητάει και την αναβάθμιση στη Διοίκησή του, να είναι σοβαρή, υπεύθυνη η εκπροσώπησή του. Αυτήν που του πρέπει ζητάει ο κλάδος. Συνειδητοποιεί επίσης ο καθένας μας και την ατομική του ευθύνη. Όλα γίνονται συνάδελφοι. Τόλμη χρειάζεται.

ΜΑΡΚΟΥ ΛΙΤΣΑ: («ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ»)

Εγώ ως Πασκίτισσα μπορώ να κοιτάζω στα μάτια τις αδιόριστες συναδέλφισσες Νηπιαγωγούς.

Η παράταξή μου οραματίστηκε και υλοποίησε το θεσμό του ολοήμερου σχολείου που δίνει λύσεις και προς αυτή την κατεύθυνση.

Τα στοιχεία από τις δύο έρευνες που εκπονήθηκαν από το Πανεπιστήμιο Πατρών καταδεικνύουν την κοινωνική αποδοχή του θεσμού από το 98% των γονιών, την αδιαμφισβήτητη παιδαγωγική επιτυχία του παιδαγωγικά αποτελεσματικό σχολείο και χρήσιμο στις οικογένειες.

Δεν μας τιμά συνάδελφοι των συσπειρώσεων να μιλάμε για παιδοφυλακτήριο. Μας θίγει ως παιδαγωγούς να μπαίνουμε στην τάξη και να κάνουμε φύλαξη.

Απαξιώνουμε τη δουλειά των συναδέλφων Νηπιαγωγών που εργάζονται στα Ολοήμερα Νηπιαγωγεία και εφαρμόζουν εκπαιδευτικό πρόγραμμα με την άφιξη των παιδιών μέχρι και την αποχώρησή τους.

Με την ίδρυση και λειτουργία των Ολοήμερων Νηπιαγωγείων και την ενσωμάτωση της προσχολικής εκπαίδευσης στον ενιαίο σχεδιασμό της εκπαίδευσης, έχουν ωριμάσει πλέον οι συνθήκες για υποχρεωτική φοίτηση στο Νηπιαγωγείο.

Ποιοτικά αναβαθμισμένο Ολοήμερο Νηπιαγωγείο και υποχρεωτική φοίτηση στο Νηπιαγωγείο είναι επιτακτικές ανάγκες της κοινωνίας μας. Πάνω απ' όλα όμως είναι κάτι που το οφείλουμε στα παιδιά.

Ένα άλλο θέμα είναι τα **πολυθέσια** Νηπιαγωγεία όπου οι συνθήκες το επιτρέπουν.

Τροποποίηση του άρθρ. 3 παρ. 5 του Νόμου 1566/85 ως εξής: «Τα Νηπιαγωγεία είναι μονοθέσια, διθέσια και πολυθέσια όπου οι συνθήκες το επιτρέπουν». Με την τροποποίηση αυτή εξασφαλίζεται: Απόκτηση της θέσης της Διευθύντριας από την Νηπιαγωγό, καλύτερη συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ των Νηπιαγωγών, καλύτερος συντονισμός εκπαιδευτικού έργου.

ΜΕΝΤΖΙΝΗΣ ΝΙΚΟΣ: (Ηρακλείου)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν θα σταθώ καθόλου στον απολογισμό του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. Οι προηγούμενοι ομιλητές, η μεγάλη τους πλειοψηφία, πραγματικά πιστεύω, ότι έδωσε μια σαφή εικόνα για την ανυπαρξία, ουσιώδη ανυπαρξία του έργου του απερχόμενου Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Το ζητούμενο το δικό μου είναι, γιατί δεν μπορεί να υπάρξει μια σύνθεση στο Δ.Σ. γιατί δεν μπορούν οι παρατάξεις σε μεγάλα κεντρικά ζητήματα να τα βρουν. Όμως, ακούγοντας κάποιες ομιλίες, όπως την ομιλία του προηγούμενου του συναδέλφου του Γιώργου του Λιάμπα, πραγματικά πείστηκα ότι είναι πάρα πολύ δύσκολο να συνευρεθούμε και να κατακτήσουμε στόχους.

Πώς να συνευρεθείς με κάποιον ο οποίος σε κατηγορεί για φαυλότητα; Πώς να συνευρεθείς με κάποιον ο οποίος συνδικαλίζεται με μεγαλομανία, με ανοίκειο λόγο, με γενικεύσεις που αγγίζουν τα όρια του φασισμού. Εμείς είμαστε, λέει το συνδικάτο...

Εμείς, λέει, είμαστε το συνδικάτο της αμφισβήτησης, εσείς οι υποταγμένοι. Εμείς είμαστε, λέει, οι πρωτοπόροι στο αντιπολεμικό κίνημα κι εσείς με σκυμμένο κεφάλι. Εμείς οι εκπαιδευτικοί της προόδου και εσείς τα δασκαλάκια που μοιράζετε οφίτσια.

Εγώ συναδέλφισσές μου και συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να περιγράψω το αντιπολεμικό κίνημα στο νομό

μας, στο νομό Ηρακλείου. 6.000-7.000 διαδηλωτές καθημερινά διαδήλωναν στην πλατεία Ελευθερίας. Οι σύντροφοί μας οι εξ ευωνύμων ομφαλοσκοπούσαν και μετρούσαν τα σταυρουδάκια τους.

Είδα απέξω μια πάρα πολύ όμορφη αφίσα, το 8ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ. Πραγματικά θα προσπαθήσω να πάω. Όμως εμείς στο Ηράκλειο – κι όταν λέω εμείς μη φανεί υπερφίαλο, στις 2 του Απρίλη με 900 μαθητές πρωτοπορήσαμε άλλη μια φορά. Κουβέντα από κανέναν. Εμείς, οι επαναστάτες, οι αριστεροί, εσείς οι πουλημένοι. Έτσι θα συνευρεθούμε;

Πραγματικά συναδέλφισσές μου και συνάδελφοι η αγωνία μου είναι η εξής: γιατί στα πρωτοβάθμια σωματεία μπορούμε και βρίσκουμε έναν κοινό λόγο, με τις αδυναμίες μας, με τα προβλήματά μας, κι είμαστε όλοι εκεί; Γιατί μόλις ερχόμαστε σε τούτα εδώ τα έδρανα ο καθένας απολογείται – να μιλήσω; - άλλος στη Χαριλάου Τρικούπη, άλλος στον Περισσό, άλλος στην ΚΟΒΑ του, άλλος οπουδήποτε.

Γιατί; Ακόμα απάντηση για 10 χρόνια δεν έχω λάβει. Εγώ συνεχίζω να είμαι αιθεροβάμονας, συνεχίζω να πιστεύω ότι με πάρα πολλούς από εδώ μέσα μπορούμε να συνευρεθούμε. Μπορούμε να συνευρεθούμε, αρκεί να πάμε στα μεγάλα που μας ενώνουν και ν' αφήσουμε τα μικρά που μας χωρίζουν. Ευχαριστώ.

ΜΠΑΔΙΕΡΙΤΑΚΗ ΜΑΡΙΑ: (Χανίων)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Ο νέος θεσμός του Ολοήμερου Νηπιαγωγείου, ο οποίος αποτελεί επανάσταση στα Ελληνικά εκπαιδευτικά δεδομένα παρόλες τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει έχει δρόμο μπροστά ανηφορικό μεν, αλλά με μέλλον. Καλύπτει από τη μια μεριά τις κοινωνικές ανάγκες που αφορούν κυρίως εργαζόμενες μητέρες, αλλά προσφέρει από την άλλη ένα άρτιο εκπαιδευτικό πρόγραμμα το οποίο μπορεί να χωρέσει τις πολλές και σημαντικές αλλαγές που συμβαίνουν στα εκπαιδευτικά προγράμματα παγκοσμίως. Από συνδικαλιστική άποψη είναι το μέσο απεμπλοκής των αδιόριστων συναδέλφων από το πρόβλημα της ανεργίας. Βεβαίως, οι ελλείψεις είναι πολλές, η υλικοτεχνική υποδομή μέτρια έως και κακή, όμως οι Ο.Τ.Α. έχουν αρχίσει ν' αντιλαμβάνονται τη χρησιμότητα και την αναγκαιότητα του θεσμού και σιγά-σιγά κτίζονται κατάλληλα κτίρια για την στέγαση των ολοήμερων τμημάτων. Το πρόβλημα της στέγης είναι εντονότερο στα μεγάλα αστικά κέντρα όπου θα πρέπει οι Ο.Τ.Α. να συνεργάζονται και μ' άλλους τοπικούς φορείς για την εξεύρεση λύσεων στο θέμα αυτό. Με τη λύση του κτιριακού προβλήματος εκτός των άλλων ωφελημάτων που απορρέουν από τη δημιουργία ολοήμερων τμημάτων θα είχαμε την καθολική φοίτηση στα Νηπιαγωγεία μας των Νηπίων από 4-6 ετών. Διότι σήμερα με τις παρούσες συνθήκες ένας σημαντικός αριθμός νηπίων φοιτούν σε ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς με αποτέλεσμα να μην παρακολουθούν τα παιδιά αυτά τα εκπαιδευτικά προγράμματα του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και έτσι να έχουμε δύο και τριών ταχυτήτων Νήπια στην Α' Δημοτικού. Εξάλλου ο 1566/85 μιλά για την υποχρεωτική διετή φοίτηση των Νηπίων που αν εφαρμοζόταν από την πολιτεία θα δημιουργούνταν άλλες τόσες θέσεις εργασίας στο χώρο μας.

Σήμερα πάντως με την αύξηση των θέσεων στα ολοήμερα μιλάμε για πολυθέσια πλέον Νηπιαγωγεία στα οποία οι γραφειοκρατικές ανάγκες και η οργάνωση είναι πολυπλοκότερες έτσι ώστε η Προϊσταμένη του Νηπιαγωγείου να επωμίζεται μεγάλο βάρος υποχρεώσεων και θα πρέπει πλέον να ισχύσει και στο χώρο της Προσχολικής Εκπαίδευσης ότι συμβαίνει στα δημοτικά σχολεία με τις θέσεις Δ/ντών. Είναι μια πρόταση που είχαμε καταθέσει και παλαιότερα ως παράταξη.

Το Ελληνικό Νηπιαγωγείο έχει περάσει πλέον στη συνείδηση της κοινωνίας ως το πρώτο σχολείο του μικρού παιδιού και υπάρχει πλέον η ανάγκη της φοίτησης όλων των νηπίων και προνηπίων υποχρεωτικά στο Νηπιαγωγείο.

Θέλω επίσης να επισημάνω ότι προτάθηκε η μείωση του χρόνου παραμονής των νεοδιόριστων συναδέλφων στα δυσπρόσιτα Νηπιαγωγεία και Δημοτικά από 3 σε 2 χρόνια. Ευχαριστώ.

ΠΟΛΑΤΣΙΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ: (Σύρου, Τήνου, Μυκόνου)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι. Με αγωνία αλλά και με ευλάβεια προσπάθησα να παρακολουθήσω το Γραμματέα της Δ.Ο.Ε. Δυστυχώς δεν άκουσα τίποτα. Αυτό αγαπητοί συνάδελφοι δείχνει ότι δεν υπάρχουν πεπραγμένα. Τι κριτική να γίνει;

Η μη έκθεση των πεπραγμένων και η παραπομπή στο Διδασκαλικό Βήμα ήταν τουλάχιστον απαξιωτική ενέργεια εκ μέρους του Προεδρείου προς το σώμα των αντιπροσώπων. Συνάδελφε Γραμματέα, αδίκησες τον εαυτό σου και το Προεδρείο, γιατί πιστεύω ότι όλοι που περνούν από τη Διοίκηση της Δ.Ο.Ε. με τη σειρά τους ο καθένας βάζει το λιθαράκι του.

Συνάδελφε Γραμματέα, μας παρέπεμψες στο Διδασκαλικό Βήμα, προφανώς στη συνοπτική έκθεση πεπραγμένων που δημοσιεύτηκε στο Διδασκαλικό Βήμα. Αυτό δείχνει τρόπο διοίκησης απλής διαχείρισης. Δεν είμαστε πολιτιστικός σύλλογος, να εκτίθενται τα πεπραγμένα με αυτόν τον απλοϊκό τρόπο.

Ευελπιστώ ν' ακούσω τον αγαπητό Πρόεδρο στη δευτερολογία της Διοίκησης της Δ.Ο.Ε. να είναι αναλυτικός και να δώσει απαντήσεις στα αιτήματα του κλάδου, αλλά και να μας ενημερώσει σε ποιο στάδιο υλοποίησής

του βρίσκονται και ποια ήταν η προσπάθειά τους προς το σκοπό αυτό.

Δυστυχώς συνάδελφοι της ΔΑΚΕ όχι γκολ δεν έβαλε η ομάδα σας, αλλά ούτε στο γήπεδο δεν κατεβήκατε. Απλώς δηλωθήκατε στο φύλλο αγώνα, γιατί για να αγωνιστείς χρειάζεται να έχεις φυσική κατάσταση, σχέδιο, πρόγραμμα και ανάλογα με τον αντίπαλο να τα χρησιμοποιείς. Δυστυχώς για τον κλάδο συνάδελφοι της ΔΑΚΕ ήσασταν απροετοίμαστοι. Το μόνο δίκαιο που έχετε είναι ότι βρεθήκατε στη Διοίκηση της Δ.Ο.Ε. χωρίς να το περιμένετε.

Απευθυνόμενος στο συνάδελφο της ΔΑΚΕ που καταψήφισε τα πεπραγμένα των 5 μελών της ΠΑΣΚ θέλω να του πω, προφανώς δεν κατάλαβε ποιοι διοικούσαν την Δ.Ο.Ε. την τελευταία 2ετία. Ή ήταν αθόρυβοι ή ανύπαρκτοι, για να βλέπει μόνο τα μέλη της ΠΑΣΚ στη Δ.Ο.Ε.

Και στον τελευταίο συνάδελφο, που έβαλε διαχωριστικές γραμμές στους εργαζόμενους, είτε στελέχη διοίκησης είναι αυτά ή οτιδήποτε. Θα ήθελα να είναι πιο επιεικής, δεν χρειάζεται να βάλουμε διαχωριστικές γραμμές, γιατί πρώτοι αυτοί πιστεύουν στο μαζικό συνδικαλιστικό κίνημα. Ευχαριστώ πολύ.

ΣΕΡΜΠΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ: («Ο ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ» Θεσ/νίκης)

Συνάδελφοι, η κατάσταση δεν είναι αυτή που πρέπει να είναι κι αυτό έχει και μια αντανάκλαση στη βάση. Η ίδια κατάσταση που επικρατεί εδώ επικρατούσε και στις γενικές συνελεύσεις του κλάδου, όπου όλοι κάναμε γενικές συνελεύσεις και το αποτέλεσμα ήταν οι συνάδελφοι που είναι μέσα να είναι 10 και 15. Υπάρχει μια απαξία του συνδικαλιστικού κινήματος, όλους πρέπει να μας προβληματίσει, όλοι το τονίζουμε αλλά δεν κάνουμε τίποτα γι' αυτό. Είναι ένα φαινόμενο λυπηρό.

Κάνοντας την κριτική πεπραγμένων της Δ.Ο.Ε. πρέπει να αναφέρουμε ότι στη συγκυρία αυτή όπου η ΔΑΚΕ είχε το Προεδρείο ήταν ένας αρνητικός απολογισμός από την άποψη ότι δεν μπόρεσε να συγκινήσει συναδέλφους, στις απεργίες, να εγείρει τους συναδέλφους, δεν πείθανε τους συναδέλφους από την άποψη ότι τα αιτήματα αλλάζανε.

Από τη μια έλεγε για απόσυρση νομοσχεδίου και από την άλλη έλεγε ότι πρέπει ν' αλλάξουν ορισμένες διατάξεις. Δεν έδωσε η ΔΑΚΕ και βγήκε και κατήγγειλε τις επιλογές προϊσταμένων και σχολικών συμβούλων, αλλά δεν είχε έτοιμο το πλαίσιο, το πώς πρέπει να γίνουν αυτές οι επιλογές και μάλιστα αυτό που έγινε και με τους σχολικούς συμβούλους και με το συγγραφικό δεν βγήκε να το καταγγείλει από την αρχή, να το προλάβει και είχαμε το αποτέλεσμα αυτό, έτσι όπως έγινε με τα συγγραφικά, να υπάρχουν πολλές πίκρες και δυσαρέσκειες μεταξύ των συναδέλφων. Δεν έχει ξαναγίνει.

Άρα λοιπόν καταψηφίζουμε αυτά τα πεπραγμένα διότι θεωρούμε ότι με τον τρόπο που λειτούργησε δεν συσπείρωσε τη βάση και το πρόβλημα το μεγάλο είναι το πώς συσπειρώνεις τη βάση. Δεν μπορείς να ανακοινώνεις απεργία, να έρχεται ένα κλιμάκιο της Δ.Ο.Ε. και να λέει ότι πρέπει να έχουμε απεργία, όταν οι συνάδελφοι οι ίδιοι και μέλη Διοικητικού Συμβουλίου δεν έχουν πειστεί γι' αυτές τις απεργίες.

Είναι ένα σοβαρό πρόβλημα και έχοντας ν' αντιμετωπίσουμε τόσα σοβαρά προβλήματα, όπως είναι το ασφαλιστικό, το οποίο δεν πάει καλά, η αξιολόγηση, τα οικονομικά μας αιτήματα, τα 176€, που πρέπει όλοι μαζί ενωμένοι να τα παλέψουμε, πολύ φοβάμαι ότι αν δεν υπάρχει και μια συνοχή και μια συσπείρωση στη βάση, αυτά δεν θα μπορούμε να τα παλέψουμε σωστά και θα ερχόμαστε εδώ του χρόνου και θα λέμε ότι βρισκόμαστε στην ίδια κατάσταση.

Εμείς πιστεύουμε ότι η ΠΑΣΚ είχε κάποιες θέσεις, τις πάλεψε και πιστεύουμε ότι αν πάρει και το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. πιστεύουμε ότι θα μπορεί να αντιμετωπίσει καλύτερα τα θέματα που μας απασχολούν κι έτσι, τελειώνοντας, ήθελα να πω ότι καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε. και πιστεύουμε ότι με μία άλλη ηγεσία, με μια συνοχή στη βάση, ο κλάδος θα πάει καλύτερα, διότι τα προβλήματα είναι πολύ σημαντικά και πρέπει όλοι μαζί, ενωμένοι μέσα από τις διαφορές μας να τα παλέψουμε. Ευχαριστώ.

ΣΤΑΜΟΣ ΑΔΑΜ: («ΕΛΛΗ ΑΛΕΞΙΟΥ» Περιστερίου)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, πράγματι η 72η Γενική Συνέλευση γίνεται, κατά την άποψή μας, σε ένα κομβικό χρονικά σημείο για την πορεία του κλάδου, λόγω των αλλαγών που συντελούνται στην κοινωνία και στο ελληνικό σχολείο.

Οι συνάδελφοι που μας εμπιστεύτηκαν να παρευρεθούμε σ' αυτή τη Γενική Συνέλευση προσμένουν από μας να πάρουμε αποφάσεις που θα διασφαλίσουν το μέλλον τους, που θα τονίζουν το δημόσιο χαρακτήρα του σχολείου και θα καθιστούν το δάσκαλο στον πυρήνα της διαδικασίας των αλλαγών.

Η παράταξη της ΠΑΣΚ όλα αυτά τα χρόνια, διαθέτοντας το όραμα και μετουσιώνοντας την ελπίδα σε πράξη, έχει καταφέρει να έχει την πρωτοκαθεδρία στο διδασκαλικό κίνημα, γιατί διέθετε και διαθέτει όλα εκείνα τα εχέγγυα και τις θέσεις που έχουν περιεχόμενο και αναφορά μόνο στα πραγματικά προβλήματα του μαχόμενου εκπαιδευτικού. Προμετωπίδα και κορωνίδα του αγώνα μας όλα αυτά τα χρόνια είναι το απόφθεγμα ότι εχθρός του καλού είναι μόνο το καλύτερο.

Επανέρχομαι για λίγο στο παρελθόν, διότι επανερχόμενοι στο παρελθόν μπορούμε να οικοδομήσουμε το

μέλλον. Και θέλοντας να πω ότι ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη είναι ο αγώνας του καλού ενάντια στο κακό. Είμαστε η μόνη παράταξη που έχει καταγραφεί θετικά στην ιστορία του κλάδου και εξακολουθεί να έχει όλα εκείνα τα ποιοτικά χαρακτηριστικά που μπορούν να εκφραστούν στα σύγχρονα κοινωνικά δεδομένα.

Συνάδελφοι, το μέλλον το κατακτά μόνον αυτός που μπορεί να το σχεδιάσει. Αυτός που απορρίπτει a priori και συλλήβδην τα πάντα, είναι καταδικασμένος να είναι στο περιθώριο. Εμείς, έχοντας πάντα δυναμικό και εύρωστο λόγο, καταφέραμε όλα αυτά τα χρόνια να έχουμε την πλειοψηφία των συναδέλφων με το μέρος μας.

Βρισκόμαστε στην περίοδο των αλλαγών στο σχολείο. Το τρένο των αλλαγών λοιπόν ξεκίνησε, είναι υψηλών προδιαγραφών και δεν σταματάει. Το ολοήμερο σχολείο, που είναι η ναυαρχίδα των τεκταινόμενων αλλαγών, είναι η πραγματικότητα, όσο κι αν κάποιοι το πολέμησαν και η μόνη παράταξη που το στήριξε και μπορούμε να υπερηφανευόμαστε είμαστε εμείς.

Έλυσε πολλά προβλήματα. Καταγράφηκε κοινωνικά από το 94% της αποδοχής των γονέων, για τα προβλήματα που τους έλυσε. Καταγράφηκε στους αδιόριστους συναδέλφους που φτάσαμε στο σημείο να μην έχουμε κανένα δάσκαλο άνεργο αυτήν τη στιγμή.

Τελειώνω. Υπάρχουν τεχνικές λεπτομέρειες οι οποίες πρέπει το συνδικαλιστικό κίνημα να βρίσκεται σε εγρήγορση και να δίνει προτάσεις και λύσεις για τα προβλήματα που δημιουργούνται.

Όσο για τα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε. εγώ πιστεύω ότι η ηγεσία της Δ.Ο.Ε. μας, επειδή θέλω να είμαι και μεγαλόψυχος, πράγματι προσπάθησε. Προσπάθησε όμως με την τακτική που χρησιμοποιεί ο πολιτικός φορέας, η Νέα Δημοκρατία, τον οποίο εκφράζει στο συνδικαλιστικό μας κίνημα. Μέσα από την τακτική του στρουθοκαμηλισμού και της απραξίας, που περιμένει σαν τον τυφλοπόντικα τη νύχτα να βγει, γιατί δεν μπορεί να βρει τον ίσιο δρόμο την ημέρα.

Για να καταψηφίσουμε πρακτικά πρέπει να υπάρχουνε. Αφού δεν υπάρχουνε, δεν μπορούμε να τα καταψηφίσουμε. Ευχαριστώ.

ΤΖΗΜΗΤΡΕΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ: (Β. Χαλκιδικής)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, είμαι αντιπρόσωπος της ΠΑΣΚ στη Βόρεια Χαλκιδική. Είμαι αντιπρόσωπος λοιπόν από τον ιστορικό αυτό Σύλλογο εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης της Βόρειας Χαλκιδικής «Ο Αριστοτέλης», από μια περιοχή που πρόσφατα όλοι παρακολουθήσατε από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης την κατάληψη, την απεργία πείνας των εργαζομένων στα μεταλλεία Κασσάνδρας της Χαλκιδικής στο Στρατώνι.

Είμαστε ένας Σύλλογος που πάντα ήταν πρώτος και μπροστάρης στους αγώνες και μάλιστα με μεγάλο ποσοστό. Βέβαια από φέτος οι απεργίες κηρύχθηκαν, ήταν άστοχες και παρόλο που είχαμε σαν κλάδος πολλά σοβαρά προβλήματα, αντιπαλέψαμε και αγωνιστήκαμε όσο μπορούσαμε. Και επειδή υπάρχει κριτική πεπραγμένων θα μείνω μόνο σ' αυτήν και δεν θα καταναλώσω καθόλου άλλο χρόνο.

Συνάδελφοι, έχουμε 2ετία απραξίας, υποβάθμισης και απαξίωσης του κλάδου. 2ετία με λάθος κατεύθυνση, ιδιαίτερα τον πρώτο χρόνο, πάντα αφορά βέβαια το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. στις αποφάσεις του Υπουργείου. Τι πρέπει να κάνουμε εδώ, που πρέπει να αναφερθούμε στα μεγάλα θέματα της Εκπαίδευσης, όταν έχουμε σοβαρά θέματα του κλάδου, τα οποία, όπως είναι ο 2986/2000 για το περίφημο νομοσχέδιο, το πολυνομοσχέδιο, για επιμόρφωση, αξιολόγηση, αποκέντρωση κ.λπ.; Αν αναφερθώ επίσης για το νόμο 3027/2000 για τους αναπληρωτές. Όλα αυτά τα Π.Δ. και οι νόμοι, για τους οποίους έπρεπε να αγωνιστούμε σαν κλάδος, μας τα πέρασε το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. και χωρίς καμία συνεργασία με το Υπουργείο, αρκέστηκε να τα βλέπει να νομοθετούνται.

Τελειώνοντας συνάδελφοι, θέλω να πω, ότι καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε. Ευχαριστώ.

ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΣ: (Στ΄ Θεσ/νίκης)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Ανεβαίνοντας στο βήμα αυτό της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου αισθάνομαι πρώτα απ' όλα χρέος να μεταφέρω, όσα βέβαια κατάφερα να συγκεντρώσω και να συγκρατήσω μέσα στο νου μου, αυτά που οι μαχόμενοι συνάδελφοι της τάξης μου εμπιστεύτηκαν. Έχω λοιπόν χρέος ν' ασκήσω κριτική στα πεπραγμένα και την ευθύνη να προτείνω αλλαγές για την προκοπή, πιστεύω, του κλάδου.

Ο καθένας από μας τους αντιπροσώπους, φεύγοντας από εδώ μέσα και παίρνοντας το δρόμο της επιστροφής για την πατρική γη, αισθάνεται να ξεπηδά μια αυστηρή φωνή από μέσα του και να τον ρωτά: «Έκανες αυτό που σου εμπιστευτήκαμε; Δώσε λογαριασμό».

Αυτόν το λογαριασμό λοιπόν δίνουμε εμείς εκεί κι αυτόν το λογαριασμό πρέπει να δώσετε εσείς σε μας. Ο κλάδος αυτός αγαπητέ Πρόεδρε και συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου και του Προεδρείου πορεύτηκε μπροστά υπερήφανος. Δεν έσκυψε ποτέ το κεφάλι σε κανέναν. Πορεύτηκε μέσα στη φτώχεια, χωρίς ποτέ να νιώσει φτωχός, γιατί φτωχός στην πραγματικότητα είναι αυτός που φοβάται τη φτώχεια κι εμείς δεν την φοβηθήκαμε ποτέ.

Κι όταν λέω φτώχεια δεν εννοώ μόνον οικονομική, εννοώ και τη μιζέρια μας. Και θα σας πω τι εννοώ. Θεωρώ ότι μέσα σε μια φτώχεια ιδεών, σε μια φτώχεια παρεμβάσεων κινήθηκε το Προεδρείο.

Ζήτησα πέρσι από τον Πρόεδρο να πάρει το ρίσκο, να

ηγηθεί. Δυστυχώς, ο ίδιος μπορεί να προσπάθησε αλλά δεν τα κατάφερε. Δεν μπόρεσε το Διοικητικό Συμβούλιο να λύσει τα προβλήματα, όπως αυτά περιγράφονται στο διεκδικητικό πλαίσιο. Δεν κατάφερε να δημιουργήσει πρώτα απ' όλα εγερτήριες ιδέες, ιδέες που να ενώνουν. Χάθηκε χρόνος συζητώντας για τις επιλογές και να σας πω και κάτι;

Κάποιοι εδώ μέσα δεν έχουν και τη σοφία να θυμηθούν και τις παροιμίες. «Στο σπίτι του κρεμασμένου», το έβλεπα χθες και το επαναλαμβάνω και σήμερα, «δεν πρέπει να μιλάμε για σχοινί». Και έχω μπροστά μου βέβαια αυτές τις επιστολές, τις περιβόητες, που στάλθηκαν. Ποια είναι τα δικά μας παιδιά, ποια πρέπει να γίνουν σχολικοί σύμβουλοι.

Βέβαια την είδατε όλοι αυτή, δεν είδατε όμως και μια άλλη. Πριν από μια 10ετία ακριβώς είναι πανομοιότυπη και η ίδια, τότε στον Σουφλιά, λέει ότι τα παρακάτω παιδιά, έχει σφραγίδες, υπογραφές, είναι επώνυμοι αυτοί που υπογράψανε, είναι εδώ μέσα. Είπαν λοιπόν ότι μόνον αυτοί αξίζουν, να αναλάβουν λοιπόν τις ευθύνες της Διοίκησης.

Τα λέω λοιπόν αυτά γιατί; Γιατί πρέπει να είμαστε πιο συνετοί. Ο χρόνος πρέπει να γιατρεύει και να μην οδηγεί εκεί που οδηγήσατε. Λέω λοιπόν, τα λέω αυτά γιατί; Για να καταδείξω ότι χάσαμε πολύτιμο χρόνο. Δεν καίγονται συνάδελφοι της τάξης για όλα τούτα, καθόλου. Δεν καίγονται για το ποιος θα είναι διευθυντής, σχολικός σύμβουλος ή προϊστάμενος.

Οι συνάδελφοι καίγονται για τα οικονομικά τους, καίγονται για το ωράριο, καίγονται για την πιθανή αλλαγή της εργασιακής τους σχέσης. Συνάδελφοι, ωραία, καταλαβαίνω τον καημό σας, θα σας πω λοιπόν. Όταν συστρατευτείτε και όπως είπατε στο κείμενό σας πέρσι, έρθει στην εξουσία ο Κώστας Καραμανλής, τότε κάντε αυτά που κάνατε. Εμένα δεν με αφορούν.

Συνεχίζω λοιπόν και ολοκληρώνω. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι – κι ας επιτεθώ τώρα στην υπόλοιπη πτέρυγα, γιατί εσείς νομίζω δεν καταλαβαίνετε. Σας αγαπάω και σας εκτιμώ. Οι Κινέζοι συνάδελφοι έχουν μια παράξενη κατάρα. Ακούστε την. Λένε λοιπόν, «την κατάρα μου να έχεις και να γεννηθείς σε μια ενδιαφέρουσα εποχή».

Γεννηθήκαμε λοιπόν σε μια ενδιαφέρουσα εποχή, γεμάτη προκλήσεις, γεμάτη περιπέτειες και αυτό κάνει το παιχνίδι μας συναρπαστικό και δεν μπορούμε να χάσουμε άλλες ευκαιρίες.

Τελειώνοντας θέλω να σας πω ότι μετά από τόσα χρόνια στράτευσης μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα λέω ότι ηγεσία σημαίνει απόφαση για θυσίες. Να σας πω ότι η ψυχή του συνδικαλιστή δεν πρέπει και δεν μπορεί να είναι μικρή. Δεν μπορεί να τρέφεται με υποσχέσεις, με ανταλλάγματα. Η ψυχή η δική μας, των δασκάλων και των νηπιαγωγών, δεν δέχεται παρηγοριές. Γιατί να τις καταδεχτεί; Ίσα-ίσα για το νόμο αυτό της ανάγκης γεννήθηκε, να κηρύξει τον πόλεμο.

Είμαι σίγουρος λοιπόν – και ολοκλήρωσα – ότι σήμερα θα αναπτυχθεί ένας γόνιμος λόγος, θα υπάρχει αξιοπρέπεια από όλους, θα ασκηθεί κριτική για το καλό του ιστορικού μας κλάδου. Και πιστεύω από βάθους καρδιάς και το εύχομαι ότι εδώ μέσα και προτάσεις θα υπάρξουν και θα ξεπηδήσουν εγερτήριες ιδέες και θα εγκαταλείψουμε την εσωστρέφεια και όλοι μαζί πιστεύω ότι θα πάμε μπροστά.

Σας ευχαριστώ.

ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΤΑΣΟΣ: (Γιαννιτσών)

Αγαπητοί συνάδελφοι, τη 2ετία 2001-2003 είχαμε για τους λόγους που όλοι γνωρίζετε Προεδρείο μόνο από την παράταξη της ΔΑΚΕ.

Το πρώτο θέμα αντιπαράθεσης μεταξύ Δ.Ο.Ε. και Υπουργείου Παιδείας ήταν το τριπλό νομοσχέδιο, Νόμος 2986/2002, και το Π.Δ. για την επιλογή στελεχών εκπαίδευσης. Η πλειοψηφία του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ΔΑΚΕ – ΕΣΑΚ – Συσπειρώσεις, κατέληξε στην απόφαση για συνολική απόρριψη του πολυνομοσχεδίου.

Η θέση αυτή δεν στηριζόταν σε καμία απόφαση του κλάδου. Τα θέματα του νομοσχεδίου είχαν συζητηθεί στην 70η Γενική Συνέλευση και πολλές από τις θέσεις που είχαν ψηφιστεί στη Γενική Συνέλευση έγιναν διατάξεις του πολυνομοσχεδίου.

Οι θέσεις αυτές είχαν ψηφιστεί από την ΠΑΣΚ και την ΔΑΚΕ. Παρουσιάστηκε έτσι το παράδοξο φαινόμενο η ΔΑΚΕ άλλα να ψηφίζει στη Γενική Συνέλευση και άλλα στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Όσον αφορά το Π.Δ. για τις επιλογές στελεχών, αν και επί ένα χρόνο είχε το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. το σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος, το Προεδρείο δεν κατέθεσε καμία πρόταση. Η μόνη παράταξη που κατέθεσε προτάσεις ήταν η ΠΑΣΚ, αλλά μερικές από αυτές δεν ήταν στη σωστή κατεύθυνση.

Είναι επιζήμιο για τον κλάδο μας να συναντάται η Δ.Ο.Ε. με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και να μην έχει προτάσεις για βασικά ζητήματα του κλάδου, με αποτέλεσμα να υιοθετούνται οι προτάσεις του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

Πέρασε συνάδελφοι μια 2ετία, όπου εκτός από τη ρύθμιση του θέματος των αναπληρωτών και του συνταξιοδοτικού δεν είχαμε κάτι άλλο θετικό. Από το '97 και όταν οι άλλες παρατάξεις μιλούσαν για κατάργηση του νόμου 2525/97 και επαναφορά της επετηρίδας, η ΠΑΣΚ μιλούσε για διορισμό όλων των αναπληρωτών με βάση την προϋπηρεσία τους, που ήταν και πρόταση του Πανελληνίου Συλλόγου Αναπληρωτών. Διορίστηκαν πέρσι

2.771 αναπληρωτές και έτσι λύθηκε το θέμα.

Ένα δυσάρεστο φαινόμενο που παρατηρήθηκε είναι ότι η Δ.Ο.Ε. αρκετές φορές δεν κατάφερε να καταλήξει σε σύνθεση των προτάσεων των παρατάξεων, γιατί κάθε παράταξη επέμενε στις θέσεις της και έφτασε έτσι στο σημείο να μην πάρει αποφάσεις για σημαντικά ζητήματα του κλάδου.

Κάθε παράταξη δεν κρίνεται από την προσήλωσή της στις θέσεις που έχει, αλλά από την ικανότητά της να τροποποιεί για το συμφέρον του κλάδου τόσο τις θέσεις της όσο και τις πρακτικές της.

Ο καταγγελτικός λόγος, η άρνηση και η έλλειψη προτάσεων δεν οδηγούν πουθενά. Οδηγούν μπροστά και σε αποτέλεσμα οι προτάσεις, οι θέσεις, οι απόψεις και τα επιχειρήματα.

Έρχομαι τώρα στο θέμα των κινητοποιήσεων. Όσον αφορά τα ποσοστά συμμετοχής, καλύτερα να μην αναφερθώ σ' αυτά γιατί είναι απογοητευτικά. Πώς να συμμετάσχουν κύριοι της Δ.Ο.Ε. οι συνάδελφοι σε απεργίες όταν οι αποφάσεις γι' αυτές παίρνονται ερήμην τους; Φέτος δεν έγινε ούτε μια Ολομέλεια Προέδρων. Βοηθάει να ξεπεραστεί η κρίση του συνδικαλιστικού κινήματος στον κλάδο μας, όταν ελάχιστοι αποφασίζουν για 68.000 εκπαιδευτικούς; Ασφαλώς όχι. Κάντε κάτι επιτέλους γι' αυτό το θέμα. Όχι άλλες άσκοπες απεργίες και όχι μαζί με την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Ένα θέμα που απασχολεί πάρα πολύ τους συναδέλφους είναι το θέμα της αξιολόγησης και θα πρέπει το νέο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. να είναι σε ετοιμότητα γιατί θα το βρει σύντομα μπροστά του. Άποψη πολλών συναδέλφων είναι ότι η αξιολόγηση θα πρέπει να είναι αμφίδρομη. Να εκφράζουν δηλαδή τη γνώμη τους και οι αξιολογούμενοι για τους αξιολογητές τους, για να μην οδηγηθούμε σε καταστάσεις αυθαιρεσίας και αυταρχισμού, οι οποίες είναι γνώριμες από το παρελθόν.

Ανησυχούν οι συνάδελφοι για το ωράριο λόγω της λειτουργίας του ολοήμερου σχολείου. Υπάρχει μεγάλη δυσαρέσκεια στους νηπιαγωγούς λόγω παράτασης του ωραρίου τους κατά μισή ώρα. Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. θα πρέπει να παρακολουθεί από κοντά την αποστολή των εγκυκλίων του Υπουργείου Παιδείας, που αρκετές από αυτές είναι διφορούμενες και να παρεμβαίνει, προλαβαίνοντας έτσι τη σύγχυση που δημιουργείται.

Τελειώνοντας εύχομαι το νέο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. που θα προκύψει από τις εκλογές να προχωρήσει μπροστά, απαλλαγμένο από κομματικές εξαρτήσεις και άσκοπες αντιπαραθέσεις και να έχουμε μια 2ετία δημιουργική και γεμάτη κατακτήσεις, μία 2ετία κατά την οποία θα βελτιωθεί η εικόνα του δημόσιου νηπιαγωγείου και δημοτικού σχολείου. Καταψηφίζω τα πεπραγμένα του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ευχαριστώ.

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ: (Μεσσηνίας)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες είναι από όλους αποδεκτό πως ο απολογισμός δράσης ενός συνδικαλιστικού οργάνου δεν πρέπει αλλά και δεν μπορεί να αποτελεί την καταμέτρηση των θετικών ή των αρνητικών στοιχείων και να βγαίνει το ισοζύγιο.

Είναι αλήθεια ότι οι τοποθετήσεις πάνω στον απολογισμό, πέρα από τη σκληρή κριτική, τη διάθεση αυτοκριτικής, θα πρέπει να αποτελούν την αφορμή για τη βαθύτερη ανάλυση της κρίσης, αλλά και τη θέση που θα πρέπει να έχει ο κλάδος μας, δίνοντας καινούργιες σκέψεις – προτάσεις για το ξεπέρασμα αυτής της κρίσης.

Οι εκπαιδευτικοί μέσα από τη συλλογική μας λειτουργία και τη δράση οφείλουμε ν' αγωνιζόμαστε για τη δημιουργία ενός σχολείου όπου θα διαμορφώνει με τα στοιχεία της αλληλεγγύης, του σεβασμού, τις ιδιαιτερότητες του ενός προς τον άλλον, τον πλουραλισμό, αλλά και την αγωνιστική στάση ζωής της νέας γενιάς. Έτσι πραγματικά αναδεικνύεται και ο ουσιαστικός ρόλος του συνδικαλιστικού κινήματος.

Καμιά κρίση και καμιά κρισιολογία δεν μπορεί να αναιρέσει αυτόν το ρόλο του κινήματος. Η αναγκαιότητα της ύπαρξης του συνδικαλιστικού κινήματος και η ανάγκη του να δράσει συντεταγμένα και αποτελεσματικά είναι στοιχεία προφανή και εκ των ων ουκ άνευ.

Δυστυχώς συνάδελφοι και συναδέλφισσες η απερχόμενη Διοίκηση, το Προεδρείο δηλαδή μειοψηφίας της ΔΑΚΕ, με την ανοχή και των άλλων παρατάξεων στάθηκε ανίκανο και αναποτελεσματικό να προτείνει και να διεκδικήσει λύσεις. Η ανέξοδη αντικυβερνητική ρητορεία, ο μικροκομματισμός και τα εκφυλιστικά αγωνιστικά πλαίσια δράσης που πρότειναν δεν αποτελούσαν ουσιαστική πρόταση.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, οι καιροί επιτάσσουν τη διεύρυνση του ρόλου του συνδικαλιστικού κινήματος των εκπαιδευτικών και επιβάλλουν την αναζήτηση κοινωνικών συνεργασιών και ουσιαστικού διαλόγου. Πιστεύω ότι θα πρέπει να έχουμε πάντα γνώμονα τις κυρίαρχες κατακτήσεις του κλάδου, όπως ήταν η πανεπιστημιακή μόρφωση, ουσιαστική επιμόρφωση, η δημιουργία του ολοήμερου σχολείου, η μείωση του ωραρίου, η δημιουργία των νέων θεσμών, ώστε με βάση αυτά να μπορούμε όλοι μαζί, αποφεύγοντας αδυναμίες και λάθη του παρελθόντος να δημιουργήσουμε την αξιόπιστη προοπτική του συνδικαλιστικού κινήματος.

Πιστεύω ότι οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να παλέψουμε για την ισχυροποίηση της εκπαιδευτικής συνεργασίας και της κοινωνικής συμπόρευσης, με στόχο μια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, που θα αίρει τα κακώς κείμενα του εκπαιδευτικού συστήματος και θα αναγορεύει το σχολείο σε σχολείο δράσης και πολιτισμού.

Πιστεύω ότι θα πρέπει να αγωνιστούμε για τη δημι-

ουργία σχολείων με νέα προγράμματα σπουδών, να διεκδικήσουμε την αναγνώριση του έργου μας και την ουσιαστική οικονομική μας αναβάθμιση, να παλέψουμε και να καταδείξουμε το ρόλο και την προοπτική του ολοήμερου σχολείου στη σύγχρονη κοινωνία.

Βεβαίως πιστεύω ότι αυτή η 2ετία που έρχεται, αυτό το διάλειμμα, ύστερα από την εμπιστοσύνη που έδειξαν οι συνάδελφοι της βάσης προς την παράταξη της ΠΑΣΚ, θα προχωρήσουμε σε μια ενωμένη και αγωνιστική παντοτρατιά που θα δώσει νέα πνοή στον κλάδο, θα ισχυροποιήσει το ρόλο και το έργο των εκπαιδευτικών, θα δημιουργήσει το καινούργιο σχολείο όπου θα ανθεί ο πολιτισμός, το σχολείο του μέλλοντος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΨΑΡΟΛΟΓΑΚΗΣ ΚΛΕΑΝΘΗΣ: (Ηρακλείου)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε και Γενική Συνέλευση. Ο πιο προηγούμενος ομιλητής, όχι ο συνάδελφος που κατέβηκε μόλις από το βήμα, ανέπτυξε πραγματικά ενωτικό λόγο. Και παρόλο που ακουγόταν επαναλαμβανόμενη η λέξη «μας χωρίζει», εγώ κράτησα την πρώτη λέξη «τι είναι αυτό που μας ενώνει».

Και πραγματικά αυτό ανοίγει προοπτική έξω και πέρα από τα πεπραγμένα, γιατί η ιδιοτυπία αυτής της Γενικής Συνέλευσης συναδέλφισσες και συνάδελφοι έγκειται στο εξής, ότι δε μιλάμε για πεπραγμένα, αναζητούμε ποιος θα αναλάβει την ευθύνη γι' αυτά τα πεπραγμένα. Γιατί η παράταξη της πλειοψηφίας έχει ονομάσει κι έχει προσδιορίσει αυτά τα πράγματα απαξιωτικά για τον κλάδο. Άλλο βέβαια συνάδελφοι το ερώτημα, πώς όταν ένα όργανο παράγει απαξιωτικό έργο παραμένεις μέσα σ' αυτό και συμπράττεις;

Η παράταξη της ΔΑΚΕ, η μόνη που έχει συμφέρον να συρράψει και να κατασκευάσει πεπραγμένα για να τα παρουσιάσει εδώ, με την ανοχή και την ανεύθυνη στάση, είναι γεγονός, για να πούμε εδώ την πάσα αλήθεια, 2 συναδέλφων από την πλειοψηφία, έστησε αυτό το τακτικίστικο παιχνίδι της προσδοκώντας ότι μέσα από εκφυλιστικούς αγώνες, θα οδηγήσει σε αποστράτευση τη βάση, σε απογοήτευση, προσδοκώντας να καρπωθεί κομματικά οφέλη.

Εκεί σαφώς έκανε το μεγάλο λάθος. Γιατί βέβαια συναδέλφισσες και συνάδελφοι άλλο είναι να έχεις στο όργανο μέσα τη Διοίκηση κι άλλο να έχεις αυτή την τεράστια αναντιστοιχία στη βάση. Κι αυτό την οδήγησε σ' αυτές τις σπασμωδικές κινήσεις κι αυτό την οδηγεί και σήμερα σ' αυτή τη συρραφή, όπως προανέφερα, των πεπραγμένων.

Αλλά εδώ είχαμε συνάδελφοι – και πρέπει να το ομολογήσουμε και να το παραδεχτείτε – είχαμε και τη στάση την άχρωμη και ουδέτερη και την απάθεια της Αριστεράς και με τις δυο συνιστώσες. Και φανταζόταν κανένας ότι περιμένει πάλι τη στιγμή και με την ευκαιρία το θίγω κι αυτό, κρατήστε συνάδελφοι τις αποδοκιμασίες αύριο, έξω απ' αυτήν την αίθουσα, της όποιας μορφής αποδοκιμασίες και οσοδήποτε σκληρές, έξω από εκείνη την πόρτα. Να κρατήσουμε τη Συνέλευση τη δική μας εδώ μέσα.

Κι όλα αυτά συνάδελφοι μέσα σε μια συγκυρία, μια διεθνή επίθεση του νεοφιλελευθερισμού και με την άσκηση της πολιτικής από την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, που θέλει να στήσει μια μεταρρύθμιση ερήμην του κλάδου, με προτάσεις του κλάδου ενδεχόμενα, με πλήθος προτάσεων, αλλά ερήμην και μακριά του κλάδου, με απλήρωτο και ισοπεδωμένο οικονομικά το δάσκαλο.

Και εμείς πώς απαντήσαμε συνάδελφοι σ' αυτό; Απαντήσαμε με τρεις απεργιακές κινητοποιήσεις αγνώστου πατρός. Είναι πρωτοφανέρωτο αυτό, είναι πρωτοφανέρωτο συνάδελφοι, το δευτεροβάθμιο όργανο να μπαίνει κάτω από την ομπρέλα του τριτοβάθμιου και να προγραμματίζει αγώνες και να σύρει αυτόν τον κλάδο και να εκφυλίζει αυτούς τους αγώνες και να επαίρεται μετά για τα πεπραγμένα.

Συνάδελφοι, επανέρχομαι στον προηγούμενο ομιλητή, πριν από το συνάδελφο Μπελαδάκη και στον ενωτικό λόγο του. Κοιτάξτε συνάδελφοι, το διακύβευμα είναι τεράστιο. Μιλάμε για την επίθεση που θα ακολουθήσει κυρίως στο εργασιακό ζήτημα, που πιθανότατα ν' αλλάξει και την ίδια τη φυσιογνωμία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Μιλάμε λοιπόν, γιατί δεν θα είχε νόημα να είμαι εδώ αν δεν έβλεπα μπροστά μου την προοπτική των 2 χρόνων που έρχονται, για να μην υποθηκεύσουμε και τα 2 αυτά χρόνια. Πάμε λοιπόν σε μια υπόθεση εργασίας. Τον Σεπτέμβρη κρατήστε την ιδεολογική καθαρότητά σας, κρατήστε τη θέση σας. Όλοι εμείς και σαν πρόσωπα και σαν παρατάξεις.

Πάμε σε μια ενωτική προένταξη, που λέει ότι τον Σεπτέμβρη δεν ανοίγουν τα σχολεία εφόσον συνεχίζεται η ίδια στάση από την Κυβέρνηση. Δεν ανοίγει κανένα σχολείο. Και ξέρετε τι σημαίνει αυτό, για κάποιον που επείγεται αυτή τη στιγμή να παρουσιάσει ότι τα πάντα λειτουργούν καλώς; Και έπρεπε οπωσδήποτε να μοιραστούν τα τμήματα μέχρι τις 20 του μήνα, για να δείξουμε ότι τα πάντα λειτουργούν στην εκπαίδευση καλώς.

Σταματάμε λοιπόν, δεν ανοίγουν τα σχολεία. Αυτό τι σημαίνει; Ότι σταματάμε την αποστράτευση του κλάδου και το Διοικητικό Συμβούλιο το νέο αναλαμβάνει μια γιγαντιαία προσπάθεια για να κινητοποιήσει τον κλάδο και τότε υπάρχει ελπίδα, αυτή που πρέπει να γεννηθεί από εδώ μέσα και να αρθούμε όλοι στο ύψος των περιστάσεων.

Σας ευχαριστώ.

ΔΑΚΕ

ΑΝΘΗΣ ΧΡ.: (Κέρκυρας)

Συνάδελφοι, για την οδοντιατρική περίθαλψη, δεν νομίζω ότι πρέπει να κοπτόμαστε. Εάν συνεχίσουμε έτσι δόντια δεν θα μας χρειάζονται, για τον απλούστατο λόγο θα πάψουμε να τρώμε σε λίγο καιρό. Πάμε παρακάτω.

Το συνδικαλιστικό κίνημα έχει λόγο ύπαρξης στα καπιταλιστικά κράτη, στα κράτη του υπαρκτού Σοσιαλισμού οι εργάτες ευημερούσαν, όπως στην Αλβανία και στην πρώην Σοβιετική Ένωση. Στα κράτη του καπιταλισμού έχει λόγο ύπαρξης. Το συγκεκριμένο κράτος, στην Ελλάδα δηλαδή, που ζούμε όλοι, είναι ιδιόμορφο το καθεστώς. Είναι ένας αχταρμάς Εμβέρ Χότζα και καπιταλισμού.

Γι' αυτή την περίπτωση, λοιπόν, το συνδικαλιστικό κίνημα έχει μπερδευτεί και σε κάθε νέο αίτημα που βάζει, είναι αυτά που φανερώνονται από τη λειτουργία του κράτους. Ο Γκεσούλης για παράδειγμα τι έπρεπε να μας πει. Τι θέλετε παιδιά μου, μου ζητάτε χρήμα και να σας ικανοποιήσω αιτήματα, αφού δεν υπάρχει δεκάρα τσακιστή πουθενά, σε κανένα Ταμείο.

Άρα ουκ αν λάβετε εκ του μη έχοντος. Και όχι μόνο ουκ αν λάβετε εκ του μη έχοντος, αλλά οι υποτιθέμενοι έχοντες και οι υποτιθέμενοι κρατούντες τι διοικούν; Ένα κράτος ρεμούλα.

Και οι προτάσεις μου: Χρηματοδότηση των σχολείων, γιατί; Απέτυχε το σύστημα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και το γνωρίζετε, να παίρνουν τις χρηματοδοτήσεις οι Διευθυντές. Δεύτερη πρόταση, οι χρηματοδοτήσεις των ολοήμερων σχολείων, ξέρετε πως γίνονται από το Γ ΚΠΣ. Εδώ κατασπαταλάται το Γ ΚΠΣ και το Β' ΚΠΣ βέβαια έχει κατασπαταληθεί και ο δάσκαλος καλείται να φέρει τόνους χαρτοβασίλειο για να αποδείξει ότι χάλασε 2.000,00€.

Τελειώνω. Επιλογές Υποδιευθυντών. Όχι μέσα από τα ΠΥΣΠΕ, γιατί θα γίνουν όπως έγιναν και των Διευθυντών και των Προϊσταμένων και των σχολικών Συμβούλων. Μέσα από το Σύλλογο Διδασκόντων.

ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ ΑΡ.: (Ηρακλείου)

Συνάδελφοι, είναι αλήθεια πραγματικά πως οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ ανέλαβαν απροετοίμαστοι και ξαφνικά το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. Δεν μας είπατε όμως συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και έντεχνα το αποφύγατε, γιατί έγινε αυτό. Και μια και δεν το είπατε εσείς, ακούστε το.

Όντως ήμασταν απροετοίμαστοι και ήταν μεγάλη η έκπληξη αλλά και η πρόκληση συγχρόνως για το πώς εσείς συνάδελφοι της ΠΑΣΚ εννοείτε το συνδικαλισμό και για το πώς εννοείτε το συμφέρον του κλάδου, που ενώ είχατε την πλειοψηφία στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. δεν σκεφτήκατε τους συναδέλφους που σας την έδωσαν, δεν σκεφτήκατε το συμφέρον, όπως λέτε, του κλάδου, δεν σκεφτήκατε, αν θέλετε, ακόμα και το συμφέρον της παράταξής σας, αλλά, το μόνο που σκεφτήκατε ήταν οι καρέκλες στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Και αλήθεια συνάδελφε Μπαμπούρα, μια και δεν είσαι εδώ κι όλοι οι συνάδελφοι του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί πριν από 2 χρόνια ότι η αλληλοφαγωμάρα σας θα έφτανε μέχρι αυτό το σημείο, να χάσετε δηλαδή το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. παρά να τα βρείτε.

Κι εγώ προσωπικά δεν έχω πρόβλημα να δεχτώ όλα όσα καταμαρτυρείτε στο Προεδρείο της Δ.Ο.Ε., απροετοίμαστοι, και άλλα που λέτε, αλλά καταλάβετε επιτέλους ότι για όλα αυτά την ευθύνη αποκλειστικά την είχατε εσείς συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και μου θυμίζετε εκείνον που σκότωσε τον πατέρα του και μετά ζητούσε από τους δικαστές να τον κρίνουν με επιείκεια γιατί ήταν ορφανός.

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και των άλλων παρατάξεων στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. Αφού όλα πήγαιναν στραβά στο Προεδρείο, αφού όλα τα έκαναν λάθος, εσείς τι κάνατε για όλα αυτά; Πού ήσασταν όλα αυτά τα 2 χρόνια; Μια απλή κίνηση να κάνατε. Γιατί δεν κάνατε πρόταση μορφής; Πλειοψηφία είχατε. Μόνο περιμένατε να περάσουν 2 χρόνια για να έρθετε τώρα εδώ και να χύνετε κροκοδείλια δάκρυα πάνω στα άλυτα προβλήματα του κλάδου.

Υπεύθυνοι λοιπόν για τα όντως υπαρκτά προβλήματα του κλάδου δεν είναι οι 4 συνάδελφοι της ΔΑΚΕ του Προεδρείου που έβγαλαν τα κάστανα από τη φωτιά, με όποιον τρόπο μπόρεσαν, αλλά εσείς, οι υπόλοιποι 7, που τους αφήσατε μόνους τους να βγάλουν τα κάστανα.

Αφήστε τα λοιπόν αυτά και σκεφτείτε όλοι μαζί, σκύψτε όλοι μαζί πάνω στα προβλήματα του κλάδου. Δείτε τι θα γίνει με το ασφαλιστικό -συνταξιοδοτικό. Δείτε τι θα γίνει με το ολοήμερο, με την αξιολόγηση, με τα οικονομικά μας, με την ανύπαρκτη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, με τα ξωκκλήσια της Εκπαίδευσης, τα ολιγοθέσια σχολεία, τους μονοθεσίτες δασκάλους.

Και τελειώνω Πρόεδρε δηλώνοντας ότι υπερψηφίζω τα πεπραγμένα του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για έναν και μόνο λόγο, για το ότι οι 4 αυτοί συνάδελφοι του Προεδρείου περιέσωσαν την αξιοπρέπεια του κλάδου, γιατί κανείς δεν είπε

συνάδελφοι τι θα γινόταν αν και αυτοί οι 4 δεν δέχονταν να γίνει συγκρότηση. Θα πηγαίναμε στα δικαστήρια, θα *οριζόταν διοίκηση, θα ξανακάναμε εκλογές και τελικά* - τελικά θα γινόμασταν ρεζίλι σαν κλάδος. Ευχαριστώ.

ΓΙΑΤΙΛΗΣ Γ.: (Σάμου)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η διετία που πέρασε ίσως μείνει στην ιστορία του κλάδου ως η μόνη που το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας είχε Προεδρείο μειοψηφίας.

Η ΔΑΚΕ, ενεργώντας υπεύθυνα, ανέλαβε τη μεγάλη ευθύνη της λειτουργίας της Δ.Ο.Ε. όταν η ΠΑΣΚ δικασμένη αδυνατούσε να οδηγήσει τον κλάδο, θυθισμένη στις έριδες των εκλεγμένων μελών της, που από τους 5 οι 3 ήθελαν να γίνουν πρόεδροι.

Παρακολουθήσαμε από κοντά τις προσπάθειες του Προεδρείου να αναδείξει, να προβάλει, να διεκδικήσει με αγωνιστικότητα και επιμονή τα αιτήματά μας. Άσχημη εντύπωση προκάλεσε και προκαλεί το γεγονός ότι η ΠΑΣΚ αλλά και οι αριστερές παρατάξεις ήταν απέναντι από τον Πρόεδρο και όχι δίπλα του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεταφέροντας τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς των συναδέλφων μου από τη μακρινή Σάμο, *έχω να επισημάνω τα εξής:*

1) Ανησυχούν για την αξιολόγηση και το καθηκοντολόγιο και με ρωτούν «τι κάνει η Ομοσπονδία; 24ωρες τουφεκιές χωρίς συνέχεια και χωρίς στόχο;» 2) Ανησυχούν για τη διεύρυνση του ωραρίου και αναρωτιούνται *πότε θα πηγαίνουν και πότε θα φεύγουν από το σχολείο.* 3) Ανησυχούν για τα Προεδρικά Διατάγματα, που θυμίζουν άλλες εποχές και κάνουν τους διευθυντές δραγουμάνους και ερωτούν «πώς αντιδρά η Ομοσπονδία;» 4) Ανησυχούν και ερωτούν «γιατί μας εξαίρεσαν από το *επίδομα των 176,00€; Γιατί αυτή η απαξίωση από το* Υπουργείο;»

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει γίνει συνείδηση σε όλους ότι εδώ που φτάσαμε μόνο αγώνες διαρκείας μπορούν να έχουν αποτέλεσμα. Το μήνυμα που στέλνει η *Γενική Συνέλευση των δασκάλων της Σάμου είναι ενότητα* και συνεχής αγώνας, με συγκεκριμένους στόχους.

Η πλειοψηφία των συναδέλφων μου στη Σάμο υπερψήφισε τα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε. με την υπόμνηση, περισσότερη αγωνιστικότητα, συγκεκριμένα και απλά αιτήματα, *σε ένα διεκδικητικό πλαίσιο, στο πλαίσιο του ε*φικτού και κυρίως ένα ανατρεπτικό πρόγραμμα δράσης μέχρι τελικής δικαίωσης. Ευχαριστώ πολύ.

ΓΙΑΤΡΑΣ Π.: (Λακεδαίμονος)

Φίλες και φίλοι, η υπερβολή στην κριτική, δημόσια ή ατομική, μου φαίνεται πάντα ότι είναι ανέξοδη, όταν υπάρχει μια μορφή έπαρσης επιτηδευμένη και ενοχλητική. Τότε μοιραία και αναπόδραστα ακολουθεί η Νέμεση.

Το αίτημα για βελτίωση της παιδείας ήταν μάλλον η *πρώτη καθολική απαίτηση του λαού μας, που ανάγκα*σε την πολιτική να έρθει αντιμέτωπη με ένα πρόβλημα ποιότητας της ζωής. Εμείς θέτουμε στην πρώτη γραμμή το ουμανιστικό περιεχόμενο της παιδείας και απαιτούμε *από την πολιτεία να γυρίσει σελίδα* στη λογική χρηματοδότησης και σε όλα τα άλλα τα οποία προηγήθηκαν για τη βελτίωσή της. Να στηριχθούν οι εκπαιδευτικοί μας επιστημονικά, οικονομικά, επαγγελματικά και αυτά να αποτελέσουν πολιτικές πρώτης προτεραιότητας.

Αγαπητοί φίλες και φίλοι, δεν αρνούμαστε ότι η παιδεία εκτός από τον ουμανιστικό της χαρακτήρα είναι και συνιστώσα της ανάπτυξης. Η ευθύνη μας, η αξιοπρέπειά μας δεν σώζονται, όταν μεταθέτουμε και αποποιούμα*στε αυτόν σε άλλους. Ενδεικτικά η δωρεάν παιδεία* δεν είναι παρά ουτοπία και προϊόν μυθοπλασίας.

Ο εκπαιδευτικός ο χαμηλότερα αμειβόμενος, ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό με μέλλον θολό και ανασφαλές. Επιβάλλεται οπωσδήποτε η οικονομική και κοινωνι*κή αναβάθμιση των εκπαιδευτικών. Δεν θα μιλήσω για* την αξιολόγηση, δεν έχω χρόνο.

Τελικά θα έλεγα τα εξής: Επιβάλλεται επιτελικός σχεδιασμός και ιεράρχηση στόχων. Προηγούνται τα ουσιώδη. Απαιτείται επιτελείο επιστημονικού κύρους και *κοινωνικής αποδοχής να μεταγγίσει πειστικά και σίγου*ρα για τη σοβαρότητα, την αναγκαιότητα και μακροβιότητα του σχεδιασμού.

Οι ηγεσίες που φιλοδοξούν ουσιαστική παραγωγή έργου οφείλουν να αναγνωρίσουν και να αξιοποιούν την *ανθρώπινη ποιότητα και όχι οι μισοί εκπαιδευτικοί να εί*ναι από την άλλη πλευρά. Κατά συνέπεια έργο δεν υπάρχει.

Φίλες και φίλοι, εύχομαι η ψήφος σας να είναι προϊόν επεξεργασίας νηφάλιας και ρεαλισμού. Σας ευχαριστώ.

ΔΑΦΚΟΣ Ι.: (Πιερίας)

Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι συνάδελφοι, σήμερα καλό θα ήταν να ήταν εδώ τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ώστε αυτό που καταλάβαμε εμείς, που πιστεύαμε ως τώρα σαν σωστό και σήμερα αποδείχτηκε ότι ήταν λάθος, να το μάθει όλη η κοινωνία. Ότι δηλαδή το 4 είναι μεγαλύτερο από το 7. Να το μάθουν και οι μαθητές τους οποίους διδάσκουμε.

Κύριοι της ΠΑΣΚ είναι ανέντιμο, είναι και ντροπή στο κάτω-κάτω, *εσείς που για δικούς σας εσωπαραταξιακούς* λόγους δε δεχτήκατε να μπείτε στο Προεδρείο ανάλογα με τη δύναμη που διαθέτατε, να έρχεστε σήμερα να πείτε ότι η ΔΑΚΕ, το Προεδρείο που κατείχε η ΔΑΚΕ ήταν ανύπαρκτο, δεν είχε το ηθικό ανάστημα να σηκώ*σει την πορεία του κλάδου, δεν παρουσίασε έργο*, το διέκρινε η απάθεια κ.λπ. Αν είναι δυνατόν.

Όπως και οι συνάδελφοι εκεί των αριστερών παρατάξεων, πήρανε από εσάς αφορμή το γεγονός της μη συμμετοχής σας και το δέχτηκαν ως θείο δώρο, βγάλανε κι *αυτοί την ουρά τους απέξω και όλοι ξεκινήσατε μία κρι*τική, μία λαϊκίστικη κριτική, για το ποιος είναι καλύτερος

να διεκδικεί τα επιμέρους τα παραταξιακά, για καθαρά παραταξιακούς λόγους.

Η ΔΑΚΕ τι έκανε ως Προεδρείο, κάτω από αυτές τις συνθήκες. Μία συνθήκη ήταν αυτή που περιέγραψα, ότι δε βοηθούσατε τουλάχιστον όταν δεν βάζατε τρικλοποδιά. Η άλλη ήταν ότι δεν υπήρχε από την προηγούμενη Γενική Συνέλευση πλαίσιο δράσης το οποίο τουλάχιστον και τα 11 μέλη της Δ.Ο.Ε. θα τα δέσμευε.

Προσπάθησε λοιπόν η ΔΑΚΕ μέσα σ' αυτό το κλίμα και ασχολήθηκε και με το νέο μισθολόγιο που θέλουμε να υπάρξει και με τα 176,00€, αντέδρασε στο νόμο για την επιλογή στελεχών, αντέδρασε στην αξιολόγηση όπως πέρασε, άσκησε πίεση να μπουν τα αγγλικά σε μικρότερες τάξεις, αντέδρασε στο καθηκοντολόγιο όπως αυτό παρουσιάστηκε, πρόβαλε το αίτημα για σωστή ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, συνέβαλε ουσιαστικά ώστε να αποδεχτούν και η ΑΔΕΔΥ και το Υπουργείο την ιδιαιτερότητα του εκπαιδευτικού και της εκπαιδευτικής διαδικασίας με ό,τι αυτό συνεπάγεται, «κατάφερε να πιέσει το Υπουργείο να αλλάξει εκείνο το 100% από το ΑΣΕΠ σε 75% - 25%, για να μην αναφέρω άλλα.

Όμως θα μπορούσαν να γίνουν πολύ περισσότερα εάν κι εσείς συμβάλατε, ανεξάρτητα αν τα αποτελέσματα των εκλογών της προηγούμενης Γενικής Συνέλευσης δεν σας άρεσαν, δεν ήταν αρεστά, ήσασταν υποχρεωμένοι και γι' αυτό οι συνάδελφοι στη βάση, βλέποντας τέτοιες ενέργειες απομακρύνονται.

Πολλούς ομιλητές ακούω εδώ ότι κάνουμε γενικές συνελεύσεις με 20-30 άτομα. Πώς να μην κάνουμε έτσι, όταν βλέπουνε ότι οι παρατάξεις ασχολούνται μόνο με το παραταξιακό τους όφελος, όπου αυτό υπάρχει. Και αναγκαστικά πλέον απαξιώνεται ο συνδικαλισμός.

Τελειώνοντας Πρόεδρε θέλω να κάνω μια παρατήρηση, μια καταγραφή μάλλον - κι άλλοι την έχουν πει. Είναι απαράδεκτο 4 ημέρες εδώ πέρα να συνεδριάζουμε από τις 9:00 το πρωί μέχρι τις 10:00 το βράδυ και από αυτές τις 4 ημέρες με τόσες ώρες, οι 2 τουλάχιστον να φεύγουν με διαδικαστικά θέματα. Ευχαριστώ.

ΖΟΥΜΠΟΣ Γ.: (Θεσπρωτίας)

Ενώ ο κλάδος είχε τεράστια προβλήματα και κάθε παράταξη - το γνωρίζουμε - είχε τα δικά της προβλήματα, φτάσαμε σε σημείο να μη μπορούμε να οργανωθούμε, κύριοι συνάδελφοι, ως Δ.Ο.Ε., να ενδιαφερθούμε για τα προβλήματά μας.

Αποτέλεσμα ήταν να μας δουλεύουν άπαντες. Μας ταύτισαν με τους παπάδες, γιατί εμείς κι οι παπάδες δεν πήραμε τα 176,00€ και στο Σύλλογό μου είπα το εξής: «Εμείς δεν είμαστε παπάδες, είμαστε καλόγριες. Καλόγριες, κυριολεκτικά». Γιατί δεν επιτρέπεται να παίρνει η καθαρίστρια τα 176,00€ και να μην τα παίρνουμε εμείς.

Και πριν έρθω εδώ ήρθε ο Αλέκος ο Παπαδόπουλος, γιατί τον πιέζουν τώρα για να ξανακατέβει, για να πάρει τη Θεσπρωτία, γιατί η Θεσπρωτία είναι χαμένη. Ποιοι τον πίεζαν; Ο Λαλιώτης τον πίεζε, κανένας άλλος, να κατέβει για τη Θεσπρωτία, θα σας το πω έτσι ακριβώς.

Βλέποντας ο Αλέκος ότι δεν βγαίνει εκεί, εποίησε τη νήσσα, την πάπια. Είναι φίλος μου, παρένθεση, γιατί θα μου ορμήσουν οι Θεσπρωτοί, θα το πω και αυτό.

Εδώ να μιλήσουμε τώρα για τη Δ.Ο.Ε. Το πρόβλημα εδώ δεν ήταν αν υπάρχουν προβλήματα στον κλάδο, αν υπάρχουν προβλήματα για τις καρέκλες. Υπήρχαν προβλήματα για τις καρέκλες του Μπράτη κ.λπ. Κι επειδή οι καρέκλες κάποιες ήταν κουτσές, κάποιες όχι, τις κάνανε στην άκρη, για να μη πάθουν αγκύλωση, δεν ξέρω τι.

Και πάμε τώρα να φορτώσουμε τα προβλήματα που είχαμε εμείς σαν ΠΑΣΚ, να τα φορτώσουμε στη ΔΑΚΕ, στον κ. Παληγιάννη και στον κάθε Παληγιάννη.

Και πιστεύω σαν ΔΑΚΕ και σαν Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. είναι ο μοναδικός Πρόεδρος από το '93 και μετά που ανταποκρίθηκε στο έργο της Δ.Ο.Ε. όπως έπρεπε.

Θεωρώ ότι η παράταξή μου, που εκτέλεσε, άσκησε, συγνώμη, για 2 έτη την εξουσία στο Προεδρείο, ανταποκρίθηκε πλήρως, παρότι ήταν 4 μέλη, ανταποκρίθηκε πλήρως στο έργο της και υπερψηφίζω τα πεπραγμένα. Καταψηφίζω τα μη πεπραγμένα της ΠΑΣΚ.

ΚΑΓΙΑΦΗΣ ΣΤ.: (Χαλκίδας)

Εγώ συνάδελφε Πρόεδρε και συνάδελφοι θα βοηθήσω το Προεδρείο και θα βοηθήσω όλους εσάς ν' ακούσετε. Συνάδελφοι, Καγιάφης Σταύρος, από το Σύλλογο της Χαλκίδας, με τη ΔΑΚΕ.

Να πω το εξής σε έναν συνάδελφο ο οποίος έκανε κριτική και ρωτούσε το συνάδελφο Πρόεδρο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας γιατί βγήκε, λέει, σε κανάλια χαμηλής ακροαματικότητας. Συνάδελφε να πω το εξής. Ο Πρόεδρος βγήκε σε κανάλια, αν θέλετε χαμηλής ακροαματικότητας, αλλά δεν είπε αυτό που είπε το 1997 ο τότε Γενικός Γραμματέας της Ομοσπονδίας, ο Πάρις ο Βεντήρης, ο οποίος είχε βγει σε κανάλι και είπε «για μένα, έχουμε πετύχει το στόχο μας και πρέπει, να λήξει η απεργία». Τότε έσπασε η απεργία. Ο Πρόεδρος αυτός δεν την έσπασε.

Συνάδελφοι λοιπόν, πριν από μερικά χρόνια ο Πρωθυπουργός της χώρας έλεγε ότι η λιτότητα έχει ημερομηνία λήξης, με την ένταξή μας στην Ευρωζώνη. Και φτάσαμε συνάδελφοι στην πολυπόθητη οικονομική μας ένωση και μπήκε το ευρώ στη ζωή μας, όμως η λιτότητα συνεχίζεται συνάδελφοι. Βλέπετε ότι όλα έχουν πάρει τον ανήφορο.

Κι επειδή συνάδελφοι της ΠΑΣΚ λέτε ότι έχουμε προβλήματα και ότι εμείς δεν προσπαθήσαμε να τα επιλύσουμε, τη Δευτέρα είχατε τον Υπουργό, τον Υπουργό σας μέσα στη συνεδρίασή σας. Δεν του είπατε «κ. Υπουργέ εμείς έχουμε πολλούς σταυρούς στην πλάτη, να δώσεις αυτά που μας χρωστάς» κι όχι να παρακαλούμε τα 176,00€, τα αναδρομικά του οικογενειακού επιδόματος, για το οποίο συνάδελφοι, υπάρχει δικαστική

απόφαση κι ακόμα δεν μας τα έχουν δώσει.

Επίσης συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, τα προβλήματα λύνονται με αγώνες. Εμείς δεν θέλουμε ούτε την απαξίωση, ούτε το μηδενισμό. Κάποιοι άλλοι μηδένιζαν τα πάντα και απαξίωσαν τα πάντα. Εμείς, ως παράταξη, –και το λέω εδώ πέρα– αν η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν κάνει πράξη αυτά που υπόσχεται, θα την ρίξουμε. Ναι, να την ρίξουμε, γιατί είμαστε συνδικαλιστές και θα είναι τιμή μας. Δεν ζητάμε λοιπόν οφίτσια, αλλά θέλουμε αγώνες. Δεν μας ενδιαφέρει συνάδελφοι αν θα πάρει το Προεδρείο - το είπα και πέρσι - ο Μπράτης ή οποιοσδήποτε άλλος. Μας ενδιαφέρει να λυθούν τα προβλήματα και προς αυτήν την κατεύθυνση θα αγωνιστούμε σκληρά.

ΚΙΚΙΝΗΣ Θ.: («Αριστοτέλης» Αθηνών)

Συνάδελφοι πρέπει να δούμε εδώ πέρα ποια είναι η πραγματικότητα αυτή που αντιμετωπίζουμε σχετικά με το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας. Σε λίγο θα έχουμε εκλογές καινούργιες, θα βγάλουμε νέο Διοικητικό Συμβούλιο για την Ομοσπονδία. Το ΒΗΜΑ ήδη σήμερα έγραψε τη νέα του σύνθεση και εύχομαι το νέο Προεδρείο, όπως αναφέρεται στις δημοσιογραφικές και έγκυρες πληροφορίες του Οργανισμού Λαμπράκη, που θα είναι της ΠΑΣΚ, να μας οδηγήσει σε νέους θριάμβους και νέες συνδικαλιστικές επιτυχίες, όπως το ξεπούλημα της απεργίας του '97, την έντεχνη υποστήριξη του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ το '98.

Είπε ένας συνάδελφος από την ΠΑΣΚ πριν από λίγο ότι δεν πέτυχε το απερχόμενο Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. Το Προεδρείο πέτυχε συνάδελφοι, όμως θα μπορούσε να πετύχει περισσότερα η Δ.Ο.Ε. αν δεν ήταν από τη μία η ΠΑΣΚ που έκανε το εσωτερικό της πρόβλημα, πρόβλημα του κλάδου: Έπαιξε, όπως πάγια συνηθίζει, ρόλο κυβερνητικού εκπροσώπου. Αλήθεια αγαπητοί συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, πού είναι τα 176,00€ που τάζατε εδώ και μήνες στις συνελεύσεις στους συναδέλφους; Τα είχαμε πάρει από το Νοέμβριο, γιατί δεν τα πήραμε ακόμα; Έτσι λέγατε, έτσι γράφουν τα έντυπά σας. Τη ΠΑΣΚ, το μόνο που την ενδιέφερε ήταν να μη βγαίνουν δυναμικές αποφάσεις από το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας, για να εκτίθεται το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε.

Από την άλλη συνάδελφοι δεν είναι προοδευτική πολιτική από την πλευρά της Αριστεράς το να καλούμε να πάμε στο ΠΑΜΕ και να δυναμιτίζουμε από τις πρώτες συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας τη λειτουργία, λέγοντας ότι το ΠΑΜΕ είναι το μόνο όργανο που έχει να κάνει με τους εργαζόμενους και το οποίο θα υποστηρίξει δικαιώματα κλπ. Από τη μιά μεριά να μην αποδεχόμαστε το θεσμικό ρόλο της Ομοσπονδίας, και από την άλλη να συμμετέχουμε σ' αυτήν και να εκμεταλλευόμαστε τα προνόμια που μας παρέχει.

Και εδώ συνάδελφοι φαίνεται βρίσκεται σε θέση σχιζοφρενούς η ΔΑΚΕ. Γιατί όταν έπαιρνε αποφάσεις με την ΠΑΣΚ, τότε ήταν υποταγμένη και αντιδραστική κατά τους συναδέλφους της Αριστεράς. Όταν έπαιρνε αποφάσεις με την Αριστερά, τότε είχαμε την πλευρά της ΠΑΣΚ να την πυροβολεί και να μιλάει για πλειοψηφία ΔΑΚΕ - ΔΕΕ και Συσπειρώσεων.

Αυτό όμως συνάδελφοι που είναι πραγματικότητα, είναι πως η ΔΑΚΕ πήρε αποφάσεις και με τη μία πλευρά και με την άλλη. Αυτό δείχνει ένα μόνο πράγμα. Δείχνει ποιος είναι ο χώρος ο οποίος έριξε τις γέφυρες και τις παρωπίδες, ο οποίος είχε τη διάθεση συνεργασίας για να βγει κάτι δυναμικό και δημιουργικό για τον κλάδο προς τα έξω και δεν ενδιαφερόταν μόνο για τη μικροπολιτική και τη μικροπαραταξιακή σκοπιμότητα.

Είναι τεράστιο λάθος να ταυτίζουμε το έργο του συνόλου της Ομοσπονδίας με το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. γιατί η ΔΑΚΕ είχε 4 και όχι 11. Οι υπόλοιποι άλλοι 7 τι έκαναν άραγε; Το αποτέλεσμα είχε πάρα πολύ θετικά στοιχεία, δεν είχε όμως αυτήν τη δυναμικότητα την οποία θα έπρεπε να έχει, γιατί κάποιοι δεν εννοούν να αποκτήσουν ανοιχτό μυαλό και να βγάλουν τις παρωπίδες τους. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΚΙΤΣΙΟΣ ΧΡ.: (Λάρισας)

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, από το βήμα της 72ης Γενικής Συνέλευσης καλούμαστε σήμερα να τοποθετηθούμε με θάρρος τόσο για τα πεπραγμένα του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου, όσο και για την πορεία του συνδικαλιστικού μας κινήματος γενικότερα.

Αυτό όμως που έχει σημασία για όλους τους συναδέλφους είναι τα συσσωρευμένα προβλήματα του κλάδου, με αποκορύφωμα την τραγική οικονομική κατάσταση που βρίσκεται σήμερα ο έλληνας εκπαιδευτικός. Τελευταίος λοιπόν στις αποδοχές ανάμεσα σε όλους τους ευρωπαίους συναδέλφους, τελευταίος και στην κλίμακα των δημοσίων υπαλλήλων στην Ελλάδα.

Είναι παραδεκτό από οποιονδήποτε καλόπιστο παρατηρητή ότι ο έλληνας εκπαιδευτικός αντιμετωπίζει τη χειρότερη οικονομική συγκυρία μετά το 1983. Πώς είναι δυνατόν κάθε χρόνο να εξαγγέλλονται φορολογικές ελαφρύνσεις και κάθε χρόνο με τα ίδια εισοδήματα να πληρώνουμε όλο και περισσότερα; Πώς είναι δυνατόν, ενώ το Υπουργείο και η Κυβέρνηση να θεωρούν την Παιδεία σαν ύψιστη προτεραιότητα, ο έλληνας εκπαιδευτικός να απαξιώνεται μ' αυτόν τον τρόπο;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αθέτησε δια στόματος του Πρωθυπουργού την εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου από το 2003 στο 2004. Μπορεί αυτό το μισθολόγιο να είναι ένα νέο μισθολόγιο, σίγουρα όμως δεν μπορεί να είναι ένα ενιαίο μισθολόγιο όσο λειτουργούν οι ειδικοί λογαριασμοί των διαφόρων υπουργείων.

Φίλες και φίλοι, οφείλουμε σήμερα όλοι εδώ, πέρα από παραταξιακές διαφορές να αναγνωρίσουμε ότι η

ΔΑΚΕ στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας δεν λιποτάκτησε απέναντι στα συσσωρευμένα προβλήματα του Κλάδου. Ανέλαβε μια τεράστια ευθύνη, να κρατήσει όρθιο τον κλάδο και πιστεύω ότι τα κατάφερε καλά.

Αυτό που για μένα όμως σήμερα έχει μεγάλη σημασία είναι πώς θα πορευτούμε όλοι μαζί στην επόμενη 2ετία. Για να υπάρξει λοιπόν μια καλύτερη 2ετία, είναι ανάγκη όλες και όλοι να κινηθούμε στην πορεία της συναίνεσης και της σύνδεσης. Ο στόχος είναι κοινός για όλους. Είμαι σίγουρος πως όλες κι όλοι μπορούμε να σταθούμε στο ύψος των ευθυνών μας, που μας αναλογούν, απέναντι στον ανώνυμο δάσκαλο και είμαι αισιόδοξος ότι μέσα από συνδικαλιστικούς αγώνες και κοινή προσπάθεια, του χρόνου τέτοιες μέρες θα βρισκόμαστε σε καλύτερη θέση. Σας ευχαριστώ.

ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ Β.: (Λάρισας)

Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι συνάδελφοι, κορυφαία η σημερινή διαδικασία. Καλούμαστε να κρίνουμε τα πεπραγμένα. Τα πεπραγμένα της απερχόμενης Διοίκησης της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας. Μα όμως συνάδελφοι δεν είναι έτσι τα πράγματα, τόσο απλά.

Πρέπει να κρίνουμε τα πεπραγμένα των 4 μελών της ΔΑΚΕ. Πρέπει να κρίνουμε τα πεπραγμένα του Προεδρείου, γιατί αυτοί τόλμησαν όταν κάποιοι άλλοι λιποψυχούσαν, όταν κάποιοι άλλοι, εξαντλώντας κάθε έννοια κυβερνητικού συνδικαλισμού πριν 2 χρόνια, δεν ανέλαβαν τις τύχες αυτού του κλάδου.

Φίλες και φίλοι συνάδελφοι, δεν είναι δυνατόν συνάδελφοι εδώ μέσα της ΠΑΣΚ να μιλάνε για ημερολόγια και τέτοια. Συναδέλφισσα δεν είσαι εδώ, θα σου στείλω, ως Γραμματέας του Συλλόγου Δασκάλων Λάρισας, όλες τις αποφάσεις της πλειοψηφίας της Δ.Ο.Ε. θα στις στείλω ταχυδρομικά και συστημένα στο σπίτι, για να δείτε τα πεπραγμένα.

Ο συνάδελφος Φασφαλής απορεί κι αυτός. Νίκο, καλή επιτυχία. Είναι σεβαστό που έχεις αγωνία για την εκλογή σου, αλλά πρέπει να λέμε κι αλήθειες εδώ μέσα. Δεν είναι δυνατόν να κόπτεται η ΠΑΣΚ για αναβάθμιση του δασκάλου, για δημόσιο σχολείο, όταν η πλειοψηφία του ΚΥΣΠΕ και των ΠΥΣΠΕ κατάντησαν υπηρεσίες πρόνοιας, χορηγώντας επιδόματα σε ποιους; Σε συναδέλφους με χωρίς προσόντα συνάδελφοι. Υπάρχουν; Ναι, υπάρχουν.

Δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για οικονομική αναβάθμιση όταν τα 176,00€ με δικιά σας εισήγηση, με εισήγηση της ΠΑΣΠ, δεν τα παίρνουμε όλοι οι δάσκαλοι και καθηγητές. Εσείς εισηγείστε στο Υπουργείο να μην τα πάρουμε, να τα πάρουμε προεκλογικά, αλλά είναι αργά πια συνάδελφοι.

Όταν συνάδελφοι και συναδέλφισσες, όσοι δουλεύετε σε φροντιστηριακά θα ξέρετε, αλλά όσοι δεν δουλεύετε πρέπει να μάθετε, ότι η αποζημίωση για φροντιστηριακό τμήμα την ώρα ξέρετε πόσα ευρώ είναι; 4 συνάδελφοι. Είναι 4,00€ κι αυτό το προτείνει η ΠΑΣΚ, δεν το δίνει ο Υπουργός, η ΠΑΣΚ το προτείνει.

Φίλες και φίλοι συνάδελφοι, τα κοινωνικά αντανακλαστικά της ΠΑΣΚ απ' ότι θα καταλάβατε έχουν εξαντληθεί, στα βόρεια προάστια, στους Νεονάκηδες, στους Μανίκηδες και σε όλους τους εραστές του πλούτου.

Βλέπετε τι γίνεται τώρα τελευταία. Έχουν μάθει στη μάσα, έχουν μάθει, αλλά είναι αρρώστια όταν κάτι το συνηθίσεις πολύ.

Φίλες και φίλοι συνάδελφοι, καταψηφίζω τα πεπραγμένα των 5 της ΠΑΣΚ, γιατί δεν είναι πεπραγμένα, αλλά δεν μπορώ όμως να μη συγχαρώ τα 4 μέλη της ΔΑΚΕ που στάθηκαν στο ύψος τους, που ανέλαβαν, που ανέλαβαν τις ευθύνες, πάλεψαν, κράτησαν τον κλάδο όρθιο, διεκδίκησαν τα πάντα.

Υπερψηφίζω λοιπόν τα πεπραγμένα και καλώ το σώμα να δώσουμε πάλι τη δυνατότητα στα 4 μέλη να ολοκληρώσουν και να μας δώσουν ακόμα περισσότερα. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Μ.: (Ροδόπης)

Συνάδελφοι, είναι πραγματικά πρωτόγνωρο το να κάνει κανείς κριτική πεπραγμένων στη Διοίκηση μιας Ομοσπονδίας όταν από τη μια μεριά η Διοίκηση αυτή έχει την ευθύνη για τα τεκταινόμενα στον κλάδο και από την άλλη να έχει μόνο τα 4/11 ευθύνης λήψης αποφάσεων. Το επισημαίνω αυτό γιατί όλοι πρέπει να το λάβουμε σοβαρά υπόψη μας για την κριτική την οποία θα κάνουμε.

Πριν μια 2ετία συνάδελφοι, όταν τα ηγετικά στελέχη της ΠΑΣΚ διασταύρωναν τα ξίφη τους, όταν οι προσωπικές φιλοδοξίες και ο εγωισμός γίνονταν αυτοσκοπός και τα συμφέροντα του κλάδου έμπαιναν σε δεύτερη μοίρα, όταν εκλεγμένοι συνάδελφοι από άλλες παρατάξεις ένυπταν τας χείρας των, κάποιοι έβγαλαν τα κάστανα από τη φωτιά, με δεδομένες τις δυσκολίες που θα ακολουθούσαν, με δεδομένα τα προβλήματα που υπήρχαν.

Ποιο ήταν το έργο τους; Τα δημοσιευμένα πρακτικά νομίζω ότι είναι αδιάψευστος μάρτυρας. Ένα έργο πολύπλευρο, μεστό και θα το αποδείξω. Άνοιξαν επιτέλους οι πόρτες του Υπουργείου Παιδείας. Για πρώτη φορά οι επαφές με την πολιτική ηγεσία ήταν τόσες τα τελευταία 2 χρόνια. Για πρώτη φορά τα έγγραφα διαμαρτυρίας ήταν τόσα.

Θα μου πείτε, επιλύθηκαν προβλήματα; Δεν είναι αυτή η αποστολή της Ομοσπονδίας. Αποστολή της ήταν μόνο η προβολή και οι προτάσεις επίλυσης. Νομίζω ότι αυτό έγινε.

Αναπληρωτές. Νομίζω ότι τη 2ετία αυτή είχαν τη στήριξη που δεν είχαν ποτέ στα προβλήματά τους και όντως κάποια αποτελέσματα ήρθαν. Κινητοποιήσεις. Για να σκεφτούμε συνάδελφοι με το χέρι όλοι στην καρδιά πόσο εύκολα μπορεί να συγκεράσει κανείς σε ένα 11μελές Συμβούλιο με τάσεις από πολυήμερες απεργιακές

κινητοποιήσεις μέχρι τάσεις απραξίας; Τις κινητοποιήσεις που εξαγγέλθηκαν - και να κάνουμε και την αυτοκριτική μας εμείς εδώ - τις στηρίξαμε όσο θα έπρεπε, πήραμε τις απαραίτητες πρωτοβουλίες;

Θέματα συλλόγων. Όσοι από μας εδώ είναι σε διοικητικά συμβούλια συλλόγων θα διαπίστωσαν ότι η ανταπόκριση της Ομοσπονδίας στα περισσότερα θέματα ήταν άμεση. Μπορεί όχι σε όλα. Και πραγματικά εδώ θέλω να εκφράσω την πικρία του Συλλόγου της Ροδόπης για την ολιγωρία που έδειξε η Ομοσπονδία στα θέματα μειονοτικής εκπαίδευσης. Είναι η 8η χρονιά εδώ δυστυχώς, έχουμε καταντήσει γραφικοί να λέμε συνέχεια τα ίδια πράγματα. Απαίτηση του Συλλόγου θα είναι το νεοεκλεγέν Συμβούλιο επιτέλους να σκύψει με εμμονή στη διευθέτηση του θέματος αυτού.

Συνάδελφοι κλείνοντας το μικρό αυτόν απολογισμό θα ήθελα να μη γίνουμε ισοπεδωτές. Όροι που ακούστηκαν εδώ και χαρακτηρισμοί εκφυλισμού, απραξίας, ανικανότητας, πιστεύω ότι δεν τιμούν κανένα μας. Αυτό που θα ήθελα να πω είναι ότι το έργο της Ομοσπονδίας, το όποιο έργο, έχει θετική αποτίμηση και μπορώ να πω ότι το διακατείχε ένα πνεύμα ευαισθησίας, δημοκρατίας, αγωνιστικότητας και το σπουδαιότερο, ήταν στηριγμένο στις αποφάσεις του κλάδου. Ευχαριστώ.

ΜΑΣΤΟΡΗΣ Μ.: («Αριστοτέλης» Αθηνών)

Το ολοήμερο σχολείο συνάδελφοι σίγουρα αποτελεί εκπαιδευτικό και κοινωνικό αίτημα των καιρών, γι' αυτό και οι εκπαιδευτικοί το προβάλλουν ως συνδικαλιστικό αίτημα του κλάδου από τη δεκαετία του '80. Σαν παράταξη στηρίξαμε και στηρίζουμε το ολοήμερο σχολείο σαν σχολείο που εξυπηρετεί κοινωνικές ανάγκες και πρέπει να αποκτήσει παιδαγωγικό και εκπαιδευτικό χαρακτήρα που σήμερα δεν έχει.

Είδαμε όμως φέτος, στο τέλος της χρονιάς, με προφορικές εντολές από τον Περιφερειάρχη προς τους Διευθυντές εκπαίδευσης και τους Προϊσταμένους Γραφείων, να ορίζεται ως αναλογία μαθητών ανά δάσκαλο στο ολοήμερο, το 60:1. Βάσει αυτής της ρύθμισης κρίθηκαν υπεράριθμοι εκπαιδευτικοί που είχαν τοποθετηθεί οργανικά στο σχολείο, μόλις 10 μέρες πριν. Ως Σύλλογος «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» το καταγγείλαμε και νομίζω ότι πρέπει να καταγγελθεί και από την 72η Γενική Συνέλευση του κλάδου.

Η προχειρότητα με την οποία αντιμετωπίζεται σήμερα το ολοήμερο σχολείο φαίνεται και από το γεγονός ότι ο Υποδιευθυντής τοποθετείται για ένα χρόνο και όχι για τέσσερα. Αυτό δείχνει πόσο βραχυπρόθεσμα αντιμετωπίζουν το θεσμό. Ένα άλλο σημείο που πρέπει να επισημάνουμε είναι ότι το ολοήμερο σχολείο χρηματοδοτείται από το Γ' ΚΠΣ. Μετά, δυστυχώς, τί; Δε μας λένε.

Σχετικά με το ωράριο, αυτό που έχουμε να αναφέρουμε είναι ότι εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρχει ένα ενιαίο εκπαιδευτικό ωράριο, ανεξάρτητα από τον τύπο του σχολείου. Δεν μπορεί δηλαδή συνάδελφοι ο δάσκαλος του μονοθεσίου με πολλά χρόνια υπηρεσίας να διδάσκει περισσότερες ώρες από έναν πρωτοδιόριστο. Επίσης προτείνουμε ότι πρέπει να υπάρχει εξομοίωση του διδακτικού ωραρίου της Πρωτοβάθμιας με τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Είναι θέματα τα οποία απασχολούν τον κλάδο και πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα ευαίσθητοι σε αυτά. Ευχαριστώ.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ Β.: (Α' Αθηνών)

Το .Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. παρήγε έργο θετικό. Πρώτη ενέργεια, συγκρότησε σώμα. Η ιστορική εκείνη στιγμή που η ΔΑΚΕ ανέλαβε την Προεδρεία και δεν επέτρεψε να διοριστεί Διοίκηση δοτή από δικαστήριο, για πρώτη φορά στα χρονικά της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Η παρουσίαση του Προέδρου και μελών του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. της ΔΑΚΕ στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, στον Τύπο, παρουσιάζοντας τα αιτήματα του κλάδου για πρώτη φορά τόσες φορές στα χρονικά, οι συγκεντρώσεις, οι διαμαρτυρίες και η παρουσία μελών του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. στις συνελεύσεις, καθώς επίσης οι πορείες και διαμαρτυρίες στο Υπουργείο Οικονομικών και στο Υπουργείο Παιδείας και επίσης το σημαντικότερο, ότι άνοιξαν επιτέλους οι πόρτες του Υπουργείου, για πρώτη φορά τόσες πολλές φορές, δείχνουν το ενεργητικό, τα θετικά της Δ.Ο.Ε.

Για τα οικονομικά αιτήματα, τα οποία τόσες φορές γύρναγαν, στις εκλογές των αιρετών το Φεβρουάριο, αλλά και τώρα τον Ιούνιο, συνάδελφοι της ΠΑΣΚ στα σχολεία και έλεγαν ότι 1η Σεπτέμβρη θα πάρουμε τα περιβόητα 176,00€ που τα κατέβαζαν σε 146,00€ μας έβγαλαν πολλές φορές ψεύτες, όταν γυρνάγαμε στα σχολεία και λέγαμε «ναι, θα πάρουμε τα περιβόητα χρήματα». Για μια ακόμη φορά, απ' ότι μάθαμε και από την ΑΔΕΔΥ, τα χρήματα πάνε για του χρόνου και βλέποντας.

Δύο αρνητικά σημεία θα ήθελα να πω μόνο στη Δ.Ο.Ε. Το ένα είναι φυσικά όχι για τα 4 μέλη της ΔΑΚΕ, για τα υπόλοιπα 7 τα οποία απουσιάζουν κι από εδώ και δεν ακούνε την κριτική τα οποία ήταν όλα σε όλη τη φάση αρνητικά, είτε αυτά λέγονται απεργιακές κινητοποιήσεις, είτε λέγονται αυτά θεσμοί του κλάδου.

Κι ένα άλλο που είχα πει και μια άλλη φορά είναι αυτό που βλέπω δυστυχώς στο πανό για άλλη μια φορά. 29η μεταδικτατορική Γενική Συνέλευση του κλάδου. Συνάδελφοι τότε έπρεπε να λέμε τάδε μετασημιτική, μεταπανδρεϊκή, μεταδημοκρατική. Αυτό κάποτε πρέπει να εκλείψει. Ευχαριστώ πολύ και εγκρίνω τόσο τα πεπραγμένα τα οικονομικά όσο και τα διοικητικά.

ΜΕΖΙΚΗΣ Β.: (Ζ' Θεσσαλονίκης)

Τη διετία που πέρασε συναδέλφισσες και συνάδελφοι είδαμε μια εθνική 11άδα Παιδείας να βρίσκεται στο γήπεδο της Εκπαίδευσης και να προσπαθεί να ανταπεξέλ-

θει στις απαιτήσεις του αγώνα, αγωνιζόμενη σε έναν άσχημο αγωνιστικό χώρο, αλλά έχοντας και πολλά προβλήματα στη σύνθεσή της, που άρχισαν ακόμη από τα αποδυτήρια, για το ποιος θα είναι ο αρχηγός της ομάδας και ποιος θα αναλάβει το βάρος του αγώνα.

Από την έναρξη μέχρι τη λήξη του αγώνα, τα 4 μέλη της ΔΑΚΕ πήραν την ομάδα στην πλάτη τους, όπως λένε, αγωνιζόμενα με πάθος, σε όλο το μήκος και το πλάτος του γηπέδου, για να οδηγήσουν την ομάδα σε επιτυχές αποτέλεσμα. Τα 5 μέλη της ΠΑΣΚ απλώς παρευρίσκονταν στον αγωνιστικό χώρο, παρακολουθούσαν τις προσπάθειες των 4, περιμένοντας πότε αυτοί οι 4 θα κουραστούν, ώστε να τους χρεώσουν την ενδεχόμενη αποτυχία.

Τα άλλα 2 μέλη του αριστερού χώρου, όποτε ερχόταν η μπάλα στα πόδια τους προσπαθούσαν αμέσως να την ξεφορτωθούν, χωρίς να αναλαμβάνουν καμία πρωτοβουλία.

Έτσι, για κάτι πιο ανάλαφρο. Με τη λήξη λοιπόν του αγώνα, το αποτέλεσμα ήταν επιτυχές και το απέδειξαν τα γεγονότα. Δεν είχαμε ούτε γιουχαρίσματα από το κοινό, ούτε διαμαρτυρίες, ούτε προπηλακισμούς, ούτε παράπονα, ούτε αγανάκτηση, ούτε εγκαταλείψεις γραφείων, όπως στο πρόσφατο παρελθόν, όταν τις τύχες της ομάδας είχε αναλάβει η ΠΑΣΚ.

Βέβαια ένα επιτυχημένο αποτέλεσμα δεν λύνει όλα τα προβλήματα. Το πρωτάθλημα συνεχίζεται, είναι σκληρό και πρέπει να υπάρξουν πολλά επιτυχή αποτελέσματα ώστε στο τέλος να μην κινδυνεύουμε με υποβιβασμό.

Και για να τελειώσω λοιπόν την τοποθέτησή μου και με συνδικαλιστική ορολογία, η επιτυχημένη αυτή 2ετία που πέρασε οφείλεται στη διαφορετική νοοτροπία και χειρισμό των θεμάτων της Παιδείας. Όχι ότι έγιναν τα πάντα, έγιναν όμως πολλά.

Η ΔΑΚΕ συναδέλφισσες και συνάδελφοι αγωνίζεται για μια Παιδεία που χαρακτηρίζεται από συνέπεια και συνέχεια. Γι' αυτό κατά την εναλλαγή των κομμάτων στην εξουσία θέση μας είναι ότι πρέπει να διατηρούνται όλα τα θετικά επιτεύγματα της προηγούμενης κυβέρνησης.

Αγωνίζεται η ΔΑΚΕ για μια Παιδεία που κατοχυρώνει την εθνική μας ταυτότητα τόσο στο πλαίσιο της Ενωμένης Ευρώπης, όσο και στον υπόλοιπο κόσμο.

Η ΠΑΣΚ αγωνίζεται για ένα εκπαιδευτικό σύστημα και για ένα σχολείο - κι ότι πω από εδώ είναι εντός εισαγωγικών, γιατί είναι αυτολεξεί ό,τι είχε δηλωθεί όταν το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. είχε η ΠΑΣΚ - αγωνίζεται λοιπόν για ένα σχολείο που θα είναι μοχλός στην προσπάθεια του λαού μας για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της ελληνικής κοινωνίας. Για τους παλιότερους θα θυμούνται, για τους νεώτερους θα μάθουν, υπάρχει δημοσιευμένο σε παλιότερο Διδασκαλικό Βήμα προ 20ετίας.

Το εκάστοτε λοιπόν Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. έχει ανάγκη από τη συνέπεια συνδικαλιστικού λόγου συνάδελφοι. Το να μην ασκεί το συνδικαλισμό με ξεκάθαρους όρους και με κατάθεση ειλικρινών και ρεαλιστικών θέσεων για κάθε θέμα, ίσως είναι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα, γιατί δεν γίνεται να πορευόμαστε αυτοσχεδιάζοντας. Ευχαριστώ.

ΜΗΝΑΣ Α.: («Γιώργος Σεφέρης»)

Συνάδελφοι θα ξεκινήσω με ορισμένες κοινές διαπιστώσεις. Οι δαπάνες για την Παιδεία στο 3,5% του ΑΕΠ, οι χαμηλότερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο εκπαιδευτικός της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, ο χαμηλότερα αμειβόμενος εκπαιδευτικός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τους χαμηλότερα αμειβόμενους δημοσίους υπαλλήλους στην Ελλάδα.

Ο οικογενειακός προϋπολογισμός όλοι γνωρίζουμε ότι δύσκολα κλείνει. Το αίτημα για οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης είναι επιτακτικό. Κατά καιρούς αφήνεται τεχνηέντως να διαρρεύσουν φήμες ότι θα πάρουμε εκείνο ή το άλλο. Αυτό έγινε και πριν τις εκλογές του 2000 και πέρσι το ίδιο και φέτος, με το επίδομα των 176,00€ να μην το έχουμε πάρει μόνο εμείς.

Γι' αυτά δεν ευθύνεται ούτε η ΔΑΚΕ που κατέχει το Προεδρείο στη Δ.Ο.Ε., ούτε καν το Δ.Σ. της Δ. Ο. Ε. Ευθύνεται η Κυβέρνηση η οποία αυτή νομοθετεί και αυτή θα έπρεπε να είχε αντιμετωπίσει αυτό το πολύ σημαντικό πρόβλημα των εκπαιδευτικών.

Σχετικά με τη δράση του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε. Εδώ θα πρέπει να διακρίνουμε το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε., το οποίο κατείχαν τα μέλη της ΔΑΚΕ και το συλλογικό όργανο που ονομάζεται Διοικητικό Συμβούλιο. Νομίζω ότι δεν έχει νόημα να αναφερθώ στο ότι η ΔΑΚΕ με τα 4 μέλη πήρε τις θέσεις του Προεδρείου και αντιμετώπισε ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα που προέκυψε στη λειτουργία αυτού του οργάνου, λόγω της εσωτερικής διαμάχης που ξέσπασε στην παράταξη της ΠΑΣΚ.

Εμείς, τα μέλη της ΔΑΚΕ στο Διοικητικό Συμβούλιο, κινούμενοι πάντα με γνώμονα τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων, κατάφερε να πάρει αποφάσεις πότε συνεργαζόμενη με τους μεν, πότε με τους δε και αυτό έγινε αρκετές φορές και οφείλουμε να της το αναγνωρίσουμε. Έτσι και τα θέματά μας έθεσε και τα προβλήματα ανέδειξε.

Δυστυχώς όμως οι συνδικαλιστικοί σύλλογοι αυτό μπορούν να κάνουν. Να θέτουν και να αναδεικνύουν τα προβλήματα του κλάδου. Η επίλυση είναι θέμα, αγαπητοί συνάδελφοι, της εκτελεστικής εξουσίας, της Κυβέρνησης.

Εμείς, η ΔΑΚΕ Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, πιστεύουμε ότι όλοι πρέπει να αγωνιστούμε για ένα καλύτερο δημόσιο σχολείο, έναν καλύτερα αμειβόμενο εκπαιδευτικό. Αυτό όμως δεν επιτυγχάνεται ούτε με τα λόγια στις τηλεοράσεις, ούτε με τις παρουσιάσεις σε ημερίδες και σε διάφορες φιέστες. Αν το επιθυμούσε αυτό η Κυβέρνηση θα διέθετε εκείνα τα κονδύλια που είναι απαραί-

τητα και για να καλυφθούν οι ανάγκες σε υλικοτεχνική υποδομή, αλλά και για να αμειφθεί ο εκπαιδευτικός όπως του αρμόζει και του αξίζει.

Συνάδελφοι, η ΔΑΚΕ χωρίς μηδενισμούς και υπερ-απλουστεύσεις, με αίσθημα ευθύνης, διεκδικεί υπεύθυνα και αποτελεσματικά αυτά τα οποία θα έπρεπε να είχαν γίνει και θα έπρεπε να είχαν γίνει από μία Κυβέρνηση η οποία δεν σκοπεύει ν' αντιμετωπίσει αυτά τα προβλήματα. Σας ευχαριστώ.

ΜΟΥΣΙΟΣ Α.: (Μαγνησίας)

Φίλες και φίλοι, οφείλει το σημερινό δημόσιο σχολείο να απαντήσει στις προκλήσεις των καιρών και ταυτόχρονα στις κοινωνικές και εκπαιδευτικές του ανάγκες, θα πρέπει όλοι μας να βρούμε έναν κοινό τόπο συνεννόησης για να μπορέσουμε να συνταυτιστούμε με τα σημεία των καιρών και πολύ περισσότερο με αυτό που επιτάσσουν οι κοινωνικές ανάγκες.

Το δημόσιο σχολείο οφείλει, πέρα από τα συνδικαλιστικά δεδομένα που υπάρχουν και τα κοινωνικά κεκτημένα για τους εκπαιδευτικούς, να λάβει τον παλμό της ίδιας της κοινωνίας και να συνταυτιστεί μαζί της. Η παράταξη της ΔΑΚΕ και στο παρελθόν και τώρα ήταν υπέρ του ολοήμερου σχολείου από την πρώτη στιγμή που δημιουργήθηκαν αυτές οι ανάγκες. Το όραμα ενός δημόσιου ολοήμερου σχολείου έτσι όπως ο κλάδος το οραματίστηκε, θα πρέπει να κατευθύνει τις ενέργειές μας.

Ποια είναι τα προβλήματα τα οποία δημιουργούνται σήμερα και ποια είναι η πηγή των προβλημάτων που τα δημιουργεί; Ένα είναι το πρόβλημα που δημιουργείται: Είναι η μη θεσμοθέτηση του ολοήμερου σχολείου. Έτσι δίνεται η δυνατότητα σε όλες και όλους να μιλούν για ολοήμερο σχολείο, χωρίς οι ίδιοι, πολύ περισσότερο οι πολίτες μας να καθορίζουν τί είναι αυτό το ολοήμερο σχολείο. Υπάρχει θεσμοθέτηση του ολοήμερου σχολείου; Φυσικά και όχι.

Τί θα γίνει με τα ολοήμερα σχολεία μετά το τέλος των Κοινοτικών προγραμμάτων της Ε. Ε.; θα συνεχίσουν να χρηματοδοτούνται από εθνικούς πόρους; Πώς είναι δυνατόν τα ολοήμερα σχολεία, τα 28 τα οποία ιδρύθηκαν από την Ε. Ε. σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας, να βαφτίζονται πραγματικά ολοήμερα και να ισοπεδώνονται με τα σχολεία διευρυμένου ωραρίου; Πώς είναι δυνατόν ο ίδιος ο Υπουργός να έρθει το πρωί εδώ και να μιλήσει για χιλιάδες ολοήμερα σχολεία;

Ολοήμερα σχολεία είναι αυτά που θα είναι θεσμοθετημένα και πρέπει να είναι θεσμοθετημένα όλα τα σχολεία, και του διευρυμένου ωραρίου και τα ολοήμερα. Υπάρχουν προβλήματα πολλά: Έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής, έλλειψη σχεδιασμού και προχειρότητας από πλευράς του ΥΠΕΠΘ. Κοιτάξτε τί γίνεται με τους Υποδιευθυντές των σχολείων.

Το διδακτικό ωράριο δημιουργεί πολλά προβλήματα στη λειτουργία του σχολείου και ταυτόχρονα στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς με την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων. Η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών που λειτουργούν στα ολοήμερα σχολεία δεν υπάρχει. Υπάρχει έλλειψη σύγχρονων αναλυτικών προγραμμάτων.

Γιατί είμαστε υπέρ του ολοήμερου σχολείου: Γιατί έτσι μειώνουμε τις δαπάνες τις οικογενειακές αφού αναγκάζονται οι ίδιοι οι γονείς να προσφεύγουν στην ιδιωτική παραπαιδεία, θα πρέπει όμως το Υπουργείο Παιδείας άμεσα να θεσμοθετήσει επίσημα το ολοήμερο σχολείο για να ξέρουμε για τί πράγμα μιλάμε, τί θέλουμε, τί ζητούμε και τί επιζητούμε. Η θέση μας ως παράταξη:

Στηρίζουμε την θέση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και επιπλέον προτείνουμε θεσμοθέτηση του ολοήμερου σχολείου με συγκεκριμένο νομοθετικό πλαίσιο το οποίο θα καθορίζει τις προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας ενός ολοήμερου σχολείου, τη δομή, την υλικοτεχνική υποδομή, τη λειτουργία, τις δαπάνες, το εκπαιδευτικό προσωπικό και άλλα πολλά. Πάνω απ' όλα θα διασφαλίζει τις εργασιακές σχέσεις και τα εργασιακά δικαιώματα όλων των εκπαιδευτικών. Ευχαριστώ.

ΝΤΟΥΜΟΣ Δ.: (Ξάνθης)

Συνάδελφοι, θα μιλήσω για ένα θέμα το οποίο δυστυχώς δεν υπάρχει στην οριστική ημερήσια διάταξη. Πρόκειται για το νόμο 2341 της μειονοτικής εκπαίδευσης και εδώ πραγματικά θέλω να εκφράσω τη θλίψη μου γιατί αυτό το θέμα δεν μπήκε στην ημερήσια διάταξη, αν και ως Σύλλογος του νομού προσπαθήσαμε, με τις απαραίτητες ενέργειες που κάναμε, να το εντάξουμε μέσα στα θέματα της ημερήσιας διάταξης. Βέβαια εδώ στο βήμα βρίσκομαι και ως εκπρόσωπος όλων των αντιπροσώπων του νομού Ξάνθης.

Δεν θέλω να αποδώσω ευθύνες μόνο στο απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο για το θέμα της μειονοτικής εκπαίδευσης, αλλά γενικά σε όλα τα διοικητικά συμβούλια από το 1995 και έπειτα, από την εφαρμογή δηλαδή του νόμου 2341/95 περί της μειονοτικής εκπαίδευσης.

Όλα τα παρακάτω που θα πω είναι προτάσεις για τροποποίηση της ισχύουσας νομοθεσίας, δηλαδή του νόμου 2341/95 και των νόμων 694 και 695/77 καθώς και πολλών υπουργικών αποφάσεων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στη Θράκη λειτουργεί το Υπηρεσιακό Συμβούλιο Μειονοτικής Εκπαίδευσης, το λεγόμενο ΥΣΜΕ. Το ΥΣΜΕ εμείς προτείνουμε να είναι Υπηρεσιακό Συμβούλιο Μειονοτικής Εκπαίδευσης, στην αρμοδιότητά του να υπάγονται όλα τα μειονοτικά σχολεία των νομών Ξάνθης, Ροδόπης και Έβρου.

Το Συμβούλιο να είναι 5μελές. Να μετέχουν: ο συντονιστής μειονοτικής εκπαίδευσης ως Πρόεδρος, με τον αναπληρωτή του, ένας προϊστάμενος γραφείου από το νομό Ξάνθης, ως τακτικός και ένας από το νομό Ροδό-

πης ως αναπληρωτής του ή αντίστροφα και 3 αιρετοί του κλάδου με τους αναπληρωτές τους, που εκλέγονται κάθε 2 χρόνια. Εδώ να σας πω ότι το Συμβούλιο είναι πολυμελές και είναι πάρα πολύ δυσλειτουργικό. Μεταξύ των αρμοδιοτήτων του να είναι οι μεταθέσεις και αποσπάσεις εντός και εκτός της περιφέρειας ευθύνης τους.

Οι διορισμοί στα μειονοτικά σχολεία του εκπαιδευτικού προσωπικού αποφοίτων Παιδαγωγικών Τμημάτων και Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας της Θεσσαλονίκης δεν μπορούν να γίνονται από το ΥΣΜΕ, αλλά σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία που αφορά τους διορισμούς όλων των εκπαιδευτικών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Να επιτρέπονται οι αποσπάσεις από μειονοτικό σε μειονοτικό σχολείο και από μειονοτικό σε δημόσιο σχολείο. Μέχρι τώρα δεν επιτρέπονται αποσπάσεις από μειονοτικά σχολεία σε άλλα σχολεία καθόλου.

Να καταργηθεί η συνέντευξη των υπό μετάθεση και απόσπαση εκπαιδευτικών και να ισχύσουν τα μοριοδοτούμενα κριτήρια που ισχύουν και στο ΚΥΣΠΕ. Να επιτραπεί στους υπηρετούντες εκπαιδευτικούς στα μειονοτικά σχολεία να εκλέγουν τους αντιπροσώπους τους στα υπηρεσιακά συμβούλια ΚΥΣΠΕ καθώς και ΠΥΣΠΕ.

Να καταργηθεί η υποχρεωτική παραμονή των αδιόριστων εκπαιδευτικών για μια 5ετία στο σχολειό που τοποθετούνται και να θεσπιστεί η 3ετία. Να επεκταθεί θεσμοθέτηση του πλασματικού χρόνου υπηρεσίας και στους αναπληρωτές, στους προϊσταμένους, στους διοικητικούς υπαλλήλους και σε όλους τους αποσπασμένους στα γραφεία εκπαίδευσης.

Να αυξηθεί το μειονοτικό επίδομα των υπηρετούντων στα μειονοτικά σχολεία, να γίνει επαναπροσδιορισμός των δυσπρόσιτων σχολείων ανά 5ετία - και αυτό θα πρέπει να το γνωρίζουν οι συνάδελφοι πότε θα γίνεται. Να καταργηθεί η υποχρεωτική διαμονή του εκπαιδευτικού στην έδρα του σχολείου. Οι διευθυντές να ορίζονται μετά από κρίση και οι υποδιευθυντές, από ΥΣΜΕ και τα κριτήρια να είναι τα αντίστοιχα με αυτά που γίνονται και στους διευθυντές των δημόσιων σχολείων.

Και τέλος, οι υποδιευθυντές των μειονοτικών σχολείων, αφού με νόμο που ήδη ισχύει και εφαρμόζεται έχουν όλες τις αρμοδιότητες και υποχρεώσεις των αντίστοιχων διευθυντών δημοσίων σχολείων, να έχουν και όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από τη θέση ευθύνης τους, αυτά του αντίστοιχου διευθυντή του δημόσιου σχολείου.

ΠΑΖΑΡΑΣ ΑΠ.: (Υπαίθρου Θεσσαλονίκης)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα ήταν λάθος να μην παραδεχτούμε, παρόλο που ανήκω στη ΔΑΚΕ, ότι το κατά κεφαλήν εισόδημα τα τελευταία 10 χρόνια έχει ανέβει πάρα πολύ. Σκεφτείτε μόνο ότι πριν από 10 χρόνια ένας υπουργός έπαιρνε πριμ παραγωγικότητας 500 εκατομμύρια και σήμερα ένας λοχαγός έχει φτάσει στα 22 δις. Σκεφτείτε πού πάει ο υπουργός. Καταλαβαίνετε.

Επειδή όμως εμείς ούτε λοχαγοί, ούτε υπουργοί είμαστε, αλλά είμαστε δάσκαλοι με 3,60, ας δούμε λίγο την πραγματικότητα. Φταίει ο Παληγιάννης ο Βασίλης που δεν πούλησε το σπίτι του να μας δώσει τα 176,00_. Έπρεπε να πουλήσει και το αμάξι του, να μας δώσει το οικογενειακό επίδομα.

Για να δούμε συνάδελφοι, ποιον θα καταδικάσουμε. Την Ομοσπονδία, που πάλεψε γι' αυτά ή το Υπουργείο Οικονομικών που δεν έκανε τίποτα παρά μόνο υποσχέσεις; Να σας θυμίσω ότι παραμονές των εκλογών των αιρετών, αν θυμάστε την εκπομπή, τον Αυτιά κι όλους αυτούς που βγαίνανε, άφηναν να διαρρεύσουν και μετέδιδαν ότι θα μας δώσουν το οικογενειακό επίδομα σε δόσεις, έλεγαν, σε 3 δόσεις, σε 8 δόσεις. Μόνο υποσχέσεις. Τελικά, λέει, θα μας το δώσουν σε είδος. Από μια σακούλα πορτοκάλια θα μας δίνουν κάθε Χριστούγεννα και Πάσχα. Σε 40 χρόνια θα μας καλύψουν πλήρως.

Πρέπει να δούμε την αλήθεια κατάματα συνάδελφοι. Οι 4 πάλεψαν τη στιγμή που οι άλλοι κοιτούσαν να βάλουν διαδικαστικά θέματα και να τους πριονίσουν τα πόδια. Και πρέπει να δούμε όλοι μια ιστορική αλήθεια και μια ιστορική σελίδα, που γράφτηκε στον κλάδο μας. Και δεν μπορείτε να το παραβλέψετε, όσο κι αν θέλετε.

Όταν ο Ευθυμίου έβγαινε κι έλεγε ότι δεν θα καταργήσει τον ΑΣΕΠ με τίποτα και διαβεβαίωνε σε όλους ότι οι προσλήψεις θα γίνονται μόνο από τον ΑΣΕΠ, αυτή η Ομοσπονδία ήταν που πάλεψε μαζί με τους αναπληρωτές και σήμερα έχουμε χιλιάδες αναπληρωτές μέσα στα σχολεία όχι από τον ΑΣΕΠ, αλλά από την επετηρίδα των αναπληρωτών που δημιουργήθηκε.

Άμα μπορείτε καταψηφίστε τους. Μη βλέπετε θετικό έργο. Πείτε μου μόνο, ποιος Πρόεδρος της Ομοσπονδίας και ποιο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας έκανε τόσες επισκέψεις στο Υπουργείο, άνοιξε τις πόρτες του Υπουργείου; Κάθε μέρα ήταν απέξω, απαιτούσε συναντήσεις.

Πείτε μου ποιος Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. έκανε περισσότερες συνεντεύξεις σε κανάλια, έδωσε περισσότερες συνεντεύξεις σε εφημερίδες, δελτία Τύπου; Τι άλλο μπορούσε να κάνει η Ομοσπονδία;

Και όταν, συνάδελφοι, όταν ερχόταν η ώρα για τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις, γιατί τόση υποκρισία, τόσο από την ΠΑΣΚ όσο και από τις αριστερές, ανένταχτες, μεμονωμένες, ανύπαρκτες παρατάξεις. Αυτοί δεν ήταν που έβαζαν διαδικαστικά θέματα, όπως σήμερα και χθες και τρώγανε τις ώρες; Αυτοί δεν ήταν οι ίδιοι οι οποίοι μόλις παιρνόταν μια απόφαση για απεργία ερχόταν στα Δ.Σ. και έλεγαν, μέσα στα Δ.Σ. και στα σχολεία, ότι «δεν μας εκφράζει το πλαίσιο αγώνα» και δημιουργούσαν απεργοσπασία και σήμερα ζητούν τα ρέστα;

Υπερψηφίζουμε λοιπόν τα πεπραγμένα και συγχαρητήρια στα παιδιά. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΠΑΔΙΩΤΗΣ ΣΠ.: («Γιώργος Σεφέρης»)

Θα κάνω μια πρόταση στην ΠΑΣΚ, αν θέλει ας την ακούσει. Επειδή την προηγούμενη φορά είχε μεγάλη δυστοκία στο να επιλέξει τον Πρόεδρό της από τους πέντε, τουλάχιστον οι δύο υποψήφιοι για πρόεδροι και ο πατριώτης μου κ. Χρήστου, αλλά και ο φίλος μου και συμφοιτητής μου ο κ. Μπράτης, ας δώσουν τόπο σε νέους ανθρώπους τουλάχιστον μήπως και τα βρούνε και καταφέρουν να βγάλουν Πρόεδρο την επόμενη χρονιά, για να έρθουμε μετά από 2 χρόνια να έχουμε κριτική πεπραγμένων.

Γιατί κακά τα ψέματα συνάδελφοι, έχουμε κριτική πεπραγμένων και πολλών μάλιστα. Το τελευταίο Διδασκαλικό Βήμα τα αναφέρει αναλυτικά. Γίνανε ουσιαστικά πράγματα. Κριτική πεπραγμένων για τους 4 που πήραν τα αξιώματα με τον τρόπο που ξέρετε και εργάστηκαν φιλότιμα και έθεσαν υπόψη της ηγεσίας του Υπουργείου μας όλα τα προβλήματα και τα θέματα, που την έσυραν σε διάλογο.

Όχι όπως έλεγε στην αρχή της 2ετίας ο Γκεσούλης, ότι «θα κάνουμε διάλογο όποτε θέλω εγώ». Έπρεπε να κάνει διάλογο και τον έκανε. Και θυμάστε εσείς την προηγούμενη 2ετία, όταν στο Προεδρείο ήταν η ΠΑΣΚ, ότι ο Αρσένης είχε κλείσει τις πόρτες και νομοθετούσε μόνος του.

Έχουμε και μια άλλη παράμετρο όμως συνάδελφοι. Πέρα από την κριτική πεπραγμένων, έχουμε και την κριτική των μη πεπραγμένων. Και τα μη πεπραγμένα ξέρετε ποιοι δεν τα έκαναν. Ήταν οι υπόλοιποι 7, οι 5 της ΠΑΣΚ και οι 2 συνάδελφοι των Αριστερών Προοδευτικών (σε εισαγωγικά) Δυνάμεων.

'Ο,τι μπορείτε να φανταστείτε ως πρόβλημα, οτιδήποτε μπορείτε να φανταστείτε και περνάει από το μυαλό σας το έκαναν, αρκεί και μόνο το Συμβούλιο της Ομοσπονδίας να μην παίρνει αποφάσεις, να μην υλοποιεί καν τις αποφάσεις που είχε πάρει η Ολομέλεια και το Συνέδριό μας το 2001 και το 2002.

Δεν πειράζει όμως, μακάρι να ξαναγίνουν τα ίδια, μακάρι να μη συμφωνήσουν οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και να μην τα καταφέρουν να πάρουν το Προεδρείο. Εμείς στην άλλη 2ετία θα είμαστε ακόμη καλύτεροι και θα έχουμε και δικιά μας κυβέρνηση τον επόμενο χρόνο, αν όλα πάνε καλά, και να δείτε πόσο περισσότερα πράγματα θα κάνουμε και πώς θα προωθήσουμε τα προβλήματά μας.

Δυο λεπτά μόνο ακροθιγώς, για να δείτε πού πάμε. Οικονομικά. Προεκλογικά το 2000 είχανε μιλήσει για μισθολόγιο, όχι ενιαίο κι εκπαιδευτικό. Τέσσερα χρόνια μετά ξανά, λέει, το μισθολόγιο στην επιφάνεια, θα... Το 2004 προεκλογικά, μετεκλογικά, Κύριος είδε.

Προσέξτε κι ένα ωραίο όμως. Εισαγωγικός μισθός 200.000 δρχ. στους συναδέλφους της Δημοτικής Εκπαίδευσης. Σχέση εξωτερική 1:2,4. Αυτά είπε ο κ. Χριστοδουλάκης. Κάντε τους υπολογισμούς και πείτε μου πόσα φράγκα θα πάρουμε όταν βγούμε στη σύνταξη, στα 30-35 χρόνια.

Μηδαμινές οι αυξήσεις με το μισθολόγιο που ευαγγελίζονται. Τα 176,00€, που τα κάνανε σημαία οι συνάδελφοι όταν βγήκαν στα σχολεία, της ΠΑΣΚ. Τι πήραμε; Τίποτα. Όλοι τα πήρανε πλην ημών. Για το οικογενειακό; Και γι' αυτό τίποτα, θα δούμε και πώς, εάν... Έχει μεγάλο κόστος είπε ο κ. Χριστοδουλάκης.

Το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας θορύβησε και τάραξε τα νερά. Ο κ. Υπουργός το ονόμασε κουρελού. Μόνο και μόνο γι' αυτό που είπε καταλαβαίνετε σε τι ταραχή βρίσκεται. Ίσως και η αντικατάστασή του, που ο-σονούπω έρχεται, θα γλιτώσει από το τρίο της συμφοράς, εμάς τουλάχιστον, θα βρει ο Λαλιώτης τον μπελά του με το σκληρό ροκ μαζί με τον Ευθυμίου και θα ετοιμάσουν την προεκλογική καμπάνια του ΠΑΣΟΚ. Δεν τους σώζει όμως τίποτα. Να είστε σίγουροι.

Η αξιολόγηση προβλέπεται στο πρόγραμμά μας. Δεν θα αποτελέσει ποτέ κριτήριο για υποβάθμιση μισθολογική των συναδέλφων κι όλα αυτά. Θα είναι μόνον πρότασή μας, όπως ξεκίνησε, για τους συναδέλφους που θέλουν να καταλάβουν αξιώματα και τίποτε άλλο.

Πολύς θόρυβος για το ολοήμερο. Δυστυχώς, έτσι όπως γίνεται έμεινε στα 28. Το κόστος είναι δυσβάστακτο, δεν το δέχονται όμως. Πλην όμως πιπιλούν την καραμέλα ότι οι συνάδελφοι θα πιάσουν δουλειά, ολοήμερα, ξέρω εγώ, το ένα, το άλλο, ωρομίσθιοι κ.λπ. Δεν αντιλέγω συνάδελφοι.

Δεν θα φτάσω ποτέ στο σημείο εγώ όμως να βλέπω τον συνάδελφό μου να είναι σερβιτόρος και τραπεζοκόμος. Δεν θα φτάσω στο σημείο να βάζω πάνω στο θρανίο που κάνει το παιδί μάθημα τραπεζομάντηλα και να τα μαζεύω. Ας με στείλουν στο σπίτι μου, όποια κυβέρνηση κι αν είναι. Ή θα γίνει το ολοήμερο με τις προϋποθέσεις που πρέπει, με τις θέσεις που έχει ο κλάδος, ή ας μη γίνει ποτέ. Ας είναι διευρυμένου ωραρίου, ας διευκολυνθούν οι άνθρωποι και η κοινωνία μας που έχει τόσα προβλήματα και πρέπει να απασχολεί τα παιδιά μας μέχρι τις 4, αλλά όχι όπως τα λένε. Ευχαριστώ.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Κ.: (Λαγκαδά)

Συνάδελφοι, έχω μαζί μου την ημερήσια διάταξη της 70ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, η οποία είχε πολλά θέματα. Μέσα σ' αυτά τα 2 χρόνια η Δ.Ο.Ε. κατάφερε να λύσει πολλά απ' αυτά τα θέματα και να έχει επιτυχίες για τον κλάδο μας κι αυτό δεν το λέμε εμείς, δεν το λέει η ΔΑΚΕ, δεν το λέω εγώ. Το λέει η ίδια η ΠΑΣΚ. Σας διαβάζω από το φυλλάδιο της ΠΑΣΚ στις εκλογές των αιρετών στις 19 Φεβρουαρίου 2003.

Λέει μέσα λοιπόν η ΠΑΣΚ: «... έχει αποδειχθεί ιστορικά ότι οι κατακτήσεις των εργαζομένων είναι καρπός αγώνων. Οι μαζικοί διορισμοί των τελευταίων χρόνων, που περιόρισαν το πρόβλημα της ανεργίας στον κλάδο, η

ρύθμιση στο συνταξιοδοτικό ειδικά για τους εκπαιδευτικούς, η χωρίς λειτουργικά προβλήματα έναρξη της σχολικής χρονιάς, η διεύρυνση του ολοήμερου σχολείου, η ανάπτυξη της ενισχυτικής διδασκαλίας, είναι μερικά από τα πρόσφατα θετικά αποτελέσματα της δράσης του συνδικαλιστικού κινήματος».

Αυτό αναφέρει στο έγγραφο που μας μοίρασε στις εκλογές των αιρετών η ΠΑΣΚ κι εδώ πέρα μας λέει ότι δεν έκανε τίποτε η Δ.Ο.Ε. Σας θυμίζω, το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. το είχε η ΔΑΚΕ κι αυτό έγινε γιατί οι συνδικαλιστές της ΠΑΣΚ δεν ενδιαφέρονταν για τον κλάδο μας, αλλά χωρίστηκαν κι ασχολιόνταν με την προσπάθεια επικράτησης κάποιας τάσης μέσα στην ΠΑΣΚ.

Οι επιτυχίες που είχε η Δ.Ο.Ε. μέσα σ' αυτά τα 2 χρόνια ήταν αποτέλεσμα του αγώνα που έκανε μόνο το Προεδρείο της. Η ΠΑΣΚ, αντί να συνεργαστεί με το Προεδρείο εξαντλήθηκε στον μέχρι εσχάτων αγώνα της παραταξιακής εσωστρέφειας, προσπαθώντας το δικό της πρόβλημα να το μετατρέψει σε πρόβλημα του κλάδου.

Από την άλλη μεριά, οι Συσπειρώσεις - Κινήσεις και δεν ξέρω πως λέγονται, αποτελούν παγκόσμια πρωτοτυπία. Ενώ εκλέγονται στα όργανα του κλάδου, συμμετέχοντας στις καταστατικές διαδικασίες, αρνούνται ταυτόχρονα τις αντίστοιχες καταστατικές δεσμεύσεις, γράφοντας στα παλιά τους παπούτσια τις δημοκρατικά ψηφισμένες αποφάσεις ή τις θέσεις του κλάδου όταν αυτές δεν ταυτίζονται με τη δική τους μοναδική αλήθεια.

Πρόεδρε, επόμενος ομιλητής της ΔΑΚΕ είναι ο Φωτόπουλος, που μου παραχώρησε άλλα 3 λεπτά. Αλλά ας δούμε τι πέτυχε η ΔΑΚΕ έχοντας το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. Η ΔΑΚΕ πέτυχε να επιβάλει με σοβαρότητα και συνέπεια το διάλογο με την Κυβέρνηση, το Κοινοβούλιο, τα πολιτικά κόμματα, τις οργανώσεις, προβάλλοντας τις θέσεις του κλάδου.

Να αξιοποιήσει τα Μέσα Ενημέρωσης και κάθε άλλο πρόσφορο μέσο για την ενημέρωση των συναδέλφων και της κοινής γνώμης. Να αγωνιστεί με όλα τα μέσα για τους διορισμούς των αναπληρωτών. Δεν είναι τυχαίο ότι στα ψηφοδέλτια της ΔΑΚΕ συμμετείχαν πάρα πολλοί αναπληρωτές σ' αυτές τις εκλογές.

Την επίλυση των χρόνιων οικονομικών και θεσμικών προβλημάτων τους και την ένταξή τους στα προγράμματα της εξομοίωσης και της «Κοινωνίας της Πληροφορίας». Να πετύχει την αναγνώριση της ιδιαιτερότητας του έργου των εκπαιδευτικών με ό,τι αυτό σημαίνει για την οικονομική, υπηρεσιακή και συνταξιοδοτική μας εξέλιξη.

Σήμερα όμως θέλω να μη ξεχάσω τους νηπιαγωγούς. Πιστεύω ότι την επόμενη 2ετία πρέπει εμείς οι δάσκαλοι να σκύψουμε περισσότερο στα προβλήματά τους. Αναφέρω το ωράριο, αναφέρω τις συνθήκες δουλειάς, αναφέρω το κτιριακό. Ξέρω ότι η ΔΑΚΕ, η μόνη παράταξη που ακούει την αγωνία της βάσης, θα αγωνιστεί γι' αυτά τα προβλήματα και στην επόμενη 2ετία.

Και έρχομαι τώρα στο επίμαχο δημοσίευμα του Βήματος, στο οποίο ο Λαμπράκης έχει προκαθορίσει ότι οι 5 οι οποίοι εκλέγονται από την ΠΑΣΚ είναι ο Μπράτης, ο Καραγιάννης, ο Μπάμπουρας, ο Μαντάς και ο Χαζίρης. Λοιπόν, συνάδελφοι, μια συμβουλή στο φίλο μου τον Φασφαλή. Φίλε Νίκο Φασφαλή, μη βάζεις υποψηφιότητα. Δεν είσαι μέσα στα πλάνα του Λαμπράκη.

Τελειώνω λέγοντας ότι για μια ακόμα φορά η ΠΑΣΚ απέδειξε ότι δεν είναι παράταξη που αγωνίζεται να φέρει το σοσιαλισμό (μέσα σε εισαγωγικά) που δεν πιστεύουμε εμείς, αλλά είναι παράταξη που αγωνίζεται για τον Λαμπράκη και τα συμφέροντά του. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α.: («Αγίας Παρασκευής»)

Αγαπητοί συνάδελφοι, για μια ακόμη φορά διαπιστώνουμε πως η εκπαίδευση είναι υποβαθμισμένη και ανήμπορη να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις και στις προκλήσεις του σήμερα, πολύ δε περισσότερο στις προσδοκίες του αύριο. Μιλάμε για ένα ολοήμερο σχολείο, Νηπιαγωγείο, με βάση τις θέσεις του κλάδου και όχι με τη δημιουργία τμημάτων διευρυμένου ωραρίου τα οποία βαφτίστηκαν «ολοήμερα σχολεία».

Συνάδελφοι, εμείς στηρίζουμε την εισήγηση-θέση που πήρε το Δ.Σ. της ΔΟΕ για το ολοήμερο σχολείο και επιπλέον προτείνουμε θεσμοθέτηση του ολοήμερου σχολείου με συγκεκριμένο νομοθετικό πλαίσιο το οποίο θα καθορίζει τις προϋποθέσεις ίδρυσης λειτουργίας ενός ολοήμερου σχολείου που θα έχει δομή, μορφή, υλικοτεχνική υποδομή, λειτουργία, δαπάνες, εκπαιδευτικό προσωπικό.

Ένα ολοήμερο σχολείο που θα διασφαλίζει τις εργασιακές σχέσεις και τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Διαφορετικά θα παρατηρείται το φαινόμενο της μετάταξης πολλών συναδέλφων ειδικοτήτων από την Πρωτοβάθμια στη Δευτεροβάθμια.

Ως προερχόμενη από το χώρο των ειδικοτήτων, θέλω να επισημάνω για μια ακόμη φορά ότι η ΔΟΕ θα πρέπει να αντιληφθεί τα ιδιαίτερα προβλήματά μας. Σε ένα σωστό οργανωμένο ολοήμερο σχολείο που υπάρχουν οι προϋποθέσεις και οι προδιαγραφές, θα μπορέσουν και οι ειδικότητες να λειτουργήσουν όπως πρέπει σωστά και υπεύθυνα. Να σταματήσει πλέον η συμπλήρωση ωραρίου σε δύο ή σε τρία διαφορετικά σχολεία. Να υπάρξει αύξηση οργανικών θέσεων στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση έτσι ώστε να μπορέσουν να υπάρξουν διορισμοί, μεταθέσεις εκπαιδευτικών ειδικοτήτων στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Να δοθεί η δυνατότητα ώστε τα νέα προγράμματα να ενταχθούν στο ολοήμερο σχολείο. Ένα τέτοιο πρόγραμμα είναι το πρόγραμμα της Ολυμπιακής Παιδείας. Εμείς πιστεύουμε ότι το πρόγραμμα της Ολυμπιακής Παιδείας πρέπει να συνεχιστεί και μετά το 2004 διότι προάγει τις Ολυμπιακές αξίες και τα Ολυμπιακά ιδεώδη. Ως ΔΑΚΕ λοιπόν θεωρούμε απαραίτητο τον διορισμό όλων των

εκπαιδευτικών Ολυμπιακής Παιδείας μετά το 2004.

Δεν ζητάμε την προνομιακή αντιμετώπιση των ειδικοτήτων, αλλά θέλουμε η ΔΟΕ να κατανοήσει ότι είμαστε ένα τμήμα της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, με ιδιαίτερα προβλήματα. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ε.: (Δράμας)

Συνάδελφοι, τα δύο τελευταία χρόνια η Δ.Ο.Ε. διοικήθηκε με τη μειοψηφία των 4 μελών, γιατί; Γιατί η ΠΑΣΚ έγινε κομμάτια και θρύψαλα, θρύψαλα που σκόρπισαν και βλέπαμε δυο χρόνια μία Δ.Ο.Ε. να αγωνίζεται στα γραφεία για να ανταποκριθεί στις μεγάλες απαιτήσεις του κλάδου και να βλέπουμε και τα μέλη της Δ.Ο.Ε. να μη μιλιούνται μεταξύ τους και να μαζεύονται σε ένα γραφείο οι 3 και στο άλλο οι 2, τα μέλη της ΠΑΣΚ εννοώ, πιστεύω να το καταλάβατε. Κι όχι μόνο να μη βοηθούν ή να μη διεκπεραιώνουν τις αποφάσεις της Δ.Ο.Ε. αλλά να τους βάζουν και τρικλοποδιές.

Παρόλα αυτά συνάδελφοι αξίζουν συγχαρητήρια στα μέλη της ΔΑΚΕ γιατί στάθηκαν όρθια και στάθηκαν και παλικαρίσια. Κράτησαν τον κλάδο εκεί που δεν ήθελε να τον κρατήσει η ΠΑΣΚ. Εκεί που ήθελε η ΠΑΣΚ να τον διαλύσει. Επειδή η ίδια διαλύθηκε και σκόρπισε, νόμιζε ότι θα σκορπίσει κι έναν ολόκληρο κλάδο.

Κι αυτοί οι ίδιοι συνάδελφοι ξαναβάζουν υποψηφιότητα. Έφτασαν μάλιστα στο σημείο, τελευταίο μήνα, να αναφέρουν ότι ο Παληγιάννης είναι Πρόεδρος ακόμη ένα μήνα. Αυτά συνάδελφοι δεν τιμούν ούτε την ΠΑΣΚ ούτε τον κλάδο. Είναι εκείνα τα στοιχεία που κόβουν τα πόδια του κλάδου και δεν τον αφήνουν να προχωρήσει μπροστά. Έχει μεγάλη ευθύνη η ΠΑΣΚ γι' αυτή της την κατάντια. Πιστεύω ότι την επόμενη φορά δεν θα είναι 2 ή 3 κομμάτια και πιστεύω ότι όλοι μαζί θα βοηθήσουν τον κλάδο να προχωρήσει.

Ιδιαίτερα θα ήθελα ν' αναφερθώ στον Πρόεδρο της Δ.Ο.Ε. Πρόεδρε, να είσαι βέβαιος ότι ο κλάδος κατάλαβε ότι όντας μειοψηφία κράτησες τον κλάδο ψηλά και τον κράτησες όσο μπορούσες. Το «όσο μπορούσες» το έκανες και με το παραπάνω και σου αξίζουν συγχαρητήρια. Ευχαριστώ πολύ.

ΤΟΝΑΣ Σ.: (Πιερίας)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, εγώ δεν θα επαναλάβω τα όσα είπαν οι συνάδελφοι εδώ μέσα. Επειδή έχουμε και τη χαρά να είναι και τα μέλη εδώ του Δ.Σ. θα ήθελα λίγο την προσοχή τους επειδή το απερχόμενο Δ.Σ. θα έχει και άποψη. Η Πιερία μας στέλνει κάποιο μήνυμα, το οποίο μήνυμα δεν είναι μόνο προβλήματα οικονομικά και θεσμικά.

Μιλήσαμε για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Κάποιοι συνάδελφοι ίσως δεν γνωρίζουν, ότι η Πιερία εδώ και 6-7 μήνες έχει το πρόβλημα με τους Παιδίατρους, δεν έχουμε γιατρούς για να εξετάσουν τα παιδιά μας, 6-7 μήνες γνωρίζουν οι ιθύνοντες των Υπουργείων και εδώ στην Αθήνα μεταφέρουμε τα παιδιά μας στα Κέντρα Υγείας και στο Νοσοκομείο. Ένας παιδίατρος προθυμοποιήθηκε με τη σύμβαση που έκανε με τον ΟΠΑΔ και δέχεται κάποια παιδιά.

Το θέμα της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης κύριοι είναι ακόμη πιο σοβαρό και πρέπει να επανεξεταστεί. Όταν λέμε επανεξέταση, μιλάμε για τις απλές και τις εξειδικευμένες εξετάσεις, ακτινολογικές είναι, οδοντιατρικές είναι, ακόμη περισσότερο και για τα γυαλιά, δεν μπορεί να είμαστε εκπαιδευτικοί και να μην έχουμε ένα ζευγάρι γυαλιά, ενώ κάποιοι άλλοι έχουν και γυαλιά ηλίου.

Να πω και για κάτι άλλο, γιατί οι συνάδελφοι πονούν πολύ στην επαρχία, θα ήθελα λίγο να ακούσετε προσεκτικά, μιλάμε για κίνητρα γεννητικότητας. Έχουμε συναδέλφους που έχουν 8 παιδιά και δεν έχουν έκπτωση ωραρίου, κάνουν 23 ώρες. Σε άλλες περιοχές θα τις είχαμε στο σπίτι και θα τις πληρώναμε μόνο και μόνο για να περιθάλψουν τα παιδιά τους.

Να πω και κάτι άλλο, το οποίο είναι πολύ σοβαρό. Μονογονεϊκές οικογένειες. Κάποτε πρέπει να υπάρχει και ευαισθησία. Ο θανών ή η θανούσα τουλάχιστον τα χρήματα τα οποία έχει δώσει ας μην πάνε στη χήρα ή στο χήρο, να δοθούν στα παιδιά τιμής ένεκεν, ένα επίδομα επιπλέον. Δεν έχουμε κάνει κάτι γι' αυτό.

Πιστεύω συνάδελφοι, ότι πρέπει και το Δ.Σ. που θα εκλεγεί να ευαισθητοποιηθεί ακόμη περισσότερο για θέματα της καθημερινότητας. Είναι θέματα τα οποία τα ζούμε στο σχολείο, τα συζητούμε όλοι, προβληματιζόμαστε στις παρέες μας και επειδή θα καταθέσω και τις απόψεις, είναι και οι ειδικότητες: είτε είναι γυμναστές, είτε είναι ολυμπιακής παιδείας έχουν καταθέσει τις απόψεις τους και θα τις δώσω. Ευχαριστώ πολύ.

ΤΣΙΑΚΟΣ Β.: (Καρδίτσας)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, λίγες μέρες μετά το τέλος κι αυτής της σχολικής χρονιάς ερχόμαστε όλοι εδώ για να θυμηθούμε, να εκτιμήσουμε, να κρίνουμε και να συγκρίνουμε όλα αυτά που συνέβησαν φέτος στα σχολειά μας. Αυτά που μπορούν να ληφθούν υπόψη τώρα και να τα συζητήσουμε, να προτείνουμε και τελικά ν' αποφασίσουμε για το τι θα κάνουμε.

Το βέβαιο είναι ότι σπάνια βρίσκεις εκπαιδευτικούς οι οποίοι να δηλώνουν ότι είναι ευχαριστημένοι από την πολιτική που εφάρμοσε το Υπουργείο Παιδείας στο χώρο της Παιδείας.

Δυστυχώς, συνεχίζεται η δρομολογημένη επιστημονική και οικονομική υποβάθμιση των εκπαιδευτικών, καθώς και η κομματικοποίηση, ο πλήρης έλεγχος και η αστυνόμευσή τους.

Ακούγοντας λοιπόν προσεκτικά τους προηγούμενους ομιλητές, ειλικρινά αποκόμισα την εντύπωση ότι μερικοί από αυτούς προσπαθούν να μας πείσουν, πολλές φορές θα έλεγα με αστεία επιχειρήματα, ότι για όλα τα δει-

νά τα οποία συμβαίνουν στο χώρο της Παιδείας, υπεύθυνη είναι μόνο και μία παράταξη, η ΔΑΚΕ.

Οτιδήποτε έγινε σωστό πρέπει να το καρπωθεί η Κυβέρνηση. Οτιδήποτε καρκινοβατεί θα πρέπει να το χρεώσουμε στη ΔΑΚΕ και στο Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. Λίγη σοβαρότητα μερικές φορές δεν βλάπτει.

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, με λύπη διαπιστώνω ότι για μία ακόμη φορά δεν μπορείτε να έρθετε στο ύψος των περιστάσεων, λόγω κομματικών αγκυλώσεων και επιχειρείτε να κάνετε κακό και στην κριτική. Προτού προβείτε όμως σε οποιαδήποτε κριτική, θα έπρεπε να κάνετε πρώτα την αυτοκριτική σας.

Μήπως σας διαφεύγει ότι για 20 και πλέον χρόνια την ηγεσία της Δ.Ο.Ε. την είχαν επιφανή στελέχη δικά σας; Όλα αυτά τα χρόνια λοιπόν η Διδασκαλική Ομοσπονδία ήταν πρωτοποριακή; Έλυνε όλα τα προβλήματα των εκπαιδευτικών και την τελευταία 2ετία δεν έγινε τίποτα θετικό;

Πώς λοιπόν είναι κοινώς πανθομολογούμενο ότι το συνδικαλιστικό κίνημα περνάει μία κρίση; Πώς είναι κοινώς πανθομολογούμενο ότι πλέον ο εκπαιδευτικός δεν έχει το κύρος που θα έπρεπε να έχει στην κοινωνία;

Έχουμε χάσει πλέον τον αυτοσεβασμό μας, την αξιοπρέπειά μας. Ποιοι ευθύνονται γι' αυτό; Μήπως ευθύνεται η ΔΑΚΕ για ότι τα 5 μέλη της ΠΑΣΚ που είναι εκλεγμένα στο Δ. Σ. παρέταξαν τις προσωπικές τους φιλοδοξίες και τις εσωπαραταξιακές τους έριδες και διαφορές, αρνούμενοι τη συμμετοχή τους στο Προεδρείο; Κι έχουν το θράσος τώρα να κατηγορούν αυτούς που με αίσθημα ευθύνης ανέλαβαν το Προεδρείο, με μοναδικό στόχο την προώθηση και λύση των κλαδικών μας αιτημάτων.

Αλήθεια, ευθύνεται η ΔΑΚΕ για την ψήφιση του πολυνομοσχεδίου, όπως άκουσα πριν από κάποια ομιλήτρια; Δεν θα έπρεπε να ενεργήσουμε στις αρχές Ιανουαρίου για ένα τόσο σοβαρό θέμα; Σας υπενθυμίζω ότι για την απεργία δεν πάρθηκε ομόφωνη απόφαση από όλες τις παρατάξεις.

Θα ήθελα εδώ πέρα να μας πουν τα μέλη της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας ποιες ομόφωνες αποφάσεις πήραν για σημαντικά θέματα που αφορούν τον κλάδο; Απ' όσο γνωρίζω ελάχιστες, αν όχι καμία. Τους εκλέξαμε, ειλικρινά πιστεύει κανείς ότι αυτός είναι ο σκοπός για τον οποίον τους εκλέξαμε; Τους εκλέξαμε για να προσπαθήσουν να προωθήσουν και να επιλύσουν προβλήματά μας, συνθέτοντας κάθε φορά θέσεις και απόψεις οι οποίες είναι ωφέλιμες για τον κλάδο κι όχι να ζουν μέσα στο παραταξιακό τους δόγμα.

Ευθύνεται το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. για την κατάληξη που είχε το ασφαλιστικό; Ευθύνεται για το ότι δεν δόθηκε το επίδομα των 176,00€, που στελέχη μερικά κάποιας παράταξης γυρίζανε στα σχολεία και το έταζαν στους εκπαιδευτικούς;

Για το Προεδρικό Διάταγμα επιλογής στελεχών που ακούσαμε εχθές από τον αιρετό του ΚΥΣΠΕ, ότι βρίσκει 3 θετικά σημεία; Στελέχη της ΠΑΣΚ έβρισκαν 13. Εκπτώσεις έχουμε τώρα; Τα 13 έγιναν 3. Ας αναλάβουν λοιπόν όλοι το μερίδιο της ευθύνης που τους αναλογεί και ας σταματήσουν τον πετροπόλεμο και την κακόπιστη κριτική.

Όλοι οι συνάδελφοι που μας ψήφισαν να έρθουμε εδώ έχουν και μνήμη και κρίση και περιμένουν από εμάς, με τον τρόπο μας, με τις θέσεις μας, με τις ομιλίες μας, να τιμήσουμε την ψήφο τους. Προβλήματα υπάρχουν πολλά.

Προέρχομαι από ένα νομό, το νομό Καρδίτσας, που υπάρχει ένα φοβερό πρόβλημα κτιριακό. Πάρα πολλά σχολεία που λειτουργούν είναι φτιαγμένα από αμίαντο. Υπάρχουν αίθουσες ημιϋπόγειες. Νηπιαγωγεία λειτουργούν σε πυλωτές πολυκατοικιών, με παντελή έλλειψη αύλειου χώρου και με το ποσοστό των δαπανών για την παιδεία καθηλωμένο σε 3,45%.

Θα ήθελα να πω πολλά, θα πρέπει λοιπόν το Δ.Σ. να ασχοληθεί και με μια αδικία κατάφωρη που θα προκύψει. Δεν μπορεί στα σχολεία που προήχθησαν από 3θέσια σε 4θέσια να μην έχουν δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση για διευθυντές οι προϊστάμενοι αυτών των σχολικών μονάδων.

Κι ένα τελευταίο και κλείνω. Με τις τελευταίες αποσπάσεις στο νομό Καρδίτσας, δημιουργήθηκε ένα μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα. Συνάδελφοι νηπιαγωγοί και γυμναστές - γιατί χθες δεν ακούστηκε για γυμναστές - παντρεμένοι με παιδιά και αρκετά χρόνια υπηρεσίας δεν πήραν απόσπαση, θα πρέπει λοιπόν οι αιρετοί να δουν το πρόβλημα και να προσπαθήσουν να δώσουν μια λύση σ' αυτό το μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα του νομού.

Και τελειώνοντας, πιστεύω ότι το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. επέδειξε αίσθημα ευθύνης, εργατικότητα, αποφασιστικότητα, συνέπεια και αντιμετώπισε δυναμικότερα και με μεγάλη επιτυχία τα προβλήματα των συναδέλφων και επιτέλους δρομολογούνται λύσεις. Δυστυχώς μερικοί διαψεύστηκαν, ευτυχώς όμως για τον κλάδο το Προεδρείο πέτυχε. Ευχαριστώ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Π.: (Λάρισας)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, μιλάει η ΠΑΣΚ συνεχώς για εσωστρέφεια και αδιέξοδα των άλλων παρατάξεων, όταν όλοι γνωρίζουμε ότι τα δυο πρωτοκλασάτα στελέχη ήθελαν να γίνουν οι δύο πρόεδροι. Όταν για μεγάλο χρονικό διάστημα δεν υπήρχε Προεδρείο. Έτσι η ΔΑΚΕ, σύμφωνα με το καταστατικό, ανέλαβε το Προεδρείο. Για σκεφτείτε συνάδελφοι τι θα γινόταν αν και η ΔΑΚΕ δεν αναλάμβανε το Προεδρείο;

Θα είχαμε αποφάσεις Πρωτοδικείου, για πρώτη φορά στα χρονικά και το Δικαστήριο θα όριζε προσωρινή Διοίκηση. Έτσι η ΔΑΚΕ, γνωρίζοντας πόσο δύσκολο έργο είχε να επιτελέσει και προκειμένου ο κλάδος να μην οδηγηθεί σε περιπέτειες, ζήτησε και τη βοήθεια των άλλων

παρατάξεων. Όμως οι αριστερές δυνάμεις για αντιπολιτευτικούς και μόνο λόγους δεν ήθελαν να συμμετέχουν στο Προεδρείο.

Πρέπει η ΠΑΣΚ συνάδελφοι να ντρέπεται όταν μιλάει για απραξία στο πρώτο 6μηνο, αφού και η ίδια δεν ήθελε να συνεργαστεί για να καταρτιστεί το διεκδικητικό πλαίσιο και έτσι να αναλάβουν τις ευθύνες του κλάδου. Δεν ήθελε ν' αντιμετωπίσει μια Κυβέρνηση ανάλγητη, με έναν Υπουργό που δεν ήθελε ν' ακούσει τις θέσεις του κλάδου.

Παρόλα αυτά η ΔΑΚΕ γύρισε σελίδα στο Δ.Σ., με νέο ήθος, νοοτροπία και συναδελφική αλληλεγγύη, θα μπορούσε να κάνει περισσότερα, αν η συλλογική προσπάθεια στηριζόταν και από τα 11 μέλη της Δ.Ο.Ε. ή διέθετε έστω την απαραίτητη πλειοψηφία για τη λήψη των αποφάσεων.

Θα ήθελα όμως συνάδελφοι να ρωτήσω ποιος φταίει που ακόμα δεν έγινε το νέο μισθολόγιο, παρόλο που ο Πρωθυπουργός μας είχε υποσχεθεί ότι από την 1/1/2003 θα έχουμε νέο μισθολόγιο;

Ποιος φταίει που δεν πήραμε ακόμη τα αναδρομικά του οικογενειακού επιδόματος; Ποιος φταίει που είμαστε οι μόνοι που δεν πήραμε τα 176,00€; Ποιος φταίει για τη φορολογική λαίλαπα που έχει εξαπολυθεί κι έχουν μειωθεί οι μισθοί μας; Ποιος φταίει που για πρώτη φορά φέτος, το 2003, δεν θα πάρουμε αύξηση, το 2,5%, αφού κι αυτή θα πάει για τις νέες κρατήσεις του ασφαλιστικού;

Ποιος φταίει που από το 1977 παρέμειναν οι ίδιες αποζημιώσεις, που παίρνουν τα μονοθέσια σχολεία κι αυτοί που εργάζονται στα φροντιστηριακά τμήματα; Ποιος φταίει για το ωράριο εργασίας μας; Ποιος φταίει που είμαστε οι τελευταίοι στο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων;

Μήπως φταίει η μειοψηφία στο Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε., που είναι η ΔΑΚΕ; Ολοκληρώνω κ. Πρόεδρε. Απ' ότι ξέρουμε τουλάχιστον δεν μπορεί να φταίει η ΔΑΚΕ, γιατί ποτέ δεν έκανε κυβερνητικό συνδικαλισμό.

Όμως θα ήθελα να υπερψηφίσω τα πεπραγμένα της ΔΑΚΕ, γιατί η ΔΑΚΕ πάντοτε είχε θέσεις, που οι θέσεις αυτές γίνονταν θέσεις του κλάδου και να είστε σίγουροι ότι θ' αλλάξουν και ο νόμος για την αξιολόγηση και ο νόμος για τα στελέχη εκπαίδευσης και πολλοί άλλοι νόμοι και ο διευθυντής δεν θα είναι κέρβερος στο σχολείο, αλλά την πρωτοκαθεδρία θα την έχει ο Σύλλογος Διδασκόντων. Πάντοτε η ΔΑΚΕ αγωνίζεται για την αναβάθμιση της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Γι' αυτό το λόγο υπερψηφίζω τα πεπραγμένα της ΔΑΚΕ.

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡ.: («Μακρυγιάννη»)

Ταξικοί μου αντίπαλοι είμαι ο Χρυσικόπουλος ο Αριστείδης, από την ΔΑΚΕ του Μακρυγιάννη. Μάθετε να χάνετε, όπως εμείς να κερδίζουμε κι αυτό γι' αυτούς που μιλάνε για το μοίρασμα της πίτας.

Συνάδελφοι κάθε χρόνο συγκεντρωνόμαστε σ' αυτόν το χώρο για να κρίνουμε και να κριθούμε. Βέβαια κάποιοι από εσάς δεν βλέπετε τίποτε άλλο εκτός από την «καμπούρα» (σε εισαγωγικά) των άλλων. Κάποιοι από εσάς είστε καθ' υποτροπή επαγγελματίες λασπολόγοι και τυφλοί υπερασπιστές των κυβερνητικών κυκλωμάτων. Κάποιοι από εσάς είστε στον τύπο αριστεροί και στην ουσία με την κυβέρνηση.

Το γενικότερο πολιτικοοικονομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο λειτούργησε η Ομοσπονδία με Προεδρείο την ΔΑΚΕ, το ανέλυσα στην περσινή Γενική Συνέλευση. Τώρα ήρθε η ώρα μιας συνολικής αποτίμησης του έργου της Ομοσπονδίας.

Η Ομοσπονδία κατά την άποψή μου έκανε τα πάντα, τις παρεμβάσεις, τις διαμαρτυρίες, τις συμπαραστάσεις, τις καταγγελίες, τις απεργίες και ό,τι άλλο έπρεπε να κάνει για να προωθήσει τα συμφέροντά μας. Ήταν κοντά στη συναδέλφισσα και το συνάδελφο.

Αλλά θέλω να μιλήσω γι' αυτά που δεν έκανε η Ομοσπονδία. Δεν έδωσε στους συναδέλφους τα 176,00€, δεν έλυσε τα συνταξιοδοτικά και ιατροφαρμακευτικά προβλήματα των συναδέλφων, δεν έδωσε ικανοποιητικές αυξήσεις στους συναδέλφους.

Μα συνάδελφοι έλεος πια. Η Ομοσπονδία δεν νομοθετεί, δεν νομοπαρασκευάζει, δεν κυβερνά. Η Ομοσπονδία αγωνίζεται με αγωνιστές τους χιλιάδες συναδέλφους. Αλλά κι αυτοί τι να κάνουν όταν τους έχετε φλομώσει στο ψέμα, την υπόσχεση, και μάλιστα συνεπικουρούμενοι από τη χρήση εκβιαστικών διλημμάτων και επαίσχυντων διαβουλεύσεων.

Η Δ.Ο.Ε. ήταν παρούσα γιατί και η ΔΑΚΕ ήταν παρούσα. Τόλμησε, αντέδρασε και κατέστησε σαφές στην εξουσία πως οι όμορφες μέρες της τελείωσαν. Οι εποχές της υποταγής του συνδικαλισμού στο κόμμα πέρασαν ανεπιστρεπτί.

Η Δ.Ο.Ε. που για χρόνια ήταν το δεκανίκι και η 5η φάλαγγα της κυβέρνησης στον εκπαιδευτικό χώρο, τη διετία που πέρασε κατόρθωσε να ορθώσει το δικό της λόγο, τη δικιά της λογική, να οργανώσει την εκπαιδευτική κοινότητα με βάση τις θέσεις του κλάδου. Κι όλα αυτά έγιναν από τη ΔΑΚΕ. Οι υπόλοιποι προτιμήσατε να καθίσετε στο περιθώριο, λασπολογώντας και υπονομεύοντας.

Κλείνοντας έχω να πω τούτο. Η ΔΑΚΕ δεν παρέκκλινε ούτε στιγμή από τη βασική της θέση, που είναι η υπεράσπιση των δικαιωμάτων των συναδέλφων. Οι συνάδελφοι του Προεδρείου ούτε στιγμή δεν σκέφτηκαν να κάνουν πίσω. Οι υπόλοιπες παρατάξεις επιλέξατε το δρόμο της αυτοαπομόνωσης, των διαχωριστικών γραμμών, της ιδεολογικής καθαρότητας και της αριστερής ασιτίας.

Υπερψηφίζω τα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε. και μέσα απ' αυτήν τη θετική μου ψήφο να θεωρήσετε πως καταψηφίζω τα πεπραγμένα της ΠΑΣΚ, ΕΣΑΚ και των λοιπών δυνάμεων. Ευχαριστώ.

ΕΣΑΚ - ΔΕΕ

ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡ.: (Αλίμου-Αργυρούπολης-Ελληνικού)

Κατ' αρχάς συνάδελφοι η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας καταψήφισε τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας. Κατέκρινε επίσης το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. γιατί ουδόλως ασχολήθηκε με ένα σοβαρότατο ζήτημα που απασχόλησε τους συλλόγους διδασκόντων το τελευταίο διάστημα και αναφέρομαι στην ευέλικτη ζώνη - διαθεματικότητα.

Το όλο σκηνικό βέβαια συμπληρώθηκε με την ετήσια έκθεση λειτουργίας των σχολείων που ήρθε τις τελευταίες μέρες σε κάποιες περιοχές, από σχολικούς συμβούλους. Δύο θέματα λοιπόν, που έχουν κοινό παρονομαστή, την αξιολόγηση.

Όσον αφορά το πρώτο θέμα τώρα, ευέλικτη ζώνη διαθεματικότητα. Μετά την επανάσταση, συνάδελφοι, του ολοήμερου σχολείου, ξεκινάει τώρα η επανάσταση της ευέλικτης ζώνης. Όσοι διαβάσατε το κείμενο των οδηγιών θα καταλάβατε ότι μόνο αν είστε εμπνευσμένοι δάσκαλοι μπορείτε να πιάσετε το νόημα της ευέλικτης.

Αν όχι, σημαίνει ότι παραμένετε δογματικά προσκολλημένοι στη στείρα δασκαλοκεντρική σας μέθοδο, αμετανόητοι οπαδοί του γνωσιοκεντρικού σχολείου. «Ζήτω το σχολείο των κοσμοειδώλων», αναφωνεί το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

Γνωστά προγράμματα όπως της Ολυμπιακής Παιδείας, κυκλοφοριακής αγωγής, αγωγής υγείας, περιβαλλοντικής, θεωρούνται μέγιστες καινοτομίες που σημειωτέον πρέπει να τύχουν της έγκρισης του Συλλόγου Διδασκόντων και των σχολικών συμβούλων και εντέλει, συνάδελφοι, να αξιολογηθούν.

Ο όρος «μόρφωση» αντικαθίσταται σ' όλο το κείμενο από τον όρο «κοινωνικές δεξιότητες». Η γνώση ενοχοποιείται ποικιλότροπα. Πολιτική αντίληψη για την αποστολή της Εκπαίδευσης που καθόλου δεν είναι προοδευτική και σύγχρονη όπως παρουσιάζεται, αλλά βαθιά παρακμιακή και απεικονίζει τα συμφέροντα της κυρίαρχης κοινωνικής τάξης απ' την εκπαιδευτική διαδικασία.

Αυτά συνοψίζονται στους δείκτες ποιότητας της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, που καθόρισε η πρόσφατη Σύνοδος Υπουργών Παιδείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και που είναι: λίγη γραφή, λίγη ανάγνωση, λίγη αριθμητική, λίγη ξένη γλώσσα και χρήση υπολογιστή. Αυτές τις δεξιότητες πρέπει να έχει ο «ευέλικτος» αυριανός αναλώσιμος εργάτης, για να είναι αποδοτικός για τα κέρδη των επιχειρήσεων και κυρίως να μην είναι επικίνδυνος για το κοινωνικοπολιτικό status quo.

Οικονομικοί πόροι μηδέν. Οι σχολικές μονάδες μετατρέπονται σε ζητιάνους των χορηγών και σε φοροεισπράκτορες των γονέων. Το σχολείο χρειάζεται βιβλιοθήκες, αναγνωστήρια, αίθουσες δραστηριοτήτων, χώρους άθλησης και εργαστήρια, διορισμούς εκπαιδευτικών και ειδικοτήτων, πραγματική οικονομική αναβάθμιση για τους «λειτουργούς» της Εκπαίδευσης.

Σχετικά με την ετήσια έκθεση λειτουργίας των σχολείων, πρωτοβουλία κάποιων συμβούλων που έπρεπε να συμπληρωθεί από τα σχολεία μέχρι 20 Ιούνη. Πρόκειται συνάδελφοι για ένα 18σέλιδο κείμενο, παρόμοιο με την «Εσχάρα Αποτύπωσης Σχολικών Μονάδων» του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, που είχε σταλεί στην αρχή της χρονιάς.

Η έκθεση αυτή είναι σε ένα βαθμό πρόπλασμα των κριτηρίων αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών, που θα επικυρώσει την κατηγοριοποίησή τους σε καλούς, μέτριους, ανεπαρκείς, για να προχωρήσει στη συνέχεια σε μέτρα και ποινές, οικονομικές, μισθολογικές, βαθμολογικές.

Η αξιολόγηση άλλωστε είναι προ των πυλών, όπως και η σύνδεση μισθού-παραγωγικότητας. Το μοντέλο της ανταγωνιστικής παιδείας, που επίσημα και συστηματικά προβάλλεται, έρχεται να υπηρετήσει καλύτερα την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας.

Ένας ανταγωνισμός που οδηγεί σε παρεκτροπή του εκπαιδευτικού έργου, στις ατραπούς της επίδειξης καινοτομιών, που κάτω από την ασφυκτική πίεση θα μετατρέπονται σε «καινοτομίες» με έψιλον, συρρίκνωση των σχολικών μονάδων, που δεν θ' αντέχουν στον ανταγωνισμό, απολύσεις, μαζική εισβολή στην εκπαίδευση των «ευγενικών χορηγών». Ιδεολογική παρέμβαση τελικά και έλεγχος της εκπαιδευτικής διαδικασίας, για το αν επιτευχθούν οι παραπάνω στόχοι, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μιλάμε λοιπόν για ένα σχολείο αυτοχρηματοδοτούμενο μέσω των χορηγών, της αποτελεσματικότητας, της υποκατάστασης του αναλυτικού προγράμματος από ετοιματζίδικα projects, σχολείο της αξιολόγησης, χειραγώγηση των εκπαιδευτικών. Καμία σχέση με το σχο-

λείο που θέλουμε, το ενιαίο, δωδεκάχρονο, δημόσιο, δωρεάν σχολείο. Μια φιλοσοφία που θα έχει στο επίκεντρο της τον άνθρωπο και όχι τα κέρδη των επιχειρήσεων. Η Ομοσπονδία να πάρει θέση συνάδελφοι.

ΑΜΠΙΑΖΗΣ Γ.: (Χίου)

Συνάδελφοι, κι εδώ ο δικομματικός καυγάς καλά κρατεί. Τα στελέχη και της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ περνάνε από τούτο εδώ το βήμα βγάζοντας πύρινους λόγους ένθεν και ένθεν, δεν λένε καμιά κουβέντα για τις αποφάσεις που πάρθηκαν πριν λίγες μέρες στη Χαλκιδική και οι οποίες επαναβεβαίωσαν τις αποφάσεις της Λισσαβόνας και οι οποίες στρέφονται ευθέως απέναντι στα συμφέροντα του κλάδου, αλλά και όλων των εργαζομένων.

Αποφάσεις που έχουν σχέση με την παιδεία, την υγεία, τα εργασιακά μας δικαιώματα, τα ασφαλιστικά και τα συνταξιοδοτικά. Πάνω σ' αυτά ποιος θα μιλήσει; Δεν είναι υπεύθυνοι και οι 5 και οι 4, αλλά και όλοι αυτοί που ψήφισαν τη Συνθήκη του Μάαστριχτ;

Μόλις τώρα πέρασε ο εκπρόσωπος του Συνασπισμού με πύρινους αντικαπιταλιστικούς λόγους, λες και δεν ήταν αυτοί που έβαλαν την ταφόπλακα στο Εργατικό Κίνημα και με το ασφαλιστικό και με τα άλλα δικαιώματα. Δεν είναι αυτοί που βάζουν πλάτη στα νομοσχέδια και στα προσχέδια;

Να θυμηθούμε το πρόσφατο Ν/Σ που κατάθεσε ο ΥΠΕΣΔΔΑ για τη Δημόσια Διοίκηση, θέλοντας μια νέα Δημόσια Διοίκηση ή έτσι όπως λέει η Νέα Δημοκρατία για την επανίδρυση του κράτους, που θα είναι φοροεισπρακτική, που θα είναι μηχανισμός κατασταλτικός, που θα εξυπηρετεί τα συμφέροντα των Λάτσηδων και των Βαρδινογιάννηδων, αλλά και των Μανίκηδων, οι οποίοι πήραν τα λεφτά του κλάδου μέσα από τα παιχνίδια στο Χρηματιστήριο;

Όλοι εσείς που παίζατε στο Χρηματιστήριο, που αφήνατε τα σχολειά και μετατρέπατε τα σχολειά σε χώρους προπαγάνδας υπέρ, αυτών που προπαγάνδιζαν κυβερνητικούς παράγοντες, για να καταθέσει ο ελληνικός λαός τα χρήματα του στο Χρηματιστήριο; Τα ξεχνάμε όλα αυτά; Αυτήν τη Δημόσια Διοίκηση έχετε φτιάξει.

Κι επειδή ο Φασφαλής από εδώ πέρα πέρασε και μας μίλησε και μας έκανε κριτική για τους μηχανισμούς περί σχολικών συμβούλων, διευθυντών κ.λπ., τον καλώ να πάει στο Υφυπουργείο Υγείας και να δει την κ. Τσουρή, η οποία καθόρισε τους διευθυντές, τους σχολικούς συμβούλους του Νομού Χίου. Περί άλλων τύρβαζε ο κ. Φασφαλής, λες και δεν ζούμε σ' αυτόν εδώ τον τόπο, ζούμε στη Μαγιόρκα. Ή δεν ξέρουνε ότι ήδη υπάρχει το σχέδιο ΠΟΛΙΤΕΙΑ, το οποίο έχει καθορίσει στυγνά τη σύνδεση μισθού παραγωγικότητας, που έχει μετατρέψει το μισθολόγιο μας σε επιδοματική πολιτική;

Αυτά αγαπητοί συνάδελφοι τα ζούμε εμείς και τα βιώνουμε κάτω στη βάση, όχι αυτοί οι οποίοι έχουν μετατραπεί σε στελέχη εκπαίδευσης, τα οποία στρέφονται ενάντια στον κλάδο και θα γίνουν οι πραιτοριανοί και σήμερα και αύριο του κλάδου.

Εμείς αγαπητοί συνάδελφοι αυτό που έχουμε να πούμε είναι ότι η Διοίκηση της Δ.Ο.Ε., είτε η πράσινη είτε η γαλάζια, ποιούσε τη νήσσα, σφύριζε περί άλλων, γιατί αυτό που θέλει είναι μια Δημόσια Διοίκηση, είναι μια παιδεία η οποία θα βάζει πλάτες στο αυριανό σύστημα εξουσίας ή το σημερινό, προκειμένου να περάσει καλύτερα τα συμφέροντα των ισχυρών.

Και βέβαια, για να μην ξεχνιόμαστε, και οι πράσινοι και οι γαλάζιοι στηρίζουν ένα. Στηρίζουν τους Λάτσηδες και τους Βαρδινογιάννηδες, για να μην ξεχάσουμε και την αγορά των πετρελαίων, των ελληνικών πετρελαίων.

Τελειώνω με μια κουβέντα. Εκείνο που έχει αξία και το οποίο πρέπει να μείνει σε μας είναι ότι αυτήν τη στιγμή ο χώρος της Εκπαίδευσης χρησιμοποιείται σαν πιλοτικό πρόγραμμα, προκειμένου να αλωθούν όλα τα δικαιώματα των εργαζομένων, αλλά πολύ περισσότερο να αλωθεί η δική μας η υπόσταση, είτε η εθνική, είτε η κοινωνική, είτε η πολιτιστική. Ευχαριστώ.

ΒΕΡΒΕΝΙΩΤΟΥ ΣΤ.: («ΠΕΡΙΚΛΗΣ»)
ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗ Ν.: (Κορυδαλλού - Αγ. Βαρβάρας)

Είναι από όλους παραδεκτό ότι τα προβλήματα στο χώρο της εκπαίδευσης είναι πολλά και χρονίζουν. Εκτός από τα γενικότερα όμως προβλήματα υπάρχουν και τα ιδιαίτερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων.

Παρόλο που έχουν περάσει πάνω από 11 χρόνια από την εισαγωγή αυτών των μαθημάτων στην άθλια εκπαίδευση τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων αντί να οδηγήσουν σε λύση χρονίζουν και διογκώνονται.

Καλύπτουν το διδακτικό τους ωράριο πηγαίνοντας σε 2-5 σχολεία διδάσκοντας (με ότι αυτό συνεπάγεται) το λιγότερο σε 8 τμήματα με μέσο όρο 25 μαθητές ανά τμήμα.

Η υποχρεωτική τους εργασία στο ολοήμερο χωρίς να ερωτώνται προκαλεί πολλά οικογενειακά προβλήματα.

Η ανισότητα στην κινητικότητα μοριοδότηση και υπηρεσιακή εξέλιξη δίκαια προκαλεί αγανάκτηση.

Η έλλειψη αποζημίωσης για οδοιπορικά έξοδα προκαλεί οικονομική αφαίμαξη.

Η έλλειψη ασφαλιστικής κάλυψης κατά την μετακίνηση για τις ανάγκες της υπηρεσίας προκαλεί μόνιμο άγχος.

Η έλλειψη υποδομής της διδασκαλίας των μαθημάτων φυσικής αγωγής, μουσικής, αγγλικής γλώσσας είναι γεγονός.

Η εξαίρεση από την επιμόρφωση και από το δικαίωμα ανάληψης θέσεων ευθύνης δημιουργεί ανισότητες.

Γι' αυτό απαιτείται:

Να εξισωθεί το διδακτικό ωράριο όλων των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης με αυτό των συναδέλφων της δευτεροβάθμιας.

Να μη γίνεται αυτοσκοπός η εξάντληση του διδακτικού ωραρίου αλλά να αξιοποιούνται οι εκπαιδευτικοί δημιουργικά σε διάφορες σχολικές δραστηριότητες.

Να συμπληρώνουν το διδακτικό τους ωράριο το πολύ σε δύο σχολεία και αυτά οπωσδήποτε της ίδιας βάρδιας. Για την τοποθέτηση στα 2 σχολεία να προηγείται απόφαση του ΠΥΣΠΕ.

Να λαμβάνεται μέριμνα ώστε **η συμπλήρωση στο 2ο σχολείο να μην γίνεται την ίδια μέρα,** εκτός αν είναι συστεγαζόμενα ή αν εξυπηρετεί και το συνάδελφο.

Να γίνεται μείωση του διδακτικού ωραρίου στην περίπτωση μετακίνησης σε άλλο σχολείο.

Να γίνεται κάλυψη των οδοιπορικών όσων μετακινούνται άσχετα από χιλιομετρικές αποστάσεις και από το αν είναι αστική ή αγροτική περιοχή.

Να καλύπτονται ασφαλιστικά από την Υπηρεσία για περιπτώσεις ατυχημάτων κατά τη διάρκεια της μετακίνησης (υλικές και σωματικές ζημιές).

Να υπάρξει **θεσμικό πλαίσιο** που να ρυθμίζει τη λειτουργία αυτών των μαθημάτων ώστε να μην υπάρχει η δυνατότητα να ερμηνεύονται διαφορετικά από διευθυντές, προϊσταμένους οι διάφορες εγκύκλιοι.

Η διδασκαλία της φυσικής αγωγής να γίνεται από την Α' τάξη και μόνο από τον εκπαιδευτικό Φ.Α.

Να διδάσκεται η μουσική από την α' τάξη του Δημοτικού και στο νηπιαγωγείο - επικουρικά προς την νηπιαγωγό 1-2 φορές την εβδομάδα.

Το μάθημα των αγγλικών να διδάσκεται **μόνο από πτυχιούχους της αγγλικής φιλολογίας.**

Να υπάρχει κατάλληλη υποδομή και υλικοτεχνικός εξοπλισμός για τα μαθήματα ειδικότητας.

Να αναγνωρισθεί ο χρόνος προϋπηρεσίας όσων έχουν εκπαιδευτική προϋπηρεσία σε δημοτικούς ή ιδιωτικούς φορείς, πριν από τον διορισμό τους στο δημόσιο.

Για τα ολοήμερα σχολεία να ερωτάται ο εκπαιδευτικός και μόνο εφόσον το επιθυμεί να διδάσκει σ' αυτό. Σ' αυτή την περίπτωση ο εκπαιδευτικός να αναλαμβάνει κάθε τάξη χωριστά.

Να υπάρξει **δίκαιη μοριοδότηση** και ιεραρχική εξέλιξη των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων.

Να δίνεται η **δυνατότητα επιμόρφωσης** στους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων μέσα από τα τμήματα των αντίστοιχων πανεπιστημιακών σχολών.

Να γίνει στελέχωση της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης με **σχολικούς συμβούλους ειδικοτήτων** που να προέρχονται **αποκλειστικά από αυτή τη βαθμίδα.**

ΔΕΛΗΣ Γ.: (Ε' Θεσσαλονίκης)

Αγαπητοί συνάδελφοι, η σφοδρή επίθεση ενάντια στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις μας, ενάντια στην ίδια τη δημόσια και δωρεάν παιδεία έχει ήδη ξεκινήσει. Με μοχλούς βασικούς νόμους όπως ο 2525, ο 2640 και ο πρόσφατος Ν. 2986 για την αξιολόγηση και κατηγοριοποίηση εκπ/κών και σχολείων επιχειρείται το ξεθεμελίωμα της Δημόσιας και Δωρεάν εκπαίδευσης και η σταδιακή εμπορευματοποίησή της.

Μια τέτοια εκπαίδευση απαιτεί φυσικά εκπαιδευτικούς πέντες, τρομοκρατημένους, υποταγμένους. Προ των πυλών ήδη βρίσκεται η θεσμοθέτηση πια της μόνιμης λιτότητας (με την επικείμενη εφαρμογή του νέου μισθολογίου - φτωχολογίου) ενώ την ίδια στιγμή τα αναδρομικά του οικογενειακού επιδόματος παραπέμπονται στις καλένδες και ομολογείται και επίσημα πια ότι οι απώλειες του εισοδήματός μας στην τελευταία δεκαετία ξεπέρασαν το 30%.

Θα ήθελα όμως να αναφερθώ και σε ένα ιδιαίτερο πρόβλημα που ασφαλώς και δεν έχει μόνο τοπικό ενδιαφέρον. Αναφέρομαι στο κτιριακό πρόβλημα (η παιδεία λειτουργεί και στο χώρο) μιας και στο Σύλλογό μας - που καλύπτει το κεντρικό τμήμα της Θεσσαλονίκης) - έχει πάρει εκρηκτικές διαστάσεις.

Έτσι εν έτει 2003, λειτουργούν σχολεία με επένδυση αμιάντου (στην Παναγία Φανερωμένη) επικίνδυνα για την υγεία συναδέλφων και μαθητών. Λειτουργούν σχολεία με λυόμενη κατασκευή από το 1978 και με ανώτατο χρονικό όριο λειτουργίας τους τα 15 χρόνια (Ξηροκρήνη). Νηπιαγωγεία στεγάζονται και λειτουργούν στα υπόγεια εκκλησιών (Άγιος Παύλος) και σχολείων ενώ τα περισσότερα ασφυκτιούν σε απαράδεκτες αίθουσες.

Λειτουργούν σχολεία με επικίνδυνες ρωγμές και καθιζήσεις, σχολεία που τα ολοήμερα τμήματά τους στεγάζονται στο 3ο υπόγειο του κτιρίου δίπλα στον καυστήρα του, ενώ δεν είναι λίγα τα σχολεία των οποίων ο αύλειος χώρος είναι ελάχιστος και ανεπαρκής.

Η διπλοβάρδια ζει και βασιλεύει ενώ το ξεπέρασμά της επιχειρείται με καταργήσεις - συγχωνεύσεις σχολείων και δημιουργία πολυπληθών τμημάτων.

Η κυβερνητική πολιτική δεν απαντά στο πρόβλημα. Ισα - ίσα το χρησιμοποιεί για να διευρύνει την αντιλαϊκή της επίθεση, ιδιωτικοποιώντας από την μια τον Ο.Σ.Κ. και μετατρέποντάς τον σε Α.Ε. και συγχωνεύοντας και καταργώντας σχολεία από την άλλη. Οι ευθύνες της πλειοψηφίας της ΔΟΕ και γι αυτό το ζήτημα είναι μεγάλες γιατί δεν το ανέδειξε ούτε το προώθησε.

ΔΡΑΜΑΛΗΣ Π.: («Δημήτρης Γληνός»)

Ένα άρθρο που ξέχασε να βάλει η Κυβέρνηση στο νόμο για το ασφαλιστικό, αφού πια δε συναντάει καμία αντίσταση από τα θεσμοθετημένα συνδικάτα - ΓΣΕΕ,

ΑΔΕΔΥ, Ομοσπονδίες - είναι και τούτο.

Όταν ένας υπάλληλος θα κοντεύει να συνταξιοδοτηθεί, γύρω στα 38 έτη υπηρεσίας ή στο 70ο έτος της ηλικίας του, να του γίνεται μια ένεση ευθανασίας, ώστε να μην επιβαρύνει με τη σύνταξή του το Δημόσιο και μάλιστα να τον βάζουν να πληρώνει και την ένεση.

Εκεί μας κατάντησαν συνάδελφοι, αφού λεηλάτησαν τα ταμεία μας, είτε με δανεικά κι αγύριστα στους κεφαλαιοκράτες για να κάνουν δήθεν επενδύσεις, είτε με το τζογάρισμα στο Χρηματιστήριο για να τα καρπωθούν οι κάθε είδους Νεονάκηδες και Μανίκηδες.

Και η ευθύνη δεν είναι μόνο κυβερνητική εδώ, αλλά και των συνδικαλιστών της ΠΑΣΚ, ΔΑΚΕ και Συνασπισμού, που ενδεχομένως μας ζητάνε να τους ψηφίσουμε κιόλας από πάνω, αφού οι εκπρόσωποι αυτών των παρατάξεων ψήφισαν για να παιχτούν τα χρήματά μας στο Χρηματιστήριο, μέσα από τις διοικήσεις των ταμείων μας όπου συμμετείχαν. Η μόνη παράταξη που αντιστάθηκε σ' αυτό το τζογάρισμα ήταν η ΕΣΑΚ Δημοσιοϋπαλληλική Ενότητα.

Αλλά η επίθεση στο κοινωνικοασφαλιστικό μας σύστημα δε σταματάει εδώ. Ξεκίνησε από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, διευρύνθηκε από τη σοσιαλιστική ή κεντροαριστερή του ΠΑΣΟΚ, με το Νόμο 3029/2002, η οποία έλεγε ότι θα καταργήσει το νόμο του Σιούφα όταν έρθει στην εξουσία.

Οι πρόσφατες εξαγγελίες του κ. Γκαργκάνα δείχνουν ότι έρχονται ακόμα πιο μαύρες μέρες σε βάρος μας. Και μάλιστα ανακάλυψαν μια ωραία ορολογία, πιο εύηχη, την «ενεργό γήρανση», που στα απλά ελληνικά αυτό σημαίνει ότι καλός συνταξιούχος είναι όποιος δεν προλαβαίνει να πάρει τη σύνταξή του.

Δια στόματος του κ. Χριστοδουλάκη θα αυξηθούν τα μισθολογικά μας κλιμάκια από 18 σε 19, που σημαίνει συνάδελφοι ότι από τα 36 χρόνια υπηρεσίας - 2 για κάθε κλιμάκιο, 2Χ18=36 - που εξαντλούσε κάποιος υπάλληλος, τώρα αυτά θα τα εξαντλεί στα 38 χρόνια υπηρεσίας.

Μας βάζει δηλαδή άλλο ένα αντικίνητρο στο να μη βγαίνει κάποιος νωρίτερα στη σύνταξή του. Επιπλέον, προχωράει και στην ενιαιοποίηση των ταμείων, μέσα από τον ενιαίο φορέα ασφάλισης, ώστε και να αυξήσει μέσα από εκεί τις εισφορές μας, αλλά και μικρότερη σύνταξη να παίρνουμε.

Το εφάπαξ πάνε να μας το φάνε. Προφανώς επειδή είμαστε σε προεκλογική περίοδο κρατάνε κάποιον άσσο στο μανίκι. Μετά θα δούμε τα μαύρα μαντάτα. Αλλά και το άλλο, το οικόπεδο του Μετοχικού Ταμείου, ξέρετε συνάδελφοι, αυτό που είναι πίσω από την Αμερικάνικη Πρεσβεία, το πούλησαν. Το πούλησαν και μάλιστα με τη συνοχή, την ανοχή μάλλον, του πρώην προέδρου της ΑΔΕΔΥ, του κ. Γιατρά, ο οποίος είναι Πρόεδρος του Μετοχικού μας Ταμείου.

Και ξέρετε τι έκαναν συνάδελφοι; Ενώ η αντικειμενική του αξία ήταν 32 δις, με παρέμβαση του κ. Λαλιώτη ο οποίος ήταν Υπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. τότε, πέρσι το καλοκαίρι, έριξε, κατέβασε την αντικειμενική αξία της περιοχής στα 8 δις και το αγόρασαν οι Αμερικάνοι - χαζοί ήταν κιόλας; - με 8 δισεκατομμύρια. Αυτό είναι κάτι παραπάνω από ντροπή συνάδελφοι. Η ντροπή είναι λίγη, δε φτάνει.

Η κοινωνική ασφάλιση υποτάσσεται πλήρως στη λεγόμενη ανταγωνιστικότητα, τη γνωστή καραμέλα που πίσω της κρύβεται η ασυδοσία του κεφαλαίου. Στο όνομα αυτής της ανταγωνιστικότητας οδηγούμαστε στην παραπέρα ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης.

Οι άτυπες σύνοδοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και η πρόσφατη σύνοδος κορυφής στη Θεσσαλονίκη απεργάστηκαν νέα αντικοινωνικοασφαλιστικά μέτρα. Βλέπουμε τι έγινε στη Γαλλία, τα 35 χρόνια υπηρεσίας τα πάνε τώρα στα 42.

Μπροστά σε όλα αυτά δεν πρέπει να σκύψουμε το κεφάλι. Αφού οι συμβιβασμένες ηγεσίες μας συναινούν, εμείς θα πρέπει από τα κάτω να αντιδράσουμε σ' αυτές τις επιλογές.

Καλούμε όλους τους συναδέλφους να συσπειρωθούν σε ταξική κατεύθυνση. Μπορούμε να τους σταματήσουμε συνάδελφοι και να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις για καινούργιες κατακτήσεις, οι οποίες θα είναι και αντίστοιχες των σημερινών μας εποχών. Το ΠΑΜΕ και η ΕΣΑΚ-ΔΕΕ δείχνουν το δρόμο.

ΔΡΙΜΑΛΑ Θ.: (Βύρωνα - Καισαριανής - Παγκρατίου)

Απέναντι στο «ευέλικτο», «ολοήμερο» σχολείο της αγοράς αντιπαραθέτουμε το σχολείο του 21ου αιώνα: τη δημόσια και δωρεάν δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και το δημόσιο και δωρεάν ενιαίο 12χρονο βασικό υποχρεωτικό σχολείο για όλα τα παιδιά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η 72η Γ.Σ. του κλάδου μας πραγματοποιείται στον απόηχο των μεγάλων διαδηλώσεων της λαϊκής αντισυνόδου της Θεσσαλονίκης, όπου οι ταξικές δυνάμεις, με πλαίσιο και τακτική αντάξια των καιρών, έδωσαν ηχηρή απάντηση τόσο στους 25 ηγέτες εκπροσώπους του ευρωπαϊκού κεφαλαίου όσο και προς τις ηγεσίες ΓΣΕΕ -ΑΔΕΔΥ και όχι μόνο, οι οποίες συναινούν στο πέρασμα του εργασιακού μεσαίωνα!

Ο λαός μας μέσα από τις μεγάλες διαδηλώσεις βροντοφώναξε ότι είναι εδώ, παρόν στους αγώνες του παρόντος και προσμένοντας τους παλλαϊκούς αγώνες του αύριο.

Η Γ.Σ. μας γίνεται επίσης στον απόηχο του βρώμικου ιμπεριαλιστικού πολέμου των ΗΠΑ-ΑΓΓΛΙΑΣ εναντίον του ΙΡΑΚ, που έγινε με την ανοχή και ενεργό συμμετοχή και των άλλων χωρών της Ε.Ε. συμπεριλαμβανομένης και

της χώρας μας όπου επιχειρήθηκε να εξαφανιστεί από προσώπου γης ένας λαός με πανάρχαια ιστορία.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με την ενεργό βοήθεια της ΝΔ αλλά και την ανοχή των ευρωλάγνων του ΣΥΝ, έχει βουτηγμένα τα χέρια της στο αίμα του ιρακινού λαού αλλά και του αφγανικού. Αυτό δεν θα ξεχαστεί!

Επιπλέον, η Γ.Σ. του κλάδου μας γίνεται και σε μια περίοδο που στο χώρο της δημόσιας διοίκησης αλλά και της εκπαίδευσης επιχειρείται να εφαρμοστεί το δεύτερο κύμα καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων. Τα εργασιακά και ασφαλιστικά μας κεκτημένα αλλά και ο δημόσιος χαρακτήρας της εκπαίδευσης δέχονται μεγάλο πλήγμα για το οποίο τεράστια ευθύνη φέρουν οι πλειοψηφίες της συναίνεσης και της υποταγής σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ αλλά και ΟΛΜΕ - ΔΟΕ.

Ψηφίστηκε ή είναι προς συζήτηση ένα ολόκληρο νομικό πλέγμα που αφορά στην ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης, στην παραπέρα ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, στο νέο καθηκοντολόγιο, που μεταφέρει στο Διευθυντή όλες τις αρμοδιότητες, στο «ολοήμερο» και «ευέλικτο» σχολειό, «καινοτομίες» μέσα από τις οποίες δένουν το δημόσιο σχολείο στο άρμα της ανταγωνιστικότητας και φυσικά στην κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων και στην αξιολόγηση - χειραγώγηση των εκπαιδευτικών.

Όλα αυτά είναι μερικά μόνο από τα μέτρα και «καινοτομίες» που είναι σε εξέλιξη και οδηγούν στο ανταποδοτικό σχολείο της αγοράς που είναι εντολή και απαίτηση του μεγάλου κεφαλαίου. Ε.Ε. και κυβέρνηση σπεύδουν να εφαρμόσουν.

Η πλειοψηφία του απερχόμενου Δ.Σ. της ΔΟΕ όχι μόνο δεν ασχολήθηκε με τα μεγάλα αυτά προβλήματα αλλά και έβαλε πλάτη να περάσουν είτε δια του «κοινωνικού διαλόγου» είτε δια της σιωπής και απραξίας. Είναι χαρακτηριστικό π.χ. ότι για την «ευέλικτη» ζώνη δεν είπε λέξη τη στιγμή που οι συνάδελφοι δέχονταν αφόρητη πίεση να γίνουν «συνεργάτες» των εταιρειών - χορηγών.

Ευτυχώς πολλοί Σύλλογοι και ο δικός μου ο Σύλλογος Εκπ/κών Π.Ε. Βύρωνα - Καισαριανής - Παγκρατίου, βγάλαμε και θέσεις και ενημερώσαμε τους συναδέλφους. Επειδή οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις εκφράζονται με όλες αυτές τις πλευρές στο χώρο της εκπαίδευσης, λόγω έλλειψης χρόνου, θα ασχοληθώ κυρίως με το λεγόμενο «ολοήμερο» και «ευέλικτο» σχολείο της αγοράς.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κάμποσα χρόνια πέρασαν από την πρώτη εφαρμογή του ολοήμερου και κανείς δεν πιστεύει ότι το σημερινό σχολείο με ένα ή δύο τμήματα φύλαξης, που βαπτίζεται ολοήμερο, για τις ανάγκες της κυβερνητικής βιτρίνας, μπορεί να λύσει πραγματικά τα προβλήματα των εργαζόμενων γονιών και να απαντήσει στις σύγχρονες ανάγκες των μαθητών ή να λύσει το ζήτημα της αδιοριστίας των εκπαιδευτικών (πχ. νηπιαγωγοί, ειδικότητες).

Αντίθετα ακόμα και οι πιο δύσπιστοι έχουν κατανοήσει ότι περί αλλού τυρβάζει η κυβέρνηση μέσα από το θεσμό του ολοήμερου. Έχει τρεις βασικούς στόχους:

- Ελαστικοποίηση εργασιακών σχέσεων εκπαιδευτικών (βλέπε ωρομίσθιοι, κυλιόμενο και σπαστό ωράριο ως τις 4 από την επόμενη χρονιά...).

- Παραπέρα ιδιωτικοποίηση της δημόσιας εκπαίδευσης, αφού και τώρα και πόσο μάλλον στο μέλλον που θα κοπούν τα ευρωπαϊκά κονδύλια, θα κληθούν να πληρώσουν οι γονείς.

Τέλος, βασικός τους στόχος είναι να φτιάξουν έναν υποτελή πολίτη, που να συμμορφώνεται προς τις υποδείξεις αφού θα έχει δεχτεί μια «αγωγή» ανάλογη. Εναν πολίτη φτιαγμένο για τα μέτρα του αδηφάγου κεφαλαίου!

Αλλά δεν τους έφτασε το «ολοήμερο», πρέπει να μπουν και από άλλη οδό στην ουσία της εκπαιδευτικής διαδικασίας, στο ίδιο το περιεχόμενό της. Μέσα από την «ευέλικτη» ζώνη επιχειρείται παραπέρα να μετατραπεί το Δημόσιο Σχολείο σε σχολείο της αγοράς. Ότι δεν κατάφεραν ή δεν τους προκύπτει από το Ολοήμερο, επιχειρούν να το πετύχουν μέσα απ' το «ευέλικτο σχολείο».

«Ολοήμερο» και «ευέλικτη» ζώνη είναι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος που λέγεται ανταγωνιστικό σχολείο ή σχολείο της αγοράς. Και αυτό της «ευέλικτης» είναι προϊόν εισαγόμενο με διεθνή εμπειρία. Πχ. στις ΗΠΑ υπάρχουν χορηγοί εταιρείες με πάνω από 100 σχολεία στην ευθύνη τους και την όποια κρατική χρηματοδότηση την παίρνει η εταιρεία και όχι τα σχολεία!!!

Με πρόσχημα λοιπόν τη διεπιστημονικότητα ή διαθεματικότητα, η οποία φυσικά δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε μια ζώνη 2 και 3 ωρών, κύριοι στόχοι τους είναι:

- Να δημιουργήσουν μια «ευέλικτη και φτηνή λύση για την αλλαγή του αναλυτικού προγράμματος» (κείμενα της Ε.Ε. και του Π.Ι.). αφού δεν προβλέπεται καμία κρατική χρηματοδότηση!

- Να μετατρέψουν τη γνώση σε εμπόρευμα!

- Το ενιαίο της εκπαίδευσης καταργείται γιατί κάθε σχολείο θα απαντά στις απαιτήσεις των χορηγών.

- Το σχολείο γίνεται πιο ταξικό, αφού το παιδί που προέρχεται από υψηλότερα στρώματα θα ανταποκρίνεται καλύτερα στις απαιτήσεις των διαφόρων προγραμμάτων με το αντίστοιχο υλικό.

- Να δέσουν το «δημόσιο» σχολείο με το ιδιωτικό κεφάλαιο με τις εταιρείες χορηγούς, με ότι αυτό συνεπάγεται για το χαρακτήρα, το περιεχόμενο και τον ιδεολογικό προσανατολισμό του σχολείου αλλά και τον ίδιο τον εκπαιδευτικό που θα είναι εν μέρει και συνεργάτης της εταιρείας χορηγού.

- Ο αυριανός πολίτης θα χειραγωγηθεί αναλόγως για

να γίνει πιο εύπλαστος για τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

- Το πρόγραμμα των 2 και 3 ενενηντάλεπτων είναι πέρα από κάθε λογική για την ηλικία αυτή.

- Το ευέλικτο αυτό πρόγραμμα θα αποτελεί αξιολογικό κριτήριο για τον εκπαιδευτικό (για τα στελέχη ήδη είναι) και τη σχολική μονάδα και φυσικά το σχολείο που θα παρουσιάσει καλύτερα πρότζεκτ, θα βαθμολογηθεί καλύτερα.

- Τέλος για τον ίδιο τον εκπαιδευτικό τα πράγματα χειροτερεύουν πολύ. Καλείται να εργαστεί 2 και 3 φορές περισσότερο με την ίδια άθλια αμοιβή και ταυτόχρονα θα βαθμολογείται αλλά και θα είναι έρμαιο στα χέρια των χορηγών!

Αγαπητοί συνάδελφοι, ως κλάδος με ευθύνη της πλειοψηφίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ (ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ και συμπορευομένων) δεν έχουμε ως σήμερα μια συνολική πρόταση για το τι σχολείο θέλουμε. Απλά απαντάμε στις κάθε φορά κυβερνητικές και ευρωπαϊκές καινοτομίες. Ως ΕΣΑΚ - ΔΕΕ, αλλά και ως Σύλλογος έχουμε μια ολοκληρωμένη πρόταση για το τι σχολείο θέλουμε.

Απέναντι στο σχολείο της εμπορευματοποίησης της γνώσης και της φτηνής κατάρτισης, αντιπαραθέτουμε το σχολείο της ολόπλευρης μόρφωσης του νέου ανθρώπου, ώστε να διεκδικεί αυτά που του ανήκουν.

Απέναντι στο σχολείο της κατακερματισμένης και στείρας γνώσης, αντιπαραθέτουμε το σχολείο της ολοκληρωμένης διαπαιδαγωγητικής εργασίας.

Απέναντι στο σχολείο της αγοράς, αντιπαραθέτουμε το δημόσιο και δωρεάν σχολείο για όλα τα παιδιά. Συγκεκριμένα προτείνουμε τη δίχρονη δημόσια και δωρεάν υποχρεωτική προσχολική αγωγή και το ενιαίο 12χρονο δημόσιο και δωρεάν βασικό υποχρεωτικό σχολείο για όλα τα παιδιά.

Ένα τέτοιο σχολείο με 15% για την παιδεία, με νέο αναλυτικό πρόγραμμα και βιβλία, με αποσύνδεση από τη διαδικασία εισαγωγής στην ανώτατη εκπαίδευση, η οποία πρέπει να είναι μια και ενιαία, με στόχο πολίτη ολοκληρωμένο και ολόπλευρα μορφωμένο, θα προετοιμάσει τα παιδιά για τη ζωή μέχρι τα 18 τους χρόνια.

Γι' αυτό το σχολείο, ως ΕΣΑΚ - ΔΕΕ, θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις και γνωρίζουμε ότι ένα τέτοιο σχολείο χρειάζεται γενικότερες αλλαγές στην κοινωνία και στο ίδιο το σύστημα. Είμαστε όμως αποφασισμένοι να προχωρήσουμε! Εκεί στο μετερίζι των ταξικών αγώνων θα κριθεί ο καθένας μας.

ΖΩΓΡΑΦΟΣ Β.: (Λάρισας)

Συνάδελφοι-ισσες, η διετία που πέρασε ήταν μια χαμένη διετία για το σ.κ. Τα αντιεκπαιδευτικά μέτρα έτρεχαν το ένα μετά το άλλο και η ΔΟΕ ήταν ανήμπορη να αντιδράσει. Εδώ η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ έχουν τεράστιες ευθύνες. Η ΠΑΣΚ λόγω των αρρωστημένων φιλοδοξιών των στελεχών της για τις «καρέκλες» στο Δ.Σ., κατά τη συγκρότηση λειτούργησε σε ομάδες και η ΔΑΚΕ ήταν ανήμπορη να παρακολουθήσει τις αντιδραστικές εξελίξεις στην εκπαίδευση.

Η ΔΕΕ έβαζε τα θέματα στη σωστή τους διάσταση. Υπό τον τύπον των ύλων της ευθύνης προσπάθησε με όλες τις δυνάμεις να ενημερώσει τον κλάδο, έδινε ταξική διάσταση και στα προβλήματα αλλά και στη φιλοσοφία και πορεία της παιδείας.

Και τις δύο χρονιές δεν υλοποιήθηκε κανένα σχέδιο δράσης. Η πλειοψηφία ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚ κωλυσιεργούσε, αδιαφορούσε. Τα μέλη τους στο Δ.Σ. της ΔΟΕ επισκέπτονταν τους Συλλόγους της περιφέρειας, ιδιαίτερα επιλεκτικά και αντί να συγκεντρώνουν τους συναδέλφους, να ενημερώνουν τα Δ.Σ. μάζευαν τις παρατάξεις τους και μάλιστα όχι όλους. Καλούσαν τους αρεστούς. Αυτούς που αργότερα ως αντιπρόσωποι θα τους εξασφάλιζαν την επανεκλογή στη ΔΟΕ.

Προβλήματα όπως η μοριοποίηση και αξιοκρατία των αποσπάσεων, η διαφάνειά τους, η αντιμετώπιση και οι περιορισμοί των εξαιρέσεων (π.χ. ένστολοι, λόγοι υγείας, βουνό τα δικαιολογητικά) να μην ασχοληθεί η ΔΟΕ και να ταλαιπωρούνται όσοι είναι υπερήφανοι, αξιοπρεπείς, όσοι δεν προσκυνάνε.

Με τις μεταθέσεις και την αναμοριοδότηση των περιοχών των ΠΥΣΠΕ π.χ. Λάρισα ώστε να υπάρξει δικαιοσύνη στα αζήτητα. Οι επιλογές στελεχών έγιναν αναξιοκρατικά και προσβάλλουν την νοημοσύνη μας.

Σε μεγάλο ποσοστό η συνέντευξη άλλους έκοβε και άλλους έφτιαχνε Δ/ντή, προϊστάμενο, σχολικό σύμβουλο ανάλογα με το χρώμα. Οι σχολικοί σύμβουλοι έγιναν σε μεγάλο βαθμό από το συγγραφικό έργο. Έχουμε βιομηχανία συγγραφικού έργου σκοπιμότητας για τους ημέτερους.

Σε πολύ μεγάλο βαθμό τα ίδια έγιναν και στους προϊσταμένους. Δεν έκανε καν ενημέρωση για το καθηκοντολόγιο, το οποίο καταργεί τη δημοκρατία στο σχολείο, περιθωριοποιεί το σύλλογο διδασκόντων και κάνει το διευθυντή κυρίαρχο και αυταρχικό, τοποτηρητή στο σχολείο. Προχωρεί στην παραβίαση του διδακτικού μας ωραρίου και την ανατροπή των εργασιακών μας σχέσεων.

Με την αξιολόγηση - χειραγώγηση μετατρέπουν το σχολείο σε αντιδημοκρατικό, καταργούν την ελευθερία της γνώμης, επιδιώκουν τον πειθαναγκασμό των εκπαιδευτικών και τον έλεγχο της εκπαίδευσης σε αντιεκπαιδευτική κατεύθυνση με ιδιωτικοποιήσεις και συρρίκνωση παραπέρα του δημόσιου δωρεάν χαρακτήρα της παιδείας και κανείς να μην μπορεί να αντιδρά.

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ ήταν απών και δεν ενημέρωσε τους συναδέλφους τους γονιούς για το ολοήμερο σχολείο, το οποίο δεν ανταποκρίνεται πουθενά για πουθενά στις

σύγχρονες ανάγκες της εκπαίδευσης, της κοινωνίας μας χωρίς πρόγραμμα, υποδομή, δαπάνες, οργάνωση, αλλά προχειρότητα και μόνο προχειρότητα.

Η κυβέρνηση ήταν απαράδεκτη όχι μόνο για την αντιεκπαιδευτική της πολιτική αλλά και την πολιτική μισθών απέναντι στους εκπαιδευτικούς. Ανακόλουθη στις υποσχέσεις της (πχ. 176€) με εισοδηματικές πολιτικές λιτότητας και η ΔΟΕ ανίκανη να αντιδράσει.

Για όλα αυτά καταψηφίζω τα πεπραγμένα. Καλώ όλους ιδιαίτερα τους αριστερούς, σε ενότητα, όχι στα λόγια αλλά σε θέσεις που θα αναβαθμίζουν το δημόσιο σχολείο, το δωρεάν χαρακτήρα για δημοκρατικό 12χρονο σχολείο. Όχι στην υπηρεσία του κεφαλαίου και των επιδιώξεων των αντιδραστικών της Ε.Ε. αλλά του λαού και των εργαζομένων.

Όλους εκείνους τους αριστερούς που τάσσονται με τις ταξικές δυνάμεις, που δεν κυνηγούν να ροκανίσουν μέρος από τα προγράμματα της Ε.Ε. που δεν συμβιβάζονται και δεν διεκδικούν μέρος από την αυταρχική εξουσία.

ΖΩΤΟΣ Ν.: (Αιγάλεω)

Αγαπητοί συνάδελφοι όσο μπορώ πιο ήσυχα και ήρεμα, για να μπορέσουμε έτσι να ανταλλάξουμε κάποιες σκέψεις, άσχετο αν συμφωνούμε ή διαφωνούμε.

Εμείς έχουμε ορισμένες απόψεις, κάνουμε τις αναλύσεις μας, θεωρούμε χρέος μας να τις καταθέτουμε στην κρίση σας και ανεξάρτητα αν συμφωνείτε ή διαφωνείτε, τουλάχιστον νομίζουμε ότι η ύπαρξή της αντίθεσης γονιμοποιεί και το διάλογο.

Κατ' αρχήν συνάδελφοι πιστεύουμε ότι η εντεινόμενη κρίση του καπιταλισμού και η ακόρεστη δίψα του για όλο και περισσότερο κέρδος προωθεί τις λεγόμενες καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, προκειμένου το καπιταλιστικό σύστημα να θωρακίσει τις επιλογές του και να προωθήσει ακόμα περισσότερο την αποτελεσματικότητά του. Καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις έχουμε σε όλους τους τομείς, θα ήταν εξαίρεση αν δεν επενεργούσαν και δεν βάζανε, βαριά αν θέλετε, τη σφραγίδα της στο χώρο της Παιδείας.

Μ' αυτήν την έννοια λοιπόν έχουμε προσαρμογή του εκπαιδευτικού συστήματος, προκειμένου να υπηρετήσει αποτελεσματικότερα την οικονομία της αγοράς. Άρα λοιπόν προσαρμογή των σχολείων, των αναλυτικών προγραμμάτων, του εκπαιδευτικού δυναμικού για να παράγει το αναγκαίο, ευέλικτο, εργατικό, καταρτίσιμο, απασχολήσιμο δυναμικό του αύριο.

Μ' αυτήν την έννοια λοιπόν η αξιολόγηση που προωθείται στην Εκπαίδευση, είναι ο απαραίτητος μοχλός για να ενταθεί ακόμα παραπέρα η ανταγωνιστικότητα στην Εκπαίδευση, για να ενισχυθεί ακόμα παραπέρα ο ιδιωτικοοικονομικός τρόπος λειτουργίας των σχολείων, για να προωθηθεί ακόμα περισσότερο η ταξική κατηγοριοποίηση μαθητών, σχολείων και εκπαιδευτικών.

Απέναντι σ' αυτήν την πραγματικότητα έρχεται η ώρα να κρίνουμε το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. πώς στάθηκε. Εμείς συνάδελφοι θα διαφωνήσουμε με την άποψη που λέει ότι δεν υπήρχαν πεπραγμένα. Κατά τη γνώμη μας πεπραγμένα υπήρχαν. Βέβαια η κατεύθυνση - τάση αυτών των πεπραγμένων ήταν σε αντίθεση, αν θέλετε, με τα πεπραγμένα που έπρεπε να υπάρχουν και να εξυπηρετούν τη λαϊκή Παιδεία, που να εξυπηρετούν τις ανάγκες των εκπαιδευτικών, που να εξυπηρετούν τις ανάγκες της κοινωνίας για μία άλλη εκπαίδευση, για ένα άλλο σχολείο, για μία άλλη αν θέλετε, στοχοπροσήλωση για το ποιο πρέπει να είναι το γνωστικό περιεχόμενου του μαθητή.

Μ' αυτήν την έννοια το Δ. Σ. της Δ.Ο.Ε. λειτούργησε σε αντίθετη κατεύθυνση. Όχι μόνο έβαλε πλάτη να περάσει συνολικά η αντιλαϊκή πολιτική της Κυβέρνησης, αλλά λειτούργησε σαν 5η φάλαγγα της κυβέρνησης στο συν/κο κίνημα.

Μ' αυτήν την έννοια λοιπόν τα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε. είτε αφορούν το εισόδημα, είτε την κοινωνική ασφάλιση, είτε την αξιολόγηση, είτε το καθηκοντολόγιο, είτε συνολικά την πράξη και την τακτική της είναι σε αντίθετη κατεύθυνση με τα συμφέροντα τα δικά μας.

Κι εδώ είχαμε και το εξής πρωτοφανές φαινόμενο. Είχαμε μια ενιαία παράταξη των 9 στους 11, οι οποίοι από τις 8 Φλεβάρη του 2002 επί της ουσίας εφαρμόζανε μια ενιαία πολιτική. Λειτουργούσαν υποτακτικά και συνένοχα στην κυβερνητική πολιτική, λειτουργούσαν συνενωτικά και συνένοχα στο να περάσει ο πυρήνας ο αντιδραστικός αυτός των αναδιαρθρώσεων.

Σ' αυτή τους όμως θα έλεγα την τακτική είχανε και τις απαραίτητες αρωγές και εφεδρείες. Είχαν την αρωγή και την εφεδρεία κάποιων άλλων δυνάμεων, οι οποίες στο όνομα τάχα της ενότητας της Αριστεράς αρχίζουν και πλασάρουν κάποια συνθήματα. Για παράδειγμα, ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός, οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη, η Παιδεία πάνω από τα κέρδη κλπ..

Ερώτημα: μπορούν να υπάρχουν κέρδη, άρα καπιταλισμός, άρα διευρυμένη αναπαραγωγή του κεφαλαίου και ταυτόχρονα συναισθηματική λειτουργία του καπιταλιστικού συστήματος; Αυτά είναι αυταπάτες. Ο καπιταλισμός είναι καπιταλισμός. Είτε στην εκδοχή της νεοφιλελεύθερης διαχείρισης, είτε στην εκδοχή που υιοθετείται, της σοσιαλδημοκρατικής διαχείρισης. Και στη μία περίπτωση και στην άλλη περίπτωση δεν μπορεί το εποικοδόμημα να είναι αποσυνδεδεμένο από την υλική βάση της οικονομίας. Η υλική βάση της οικονομίας καθορίζει και την έκφραση των προβλημάτων στο εποικοδόμημα.

Άρα λοιπόν ένας άλλος κόσμος εφικτός επί της ουσίας αποσκοπεί στον εξωραϊσμό του καπιταλιστικού συστή-

ματος. Το καπιταλιστικό σύστημα δεν μακιγιάρεται, δεν φτιασιδώνεται, δεν εξωραΐζεται. Ανατρέπεται. Και όσες επικλήσεις, αν θέλετε, υπάρχουν σε σχέση με τη λεγόμενη ενότητα της Αριστεράς, εδώ πρέπει να πούμε κάποιες αλήθειες.

Για παράδειγμα, η υπερψήφιση της συνθήκης του Μάαστριχ είναι αριστερή ή συντηρητική, αντιδραστική επιλογή; Η υιοθέτηση της Λευκής Βίβλου που αρχίζει, βάζει μπροστά τη μερική απασχόληση, είναι προοδευτική ή όχι; Το κάλεσμα για παράδειγμα να πάμε πίσω από την Ευρωπαϊκή Ένωση στον βομβαρδισμό της Γιουγκοσλαβίας τι είναι; Ενωτική Πρωτοβουλία; Και η αντίθεση σ' αυτό είναι σεχταριστική τακτική;

Το να πάμε πίσω από το Σρέντερ και το Σιράκ στον πόλεμο του Ιράκ είναι προοδευτική, αριστερή αντίληψη; Η θέση που κράτησε ο συγκεκριμένος χώρος για την επετηρίδα, που ζητούσε την κατάργηση της επετηρίδας, ήταν αριστερή τακτική ή δεξιά τακτική; Η θέση που έχουν για την αξιολόγηση, που συμφωνούν επί της ουσίας για «την αξιολόγηση», τι είναι; Αριστερή τακτική ή συντηρητική τακτική; Ή και στους αιρετούς ακόμα αγαπητοί φίλοι. Για πείτε μου έναν αιρετό που έτυχε να έχει η Αυτόνομη Παρέμβαση, που να βγήκε και να κατάγγειλε το όργιο που έγινε στις επιλογές. Άρα λοιπόν αυτές οι φωνές και η επίθεση έρωτος και φιλίας περί ενότητας της Αριστεράς αλλού απευθύνονται. Γιατί κάθε φορά που κλείνετε το μάτι αγαπητοί συνάδελφοι της Παρέμβασης της Αυτόνομης προς την ΠΑΣΚ και τους λέτε ότι «είμαστε διαθέσιμοι», κάτι που έχετε αποδείξει με την παρουσία του Μαϊστρέλη και του Σαπρίκη στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., κάνετε επίθεση φιλίας και ενότητας στην ΕΣΑΚ-ΔΕΕ.

Ένα τελευταίο ζήτημα και ολοκληρώνω. Από την άλλη μεριά οι παρεμβάσεις - συσπειρώσεις βάζουν μια διαχωριστή γραμμή και λένε: Από εδώ οι κομματικές παρατάξεις, από εδώ οι ανεξάρτητοι, οι αυτόνομοι, το παρορμητικό, το αυθόρμητο κ.λπ.

Εδώ επί της ουσίας αυτή η διαχωριστή γραμμή και λαθεμένη είναι και αποϊδεολογικοποιεί το συνδικαλιστικό κίνημα και το κάνει ευάλωτο, αν θέλετε, στην αδηφάγα βουλιμία του καπιταλισμού. Και έχει, αν θέλετε, κι ένα βασικό ιδεολογικό λάθος. Ποιο; Από τη μια μεριά λέει ότι το παν είναι το κίνημα, το παν είναι η κίνηση, ανεξάρτητα από το στόχο, αποκόπτοντας τη διαλεκτική ενότητα και τη σχέση ανάμεσα στο στόχο και. το κίνημα. Αυτή είναι η άποψη του Μπερστάιν πάρα πολύ καθαρά.

Κλείνοντας συνάδελφοι, εμείς πιστεύουμε ότι το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να αλλάξει ρότα και προσανατολισμό. Να ενισχύσει τα αγωνιστικά, ταξικά του χαρακτηριστικά ενάντια στη λογική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της κυβερνητικής πολιτικής, ενάντια στη λογική της συναίνεσης και της υποταγής, ενάντια στη λογική του εφικτού και του μίζερου ρεαλισμού. «Αγωνιζόμαστε», όπως έλεγε και ο Τσε Γκεβάρα, αγωνιζόμαστε «γιατί για μας ρεαλιστικό είναι το ακατόρθωτο».

ΚΑΔΡΟΥΔΗΣ Θ.: (Ροδόπης)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, όταν κρίνουμε το απερχόμενο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη το εξής. Έχει την κύρια ευθύνη η Δ.Ο.Ε. για τη μη επίλυση των προβλημάτων μας για την τελευταία 2ετία, για το τέλμα που δημιουργήθηκε, για μια σειρά πισωγυρίσματα που έχουν να κάνουν με την αφαίρεση κεκτημένων δικαιωμάτων που κατακτήθηκαν με αγώνες;

Εμείς λέμε πως στο βαθμό που προωθεί τα ζητήματα η Δ.Ο.Ε. στη σωστή βάση την κύρια ευθύνη την έχει η Κυβέρνηση. Και συγκεκριμένα την κύρια ευθύνη την έχει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Όταν όμως δεν τα προωθεί στη σωστή βάση, την κύρια ευθύνη την έχει η ΔΟΕ.

Στην προκειμένη περίπτωση στη 2ετία που πέρασε η πλειοψηφία του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. και συγκεκριμένα οι δυο παρατάξεις ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ, που πάνε χέρι-χέρι (κράτα με να σε κρατώ ν' ανεβούμε στο βουνό), έδειξαν τέτοια υποχωρητικότητα που άνοιξαν την όρεξη της Κυβέρνησης για να περάσει μια σειρά από αντιεκπαιδευτικές ρυθμίσεις, όπως είναι αυτή της αξιολόγησης, του συνταξιοδοτικού-ασφαλιστικού, το καθηκοντολόγιο και μια σειρά από πιλοτικά προγράμματα, όπως αυτό της ευέλικτης ζώνης, που το ροκάνισμα διαχειρίζεται ο ίδιος ο Πρόεδρος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, κ. Αλαχιώτης.

Όταν η Δ.Ο.Ε. συμφωνεί και επικροτεί το χειρισμό του διορισμού των αναπληρωτών που τους έχει κάνει 4 κομμάτια για να τους διορίζει ως αναπληρωτές, για να τους έχει ως ρουσφετολογικό εργαλείο, να παραβιάζει τη συνείδηση τους και να τους χρησιμοποιεί για ψηφοθηρία και η Δ.Ο.Ε. σωπαίνει, έχει μεγάλη ευθύνη.

Εμείς λέμε ότι οι αναπληρωτές πρέπει να αμείβονται και το καλοκαίρι, αλλά και αυτό δεν λύνει το ζήτημα. Λέμε διορισμό όλων των αναπληρωτών από την επετηρίδα και να σταματήσει αυτό το απαράδεκτο, γιατί συνάδελφοι εγκληματούμε οι ίδιοι όταν σωπαίνουμε στο ζήτημα αυτό.

Οι αναπληρωτές θα κληθούν να πληρώσουν, όταν φτάσουν στο θέμα της συνταξιοδότησης, πολλές χιλιάδες ευρώ για τα 10 ή 12 χρόνια αναπλήρωσης, όταν δεν τους κρατούνται κρατήσεις για τα ταμεία. Και τότε δεν θα έχουν τη δυνατότητα να τα βρουν, όταν θα έχουν άλλες, πιο σοβαρές οικογενειακές υποχρεώσεις.

Ένα άλλο ζήτημα συνάδελφοι που έχει τεράστια ευθύνη η Δ.Ο.Ε. και σωπαίνουν οι δυο παρατάξεις είναι το θέμα της μη αναγνώρισης της στρατιωτικής θητείας ως συντάξιμου χρόνου. Ξέρετε ότι για όσους συμπλήρωσαν 25 έτη υπηρεσίας μέχρι 31/12/97 ο στρατός πιάνεται πραγματική υπηρεσία. Από εκεί και πέρα ο στρατός δεν λογίζεται ως πραγματική υπηρεσία κι αυτό α-

φορά τα 4/5 των εν ενεργεία συναδέλφων.

Εκείνο όμως για το οποίο είναι απαράδεκτη η κωλυσιεργία της σημερινής Δ.Ο.Ε. είναι η αδράνεια που δείχνει για την μειονοτική εκπαίδευση, η οποία είναι στους τρεις νομούς, Ροδόπης, Ξάνθης και Έβρου. Για την μειονοτική εκπαίδευση, για όσους δεν γνωρίζουν, το 1995 ψηφίστηκε ο νόμος 2541 που ρυθμίζει το εργασιακό καθεστώς και όλα όσα διέπουν στη μειονοτική εκπαίδευση.

Εκεί συστάθηκε ένα συμβούλιο, το λεγόμενο ΥΣΜΕ, Υπηρεσιακό Συμβούλιο Μειονοτικής Εκπαίδευσης, το οποίο διορίζει δασκάλους απ' όλη την Ελλάδα, διορίζει αναπληρωτές απ' όλη την Ελλάδα. Ξέρετε συνάδελφοι ποιο είναι το μόνο κριτήριο; Το μόνο κριτήριο είναι η συνέντευξη. Κι έτσι κατάντησε το συμβούλιο αυτό, μια ρουσφετολογική κολυμπήθρα, όπου βαπτίζονται όλοι όσοι θέλουν διορισμό απ' όλα τα μέρη της Ελλάδας, συνοδευόμενοι από τα μπιλιετάκια υπουργών, βουλευτών κι άλλων ρουσφετολογικών παραγόντων, με αντάλλαγμα την ψήφο στην κυβερνητική παράταξη.

Εμείς συνάδελφοι ζητούμε να καταργηθεί αυτό το συμβούλιο, γιατί οι συνάδελφοι που υπηρετούν σ' αυτό έχουν καταντήσει όμηροι. Έχει δημιουργηθεί πράσινη γραμμή. Δεν μπορούν να πάρουν απόσπαση σε χριστιανικά σχολεία. Ενώ αντίθετα από χριστιανικά σχολεία μπορούν να πάρουν απόσπαση στα σχολεία αυτά της μειονοτικής.

Επίσης, ενώ είχε καθοριστεί ότι για 5 χρόνια, αυτοί που υπηρετούν μια δετία στα σχολεία αυτά να παίρνουν,ένα χρόνο επιπλέον συντάξιμο και παρόλο που πέρασαν 8 χρόνια, δεν έχει γίνει ακόμα ρύθμιση με νόμο, με αποτέλεσμα να έχουν συνταξιοδοτηθεί συνάδελφοι και να μην απολαμβάνουν αυτού του προνομίου.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Είναι φανερό πως για να δοθούν λύσεις στα προβλήματα που απασχολούν τον Κλάδο, πρέπει να αλλάξουν οι συσχετισμοί στο Δ.Σ. της ΔΟΕ. Είναι ανάγκη να ενισχυθούν εκείνες οι ταξικές δυνάμεις που παλεύουν με συνέπεια και αγωνιστικότητα, για την παιδεία των λαϊκών αναγκών και οραμάτων. Αυτές είναι οι δυνάμεις της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ.

ΚΟΣΜΕΤΑΤΟΣ Π.:
(Αναπ. Αττικής «Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ»)

Συνάδελφοι, η περίοδος που ζούμε και μετέχουμε στα συνδικαλιστικά δρώμενα είναι μια από τις κρισιμότερες περιόδους στην ιστορία του ανθρώπου. Είναι η περίοδος που συντελείται το **πισωγύρισμα της ανθρώπινης κοινωνίας** στις εποχές πριν από την Οκτωβριανή Επανάσταση και των κατακτήσεων του εργατικού κινήματος την περίοδο του άγριου καπιταλισμού της εποχής που περιγράφονται στα διηγήματα του Όλιβερ Τουίστ.

Είναι η περίοδος που η πλουτοκρατία χρησιμοποιεί τα ΜΜΕ, τις διαφημίσεις, τις δημοσκοπήσεις αλλά και τα συμβιβασμένα στρατιωτάκια -συνδικαλιστές για να **εκσυγχρονίσει**, να **βελτιώσει την ποιότητα** να **αναπτύξει** και άλλα τέτοια συνθήματα που κατά καιρούς ακούγονται.

Ε.Ε., Μάαστριχτ, ΟΝΕ, ευρώ, ΟΟΣΑ οι λέξεις κλειδιά. Οικονομική κρίση, δεν αντέχει ο προϋπολογισμός, το απαιτεί η κοινωνία, παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, **οι φράσεις κλειδιά. ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ** που μετατρέπει το άσπρο σε μαύρο και τανάπαλιν.

Σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να συγκριθεί ο παγκόσμιος πλούτος της δεκαετίας του '20 - '30 (και τότε είχε οικονομική κρίση καθώς και ο παγκόσμιος πλούτος του '50, '60, 70 (και τότε είχε οικονομική κρίση μετά από παγκόσμιους πολέμους), με τον παγκόσμιο πλούτο του 21ου αιώνα (είναι χιλιάδες φορές περισσότερος, με τα κέρδη των επιχειρήσεων σε αστρονομικά επίπεδα).

Και όμως εκείνες τις δεκαετίες αναγκάστηκαν οι δυτικές καπιταλιστικές κοινωνίες μπρος στο φόβο της κομμουνιστικής εξάπλωσης, να χτίσουν, (όπως τα ζήσαμε) το κράτος πρόνοιας, τη δημόσια ασφάλιση, τις συντάξεις, τα ανθρώπινα ωράρια, τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση κλπ.

Τώρα όμως που δεν υπάρχει το αντίπαλο δέος είναι ανάγκη μας λένε για να επιβιώσουμε και να γίνουμε ανταγωνιστικοί:

1) Να ΜΕΙΩΘΟΥΝ οι μισθοί, (δηλώσεις Γκαργκάνα, νέο μισθολόγιο).

2) Να γίνει νέο ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ (αύξηση ορίων ηλικίας, μείωση συντάξεων)

3) Να γίνει ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ (με σύνδεση μισθού - παραγωγικότητας) και βασικά να ΕΛΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΘΟΥΝ οι ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ και ΔΑΠΑΝΕΣ.

Η κατάργηση των εργασιακών θέσεων στα ολοήμερα σχολεία φέτος ήρθε να αποκαλύψει αυτό που φωνάζαμε τα προηγούμενα χρόνια ότι το ολοήμερο σχολείο δεν γίνεται για να διευκολύνει την κοινωνία και τους εργαζόμενους αλλά για να γκρεμίσει την μονιμότητα, το ωράριο και την πλήρη απασχόληση.

Πρωτοφανής εισαγωγή φέτος 4.000 ωρομισθίων των 12€ μικτά και μέχρι 11 ώρες την εβδομάδα και ο νόμος για την μερική απασχόληση στο Δημόσιο.

Οι φτηνοί ωρομίσθιοι πρέπει να αυξηθούν με αντίστοιχη μείωση των μονίμων με συρρίκνωση των τάξεων, με συγχωνεύσεις, καταργήσεις, υποβιβασμούς ώστε να μειωθούν οι ανελαστικές δαπάνες μισθοδοσίας των μονίμων Δ.Υ.

Εγκύκλιος που έφτασε στα σχολεία τις τελευταίες ημέρες πληροφορούσε ότι τα τμήματα του ολοήμερου θα αριθμούν 60 μαθητές ανά τάξη.

Κανένας συνάδελφος δεν θέλει να πάει στο ολοήμερο και ποιος θα πρέπει να αποφασίσει να αναγκάσει το συ-

νάδελφο να αλλάξει ωράριο; Τι θα γίνει με το πρωινό 7-8; Είναι ολοφάνερο ότι το σχολείο των 8.15 - 13.30 καταργείται και ελαστικοποιείται από τις 7.00 - 16.00 και δημιουργείται ο μικρός μαθητής ο σκληρότερα εργαζόμενος μαθητής που θα καταλήξει να εργάζεται από ανατολής μέχρι δύσης του ηλίου και βάλε.

Πού είναι τα πορίσματα της παιδαγωγικής; Πού είναι η ανθρωπιά: Τι μελλοντικούς ανθρώπους φτιάχνουμε (καλούς πελάτες των φαρμακευτικών εταιρειών), (40% αύξηση του φαινομένου της παιδικής κατάθλιψης).

Είναι εμφανής ο στόχος συνάδελφοι: Κατάργηση της μονιμότητας, αύξηση των ωρομισθίων με στόχο να γίνουν όλοι ωρομίσθιοι που θα πληρώνονται όχι από τον κρατικό προϋπολογισμό αλλά από την Τοπική Αυτοδιοίκηση όταν υπάρχουν χρήματα, με νέους φόρους - χαράτσια με χορηγούς ιδιώτες και με τελική κατάληξη την πλήρη ιδιωτικοποίηση. Και όλα τα παραπάνω δεν είναι «σαν ταινία φαντασίας» που λέει και το τραγούδι.

Θυμίζω ότι το νέο καθηκοντολόγιο έχει τουλάχιστον 10 σημεία που επιτρέπουν την παραβίαση του διδακτικού μας ωραρίου και την ανατροπή των εργασιακών μας δικαιωμάτων.

ΤΕΛΟΣ θεωρώ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ από όλους τη διαγραφή του θέματος της ΑΔΙΟΡΙΣΤΙΑΣ και του τρόπου πρόσληψης (ΑΣΕΠ) από τα θέματα της ημερήσιας διάταξης. Το ίδιο απαράδεκτο με την ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ των ωρομισθίων στις εργασίες της Ομοσπονδίας.

ΛΑΜΠΟΥΔΗ ΧΡ.: (Ηλιούπολης)

Συνάδελφοι, η στρατηγική στην οικονομική πολιτική των κυβερνήσεων του καπιταλιστικού κόσμου έχει χαραχτεί και χαράσσεται στα κέντρα του κεφαλαίου σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

Με το πρόσχημα της ανταγωνιστικότητας, των εθνικών οικονομιών προωθούνται οι πιο βάρβαρες πολιτικές αφαίμαξης των εργαζόμενων. Γι' αυτό έχουμε τη χρόνια λιτότητα, τις συνεχείς ανατιμήσεις στα είδη πρώτης ανάγκης, τη συρρίκνωση των κοινωνικών παροχών, τη μείωση των κρατικών δαπανών για υγεία, παιδεία, πρόνοια κι όλα αυτά.

Στα πλαίσια αυτά το μισθολόγιο της λιτότητας του 1984 το διαδέχτηκε το επόμενο μισθολόγιο-φτωχολόγιο του 1997 και τώρα σχεδιάζεται το διάδοχο νέο μισθολόγιο, πάλι φτωχολόγιο, αλλά και μηχανισμός χειραγώγησης συνειδήσεων, αφού συνδέει το μισθό με την αξιολόγηση -παραγωγικότητα.

Όλες οι σύνοδοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΟΣΑ, του ΠΟΕ, του G8 και των άλλων κέντρων του κεφαλαίου υπαγορεύουν ταυτόχρονα με τη συρρίκνωση του μισθού και την αφαίρεση των εργασιακών, κοινωνικοασφαλιστικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων μας, την εμπορευματοποίηση της παιδείας, της υγείας, της πρόνοιας.

Μάλιστα, αυτούς τους κοινωνικούς τομείς τους εντάσσουν τώρα στη λεγόμενη κοινωνική οικονομία, που την παραχωρούν στα σύγχρονα δουλεμπορικά γραφεία εργαζόμενων μερικής απασχόλησης, σύμφωνα και με το τελευταίο νομοσχέδιο που ετοιμάζει η Κυβέρνηση.

Επίσημα πλέον, από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου η Παιδεία συμπεριλαμβάνεται στον κατάλογο των εμπορευμάτων. Ως εμπόρευμα ακολουθεί τους νόμους της αγοράς και του κεφαλαίου και κατ' επέκταση και ο ίδιος ο εκπαιδευτικός, τους ίδιους νόμους θέλουν να προσαρμόσουν και στους εκπαιδευτικούς.

Φτηνότερο σχολείο - φτηνότερος εργαζόμενος, υποταγμένος, χειραγωγημένος, ευέλικτος, προσαρμόσιμος, όλα αυτά τα αντιλαϊκά, τα αντεργατικά μέτρα που δρομολογεί η Κυβέρνηση. Μέτρα που πάρθηκαν συνάδελφοι και παίρνονται με τη συνενοχή της ΠΑΣΚ, της ΔΑΚΕ, του Συνασπισμού στη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ κι ας μην κόπτονται κάποιοι και μας προτείνουν, ειδικά τα στελέχη του Συνασπισμού, για συνεργασία αριστερών δυνάμεων και μέτωπο αριστερών δυνάμεων, αφού βάλανε κι αυτοί την πλάτη τους για να περάσουν αυτά τα μέτρα και συνεχίζουν δηλαδή να βάζουνε πλάτη.

Φτάνει πια, αρκετά πίσω μας γύρισαν οι συμβιβασμένες πλειοψηφίες, συμμετέχοντας στον κοινωνικό διάλογο, καλλιεργώντας εφησυχασμό και ψευδαισθήσεις ότι όλα θα λυθούν και ότι σαν εκπαιδευτικοί θα εξαιρεθούμε και θα τύχουμε ευνοϊκής μεταχείρισης.

Αυτές οι συνδικαλιστικές ηγεσίες είναι υπεύθυνες και υπόλογες για την ουσιαστική βοήθεια που προσφέρουν στα κυβερνητικά γρανάζια, που μας συνθλίβουν, μας στραγγίζουν, εξανεμίζουν το εισόδημά μας, μας κρατούν δέσμιους στις επιδοματικές λογικές, στη σύνδεση μισθού απόδοσης και στην αποδοχή συλλογικής σύμβασης εργασίας - φιάσκο, αυτής της συλλογικής σύμβασης που προτείνουνε.

Απέναντι σε μια τέτοια κατάσταση σήμερα εκείνο που προέχει είναι ο συνολικός αναπροσανατολισμός του συνδικαλιστικού κινήματος σε ταξική διεκδικητική κατεύθυνση και προκαλούμε όσους κόπτονται για την ενότητα της Αριστεράς να συσπειρωθούν στο ΠΑΜΕ και στην Ταξική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών που έχουν μια πλούσια, δυναμική, ταξική παρουσία στο συνδικαλιστικό κίνημα.

ΜΕΡΙΚΟΥ Π.: (Γλυφάδας)

Συνάδελφοι είναι γνωστή η κατάσταση που επικρατεί στην προσχολική αγωγή. Δεν θα μπορούσε βέβαια να εξαιρεθεί κατά τη γνώμη μας από τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις που γίνονται και οπωσδήποτε θα σαρώσουν και την προσχολική αγωγή.

Όλο και πιο πολύ πιστεύουμε εμείς ότι το Νηπιαγωγείο θα μπαίνει στη δίνη του σχολείου της αγοράς. Ένα από

τα ζητήματα μέσα από τα οποία θα περάσει πιστεύουμε είναι η ευέλικτη ζώνη, η σχολειοποίησή του και η ιδιωτικοποίηση του.

Μέχρι σήμερα χιλιάδες νήπια, κυρίως της μικρής ηλικίας, μένουν απέξω, αφού «υποχρεωτική» (σε εισαγωγικά) είναι για τους γονείς και τις νηπιαγωγούς η φοίτηση των νηπίων στο Νηπιαγωγείο, εν αντιθέσει με την Πολιτεία στην οποία η υποχρεωτικότητα δεν υπάρχει.

Και σήμερα και πρωινά και απογευματινά Νηπιαγωγεία συναντούμε, 30αρια τμήματα, σε απαράδεκτες κτιριολογικά συνθήκες, μέσα σε απαράδεκτα, ανήλιαγα μαγαζιά. Χιλιάδες νηπιαγωγοί μένουν εκτός διορισμού για πάρα πολλά χρόνια και δυστυχώς ο ΑΣΕΠ καλά κρατεί.

Η παράταξή μας έχει ολοκληρωμένη πρόταση για την προσχολική αγωγή, την οποία έχει καταθέσει κατά καιρούς στους συλλόγους της και σ' αυτή τη Συνέλευση, πριν από 4 χρόνια.

Μιλάμε για προσχολική αγωγή ενιαία, δημόσια, σε προσχολικά κέντρα ολοκληρωμένης διαπαιδαγωγητικής εργασίας, με τον πιο άρτιο και οργανωμένο τρόπο από άποψη κτιριακής υποδομής, προσωπικού και υλικοτεχνικής υποδομής και όχι με τη μορφή του «ολοήμερου» (σε εισαγωγικά) σ' αυτήν την απαράδεκτη κατά την άποψή μας κατάσταση.

Επειδή όμως δεν πιστεύουμε ότι στα αμέσως επόμενα χρόνια θα μπορέσουμε να δούμε αυτό το όνειρο να γίνεται πραγματικότητα, πιστεύουμε σε κάποιες βελτιωτικές προτάσεις που θα μπορούσαν να κάνουν καλύτερη τη ζωή των νηπίων στο Νηπιαγωγείο και των νηπιαγωγών σ' αυτήν.

Στα 7 χρόνια εφαρμογής του ολοήμερου κατά τη γνώμη μας καμιά σημαντική βελτίωση δεν έχει γίνει, εκτός από κάποια μικρά μέτρα ως προς τον εξοπλισμό τους κι αυτό με τον πιο απαράδεκτο, πιστεύουμε, επιεικώς τρόπο. Ακόμα και το δεσμευτικό από την εγκύκλιο των 20 παιδιών ανά νηπιαγωγό στο ολοήμερο κι αυτό πάει να έχει μια αυξητική τάση 22, 23 και σε μερικές περιπτώσεις 24 νήπια.

Είναι ανάγκη να περάσουμε, κατά την άποψή μας, σε δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, υποχρεωτική για την Πολιτεία και το τονίζω, που αυτό συνεπάγεται αύξηση των οργανικών θέσεων και ίδρυση νέων Νηπιαγωγείων. Είναι κατά την άποψη μου ώριμο να περάσουμε σε ίδρυση πολυθεσίων Νηπιαγωγείων, που συνεπάγεται αυτό διορισμό νηπιαγωγών.

Επίσης είναι απαραίτητο να δούμε το 1:30 του Νόμου 1566 να καταργείται και να έχουμε τουλάχιστον αναλογία 1:20 με τάση προς το 15.

Είναι αναγκαίο τα νήπια να μη μετακινούνται πέρα από τα όριά τους, η λειτουργία των Νηπιαγωγείων να καλύπτεται εξ ολοκλήρου από τον προϋπολογισμό και όχι κάθε χρόνο να ζητάμε τη συνδρομή των γονιών με χρήματα για τη λειτουργία των Νηπιαγωγείων και οπωσδήποτε είμαστε αντίθετοι και θεωρούμε αδιαπραγμάτευτο το αμετάθετο. Να μη θιγούν οι εργασιακές μας σχέσεις και να μην εφαρμοστεί η ελαστικοποίηση του ωραρίου εργασίας. Ευχαριστώ.

ΠΑΠΛΩΜΑΤΑΣ Κ.: (Περιστερίου)

Συνάδελφοι-ισσες, σήμερα έχουμε πια ολοζώντανο μπροστά μας το σχολείο της εκπαιδευτικής κοσμογονίας. Έχουμε το σχολείο που αποκλείει από τη γνώση, από τη μόρφωση σήμερα όλους αυτούς που θέλει να αποκλείσει αύριο από την εργασία και τη ζωή με δικαιώματα.

Ασφαλώς μια νέα αρνητική κατάσταση για το παρόν και το μέλλον της νεολαίας εξελίσσεται στα εκπαιδευτικά μας πράγματα, όμως ταυτόχρονα ωριμάζει και διαμορφώνεται μια νέα κατάσταση στη λαϊκή συνείδηση μέσα και από αυτές τις εξελίξεις.

Η μάχη συνεχίζεται και είμαστε στην παράταξη αισιόδοξοι γιατί σήμερα η κάθε λαϊκή οικογένεια μπορεί να εκτιμήσει καλύτερα, όχι μόνο αυτό που γίνεται με την αναδιάρθρωση της παιδείας. Σήμερα ο καθένας μπορεί να συνδέσει πιο εύκολα την ατομική του περίπτωση, τις δυσκολίες και τα αδιέξοδα στην προσπάθειά του να στηρίξει το παρόν και το μέλλον του παιδιού του, με το δάσος των αναδιαρθρώσεων στην οικονομία, στην αγορά εργασίας, στο ασφαλιστικό, στην υγεία, στην κοινωνική ζωή.

Συμπεράσματα από τα αποτελέσματα των αναδιαρθρώσεων που προωθούνται στην παιδεία είναι:

Ενίσχυση των ταξικών φραγμών.

Ένταση της ιδιωτικοποίησης και της εμπορευματοποίησης. Υποβάθμιση του μορφωτικού επιπέδου του σχολείου.

Ο Μπρεχτ στο έργο του «Ο βίος του Γαλιλαίου» λέει: «Πιστεύω ότι μοναδικός σκοπός της επιστήμης είναι να ελαφρύνει το μόχθο της ανθρώπινης ύπαρξης. Τι να το κάνω που οι κινήσεις των ουράνιων σωμάτων έγιναν πιο διαφανείς, όταν οι Λαοί ακόμη δεν μπορούν να υπολογίσουν τις κινήσεις των αφεντάδων τους;».

Και όμως οι κινήσεις τους υπάρχουν. Είναι καταγεγραμμένες και για το χώρο της παιδείας μόνο που χάνονται μέσα σε τόνους σκουριάς της δήθεν γνώσης, της δήθεν επιστήμης, της δήθεν κοινωνίας των πληροφοριών.

Το Ινστιτούτο Μελετών των Ευρωπαίων Βιομηχάνων σε έκθεση του, καιρό τώρα έχει επισημάνει τις απαιτήσεις που έχει το κεφάλαιο από το εκπαιδευτικό σύστημα, προκειμένου να εξασφαλίσει το εργατικό δυναμικό που χρειάζεται.

Γράφει: «Δεν αξιολογούμε θετικά το γεγονός ότι οι άνθρωποι παραμένουν επί μακρό χρόνο στα σχολεία και

την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Υπάρχει κίνδυνος οι νέοι άνθρωποι να αποκτήσουν απόψεις. Περισσότερο αντιδραστικές ή απλού παρατηρητή, παρά απόψεις προσανατολισμένες προς τη δράση, σε μια εποχή που η Ευρώπη χρειάζεται μια ένεση επιχειρηματικού πνεύματος».

Πάνω σ' αυτό το πνεύμα καρμπόν, προσαρμόζονται οι κατευθύνσεις και απαιτήσεις της Ε.Ε. πχ. στη σελίδα 114 της Λευκής Βίβλου γράφει: «Η εκπαίδευση χρειάζεται να εκλογικευτεί να προβλέπονται λιγότερο μακροχρόνιες σπουδές με γενικές καταρτίσεις που ανταποκρίνονται περισσότερο στις ανάγκες της αγοράς, προωθώντας ταυτόχρονα την επαγγελματική κατάρτιση ως εναλλακτικής της πανεπιστημιακής».

Στη σελίδα 116 της Λ.Β. γράφει: «Βραχείας διάρκειας και πρακτικότερες καταρτίσεις πρέπει να ενθαρρύνονται». Στη σελίδα 92 γράφει; «Οι ανάγκες σε εκπαίδευση και κατάρτιση δεν μπορεί να είναι δωρεάν. Απαιτούν τη δημιουργία νέων βάσεων πληρωμής σε ατομική βάση, πληρωμή με βάση τη χρήση υπηρεσιών παιδείας.

Με αφετηρία αυτή τη θεωρητική βάση στις 1 και 2 Μάρτη πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στο πλαίσιο της ελληνικής Προεδρίας, σύνοδος των Υπουργών Παιδείας της Ε.Ε. που συζήτησε την άσκηση των εκπαιδευτικών πολιτικών για τον ενιαίο εκπαιδευτικό χάρτη στην Ε.Ε. μέχρι το 2010».

Οι αλλαγές στην εκπαίδευση αναγορεύονται σε καθοριστικό μοχλό για να προχωρήσουν οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις και να καταστεί «ανταγωνιστικότερη» η οικονομία της Ε.Ε.

Μέσα από τη ζωή μας ήδη κατανοούμε ότι όλος ο σαματάς για «την ποιότητα της εκπαίδευσης την «κοινωνία της γνώσης» και τον «ψηφιακό διαφωτισμό» έρχεται να καλύψει τη σκληρή πραγματικότητα της παιδείας που αφανίζεται σε μια εκπαίδευση που ολοσχερώς εμπορευματοποιείται και αθόρυβα παραδίνεται στους κανόνες της παγκόσμιας, καπιταλιστικής αγοράς.

Οι χιλιάδες μαθητές, φοιτητές, εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι, γονείς που πλημμύρισαν τη διαδρομή από τα Προπύλαια μέχρι την Αμερικάνικη Πρεσβεία στην Αθήνα στις 28 του Φλεβάρη και 2 του Μάρτη, που γέμισαν τους δρόμους και τις πλατείες στις μεγαλύτερες πόλεις της Ελλάδας τις ίδιες μέρες, αποτελούν μια δυναμική απάντηση στους Υπουργούς Παιδείας της Ε.Ε. και τις πολιτικές της.

Αυτές οι μαζικότατες και μαχητικότατες κινητοποιήσεις απαιτείται να αποτελέσουν την απαρχή ενός ακόμη πιο δυναμικού και ισχυρού κινήματος για την παιδεία των σύγχρονων λαϊκών αναγκών και οραμάτων, το πρόπλασμα ενός παλλαϊκού μετώπου για την παιδεία. Και αυτό γιατί η σύγκρουση με την πολιτική του κεφαλαίου που προωθείται με τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση, συνεχίζεται και θα ενταθεί.

Το εκπαιδευτικό εποικοδόμημα βρίσκεται σε μια συνεχή ροή μικρών ή μεγαλύτερων μεταβολών από την αναγκαιότητα της διαρκούς προσαρμογής και αναπροσαρμογής στις ανάγκες οικοδόμησης του «σχολείου της αγοράς» που υπαγορεύουν οι σημερινές συνθήκες διεθνοποίησης του μεγάλου κεφαλαίου.

Η εμπορευματοποίηση και η ιδιωτικοποίηση της παιδείας εξελίσσονται. Ο διαχωρισμός και η απίστευτη διαφοροποίηση των μαθητών, εκπαιδευτικών και σχολικών μονάδων γίνεται σταδιακά πραγματικότητα, εφόσον τα σχολεία καλούνται να λειτουργήσουν με όρους ανταγωνισμού αυτοχρηματοδότησης και επιβίωσης ανάλογα με τις διαχειριστικές ικανότητες και την κοινωνική σύνθεση των «τοπικών κοινωνιών» και των γονέων.

Η γνώση αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα, οι γονείς και οι μαθητές ως πελάτες και οι εκπαιδευτικοί ως δουλοπάροικοι και θεματοφύλακες των ταξικών επιλογών. Η ισότιμη και ενιαία εξασφάλιση των όρων λειτουργίας κάθε σχολείου στο βαθμό που υπήρχε έπαψε ήδη να ισχύει στα «ανταποδοτικά», «ολοήμερα« ή «διευρυμένου ωραρίου» σχολεία που προαλείφονται να αντικαταστήσουν ολοσχερώς τον κλασικό τύπο του δημόσιου δημοτικού σχολείου.

Ταυτόχρονα αρχίζει και η κατάλυση του ενιαίου περιεχομένου της εκπαίδευσης, ακόμη και της κοινής για όλους βασικής υποχρεωτικής εκπαίδευσης με την εκχώρηση τμημάτων του σχολικού προγράμματος στις οικονομικές και μορφωτικές δυνατότητες της «τοπικής κοινωνίας».

Συνάδελφοι-ισσες, πέρασαν δύο χρόνια από την 70η εκλογική Γ.Σ. της ΔΟΕ και ο καθένας μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματά του για το ρόλο και την αποτελεσματικότητα της πλειοψηφίας που κυριάρχησε αυτά τα χρόνια στο Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Το βασικότερο συμπέρασμα είναι η αγωνιστική ανυπαρξία αυτής της πλειοψηφίας, η επιλογή τους να μην προβάλλουν και να μη διεκδικήσουν τα σύγχρονα αιτήματα και δικαιώματα των εκπαιδευτικών, η άρνησή τους να υπερασπίσουν και να διεκδικήσουν παιδεία και μόρφωση σύμφωνα με τις λαϊκές ανάγκες και απαιτήσεις.

Συγκάλυψαν τον πυρήνα της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής, αγνόησαν τα μεγάλα και βασικά προβλήματα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών, γύρισαν την πλάτη στα μορφωτικά δικαιώματα και ανάγκες των νέων. Η πλειοψηφία ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ δημιουργήθηκε και έδρασε στη λογική της συναίνεσης και του εφικτού.

Η ανάγκη για αλλαγή του σημερινού συσχετισμού δυνάμεων στο Δ. Σ. της ΔΟΕ, προβάλλει επιτακτικά. Η ανυποληψία στην οποία έχουν περιέλθει πρέπει να μετατραπεί σε δύναμη αλλαγής σε άνεμο ταξικής συσπείρωσης και δράσης για τον ριζικό αναπροσανατολισμό του σ. κ. σε ταξική βάση ώστε αυτό το κίνημα να απαντά αγωνιστικά - ταξικά στις σύγχρονες απαιτήσεις και

ανάγκες των καιρών, να είναι αντισυναινετικό και διεκδικητικό και να στρέφεται αποφασιστικά ενάντια στις επιλογές της Ε. Ε. και των υποτελών της.

ΡΟΥΣΗΣ Χ.: (Ν. Μαγνησίας)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, στο όνομα της ποιότητας και της ανανέωσης η Κυβέρνηση βαθαίνει την αντιδραστική τομή στην Εκπαίδευση με νέα γενιά αντιεκπαιδευτικών μέτρων που αποσπασματικά εξαγγέλλονται και υλοποιούνται, για να αποκρύψουν το συνολικό στόχο, την πλήρη ιδιωτικοποίηση της Εκπαίδευσης και την εμπορευματοποίηση της γνώσης.

Ιδιωτικοποίηση που προϋποθέτει τη λειτουργία των σχολικών μονάδων με ανταγωνιστικά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και την αναζήτηση τρόπων αυτοχρηματοδότησης μέσα από την κερδοσκοπική διείσδυση των επιχειρηματιών χρηματοδοτών και τη συνεισφορά των γονιών.

Τα ολοήμερα σχολεία με τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις εκπαιδευτικών - ωρομίσθιοι, κυλιόμενο εκπαιδευτικό ωράριο κ.λπ. -αποτελούν ένα πρώτο βήμα στην πορεία ιδιωτικοποίησης του δημόσιου σχολείου.

Καθοριστικός μοχλός για τη γενίκευση και επιτάχυνση της ιδιωτικοοικονομικής ανταγωνιστικής λειτουργίας και κατηγοριοποίηση των σχολείων είναι η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των σχολικών μονάδων.

Όπως δηλαδή σήμερα συγκρίνονται και κατατάσσονται τα εκπαιδευτικά συστήματα των χωρών με βάση τους 16 δείκτες του ΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έτσι σε λίγο θα ιεραρχούνται και τα σχολεία, με βάση τις προτάσεις και τους δείκτες αξιολόγησης που επεξεργάζονται το Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας και το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, στο πλαίσιο των γενικών οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δείκτες που υπολογίζουν ποσοτικά τις επιδόσεις των μαθητών με πανελλαδικές, περιφερειακές εξετάσεις, διαγνωστικά τεστ, δοκιμασίες δεξιοτήτων και άλλα.

Η κατάργηση των ανεπαρκών μονάδων, η πριμοδότηση με χρηματικά μπόνους των άριστων, η υποχρηματοδότηση και η υπολειτουργία των περισσότερων, θα είναι το φυσικό επακόλουθο αυτής της πολιτικής, με θύματα πάνω απ' όλα την Παιδεία και τους νέους ανθρώπους.

Η επιβολή μάλιστα ανταγωνιστικών εξεταστικών διαδικασιών στο Γυμνάσιο, ακόμη και στο Δημοτικό –στο πρόγραμμα που εξαγγέλθηκε της Νέας Δημοκρατίας περιλαμβάνονται εξετάσεις στο Δημοτικό κάθε 6μηνο– θα έχει ως επακόλουθη προσαρμογή των προγραμμάτων και της λειτουργίας του σχολείου σε αυτές, θα μεγιστοποιήσει τα προβλήματα αποστέωσης της γνώσης και απόρριψής της από τους μαθητές, με αποτέλεσμα την παραπέρα αύξηση της διαρροής μαθητών από την υποχρεωτική εκπαίδευση.

Στη νέα εκπαιδευτική πραγματικότητα που έρχεται για να γενικεύσει την πνευματική εξαθλίωση και τους ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση, οι ισχυρισμοί της Κυβέρνησης ότι με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, το καθηκοντολόγιο, τους σχολικούς κανονισμούς και άλλα μέτρα επιδιώκει να αναβαθμίσει το εκπαιδευτικό και κοινωνικό έργο του σχολείου, καταρρέουν.

Ο καθένας συνάδελφοι μπορεί να καταλάβει ότι τα μέτρα αυτά αποτελούν πρόσθετους μηχανισμούς χειραγώγησης και καταπίεσης των εκπαιδευτικών και των μαθητών σε ένα σχολείο που ολοένα και περισσότερο θα θυμίζει καπιταλιστική επιχείρηση.

Επιτακτικό πια είναι το δίλημμα: εκπαιδευτικός λειτουργός μιας σπουδαίας κοινωνικής αποστολής ή άψυχο εκτελεστικό όργανο της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής;

Ιδιαίτερα στις μέρες μας, που η πολυδιάστατη κρίση βαθαίνει και η βαρβαρότητα του συστήματος αποκαλύπτεται σε όλη της τη φρίκη, η ευθύνη του εκπαιδευτικού να διαμορφώσει νέους ανθρώπους με αντιστάσεις και ιδανικά μεγαλώνει.

Θα αντιπαλέψουμε λοιπόν αυτή την επίθεση ή θα πνιγούμε στις λογικές της ατομικής σωτηρίας ανακυκλώνοντας τις αυταπάτες ότι μπορούμε μέσα σ' αυτήν τη δίνη κάτι να περισώσουμε;

Απαιτείται η ανυποχώρητη συλλογική πάλη για τη συλλογική ανασυγκρότηση της Εκπαίδευσης και της κοινωνίας και όχι αγώνες μόνο για επιμέρους και δευτερεύοντα ζητήματα, αφού μοναδική προϋπόθεση για τη δική μας επιστημονική, μισθολογική ελευθερία και ανεξαρτησία είναι το σχολείο, που θα διαμορφώνει προσωπικότητες ελεύθερες και ανεξάρτητες με συνείδηση των πραγματικών συμφερόντων τους στην κοινωνία. Ευχαριστώ.

ΣΚΟΥΦΑΛΟΣ Μ.: (Χίου)

Ο συνάδελφος Πολυζώης Μπαμπούρας, από το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. αναφερόμενος στην ΕΣΑΚ-ΔΕΕ είπε ότι η παράταξη μας αποτελείται από αντικαπιταλιστές - και είμαστε - από αντι-ιμπεριαλιστές - και είμαστε. Δεν συμπλήρωσε βεβαίως ότι παραμένουμε ένθερμοι οπαδοί του ρεαλιστικού σοσιαλιστικού ονείρου.

Ξέχασε όμως να μας πει τι είναι εκείνος, εκείνοι οι οπαδοί της δικής τους παράταξης, του δικού του κόμματος. Εκείνου του κόμματος του πάλαι ποτέ «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ, το ίδιο συνδικάτο».

Ίσως τον διαφωτίσει ο αρχηγός του, Κώστας Σημίτης, επιστρέφοντας από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και έχοντας υπογράψει την κατάπτυστη συμφωνία ΗΠΑ - Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έκδοση πολιτών και για τη δικαστική συνδρομή. Ίσως τον διαφωτίσει για την ετοιμολογία των λέξεων υποταγή, υποτέλεια, προσαρμογή, σοσιαλδημοκρατία στις σύγχρονες συνθήκες.

Αδικείται η ΔΑΚΕ γιατί δεν έφερε να μοιράσει το κυβερνητικό της πρόγραμμα για την Παιδεία, για να μπορέσουν όλοι οι Σύνεδροι εδώ μέσα να αντιληφθούν τι σημαίνει η παροιμία «το ένα χέρι νίβει το άλλο και τα δυο το πρόσωπο» του καπιταλισμού και του σχολείου της αγοράς.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, βιώνουμε όλοι, ανεξαρτήτως πολιτικής ένταξης, την ιμπεριαλιστική ειρήνη, δηλαδή τον ταξικό πόλεμο του πιο απάνθρωπου εκμεταλλευτικού συστήματος που γνώρισε το ανθρώπινο γένος, του συστήματος του καπιταλισμού, όπου το πρώτο εμπόρευμα είμαστε εμείς, εμείς που συνεχώς φτηναίνουμε και συνεχώς παράγουμε όλο και περισσότερο πλούτο. ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, διαχειριστές αυτού του συστήματος, σε αγαστή συνεργασία, αποτελούν τους διατιμητές της ζωής μας, του μέλλοντος μας.

Μέσα από αυτό το πρίσμα εξηγείται και η στάση της ενιαίας παράταξης ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ στη Δ.Ο.Ε. Το να κατηγορηθούν οι συγκεκριμένες παρατάξεις στη Δ.Ο.Ε. ότι δεν έκαναν τίποτε απολύτως για να αντιμετωπίσουν αυτήν την κατάσταση, θα μπορούσε συνάδελφοί μου να έχει το ελαφρυντικό της ανικανότητας, της αδυναμίας, των παράγωγων της συνδικαλιστικής κρίσης που δημιουργεί ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός.

Το κεφαλαιώδες ζήτημα είναι ότι ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ έπραξαν ότι είναι δυνατόν για να περάσουν αυτές οι πολιτικές ως εντολοδόχοι των κομμάτων τους, ΠΑΣΟΚ και ΝΔ.

Συμφώνησαν και συμφωνούν με την αξιολόγηση-χειραγώγηση, συμφώνησαν και συμφωνούν με το κατάπτυστο καθηκοντολόγιο, συμφώνησαν και συμφωνούν με τα ολοήμερα παιδοφυλαχτήρια, συμφώνησαν και συμφωνούν με τις αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις Σιούφα, Ρέππα, γι' αυτό και μιλούσαν όχι για αρνητικά και κατάπτυστα νομοσχέδια και νόμους, αλλά για γκρίζες ζώνες.

Συμφώνησαν και συμφωνούν για το ανταγωνιστικό σχολείο της αγοράς και των fast food γνώσεων, ώστε οι απασχολήσιμοι της αύριον να είναι συν τις άλλοις και λοβοτομημένοι.

Ολοκληρώνοντας, μπορούσαν να πράξουν οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ διαφορετικά; Όχι συνάδελφοι, γιατί στον ταξικό πόλεμο που διεξάγεται έχουν πάρει θέση, θέση που αφορά την καλλιέργεια των λειμώνων των αστών, όπως έλεγε ο Γληνός. Θέση που αφορά την απεμπόληση των δικαιωμάτων μας, το ξεπούλημα των αγώνων μας.

Γι' αυτό και πρέπει να καταψηφιστούν τα πεπραγμένα τους. Γι' αυτό κι επιβάλλεται να αλλάξουν οι συσχετισμοί υπέρ των ταξικών δυνάμεων που εκφράζει η ΕΣΑΚ-ΔΕΕ. Γι' αυτό κι επιβάλλεται να δυναμώσει η δική της φωνή, γιατί έτσι ενισχύεται η δύναμη που δεν πιστεύει ότι «το κίνημα είναι το παν και ο τελικός σκοπός τίποτε», όπως έλεγε ο Μπερστάιν.

Γιατί ο επαναστατικός αυθορμητισμός, ξεκομμένος από τον στρατηγικό στόχο, είναι αφομοιώσιμος επιεικώς από το σύστημα ή εξαγοράσιμος κατά το πρότυπο των Παταγιάδων, των Τσουκάτων ή και των Νεονάκηδων.

Γιατί, συνάδελφοι, τα συνθήματα any time, any place, any how, καταλήγουν στο no ware. Γιατί συνάδελφοι ο ταξικός πόλεμος - και τελειώνω εδώ - είναι ιστορική αναγκαιότητα να είναι νικηφόρος για τις αντι-ιμπεριαλιστικές, αντι-καπιταλιστικές δυνάμεις, για την οικοδόμηση όχι ενός κόσμου εφικτού, όχι ενός κόσμου στρογγυλού, αλλά ενός κόσμου της ειρήνης και του σοσιαλισμού.

ΤΖΑΝΑΚΗ Α.: (Χανίων)

Από τις ομιλίες πολλών συναδέλφων δόθηκε η εντύπωση πως το σχολείο και οι εκπαιδευτικοί είμαστε κλεισμένοι σε ένα προστατευτικό κέλυφος μακριά από τις αντιθέσεις και τους κραδασμούς της κοινωνίας.

Δεν έχουμε δικαίωμα συνάδελφοι να μένουμε απαθείς, ιδιαίτερα σήμερα που ο ιμπεριαλισμός χώνει βαθιά τα νύχια του στο σώμα και τη ψυχή των λαών όπου γης. Κι επειδή πολύς λόγος γίνεται τελευταία για καλό και κακό ιμπεριαλισμό, θα ήθελα να αναφερθώ σε αυτόν και τις προεκτάσεις του στην εκπαίδευση.

Κακώς συνάδελφοι, παραδεχόμαστε όλοι ότι είναι ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός που σφάζει, βομβαρδίζει, επιβάλλει δικτατορίες, τρομοκρατίες. Κακός είναι και ο νεοβάρβαρος φασίστας Μπους που διατάζει πτήσεις πάνω από την πυρπολημένη Βαγδάτη για να καμαρώσει τα έργα του.

Είναι καλός όμως ο ιμπεριαλισμός της Ε.Ε. που παραχωρεί γη θάλασσα και αέρα στους κακούς Αμερικάνους ιμπεριαλιστές; Βλέπε βάση της Σούδας, Άκτιο, Τύρναβο, Ανίαντο.

Καλή είναι η Γαλλία που στέλνει τμήμα του ευρωστρατού σε Κογκό ή η Πολωνία που στέλνει στρατεύματα στο Ιράκ; Αραγε στον καλό καπιταλισμό της Ε.Ε. θα εντάξουμε τη συνθήκη του Μάαστριχτ στα πλαίσια της οποίας πρόσφατα απολύθηκαν οι 500 εργαζόμενοι της Sisser Palco;

Ή, θα καταλογίσουμε στα θετικά της Ε.Ε. τη ψήφιση του συντάγματος της Ευρώπης που ουσιαστικά καταργεί τα συντάγματα των χωρών μελών, ανατρέπει κατακτήσεις αιώνων και συμφωνεί στην έκδοση κάθε ατόμου που θα ζητήσει ο Μεγάλος Αμερικάνος Αδελφός για να τον αναμορφώσει στα υπερσύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης; (βλέπε Γκουαντανάμο).

Κάθε συνεπής ευρωπαϊστής θα έβλεπε με συμπάθεια τη διακοπή των διπλωματικών σχέσεων της Ε. Ε. με την Κούβα και την από κοινού απόφαση τους να καλούν στις επίσημες εκδηλώσεις τους κάθε Κουβανό που θέλει να

δει το νησί της Επανάστασης πνιγμένο στα δολάρια τα ναρκωτικά και την πορνεία;

Τι να πούμε για την καλή συνθήκη της Λισσαβόνας που μετατρέπει σε Δούρειο Ίππο τα νέα προγράμματα του ολοήμερου της ευέλικτης ζώνης, της ολυμπιακής παιδείας για να σπάσει το ενιαίο του αναλυτικού προγράμματος, να ελαστικοποιήσει τις εργασιακές μας σχέσεις και τέλος σταδιακά ως το 2010 να παραδώσει την υπόθεση της παιδείας στα χέρια των ιδιωτών;

Πώς θα μεταφράσουμε τις διακηρύξεις της Ε.Ε. και της ελληνικής κυβέρνησης ενάντια στο ρατσισμό και τους κοινωνικούς αποκλεισμούς; Μα δεν είναι ρατσισμός και αποκλεισμός σε βάρος χιλιάδων μαθητών ο διαχωρισμός τους από τα 15 τους χρόνια σε υδροκέφαλους «παραμορφωμένους» απόφοιτους των ενιαίων Λυκείων και σε ημιμαθείς ή αμόρφωτους χειρώνακτες αποφοίτους των Τ.Ε.Ε;

Συνάδελφοι, ο καλός και ο κακός ιμπεριαλισμός πάνε χέρι - χέρι. Ταξιδεύουν αντάμα απ' την Κέρκυρα και τη Θεσσαλονίκη που προχτές τους υποδεχτήκαμε ως την Αγία Πετρούπολη (Λένινγκραντ) και δημιουργούν τις προϋποθέσεις για να εδραιώσουν την κυριαρχία των ολίγων νεοβάρβαρων σε βάρος της μόρφωσης της δουλειάς ακόμα ακόμα και της ζωής των λαών.

Ποιος είναι άραγε ο άσχημος σε αυτή την άθλια πραγματικότητα που ξετυλίγεται σαν ταινία διαλογής; Άσχημος είναι ο αντιστεκόμενος λαός. Άσχημος είναι γι αυτούς ο άνθρωπος που μορφώνεται ολόπλευρα, ενημερώνεται, σκέφτεται αναλύει την πραγματικότητα και βλέπει κάθε μέρα που ξημερώνει, τη χαραυγή μιας νέας καλύτερης ζωής.

Άσχημος γι' αυτούς είναι ο άνθρωπος που συναισθάνεται το συνάνθρωπό του. Άσχημος είναι αυτός που αντιμάχεται με όλη του τη δύναμη, τη μετάλλαξη του ανθρώπου σε λοβοτομημένο, άβουλο, χειραγωγημένο ανθρωποειδές πνιγμένο στην αμάθεια, την ανασφάλεια την ανέχεια και το φόβο.

Συνάδελφοι οι καιροί είναι δύσκολοι και πονηροί. Η κυριαρχία της νέας τάξης επιβάλλεται άμεσα και βίαια στους εργαζόμενους, βλέπε αξιολόγηση εκπαιδευτικού και σχολικής μονάδας, άρση της μονιμότητας, ελαστικές εργασιακές σχέσεις, επιδοματική πολιτική, καθήλωση των μισθών σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα, μείωση - κατάργηση της κοινωνικής ασφάλισης, της σύνταξης, αύξηση των ορίων ηλικίας, απολύσεις.

Επιβάλλεται όμως και έμμεσα μέσω της ποιότητας της παρεχόμενης γνώσης, τα αναλυτικά προγράμματα, το περιεχόμενο των σχολικών βιβλίων και τη λειτουργία των σχολικών μονάδων στη νέα γενιά που κύρια τους ενδιαφέρει να διαπαιδαγωγήσουν στις «αξίες» τους.

Ανοιχτά τα μάτια και τα αυτιά μας συνάδελφοι στις σειρήνες που ανοιχτά μας καλούν να συμβιβαστούμε, να προσαρμοστούμε ευέλικτα στη νέα τάξη. Ανοιχτά τα μάτια και τα αυτιά μας συνάδελφοι στις σειρήνες που έντεχνα και συγκαλυμμένα ρίχνουν λάσπη, παραπλανούν με σοφίσματα και καθοδηγούν τη δίκαιη αγανάκτηση μας για όσα συμβαίνουν ώσπου να αυτοκτονήσει στα νερά μιας ρηχής λίμνης.

Συνάδελφοι, αν έχουμε καταλάβει τη δύναμή μας και το ρόλο που μπορεί να παίξει το συνδικαλιστικό κίνημα στην πορεία διεκδίκησης των αιτημάτων μας, αν δεν θέλουμε συνδικάτα που ηγούνται από αριβίστες, συμβιβασμένους, ρουσφετολόγους συνδικαλιστές που οδηγούν τους συναδέλφους σε απαξίωση και συμβιβασμό αλλά συνδικάτα που ενημερώνουν, οργανώνουν, κινητοποιούν τον κλάδο στη βάση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει, σας καλώ να παραμερίσετε τα κομματικά περιχαράκωματα και να υπερψηφίσετε το ψηφοδέλτιο της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ.

ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ Δ.: (Αναπλ. Αττικής, «Ο Σωκράτης»)

Πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου αγαπητοί συνάδελφοι έχω μια απορία κι ένα ερώτημα που με ταλανίζει από χθες και θα ήθελα να το απευθύνω στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας. Ακούμε για 60.000 - 70.000 συναδέλφους, ανεβαίνει κάθε μέρα το νούμερο, που νοερά τάχα είναι μαζί μας σ' αυτήν τη Γενική Συνέλευση.

Αγαπητοί φίλοι του Προεδρείου, μήπως υπολογίζετε και τους ωρομίσθιους; Τους 4.000 ωρομίσθιους, αυτούς τους νοερά παρευρισκόμενους εδώ; Μήπως υπολογίζετε και τις αδιόριστες συναδέλφισσες νηπιαγωγούς που περιμένουν από το '86 να διοριστούνε;

Δεν θέλω αγαπητοί συνάδελφοι να χαλάσω το καλό κλίμα ευφορίας που επικρατεί στη Γενική Συνέλευση και δικαιολογημένα επικρατεί. Οι αγαπητοί συνάδελφοι της ΔΑΚΕ έχουν στο προσκέφαλο των ξενοδοχείων τα αποτελέσματα των γκάλοπ της MRB. Δικαιολογημένα, γι' αυτό είναι χαρούμενοι.

Οι συνάδελφοι της Πρωτοβουλίας, συγνώμη, της Αυτόνομης Παρέμβασης, μιας και είχαμε και βαπτίσια καινούριας παράταξης, δικαιολογημένα και στον πολιτικό τους φορέα και στο συνδικαλιστικό. Αλλά για να μην είμαι απόλυτος, όχι σε όλους, διακρίνω μια βραχνάδα στις τοποθετήσεις. Οι πολλές συνευρέσεις αγαπητοί φίλοι με τον Λαλιώτη στα αντιπολεμικά και στα κοινωνικά forum αυτά τα αποτελέσματα έχουν.

Αλλά χθες αυτοί που πλειοδότησαν για ήθος, αγωνιστικότητα και αξιοπρέπεια ήταν οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ. Αυτοί μιλούσαν για αγωνιστές, για κίβδηλους κ.λπ. Μια ερώτηση έχω να τους κάνω. Είναι Συνέδριο, είναι Γενική Συνέλευση εργαζομένων, ναι,η όχι; Ας μας πούνε πόσοι συνάδελφοι, πόσοι προϊστάμενοι από το ψηφοδέλ-

τιο τους είναι αντιπρόσωποι; Ας το ξεκαθαρίσουμε.

Τι εκφράζουν αυτοί οι συνάδελφοι; Τα συμφέροντα των αδιόριστων, των αναπληρωτών, των απλών συναδέλφων ή τις πολιτικές επιλογές του Υπουργείου Παιδείας; Κι αν πραγματικά είχαν ήθος, δεν θα ήταν σήμερα στη Γενική Συνέλευση.

Ένα δεύτερο ζήτημα. Ο φαρισαϊσμός και η υποκρισία έχουν ξεπεράσει κάθε όριο. Γιατί αγαπητοί συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ κοκορομαχείτε για το ποιος σήμερα θα δρέψει τις δάφνες ή μη της προηγούμενης 2ετίας;

Ευτυχώς, είμαστε στην ίδια αίθουσα και η μπόχα της συναλλαγής απ' αυτήν τη γωνία ξεπηδά ακόμα. Η μπόχα της συναλλαγής, γιατί το θέμα της αξιολόγησης μαζί δεν το ψήφισαν οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ; Μαζί δεν συναποφάσισαν, πριν 17 μήνες, την 24ωρη απεργία του κλάδου για το θέμα της αξιολόγησης να τη σταματήσουν;

Φυσικά μαζί συναποφάσισαν συνάδελφοι και το επίδομα των 176,00€ να το έχουν τάχα ως προμετωπίδα των οικονομικών μας διεκδικήσεων. Δεν είναι όμως έτσι συνάδελφοι. Οι απώλειές μας ξεπερνάνε το 30% τα τελευταία χρόνια και αν θέλουν να μας μετατρέψουν σε επαίτες είναι βαθιά νυχτωμένοι και λανθασμένοι.

Κι αν μετράνε σήμερα (σε εισαγωγικά) «τα κουκιά τους», γιατί δεν είναι έτσι, και τα βγάζουν άλλοι γύρω στα 240 και άλλοι στα 180 κάνουν λάθος. Οι συνάδελφοι που αγωνίζονται είναι αλλού, δεν είναι μόνο εδώ μέσα. Είναι στους δρόμους, ήταν χθες στο Ναύπλιο, στη Θεσσαλονίκη και θα συνεχίσουν να είναι συνάδελφοι.

Εκεί βρίσκεται η ελπίδα, στον αγώνα. Βέβαια αυτός είναι ένας όρος και μια έννοια άγνωστη στο δικό τους λεξιλόγιο κι αν αύριο από τον κομματικό τους φορέα είναι εδώ ο Νεονάκης για να χαιρετήσει, μη σας φανεί καθόλου περίεργο.

ΨΑΡΡΑ Ε.: (Νάξου)

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, ο χρόνος πιέζει, γι' αυτό κι εγώ θα προσπαθήσω να είμαι πολύ σύντομη.

Πεπραγμένα συνάδελφοι υπήρξαν και μάλιστα, για να είμαστε ειλικρινείς, υπήρξαν θετικά, θετικά όμως σε ποια κατεύθυνση συνάδελφοι; Το γνωρίζετε όλοι, ακόμα και αυτοί που σιωπάτε, ακόμα και αυτοί που πασχίζετε να μας πείσετε για το αντίθετο. Όχι στην κατεύθυνση της δημόσιας δωρεάν Παιδείας, όχι στην κατεύθυνση της οικονομικής και ουσιαστικής αναβάθμισης του εκπαιδευτικού, γιατί πώς εξηγείται σήμερα συνάδελφοι να έχει με τόσα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος μας η ημερήσια διάταξη μόνο τα συγκεκριμένα θέματα;

Πώς εξηγείται, όταν σήμερα χρηματοδοτούνται τα σχολεία με 39,00€ το τρίμηνο να μη μπαίνει ζήτημα για τις δαπάνες για την Παιδεία; Πως εξηγείται η στάση της Ομοσπονδίας στην επιλογή των στελεχών, που ένα συνδικαλιστικό όργανο που θέλει να λέγεται ότι έχει συνδικαλιστική, αγωνιστική τακτική, έπρεπε να κινήσει γη και ουρανό για να αχρηστεύσει στην πράξη αυτές τις επιλογές;

Πώς να εξηγήσουμε συνάδελφοι το αίσχος που έχει δημιουργηθεί με τα δυσπρόσιτα και την εξαπάτηση των συναδέλφων; Πώς εξηγείτε συνάδελφοι την αποκέντρωση, που στα ερωτήματα των συλλόγων μας το Υπουργείο απαντά αναρμόδιο και έχουν καταντήσει τα υπηρεσιακά μας συμβούλια να μου θυμίζουν ένα δίστιχο που λένε στο χωριό μου: «δικιά μας είναι η αρχή και η αστυνομία, γι' αυτό κι εμείς θα κάνουμε κάθε παρανομία»;

Πως εξηγείται συνάδελφοι ότι κάθε ασφαλιστική δικλείδα στα δικαιώματα μας καταπατείται; Μήπως θα λύσουμε το πρόβλημα με προτάσεις του τύπου του κατά τα άλλα πολύ αγαπητού κ. Χαζίρη, να εφεύρουμε τρόπους οικονομικής αποκατάστασης των συναδέλφων με δασκαλόσημο;

Μήπως συνάδελφοι θα λύσουμε τα προβλήματα με μια καινούρια καραμέλα που τσαμπουνάτε, ότι πρέπει επιτέλους οι εκπαιδευτικοί να γίνουμε επαγγελματίες; Μήπως συνάδελφοι με το να στέλνουμε χαρτιά και να συναντιόμαστε με το Υπουργείο, όταν αντιμετωπίζουμε σοβαρότατα προβλήματα σαν ειδικότητα και σαν εκπαιδευτικοί αλλά και στην καθημερινή λειτουργία των σχολείων;

Συνάδελφοι, σας παρακαλώ λιγάκι ακούστε αυτό. Είναι κάτι καινούριο αυτό που ακούγεται, με τον εκπαιδευτικό που πρέπει να γίνει επαγγελματίας. Γνωρίζετε όλοι, κρυφοί και φανεροί υποστηρικτές της ιδιωτικής πρωτοβουλίας ότι επαγγελματίας μπορεί βέβαια να σημαίνει ανάπτυξη, να σημαίνει ανάληψη πρωτοβουλιών και δημιουργίας, αλλά στο καπιταλιστικό σύστημα που ζούμε σημαίνει ότι πατάει και επί πτωμάτων για το κέρδος και για την απόκτηση δύναμης.

Εμάς τι μας θέλετε να γίνουμε; Με την αποκέντρωση που έχετε ψηφίσει, με τον τρόπο που λειτουργείτε και δεν αντιδράτε, εμάς μας κόβετε κάθε δικαίωμα για δημιουργία, για ανάληψη πρωτοβουλιών. Τι θέλετε δηλαδή να γίνουμε; Να πατήσουμε επί πτωμάτων; Γιατί; Για να μην κηρύξουμε πτώχευση, δηλαδή να διατηρήσουμε την κακομοιριά μας. Πώς θα πατήσουμε επί πτωμάτων, ποια πτώματα θα πατήσουμε; Τα δικά μας συνάδελφοι, τα όνειρά μας και τα οράματά μας και το μέλλον των μαθητών μας, των παιδιών μας.

Όσοι συνάδελφοι αγωνιούν πρέπει ν' αντισταθούν και να ξέρετε συνάδελφοι, σ' αυτόν τον αγώνα δεν ήμασταν ποτέ μόνοι. Υπήρξε η ΕΣΑΚ που αντιστάθηκε. Δεν καταδέχομαι συνάδελφοι να απαντήσω στις αισχρολογίες και τις κατηγορίες εναντίον της Δημοσιοϋπαλληλικής Ενότητας. «Όσα δεν φτάνει η αλεπού, τα κάνει κρεμαστάρια». Συνάδελφοι, επιτεθείτε μαζί με την ΕΣΑΚ-ΔΕΕ. Ευχαριστώ.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ: (Από Ριζοσπαστική Κίνηση Θεσ/νίκης)

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι, στην αίθουσα αυτή μέχρι τώρα όσοι έχουν μιλήσει από τις διάφορες παρατάξεις όλοι έχουν αποδεχθεί ότι είμαστε οι χειρότερα αμειβόμενοι δημόσιοι υπάλληλοι, ότι η σχέση μισθών ανάμεσα στους Ελληνες εργαζόμενους και τους Ευρωπαίους είναι πραγματικά πολύ άσχημη, ότι η ακρίβεια, οι ανατιμήσεις, η κερδοσκοπία είναι αυτά τα στοιχεία που κυριαρχούν στην οικονομία της χώρας μας.

Όμως, όλοι μέχρι σήμερα δεν έχουν απαντήσει σε ένα άλλο βασικό ερώτημα. Γιατί υπάρχει αυτή η κατάσταση, γιατί πραγματικά σήμερα αυτός ο πλούτος που υπάρχει στην χώρα μας αναδιανέμεται με αυτούς τους τρόπους. Μπορεί κάποιοι να χαϊδεύουν τα αυτιά, να εκφράζουν ανησυχίες, όμως υπάρχει μια πραγματικότητα οικονομική που πρέπει σ' αυτή να απαντήσουμε. Δεν υπάρχει μόνο η Ελλάδα της φτώχειας. Δεν υπάρχει μόνο αυτή η Ελλάδα που δίνει μισθούς κάτω και από τα 1000€ στους Ελληνες εκπαιδευτικούς.

Υπάρχει και μια άλλη Ελλάδα, η Ελλάδα του πλούτου και αυτό πρέπει να το καταλάβουμε πάρα πολύ καλά, ότι το ζήτημα των μισθών και γενικότερα της οικονομικής πολιτικής, δεν είναι να βρούμε πως θα μοιράσουμε την μιζέρια μας αλλά πως θα διεκδικήσουμε μεγαλύτερο κομμάτι από τον κοινωνικό πλούτο.

Γιατί πραγματικά αν δούμε λίγο τα στοιχεία που δίνει επίσημα η Κυβέρνηση, έχουμε από την μια μεριά αυτή την τεράστια φτώχια και από την άλλη μεριά έχουμε τεράστια κέρδη. Έχουμε δηλαδή ανάπτυξη της κερδοσκοπίας και μόνο από το χρηματιστήριο αν δούμε τα προηγούμενα χρόνια, 10 τρισεκατομμύρια μπήκαν στις τσέπες των ισχυρών, αυτών δηλαδή που και τα προηγούμενα χρόνια με πολλούς και διάφορους τρόπους κέρδιζαν όλο και περισσότερα.

Είναι πολύ σημαντικό να δούμε το σύνολο της οικονομικής πολιτικής, δεν είναι μόνο το μισθολογικό. Γιατί η αφαίρεση εισοδήματος, γίνεται με πολλούς και διάφορους τρόπους. Είναι μεγάλος αποπροσανατολισμός όλο το κίνημα των εκπαιδευτικών, όχι μονάχα για φέτος, αλλά όπως φαίνεται και για τα επόμενα χρόνια, να διεκδικεί την καταβολή του επιδόματος των 176€.

Έχουμε αλλαγές, όπως ακούστηκε πιο μπροστά, στις κοινωνικές δαπάνες. Ολοι μας κάθε χρόνο πληρώνουμε όλο και περισσότερο για την υγειονομική και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Ολοι μας όλο και περισσότερο είμαστε υποχρεωμένοι να πληρώσουμε για την δήθεν δωρεάν εκπαίδευση των παιδιών μας και των υπόλοιπων παιδιών του Ελληνικού λαού.

Τρίτον, δεν είναι δυνατόν σε σχέση με το μισθολόγιο να συζητάμε και να δημιουργούμε αυταπάτες ότι μέσα από ένα νέο μισθολόγιο - φτωχολόγιο, θα αντιμετωπισθεί η άσχημη εισοδηματική πολιτική. Αυτό που εμείς θέλουμε να σημειώσουμε είναι ότι δεν είναι η μορφή, δεν είναι ο τρόπος μέσα από τον οποίο θα διεκδικήσουμε και θα πάρουμε ένα μεγαλύτερο κομμάτι από τον κοινωνικό πλούτο, αλλά είναι με ποια δυναμική θα αναπτυχθεί ένας αγώνας στο σύνολο των εργαζομένων που θα αμφισβητήσει συνολικά τη συγκεκριμένη οικονομική πολιτική, τα σύμφωνα που υπογράφουν στις διάφορες συνόδους Υπουργών Οικονομικών και την πολιτική αυτή που διαμορφώνεται όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά παγκόσμια και πανευρωπαϊκά.

Είναι πολύ σημαντικό να καταλάβουμε ότι δεν μπορεί να μιλάμε τώρα, μετά από 5 χρόνια από το φτωχολόγιο του 1997 πάλι για ένα νέο μισθολόγιο. Γιατί καταλαβαίνουμε ότι υπάρχει διαφορετική ανάπτυξη του Κινήματος από χώρο σε χώρο. Δεν μπορούμε δηλαδή να πιστεύουμε ή να θέλουμε να κλείσουνε πάλι στην φυλακή του φτωχολογίου, το σύνολο των εκπαιδευτικών και του Κινήματος.

Και νομίζω ότι οι αυταπάτες αυτές απαντιούνται από το ίδιο το σύστημα. Όταν όλα τα δημοσιεύματα όλων των εφημερίδων που νομίζω τα διαβάζουμε τουλάχιστον κάθε φορά την Κυριακή, μιλάμε για ένα μισθολόγιο που θα ανατρέπει το Σοβιετικό μοντέλο μισθολογίου του 1997. Αυτό δηλαδή το μισθολόγιο που αφαίρεσε εισόδημα από τους εκπαιδευτικούς και από τους δημοσίους υπαλλήλους, το θεωρούν μισθολόγιο που διαμόρφωσε μια άλλη δημοσιονομική πολιτική, παροχών στους δημοσίους υπαλλήλους.

Είναι δυνατόν δηλαδή με την πολιτική αυτή, έτσι όπως διαμορφώνεται να έχουμε ελπίδες και αυταπάτες ότι θα πάρουμε μεγαλύτερους μισθούς; Εμείς σαν Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσετς, αυτό που θέλουμε να σημειώσουμε είναι ότι πρέπει να αναπτυχθεί ένα Κίνημα που να διεκδικήσει για το σύνολο της εκπαίδευσης, γιατί σήμερα μπορεί πραγματικά να κάνουμε ένα μεγάλο βήμα στην κατεύθυνση ενιοποίησης των κλάδων, συλλογικές συμβάσεις

για όλο τον χώρο της εκπαίδευσης, ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στους βασικούς μισθούς.

Πραγματικές αυξήσεις, έτσι ώστε να διαμορφωθεί ένα μισθός τουλάχιστον στο ύψος των 1300 € όσων διεκδικεί η ΑΔΕΔΥ.

ΒΕΖΥΡΤΖΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ: (Από Ριζοσπαστική Κίνηση Θεσ/νίκης)

Θα ξεκινήσω δανειζόμενος μια άποψη που βγάζει κάποιος ναυτικός ο οποίος εκτός από μεγάλος ναυτικός είναι και μεγάλος ποιητής. Λέει λοιπόν ο Νίκος Καββαδίας: «Τρία πράγματα σ' αυτόν τον κόσμο είδα να είναι ίδια, παρ' όλες τις μεγάλες στο βάθος τους διαφορές: Τα σπίτια των κοινών χαμένων γυναικών, των καραβιών οι πιο σκληρές σκοτεινιασμένες πλώρες, τα ολόλευκα μα πένθιμα σχολεία των δυτικών. Και αυτό γιατί και στα τρία λείπουν η κίνηση, η άνεση του χώρου και η χαρά». Κρατήστε το αυτό.

Πάμε στην εισήγηση της ΔΟΕ. Τρεις στόχους άκουσα, τρεις στόχους επέλεξα, σε τρεις στόχους θα δώσω τον αντίλογο: Πρώτος στόχος του Δ. Σ. της ΔΟΕ σε σχέση με το ολοήμερο: Στόχος λέει του ολοήμερου σχολείου, είναι ο ελεύθερος άνθρωπος που μπορεί να αλλάξει την κοινωνία. Αντίλογος: Πού; Στο χρόνο της σχολειοποίησης που παραπέμπει σε ιδρυματικού τύπου καθημερινότητες; Αυτόν τον άνθρωπο που θα ισοπεδώσετε, πιστεύετε ότι θα είναι αυτός ο οποίος θα αλλάξει την κοινωνία;

Δεύτερος στόχος του Δ. Σ.: Που θα σέβεται τον ελεύθερο χρόνο του μαθητή, ολοκληρώνοντας την προετοιμασία του μέσα σ' αυτό. Πρώτη διχοτομία, κι εγώ λέω: Τί είναι η γνώση για σας; Πώς συντελείται; Τί προσφέρει η γνώση; Από τον δάσκαλο θα μπαίνει, από τον δάσκαλο θα βοηθιέται στο χώρο του σχολείου θα συντελείται; Δεν είναι μια διαδικασία που το παιδί πηγαίνοντας στο σπίτι γίνεται δρων ομιλητής σε ακροατήρια; Δεν είναι μια διαδικασία που είναι ένας πολύχρωμος χώρος όπου μαζί με τους γονείς του συζητά τις κοινωνικές αντιθέσεις της τάξης που μεταφέρει; Αν όλα αυτά ξεκινούν και τελειώνουν στο σχολείο, δε μιλάμε για γνώση.

Τρίτος στόχος του Δ. Σ.: Όχι η μετάδοση λέει γνώσεων, αλλά η παιδαγωγική λειτουργία. Αντίλογος: Πού; Σε ποιους χώρους θα συντελεστεί; Πού θα ολοκληρώνεται; Πού το παιδί θα αυτοδιατίθεται; Πού θα ξεκουράζεται; Πού θα ολοκληρώνει τα ιδιαίτερα ενδιαφέροντα του; Στα συγκεκριμένα «ολόλευκα μα πένθιμα σχολεία των δυτικών»;

Στο κοινωνικό επίπεδο: Ποιος μας εξουσιοδότησε συνάδελφοι να αναλάβουμε να απαντήσουμε στην κοινωνική ανάγκη την υπαρκτή; Ποιος μας εκπαίδευσε για αυτήν; Μήπως η αβάσταχτη ελαφρότητα του είναι της συντεχνιακής μας συνείδησης; Μήπως το γεγονός ότι αναλάβαμε να το κάνουμε, συνετέλεσε στην εκτόνωση και στην άμβλυνση κοινωνικών αντιθέσεων και διεκδικήσεων που θα μπορούσαν να διεκδικήσουν ποιοτικότερη και καλύτερη λύση στο υπαρκτό κοινωνικό πρόβλημα, έχοντας όμως ως βάση το παιδί και τη διεκδίκηση από τον εργαζόμενο γονιό, περισσότερου ελεύθερου χρόνου και μεγαλύτερης ισορροπίας στην καθημερινότητα του;

Πολιτικοί λόγοι: Πρώτος: Αλλαγή της φυσιογνωμία του επισταμένου χειραφετικά και κοινωνικά αναγνωρίσιμου δάσκαλου, γιατί τον μετατρέπει σε διασκεδαστή και παιδονόμο που αλλάζει άρδην τη φυσιογνωμία του. Δεύτερος πολιτικός λόγος: Νέος κατακερματισμός του ενιαίου σώματος του κλάδου, αφού υπάρχει τώρα πια και Υποδιευθυντής και επιμίσθιος στον Υποδιευθυντή που δεν ήταν καν συνδικαλιστικό αίτημα.

Και το κυριότερο: Εισαγωγή με τη μορφή του Δούρειου Ίππου και εγκατάσταση με τη μορφή κερκόπορτας των ελαστικών εργασιακών σχέσεων. Κι εγώ ρωτώ: Υπήρχαν αυτά στον προβληματισμό του Δ. Σ. της ΔΟΕ, τον πολιτικό, τον κοινωνικό, η φυσιογνωμία του λόγου, η πραγματικότητα των σχολείων; Αυτό μόνο λέμε; Περισσότερες θέσεις εργασίας; Συντεχνία δηλαδή; Αυτό είναι το άνοιγμα την κοινωνία με κέντρο το παιδί; Είναι καιρός να αναλογιστείτε βασικά πράγματα. Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ: (Από Ανεξάρτητη Κίνηση - Παρέμβαση Συλλόγου Αιγάλεω)

Ξεκινώντας πρέπει να δούμε για ποιο λόγο φτιάχτηκε και τι τελικά υπηρετεί το λεγόμενο «ολοήμερο» σχολείο.

Φτιάχτηκε για τις ανάγκες των μαθητών ή μήπως οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις και η επιμήκυνση του χρόνου εργασίας των γονέων γεννούν προσχηματικά μοντέλα που υπηρετούν την αγορά και τις ανάγκες της;

Είναι γεγονός βέβαια ότι οι εργασιακές σχέσεις έχουν αλλάξει και κανένας δεν μπορεί να το αμφισβητήσει. Είναι όμως αδιανόητο οι εργασιακές σχέσεις των γονέων να καθορίζουν και τις εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών. Αν οι γονείς δουλεύουν ως τις οχτώ το βράδυ ή και το Σαββατοκύριακο, πρέπει να φτιάξουμε ένα σχολείο που να λειτουργεί τις ίδιες ώρες;

Προκαλεί απορία τουλάχιστον η άποψη που υπάρχει στο βιβλίο «Ολοήμερο σχολείο - Λειτουργία και Προοπτικές» Ο.Ε.Δ.Β., έκδοση 2002 στη σελ. 36 «Ο εμπλουτισμός του προγράμματος απαιτεί επιμήκυνση του χρόνου εργασίας των σχολείων, ο οποίος είναι καλό να συμπίπτει τουλάχιστον με το χρόνο εργασίας των γονέων».

Ο άνθρωπος ο οποίος ως μαθητής θα πηγαίνει οχτώ ώρες σχολείο και μετά φροντιστήριο και ως εργαζόμενος –αν βρει δουλειά– θα δουλεύει από το πρωί ως το βράδυ, θα φτάσει στα 65 ή 70 για να πάρει σύνταξη και θα έχει σωματικά και πνευματικά ακυρωθεί. Θα είναι ένα γρανάζι μιας μηχανής που σταμάτησε να δουλεύει και είναι άχρηστο.

Τέτοιους ανθρώπους ονειρευόμαστε να φτιάξουμε;

Μάλλον όχι.

Κλείνοντας πιστεύω ότι το σχολείο πρέπει να είναι ανοιχτό για τους μαθητές αλλά και για την κοινωνία. Θα μπορούσε να συνεχίζει το πρόγραμμά του και μετά τη λήξη των μαθημάτων με ποικίλες δραστηριότητες, τις οποίες θα μπορούν να επιλέγουν προαιρετικά και σε εθελοντική βάση τα παιδιά.

ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΟΔΩΡΟΣ: (Από Ανεξάρτητη Παρέμβαση Συλλόγου «Η Αθηνά»)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες επειδή πολλά λέγονται για το αιτηματολόγιο της ΔΟΕ αλλά και για τους αγώνες τους υποτιθέμενους της ΑΔΕΔΥ, να θυμίσω το εξής. Ότι το νέο μισθολόγιο δεν αποσυνδέεται από τις νέες ασφαλιστικές διατάξεις που προωθούνται και δεύτερον δεν αποσυνδέεται από τις συζητήσεις που έχουν ήδη ξεκινήσει με το γνωστό παζάρεμα του Χριστοδουλάκη και του νέου μισθολογίου.

Και μεγάλες ευθύνες σ' αυτό το σημείο έχει η υποταγμένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία των παρατάξεων ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, που επαναβεβαίωσε σχεδόν σε όλα τα γενικά συμβόλαια της ΑΔΕΔΥ και προσάρμοσε τα αιτήματα της στα δεδομένα που πλάσαρε ο Υπουργός Χριστοδουλάκης, με αποτέλεσμα να θεωρείται σχεδόν αυτονόητο ότι δεν θα υπάρχει ενσωμάτωση των βασικών, γενικών και κλαδικών επιδομάτων στους βασικούς μισθούς με αποτέλεσμα να θεωρείται σχεδόν αυτονόητο, ότι θα υπάρξουν οι ειδικοί λογαριασμοί που τόσο πολύ κόπτονται και θέλουν την κατάργηση τους και το δεδομένο ποιο είναι συνάδελφοι και συναδέλφισσες; Ότι γίνεται μία πριμοδότηση στα στενά δημοσιονομικά δεδομένα που επιβάλλει η Κυβέρνηση και η Ευρωπαϊκή Ενωση.

Χαρακτηριστικό δε, των αγωνιστικών προθέσεων της ΑΔΕΔΥ γιατί όλη αυτή την περίοδο η ΔΟΕ, λειτουργούσε παρακολουθητικά των εξελίξεων. Καθόταν σε μία γωνία, έβλεπε τις κινήσεις της ΑΔΕΔΥ και αυτή αφουγκραζόταν μόνο, χωρίς να προβαίνει σε κινήσεις και σε απεργιακές κινητοποιήσεις τέτοιες που θα είχαν συγκεκριμένα αιτήματα.

Και το πιο ουσιαστικό αίτημα, τουλάχιστον την προηγούμενη περίοδο ήταν αυτό που έβγαλε το 31° Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ: ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στον βασικό μισθό, γενικών και κλαδικών χωρίς την ύπαρξη ειδικών λογαριασμών.

Δύο, η διαμόρφωση των νέων αντιασφαλιστικών σχεδίων και ρυθμίσεων, συνάδελφοι και συναδέλφισσες συνεχίζεται και συνεχίζεται στην σκιά της Εαρινής Συνόδου Κορυφής με την αποσύνδεση των συντάξεων από τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων.

Συγκεκριμένα, σε σχετικό σχέδιο νόμου που η ονομασία του είναι «των συντάξεων του δημοσίου και άλλες διατάξεις» το οποίο συνυπογράφουν οι Υπουργοί Οικονομίας Χριστοδουλάκης και Εργασίας Ρέππας, προωθείται η περαιτέρω αποσύνδεση των καταβαλλόμενων συντάξεων από τους μισθούς των εν ενεργεία δημοσίων υπαλλήλων, επιχειρείται η παραγραφή συνταξιοδοτικών αξιώσεων των εργαζομένων και προβλέπεται εφεξής ότι το ύψος των συντάξεωχίθα καθορίζεται με μια απλή Υπουργική Απόφαση και όχι από τις δαπάνες συντάξεων του προϋπολογισμού που αποτελούν αντικείμενο συλλογικών διαπραγματεύσεων και διεκδικήσεων.

Πιο εξειδικευμένα, με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 1, της παραγράφου 4, το οποίο είναι στο σχέδιο νόμου, καταργούνται οι σχετικές συνταξιοδοτικές διατάξεις που συνδέουν την αύξηση ή την αναπροσαρμογή των συντάξεων με βάση τις όποιες μισθολογικές αυξήσεις των εν ενεργεία δημοσίων υπαλλήλων.

Στο σημείο αυτό συνάδελφοι και συναδέλφισσες, να τονιστεί το εξής, ότι με τις διατάξεις του νέου αντιασφαλιστικού νόμου 3029 του 2002, της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, επήλθε ριζική μεταβολή στον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων του δημοσίου καθώς ορίζεται ότι υπολογίζονται με βάση τον μέσο όρο των αποδοχών της τελευταίας 5ετίας, αντί των αποδοχών του χρόνου εξόδου από την υπηρεσία.

Σαφώς και είναι όλα υποχρεωτικά, αυτά που λέγονται από την συνδικαλιστική γραφειοκρατία των ΠΑΣΚ, ΔΑΚΕ και όχι μόνο υποκριτικά, αλλά αυθαιρετούν. Αυθαιρετούν όπως το έκαναν και με το επίδομα των 176€, απέναντι στους συναδέλφους είτε τους στενά εντασσόμενους κομματικούς συναδέλφους, είτε στον ευρύτερο περίγυρο συναδέλφων.

Ακούστηκε χθες για ισχνές μειοψηφίες. Ακούστηκαν πολλά, εμείς σαν Ανεξάρτητες Αυτόνομες Αγωνιστικές Ριζοσπαστικές Κινήσεις - Παρεμβάσεις - Συσπειρώσεις συνάδελφοι και συναδέλφισσες, υπάρχουμε και αναπτυσσόμαστε πέρα και έξω από τα πλαίσια των εφικτών αιτημάτων που εισηγούνται και προσαρμόζουν τόσο σε επίπεδο συνδικαλιστικό όσο και σε επίπεδο πολιτικό ή ΑΔΕΔΥ ή ΔΟΕ. Υπάρχουμε και αναπτυσσόμαστε στους δρόμους των διεκδικητικών και κοινωνικών αγώνων, στον οριζόντιο συντονισμό των συλλόγων.... για δημοκρατικές διαδικασίες στις σχολικές τάξεις και στους συλλόγους διδασκόντων....Είμαστε μια μικρή μειοψηφία σ' αυτό το Συνέδριο, αλλά πλειοψηφία στις καρδιές και στις συνειδήσεις των εργαζομένων που βλέπουν την σύγκρουση με την πολιτική και οικονομική εξουσία όχι φαινακισμενα και κατακερματισμένα στον στενό κορσέ του κυβερνητικού, κομματικού, κρατικού συνδικαλισμού. Ναι είμαστε μια μικρή συνειδητή μειοψηφία σ' αυτό το Συνέδριο, γιατί οι αγώνες μας δεν αποτελούν σταθμό άφιξης σε αυτή την κοινωνία, αλλά αφετηρία για την ανάπτυξη ενός αυτόνομου, ανεξάρτητου, ταξικού, συνδικαλιστικού κινήματος, για μια άλλη κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα δόμηση και αναγέννηση.

Μια μικρή μειοψηφία η οποία δεν κρατάει ίσες απο-

στάσει μεταξύ εξουσιαστών και εξουσιαζόμενων. Μεταξύ εκμεταλλευτών και εκμεταλλευόμενων, καταπιεστών και καταπιεζόμενων. Και το δίλημμα είναι σαφές, πρέπει να επιλέξεις, συνάδελφοι, ή θα είμαστε υπήκοοι ή αντιστεκόμενοι. Ή θα είμαστε με τους Διευθυντές, Προϊσταμένους, Αξιολογητές ή με τους Διευθυνόμενους, απλούς Εργαζόμενους, συνειδητούς Εργαζόμενους συναδέλφους. Ευχαριστώ πολύ.

ΘΩΜΑΣ ΠΕΤΡΟΣ: (Από Κινήσεις - Παρεμβάσεις - Συσπειρώσεις Συλλόγου «Σωκράτης»)

Η εισήγηση της Ομοσπονδίας στην αρχή της μίλησε για έναν δασκαλογέννητο θεσμό. Παραπλανά ο εισηγητής το ακροατήριο. Ο θεσμός γεννήθηκε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση με το όνομα «φύλαξη». Εκεί έκανε τα πρώτα του βήματα και όταν το Συνέδριο της ΚΕΔΚΕ στην Πιερία το 1991 έβαλε το ζήτημα της διεύρυνσής τους ακόμα παραπέρα και της καλύτερης οργάνωσής του κατόπιν απαιτήσεων των οργανώσεων της εργοδοσίας τότε μέσα στους Δήμους βρέθηκαν να ασχολούνται με τα παιδιά άνθρωποι άσχετοι εντελώς με αυτά.

Από εκεί κάπου μπήκε το θέμα της σχολειοποίησης της φύλαξης. Γιατί για σχολειοποίηση της φύλαξης πρόκειται. Από τότε πέρασε πολλούς δρόμους, έγινε δημιουργική απασχόληση, έγινε διευρυμένο ωράριο και σήμερα πάει να γίνει ολοήμερο. Αποτέλεσμα όλων αυτών: Ο κλάδος ο δικός μας, το δασκαλικό Κίνημα με την αφέλεια του, να γίνει δεκανίκι των εργοδοτικών οργανώσεων που είχαν βάλει σα στόχο την κατάργηση του συγκεκριμένου και σταθερού ωραρίου των εργαζομένων.

Αφετέρου δε πέτυχε την κινηματοποίηση των παιδιών του ολοήμερου και τελευταία επιχειρεί ένα πάντρεμα ολοήμερου διαθεματικής και ευέλικτης ζώνης για να πετύχει και τον απόλυτο ιδεολογικό έλεγχο της λειτουργίας του, ελέγχοντας με αυτόν τον τρόπο την ελεύθερη δραστηριότητα των δασκάλων μέσα στα σχολεία και κατευθύνοντας την σε συγκεκριμένη θεματολογία και κυρίως με ελεγχόμενο τρόπο. Ευχαριστώ.

ΚΑΒΑΚΛΗΣ ΛΟΥΚΑΣ: (Από Κινήσεις - Παρεμβάσεις - Συσπειρώσεις Συλλόγου «Αριστοτέλης»)

Νομίζω πραγματικά ότι είναι κρίμα και για κάποιο λόγο θα πρέπει το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. να υποβάλει πραγματικά μια μήνυση εκ μέρους των 559 αντιπροσώπων σ' αυτή τη Γενική Συνέλευση του κλάδου στην εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ.

Είναι σαν να είσαι και μία ταινία και ξαφνικά κάποιος να σου προσφέρει το τέλος. Και δυστυχώς, δυστυχώς συνάδελφοι, δεν είναι του Λαμπράκη σχέδιο για να μας υποδείξει ποιους θα ψηφίσουμε.

Δυστυχώς, αντί λοιπόν να ασχολούνται με το Συνέδριο της Δ.Ο.Ε. για ποια προβλήματα της εκπαίδευσης έχουν ν' αντιμετωπίσουν, μας κάνουν ένα άλλο είδους σκανδαλοθηρικό περιοδικό, ένα περιοδικό που επειδή δεν έχει να βγάλει αυτά που βγάζουν στα πρωτοσέλιδα οι υπόλοιποι, έχει μόνο να πουλήσει ονόματα.

Κι αυτό είναι η δημοσιότητα που επιδιώκουμε όλα αυτά τα χρόνια και οι συνεντεύξεις που δίνουν κατά καιρούς τα στελέχη της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, ζήτω που καήκαμε. Γιατί κι οι προηγούμενοι συνάδελφοι απ' αυτό το βήμα διαβάσανε αποσπάσματα κακών συνεντεύξεων συναδέλφων, από το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. Το μόνο που είχαν να διαβάσουν ήταν τα σημεία εκείνα που συμφωνούσαν με την εκάστοτε κυβερνητική πολιτική.

Ρώτησε ο φίλος ο Νικόλας προηγουμένως, από το Ηράκλειο, τι είναι αυτό που μας ενώνει και τι είναι αυτό που μας χωρίζει. Και υποσχέθηκα στο Νίκο ότι από αυτό το βήμα θα του πω τι είναι αυτό που μας ενώνει και αυτό που μας χωρίζει.

Κατ' αρχήν αυτό που μας ενώνει είναι το ίδιο επάγγελμα. Είναι η αγωνία της τάξης, είναι τα παιδιά. Υπάρχουν όμως πολλά πράγματα που μας χωρίζουν Νίκο κι αυτό να το ξέρουμε. Ξέρεις τι μας χωρίζει; Μας χωρίζει πρώτα και κύρια ότι όταν δοθήκανε οι 100.000 αύξηση στους διευθυντές, το κομμάτι αυτό της Δ.Ο.Ε. πανηγύριζε Νίκο, την ίδια ακριβώς στιγμή που ο εκπαιδευτικός δεν πήρε ούτε μια δραχμή στην τσέπη του.

Δεύτερον, τι είναι αυτό που μας ενώνει και τι μας χωρίζει. Είναι το ίδιο κομμάτι που χώρισε τους εκπαιδευτικούς σε κατηγορίες. Αν διοριστήκανε πριν το '82, πριν το '92, πριν το 2002 και δεν ξέρω εγώ ποιες άλλες, αποδεχόμενοι στην ουσία να κουβεντιάσει μαζί με τον Ρέππα πάνω στη φλόγα του ασφαλιστικού κινήματος. Ναι ή όχι;

Τι είναι αυτό που μας ενώνει και τι είναι αυτό που μας χωρίζει; Δεν βρεθήκαμε όλοι μαζί στους δρόμους, όλοι στους δρόμους ήμασταν στο αντιπολεμικό κίνημα. Εγώ ρωτάω, το πανό της Δ.Ο.Ε. στην Αθήνα ξέρεις που ήταν, φίλε Νίκο; Πουθενά. Το μαζέψανε πάρα-πάρα πολύ γρήγορα. Ξέρετε γιατί; Γιατί μπροστά στους χιλιάδες, σ' αυτούς που βουλιάζουν τις πλατείες και τους δρόμους, οι άνθρωποι αυτοί δεν είχαν να παίξουν κάποιο ρόλο.

Σου στείλανε κανένα χαρτί στο σχολείο τι πρέπει να κάνεις για αντιπολεμική κίνηση; Σου έχουν στείλει δεκάδες χαρτιά για το τι πρέπει να κάνεις με τον τάδε νόμο, το τάδε διάταγμα κ.ο.κ. Ή δεν είναι έτσι Νίκο; Αλλά γι' αυτό δεν βρέθηκαν να έχουν ούτε μια παιδαγωγική πρόταση, θα μου πεις «ποιοι» και ξέρεις πολύ καλά τι εννοώ στο «ποιοι».

Ξέρεις τι είναι αυτό που μας ενώνει και τι είναι αυτό που μας χωρίζει; Ότι εσύ αύριο θα είσαι στην τάξη σου και πάρα-πάρα πολλοί από εδώ μέσα, αντί να είναι στο χνώτο των παιδιών θα είναι πίσω από γραφείο -διεύθυνσης, προϊσταμένου, σχολικού συμβούλου, Υπουργείο Παιδεί-

ας ή δεν ξέρω εγώ που αλλού. Αυτό μας ενώνει και μας χωρίζει φίλε Νίκο.

Τι είναι αυτό που μας ενώνει και τι είναι αυτό που μας χωρίζει; Αυτό που είπε ο Θανάσης ο Γκούμας προηγουμένως, οι νέες ιδέες στο συνδικαλιστικό κίνημα. Γιατί νέες ιδέες ναι, έχουμε. Οι ιδέες μας δεν σταματάνε φυσικά, ούτε στην πάλαι ποτέ Σοβιετία που κατάρρευσε, ούτε σταματάνε. Ο κόσμος εξελίσσεται.

Το ερώτημα είναι τι λανσάρεται για νέο. Λανσάρεται για νέο να πουληθεί η εκπαίδευση σαν εμπόρευμα, μετοχή αλλά Νεονάκη; Όχι. Λανσάρεται σαν νέο όμως να γίνει η εκπαίδευση η ίδια επιχείρηση; Μήπως, μήπως ρωτάω φίλε Θανάση, σ' αυτό που διάβασες για το ολοήμερο σχολείο στο τέλος λέει ή δε λέει ότι όταν το 2006 τελειώσει το Γ' Κοινοτικό Πακέτο Στήριξης, τότε οι γονείς, οι τοπικές κοινωνίες, οι διευθυντές - σαν μάνατζερ της επιχείρησης - πρέπει να φροντίσουν τα οικονομικά αυτού του σχολείου, ή λέω ψέματα Θανάση;

Αυτές δεν είναι νέες ιδέες. Είναι ιδέες που ανατρέψαμε - να μου επιτρέψετε τον πληθυντικό, οι παλιότεροι από μας, ορισμένοι κάθονται κι εδώ πέρα, σ' αυτά τα έδρανα, δίπλα σου και τις ξεχάσανε στην πορεία, αν δεν κάνω λάθος.

Τι είναι αυτό που μας ενώνει και τι είναι αυτό που μας χωρίζει; Φυσικά σύντροφοι της Αριστεράς αυτό που μας χωρίζει είναι μια αντιπαράθεση σ' αυτό το στυλ, ποιος είναι πιο πολύ αγωνιστής. Εγώ ρωτάω λοιπόν. Αγωνιστής είναι αυτός όχι ο οποίος ξεπουλάει κάτι σε μια θέση, για να γίνει κάτι; Αγωνιστής είναι αυτός, ο πολύ ανώνυμος, που βρέθηκε στη Χαλκιδική, στη θεσσαλονίκη κι έφαγε το δακρυγόνο, χωρίς να το διαπραγματευτεί, χωρίς μετά αύριο να έρθει να το εξαργυρώσει. Ούτε να το εξαργυρώσει σε θέση εδώ πέρα και πολύ παραπάνω, χωρίς να το εξαργυρώσει σε συγκυβερνήσεις. Αυτό να προσέξετε σύντροφοι.

Και να το πω έτσι. Με μας, δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε μεταξύ μας, αγαπητοί σύντροφοι της Αριστεράς, ούτε με τον Μπερστάιν, ούτε με τον Μαρξ - ο Μαρξ έλεγε π.χ. για τα προγράμματα και την κίνηση, για να ξεχνιόμαστε.

Τι είναι αυτό που μας ενώνει; Αν θα βρεθούμε όλοι όχι στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων αλλά στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου κι εκεί ανοιχτά να μπορεί κάποιος από τους τρεις μας να αλλάξει θέση κι εμείς αυτό το εννοούμε καθαρά. Ότι εμείς θα είμαστε εκεί όχι που τα όνειρα θα είναι εφιάλτες, εκεί που τα όνειρα θα είναι παιδαγωγικά ποιήματα.

Εκεί που το κάθε βήμα πραγματικό δεν είναι για να σκύβουμε, Αργύρη, όταν θα πέφτουν οι σφαίρες του πολυβόλου, αλλά για να απογειωνόμαστε για το νέο παιδαγωγικό ποίημα, τους νέους στίχους της εποχής μας, το νέο, κοινωνικό, απελευθερωτικό όραμα. Εκεί θέλω να είμαστε όλοι και οι 559. Ας είμαστε μια φορά. Ευχαριστώ πολύ.

ΚΑΝΔΗΛΩΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ: (Από Κινήσεις - Παρεμβάσεις - Συσπειρώσεις Συλλόγου «Δελμούζος» Αναι. Αττικής)

Τα ειδικά χαρακτηριστικά του καπιταλισμού δεν είναι πια μόνο η συσσώρευση τούτου, αλλά ο συνεχής μετασχηματισμός της παραγωγικής διαδικασίας. Δηλαδή η συνεχής αύξηση του προϊόντος με την παράλληλη μείωση του κόστους.

Συνάδελφοι, εμείς, οι ζωές μας και η ποιότητα τους, είμαστε αυτό το κόστος που πρέπει να μειωθεί. Το προϊόν που αυξάνεται είναι το ολοήμερο, η ευέλικτη ζώνη, η αύξηση του ωραρίου μας και η αξιολόγηση που έρχεται.

Στη συγκεκριμένη συγκυρία, ακόμη κι αν δεν τον βλέπουμε όλοι μας, γιατί αυτό είναι έντεχνα κρυμμένο πίσω από μειωμένες παρακρατήσεις φόρων, υποτιθέμενες φοροαπαλλαγές, υποσχέσεις για νέα ενιαία μισθολόγια και ψίχουλα 176,00€, το νιώθουμε: ο μισθός και η οικονομική μας θέση συρρικνώνονται, ενώ το ωράριο και οι εργασιακές απαιτήσεις διευρύνονται.

Βρισκόμαστε ίσως στο κρισιμότερο σταυροδρόμι, όσων αλλαγών η νεοφιλελεύθερη πολιτική τόσο σε ευρωπαϊκό επίπεδο όσο και οι εκφραστές της στην πατρίδα μας, στοχεύουν να πραγματώσουν στο χώρο μας. Το θεσμικό πλαίσιο έχει με ελάχιστες εξαιρέσεις διαμορφωθεί, η νέα ιεραρχημένη γραφειοκρατική πυραμίδα έχει ήδη στελεχωθεί και καραδοκεί.

Οι στόχοι αυτής της πολιτικής στην εκπαίδευση είναι ίδιοι με εκείνους που δίνουν τις κατευθυντήριες θέσεις στους τομείς της οικονομίας και της κοινωνικής πρόνοιας. Περιλαμβάνουν εντυπωσιακή επέκταση αυτού του γοητευτικού μύθου της ελεύθερης αγοράς, με αυξημένη κρατική επιτήρηση, τον περιορισμό των προσδοκιών των ανθρώπων για οικονομική ασφάλεια και τέλος την επιβολή πειθαρχίας στην εκπαίδευση, στην κουλτούρα και στο σώμα μας, τύπου ιδιωτικής επιχείρησης.

Ακριβώς εδώ εντοπίζεται ένα πρόβλημα που η επίλυση του φαντάζει ιδιαίτερα δύσκολη για τους κρατούντες. Τις συνέπειες διοίκησης νοσοκομείων και κλινικών από μάνατζερ τις γευόμαστε ήδη. Τώρα καλούμαστε να ζήσουμε τους μάνατζερ στα πανεπιστήμια, λύκεια, γυμνάσια και δημοτικά σχολεία. Εδώ διαμορφώνεται το κρίσιμο στοίχημα, θα μπορέσει το νεοπαγές σύστημα να μεταλλάξει τους πρώην δασκάλους και νυν διευθυντές σε μάνατζερ;

Αν κρίνει κανείς από την πετυχημένη μετάλλαξη των γραφειοκομματικών μας συνδικαλιστών, που τόσα χρόνια λειτουργούν πετυχημένα σαν μάνατζερ των προσωπικών και κομματικών τους συμφερόντων, μπορεί και να μην είναι ακατόρθωτο. Οι Κουτσούκος, Πρωτόπαπας, Βεντήρης και Σχοιναράκη, αποτελούν τα φωτεινά τους πρότυπα.

Συνάδελφοι, περιδιαβαίνοντας μετά από πέντε χρόνια απουσίας τα σχολεία στην περιοχή μας, βίωσα και γεύτηκα με θλίψη, σαν σκηνές από ταινία προσεχώς, τη νέα εικόνα που ζούμε και θα ζήσουμε. Η αδελφικότητα, η συ-

ντροφική αλληλεγγύη και η συναδελφικότητα που δίεπαν την πλειοψηφία των σχολείων μας και το σύλλογο διδασκόντων τους και που σαν κυματοθραύστης αντιμετώπιζαν κι έδιναν λύσεις σε κάθε πρόβλημα, έχουν πια διαρραγεί. Φόβος, σιωπή, τρόμος για το μέλλον, περιχαράκωση κι αντιπαλότητα είναι αυτά που τις έχουν αντικαταστήσει. Διευθυντές και διοίκηση από μια, δάσκαλοι, αναπληρωτές και ωρομίσθιοι από την άλλη.

Η νέα κατάσταση θα έχει σε γενικές γραμμές το παρακάτω σχήμα: ενώ οι διευθυντές θα έχουν περισσότερη εξουσία υποτίθεται, λόγω της επικράτησης της νεοσυντηρητικής πολιτικής, «εξαναγκάζονται» όλο και περισσότερο να επιδείξουν επιδόσεις με βάση ένα κεντρικά προσδιορισμένο αναλυτικό σχολικό πρόγραμμα.

Κι εμείς, οι δάσκαλοι της ζωντανής εκπαίδευσης, που παρατηρούμε, αντιλαμβανόμαστε κι αντιμετωπίζουμε όλα αυτά, δεν παύουμε να πιστεύουμε ότι η βιώσιμη πολιτική και πολιτισμική μας αλλαγή είναι αδύνατη χωρίς την ελπίδα μιας καλύτερης κοινωνίας, που μπορούμε σε γενικές γραμμές έστω σαν περίγραμμα να την φανταστούμε.

Αυτή μας δίνει το κουράγιο να τα αντιπαλεύουμε στην καθημερινή σχολική μας πράξη, αυτή κι οι ζωγραφιές των παιδιών μας στα αντιπολεμικά μας project, project όχι της ευέλικτης, αλλά της προσωπικής μ ας σχολικής ζώνης. Πόσοι από τις ηγεσίες της Δ.Ο.Ε. διαθέτουν χώρο και χρόνο της ζωής τους για να τους απασχολήσει κάτι τέτοιο;

Συνάδελφοι, πρέπει να απαιτήσουμε μια δημοκρατία πληρέστερη και πλουσιότερη. Δε νιώθουμε την ανάγκη για να έναν κόσμο όπως αυτός εδώ, που ασκεί βία σε κάθε μας άποψη. Νιώθουμε την ανάγκη για έναν διαφορετικό κόσμο, που θα μπορούσε να αλλάξει μέσα από τις ίδιες μας τις αλλαγές. Έναν κόσμο που δεν θα σημαίνει την αποβλάκωση μας από τα μέσα ενημέρωσης, που δεν θα είναι ένας κόσμος εγκλωβισμού των υπάρξεων μας.

Διασυρόμεθα, διαμπομπευόμεθα και χάνουμε στα ζάρια. Μα τίποτα δεν μας εμποδίζει να σηκωθούμε να σαλπάρουμε, σαν τους καλούς μας στοχασμούς και να ξεφύγουμε, να ξεχυθούμε στα κύματα που μας προσμένουν. Ευχαριστώ.

ΚΥΠΡΑΙΟΣ ΜΑΝΟΛΗΣ: (Από Ένωση Εργαζομένων Πάτρας)

Είναι μια χούφτα ληστές και είμαστε 6 δισεκατομμύρια. Είναι ένα σύνθημα που συναρπάζει απ' άκρη σε άκρη τον πλανήτη. Το δικό μας πλανητικό χωριό αυτήν τη στιγμή δέχεται μια βάναυση επίθεση, το «σοκ και δέος». Βομβαρδίζουν αμάχους, καταληστεύουν τον πλούτο των λαών κι εμείς τους παραχωρούμε βάσεις και αεροδρόμια. Αυτός είναι ο εκσυγχρονισμός.

Οι πολυεθνικές, το G8 και 200 ληστές είναι αυτοί που κανονίζουν το μέλλον το δικό μας, των παιδιών μας και του πλανήτη μας. Έξω από κάθε νόμιμη διαδικασία βομβαρδίζουν λαούς κάνοντας ολόκληρες χώρες στρατόπεδα συγκέντρωσης και πέρα απ' αυτό δεν ακούγεται κιχ από κανέναν.

Για να έρθω και στα δικά μας. Ο εκσυγχρονισμός και ο γραικυλισμός έχουν ταυτιστεί δίνοντας τις βάσεις, κατά τη δικιά μου άποψη. Στα πεπραγμένα είχε η ΠΑΣΚ 5, μοιραστήκανε 3:2, δικό τους το κουμάντο. Τώρα μας νοιάζει γιατί δεν κάνανε οι άλλοι καλά τη δουλειά τους; Εδώ ήταν, να την κάνανε αυτοί για όλους.

Περνάω στο φλέγον ζήτημα κατά την άποψη μας, που είναι η πρόταση της Δ.Ο.Ε. για τους διευθυντές και τους δασκάλους, θέλω επισήμως να ακούσω πόσοι είναι διευθυντές εδώ και θα πω γιατί. Δεν μπορεί - γιατί στο δικό μου νομό το βιώνω και ας με διαψεύσουν - οι απεργοσπάστες να ανταμείβονται, οι διευθυντές απεργοσπάστες, να ανταμείβονται με 2 ώρες δουλειά - θρησκευτικά, Εμείς κι ο κόσμος - κι εμείς να τρώμε όλη τη δουλειά μέσα στα σχολεία και να μην έχει πρόταση η Ομοσπονδία για μας. Για το ολοήμερο, το διαθεματικό κι όλα αυτά.

Τι να μας πούνε συνάδελφοι; Ένα φουρνάκι, ένα ψυγείο, ένα βίντεο πίσω από τη σκάλα, σκονισμένη η τάξη και μέσα εκεί τρώνε τα παιδιά. Αυτό το ολοήμερο τους το χαρίζουμε. Ευέλικτες είναι οι εργασιακές σχέσεις, με τις οποίες καταφέρανε να κάνουν τον κόσμο ωρομίσθιο, αλλά η ΑΔΕΔΥ να μην τους δέχεται κι εδώ να ψηφίσουμε. Αυτοί δεν τα κάνανε; Εγώ τα έκανα;

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι χρειάζεται ένας πανεθνικός ξεσηκωμός σε όλα τα επίπεδα. Καταληστεύσαμε τα χρήματα του κόσμου στο Χρηματιστήριο, οι Νεονάκηδες, οι Μανικές και τα πήγανε εκεί που ξέρανε.

Από εκεί και πέρα εμείς έχουμε ανάγκη από ένα σχολείο που να αντιμάχεται το σχολείο της αγοράς και τις ιδιωτικοποιήσεις. Ένα σχολείο που να απαντάει στις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας κι όχι αυτό το χάρβαλο το οποίο έχουνε κάνει τώρα.

Για να μη φάω κι άλλο χρόνο, θέλω να πω και την τελική μας πρόταση. Ζητάμε, σαν Ένωση Εργαζομένων, και πιστεύω ακουμπάει όλο τον κόσμο, να γίνει στην προμετωπίδα εδώ της Ομοσπονδίας θέμα: 1) Άμεση εξίσωση διδακτικού ωραρίου Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Να το καταλάβουν καλά όλοι ότι είμαστε κι εμείς εργαζόμενοι και απαιτούμε τα ίδια δικαιώματα με τη Δευτεροβάθμια.

Ζητάμε 1.500,00€ βασικό μισθό μέσα ενσωματωμένα όλα, καθαρά, για τον πρωτοδιοριζόμενο. Να μην έχουμε καμιά εμπιστοσύνη στον υποταγμένο Συνδικαλισμό και να προσπαθήσουμε όλοι μαζί ενωμένοι να δώσουμε απαντήσεις σ' αυτά τα ζητήματα που μας καίνε.

Και τελειώνω. Αν θέλουμε να είμαστε σοβαροί, όπως λένε κάποιοι, και κόβονται για τη σοβαρότητα, για να μην ονομαστεί η 73η Γενική Συνέλευση του κλάδου, Διδασκαλική Ομοσπονδία του κλάδου, σε Διευθυντική Ομοσπονδία του κλάδου, να προσέξουν τους δασκάλους. Ευχαριστώ.

ΛΙΑΜΠΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ: (Από Κινήσεις - Παρεμβάσεις - Συσπειρώσεις)

Καλό είναι, επειδή ζούμε ένα παρατεταμένο θέατρο σκιών σε τούτη εδώ την αίθουσα, να επιχειρήσουμε, όταν μπορούμε και όσο μπορούμε να το περιορίζουμε. Ένα σχόλιο κατ' αρχήν. Αριθμητικό δεδομένο, την τελευταία 2ετία τα πεπραγμένα της οποίας κρίνουμε, όλες οι αποφάσεις, όλες πλην 3, πάρθηκαν με πλειοψηφία 9:2. Ως εκ τούτου ερώτηση: ποια πεπραγμένα καταψηφίζει η ΠΑΣΚ;

Ερώτηση δεύτερη: ποιας επιτυχίας πιστώνεται η ΔΑΚΕ; Από τις 125 οι 122 είναι από κοινού, οι 3 μόνο δεν είναι. Είναι 9:2. Προς γνώση, συμμόρφωση και προβληματισμό.

Πριν σταθούμε στα επιμέρους της συνδικαλιστικής κριτικής, τα 176,00€, 24ωρη απεργία -έγινε καλά, δεν έγινε - καλά είναι να έχουμε κατ' αρχήν στο νου μας το συνολικό συνδικαλιστικό σκηνικό. Εξηγούμαι, δηλαδή όλα αυτά τα οποία κουβεντιάζουμε σε ποιο συνδικαλιστικό πλαίσιο εντάσσονται μέσα; Δηλαδή ποια είναι η ρώτα του συνδικάτου ένα και δεύτερον, ποιοι είναι αυτοί που απαρτίζουν και καθορίζουν τη ρώτα αυτή του συνδικάτου;

Τηλεγραφικά, το 1998 έχουμε τη ληξιαρχική πράξη θανάτου του συνδικάτου όπως το ξέραμε μέχρι τα τότε. Του συνδικάτου που οργάνωνε, αναδείκνυε, αγωνιζόταν, υπερασπιζόταν και διεκδικούσε και κατακτούσε τις αγωνίες και τα δίκια των εργαζομένων.

Το 1998, μετά το τελευταίο κοινωνικό σπάραγμα του ΑΣΕΠ, έξω από τα εξεταστικά, αυτό το πράγμα τελείωσε. Από το 1998 και μετά οι παρατάξεις, οι δυο μεγάλες παρατάξεις εγκατέλειψαν και τα τελευταία ψιμύθια. Δεν μιλάνε πια στο όνομα των αναγκών των εργαζομένων. Γιατί; Για να μην υπάρχει κανένα ρήγμα ούτως ώστε να βγαίνει η κοινωνία στο προσκήνιο. Αυτό φοβήθηκαν. Ξανά τον ΑΣΕΠ, να βγαίνει η κοινωνία στο προσκήνιο, με αποτέλεσμα από το 1998 και μετά η πολιτική του συνδικάτου να είναι η πολιτική του Υπουργείου.

Προκαλώ όλους σας, έναν προς έναν και μία προς μία ξεχωριστά. Πάρτε και φυλλομετρήστε Διδασκαλικά Βήματα. Ότι αποφάσεις παίρνονται εδώ τον Ιούνιο, από τον Ιούνιο του 1998, είναι η εκπαιδευτική πολιτική του Υπουργείου από τον Σεπτέμβρη της ίδιας χρονιάς.

Βέβαια, άμα πεις «σφάξε με πασά μου ν' αγιάσω» είναι καλό. Αυτός ο συνδικαλισμός σας αρμόζει, «σφάξε με πασά μου ν' αγιάσω». Κοιτάξτε να δείτε, αυτός ο νέος τύπου συνδικαλισμός, μακριά από τις κοινωνικές ανάγκες, είναι αυτός που οδηγεί στην αποστράτευση και την απομαζικοποίηση και των γενικών συνελεύσεων και του κλάδου. Γι' αυτό γυρίζουν οι συνάδελφοι την πλάτη. Γιατί; Γιατί αυτά που αρθρώνει ως λόγο διεκδικητικό το συνδικάτο είναι μακριά από τις πραγματικές, καθημερινές τους ανάγκες.

Αυτός όμως ο τύπος συνδικάτου, συνδικαλισμού, έχει ανάγκη και από έναν νέου τύπου συνδικαλιστή. Ποιος είναι αυτός ο νέου τύπου συνδικαλιστής; Χθες από το βήμα τούτο και οι δύο αιρετοί συναίνεσαν σε κάτι πάρα πολύ απλό. Μας είπαν ότι το 90% - κρατηθείτε - το 90% των στελεχών εκπαίδευσης είναι πρώην συνδικαλιστές και μάλιστα αυτά τα στελέχη εκπαίδευσης είναι προϊόν φαύλης διαδικασίας, είναι προϊόντα φαυλότητας.

Για να συνεχίσουν να υπάρχουν αυτοί στις θέσεις τους τι θα εξαργυρώσουν; Θα συνεχίσουν.... Πρώτο δεδομένο λοιπόν, η συνδικαλιστική δράση είναι εξαργυρώσιμη, εξαργυρώσιμη για θέση στελέχους εκπαίδευσης. Αυτός, όποιος επιλέγει για θέση εκπαίδευσης, τι πολιτική θα ακολουθήσει; Τι στάση θα κρατήσει; Τι υπηρεσίες θα προσφέρει για να ξανά υπάρξει; Να σας πω. Μ' αυτό το αποτέλεσμα θα έπρεπε να ήμασταν χαρούμενοι.

Ξέρετε τι σημαίνει; Το 90% των στελεχών εκπαίδευσης είναι τι; Είναι πρώην συνδικαλιστικά στελέχη. Άρα η αξιολόγηση, το καθηκοντολόγιο και όλα τα άλλα θα έπρεπε να μπλοκαριστούν στην πράξη και όχι να επικρατεί κλίμα ζόφου και φόβου και δέους στα σχολεία από τον περασμένο Σεπτέμβρη και οι διευθυντές και οι προϊστάμενοι να μιλάνε με όρους υπηρεσιακότητας, διοικητισμού και αυταρχισμού.

Θα έπρεπε να είστε οι πρώτοι που θα υπερασπίζεται όχι τις δικές μας αντιλήψεις, εσείς οι θεσμολάγνοι και οι θεσμοκράτες, τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε. και για την αξιολόγηση και για όλα τα άλλα ζητήματα. Αντ' αυτού γίνατε υπηρεσιακοί χαρτογιακάδες.

Κοιτάξτε να δείτε, δυο φορές έχουμε αυτό το πράγμα. Ο νέος τύπου συνδικαλισμός σημαίνει το εξής: ο αξιολογητής θα είναι και συνδικαλιστής. Ο συνδικαλιστής θα είναι και αξιολογητής και για πρώτη φορά στα ιστορικά δεδομένα, στα ιστορικά χρονικά θα έχουμε το εξής: εκπρόσωπος των εργαζομένων να είναι ο εκπρόσωπος των εργοδοτών. Σε δυο ιστορικές περιόδους, στην μεταξική δικτατορία και στην απριλιανή το είχαμε αυτό. Τώρα θα το καταστήσουμε σε καθεστώς δημοκρατικής νομιμότητας.

Μια κουβέντα. Όσο και να πιστεύετε ότι θα βάλετε την κοινωνία στο γύψο, αυτή δεν μανιπουλάρετε. Τα χείλη που σφυρίζουν το σκοπό του δίκιου, της αξιοπρέπειας και του αγώνα ολοένα και πληθαίνουν. Τα τείχη της Ιεριχούς τρίζουν, το μέλλον σας το φωνάζει: ερχόμαστε.

ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ: (Από Κινήσεις - Παρεμβάσεις - Συσπειρώσεις)

Αιχμή της αντιεκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης στο χώρο της πρωτοβάθμιας είναι το ολοήμερο σχολείο. Ξεκίνησε ως φύλαξη, έγινε ΔΑΜΕΓ, διευρυμένο ωράριο και κατέληξε να ονομάζεται ολοήμερο σχολείο. Εν τω μετα-

ξύ είχαμε και τα 28 πιλοτικά ολοήμερα, τα οποία ήταν να γίνουν 300 αλλά στο τέλος έμειναν ... 28.

Με βάση στοιχεία που προκύπτουν από πρόσφατη έρευνα του Ι.Ν.Ε. της Γ.Σ.Ε.Ε :

• **Μόνο το 6,4% των γονέων σταμάτησε το παιδί του από φροντιστήρια ξένων γλωσσών** και άλλες εξωσχολικές δραστηριότητες, επειδή αυτές τις καλύπτει το πρόγραμμα των ολοήμερων σχολείων. Ο Γκεσούλης δήλωνε όμως πριν από λίγες ημέρες στις εφημερίδες: «Το ολοήμερο σχολείο είναι η απάντηση που δίνει το Υπουργείο Παιδείας για την οικογένεια που η μητέρα εργάζεται, για την οικογένεια που δεν έχει το απαραίτητο εισόδημα να αγοράσει εκπαιδευτικό έργο....».

• **Ένα μεγάλο ποσοστό των γονέων (28,8%) θεωρεί ότι το ολοήμερο δεν λειτουργεί αποτελεσματικά.** Ως σημαντικά προβλήματα οι γονείς αναφέρουν την υγιεινή των σχολικών χώρων (46,1%), τα υλικά και τα παιδαγωγικά μέσα (41,8%), τη στενότητα του χώρου (38,5%), την προσθήκη νέων δραστηριοτήτων (36%), την υποχρεωτική παρουσία των παιδιών στο σχολείο (22,3%) και το ωράριο λειτουργίας (21,6%). Ειδικά για το τελευταίο το 55,8% των γονέων θεωρούν ότι το ωράριο λειτουργίας του ολοήμερου σχολείου είναι ανελαστικό.

• Τέλος **ένας στους τρεις γονείς διατυπώνει την άποψη ότι το ολοήμερο σχολείο επέδρασε αρνητικά στη διατροφή των παιδιών** (φαγητό προηγούμενης μέρας, φούρνοι μικροκυμάτων κ.λπ.).

• **Το 50% των παιδιών που συμμετέχουν στο ολοήμερο είναι μαθητές της Α' και της Β' τάξης.** Το αντίστοιχο ποσοστό για **τα παιδιά της Ε' και ΣΤ' τάξης είναι μόλις 5%.** Αυτό σημαίνει ότι τα παιδιά που μπορούν να επιστρέψουν μόνα τους στο σπίτι και δεν έχουν ανάγκη από άμεση επίβλεψη, αποφεύγουν το ολοήμερο.

«Ο εμπλουτισμός του προγράμματος απαιτεί επιμήκυνση του χρόνου εργασίας των σχολείων, ο οποίος **είναι καλό να συμπίπτει τουλάχιστον με το χρόνο εργασίας των γονέων»**, (Ολοήμερο Σχολείο - Λειτουργία και προοπτικές, Ο.Ε.Δ.Β. Έκδοση 2002, σελ. 36).

Συμπερασματικά:

Ο θεσμός του ολοήμερου σχολείου, αποτελούσε την κοινωνική «βιτρίνα» του νόμου 2525. Σήμερα, έξι χρόνια μετά, η σκληρή πραγματικότητα ανέτρεψε τις αρχικές προσδοκίες και πίσω από τις ρητορείες για τους «υψηλούς παιδαγωγικούς στόχους» και τα «νέα γνωστικά αντικείμενα» που «επιβάλλουν τη διεύρυνση του ωραρίου» μέχρι τις 4.00 (γιατί όχι και στο γυμνάσιο και το λύκειο άραγε;) αποκαλύφθηκε ο μόνος πραγματικός λόγος για την προώθηση του ολοήμερου: ***Το ολοήμερο σχολείο είναι το προϊόν ενός αμείλικτου κοινωνικού εκβιασμού που προκύπτει από τις νέες εργασιακές σχέσεις και τα ελαστικά ωράρια των εργαζόμενων γονιών. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε αυτό τον εκβιασμό αδιαφορώντας για το πραγματικό αδιέξοδο χιλιάδων εργαζόμενων γονέων, δεν είμαστε υποχρεωμένοι όμως να τον αποδεχτούμε σαν ένα «φυσικό φαινόμενο» ή σαν ένα ακόμα μονόδρομο.***

Οφείλουμε επομένως από θέση αρχής να τοποθετηθούμε με καθαρότητα:

1) ΟΧΙ στο ολοήμερο - παιδοφυλακτήριο, που προωθεί αντιπαιδαγωγικές αντιλήψεις και πρακτικές και καταστρατηγεί τις εργασιακές μας σχέσεις, που εξυπηρετεί και τις ελαστικές εργασιακές.

2) Υπεύθυνη για τη σημερινή πραγματικότητα είναι η πολιτική που προωθεί τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις και τα ευέλικτα ωράρια και έχει οδηγήσει τις οικογένειες των εργαζόμενων στο σημείο να μην έχουν χρόνο για τη φροντίδα των παιδιών τους. Γι' αυτό **απαιτείται συνολικός αγώνας για την ανατροπή αυτής της πολιτικής,** για μείωση του εργάσιμου χρόνου, ώστε το σχολείο να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των μαθητών. **Ο αγώνας για ένα άλλο σχολείο, δεν έχει μόνο εκπαιδευτικό χαρακτήρα, αφού πρέπει να συνδεθεί με τον αγώνα για μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους, για μειωμένα - σταθερά ωράρια, για άμεση μείωση των ωραρίων των εργαζόμενων γονιών.**

3) **Όσο κυριαρχεί η σημερινή κατάσταση** των ελαστικών εργασιακών σχέσεων και όσο το ΥΠΕΠΘ συνεχίζει την προώθηση του ολοήμερου - παιδοφυλακτήριου **δεν αδιαφορούμε** για την πραγματικότητα που βιώνουν χιλιάδες μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικοί, **αντίθετα διατυπώνουμε και διεκδικούμε θαρρετά τα αιτήματα μας:**

• **Σταθερό ωράριο για όλους τους εκπαιδευτικούς** σε ένα μόνο κύκλο (8-1.30 ή 12-4).

• **Οι γονείς να έχουν το δικαίωμα να παίρνουν τα παιδιά τους και νωρίτερα από τις 4 μ.μ.**

• **Διαμόρφωση κατάλληλων χώρων** στα σχολεία (αναγνωστήριο, εστιατόριο, εργαστήρια, κλπ.) αποκλειστικά με δημόσιες δαπάνες.

• **Γενναία χρηματοδότηση της δημόσιας εκπαίδευσης** ώστε να καλύπτονται οι αυξημένες ανάγκες. Όλες οι δαπάνες να είναι δημόσιες, ούτε ένα ευρώ από γονείς ή χορηγούς.

• **Σταθερές εργασιακές σχέσεις** για όλους τους εκπαιδευτικούς, όχι στην εργασιακή ομηρία της ωρομίσθιας. Πρόσληψη βοηθητικού προσωπικού.

• **Μείωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών** στα επίπεδα της Β/θμιας.

Με Βάση όλα τα παραπάνω, αγωνιζόμαστε:

• **Για ένα ενιαίο δημόσιο δωρεάν 12χρονο σχολείο για όλους,** χωρίς αξιολογικούς-εξεταστικούς φραγμούς.

• **Για ένα σχολείο της ανθρώπινης γνώσης,** της απελευθερωτικής προοπτικής, που θα χωρά όλα τα παιδιά, που θα δίνει κριτήρια στάσης ζωής, κριτικής σκέψης, ολόπλευρης προσωπικότητας.

• Για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.

ΠΑΖΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ:
(Από Κινήσεις-Παρεμβάσεις-Συσπειρώσεις)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, εμείς από τις Κινήσεις - Παρεμβάσεις - Συσπειρώσεις θεωρούμε, ότι το διεκδικητικό πλαίσιο του κλάδου, αλλά και κάθε συνδικάτου πρέπει να είναι αντίστοιχο κάθε φορά των αναγκών και των δικαιωμάτων των εργαζομένων που εκπροσωπεί και να μην έχει σχέση με τις επιδιώξεις της κάθε φορά εφαρμοζόμενης κυβερνητικής πολιτικής.

Γι' αυτό θεωρούμε, ότι το διεκδικητικό πλαίσιο του κλάδου πρέπει να παίρνει υπόψη τους αγώνες που έδωσε το εκπαιδευτικό κίνημα .... το '97 για αξιοπρεπείς μισθούς, το '98 για αξιοπρεπή εργασία και αυτούς τους αγώνες που δίνονται και θα δίνονται στο εξής κάθε μέρα στα σχολειά μας ενάντια στο νέο Επιθεωρητισμό, ενάντια στην αξιολόγηση , ενάντια στον αυταρχισμό. Με βάση την ιστορία του κινήματος μας ,αλλά και την αρχή ότι δεν ξεπουλάμε τα αιτήματα μας, προβάλλουμε τα πραγματικά αιτήματα και τις ανάγκες των εκπαιδευτικών και του δημόσιου σχολείου, ιδιαίτερα σήμερα που η κακόφημη μεταρρύθμιση και οι αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση έχουν φτάσει στη φάση της αντιδραστικής απογείωσης...ιδιαίτερα σήμερα που επιχειρείται να χειραγωγηθεί και να απαξιωθεί πλήρως ο εκπαιδευτικός, που ταυτόχρονα είναι και ο πιο κακοπληρωμένος δημόσιος υπάλληλος σε Ευρώπη και Ελλάδα.

Γι' αυτό κι εμείς στον προμετωπίδα των αγώνων μας δεν μπορούμε παρά να έχουμε ως δεδομένο, ότι θα παλέψουμε και παλεύουμε -ανεξάρτητα από τις αποφάσεις ενός τέτοιου Συνεδρίου, για ένα 12χρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο, θα παλέψουμε ενάντια στα ολοήμερα παιδο-φυλακτήρια, τα παιδο-φυλακτήρια που ελαστικοποιούν τις εργασιακές μας σχέσεις και δημιουργούν παιδιά της αντίληψης από τα 5 έως τις 5.

Είναι σίγουρο ότι στο κέντρο της προσοχής μας, στο κέντρο της πάλης μας έχουμε τους νόμους της κακόφημης μεταρρύθμισης, τους Νόμους: 2525 και 2640 και ανεξάρτητα αν επιμελώς αποκρύβετε αποφάσεις που πάρθηκαν, εμείς τους έχουμε στην προμετωπίδα και αγωνιζόμαστε να καταργηθούν οριστικά.

Είναι σίγουρο, ότι εμείς δεν θα αποδεχτούμε τα 60 παιδιά στην τάξη, όπως χθες ακούστηκε. Εμείς θα παλέψουμε για 20 παιδιά και μπορούμε και στην πράξη να το επιβάλλουμε. Είναι σίγουρο, ότι για μας ο Σύλλογος Διδασκόντων μπορεί και πρέπει να έχει τις πιο ουσιαστικές, τις πιο πολλαπλές και αποφασιστικές αρμοδιότητες, γι' αυτό και να ξέρετε, ότι τα καθηκοντολογία του επιθεωρητισμού, αυτού δηλαδή που επιβάλλεται με τις υπουργικές αποφάσεις για την αξιολόγηση και με τους σχολικούς κανονισμούς ούτε πρόκειται να τους αποδεχτούμε, ούτε πρόκειται να υπακούσουμε, θα τους επιστρέψουμε στους εμπνευστές τους, είτε τους βάλετε στο διεκδικητικό πλαίσιο, είτε όχι.

Να είστε σίγουροι, ότι από το Σεπτέμβρη ένα κίνημα μαζικής αντίστασης, απέναντι στις πιο χειρότερες μέρες που φαίνονται για τον κλάδο, θα γιγαντώσει και θα φουντώσει. Και σκεφτείτε αν και σεις, θα πρέπει να είστε μαζί μ' αυτό το κίνημα ή απέναντι του!

Εμείς πιστεύουμε ότι ο νόμος για την αξιολόγηση δεν μπορεί και δεν πρέπει να επιβληθεί, όχι γιατί είμαστε αιθεροβάμονες, δεν πρέπει να περάσει γιατί δεν ανταποκρίνεται ... δεν ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες. Δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες για μια εκπαίδευση που θα έχει στο κέντρο της την παιδαγωγική ελευθερία και τη δημοκρατία. Και αν σήμερα το ρεύμα που τάχα γκρέμισε -συγνώμη για το τάχα- ναι γκρέμισε τον επιθεωρητισμό το 1980, αν σήμερα τον ξαναφέρνει να είστε σίγουροι, ότι μ' αυτό το ρεύμα θα είμαστε απέναντι και θα συγκρουστούμε, είτε είναι συνδικαλιστικό ρεύμα, είτε είναι ρεύμα αξιολογητών και επιθεωρητών.

Εμείς στις Κινήσεις - Παρεμβάσεις - Συσπειρώσεις δεν κάνουμε εκπτώσεις, παλεύουμε και διεκδικούμε 1.300,00€ καθαρά για τον πρωτοδιόριστο, Με ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων και καμιά σύνδεση μισθού αξιολόγησης Δε θα ζητιανέψουμε επιδόματα ούτε για 100,00€, ούτε για 120,00€, ούτε για 176,00€, πόσο μάλλον που αυτά τα επιδόματα μας ανήκαν και υποκριτικά δεν τα ζητήσατε, όταν όλοι τα έπαιρναν, και ως Ομοσπονδία, αλλά και ως συνδικαλιστική παράταξη της Κυβέρνησης. Γνωρίζουμε πολύ καλά τις προθέσεις της κυβέρνησης για το τάχα νέο μισθολόγιο και θα δοθεί απάντηση με τους αγώνες και σε αυτούς τους αγώνες θα λογοδοτήσει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των ΔΟΕ - ΑΔΕΔΥ.

Εμείς παλεύουμε για γνήσιες συλλογικές διαπραγματεύσεις, διαπραγματεύσεις των αγωνιζόμενων κλάδων για ενιαία συλλογική σύμβαση σε όλη την εκπαίδευση. Διαπραγματεύσεις υπό την πίεση των αγώνων μας οι οποίες μπορούν να καταλήξουν και σε μια νίκη και για τους μισθούς και για τις συντάξιμες αποδοχές μας. θέλουμε αποδοχές συντάξιμες που να είναι ίσες με τον τελευταίο μισθό, θέλουμε σύνταξη στα 30 χρόνια ή στα 55 και όχι την κοροϊδία των ρυθμίσεων όπως αυτές έρχονται τους τελευταίους μήνες.

Εμείς στις Κινήσεις - Παρεμβάσεις - Συσπειρώσεις παλεύουμε και διεκδικούμε σταθερή δουλειά για όλους ενάντια στα ελαστικά συστήματα πρόσληψης. Μόνο κριτήριο για την πρόσληψη να είναι ο χρόνος λήψης του πτυχίου. Και βέβαια από το Σεπτέμβρη σημαντικές αψιμαχίες θα δοθούν για το ωράριο των εκπαιδευτικών. Ένα ωράριο που επιχειρείται να είναι από τις 07:00 μέχρι τις 4:00. Ε, λοιπόν, ακούστε το καλά, ο δάσκαλος ο οποίος θα τελειώνει το διδακτικό του ωράριο θα αποχωρεί από το σχολείο, ο δάσκαλος δε θα διδάσκει στα κενά του. Ο δάσκαλος θα δουλεύει ή από τις 08:00 μέχρι τις 13:30 ή από τις 12:00 μέχρι τις 4:00, το σχολείο δε θα γίνει Σούπερ Μάρκετ κυλιόμενων ωραρίων.

Επίσης στην προμετωπίδα όλων αυτών των αιτημάτων και για τη στήριξη του δημόσιου δωρεάν σχολείου πρέπει να έχουμε την αύξηση των δαπανών για την παιδεία. Όλα αυτά βέβαια δεν αποτελούν ένα διεκδικητικό πλαίσιο που μπορεί και πρέπει κάθε φορά να στηρίζει, .γενικώς τους αγώνες. Αποτελούν κυρίως ένα διεκδικητικό πλαίσιο που πρωτίστως θα ζυμώνεται στην πράξη και στην βάση των εκπαιδευτικών.για ένα κίνημα που χωρίς χρονοτριβή...από το Σεπτέμβρη κιόλας θα απαιτεί ....και το ζητάμε και μεις σήμερα απεργιακή απόφαση του συνεδρίου της ΔΟΕ για τις πρώτες μέρες του Σεπτέμβρη. Ένα κίνημα που θα πρέπει να αναπτυχθεί, να έχει προοπτική, να έχει αγωνιστική διάρκεια.

Οι Κινήσεις -Παρεμβάσεις -Συσπειρώσεις θεωρούμε ότι με αυτά τα αιτήματα(και γνωρίζοντας εκ των προτέρων τη στάση που θα κρατήσει ο υποταγμένος συνδικαλισμός) οι ζωντανές δυνάμεις στην εκπαίδευση μπορούν να δώσουν τη μάχη για μια νέα ανάταση του κινήματος,με ένα αξιόπιστο σχέδιο αγώνα που θα στηρίζεται στα δικαιώματα και τις ανάγκες των εκπαιδευτικών,θα οργανώνεται και θα ελέγχεται από τις Γενικές Συνελεύσεις και τις Επιτροπές Αγώνα και θα έχει στόχο την ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής κάθε εκδοχής.Σ' αυτή τη λογική μας οδηγεί η ίδια η πρόσφατη παράδοση του κινήματος, όπου όλες οι μεγάλες μάχες ..'97..ΑΣΕΠ..2525..., αντιπολεμική δράση στηρίχτηκαν στη βάση των εκπαιδευτικών και είχαν απέναντι τόσο την κυβερνητική πολιτική ,όσο και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Θεωρούμε, ότι αυτοί οι συλλογικοί αγώνες και η ανάπτυξη του ανεξαρτήτου μορφωτικού και συνδικαλιστικού ρεύματος των εκπαιδευτικών είναι ικανά στοιχεία να ανατρέψουν την κυβερνητική πολιτική όποιο χρώμα και αν φορέσει και να δείξουν, ότι το μέλλον για τον κόσμο της ζωντανής εκπαίδευσης μπορεί να είναι νικηφόρο.

Γιατί εμείς αθεράπευτα ρομαντικοί πιστεύουμε, ότι δεν υπάρχουν αδιάβατοι δρόμοι. Μπορούμε και πρέπει να νικήσουμε. Ευχαριστούμε.

ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΗΣ: (Από Ριζοσπαστική Παρέμβαση Εκπαιδευτικών Μαγνησίας)

Σε συνθήκες γενικευμένης ανέχειας ζει η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων. Αντίθετα οι επιχειρήσεις, οι δείκτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της κυρίαρχης πολιτικής του κεφαλαίου (είτε στη σοσιαλ-φιλελεύθερη είτε στη νεοφιλελεύθερη εκδοχή που ετοιμάζεται) ευημερούν. Επιτίθενται ξανά και ξανά στα εργατικά εισοδήματα τοπικά ή στα Βαλκάνια.

Οι απολύσεις, τα μικρά μεροκάματα, η ανεργία, το καθημερινό φαγητό, η υγεία, η παιδεία είναι οι καθημερινοί, μόνιμοι εφιάλτες της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Ούτε λόγος για πολιτισμό και ελεύθερο χρόνο. Τα αφεντικά δείχνουν τα δόντια τους. Μας θέλουν εργαζόμενους δούλους, χωρίς ωράρια, συλλογικούς μισθούς, ασφάλεια, σύνταξη. Δουλεία ήλιο με ήλιο κι ακόμα πιο πολύ. Μεσαιωνικές συνθήκες θέλει να επιβάλει η Ελληνική Προεδρία της Ε.Ε. για μια Ευρώπη των ευημερούντων πλουσίων και των δυστυχούντων εργαζομένων.

Είναι καιρός ο καθημερινός φόβος της εξαθλίωσης και εργασιακής ανασφάλειας να αλλάξει στρατόπεδο. Η Ευρώπη αυτές τις μέρες σαρωνόταν από απεργίες για το ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό. Οι ηγεσίες του συμβιβασμένου συνδικαλισμού, όμως, έχουν ήδη συμμαχήσει με τις κυβερνήσεις. Το πρόσφατο αντιπολεμικό κίνημα παρ' όλο που δεν κατάφερε να σταματήσει τον πόλεμο δημιούργησε νέες προϋποθέσεις. Οι διαδηλώσεις του μέλλοντος δεν θα εμπεριέχουν παρακάλια. Κανείς δεν περιμένει καρτερικά το ρόπαλο των ΜΑΤ.

Η παγκοσμιοποίηση του φόβου και του πόνου που επιδείξαν στο Ιράκ, γέννησε την παγκοσμιοποίηση της οργής. Δεν μεσολάβησε μόνο η αύξηση των θυμάτων μα πλήθυναν και τα αδιέξοδα παντού.

Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΟΤΙ ΑΦΗΣΕ ΟΡΘΙΟ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥΣ

Το νέο εργατικό κίνημα που απαιτείται, χωρίς αναθέσεις και ξεπουλημένες ηγεσίες, δεν θα έχει ήρωες πρότυπα. Ο δολοφονημένος Κάρλο Τζουλιάνι στη Γένοβα είναι και δική μας απώλεια. Απώλεια των εργατών και της νεολαίας όλου του κόσμου. Όλων αυτών που παράγουν τον κοινωνικό πλούτο και φυλακίζονται μέσα σε αποφάσεις που λαμβάνονται στις «κόκκινες ζώνες». Κλείνονται στα μπουντρούμια των σύγχρονων πολυκατοικιών, δέσμιοι στη δουλεία με τις αλυσίδες των αναγκών και τις επιβίωσης. Μυρίζουν τα καμένα τους όνειρα στον μολυσμένο ορίζοντα και ονειρεύονται ουτοπίες.

Το αντιπολεμικό κίνημα που αναπτύχθηκε σχεδόν «ακέφαλο» αλλά υγιώς ξεροκέφαλο, δύσπιστο και γι' αυτό ίσως πιο αξιόπιστο, τραχύ, φρέσκο, απρόβλεπτο. Μπορεί να αποδειχθεί ευάλωτο, μπορεί όμως να είναι και η πρώτη ύλη μιας πραγματικά ανατρεπτικής νέας Αριστεράς.

Η πρόκληση που αντιμετωπίζουμε είναι ορατή: ή θα υπάρξει ριζική στροφή - επανίδρυση του εργατικού κινήματος δημιουργώντας προϋποθέσεις για την εργατική απελευθέρωση ή θα μπούμε σε ένα βαθύ χειμώνα για τα εργατικά δικαιώματα.

Η απάντηση σ' αυτό θα κριθεί πρώτα απ' όλα στους χώρους δουλειάς με λογική αποφασιστικής ρήξης, ικανή να μετράει συλλογικές εργατικές νίκες απέναντι στην εργοδοσία. Με ένα πρόγραμμα αναγκών, δικαιωμάτων και επιθετικών διεκδικήσεων.

Με αιτήματα:

- αναδιανομή του συσσωρευμένου πλούτου υπέρ των εργαζομένων
- λιγότερη δουλειά - δουλειά για όλους με αύξηση αποδοχών

– Μείωση των ορίων συνταξιοδότησης - αύξηση των συντάξεων.

Σκέφτηκα να καταθέσω την ομιλία στα πρακτικά και να μην πω τίποτα.

Τα παιδιά της κίνησης όμως είπαν πως δεν είναι σωστό.

Θα κάνω λοιπόν πως μιλάω και σεις θα κάνετε πως μ' ακούτε ώσπου να τελειώσει ο χρόνος που μου έδωσε το προεδρείο.

Πολλοί από μας στο χώρο της Εκπ/σης μπορούμε να συνεχίσουμε να ελπίζουμε πως κάποιοι άλλοι θα απολυθούν ή θα χάσουν ασφάλιση και σύνταξη.

Μπορούμε να συνεχίσουμε να ελπίζουμε πως κάποιοι άλλοι δεν θα τα φέρνουν βόλτα οικονομικά απ' την ακρίβεια. Πως κάποια άλλα παιδιά θα πάνε εθελοντές σε νέες πολεμικές αποστολές όχι τα «δικά μας».

(Άλλωστε ως γνωστό η Ελλάδα δεν συμμετείχε σ' αυτό τον πόλεμο. Μόνο η Σούδα, το Άκτιο με τα awaks 2 φρεγάτες «Υδρα, Κουντουριώτης» και 2-3 εκστρατευτικά σώματα).

Μπορούμε να συνεχίσουμε να ελπίζουμε πως σε άλλες γωνίες του πλανήτη θα γίνεται πόλεμος αλλού θα υπάρχει πείνα-ανεργία, οι κερδοφόρες επιχειρήσεις θα φεύγουν γι' αλλού.

Πως σε κάποια άλλη χώρα θα γίνουν Ολυμπιακοί Αγώνες της ντόπας και του κέρδους. Εμείς μπορούμε να ελπίζουμε σε κλάδο ελιάς στο σκημένο μας κεφάλι. Κάποιοι άλλοι θα αξιολογηθούν και θ' απορριφθούν.

Κάποιων άλλων τα παιδιά θα στερηθούν την Πανεπιστημιακή μόρφωση. Κάποιοι άλλοι θα κοπούν απ' τον ΑΣΕΠ. Κάποια άλλα παιδιά θα εγκαταλείψουν το σχολείο ή θα χαθούν στον εξεταστικό λαβύρινθο ή θα πηγαίνουν 8-4 στο ολοήμερο.

Σε κάποιο άλλο σχολείο θα πάει η ΕΥΠ (η λίστα θα μπορούσε κι άλλο να συνεχιστεί). Εμείς μπορεί να τη βολέψουμε.

Κάποιος άλλος θα χάσει αυτά που δικαιούνται σε δουλειά, στέγη, αξιοπρεπή ζωή, δημιουργικό ελεύθερο χρόνο, υγεία, παιδεία, σύνταξη, πολιτισμό.

Ή να βάλουμε τελεία και να απαντήσουμε ανορθόγραφα ξεκινώντας από σήμερα.

Όλοι καταλαβαίνουμες πως η ζωή μας στο σχολείο μαυρίζει και θα μαυρίσει κι άλλο.

Μας επιφυλάσσουν το ρόλο αυτού που θα καταγράφει και θα ταξινομεί όλους αυτούς που δεν μπαίνουν ίσοι στον εξεταστικό Λαβύρινθο.

Να βλέπουμε παθητικοί θεατές ποιοι απ' τους μαθητές μας έχουν τους χάρτες και τα περάσματα ποιοι δεν θα μπαίνουν καθόλου γιατί θα πληρώνει ο μπαμπάς, ποιοι θα βγαίνουν απ' την πίσω πόρτα και ποιους απ' αυτούς θα τους τρώει ο Μινώταυρος.

Η ειδικευμένη δουλειά που παράγουμε-κατάρτιση είναι προϊόν στην αγορά.

Η γνώση πια έχει ανταλλακτική αξία και γι' αυτό μας πληρώνουν.

Η Ριζοσπαστική Παρέμβαση δεν πιστεύει ότι μια άλλη καλή παράταξη θα μας σώσει. Δεν υπάρχουν άγγελοι.

Μιλάμε για ένα άλλο νέο κίνημα της εργαζόμενης πλειοψηφίας των αναγκών και των δικαιωμάτων μας. Που θα στηρίζεται στην δύναμη όλων μας μέσα από Γ.Σ. και επιτροπές αγώνα.

Η Χαλκιδική και η Θεσσαλονίκη έδειξε πως οι συγκεντρώσεις των εργατών της Ευρώπης και της Ελλάδας έχουν τη δυνατότητα να προβάλλουν σταθερά και χωρία παρακάλια τη λογική ενός εργατικού κινήματος που θα απαιτεί θα επιβάλλει και θα θέλει να νικά.

Ο πλούτος που παράγουμε και σπαταλιέται στις τσέπες των πλουσίων αφεντικών σε φιέστες και χλιδή είναι πλούτος της κοινωνίας. Τον δικαιούμαστε.

Η σύνοδος απ' τη Θεσσαλονίκη πήγε Χαλκιδική σ' ένα ξενοδοχείο φρούριο με συρματοπλέγματα και 15.000 ΜΑΤ-ΕΚΑΜ- στρατιώτες να το φυλάνε από στεριά θάλασσα και αέρα.

Η κόκκινη ζώνη δεν έσπασε –πως θα μπορούσε άλλωστε– αμφισβητήθηκε όμως μαζικά.

Η εικόνα είναι από μόνη της αρκετή να αποδώσει την κοινωνική αντίθεση. Η μόνη δύναμη που είναι αρκετή να τους σταματήσει είναι ο όγκος της εργαζόμενης πλειοψηφίας να μεταφερθεί σε ρίξεις καθημερινές στους χώρους δουλειάς.

Αφήνουμε το εφικτό για τους κρατούντες με τη δημιουργική λογιστική και ονειρευόμαστε, διεκδικούμε, απαιτούμε το κοινωνικά αναγκαίο.

Δεν υπερασπιζόμαστε το ;;; μίζερο σχολείο το ακριβοπληρωμένο φροντιστηριακό. Ούτε το σημερινό της αγοράς και της πληροφόρησης.

Αναζητούμε το σχολείο της γνώσης που θα διασφαλίζει την ολόπλευρη πνευματική ολοκλήρωση των παιδιών της εργαζόμενης πλειοψηφίας που θα προσπαθεί να εξηγήσει τον κόσμο για να τον αλλάξει. Η ζωντανή εκπ/ση δεν πρέπει να παρεμβαίνει μόνο στις μορφές αλλά και στο περιεχόμενο. Τον σκοπό «γαζώνουν χαμηλά τα πολυβόλα ή σκύβεις ή απογειώνεσαι».

Κλείνω με τους στίχους του Βαγ. Γούλα.

Μα είναι κάτι παιδιά στα σαράντα! που αμίλητα βαδίζουν στις σκόρπιες πια διαδηλώσεις και ξακρίζουν σκεφτικά στις συγκεντρώσεις. Και τα βράδυα των εκλογών δεν καρτεράνε τ' αποτέλεσμα. Ας βγούμε ξανά απ' τη γραμμή!

Κι αν δικά τους όλα τα πιόνια είναι, κι αν δικά τους τ' άλογα και οι στρατιώτες. Ας τους παίξουμε μια παρτίδα ακόμα. Με τα μικρά μας ονόματα και την απόφαση.

ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ:
(Από Κινήσεις - Παρεμβάσεις - Συσπειρώσεις Συλλόγου «Αριστοτέλης»)

Συνάδελφοι ησυχάστε και κοιτάξτε λίγο γύρω σας. Ίσως να μπορείτε σιωπήστε κιόλας και κοιτάξτε λίγο μέσα σας.

Είναι εδώ όλο το συνδικάτο; Δεν μιλάω για τον αριθμό.

Πριν 4 μήνες οι ουρανοί της Βαγδάτης φλογίστηκαν από τις έξυπνες βόμβες. Μαζί μ' αυτές τις βόμβες, οι ίδιες αυτές οι βόμβες, εκτός του ότι κατάφεραν να στείλουν πολλά παιδιά στα νοσοκομεία, εκτός του ότι κατάφεραν να κάνουν πολλά μάτια να δακρύσουν, πολλές φορές μέσα στις τηλεοράσεις, κατάφεραν την ίδια στιγμή να συγκλονίσουν κιόλας, να βγάλουν πολλούς ανθρώπους έξω από το σπίτι τους, να κάνουν πολλά πόδια να κινητοποιηθούν, να φέρουν πολλά συνθήματα στην άκρη της γλώσσας.

Ήσασταν εκεί; Νομίζω πως όχι. Χιλιάδες όμως - δεν σας χλευάζω συνάδελφοι - χιλιάδες όμως συνάδελφοι μας, χιλιάδες όμως εκπαιδευτικοί βρέθηκαν στους δρόμους και κάναμε μαζί με τα εκατομμύρια των αντιπολεμικών διαδηλώσεων σε όλο τον κόσμο, χιλιάδες προτίμησαν να σεβαστούν τον παιδαγωγικό τους ρόλο και να κάνουν σπουδαία πράγματα αντιπολεμικής εκπαίδευσης μέσα στην τάξη.

Δεν ήταν εκεί όλο το συνδικάτο κι αυτό το συνδικάτο που τα έκανε αυτά στη συντριπτική του πλειοψηφία λείπει και από τη σημερινή συζήτηση και από τη σημερινή αίθουσα.

Η Δ.Ο.Ε. και τα πεπραγμένα όλο το προηγούμενο διάστημα ήταν στο άλλο. Δεν ανήκει σε εκείνους που τον Σεπτέμβριο, όταν οι εγκύκλιοι έπεφταν με τρομερούς ρυθμούς φοβήθηκαν και προσωπικά, θα έλεγα μάλιστα ότι ανήκει σε εκείνους που στη συντριπτική τους πλειοψηφία πέρασαν το καλοκαίρι γνωρίζοντας τι θα γίνει και προσπαθώντας να βολέψουν τους ημέτερους.

Λέω λοιπόν, αυτό το συνδικάτο λείπει αλλά είναι υπαρκτό. Το συνδικάτο της υποταγής και της χειραφέτησης είναι κι αυτό υπαρκτό. Το συνδικάτο της χειραφέτησης φάνηκε εφέτος, το συνδικάτο της υποταγής επίσης. Της υποταγής εκείνης που προτίμησε τους αριθμούς, προτίμησε την αξιολόγηση να την κάνει λίγο καλύτερη, δε δέχτηκε να συγκρουστεί με τίποτα, αλλά και το άλλο, εκείνο που έκανε τον Δεκέμβρη μήνα τις κινητοποιήσεις, είναι κι αυτό κοντά μας και μάθε λίγο καλύτερα την αριθμητική συνάδελφε και τη σχέση με το ρολόι, γιατί έχω κι εγώ σχέση με το ρολόι.

Αυτό λοιπόν το συνδικάτο, το συνδικάτο των χειραφετημένων που θέλουμε να εκπροσωπήσουμε και να εκπροσωπηθούμε μέσα απ' αυτό, όχι όλοι, έχει φωνή και για όσους νομίζουν ότι οι μέρες είναι δύσκολες, να τους θυμίσω, σ' αυτήν τη ΙΟετία βρήκε πολλές φορές το συνδικάτο της χειραφέτησης, πάρα πολλές φορές βρήκε τον τρόπο να βγει στο δρόμο, να εκφράσει το δικό του πόνο και τη δική του αγωνία, παρά και ενάντια στο συνδικάτο της υποταγής. Ευχαριστώ.

ΣΕΚΕΡΤΖΗΣ ΘΩΜΑΣ: (Συλλόγου Σερρών)

Κανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει εκτός από μερικούς που εθελοτυφλούν, ότι οι εκπ/κοί της Α/θμιας όπως και όλοι εργαζόμενοι στην Ελλάδα αλλά και σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, υφίστανται μια επίθεση τα τελευταία χρόνια.

Δικαιώματα που κατακτήθηκαν χάνονται και απειλούνται να χαθούν και άλλα ακόμα.

Τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα, με το νόμο του Ρέππα, εξανεμίστηκαν η οικονομική μας κατάσταση βάλτωσε εδώ και μία 5ετία.

Η εντατικοποίηση στα σχολεία –βρίσκεται στο ζενίθ της και το καθηκοντολόγιο– κανονισμός λειτουργίας σχολείων, προετοιμάζει τον ερχομό της δήθεν «αξιολόγησης» –χειραγώγησης– τρομοκράτησης των εκπ/κών από τον επόμενο χρόνο.

Το ωράριό μας αμφισβητήθηκε και έγινε προσπάθεια να παραβιαστεί από την αρχή της περασμένης χρονιάς. Και αντί να προβληθεί το αίτημα της μείωσης τουλάχιστον στα επίπεδα της Β/θμιας Εκπ/σης.

Μα τί έκανε η ΔΟΕ για να προστατεύσει τον Κλάδο τα τελευταία 2 χρόνια; Ρωτούν οι συν/φοι της βάσης. Πως αντιμετωπίστηκε η οικονομική μας κατάσταση και τόσα άλλα συσσωρευμένα προβλήματα;

Χέρι-χέρι ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ συμφωνώντας στην ουσία με την κυβερνητική πολιτική απουσία αιτημάτων, ανακάλυψαν το αίτημα των 176 Ευρώ, για να δείξουν τον αγωνιστικό ;;;; και το διεκδίκησαν, εάν μέσω πολέμου και στις 19 Μαΐου, χωρίς προοπτική κλιμάκωσης, αλλά και χωρίς προετοιμασία.

Και για να είμαι δεικτικός με όλους. Η θλιβερή και μίζερη κατάσταση των εργαζομένων και των εκπ/κών οφείλεται και στην κατάσταση της Αριστεράς σήμερα.

Κομματιασμένη, ;;; και ανέλιγκτη, με επικίνδυνες εμμονές και εμπάθειες στην καθαρότητα, τον ηγεμονισμό, ανήμπορη να συλλάβει έννοιες όπως κοινή δράση, συνεργασία, συνεννόηση, δεν μπορεί προς το παρόν να αποτελέσει το αντίπαλο δέος, να προασπίσει τους εργαζόμενους από αντιλαϊκές πολιτικές και επιθέσεις και το χειρότερο να εμπνεύσει ένα σημαντικό τμήμα του κόσμου που απογοητευμένο απέχει.

Οι καιροί που έρχονται ίσως μας συναντήσουν όλους.

ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ: (Από Ριζοσπαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης)

Συνάδελφοι, μόλις σήμερα το πρωί ακούμε τον Υφυπουργό Παιδείας κ. Γκεσούλη, να πιπιλίζει μια καραμέλα: Κοινωνικές ανάγκες επιβάλλουν το ολοήμερο σχολείο. Την ίδια καραμέλα, όχι τυχαία βέβαια, χρησιμοποιεί και η ΔΟΕ: Κοινωνικές ανάγκες επιβάλλουν το ολοήμερο σχολείο. Όμως συνάδελφοι, η μεγαλύτερη κοινωνική ανάγκη των εργαζόμενων και των παιδιών τους, είναι η κατοχύρωση και η ενίσχυση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Είναι η οικοδόμηση ενός δημόσιου σχολείου που θα προσφέρει σε κάθε παιδί δωρεάν όλα αυτά που θεω-

ρούνται σήμερα ανάγκες στο χώρο της μόρφωσης και της ψυχαγωγίας και που τώρα πρέπει να καταφύγει στην ιδιωτική πρωτοβουλία για να τα γευθεί. Η μεγαλύτερη κοινωνική ανάγκη συνάδελφοι των εργαζομένων σήμερα είναι ένα σχολείο ανοιχτό στην κοινωνία και τις κοινωνικές ανάγκες, όπου θα αναπτύσσεται μέσα από συλλογικές εκπαιδευτικές διαδικασίες και ομαδική ερευνητική εργασία η προσωπικότητα, θα καλλιεργούνται οι κλήσεις και θα ικανοποιούνται τα ενδιαφέροντα κάθε παιδιού.

Ικανοποιείται συνάδελφοι τίποτε απ' όλα αυτά μέσα από το ολοήμερο σχολείο; Όχι νομίζουμε. Εξάλλου, η πολύ πρόσφατη έρευνα του ΙΝΕ της ΓΣΕΕ λέει ότι μόνο το 6,4% των γονέων σταμάτησε το παιδί του από φροντιστήρια ξένων γλωσσών και άλλες εξωσχολικές δραστηριότητες λόγω του ολοήμερου σχολείου. Καμιά άλλη ανάγκη λοιπόν δεν έρχεται να ικανοποιήσει το ολοήμερο σχολείο, παρά μόνο το baby parking.

Έτσι λοιπόν μπαίνει αναπόφευκτα το ερώτημα: Πώς να δεχτούμε ένα σχολείο που έρχεται απλά να θεωρήσει δεδομένη και αναγκαία την καθημερινή επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων όλων των εργαζομένων, ένα σχολείο που θεσμοθετείται στο όνομα της ανάγκης των εργαζομένων γονέων να δουλεύουν όλο και περισσότερες ώρες με ελαστικά ωράρια ή να κάνουν δύο δουλειές για να ζήσουν;

Την ίδια στιγμή, το ολοήμερο σχολείο έρχεται να διαμορφώσει το σημερινό παιδί ως αυριανό εργαζόμενο της μαύρης εργασίας των ελαστικών ωραρίων. Το κερασάκι του ολοήμερου σχολείου, μπορεί τελικά να βγει ξινό στους ίδιους τους προπαγανδιστές του, αρκεί να μεταφέρουμε τη συζήτηση στο πεδίο των πραγματικών κοινωνικών αναγκών και να δομήσουμε πάνω σ' αυτές το κοινωνικό μέτωπο Παιδείας που θα συγκρουστεί με την αντιδραστική κυβερνητική πολιτική και θα κερδίσει τη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος.

ΣΤΑΪΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ: (Συλλόγου Ναυπάκτου)

Με λύπη μου μετά από 13 χρόνια που ξανά είχα έρθει εδώ σαν αντιπρόσωπος, διαπιστώνω ότι η Γενική Συνέλευση, αντί να αναβαθμιστεί υποβαθμίζεται. Αυτό το δείχνει η συνεχής επίκληση του Προεδρείου για ησυχία, αλλά και οι άδειες καρέκλες. Το δείχνει επίσης και η χθεσινή μέρα των εργασιών, που αναλωθήκαμε σε επουσιώδη θέματα.

Δεν πρόβαλα να δηλώσω ανεξαρτησία, πιστεύοντας ότι είναι Συνέλευση αντιπροσώπων και γι' αυτό το λόγο ζήτησα την στέγαση στην φίλη παράταξη των Κινήσεων - Παρεμβάσεων - Συσπειρώσεων.

Ο Σύλλογός μας ομόφωνα καταψήφισε τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας, όχι γιατί ο συνάδελφος Πρόεδρος ή οι συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου δεν έχουν δυναμική, έχουν δυναμική αλλά την εξαντλούν: 1) Οι μεν να στηρίζουν την πολιτική της Κυβέρνησης, οι δε να προσπαθούν να φτάσουν πάλι στην εξουσία.

Και οι δύο όμως ξεχνάνε ότι οι δάσκαλοι έχουν πάραπάρα πολλά προβλήματα ξεχνάνε ότι η κοινωνία μας έχει περισσότερες απαιτήσεις. Που είναι συνάδελφοι της Δ.Ο.Ε. του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου η δυναμική σας για την οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών; Που είναι η δυναμική σας για τις παρενέργειες όλων των νόμων της εκπαιδευτικής αντιμεταρρύθμισης; Που είναι η δυναμική σας για το ολοήμερο «παιδοφυλαχτήριο», όπως όχι συνηθίζεται να ονομάζεται, όπως στην πραγματικότητα είναι. Τέλος, που είναι η δυναμική σας για τα κονδύλια, για τις αυξήσεις των δαπανών για την Παιδεία;

Από το Σύλλογό μου, από τη Ναύπακτο, θέλω να ενημερώσω ότι το κτιριακό πρόβλημα βρίσκεται στην πιο άθλια θα λέγαμε κατάσταση. Πολλές αίθουσες βρίσκονται σε ανήλιες, χωρίς αύλειους χώρους, αίθουσες κλουβιά, αίθουσες που δεν ταιριάζουν καθόλου για να μορφώνονται παιδιά του 21ου αιώνα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, επειδή βλέπουμε ότι το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο και οι δύο παρατάξεις, οι κυρίαρχες παρατάξεις σ' αυτό, έχουν απαξιώσει το συνδικαλιστικό κίνημα μέχρι τώρα και συνεχίζουν να το απαξιώνουν, εμείς, ως μάχιμοι δάσκαλοι, ως δάσκαλοι της αίθουσας, ζητάμε ένα άλλο σχολείο, ζητάμε μία άλλη κοινωνία. Καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε.

ΤΣΙΩΛΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ: (Από Ριζοσπαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης)

Αν κοιτάξει κανείς τα κείμενα του Υπουργείου θα δει ότι αυτά που λέει για να τεκμηριώσει το ολοήμερο είναι τα εξής: Η παγκοσμιοποίηση, η κοινωνία της γνώσης και οι αλλαγές στην οικογένεια. Εάν ίσχυαν όλα τα παραπάνω στο πλαίσιο όλης της εκπαιδευτικής λειτουργίας, τότε γιατί το Υπουργείο δεν έκανε το ολοήμερο και στη Δευτεροβάθμια;

Γιατί πάρα πολύ απλά συνάδελφοι, ο μοναδικός λόγος για να δημιουργηθεί το ολοήμερο ήταν οι αλλαγές στην οικογένεια. Είναι οι αλλαγές όπου η οικογένεια κάτω από τις ευέλικτες σχέσεις εργασίας, δε μπορεί να αντιμετωπίσει οτιδήποτε γίνεται. Τα υπόλοιπα είναι βαρύγδουπα και αναπόδεικτα φληναφήματα τα οποία διατυπώνει το Υπουργείο και τα οποία τα υιοθετεί άκριτα η κυβερνητική παράταξη.

Το δεύτερο, όσον αφορά τις αλλαγές στα προγράμματα: Όλες οι αλλαγές οι οποίες προτείνονται στο ολοήμερο, έχουν έναν μοναδικό στόχο: το στόχο ο μαθητής προϊόν να αποκτήσει περισσότερες δεξιότητες, έτσι ώστε να ανταποκριθεί αύριο στις ανάγκες των επιχειρήσεων.

Ένα άλλο σημείο για το οποίο γίνεται το ολοήμερο είναι το εξής: Η εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών που προσφέρει η οικογένεια όπως διατυπώνεται από την Ε.Ε., είναι η κυρίαρχη λογική των κρατούντων. Αυτό αποτελεί συνέχεια της εμπορευματοποίησης του ελεύθερου χρόνου, όπου ο μεν εργαζόμενος απαξιώνεται στη δουλειά του, ο εκπαιδευτικός είναι τεμπέλης, οι Έλληνες είναι τεμπέληδες κτλ. και συγχρόνως ο ίδιος εργαζόμενος, του λέει το Υπουργείο, του λέει η κρατούσα πολιτική ότι «εσύ αξίζεις κάτι, έχεις κάτι κι εμείς κάτι θα σου προσφέρουμε».

Θα κλείσω με μια επισήμανση που αφορά τους εργαζόμενους συναδέλφους ωρομίσθιους: Η απαξίωση η οποία στέλνει προς τους εργαζόμενους το Υπουργείο, δεν αποτελεί μόνο δικό του προνόμιο. Αποτελεί και προνόμιο της συνδικαλιστικής μαφίας των 9 που διοικούν τον κλάδο η οποία παίρνει μια απόφαση η οποία λέει ότι οι συνάδελφοι ωρομίσθιοι δεν θα αποτελούν μέλη των Συνδικάτων. Ευχαριστώ.

Θ. ΧΑΛΑΣΤΑΝΗΣ: (Συλλόγου Βέροιας)

Διαβάζοντας το πανό συνάδελφοι της Δ.Ο.Ε. που βρίσκεται πίσω σας και εμπρός μας μόνο σκέψεις αγανάκτησης, ανησυχίας και ευθυμίας μου έφεραν.

Λέτε με κόκκινα γράμματα, να μην ξεχνιόμαστε «συνεχίζουμε τον αγώνα». Για ποιον αγώνα και για ποια συνέχεια μιλάτε; Τον αγώνα που δεν τολμήσατε να ξεκινήσετε; Τον αγώνα που στη μεγάλη απεργία του '97 τον σταματήσατε; Τον αγώνα που ξεπουλήσατε και εξαγοράσατε στα υπουργικά και κομματικά γραφεία με κομματικά και προσωπικά οφέλη;

Ίσως να μιλάτε για τον αγώνα που έμμεσα στρέφεται ενάντια στα συμφέροντα των εκπαιδευτικών και της εκπαίδευσης. Επιτρέψτε μου, αλλά αυτό είναι θράσος, να μιλάτε εσείς για συνέχεια αγώνα, αν μάλιστα αν ήταν εδώ οι 65.000 δάσκαλοι - νηπιαγωγοί, τότε θα βλέπατε τη δική τους αντίδραση.

Και συνεχίζει το πανό: «για αγώνα για ενιαία, δημόσια δωρεάν Παιδεία». Εδώ πραγματικά γελάμε. Είναι δυνατόν συνάδελφοι των δύο παρατάξεων, ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ, να μιλάτε εσείς για τον αγώνα για τη δημόσια δωρεάν Παιδεία, όταν η ΠΑΣΚ στηρίζει κι είναι εξάρτημα της Κυβέρνησης, η οποία ενισχύει έμμεσα την παραπαιδεία και την ιδιωτική εκπαίδευση, ενώ συγχρόνως προσπαθεί να απαξιώσει στις συνειδήσεις της κοινωνίας το δημόσιο σχολείο.

Για το «δωρεάν» δεν χρειάζεται να πω. Όλος ο κόσμος το βιώνει και γνωρίζει καλά πόσο στοιχίζει ένα πτυχίο χωρίς αντίκρισμα. Όσο για τη ΔΑΚΕ, το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας με σαφήνεια δείχνει τις διαθέσεις για τη δημόσια δωρεάν Παιδεία.

Κι ο αγώνας σας, λέει, το πανό συνεχίζεται «για οικονομική και επιστημονική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού». Πρέπει θα εθελοτυφλείτε και να έχετε ξεχάσει ότι ο έλληνας εκπαιδευτικός είναι μεταξύ των ευρωπαίων ο χειρότερα αμειβόμενος. Ότι οι αυξήσεις του 2,5% είναι αστείες. Ότι ο μισθός μας δεν καλύπτει τις πραγματικές μας ανάγκες.

Και εσείς, αντί να διεκδικήσετε και να απαιτήσετε πραγματικές αυξήσεις, θυμηθήκατε όταν χρόνια το ξεχάσατε το επίδομα των 176,00€ και το κάνατε σημαία, σε δύο απεργιακές κινητοποιήσεις. Τη μία μάλιστα, όταν ολόκληρη η κοινωνία διαδήλωνε ενάντια στον πόλεμο και την άλλη όταν η σχολική χρονιά σχεδόν είχε τελειώσει. Βέβαια οι εκλογές οι δικές μας έπονταν, οπότε χρειαζόταν.

Και βέβαια δεν μπορείτε να μιλάτε εσείς για επιστημονική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού, γιατί δεν μας έχετε πείσει ότι έχετε όραμα για το σχολείο, για τον εκπαιδευτικό, για την κοινωνία. Ξεπουλήσατε την εξομοίωση πριν από χρόνια. Απέχετε από τη διαμόρφωση των αναλυτικών προγραμμάτων και τη διαμόρφωση της εκπαιδευτικής πολιτικής.

Οι συνάδελφοι στα σχολεία αυτές τις μέρες ένιωσαν την πίεση της Διοίκησης, των διευθυντών και των σχολικών συμβούλων και ήθελαν τη στήριξη σας και τη βοήθεια σας. Ήθελαν την κατεύθυνση από σας για τη διαθεματικότητα και την ευέλικτη ζώνη.

Για την ευέλικτη ζώνη που οι σύμβουλοι και οι διευθυντές έμμεσα τους πίεσαν να την δεχτούν και από του χρόνου να την εφαρμόσουν, χωρίς καμία επιμόρφωση, χωρίς το κατάλληλο εκπαιδευτικό υλικό που χρειάζεται. Γιατί όταν οι σοφοί του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου αποφάσιζαν, εσείς παρακολουθούσατε αυτούς και προεδρεύατε.

Ήθελαν οι δάσκαλοι - νηπιαγωγοί να βγείτε δημόσια και να πείτε στον Υπουργό, στους γονείς και την κοινωνία την αλήθεια για το ολοήμερο σχολείο. Να απαντήσετε στα τηλεοπτικά σποτάκια του Υπουργείου, που προσπαθεί να πείσει ότι το ολοήμερο σχολείο είναι το νέο σχολείο, το σχολείο του μέλλοντος, πράγμα το οποίο όλοι μας γνωρίζουμε ότι είναι ψέμα και απάτη, όλοι οι συνάδελφοι στα σχολεία, γιατί νιώθουν το ολοήμερο και το γνωρίζουν και το βιώνουν τι σημαίνει στην πράξη ολοήμερο, με τη μια τάξη που γίνεται εστιατόριο - γυμναστήριο - αίθουσα ζωγραφικής και θεάτρου.

Νιώθουν εγκλωβισμένοι οι συνάδελφοι ανάμεσα στην κοινωνική ανάγκη των γονιών και στην πραγματικότητα που πολύ καλά ξέρουν ότι παιδαγωγικά και ψυχολογικά είναι το χειρότερο για τους μαθητές τους.

Είναι πολλά συνάδελφοι που μπορούσαμε να πούμε ότι δεν κάνετε και να απαντήσουμε και στα υπόλοιπα που βάζετε στο πανό σας, αλλά δυστυχώς τα 3 λεπτά δεν αρκούν. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Γ.: (Καλαμαριάς)

Κύριε Πρόεδρε της Συνέλευσης, κύριε Πρόεδρε του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας, ευελπιστώ ότι θα προκαλέσω την προσοχή σας μ' αυτά που θα πω και ελπίζω να με κρίνετε με μετριοπάθεια. Είμαι τυχερός μάλλον που είμαστε τόσο λίγοι, γιατί υπάρχει και η ανάλογη ησυχία. Βέβαια δεν είναι το ζητούμενο.

Υπάρχει μια παροιμία που λέει: «ή στραβός είναι ο γιαλός ή στραβά αρμενίζουμε» κι επειδή ο γιαλός δεν μπορεί να είναι στραβός, μάλλον στραβά αρμενίζουμε. Στραβά αρμενίζουμε όχι γιατί δεν έχουμε θέσεις σαν κίνημα, αλλά γιατί τονίζουμε πάντα αυτά που μας χωρίζουν κι όχι αυτά που μας ενώνουν. Αυτή την αγωνία των συναδέλφων από το Σύλλογο της Καλαμαριάς απ' όπου είμαι θέλω να καταθέσω στην 72η Γενική Συνέλευση.

Στις κριτικές που ακούστηκαν για όλα φταίνε οι άλλοι. Δεν φταίμε εμείς; Εγώ δεν φταίω; Φταίει η κακιά η ΠΑΣΚ, η κακιά η ΔΑΚΕ, ο κακός ο Συνασπισμός, η κακιά ΔΕΕ, οι κακές Ριζοσπαστικές Κινήσεις. Εμείς δεν φταίμε; Πιστεύω ότι φταίμε πρώτα απ' όλα εμείς οι ίδιοι και φταίμε γιατί; Γιατί δεν αναλαμβάνουμε τις ευθύνες και δεν προσπαθούμε να τονίσουμε τα κοινά σημεία τα οποία έχουμε.

Νομίζω ότι το «διαίρει και βασίλευε» εξυπηρετεί μόνο αυτούς που έχουν πονηρούς σκοπούς και αυτούς που περνούν όλα αυτά στην Εκπαίδευση. Και βέβαια η εκάστοτε κυβέρνηση κάνει τη δουλειά της. Καιρός είναι να κάνουμε κι εμείς τη δικιά μας δουλειά, τη δουλειά για την οποία μας εξέλεξαν οι συνάδελφοι.

Ήθελα να ρωτήσω, κακώς μάλλον το Προεδρείο απολογείται. Νομίζω για μας τους συναδέλφους κάτω έχει σημασία όλο το Συμβούλιο της Ομοσπονδίας. Δεν είναι Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. μόνο το Προεδρείο. Έχουν όλα τα μέλη, το καθένα ξεχωριστά, τις ευθύνες τους.

Αν, για παράδειγμα, συγκροτούσε η ΠΑΣΚ και είχε το Προεδρείο και έκανε ακριβώς τα ίδια πράγματα, η παράταξη της ΔΑΚΕ θα έλεγε ότι καλώς έκανε η ΠΑΣΚ ή κακώς; Η ΠΑΣΚ η ίδια, για την ΠΑΣΚ την ίδια, γιατί δεν ανέλαβε η ίδια τις ευθύνες; Έπρεπε να τις αναλάβει.

Και για το χώρο που ανήκουμε. Έχουμε μόνο εμείς την απόλυτη αλήθεια; Δεν υπάρχουν δυνάμεις σε όλους τους άλλους χώρους; Δηλαδή όλοι οι δάσκαλοι κι όλοι οι Σύνεδροι εδώ πέρα, όλοι είναι πουλημένοι, είναι πιόνια του ιμπεριαλισμού κ.λπ.; Δεν είναι έτσι. Οι συνάδελφοι που μας έχουν ξεπεράσει, και το γνωρίζουν, υπάρχουν δυνάμεις σε όλους τους χώρους που θέλουν να υπερασπιστούν το δημόσιο σχολείο. Αυτές οι δυνάμεις θα φανούν και νομίζω ότι φαίνονται στους συλλόγους. Γιατί, για παράδειγμα, την ενότητα που πετύχαμε σε συλλόγους, σε επίπεδο Διοικητικού Συμβουλίου, δεν μπορεί να επιτευχθεί στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας.

Πιστεύω ότι Πρόεδρε αν λειτουργούσατε κι εσείς, ως Παληγιάννης, ως Μπράτης, ως Λιακόπουλος, και βρισκόσασταν σε ένα τραπέζι χωρίς να είστε μέλη της Δ.Ο. Ε. και συζητούσατε, νομίζω ότι θα τα είχατε ξεπεράσει αυτά τα πράγματα.

Αυτό το ερώτημα είναι σε όλους τους συναδέλφους. Γιατί ενώ όταν θα βρεθείτε κάπου μαζί όλοι, χωρίς να έχετε συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου, μπορείτε να συνεννοηθείτε, όταν φτάνετε να συζητήσετε στο Δ.Σ. γιατί δεν μπορείτε; Ο κόσμος μας περιμένει όλους μαζί. Τα γκολ πέφτουν βροχή κι εμείς δεν μπορούμε ν' αποκρούσουμε.

Θα κλείσω με μια ιστορία, που μου την είπε ο Γιώργος ο Κουτάντος και μου άρεσε πάρα πολύ. Κάποτε ήταν ένας βασιλιάς και ήθελε να ευχαριστήσει τους υπηκόους τους και να τους κεράσει με ένα καλό κρασί. Έστησε λοιπόν ένα μεγάλο βαρέλι στη μέση της πλατείας και είπε στον κάθε οικογενειάρχη να πάρει ένα ποτηράκι από το καλύτερο του κρασί, να το ρίξει μέσα στο βαρέλι. Πέρασαν οι μέρες. Όντως ο καθένας πήγαινε, έριχνε κι ένα ποτηράκι. Έφτασε η μεγάλη ημέρα, όπου έπρεπε ν' ανοίξει το βαρέλι με το κρασί. Τι νομίζετε ότι βγήκε στο ποτήρι που άνοιξε ο βασιλιάς, που έβαλε; Βγήκε νερό. Ο καθένας δεν συνεισέφερε τίποτε.

Οι συνάδελφοι περιμένουν από μας, όλοι να συνεισφέρουμε αυτό το καλύτερο κρασί που έχουμε, τις καλύτερες δυνάμεις μας, έτσι ώστε να γευτούμε κάποτε επιτυχίες. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΒΟΛΤΣΗΣ Σ.: (Έδεσσας)

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, το τελευταίο συντομότερο ανέκδοτο που κυκλοφορεί μεταξύ των συναδέλφων της βάσης είναι η κριτική

στα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε., που στην ουσία δεν υπάρχουν.

Ανίκανη κι ανίσχυρη η ηγεσία της Δ.Ο.Ε. να εμπνεύσει και να κινητοποιήσει τον εκπαιδευτικό κόσμο, περιορίστηκε στην τελετουργική διαδικασία, εμπνευσμένη βέβαια από νεοφιλελεύθερες λογικές, να στρώνει το χαλί σε μια σειρά αντιεκπαιδευτικών μέτρων, όπως αξιολόγηση, οικονομικά κ.λπ. Αλλά και αμήχανη μπροστά στο τεράστιο αντιπολεμικό κίνημα.

Αλλά τι να πούμε συνάδελφοι και για τη στάση της ΠΑΣΚ; Δεν σας θύμιζε εκείνο το τηλεοπτικό παιχνίδι που έλεγε: την κουρτίνα Μπράτη ή την κουρτίνα Χρήστου; Για να της προκύψει τελικά Ζονγκ.

Αλλά απέναντι στη νεοφιλελεύθερη επίθεση σε παγκόσμιο επίπεδο, απέναντι στην ισχυροποίηση του δικομματικού σκηνικού στη χώρα μας, αλλά και απέναντι στις διαπαραταξιακές συμπληγάδες, μπορούμε σύντροφοι να απαντήσουμε με τις αυνανιστικές πρακτικές περί καθαρότητας και επαναστατικής μονοπώλησης των αγώνων;

Ο μέγας πόνος και η μεγάλη προσδοκία της βάσης σύντροφοι είναι, επιτέλους, να δημιουργήσουμε τις ουσιαστικές προϋποθέσεις για την ενότητα της Αριστεράς, για να απαντήσουμε ουσιαστικά απέναντι στη νεοφιλελεύθερη επίθεση τόσο της Κυβέρνησης όσο και της Νέας Δημοκρατίας, που θέλει να αλώσει τον κόσμο της εργασίας και τα σχολειά μας. Ας τολμήσουμε λοιπόν σ' αυτήν την κατεύθυνση.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Μ.: («Πρόοδος» Πειραιά)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εδώ και δεκαετίες γνωστό στη χώρα μας ότι το συγκρότημα Λαμπράκη ανέβαζε και κατέβαζε κυβερνήσεις και χειραγωγούσε το πολιτικό σύστημα. Μπήκαμε στον 21ο αιώνα και το συγκρότημα Λαμπράκη ορίζει και χειραγωγεί τα πράγματα στον εκπαιδευτικό κόσμο και στη Διδασκαλική Ομοσπονδίας Ελλάδας.

Με σημερινό δημοσίευμα φτάνουμε στο αποκορύφωμα της χειραγώγησης των δασκάλων και ανακοινώνεται ότι δεν προβλέπεται καμία αλλαγή συσχετισμών στη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας και προαναγγέλλει ότι η ΠΑΣΚ διατηρεί τις 5 έδρες, η ΔΑΚΕ τις 4, η ΕΣΑΚ τη 1, οι Κινήσεις - Παρεμβάσεις την άλλη 1 και ταυτόχρονα προαναγγέλλει ότι Πρόεδρος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας θα είναι ο Δημήτρης Μπράτης και θα εκλεγούν ο Θωμάς Καραγιάννης, ο Μπαμπούρας, ο Μαντάς και ο Χαζίρης. Επίσης, από την ΔΑΚΕ θα βγει ο Παληγιάννης, ο Κόκκινος, ο Τζαβάρας. Τέλος από την ΕΣΑΚ ο Γκεσούλης και από τις Συσπειρώσεις ο Παζάλος.

Ακούστε συνάδελφοι, απ' όλες τις παρατάξεις... Συνάδελφοι, πραγματικά όλοι οι αντιπρόσωποι που παλεύουμε για άμεσες δημοκρατικές διαδικασίες και κατοχύρωση των δημοκρατικών θεσμών νιώθουμε άλλη μια φορά ότι ο εκδημοκρατισμός του εκπαιδευτικού συστήματος, αντί να γίνει υπόθεση όλων μας, γίνεται υπόθεση του συγκροτήματος Λαμπράκη. Κι αυτό σημαίνει πολλά.

Και ταυτόχρονα σημαίνει ότι αντί να σκύψουμε πάνω στα προβλήματα της Εκπαίδευσης, προσπαθούμε να διατηρήσουμε κάποιες καρέκλες οι οποίες θα καθοδηγούν και θα ποδηγετούν τον εκπαιδευτικό κόσμο, που μπορεί να παίξει ένα σημαντικό ρόλο, ούτως ώστε η κοινωνία μας να κατοχυρώσει τα ανθρώπινα δικαιώματα μέσα στο χώρο του σχολείου και της κοινωνίας και να ενισχύσει το κοινωνικό κράτος δικαίου, το οποίο έχει αρχίσει η απορύθμιση του και αποδιοργάνωση του από τις αρχές της δεκαετίας του 1990.

Ακούστε συνάδελφοι, ζούμε σε μια εποχή όπου η Κυβέρνηση διαρκώς προσπαθεί να τυποποιήσει τη συμπεριφορά των εκπαιδευτικών και των μαθητών και να προκαθορίσει τις στάσεις των ρόλων και των γνώσεων και των δεξιοτήτων που πρέπει να καλλιεργήσουν. Αποκλείει την καθοριστική παρέμβαση άλλων παραγόντων που δεν ελέγχονται από το κράτος και από το κόμμα, π.χ. συνδικαλιστικές και επιστημονικές οργανώσεις.

Η εκπόρευση από το Υπουργείο Παιδείας και το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο κάθε κεντρικού σχεδιασμού ως την τελευταία λεπτομέρεια - και κλείνω - αποσκοπεί στην πλήρη χειραγώγηση των εκπαιδευτικών και των μαθητών, καθώς και της κοινωνίας και αντί η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας να παίξει ένα σημαντικό ρόλο και να προσπαθήσει με τη στήριξη των πρωτοβάθμιων συλλόγων της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης να αποτρέψει αυτήν την αδρανοποίηση, έπαιξε το παιχνίδι της Κυβέρνησης.

Γι' αυτό συνάδελφοι πρέπει να προσέξουμε η 72η Γενική Συνέλευση να καταψηφίσει τα πεπραγμένα, όπως και ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Πειραιά «Η Πρόοδος» τα καταψήφισε, γιατί η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας δεν έδωσε καμία εναλλακτική πρόταση για την επίλυση των προβλημάτων μας. Σας ευχαριστώ.

ΚΑΡΑΜΟΥΣΟΥΛΗΣ Γ.: (Ν. Σμύρνης)

Συνάδελφοι σε μια πραγματικά κρίσιμη για τον κλάδο και την ελληνική εκπαίδευση περίοδο που διανύουμε, που ξεδιπλώνεται στη χώρα μας μια πολιτική που ακυρώνει πραγματικά κάποιες κατακτήσεις των εργαζομένων πολύτιμες και μπροστά στη σκιά του βάρβαρου αυτού πολέμου που συνεχίζεται και θα συνεχιστεί, πρέπει να είμαστε σαφείς πραγματικά και ειλικρινείς.

Περίσσεψαν οι γενικολογίες, οι αντιφάσεις, οι παλινωδίες, οι ασυνέπεια ανάμεσα στα λόγια και τα έργα, που χαρακτηρίζουν κάθε λογής υποστηρικτές αυτών που τους υποστηρίζουν. Στο στόχαστρο συνάδελφοι αυτής της πολιτικής βρίσκονται η δημόσια και η δωρεάν εκπαίδευση, τα δικαιώματα μας στην εργασία, οι μισθοί και οι συντάξεις, τα εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα, η παιδαγωγική μας αυτονομία και η ποιότητα της ζωής μας.

Γι' αυτό η κρισιμότητα της συγκυρίας απαιτεί συγκεκριμένες και σαφείς δεσμεύσεις από τις συνδικαλιστικές δυνάμεις απέναντι στον κλάδο και στην ελληνική κοινωνία. Από τη μια έχουμε συνάδελφοι και είχαμε τη βαρβαρότητα του πολέμου, από την άλλη έχουμε συνέχεια μια εκπαίδευση της αγοράς που προωθούν όχι μόνο στον ελληνικό χώρο, αλλά και παγκόσμια οι ίδιοι αυτοί κύκλοι, μια πολιτική που δεν έχει ούτε ηθικούς φραγμούς, ούτε δεσμεύσεις και θέτει μόνο και κύριο υπέρτατο στόχο τη μεγεθυστοποίηση του άνομου κλάδου.

Γι' αυτό εμείς συνάδελφοι, ως συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να συνεχίσουμε αυτούς τους αγώνες. Να συνεχίσουμε τους αγώνες για το ασφαλιστικό, να συνεχίσουμε τους αγώνες των κινημάτων που αναπτύχθηκαν στη Γένοβα, στη Σεβίλλη, στη Θεσσαλονίκη τώρα τελευταία.

Συνάδελφοι τον επόμενο αυτό χρόνο που θα διανύσουμε πρέπει οπωσδήποτε να βάλουμε κάποια αιτήματα - ζητήματα αιχμής, για τα οποία πρέπει πραγματικά να αγωνιστούμε. Πρώτα και κύρια είναι το νέο μισθολόγιο που θα αναβαθμίσει τις βασικές συντάξιμες αποδοχές και θα καλύπτει τις απώλειες των προηγούμενων χρόνων.

Πρέπει να γιγαντώσουμε πρώτα - πρώτα το κίνημα των εργαζομένων απέναντι στις αντι-ασφαλιστικές και αντικοινωνικές επιλογές της Κυβέρνησης. Βασικός στόχος είναι η κατάργηση του συστήματος αξιολόγησης, η απόσυρση του καθηκοντολογίου και η κατάργηση στην πράξη μέσω συλλογικής ανυπακοής.

Συνεχίζοντας συνάδελφοι, πρέπει να καθιερώσουμε ένα πραγματικό σύστημα συλλογικών διαπραγματεύσεων. Ολοκληρώνοντας τα αιτήματα για να μπούμε στη δράση, κανένας ωρομίσθιος και ημιαπασχολούμενος στην εκπαίδευση μέσα από το πολιορκητικό κλοιό που ονομάζεται ολοήμερο σχολείο. Καμία ευελιξία στο εργασιακό ωράριο και αντίσταση στην περιφορά των εκπαιδευτικών από σχολείο σε σχολείο. Σύλλογο Διδασκόντων, ενίσχυση της συλλογικότητας και της δημοκρατικότητας στο σχολείο.

Προχωρώντας στη δράση συνάδελφοι, μέσα στο καλοκαίρι ανάδειξη του προβλήματος και της απορύθμισης των εργασιακών σχέσεων. Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων για χάραξη ενός πανεκπαιδευτικού αγώνα διαρκείας.

Τα σημεία αιχμής που πρέπει να σταθούμε είναι: πρώτον, οικονομική αναβάθμιση και ουσιαστικές αυξήσεις των μισθών μας. Δεύτερον, εργασιακές σχέσεις, ωρομίσθιοι, ευελιξία ωραρίου. Τρίτον, αξιολόγηση -καθηκοντολόγιο.

Ένα άλλο ζήτημα είναι, ότι πρέπει να στείλει μια επιστολή του Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ προς τους γονείς, μαθητές για όλα αυτά τα ζητήματα και τα προβλήματα αιχμής. Να υπάρξουν διαφημιστικά σποτ, ανακοινώσεις σε όλη τη χώρα. Να υπάρξει μια συνεργασία επιτέλους ΔΟΕ-ΟΛΜΕ- ΠΟΣΔΕΠ.

Να υπάρξει αυτό το οποίο φωνάζουμε και χρειάζεται, ένα εκπαιδευτικό πανεργατικό κινηματικό ενωτικό πρόγραμμα αγώνα, σε έναν αγώνα διαρκείας με σαφείς αιχμές και θέσεις. Το συνδικαλιστικό κίνημα και η ΔΟΕ ειδικότερα να έχουμε μια ενεργή συμμετοχή στα κινήματα κατά της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης.

Ευχαριστώ.

ΚΟΥΤΑΝΤΟΣ Γ.: (Αμαρουσίου)

Θέλω να μιλήσω για το συγκεκριμένο ζήτημα του καθηκοντολογίου και της αξιολόγησης, έχοντας μια ομόφωνη απόφαση από το Σύλλογο Αμαρουσίου. Το ζήτημα δεν είναι αν είναι ομόφωνη ή όχι η απόφαση, ή εν πάση περιπτώσει το ζήτημα δεν είναι αυτό που είπε ο προηγούμενος συνάδελφος.

Εμείς αγαπητοί συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, ως Σύλλογος Αμαρουσίου είχαμε στείλει πολύ πριν κάνετε την τελική ημερήσια διάταξη, τις ομόφωνες απόψεις μας **ως** Σύλλογος Αμαρουσίου ως Διοικητικό Συμβούλιο σε πρώτη φάση και στην πορεία είχαμε και απόφαση της Συνέλευσης για το καθηκοντολόγιο και την αξιολόγηση.

Δεν κάνατε τον κόπο να μας απαντήσετε. Τα γράψατε στα παλιά σας τα παπούτσια, είπατε ότι δεν πρέπει να μπει αυτή η διαδικασία καν και δεν απαντήσατε. Δηλαδή δεν καταλαβαίνω γιατί δεν πρέπει να μπει για συζήτηση τώρα. Σας το στείλαμε, αποφασίσατε ότι δεν πρέπει να μπει σαν διαδικασία και δεν κάνατε τον κόπο να μας πάρετε ένα τηλέφωνο και να μας δώσετε μια απάντηση και νομίζω ότι ήμασταν ο μοναδικός Σύλλογος που σας στείλαμε για πάρα πολλά θέματα αποφάσεις, θέλω μια απάντηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.: (Ελευσίνας)

Οικονομικά, φέτος δυο φορές οι φαρμακοποιοί μας κόψανε την χορήγηση των φαρμάκων. Πριν από 4 χρό-

νια, όταν από αυτό το βήμα πάλι μίλαγα για τον ΟΠΑΔ, κανενός δεν ίδρωσε το αυτί, κανείς από το Διοικητικό Συμβούλιο δεν πήρε μέτρα.

Η κατάσταση με τον ΟΠΑΔ θα χειροτερεύσει. Ένας οργανισμός, Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου που δημιουργήθηκε χωρίς καμία προίκα χρημάτων από τις κρατήσεις των ασφαλιστικών που μας κάνανε.

Θα συνεχιστεί και με άλλη. Προηγούμενα ο συνάδελφος από εδώ, είπε για το ταμείο πρόνοιας και τους δικαστικούς. Σε λίγο θα έχουμε πρόβλημα και με τα άλλα ταμεία, τι θα γίνει; θα συνεχίζονται οι αυξήσεις; Εδώ στα οικονομικά, γιατί δεν υπάρχει μια πρόταση; Τόσα χρόνια περιμένουμε αυτή την μελέτη για την ενοποίηση του ταμείου αρωγής. Τι έγινε αυτή η μελέτη; θα βγει ποτέ; θα δούμε αν είναι βιώσιμο; Ή ξαφνικά θα μας ζητηθούν χρήματα γι' αυτή την ιστορία πάλι.

Κλαδικές συμβάσεις. Το αίτημα της Ομοσπονδίας, όπως υπάρχει μέσα είναι το ίδιο που ισχύει αυτή την στιγμή στον νόμο και το μόνο που ζητάει είναι απλώς την ενεργοποίηση του. Αυτό είναι που πρέπει να διεκδικήσουμε; Αυτό που δίνει ο νόμος; Ή θα πρέπει να διεκδικήσουμε ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις στα πρότυπα της ΓΣΕΕ;

Η Αυτόνομη Παρέμβαση προτείνει ενίσχυση οικονομική του ΟΠΑΔ. Για όσους δεν ξέρουν, είναι Οργανισμός Περίθαλψης Ασφαλισμένων Δημοσίου. Να επεκταθεί η ασφαλιστική κάλυψη και στα οφθαλμολογικά και οδοντιατρικά και ελεύθερες, πλουραλιστικές, συλλογικές διαπραγματεύσεις.

ΛΙΑΤΣΟΥ Χ.: (Αγρινίου)

Πραγματικά αδυνατώ να συγκεντρώσω μέσα σε 2-3 λεπτά αυτά που τόσες ημέρες ερχόμενη από την επαρχία και ακούγοντας και εδώ κάποια πράγματα θα ήθελα να πω. θα προσπαθήσω όμως και κυρίως επειδή είμαι Νηπιαγωγός και επειδή κομπάζουμε όταν μιλάμε για ολοήμερο σχολείο, όταν μιλάμε για ολοήμερο Νηπιαγωγείο πρέπει να αναστενάζουμε.

Να πούμε τί: Από την ανυπαρξία των κτιριακών υποδομών σε ό,τι αφορά τουλάχιστον τις μεγάλες πόλεις, την ταλαιπωρία σε ό,τι έχει σχέση με τις επιχορηγήσεις, την μη ύπαρξη συναδέλφων να αναπληρώσουν, τα πληθωρικά τμήματα με 20, 25 30 παιδιά, το απαράδεκτο από παιδαγωγικής πλευράς ωράριο που επιβλήθηκε σε παιδιά 3 ετών και πάνω από την πρώτη ημέρα που άνοιξαν τα σχολεία και η ΔΟΕ καθόλου δεν διαμαρτυρήθηκε γι' αυτό.

Εγώ ήθελα και είχα κάποια πράγματα να πω για όλα αυτά, ωράριο, θέσεις εργασίας, τα πάντα, πρώτα πέρασαν από το Νηπιαγωγείο και από πέρυσι και κανένας δεν μίλησε. Χίλια δυο ζητήματα, από την απαράδεκτη στάση των σχολικών συμβούλων σε σχέση με το ολοήμερο και με την επιβολή του στα Νηπιαγωγεία και τα Δημοτικά της περιοχής που σαν ιμάντες πιστότερης εφαρμογής της κυβερνητικής εκπαιδευτικής πολιτικής επιβάλλουν στους συναδέλφους να τα μετατρέπουν σε ολοήμερα.

Πραγματικά εμείς θεωρούμε ότι οι οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες και η οργάνωση της κοινωνίας σήμερα, οδηγούν σε ανάγκες, σε δημιουργημένες ανάγκες. Δεν είναι ανάγκες υπαρκτές, είναι δημιουργημένες ανάγκες από το σύστημα το ίδιο το οποίο καλούμαστε να αποδεχθούμε. Εγώ συμφωνώ να μην τις αποδεχθούμε και πραγματικά να παλέψουμε για ένα σχολειό το οποίο θα έχει καινούργια αναλυτικά προγράμματα, θα βάλει καινούργια ζητήματα, για ένα άλλο σχολείο που θα δημιουργεί και θα βοηθά όχι στη συντήρηση των εργασιακών δομών που υπάρχουν σήμερα, αλλά στην αλλαγή τους και στη δημιουργία αυριανών πολιτών που πιο ανθρώπινα θα ζουν και θα βιώνουν και τα καθημερινά προβλήματα και πράγματα.

Θα πω όμως συνάδελφοι ότι εκεί, σ' αυτό το σημείο οφείλουμε αν θέλουμε να γινόμαστε δεκτοί, να έχουμε και πρόταση. Εγώ θα συμφωνήσω ότι εκεί κάτι πρέπει να βάλουμε και εκεί να το συζητήσουμε και να το δούμε. Αλλά θεωρώ ότι ως κλάδος το συγκεκριμένο σχολειό πρέπει πραγματικά και να το απορρίψουμε –το ολοήμερο με τη μορφή που μπαίνει– και να μην το αποδεχτούμε.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω μια κουβέντα πολύ απλά και πολύ συναδελφικά, ότι όταν θέλουμε να παλέψουμε τόσο δύσκολα και τόσο μεγάλα προβλήματα, να μην ξεχνάμε πως όλοι όσοι βρισκόμαστε σ' αυτό το χώρο και τον πονάμε, δεν είμαστε από παρθενογένεση. Όλοι κάπου εδώ γυρίζουμε. Κάποιος συνάδελφος δάσκαλος έγραψε: «Όταν οι θεράποντες υιοί θα διαλαλούν το τέλος της δημόσιας εκπαίδευσης, όλοι εμείς οι ταχυδακτυλουργοί της θα μείνουμε με την κιμωλία στο χέρι». Και εγώ φοβάμαι και με την ικανοποίηση της ναρκισσιστικής μας αντίληψης ότι κάναμε ο καθένας την προσωπική του επανάσταση, ξεχνώντας το καλό του κλάδου και το καλό εν τέλει το δικό μας. Ευχαριστώ.

ΜΑΥΡΕΛΟΣ Β.: (Γλυφάδας)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι διανύουμε μια νέα φάση, όπου τα συλλογικά οράματα επιχειρούνται να αντικατασταθούν με ατομικές προσδοκίες, η πολιτική δράση επιδιώκεται να υποκατασταθεί από την «αυτορρυθμιστική» λειτουργία των αγορών και η συνδικαλιστική δράση από την κατατμημένη ή ατομική διαπραγμάτευση.

Ο νεοφιλελευθερισμός επιδιώκει μια ιστορική ρεβάνς από το μαζικό συνδικαλιστικό κίνημα και την Αριστερά. Προβάλλοντας τις διάφορες θεωρίες περί γενναιόδωρου κοινωνικού κράτους που δεν αντέχει, υπογραμμίζοντας το ιδεολόγημα ότι η πλήρης και σταθερή εργασία σήμερα πρακτικά δεν μπορεί να υπάρξει, υποστηρίζοντας την φθηνή, υποβαθμισμένη και απορυθμισμένη εργασία ως φάρμακο για την ανεργία, επιχειρεί στρατηγικά να δημιουργήσει τους όρους μιας νέας θεαματικής συσσώρευσης του κεφαλαίου σε συνδυασμό με εκτεταμένες ιδιωτικοποιήσεις.

Σημαντική επίσης είναι η μεταβολή και οι τάσεις αποδυνάμωσης των συνδικάτων, που δημιουργεί αυτό το τοπίο. Το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα έχει υποστεί σημαντικές μεταβολές. Αποδυναμώνεται ο διεκδικητικός του χαρακτήρας, διαφοροποιείται ο ταξικός του ρόλος και πλήττεται η ενότητα δράσης του.

Η πορεία αυτή δεν είναι ούτε ευθύγραμμη, ούτε χωρίς αντιστάσεις. Μοχλό γι' αυτήν την εξέλιξη αποτελεί από τη μια πλευρά ο κυβερνητικός συνδικαλισμός, ο οποίος έχει διαμορφωθεί ως αυτοτελής μηχανισμός εξουσίας μέσα στα συνδικάτα, αλλά και με διασυνδέσεις στον κρατικό μηχανισμό κι από την άλλη πλευρά, η δεύτερη όψη αυτού του νομίσματος είναι οι συνδικαλιστές της Νέας Δημοκρατίας, που επιχειρούν να αντιγράψουν ένα μοντέλο ευρωπαϊκού συναινετικού συνδικαλισμού, που αποδυναμώνει τα χαρακτηριστικά της ρήξης και απολυτοποιεί τον κοινωνικό διάλογο ως τη μορφή αποκλειστικής ρύθμισης. Αυτή η αντίληψη οδηγεί κατά τη γνώμη μας και στην έκφραση του εργοδοτικού συνδικαλισμού στο επίπεδο των επιχειρήσεων, στον ιδιωτικό τομέα.

Από την άλλη πλευρά υπάρχει το ρεύμα και η τακτική στρατηγική του σεχταρισμού, που συνοδεύεται με ιδεολογική διάσπαση και διάσπαση της ενότητας της δράσης, των συνδικάτων και στο στένεμα της λειτουργίας τους, οδηγώντας από άλλους δρόμους στην παραπάνω αποδυνάμωση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Και οι δύο αυτές γραμμές συνάδελφοι μέσα στο Κίνημα, με μαθηματική ακρίβεια οδηγούν στην αποδυνάμωση του. Φυσικά πρόκειται για ρεύματα υπαρκτά, που κυριαρχούν μάλιστα στα συνδικάτα, αλλά και η μεγάλη δύναμη τους οφείλεται και σε ιστορική αναγκαιότητα, όσο κυρίως και στη στάση της αδράνειας και τους ισχυρούς μηχανισμούς που τους στηρίζουν.

Το συναινετικό ρεύμα δεν μπορεί να επιβιώσει ως τέτοιο σε συνθήκες αμιγούς νεοφιλελεύθερης διαχείρισης, γιατί ο νεοφιλελευθερισμός θέλει στρατηγική ήττα και αποδυνάμωση και πλήρη κατάργηση του συνδικαλισμού.

Το άλλο κομμάτι μπορεί σε κάποιο βαθμό σήμερα και για κάποιο χρόνο να εκφράσει τα θύματα της καπιταλιστικής ανασυγκρότησης, κυρίως σε παραδοσιακούς κλάδους, αλλά αυτή η αδυναμία και η στενή λογική και πρακτική του, που δεν μπορεί να συνδέσει το ειδικό με το γενικό και η ανικανότητα του να προσεγγίσει το σημερινό επίπεδο ωριμότητας της εργατικής τάξης, θα το οδηγήσουν σε δύο δρόμους: ή σε αναπροσαρμογές, ή σε αποδυνάμωση.

Η επόμενη περίοδος θα οδηγήσει σε σημαντικές ανακατατάξεις. Η συγκρότηση ρευμάτων, ενός μεγάλου, σύγχρονου, ταξικού, αγωνιστικού ρεύματος μέσα στα συνδικάτα προκύπτει σήμερα σαν αναγκαιότητα. Αυτό είναι και το στοίχημα και η προοπτική της 72ης Γενικής Συνέλευσης.

Εμείς, ως Παρέμβαση, θα παλέψουμε για τη συνεργασία, την ανασύνδεση και την επανίδρυση αυτού του ρεύματος, που αποτελεί προοπτική και αναγκαιότητα για το μέλλον. Ευχαριστώ.

ΝΙΚΑΣ Λ.: («Πρόοδος» Πειραιά)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες αντιπρόσωποι, αν και είμαστε λίγοι η φασαρία είναι αρκετή απ' ότι βλέπω και απ' ότι ακούω.

Καλούμαστε να κρίνουμε τα πεπραγμένα του Δ. Σ. της Δ. Ο. Ε. για άλλη μια φορά και βλέπω ότι στην αίθουσα παρ' όλα αυτά είναι το 1/4 των Συνέδρων.

Κανονικά θα έπρεπε να μπει θέμα απαρτίας κάθε φορά που οι αντιπρόσωποι δεν τιμούν αυτούς που τους εξέλεξαν κι όχι από μένα, απ' όλους σας.

Για να συντομεύω λοιπόν, ο χρόνος είναι λίγος. Διαπίστωση πρώτη: το Δ. Σ. της Δ. Ο. Ε. δεν κατάφερε να συλλάβει τα νέα δεδομένα όπως αυτά εκτυλίσσονται στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης και της νέας τάξης πραγμάτων ή μάλλον δεν θέλησε να τα συλλάβει.

Δεν ξέρω αν σε κάποιο Δ. Σ. συζητήθηκε το που πάει το πράγμα, δηλαδή ποιο σχολείο οικοδομεί η σύγχρονη πραγματικότητα, η αγορά, οι διεθνείς οργανισμοί, η παγκόσμια τράπεζα, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αν αναλύθηκε τελικά ακόμα κι αυτή η διακήρυξη της Λισσαβόνας του 2001, όπου μιλάει για συγκεκριμένους στόχους που πρέπει να επιτύχουν τα καπιταλιστικά συστήματα της Ευρώπης και κατά πόσο είμαστε υποχρεωμένοι να εφαρμόσουμε κάποια πράγματα τα οποία μας έρχονται απέξω και είμαστε απλοί διεκπεραιωτές ορισμένων αποφάσεων, οι οποίες παίρνονται σε άλλα κέντρα και όχι μέσα στο κράτος, το οποίο πλέον αδυνατεί να χαράξει τη δική του πολιτική.

Δεν ξέρω αν και εμείς οι ίδιοι αντιπρόσωποι ακόμη έχουμε καταλάβει ότι πλέον η κοινωνική πολιτική έρχεται

όχι να υπηρετήσει την κοινωνία, αλλά να υπηρετήσει την οικονομία.

Ποιες είναι άραγε μέχρι σήμερα οι αναλύσεις του ΙΠΕΜΔΟΕ, του κατά τα άλλα επιστημονικού οργάνου του κλάδου για όλα αυτά τα ζητήματα, τα σοβαρά ζητήματα που αντιμετωπίζει η σύγχρονη ελληνική κοινωνία.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες εμείς πιστεύουμε ότι εάν το θέμα δεν συζητηθεί τώρα, θα βρεθούμε μπροστά προ πολλών και μεγάλων εκπλήξεων. Ο Σύλλογός μας είχε κάνει πρόταση στο Δ. Σ. της Δ.Ο. Ε. να συμπεριλάβει στην ημερήσια διάταξη της φετινής Γενικής Συνέλευσης όχι μόνο το θέμα του ποιο σχολείο θέλουμε, τι θα διδάσκεται και πως θα διδάσκεται, αλλά και το θέμα της αξιολόγησης και το καθηκοντολόγιο και του σχολικού κανονισμού και μια σειρά από άλλα ζητήματα και την ειδική αγωγή, τα οποία όλως περιέργως, ενώ κάθε χρόνο μας ζητείται να κάνουμε προτάσεις για την ημερήσια διάταξη, ποτέ οι προτάσεις - όχι μόνο οι δικές μας, φαντάζομαι και των άλλων συλλόγων - δεν λαμβάνονται υπόψη από το Δ. Σ. Τελικά ας μη μας το ζητάνε εάν δεν μπορούν να δεχτούν τις προτάσεις των συλλόγων.

Είναι πλέον γεγονός ότι οι δυνάμεις της αγοράς έχουν πλέον υποτάξει τα πάντα στη δύναμη του χρήματος, έχουν βάλει ρότα να αποδυναμώσουν κάθε κοινωνική παροχή, κάθε κοινωνική προστασία, να ενδυναμώσουν την ανέχεια, τη φτώχεια, τον αποκλεισμό, να δημιουργήσουν ένα σχολείο το οποίο θα βγάζει όχι μαθητές ικανούς να έχουν γνώση, να μπορούν να σταθούν στα πόδια τους, να είναι αυτόνομες προσωπικότητες, να έχουν κριτική σκέψη, αλλά μαθητές οι οποίοι θα είναι καταρτήσιμοι, απασχολήσιμοι, ασφαλίσιμοι, ευέλικτοι και όλη αυτή η ορολογία και το λεξιλόγιο που χρησιμοποιείται περί ευέλικτης ζώνης, διαθεματικότητας, διαπολιτισμικότητας κι όλα αυτά, αν τα ψάξουμε λίγο παραπάνω θα δούμε ότι όλα προέρχονται από τον ίδιο πυρήνα της νεοφιλελεύθερης, της νεοσυντηρητικής πολιτικής, η οποία είτε το θέλουμε είτε δεν το θέλουμε εφαρμόζεται βήμα-βήμα με μεθοδικό τρόπο και εάν δεν συνειδητοποιήσουμε ότι πρέπει όλοι μαζί να αντιδράσουμε και αρθρώσουμε έναν πειστικό, πολιτικό, εναλλακτικό λόγο συντονισμένα και οργανωμένα, χωρίς περιχαρακώσεις, χωρίς σεχταρισμούς, χωρίς ομαδούλες, χωρίς να κάνουμε 5-6 διαφορετικές συγκεντρώσεις κάθε φορά που υπάρχει κινητοποίηση, τότε συνάδελφοι φοβάμαι ότι το μέλλον θα είναι πολύ πιο σκοτεινό από το παρόν και τότε θα αναζητάμε πάλι τις αιτίες και τους λόγους που το συνδικάτο έχει καταρρακωθεί και έχει οδηγηθεί.

Τελευταίο Πρόεδρε, μέσα σε μισό λεπτό. Επειδή στα οικονομικά δεν δόθηκε η δυνατότητα να μιλήσει κανείς, για τα οικονομικά. Ήθελα να πω ένα πράγμα μόνο. Μου έκανε τρομερή εντύπωση όπως κι άλλες χρονιές η δαπάνη των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων. Υπολόγισα σε δραχμές ότι είναι περίπου 23.000.000.

Μέσα σε ένα χρόνο 23.000.000 για τηλεφωνήματα και συνδιαλέξεις και για fax. Αν το διαιρέσουμε δια του 11, θα δούμε ότι αναλογεί σε κάθε μέλος του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. 175.000 μηνιαίως, που σημαίνει δηλαδή ότι εδώ έγινε μια κατάχρηση και επειδή κάθε χρόνο η Ελεγκτική Επιτροπή κάνει προτάσεις για να πέσει το κόστος των τηλεφωνημάτων και των συνδιαλέξεων των τηλεφωνικών, πρέπει να γίνει κάποια πρόταση. Πρέπει κάτι συγκεκριμένο να ακούσουμε. Να σταματήσει αυτή η ιστορία. Συγνώμη Πρόεδρε, τελείωσα. Ευχαριστώ.

ΠΙΛΑΛΗΣ ΧΡ.: («Μακρυγιάννης»)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μια περίοδο άμυνας του συνδικαλιστικού κινήματος, σε μια περίοδο άμυνας των εργαζομένων, από τον καταιγισμό των επιθέσεων των νέο-φιλελεύθερων πολιτικών στην Ελλάδα, στην Ευρώπη, στο πλανητικό χωριό.

Το συνδικαλιστικό μας κίνημα οφείλει να αντεπεξέλθει σε ολοένα πολύμορφες επιθέσεις που δέχεται, με μία δυναμική την οποία με τους σημερινούς συσχετισμούς φαίνεται ότι δεν μπορεί να αντεπεξέλθει.

Δεν μπορεί το συνδικαλιστικό κίνημα να αντεπεξέλθει αυτές τις επιθέσεις εξαιτίας μικροπαραταξιακών λογικών διαχείρισης που έχουν μετατρέψει τη Διδασκαλική Ομοσπονδία από Ομοσπονδία, πρωτοβάθμιων συλλόγων, σε Ομοσπονδία παρατάξεων.

Οι ευθύνες των δύο κυρίαρχων αριθμητικά παρατάξεων είναι πολύ μεγάλες. Λειτούργησαν και αυτά τα δύο χρόνια ως υποταγμένοι μηχανισμοί αναπαραγωγής των νέο-φιλελεύθερων αξιών με τρόπους ισχνούς, με προκηρύξεις 24ωρων απεργιών και 3ωρων στάσεων εργασίας, οι οποίες μόνο ως τουφεκιές στον αέρα, ως συνδικαλιστικό άλλοθι, μπορούμε να τις δούμε ως Αυτόνομη Παρέμβαση.

Λειτουργήσανε λοιπόν με έναν τρόπο που αφήνει το συνδικαλιστικό μας κίνημα να βουλιάζει μέχρι να πιάσουμε πάτο, αποθαρρύνοντας την όποια αγωνιστική διάθεση των συναδέλφων στα πρωτοβάθμια σωματεία.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι ελαστικές μορφές εργασίας, η υπο-απασχόληση η οποία εντάσσεται από φέτος πιο τολμηρά από κάθε άλλη φορά, με την είσοδο, τη θεσμοποίηση των ωρομίσθιων συναδέλφων μέσα στο ολοήμερο σχολείο, στο ολοήμερο «παιδοφυλαχτήριο», η σύνδεση αμοιβής - παραγωγικότητας μέσα από τις προτάσεις της Κυβέρνησης, αποτελούν ψηφίδες μόνο ενός παζλ που ξεκίνησε με την κατάργηση της επετηρίδας, συνεχίστηκε με την είσοδο των ιδιωτικών κεφαλαί-

ων σε προγράμματα όπως η Κοινωνία της Πληροφορίας.

Χρησιμοποιεί ως βασικά εργαλεία την αξιολόγηση και το καθηκοντολόγιο. Προχωράει με προτάσεις τύπου του κ. Πυργιώτακη, ως υπεύθυνου του ολοήμερου για υιοθέτηση πολλών οικονομικών επιβαρύνσεων από τους συλλόγους γονέων - μας πρότεινε και το catering ως μορφή λύσης στο πρόβλημα της διατροφής του ολοήμερου σχολείου και συνεχίζεται με νέους, ποικιλόμορφους τρόπους και κανείς δεν ξέρει που θα φτάσει.

Η τελευταία συνέντευξη του κ. Μπαλτά, διευθύνοντος συμβούλου του ΟΣΚ, μας λέει ότι «έρχονται τα πολυμορφικά σχολεία της αγοράς». Ήπιες εμπορικές χρήσεις, χώροι γραφείων και εκθέσεων, ακόμη και πάρκινγκ, στη λογική της αυτοχρηματοδότησης των νέων σχολείων. Η επιστημονική φαντασία ή η στρατηγική επιλογή;

Απέναντι σε όλα αυτά τα πράγματα συναδέλφισσες και συνάδελφοι, στις εργασιακές μας σχέσεις που συνθλίβονται καθημερινά, στις οικονομικές μας απολαβές, οι οποίες συρρικνώνονται μέχρι εκεί που δεν παίρνει άλλο, η Αυτόνομη Παρέμβαση πιστεύει πως η ανάγκη ευρύτερων συσπειρώσεων, που θα αναδεικνύουν τα κοινά χωρίς να σπάνε τις ιδιαιτερότητες κάθε χώρου - δεν ζητάει κανείς συναδέλφισσες και συνάδελφοι κανένας να βάλει την παραταξιακή του ταυτότητα στην τσέπη, όμως τα κοινά πρέπει να αναδεικνύονται όταν στο συνδικαλιστικό κίνημα της Ευρώπης γίνονται ολοένα και περισσότερες *ομώσεις*, δημιουργούνται υπερσυνδικάτα που περιλαμβάνουν –όπως το Verdi το γερμανικό– από εκπαιδευτικούς μέχρι βιομηχανικούς εργάτες, *εμείς λοιπόν λέμε ότι δεν έχουμε την πολυτέλεια* του κατακερματισμού και την προσπάθεια της χειραγώγησης μέσα από κομματικά κριτήρια.

Κατηγορούμε λοιπόν ως βασικές υπεύθυνες τις δύο μεγάλες παρατάξεις - όψεις του ιδίου νομίσματος - όμως πιστεύουμε ότι και οι δύο αριστερές παρατάξεις που *συμμετέχουν στο Διοικητικό Συμβούλιο* της Δ.Ο.Ε. δυστυχώς δεν πήραν τις απαραίτητες για την περίσταση πρωτοβουλίες, ούτε για την επιδίωξη ευρύτερων συ*νεργασιών μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα*, πολύ περισσότερο δε - κι εδώ είναι το τραγικό συναδέλφισσες και συνάδελφοι - δεν προχωρήσανε σε πρωτοβουλίες συσπείρωσης του αριστερού κομματιού, κάτι το οποίο παρά τη μικρή αριθμητική τους δύναμη στο Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. μπορούσανε να το κάνουνε.

Εμείς τολμήσαμε ! Έχουμε κάνει ως Αυτόνομη Παρέμβαση –στη λογική διαμόρφωσης ενός τρίτου πόλου με αξιώσεις– έχουμε κάνει προτάσεις χωρίς εκλογικούς όρους και στις εκλογές για τα ΚΥΣΠΕ - ΑΠΥΣΠΕ, ΠΥΣΠΕ, εκλογές στις οποίες η Αριστερά ανέβηκε στο σύνολό της, σε ένα συνολικό ποσοστό, το μεγαλύτερο μετά τον μεσοπόλεμο, στο 28,5%.

Ένα ποσοστό που αν είχε βρει ενωμένη την Αριστερά θα αναδείκνυε αιρετούς από πάνω ως κάτω σε όλο τον ελληνικό χάρτη. Λοιπόν, προχωρήσαμε σ1 αυτό το πράγμα και σήμερα κινούμαστε σ' αυτήν την κατεύθυνση, κινούμαστε σε λογικές ευρύτερων συσπειρώσεων μέσα από το παγκόσμιο κοινωνικό forum, μέσα από το ευρωπαϊκό κοινωνικό forum, μέσα από το ελληνικό κοινωνικό forum, το οποίο προτείνουμε και στα συνδικάτα να συμμετέχουν.

Εκπρόσωπος του Μακρυγιάννη είμαι. Το Σωματείο μου με πρόταση δική μας συμμετέχει στο Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ, διότι έχει πειστεί ότι δεν είναι χειραγωγημένες οι καταστάσεις εκεί. Εκεί ένας εκπρόσωπος του Μακρυγιάννη, όχι ο ομιλών, *συμμετέχει στο συντονιστικό* του ελληνικού κοινωνικού forum.

Πιστεύουμε λοιπόν ότι εάν αυτή η Συνέλευση δεν είναι μια Συνέλευση η *οποία θα αλλάξει τους συσχετισμούς* και δεν κινηθεί σ' αυτήν την κατεύθυνση, εάν αφήσουμε αυτή τη 2ετία να περάσει ανεκμετάλλευτη, μετά *από 2 χρόνια όσοι δεν μοιραστούμε το σημερινό* αγώνα, θα μοιραστούμε την ήττα.

Μία φράση λέω μόνο συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Δίνοντας τη μάχη της αλλαγής των συσχετισμών καλούμε τους συναδέλφους όλους εδώ μέσα, ανεξαρτήτους παράταξης, να δουν ότι η λύση δεν είναι ούτε ΠΑΣΟΚ, ούτε Δεξιά, αλλά η Πανεκπαιδευτική Αριστερά.

Στην πρωτοβουλία μας λοιπόν αυτή καλούμε σήμερα στις 3:00 η ώρα το μεσημέρι, στην αίθουσα Αλκυόνη, συναδέλφους που θέλουν να δημιουργηθεί μια τρίτη εναλλακτική πρόταση κόντρα στην πλήρη συμφωνία ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ, η οποία συμβαίνει τα τελευταία χρόνια, να έρθουν λοιπόν σ' αυτήν την κουβέντα κι από εκεί κι ύστερα θα δείξει η ωριμότητα όλων μας, κατά πόσο μπορούμε να διαμορφώσουμε κάτι άλλο ή θα παραμείνουμε περιχαρακωμένοι μέσα από λογικές κομματικών και μικροπαραταξιακών ναρκισσισμών. Ευχαριστώ.

ΡΗΓΑΣ Π.: (Περιστερίου)

Η 72η Γενική Συνέλευση του κλάδου συνάδελφοι πραγματοποιείται μέσα στον απόηχο της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με νέες χώρες, με τη λήξη της ελληνικής Προεδρίας, που σημαδεύτηκε από τις μεγαλειώδεις αγωνιστικές κινητοποιήσεις των εργαζομένων απ' όλη την Ευρώπη, που συγκροτούν το πιο πολύχρωμο αντισυναινετικό, αντιδιεκδικητικό κίνημα ενάντια στη διεύρυνση του νεοφιλελευθερισμού, του ρατσισμού και της καταστολής και στο τέλος μιας συνδικαλιστικής 2ετίας που χαρακτηρίστηκε από απραξία, καταστολή των εργασιακών μας δικαιωμάτων, αλλά και βάρβαρη επι-

δείνωση της οικονομικής κατάστασης.

Το συνδικαλιστικό κίνημα, παγιδευμένο στον κομματικό συνδικαλισμό, δεν έπαιξε τον ουσιαστικό του ρόλο. Η Κυβέρνηση στα πλαίσια των νεοφιλελεύθερων επιλογών της και με πρόσχημα την ανεργία που η πολιτική της έχει διογκώσει, εισήγαγε τη μερική απασχόληση στο Δημόσιο, τους ωρομίσθιους που καλύπτουν ανάγκες του ολοήμερου, με στόχο τις ρουσφετολογικές προσλήψεις, την κατάργηση των σημερινών εργασιακών σχέσεων στο Δημόσιο και τον περιορισμό της μονιμότητας.

Οι τελευταίες δηλώσεις Χριστοδουλάκη ολοκληρώνουν το πλαίσιο των παρεμβάσεων της Κυβέρνησης για το νέο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων. Αποτελούν αρνητικές εξελίξεις για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους του Δημόσιου και φαλκιδεύουν το νέο μισθολόγιο.

Η απόλυτη κυριαρχία των νόμων της αγοράς έχει επιβάλει στη ζωή της ανθρωπότητας εκρηκτικές οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες, προκλητική επιβολή του ισχυρού στις διεθνείς σχέσεις, υποκατάσταση στο θεσμό δημοκρατίας και πολιτικής από ισχυρά, υπερεθνικά, μη νομιμοποιημένα κέντρα ελέγχου, επικράτηση του αχαλίνωτου ανταγωνισμού σε επίπεδο αξιών για τη ζωή. Αυτή είναι η πραγματικότητα κατά την επιβολή της πιο επιθετικής νεοφιλελεύθερης αντίληψης σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης των οικονομιών.

Με την υπο-χρηματοδότηση της Παιδείας, το δημόσιο σχολείο και ο εκπαιδευτικός βρίσκονται σε δεινή και οικτρή οικονομική κατάσταση. Παράλληλα καλλιεργείται ένα κλίμα αρνητικό για την προσφορά του εκπαιδευτικού, καλλιεργείται μια εικόνα του τεμπέλη δάσκαλου και γι' αυτό είναι αναγκαία η αξιολόγηση του και ο αυστηρός ιεραρχικός έλεγχος κάθε δραστηριότητας του - Νόμος για την αξιολόγηση, καθηκοντολογία.

Η Κυβέρνηση επιλέγει την τεχνοκρατική κι όχι την ανθρωπιστική εκπαίδευση. Διαμορφώνει ένα εκπαιδευτικό σύστημα που υποβαθμίζει τις ανάγκες του ανθρώπου για ολόπλευρη συμμετοχή και αρμονική ανάδειξη σε όλους τους τομείς και διαστάσεις της προσωπικότητας του υπέρ μιας μονόπλευρης τεχνοκρατικής εκπαίδευσης, που δημιουργεί τον άνθρωπο-εργαλείο για τις ανάγκες της παραγωγής.

Η Κυβέρνηση επιλέγει την ισοπεδωτική ομοιομορφία κι όχι την ισότητα των ευκαιριών. Η Κυβέρνηση επιλέγει την πελατειακή διαμόρφωση σχέσεων και όχι την αξιοκρατία. Αξιοποιεί τον εκπαιδευτικό μηχανισμό για την εξυπηρέτηση στενά κομματικών συμφερόντων.

Η ελληνική εκπαίδευση άγεται και φέρεται από πρακτικές πελατειασμού και ευνοιοκρατίας, με αποτέλεσμα να κλονίζεται η εμπιστοσύνη του εκπαιδευτικού προς το διοικητικό μηχανισμό και να υπονομεύονται οι βασικές αξίες και αρχές μιας ευνοούμενης δημοκρατικής κοινωνίας. Η Κυβέρνηση επιλέγει τον αυταρχισμό κι όχι τη δημοκρατία.

Η Δ. Ο. Ε. αντί να αντιδράσει σε όλα αυτά, να συζητήσει για το νέο σχολείο που έχει ανάγκη η κοινωνία, συναίνεσε και στη βάπτιση του διευρυμένου ωραρίου σε ολοήμερο και στην ευέλικτη ζώνη, χωρίς να μπει στον κόπο να μιλήσει με προτάσεις για το τι έχει ανάγκη το σημερινό σχολείο για να γίνει καλύτερο, για να γίνει ένα σχολείο απελευθερωτικό.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. διαχειρίστηκε την κρίση. Η ΔΑΚΕ ως παράταξη της εν δυνάμει κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας εποίησε την νήσσα. Η τακτική της αυτή δικαιολογείται για το τι θα μπορούσε να πει πλέον όταν το νέο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας για την Παιδεία ενισχύει τις ήδη δρομολογημένες στρατηγικές επιλογές της Κυβέρνησης.

Η ΠΑΣΚ με τον εμφύλιο του προηγούμενου Συνεδρίου ανέκαμψε και ετοιμάζεται για έφοδο στα χειμερινά ανάκτορα της προεδρικής εξουσίας της Δ.Ο. Ε. Ο κλάδος έχει μνήμη όμως συνάδελφε για όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Η ΕΣΑΚ-ΔΕΕ ακολούθησε το δρόμο της περιχαράκωσης, του έντονου σεχταρισμού και του κομματικού συνδικαλισμού. Η χτεσινή της στάση στη διαδικασία των ενστάσεων και η παρελκυστική της τακτική επιβεβαιώνει αυτό που έχει κεντρικό της στόχο. Η Δ.Ο. Ε. δεν μπορεί, ελάτε στο ΠΑΜΕ του αγώνα.

Συνάδελφοι, προσφέρετε τις χειρότερες υπηρεσίες σήμερα στο κίνημα, με την τακτική σας αυτή. Η γραμμή της πλήρους περιχαράκωσης, μια τακτική που ακολούθησαν και οι Συσπειρώσεις, με μια αναχρονιστική αντίληψη αυτής της ιδεολογικής καθαρότητας και των κομματικών παρελάσεων, οδήγησαν σήμερα τον κλάδο να μην μπορεί να έχει φωνή.

Και τελειώνω με ένα λόγο ακόμα. Συνάδελφοι, ο κλάδος έχει ανάγκη και επιζητεί την άλλη φωνή, την αριστερή, την έστω και πολύχρωμη, να απαντήσει με σοκ και δέος στο συντηρητικό νεοφιλελευθερισμό και κυβερνητικό συνδικαλισμό της ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ. Αν αυτό δεν γίνει, το αποτέλεσμα μιας τέτοιας πολιτικής επιλογής θα είναι η αδυναμία να παρθούν αγωνιστικές αποφάσεις στη Δ.Ο.Ε.

ΦΑΡΑΟΣ Ν.: (Ζακύνθου)

Αγαπητοί συνάδελφοι από το βήμα αυτό θέλω να καταγγείλω αυτά που έγιναν την πρώτη μέρα της Συνέλευσης και η ευθύνη πλέον ανήκει σε κάποιους που δεν θέλουν, που δεν συμμερίζονται την αγωνία των συνα-

δέλφων που δουλεύουν μέσα στις τάξεις, για να συζητηθούν για άλλη μια φορά προβλήματα της ημερήσιας διάταξης και διεκδικητικό πλαίσιο.

Εμείς πιστεύουμε ότι συνδικαλιστικά όργανα, όπως είναι η Ομοσπονδία, έχουν να παίξουν ένα σημαντικό ρόλο εφόσον τα βάλουμε σε μια κατεύθυνση αγωνιστικότητας. Δεν έχουμε άλλη εναλλακτική λύση προς το παρόν.

Συνάδελφοι, η φετινή Γενική Τακτική Συνέλευσή μας πραγματοποιείται σε ένα παγκόσμιο φόντο που καθορίζεται από την πιο ακραία, βάρβαρη και απάνθρωπη εκδήλωση του καπιταλισμού, τον πόλεμο.

Βρισκόμαστε στον απόηχο μιας ακόμη βάρβαρης εισβολής του αμερικανο-νατοϊκού κατεστημένου και των συμμάχων του, με τη στήριξη και της ελληνικής Κυβέρνησης, ενάντια στο λαό του Ιράκ. Γινόμαστε μάρτυρες της νεοαποικιοκρατικής κατοχής κυρίαρχων χωρών από ιμπεριαλιστές νεοχρυσοθύρες. Αναμένουμε το επόμενο προληπτικό χτύπημα κι όλα αυτά για το «καλό μας»!

Βιώνουμε μια εποχή βίαιης και εσπευσμένης ολοκλήρωσης της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, που οδηγεί στην αχαλίνωτη λειτουργία των νόμων της αγοράς, στην καταστολή των δικαιωμάτων των εργαζόμενων, στον περιορισμό των δικαιωμάτων μας και της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Στο χώρο της εκπαίδευσης εκδηλώνεται τα τελευταία χρόνια μια εξίσου βίαιη και αδυσώπητη επίθεση, με στόχο τη δημιουργία σχολείων που θα λειτουργούν ως ανταγωνιστικές επιχειρήσεις, με συγχρηματοδότηση, ταξικές διακρίσεις και κατηγοριοποίηση.

Αυτό οδηγεί σε φραγμούς στη μόρφωση, πρόωρη έξωση των μαθητών από την εκπαίδευση, διόγκωση της παραπαιδείας και υποβάθμιση του μορφωτικού ρόλου του σχολειού.

Στο επίπεδο των εργασιακών σχέσεων βιώνουμε όλοι την εργασιακή ανασφάλεια, τον κατακερματισμό και τον περιορισμό του εργασιακού και μισθολογικού κεκτημένου μας και τη συρρίκνωσή του.

Η συνδικαλιστική 2ετία που μόλις τώρα τελειώνει μας βρίσκει φτωχότερους σε αγοραστική δυνατότητα, εφόσον οι αυξήσεις των μισθών μας είναι πολύ χαμηλότερες από τον πραγματικό πληθωρισμό. Μας βρίσκει πιο ανασφαλείς, εφόσον πολλά από τα ασφαλιστικά - συνταξιοδοτικά δικαιώματα έχουν περικοπεί.

Η συνδικαλιστική 2ετία για την οποία κρίνεται το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο. Ε. σημαδεύτηκε από την κατάθεση του πολυνομοσχεδίου του περίφημου Ν. 2986 για αξιολόγηση - αποκέντρωση, σημαδεύτηκε από τη δημιουργία μαγικών εικόνων για τα σχολειά. Το όραμα για ένα σύγχρονο σχολειό έγινε το «διευρυμένου ωραρίου».

Σημαδεύτηκε από τον εμπαιγμό στους αναπληρωτές κι όλοι ζήσαμε στην 70η Συνέλευση τον εμπαιγμό από την ΠΑΣΚ και την ΔΑΚΕ για τα ποσοστά και τον ΑΣΕΠ, ενώ τότε λέγαμε εμείς για 10.000 διορισμούς αναπληρωτών από την επετηρίδα κι αυτό ήταν εφικτό.

Θέλουμε ένα συνδικαλιστικό κίνημα που θα οραματίζεται, θέλουμε ένα συνδικαλιστικό κίνημα που θα δρα ενωτικά, μαζικά και ταξικά, θέλουμε ένα συνδικαλιστικό κίνημα που όταν κατεβαίνουμε για κοινά αιτήματα δεν θα είμαστε εμείς εδώ κι άλλοι εκεί κι όταν μας καλεί η Ομοσπονδία θα είμαστε στο πλευρό της για τα ίδια αιτήματα. Κάποτε τα λέγαμε αυτά και όλοι τα επικροτούσαμε.

ΨΥΧΟΓΙΟΥ Β.: (Αιγάλεω)

Είμαι η Ψυχογιού Βάσω από το Αιγάλεω συνάδελφοι, από την Αυτόνομη Παρέμβαση. Κατ' αρχήν συνάδελφοι θέλω να κάνω δύο σύντομα σχόλια-παρατηρήσεις σε συναδέλφους που μίλησαν προηγουμένως.

Το πρώτο αφορά το συνάδελφο από την ΔΑΚΕ που μίλησε για την Δ.Ο. Ε. ως γήπεδο. Μία πρόταση συνάδελφε, θα μπορούσατε να κάνετε το μαγαζάκι σας γραφείο στοιχημάτων.

Το δεύτερο σχόλιο αφορά το συνάδελφο από την ΕΣΑΚ-ΔΕΕ, ο οποίος μίλησε για σχέσεις του κοινωνικού forum με τον κ. Λαλιώτη. Συνάδελφε, δεν φοβόμαστε εμείς και δεν ενστερνιζόμαστε την πολιτική του απομονωτισμού, γιατί δεν φοβόμαστε για την καθαρότητα των απόψεών μας.

Ξέρουμε τι πιστεύουμε. Πιστεύουμε σε ένα σχολείο χωρίς αποκλεισμούς, διακρίσεις, σε ένα σχολείο που θα λειτουργεί ο εκπαιδευτικός αναβαθμισμένος επαγγελματικά, κοινωνικά και οικονομικά. Ένα τέτοιο σχολείο θα πρέπει να λειτουργεί σε ένα κοινωνικό περιβάλλον δικαιότερο, χωρίς ταξικές διακρίσεις και γι' αυτό παλεύουμε συνάδελφοι.

Αυτά επιτυγχάνονται μέσα από ένα συνδικαλιστικό κίνημα με ενότητα στη βάση και στη δράση. Ένα συνδικαλιστικό κίνημα που δεν θα είναι άθροισμα παρατάξεων, ούτε πολυκατάστημα όπου ο καθένας θα διατηρεί το μαγαζάκι του.

Ένα τέτοιο συνδικαλιστικό κίνημα συνάδελφοι δεν καταγράφεται εδώ μέσα και γι' αυτό θέλουμε να καταθέσουμε την απογοήτευσή μας. Σ' αυτήν την απογοήτευση λοιπόν αντιπροτείνουμε μια συγκεκριμένη πρόταση. Σας καλούμε σε συνάντηση προβληματισμού και αναζήτησης και ελπίζουμε στην ανταπόκριση σας. Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω επίσης για την προσοχή σας.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ

ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Χ.: (Αργοσαρωνικού):

Συνάδελφοι, από τον Αργοσαρωνικό. Αναγνωρισμένος τώρα και με την ευκαιρία να ευχαριστήσω τη Γενική Συνέλευση που δεν υπέβαλε καμία ένσταση για την αναγνώρισή μου.

Κρατώ από τον απολογισμό του Γραμματέα, εντός ή εκτός εισαγωγικών ο απολογισμός αυτός, μία λέξη που ειπώθηκε από υπουργικά χείλη και με εντυπωσίασε πραγματικά. Τη λέξη «υπερτιμημένη». Αποτυπώνει μια πραγματικότητα αυτό; Ας δούμε τι έχει υπερεκτιμηθεί και τι *έχει υποεκτιμηθεί.*

Υπερτιμημένος, κατά την άποψή μου, είναι ο αυταρχισμός, ο διοικητισμός και όλη αυτή η κατάσταση που επικρατεί και πρόκειται να επικρατήσει στα σχολειά μας. Υπερτιμημένη είναι η οικονομική μας κατάσταση, η οποία αν αποτιμηθεί σωστά εγγίζει τα όρια της εξαθλίωσης.

Υπερτιμημένη είναι η εκπαιδευτική πολιτική της Κυβέρνησης, αυτή, ξέρετε, με ορίζοντα το 2008, που αν αποτιμηθεί σωστά κι αυτή εγγίζει τα όρια της ανυπαρξίας ή της μη εκπαίδευσης.

Υπερτιμημένος είναι ο γραφειοκρατικός συνδικαλισμός, που εγκλωβίζει τη συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων στα μίζερα και αδιέξοδα όρια ενός θλιβερού φιλελευθερισμού, μάλλον φιλελεύθερου μορφώματος, που αποτιμάται, έχει τιμή. Ξέρετε πόση είναι η τιμή του, 176,00€.

Τι έχει υποτιμηθεί. Υποτιμημένη είναι η δημοκρατία στους χώρους δουλειάς, η ελεύθερη έκφραση, η αυθεντική και πρωτόβουλη δράση, που τιθασεύεται στα δεσμά της αξιολόγησης και των λογής καθηκοντολογιών.

Υποτιμημένη είναι η γνώση, η εκπαιδευτική διαδικασία, η οποία ασφυκτιά υποταγμένη στην τεχνοκρατία, στον λειτουργισμό και στη διαρκή αποδόμηση της κριτικής σκέψης.

Υποτιμημένη και εξόριστη είναι η Παιδεία ως έννοια. Υποτιμημένος είναι και ο πολιτισμός, αν και ιλουστρασιόν και σιτιζόμενος στα λογής *πρυτανεία. Υποτιμημένη εν τέλει είναι* και η νοημοσύνη μας, η νοημοσύνη όλων υποθέτω.

Πού συμπυκνώνεται αυτό; Μπορεί να συμπυκνωθεί σε μία έννοια. Σ' αυτό που πάλι ο Γραμματέας της Δ.Ο.Ε. είπε: ενιαίο διαθεματικό πλαίσιο προγραμμάτων σπουδών. Εκπονήθηκαν και παρουσιάστηκαν ιεροκρυφίως από μια δράκα μισθών του Υπουργείου και των παρακολουθημάτων του, σε επιλεγμένες συναθροίσεις και συνεδριάσεις.

Τι σπουδαίο άλλοθι; «Σας τα παρουσιάσαμε» θα μας πουν «και ακούστηκαν και υμνολόγια», θα τα συναντήσουμε συνάδελφοι τα προγράμματα αυτά, όπως θα συναντήσουμε και τη δική μας αμεριμνησία, ως άλλοι αβδηρίτες, ως έτοιμοι από καιρό να διαβούμε δρόμους που άλλοι χάραξαν για μας και να συνεισφέρουμε –ανυποψίαστοι όντες– στο διαρκώς ζητούμενο της αγοράς. Στη συστηματική διαμόρφωση της συνείδησης των νέων πολιτών, τέτοιας ώστε να υποτάσσεται και να θεωρείται αυτό φυσιολογικό, στους νόμους και στους κανόνες της αγοράς και αυτής ακόμα της αγοραίας πολιτικής.

Σαν ανεξάρτητος αντιπρόσωπος του Συλλόγου μου μεταφέρω και την εντολή του καταψηφίζοντας τα πρακτικά του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ Κ.: (Βάδης - Βυρτεμβέργης)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι κατ' αρχήν θέλω να χαιρετίσω τους Συνέδρους. Βρίσκομαι για πρώτη φορά στην κορυφαία αυτή διαδικασία του κλάδου, για την ανάδειξη της νέας Διοίκησης, εκπροσωπώντας το Σύλλογο Δασκάλων και Νηπιαγωγών της Βόρειας Ρηνανίας - Βεστφαλίας της Γερμανίας.

Έχω αισθανθεί δυστυχώς να επιβεβαιώνεται αυτό που άκουγα από παλαιότερους συναδέλφους, ότι οι αποσπασμένοι στο εξωτερικό είναι αποκομμένοι από την εδώ πραγματικότητα και έρχονται αντιμέτωποι τόσο με την προχειρότητα του Υπουργείου Παιδείας και τους αργούς ρυθμούς του, αλλά από την άλλη και με την αδιαφορία της Δ.Ο.Ε.

Είτε γιατί είμαστε μία μειονότητα οι αποσπασμένοι στο εξωτερικό, είτε γιατί μας χαρακτηρίζει το καθεστώς απόσπασης, η προσωρινότητα, είτε γιατί μας θεωρείτε ευνοημένους οικονομικά, αλλά από τη στιγμή που ο καθένας *έχει δικαίωμα να αποσπαστεί* και μάλιστα όταν τώρα οι διαδικασίες της επιλογής γίνονται με διαφάνεια.

Λυπάμαι, έτσι, που δεν διαφαίνεται στην ημερήσια διάταξη της Δ.Ο.Ε. πουθενά το θέμα της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό, όπως και πολλά βέβαια άλλα σημαντικά.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι η απόσπαση

μας έχει ημερομηνία λήξης και θα επιστρέψουμε κάποια στιγμή στην Ελλάδα και θα είμαστε εντελώς ξένοι ως προς το νέο σχολείο, θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε το ολοήμερο σχολείο, τη διαθεματική διδασκαλία, την κοινωνία της πληροφορίας. Εμείς θα είμαστε εντελώς ξένοι ως προς όλα αυτά.

Έχουμε επανειλημμένα ζητήσει από την Δ.Ο.Ε. να επισκεφτεί τουλάχιστον τους μεγάλους συλλόγους του εξωτερικού. Δεν το έχουν κάνει. Έχω φέρει εδώ προτάσεις της Παγγερμανικής, θα τις καταθέσω με το συνάδελφο Κορδώνια, που είναι και αιρετός στη Γερμανία.

Στο εξωτερικό είμαστε εντελώς αποκομμένοι από τα θέματα της ελληνικής εκπαίδευσης εδώ πέρα στην Ελλάδα, δεν έχουμε ούτε επιμόρφωση. Όλοι πιστεύουν ότι κερδίζουμε κάποια χρήματα και γυρνάμε με πολλά χρήματα στην Ελλάδα, ενώ το επιμίσθιο αυτή τη στιγμή δεν φτάνει. Καλύπτουμε ίσα-ίσα τα έξοδά μας στη Γερμανία, η ζωή έχει γίνει πολύ ακριβή και επίσης ζητάμε, έχουμε αιτήματα που δεν κοστίζουν τίποτα, όπως είναι η μοριοδότηση των ετών της απόσπασης κι όχι ένα μόριο κάθε έτος και η διατήρηση της οργανικής μας θέσης.

Είμαστε οι μοναδικοί υπάλληλοι, δημόσιοι υπάλληλοι που αποσπώμαστε και δεν διατηρείται η οργανική μας θέση. Όταν ένας συνάδελφος αποσπάται στο Υπουργείο ας πούμε, διατηρεί τήν οργανική του θέση.

ΚΑΠΠΗΣ Γ.: (Α' Αθηνών)

Ο τελευταίος συνήθως πρέπει να συμφωνεί με τους προλαλήσαντες. Επειδή θα πρέπει σε 2' να μιλήσουμε και να πούμε αν πραγματικά το ολοήμερο είναι κοινωνικός ή εκπαιδευτικός θεσμός και ακούσαμε πολλά, το Ινστιτούτο της ΓΣΕΕ λέει δυο πράγματα πολύ σημαντικά:

Δεν είναι παιδαγωγικός θεσμός, αλλά σχεδόν επιλεκτικός θεσμός κοινωνικής πρόνοιας και μοχλός ευέλικτων σχέσεων εργασίας. Το πρώτο που αξίζει να δει κανείς στα στατιστικά στοιχεία της έρευνας, είναι πως στον συνολικό αριθμό των μαθητών που παραμένουν στο σχολείο, τα μικράκια της Α' και της Β' μένουν, τα μεγάλα που είναι πιο αυτονομημένα σηκώνονται και φεύγουν, είτε στην ησυχία του σπιτιού, είτε στο πεζοδρόμιο.

Ακόμα, μετά την εισαγωγή δημοφιλών αντικειμένων (Αγγλικά, Υπολογιστές), σε ποσοστό 93,6% δεν εγκατέλειψε τα φροντιστήρια. Η μόνη εκπαιδευτική συνιστώσα του ολοήμερου που φαίνεται να ενδιαφέρει διακαώς τους γονείς, σε ποσοστό 81% δεν είναι παρά η περιβόητη μελέτη, να ξεμπερδεύουν ουσιαστικά με τις εργασίες κατ' οίκον και το διάβασμα της επόμενης ημέρας.

Οι εργαζόμενοι γονείς φαίνεται να αντιμετωπίζουν το ολοήμερο όπως πραγματικά αυτό είναι, δηλαδή έναν θεσμό κοινωνικού κράτους που τους απαλλάσσει από την υποχρέωση της οικιακής βοηθού, του παππού ή του ιδιαίτερου μαθήματος. Ποιοι ωφελούνται: 18% απαντούν ότι κινούνται κάτω από τα όρια της φτώχιας, ένα 56% δηλώνει μόνιμος υπάλληλος δημόσιου ή ιδιωτικού με εισόδημα περίπου στα 2.000 ευρώ.

Ενώ λοιπόν το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο μιλά για εκπαιδευτική διάσταση μέσα από τη διαδικασία αυτή, η υποχρεότητα των αντικειμένων, πρωί γυμναστική, μετά Ολυμπιακή Παιδεία, το μεσημέρι ξανά Ολυμπιακή Παιδεία, μετά χορό και νηστικό το παιδί.

Τελειώνοντας θέλω να πω το εξής: Χωρίς αυταπάτη για την αναπαραγωγική λειτουργία του σχολείου, σε κάθε περίπτωση πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι το ολοήμερο δεν σημαίνει χρονική διεύρυνση παραδοσιακού σχολείου με προσθήκη νέων μαθημάτων, γιατί τότε θα κάναμε ένα σχολείο πολύ επαχθέστερο του σημερινού που ιδρυματοποιεί ελεύθερο χρόνο. Σημαίνει ελκυστικό περιβάλλον αγωγής μάθησης με έμφαση στον αυτο-οργανωτικό παιδαγωγικό του ρόλο και απεγκλωβισμό από τη μονομέρεια των λεγόμενων ακαδημαϊκών μαθημάτων.

Υπάρχει αυτή τη στιγμή υπάρχει πράταση στους Διευθυντές, προτείνεται ένας δάσκαλος για 60 μαθητές, δύο τμήματα, θα μας απασχολήσει όλους αυτό. Ευχαριστώ.

ΚΟΡΔΩΝΙΑΣ Μ.: (Βάδης - Βυρτεμβέργης)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, εκπροσωπώ ως εκλεγμένος αντιπρόσωπος ένα Σύλλογο του εξωτερικού και συγκεκριμένα το Σύλλογο Βάδης - Βυρτεμβέργης στη Γερμανία, από τη Γενική Συνέλευση του οποίου εκλέχθηκα με ενιαίο ψηφοδέλτιο και στο λιγοστό χρόνο που μου παρέχεται θα προσπαθήσω να εκφράσω τις θέσεις του Συλλόγου, όπως αυτές διαμορφώθηκαν στις συλλογικές μας διαδικασίες.

Αναφερόμενος στα πεπραγμένα του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. θεωρώ πως η δράση του οργάνου ήταν συνολικά κατώτερη των περιστάσεων και παρουσίασε σοβαρά ελλείμματα μπροστά στις προκλήσεις των καιρών και στην κυβερνητική πολιτική.

Κατά τη χρονιά που πέρασε η Κυβέρνηση με μία σειρά αντιεκπαιδευτικών μέτρων που αποτελούν πια νόμους του κράτους - αξιολόγηση, καθηκοντολόγιο, σχολικός κανονισμός - και με την εμμονή στην καθήλωση των πραγματικών αποδοχών των εργαζομένων, επιχειρεί την ένταση της ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης και την αλλαγή του σχολείου, όπως απαιτούν οι κυρίαρχοι μηχανισμοί της οικονομικής και της πολιτικής εξουσίας και αντίθετα από τις προσδοκίες και το συμφέρον της κοινωνίας.

Η υλοποίηση αυτών των αντιεκπαιδευτικών σχεδίων λαμβάνει χώρα είτε με την ανοχή είτε με την αδυναμία

αντίδρασης ειδικά των μεγάλων συνδικαλιστικών παρατάξεων του κλάδου.

Η στενή σύνδεση αυτών, με τις αυστηρές κομματικές γραμμές των πολιτικών κομμάτων που εκφράζουν, δημιουργεί σοβαρότατα εμπόδια στη διαμόρφωση ενός αγωνιστικού διεκδικητικού πλαισίου δράσης, που θα εκφράζει τη μεγάλη πλειοψηφία των ενεργών εκπαιδευτικών και θα θέτει τις προϋποθέσεις για την ενεργοποίηση του στους συνδικαλιστικούς αγώνες.

Έτσι, με σταθερούς ρυθμούς η πλατιά βάση των εκπαιδευτικών απομακρύνεται ολοένα από τις συνδικαλιστικές διαδικασίες και τους μαζικούς χώρους και αναζητεί τρόπους και δρόμους ατομικού βολέματος.

Εμείς συνάδελφοι δεν τρέφουμε αυταπάτες. Γνωρίζουμε πως τα ζητήματα μας, δηλαδή της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης του εξωτερικού, είναι δύσκολο να θεωρηθούν από το οποιοδήποτε Δ.Σ. θέματα πρώτης προτεραιότητας. Όμως αρνούμαστε πεισματικά να δεχτούμε τη συστηματική υποβάθμισή τους ή την σιωπηρή απόρριψη.

Πρέπει να καταστεί ξεκάθαρο σε όλους πως οι αποσπασμένοι στο εξωτερικό συνάδελφοι παραμένουν ένα ζωντανό κομμάτι των εκπαιδευτικών, που βιώνουν τόσο κατά την παραμονή τους στο εξωτερικό, όσο και μετά την επιστροφή τους, όλα τα καθημερινά προβλήματα της σκληρής εκπαιδευτικής πραγματικότητας και αγωνιούν κι αυτοί, όπως όλοι οι εκπαιδευτικοί, για το μέλλον των σχολείων και τις προοπτικές εκπαίδευσης.

Γι' αυτό το λόγο καλέσαμε επανειλημμένα το Δ.Σ. να λάβει υπόψη του την κατάσταση που επικρατεί στο εξωτερικό και ιδιαίτερα στη Γερμανία και να συμπεριλάβει στο πρόγραμμα δράσης του τα ώριμα ζητήματα των συλλόγων των αποσπασμένων.

Ζητήσαμε επίσης να συμπεριληφθούν στο αγωνιστικό πλαίσιο των κινητοποιήσεων της Δ.Ο.Ε. απεργίες, στάσεις εργασίας και αιτήματα που αφορούν τους αποσπασμένους εκπαιδευτικούς, ιδίως δε αυτά που παρουσιάζουν αναλογίες με το διεκδικητικό πλαίσιο της Δ.Ο.Ε. - κριτήρια αξιολόγησης, οικονομικά κ.λπ. - ώστε να υπάρχει ο απαιτούμενος συντονισμός μεταξύ του εκπαιδευτικού κινήματος και των αποσπασμένων εκπαιδευτικών.

Είναι στο χέρι όλων να μετατρέψουμε την απογοήτευση και την αγανάκτηση σε ενεργή αγωνιστική διάθεση και κινητοποίηση, γιατί μόνο έτσι θ' αρχίσουν οι αρμόδιοι ν' ανησυχούν πραγματικά. Ευχαριστώ.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α.: (Κιλκίς)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, από τους προηγούμενους ομιλητές ακούστηκαν πολλές απόψεις για το ολοήμερο σχολείο, για ένα σχολείο που μας απασχολεί και πρέπει να αποφασίσουμε πώς το θέλουμε. Πριν πω εγώ ποιες είναι οι δικές μου σκέψεις θέλω να κάνω μια ερώτηση στον καθένα από εμάς. Πριν από μερικά χρόνια, όταν συζητούσαμε για το ολοήμερο σχολείο, αυτό το σχολείο οραματιζόμασταν; Όταν λέγαμε και κάναμε τις κουβέντες για το τί σχολείο θέλουμε, πώς πρέπει τα παιδιά να συμπληρώνουν την παραμονή τους στο σχολείο, αυτό εννοούσαμε;

Έρχομαι και κάνω δυο διαπιστώσεις που θα είναι υπέρ του σχολείου του ολοήμερου έτσι όπως λειτουργεί σήμερα. Η πρώτη διαπίστωση έχει να κάνει με την αδιοριστία. Ναι, δημιουργήθηκαν νέες θέσεις εργασίας, δεν παραγνωρίζεται αυτό από κανέναν. Διορίστηκαν δηλαδή κάποιοι συνάδελφοί μας στα ολοήμερα σχολεία με τις θέσεις που δόθηκαν.

Δεύτερον, οι γονείς που εργάζονται, βρήκαν έναν τρόπο για να βολεύουν την κατάσταση όσον αφορά με τα παιδιά τους, τί θα κάνουν τις υπόλοιπες ώρες μέχρι να τελειώσει η εργασία τους. Το ζήτημα είναι, θα μπούμε από την πλευρά των παιδιών; θα θυμηθούμε εμείς τα χρόνια τα δικά μας όταν τελειώναμε το σχολείο ποια ήταν η διάθεσή μας; Το σχολείο αυτό το ολοήμερο, λύνει αυτό το πρόβλημα; Δημιουργεί συνθήκες παραμονής τέτοιες ώστε τα παιδιά να αισθάνονται ότι βρίσκονται σ' ένα χώρο τον οποίο τον χαίρονται, διασκεδάζουν, αυτενεργούν και τελικά νιώθουν ελεύθερα και νιώθουν έτσι όπως θέλουν;

Πώς θα λυθεί το ζήτημα; Πιστεύω ότι το ξέρουμε όλοι. Έχει να κάνει με τις δαπάνες για την εκπαίδευση. Εάν λοιπόν από δω και πέρα τα σχολεία που χτίζονται δεν πληρούν προϋποθέσεις ολοήμερου σχολείου, τότε για τί μιλάμε; Για σχολεία τα οποία θα τα βάζουμε πάλι στις ίδιες αίθουσες τις οποίες είναι τις πρωινές ώρες; θα έχουν τραπεζαρίες; Οι υποδομές αυτές οι κτιριακές θα πληρούν τις προϋποθέσεις; Ευχαριστώ.

ΠΟΝΤΙΚΑΚΗΣ Φ.: (Χανίων)

Προηγουμένως αναφέρθηκε κάποιος συνάδελφος της ΠΑΣΚ εδώ πέρα, ορισμένοι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, προφανώς παριστάνουν τους Κινέζους εδώ πέρα και αρέσκονται σε παροιμίες από την αλλοδαπή, θα πω κι εγώ λοιπόν μία έκφραση από την αλλοδαπή. Στη Λατινική Αμερική λένε «φτωχός σαν δάσκαλος», όπως αναφέρει ο Εδουάρδο Καλεάνο και αναφέρουν και κάτι άλλο. Λένε επίσης «πεινάει σαν δάσκαλος».

Δυστυχώς, επί Κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ φτάσαμε στο σημείο να μην απέχουμε πολύ από τα δεδομένα της Λατινικής Αμερικής σε ότι αφορά τον κλάδο αγαπητοί συνάδελφοι της ΠΑΣΚ.

Ήρθαμε εδώ για να κάνουμε κριτική πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας. Δυστυχώς έ-

χουμε μια απραξία του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας και βέβαια, δεν πρέπει να βγάζει γι' αυτό το θέμα απέξω την ουρά της η ΠΑΣΚ, διότι ήταν η πρώτη διδάξασα στην απραξία όλα τα προηγούμενα χρόνια κι όταν είχε την Προεδρία και όταν δεν είχε την Προεδρία αργότερα.

Δεν δικαιολογείται όμως η απραξία όταν έχουμε φτάσει σ' αυτήν την τραγική οικονομική κατάσταση οι δάσκαλοι. Δεν δικαιολογείται απραξία όταν δεν έχουμε καμία αύξηση μισθού επί χρόνια, δεν δικαιολογείται απραξία όταν παρατείνεται το ωράριο εργασίας μας, για παράδειγμα στους νηπιαγωγούς, χωρίς να ακουστεί κουβέντα. Παρατάθηκε ήδη το ωράριο.

Όταν για το ζήτημα της αναπλήρωσης συναδέλφων που απουσιάζουν παρατείνεται το ωράριο, πάλι εμείς απαντάμε με απραξία. Όταν εντατικοποιείται η δουλειά μας με σεμινάρια εκτός ωραρίου για υπολογιστές, για τη διαθεματική προσέγγιση, για το πρόγραμμα ΜΕΛΙΝΑ, για εισαγωγική επιμόρφωση, για εξομοίωση κ.ο.κ., όλα εκτός ωραρίου, απλήρωτες υπερωρίες.

Όλα αυτά λοιπόν έχουν δημιουργήσει μία φοβερή και ασφυκτική πίεση στο δάσκαλο, ενόψει βέβαια και της αξιολόγησης που έρχεται τον ερχόμενο Σεπτέμβριο. Όλα αυτά δεν δικαιολογούν απραξία, δεν δικαιολογούν το να μην έχουμε κάνει καμία Γενική Συνέλευση, να μην έχουμε συγκλίσεις Γενικών Συνελεύσεων και Ολομέλεια Προέδρων καμία αυτή τη χρονιά. Δεν δικαιολογείται λοιπόν να μην υπάρχουν κινητοποιήσεις και να υπάρχουν κινητοποιήσεις μία 24ωρη κάθε 3 ή 4 μήνες, να μην υπάρχει κλιμάκωση καμία.

Γι' αυτά όλα θα πρέπει ν' απαντήσουμε εμείς με κινητοποιήσεις, με κλιμάκωση, με πρόγραμμα που θα πρέπει να ψηφιστεί απ' αυτήν τη Γενική Συνέλευση. Ευχαριστώ.

ΤΕΡΖΑΚΗΣ Γ.: (Ηρακλείου)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, «να 'μαστε πάλι εδώ Αντρέα» που λέει το τραγούδι, για να τραγουδήσουμε έναν διαφορετικό σκοπό όμως. Έναν διαφορετικό σκοπό από αυτόν που τραγούδησε ο Υφυπουργός το πρωί και ο κ. Καλός μετέπειτα. Έναν διαφορετικό σκοπό που δεν θα μοιάζει με το «Διδυμότειχο μπλουζ» αλλά θα μοιάζει με το «Κουφάλες δεν ξοφλήσαμε». Αυτό έχω μόνο να σας πω.

Συνάδελφοι δεν θα πιάσω μόνο το ολοήμερο, για το ολοήμερο σχολείο έχω τοποθετηθεί πολλές φορές. Αυτό που έχω να προσθέσω σήμερα συνάδελφο, είναι ότι είναι τόσο δασκαλογέννητος αυτός ο θεσμός, τον αγκαλιάσαμε τόσο πολύ, που πάει να πνιγεί. Χαρακτηριστικά αναφέρω μόνο το γεγονός ότι στο ολοήμερο Δημοτικό σχολείο Μαλλιών, υπάρχουν 15 οργανικά κενά και στο ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο Χερσονήσου 17 οργανικά κενά. Τόσο πολύ τον αγκαλιάσαμε τον θεσμό.

Θα πρέπει να δούμε το θέμα από την πλευρά των παιδιών. Κανένας δεν μιλά απ' αυτή την πλευρά και απ' αυτή την πλευρά έχουν να κάνουν οι τόσες μας τοποθετήσεις για το ολοήμερο αλλά και για την αξιολόγηση. Συνάδελφοι, εγώ πλέον έχω σταματήσει να ενδιαφέρομαι πολύ-πολύ για τους υπόλοιπους συναδέλφους. Δε μ' ενδιαφέρει τόσο πολύ το τί θα πάθει ο κάθε συνάδελφος αύριο-μεθαύριο που θα έρθει ο αξιολογητής. Μ' ενδιαφέρει όμως πάρα πολύ το ότι το τελικό προϊόν του αυταρχισμού θα το πληρώσουν τα παιδάκια μας. Αυτό με ενδιαφέρει πολύ. Όπως αυτό γίνεται και με το ολοήμερο.

Να πω μια κουβέντα για την ευέλικτη ζώνη γιατί δεν ακούστηκε τίποτα εδώ. Προσωπικά είμαι της ευέλικτης ζώνης, 17 χρόνια ευέλικτα δουλεύω, δεν με απασχόλησαν ποτέ τα προγράμματα σπουδών ούτε η ύλη τους, όμως θα πρέπει κατά τη γνώμη μου να μπουν κάποια κριτήρια για το ποιοι θα μπουν στην ευέλικτη ζώνη, όπως τα κριτήρια της ΟΝΕ. Δηλαδή αν δεν έχεις μια σοβαρή και σωστή αναλογία ύψους-βάρους-μέσης, δεν μπορείς να μπεις στην ευέλικτη ζώνη διότι η ευέλικτη ζώνη θέλει και ευλύγιστη μέση. Ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ Δ.: («Γιάννης Ρίτσος» Μολάων)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, ύστερα από 5 χρόνια απουσίας μου από στο συνδικαλιστικό χώρο, αποφάσισα φέτος να συμμετάσχω για πρώτη φορά ως υποψήφιος αντιπρόσωπος. Συμμετέχω για πρώτη φορά στη Συνέλευση του κλάδου, αλλά επιτρέψτε μου να εκφράσω κι εγώ την απογοήτευσή μου για κάποιες διαδικασίες, γιατί είχα την ελπίδα ότι κάποια πράγματα που τα άφησα πριν από 5 χρόνια πίστευα ότι θα είχαν βελτιωθεί.

Επιτρέψτε μου την έκφραση, βρήκα πάλι μία κατάσταση μηρυκασμού, όπου αναμασάμε και επαναλαμβάνουμε τα ίδια πράγματα, αντεγκλήσεις, αυστηρή κριτική, μηδενισμός, ισοπέδωση, κάποιες φωνές για ενότητα και σκέφτηκα ότι το να επαναλάβω κάποια πράγματα, ίσως σας οδηγήσω να με χαρακτηρίσετε και γραφικό.

Ανέβηκα στο βήμα γιατί νιώθω το χρέος απέναντι στον εαυτό μου, απέναντι στους συναδέλφους που μας έστειλαν μαζί με τον άλλο τον αντιπρόσωπο, το συνάδελφο το Μηνά τον Παπούλια και απέναντι στον κλάδο. Το θέμα είναι ότι τα προβλήματα αυξάνονται, αλλά από την άλλη μεριά η ενότητα στον κλάδο χάνεται.

Έχουμε απέναντί μας πάρα πολλά προβλήματα, τα οποία, έτσι όπως παρουσιάστηκε η λειτουργία της Συνέ-

λευσης τις 2 αυτές μέρες κάθε άλλο παρά μπορούν να επιλυθούν.

Ενδεικτικά θα αναφέρω στην περιοχή μας ένα μεγάλο πρόβλημα το οποίο ο Τάσος ο Παπαχαραλάμπους το ανέφερε, είναι το πρόβλημα της μοριοδότησης των σχολείων της περιφέρειας Λακωνίας και ιδιαίτερα της περιφέρειας Μολάων. Υπάρχει κατάφωρη αδικία σε βάρος των συναδέλφων. Αρκεί ν' αναφέρω ότι 120 χιλιόμετρα μακριά από τη Σπάρτη, προς τη νότια Λακωνία, οι σχολικές μονάδες μοριοδοτούνται με 3 και 4 μονάδες, ενώ οι αντίστοιχες της Δευτεροβάθμιας με 9 και 10 μονάδες.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα συνάδελφοι, οι οποίοι ξέρουν ότι δεν θα μετατεθούν στον τόπο τους κι ενώ θα μπορούσαν να μείνουν στη Λακωνία, δε μένουν εξαιτίας της μικρής μοριοδότησης.

Ένα άλλο που θα ήθελα να αναφέρω είναι το ολοήμερο σχολείο. Είναι μια κατάκτηση βέβαια, διορίστηκαν συνάδελφοι, αλλά όμως δεν είναι το ολοήμερο δημοτικό σχολείο που ο κλάδος οραματίστηκε.

Ενδεικτικά, οι συνάδελφοι οι οποίοι έχουν δουλέψει αναφέρουν το πρόβλημα της υλικοτεχνικής υποδομής, τα παιδιά δεν μπορούν από τις 8:00 η ώρα μέχρι τις 4:00 να βρίσκονται στον ίδιο χώρο. Ένας διευθυντής συνάδελφος μου ανέφερε για τάξη βιολογικά ανθυγιεινή και ψυχολογικά καταπιεστική και καταθλιπτική για το μαθητή. Μεγάλη έμφαση στην υλικοτεχνική υποδομή θα πρέπει να δώσει το Διοικητικό Συμβούλιο.

Όσον αφορά την επιμόρφωση, είχαμε επιτέλους την τύχη φέτος στην περιφέρεια Μολάων, για πρώτη φορά εγώ με 13 χρόνια υπηρεσίας, επιμορφώθηκα στα πλαίσια του προγράμματος «Κοινωνία της Πληροφορίας». Μπορώ να πω ότι κάτι πήρα, αλλά εύχομαι σε τοπικό επίπεδο τα προγράμματα επιμόρφωσης να είναι περισσότερα, γιατί τα χρειαζόμαστε.

Ένα τελευταίο που θέλω να τονίσω είναι η αξιολόγηση. Πρέπει να ενημερώσω το σώμα ότι «κάτω» η αυτόαξιολόγηση της σχολικής μονάδας έχει ξεκινήσει, θα πρέπει το Δ.Σ. να είναι σε επικοινωνία με τους συναδέλφους, γιατί δεν ξέρουν τι να απαντήσουν και δεν θα πρέπει οι σχολικές μονάδες ν' αρχίσουν να ανταγωνίζονται η μία με την άλλη. Δηλαδή η μία να στέλνει 20 σελίδες αυτόαξιολόγηση κι οι άλλες 4, δηλαδή να βγάλουμε τα μάτια μεταξύ μας.

Και το τελευταίο που θέλω να τονίσω, επειδή συμμετέχω στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, θέλω να πω ότι θα πρέπει να υπάρχει μία ενημέρωση των συναδέλφων για τα δικαιώματα που έχουμε σε σχέση με την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Την Τοπική Αυτοδιοίκηση την θέλουμε αρωγό, την θέλουμε συνεργάτη στην υλικοτεχνική υποδομή, αλλά ορισμένοι δήμαρχοι και σύμβουλοι ξεπερνούν τα όρια. θα πρέπει να μαζεύονται.

Τελειώνω, ευχαριστώ που με ακούσατε. Εύχομαι σε τούτη εδώ τη Συνέλευση να γίνει ένα βήμα καλύτερο, έστω τις δύο τελευταίες μέρες. Ευχαριστώ.

ΧΡΟΝΗΣ Γ.: («Δ. Γληνός»)

Προτάσεις-απόψεις για το ολοήμερο σχολείο και το εργασιακό ωράριο: α) Μείωση του ωραρίου των πολύτεκνων εκπαιδευτικών, β) Πρέπει να μπουν αντικειμενικά κριτήρια, οικογενειακοί και κοινωνικοί λόγοι για το ποιοι συνάδελφοι θα στελεχώνουν την απογευματινή ζώνη του ολοήμερου σχολείου. Ήδη σε πολλά σχολεία υπάρχουν διαμάχες, σε άλλα υπάρχουν πολλοί ενδιαφερόμενοι, σε άλλα κανένας, γ) Βρήκαν πολλοί συνάδελφοι ειδικοτήτων δουλειά μέσα στα ολοήμερα σχολεία, οι εργασιακές τους όμως σχέσεις και οι αμοιβές τους είναι απαράδεκτες. Η ΔΟΕ γιατί δεν έχει πρόταση για όλα αυτά; Επειδή δεν ψηφίζουν; δ) Οι Δήμοι καθυστερούν τις επιχορηγήσεις στα σχολεία χρησιμοποιώντας τα χρήματα αυτά για άλλες ανάγκες των Δήμων. Να βρεθεί φόρμουλα ώστε τα σχολεία να παίρνουν απευθείας τα χρήματα των επιχορηγήσεων και όχι μέσω των Δήμων. Παράλληλα να αυξηθούν οι επιχορηγήσεις γιατί με τη λειτουργία του ολοήμερου σχολείου οι ανάγκες της σχολικής μονάδας έχουν αυξηθεί σημαντικά.

Τελειώνω με το ωράριο των Διευθυντών: Τα προηγούμενα χρόνια μειώθηκε το διδακτικό ωράριο των Διευθυντών, αυξήθηκε σημαντικά το επίπεδο θέσης τους όπως και το επίδομα θέσης των Υποδιευθυντών. Όλα τα παραπάνω καλώς έγιναν για να εκτελέσουν τα στελέχη της εκπαίδευσης καλύτερα το έργο τους. Τί παρατηρούμε όμως; Γίνεται έτσι ή μήπως η πλειοψηφία των Διευθυντών φόρτωσαν τη γραφική δουλειά στις πλάτες των συναδέλφων κρατώντας τους τα κενά στα σχολεία;

Είναι ηθικό συνάδελφοι να παίρνει κάποιος επίδομα θέσης και να μην εκτελεί σωστά τα καθήκοντά του και να τα φορτώνει στις πλάτες των συναδέλφων; Δεν συμφωνώ λοιπόν με την καινούρια μείωση ωραρίου των Διευθυντών, γιατί δεν έδειξαν καλή διαγωγή. Οι Διευθυντές άλλωστε έχουν μειώσει από μόνοι τους το ωράριο τους. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία δεν μπαίνουν στην τάξη για να κάνουν μάθημα, βρίσκοντας ως δικαιολογία κάθε φορά και ένα διαφορετικό λόγο φορτώνοντας τις ώρες τους στις πλάτες των συναδέλφων που δεν αμείβονται υπερωριακά.

Ποια ήταν η φιλοσοφία της παραμονής των Διευθυντών στην τάξη; Για παιδαγωγικούς λόγους και για να μην ξεκοπούν από την εκπαιδευτική Κοινότητα. Οι ίδιοι όμως με τη στάση τους δείχνουν την αντίθεση τους και την έλλειψη σεβασμού προς τους συναδέλφους τους. Ευχαριστώ πολύ.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΙΡΕΤΩΝ

ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Κύριε Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης, αγαπητοί συνάδελφοι του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου, φίλες και φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι αντιπρόσωποι στην 72η Γενική Συνέλευση του Κλάδου.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να εκφράσω την ιδιαίτερη χαρά και την ικανοποίησή μου που για μια ακόμη φορά βρίσκομαι σ' αυτό εδώ το βήμα κι έτσι, μέσα από την κορυφαία αυτή συνδικαλιστική διαδικασία, μου δίνεται η ευκαιρία, κατ' επιταγή καταστατική, να επικοινωνήσω μαζί σας και συγχρόνως να απευθυνθώ, μέσα από σας, προς όλους τους συναδέλφους της χώρας, προκειμένου να τους ενημερώσω για τα πεπραγμένα του Κεντρικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου, για όλα εκείνα που σηματοδότησαν την παρουσία και τη συμμετοχή του αιρετού σ' αυτό, κατά το έτος που πέρασε, καθώς και γι' αυτά που προσδιόρισαν τη λειτουργία του στα διάφορα θεσμοθετημένα όργανα και συμβούλια.

Επίσης, πάντα εισαγωγικά, θα ήθελα να ευχηθώ να στεφθούν από πλήρη επιτυχία οι εργασίες της 72ης Γεν. Συνέλευσης, κάτι που το θέλουμε όλοι μας, το επιθυμούν οι χιλιάδες εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, που καθημερινά μοχθούν και αγωνιούν για την πορεία των εκπαιδευτικών μας πραγμάτων και που νοερά, αυτές τις ημέρες, είναι μαζί μας, προσδοκώντας το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα για τους ίδιους, το έργο και την αποστολή τους.

Μετά απ' όλα αυτά, επιτρέψτε μου συναδέλφισσες συνάδελφοι, να «μπω» στο κύριο μέρος της παρέμβασης-λογοδοσίας μου.

Είναι αυτονόητο ότι θα περιοριστώ σ' ορισμένα μόνο σημαντικά όσο και επίκαιρα ζητήματα που μας απασχόλησαν ως Συμβούλιο, καθώς και σε μερικές επισημάνσεις, θέσεις και απόψεις που πιστεύω να αποτελέσουν το έναυσμα για παραπέρα συζήτηση και διάλογο, για προβληματισμό, για διαμόρφωση νέων θέσεων-προτάσεων με στόχο πάντα την ενίσχυση της παρεμβατικής δυνατότητας του εκπαιδευτικού Συνδικαλιστικού Κινήματος, την ουσιαστική προώθηση κυρίαρχων αιτημάτων του Κλάδου αλλά και την επίλυση σοβαρών προβλημάτων του Σχολείου και της Δημόσιας Εκπ/σης που όλοι μας υπηρετούμε.

Είναι βέβαιο ότι ο έτερος αιρετός, ο εκλεκτός συνάδελφος Γιώργος Γούσης, όπως συμβαίνει κάθε χρόνο, θα καλύψει στις πραγματικές τους διαστάσεις τα ζητήματα αυτά.

Μεταθέσεις

Όπως γνωρίζετε, οι μεταθέσεις, φέτος, πραγματοποιήθηκαν πριν από τρεις περίπου μήνες, δηλ. νωρίτερα από κάθε άλλη χρονιά. Το θετικό, όμως, της έγκαιρης ανακοίνωσης των μεταθέσεων αναιρέθηκε από τη μεγάλη καθυστέρηση που παρατηρήθηκε στην προώθηση των ετήσιων μεταβολών των σχολικών μονάδων (ιδρύσεις, προαγωγές κ.α.), με αποτέλεσμα πολλά από τα κατά τόπους ΠΥΣΠΕ να μην έχουν προχωρήσει, μέχρι σήμερα, στη διαδικασία τοποθέτησης-μετάθεσης των εκπαιδευτικών της περιφέρειάς τους.

Σε σύνολο 10.285 αιτήσεων ικανοποιήθηκαν οι 6.336. Είναι ένα πολύ καλό ποσοστό, μάλιστα, αν λάβουμε υπόψη μας ότι πέρσι μετατέθηκαν μόλις 2.000 εκπαιδευτικοί από τους 8.000, που συνολικά υπέβαλαν αίτηση.

Αυτό οφείλεται, κυρίως, στη δημιουργία νέων θέσεων στα πολυθέσια και ολοήμερα σχολεία αλλά και στην προσθήκη πλασματικών κενών σε διάφορες περιοχές. Τελικό αποτέλεσμα των μεταβολών αυτών ήταν η σημαντική διεύρυνση του αριθμού των περιοχών, όπου θα γίνουν προσεχώς οι διορισμοί εκπαιδευτικών της Πρωτ/θμιας Εκπαίδευσης.

Είναι αλήθεια ότι τα παραπάνω θετικά αφορούν κατά κύριο λόγο τους Δασκάλους και τους Νηπιαγωγούς. Το

πρόβλημα και μάλιστα οξυμμένο παραμένει για τους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων. Απαιτείται γι' αυτούς να προωθηθεί άμεσα οποιαδήποτε διαδικασία που μπορεί να συμβάλει στη διεύρυνση των οργανικών τους θέσεων (πλασματικά κενά, ολοήμερα σχολεία η επέκταση της διδασκαλίας της Αγγλικής γλώσσας στην Γ' τάξη κ.α.).

Πριν από την ανακοίνωση των μεταθέσεων το ΚΥΣΠΕ ασχολήθηκε με τις μεταθέσεις στα Πειραματικά και Διαπολιτισμικά σχολεία, στις Σ.Μ.Ε.Α. καθώς και με ορισμένες περιπτώσεις ένταξης εκπαιδευτικών στις ειδικές κατηγορίες μετάθεσης.

Τα προβλήματα για τα Διαπολιτισμικά εξακολουθούν να υπάρχουν, όπως άλλωστε, αυτό το επισημάναμε και πέρσι από τη θέση αυτή.

Κοινή είναι η διαπίστωση ότι το θέμα των Διαπολιτισμικών Σχολείων επιβάλλεται να αντιμετωπιστεί μέσα από ένα άλλο θεσμικό πλαίσιο και ειδικότερα μέσα από τη δυνατότητα συμμετοχής στην όλη διαδικασία των ΠΥΣΠΕ και ΑΠΥΣΠΕ.

Επίσης, όπως τονίσαμε και πέρσι, θα πρέπει να μας απασχολήσει σοβαρά η διεύρυνση των περιπτώσεων ένταξης των εκπαιδευτικών στις ειδικές κατηγορίες μετάθεσης, χωρίς, ωστόσο, η όποια νέα σχετική ρύθμιση να επιτρέπει την αναίρεση της σκοπιμότητας ύπαρξης των κατηγοριών αυτών (πολύ σοβαροί λόγοι υγείας).

Για το θέμα, τώρα, των ανακλήσεων. Όλοι γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με τα Π.Δ. 50/96 και 100/97 η ανάκληση της αίτησης μετάθεσης μπορεί να γίνει μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου.

Το Συμβούλιο για ευνόητους λόγους, έκανε δεκτές αιτήσεις μέχρι και την παραμονή πραγματοποίησης των μεταθέσεων. Στη συνέχεια, όμως, απέρριψε όλες τις αιτήσεις των συναδέλφων, με τις οποίες ζητούσαν ανάκληση της μετάθεσής τους. Αντιλαμβάνεστε, συναδέλφισσες-συνάδελφοι, ποιες θα ήταν οι επιπτώσεις στην όλη διαδικασία σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο, αν αποφασιζόταν κάτι το διαφορετικό.

Σχετικά με τις μεταθέσεις στα δυσπρόσιτα. Είναι αλήθεια ότι ο όρος «δυσπρόσιτο» μπήκε, κάπως «βίαια» στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Τα προβλήματα που προέκυψαν είναι πολλά και γνωστά σε όλους μας.

Ως αιρετοί ζητήσαμε ο χαρακτηρισμός των δυσπρόσιτων σχολείων να γίνεται με ιδιαίτερη προσοχή και σοβαρή προεργασία και πάντα ύστερα από εισήγηση των ΠΥΣΠΕ, για να αποφευχθούν οι αδικίες αλλά και οι ανισότητες κατά την ένταξη και τοποθέτηση των συναδέλφων.

Επίσης, ζητήσαμε οι θέσεις των δυσπρόσιτων να δοθούν για κάλυψη πρώτα μέσα από τη διαδικασία των τοποθετήσεων-μεταθέσεων εντός του ΠΥΣΠΕ από τους εκπαιδευτικούς που ήδη υπηρετούν και στη συνέχεια όσες παραμένουν κενές να καλυφθούν με τους διορισμούς. Δε γνωρίζω αν αυτό έγινε και σε τι βαθμό από τα κατά τόπους ΠΥΣΠΕ.

Ένα άλλο θέμα σχετικό με τις μεταθέσεις, πάντα επίκαιρο, που μας έχει απασχολήσει κατ' επανάληψη στις Γενικές Συνελεύσεις, χωρίς όμως μέχρι σήμερα να δρομολογηθεί καμμιά ουσιαστική αντιμετώπισή του, είναι η ανάγκη αναμοριοδότησης των σχολικών μονάδων.

Είναι καιρός ο Κλάδος μας και μέσα από τα θεσμοθετημένα όργανά του να προωθήσει άμεσα το όλο αυτό θέμα, για να αρθούν έτσι οι όποιες αποκλίσεις και ανισότητες υπάρχουν μεταξύ των διάφορων περιοχών μετάθεσης. Είναι, επίσης, αλήθεια ότι το διάσπαρτο και το πολυπληθές των σχολικών μονάδων στην Πρωτ. Εκπ/ση καθιστά εξαιρετικά δύσκολη την όλη διαδικασία ομογενοποίησης-ομοιοκατηγοριοποίησής τους. Είναι αυτονόητο ότι στην αντιμετώπιση του σοβαρού αυτού ζητήματος μπορούν να βοηθήσουν σημαντικά τόσο οι αποκεντρωμένες εκπαιδευτικές υπηρεσίες (Περιφερειακή Διοίκηση - ΑΠΥΣΠΕ) όσο και οι κεντρικές (ΥΠΕΠΘ-ΚΥΣΠΕ), σε συνεργασία πάντα με τους Συλλόγους της χώρας.

Πάντως, όλοι συμφωνούμε ότι δε μπορεί να υπάρξει παραπέρα αναβλητικότητα στο θέμα αυτό.

Αποσπάσεις

Είναι κι αυτό ένα πολύ σοβαρό θέμα που απασχολεί κάθε χρόνο χιλιάδες συναδέλφους. Είναι αλήθεια ότι οι αποσπάσεις σήμερα γίνονται τόσο σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο με βάση ένα συγκεκριμένο πλαίσιο αρχών και κανόνων, κοινά αποδεκτό, μέσα από το οποίο διασφαλίζονται σε μεγάλο βαθμό η διαφάνεια, η αντικειμενικότητα και η ισότιμη μεταχείριση των εκπαιδευτικών.

Όπως είναι γνωστό, πριν από λίγες ημέρες, ανακοινώθηκαν για πρώτη φορά τόσο νωρίς οι αποσπάσεις από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ.

Είναι η α' φάση, που κατά πάγια τακτική τοποθετούνταν χρονικά, κάθε χρόνο, στα τέλη Αυγούστου. Αυτό είναι πολύ θετικό. Αρνητικό όμως όσο και ατελέσφορο είναι το να ζητά επίμονα το Υπουργείο Παιδείας να παρουσιαστούν μέχρι τις 21 Ιουνίου οι αποσπασθέντες συνάδελφοι στις νέες τους θέσεις, για να γίνει ο προγραμματισμός της κάθε σχολικής μονάδας για το νέο έτος. Γνωρίζετε όλοι σας την αναστάτωση και τα προβλήματα που προέκυψαν από την εξέλιξη αυτή.

Πάντως, αυτή τη χρονιά, δόθηκε η δυνατότητα σε χιλιάδες συναδέλφους μας, που επικαλέστηκαν σοβαρούς οικογενειακούς, οικονομικούς και κοινωνικούς λόγους καθώς και προβλήματα υγείας, να αποσπαστούν από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ. Συγκεκριμένα, ικανοποιήθηκαν 4.306 αιτήσεις σε σύνολο 4664, δηλ. ποσοστό 92,20%. Αξίζει να σημειωθεί ότι, για πρώτη φορά φέτος, οι αποσπάσεις των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων κυμάνθηκαν σε πολύ υψηλά ποσοστά.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, επανέρχομαι και πάλι στο θέμα των αποσπάσεων στα Α.Ε.Ι., Γραφεία, ΥΠ.Ε.Π.Θ. κ.α., που γίνονται ερήμην του Κλάδου και των οργάνων του. Είναι αυτονόητο ότι αυτό, σε συνδυασμό με τη συνεχιζόμενη συρρίκνωση των αρμοδιοτήτων του κεντρικού συμβουλίου, (αποσπάσεις-τοποθετήσεις σε θέσεις υπευθύνων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, Αγωγής Υγείας, Κοινωνίας της Πληροφορίας), οδηγεί στην παραπέρα υποβάθμιση του θεσμού, του κύρους και της αξιοπιστίας του.

Είναι ανάγκη επιτακτική ο οργανωμένος Κλάδος να παρέμβει άμεσα και να απαιτήσει την κυρίαρχη συμμετοχή των θεσμικών εκπαιδευτικών οργάνων σε όλες αυτές τις διαδικασίες.

Μεταιάξεις

Είναι κι αυτό ένα θέμα που μας έχει απασχολήσει κατ' επανάληψη, χωρίς ωστόσο, μέχρι σήμερα να υπάρξει λύση, που να απαντά ουσιαστικά στα πολλαπλά προβλήματα των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων, των οποίων η ροή-μετακίνηση προς τη Δευτεροβάθμια Εκπ/ση συνεχίζεται έντονα.

Οι αιτήσεις των ενδιαφερομένων για μετάταξη ήταν 438. Αποδεσμεύτηκαν 309. Μετατάγησαν 34 (λίγες κενές θέσεις).

Το ΚΥΣΠΕ κατά πλειοψηφία αποφάσισε ότι θα πρέπει να ληφθεί και πάλι υπόψη η ημερομηνία λήψης πτυχίου, δηλαδή η επετηρίδα. Ως αιρετοί μειοψηφήσαμε στην απόφαση αυτή, ζητώντας, εφόσον πλέον έχει καταργηθεί η επετηρίδα, να γίνουν δεκτές οι αιτήσεις των συναδέλφων εκπαιδευτικών, στην περίπτωση που υπάρχουν κενές οργανικές θέσεις στον Κλάδο που ζητούν να μεταταγούν. Το αναφέραμε και πέρσι. Πρέπει να εξετάσουμε ως Κλάδος το όλο θέμα και να κάνουμε συγκεκριμένες προτάσεις (χρόνος παραμονής στην Πρωτ. Εκπ/ση, κ.α.).

Εκπαιδευτικές άδειες

Όπως γνωρίζετε, το θέμα αυτό απασχολεί, κάθε χρόνο, εκατοντάδες συναδέλφους μας. Ιδιαίτερα, η «αρχική» χορήγηση, με δεδομένο τον περιορισμένο αριθμό πιστώσεων, δημιουργεί προβλήματα, παράπονα αλλά και αδικίες ενδεχόμενα. Σύμφωνα με το Ν. 2986/2002 η αρμοδιότητα για τη χορήγηση εκπαιδευτικών αδειών έχει εκχωρηθεί στα ΑΠΥΣΠΕ. Μέχρι και σήμερα δεν έχει εκδοθεί η προβλεπόμενη Υπουργική απόφαση, ούτε καν η σχετική εγκύκλιος, με αποτέλεσμα οι ενδιαφερόμενοι συνάδελφοι να βρίσκονται σε πλήρη απόγνωση, μη γνωρίζοντας αν και με ποια διαδικασία θα δρομολογηθεί η χορήγηση των εκπαιδευτικών αδειών.

Κατά το έτος που πέρασε, το Κεντρικό Συμβούλιο, εκτός από τις παρατάσεις, προχώρησε στη χορήγηση (αρχική) 161 εκπαιδευτικών αδειών. Οι αιτήσεις ήταν σχεδόν διπλάσιες. Το Συμβούλιο, κατά πλειοψηφία, έβαλε, αυτή τη φορά, ως βασική προϋπόθεση την «απόλυτη» συνάφεια, χωρίς να προσδιορίσει συγκεκριμένο χρόνο υπηρεσίας πέρα από τον προβλεπόμενο, όπως έκανε πέρσι.

Ως αιρετοί ζητήσαμε να συζητηθούν όλες οι αιτήσεις των ενδιαφερομένων με βάση τις διατάξεις του Ν. 1566/85 και 2683/99 και να τύχουν εκπαιδευτικής άδειας όσοι απ' αυτούς πληρούν τις σχετικές προϋποθέσεις, αφού, εκτός των άλλων, ο συνολικός αριθμός των αιτούντων σε σχέση με το συνολικό αριθμό των εκπαιδευτικών που υπηρετούν στην Α/θμια Εκπαίδευση (άνω των 60.000) δεν υπερβαίνει το ποσοστό ούτε καν το 1%. Στην περίπτωση που δε γίνει δεκτή η θέση μας αυτή, προτάθηκε να προηγηθούν εκείνοι που ήδη έχουν προχωρήσει στις μεταπτυχιακές τους σπουδές και βρίσκονται στο στάδιο της περάτωσής τους.

Με κίνδυνο να γίνω κουραστικός και μονότονος θα ήθελα, για μια ακόμη φορά, να τονίσω ότι είναι καιρός ως Κλάδος να «δούμε» το όλο αυτό θέμα στις πραγματικές του διαστάσεις και πτυχές, να προβληματιστούμε, να το συζητήσουμε και μέσα από μιά ουσιαστική επεξεργασία του Ινστιτούτου της Δ.Ο.Ε., να κάνουμε συγκεκριμένες και εξειδικευμένες προτάσεις, που τελικά θα απαντούν σε σημαντικά επιμέρους θέματα και μάλιστα ενόψη και της επικείμενης (;) διαμόρφωσης της σχετικής Υπουργικής απόφασης, όπως είναι: η διαφάνεια και η ευρεία δημοσιοποίηση των μεταπτυχιακών προγραμμάτων, ο αριθμός των εκπαιδευτικών αδειών για μεταπτυχιακά και διδακτορικά, οι ανάγκες, τα γνωστικά αντικείμενα και οι επιστημονικοί τομείς που θα καλύπτουν τα προγράμματα αυτά, το ύψος της οικονομικής ενίσχυσης (εσωτερικό-εξωτερικό) και η αξιοποίηση των εκπαιδευτικών που έτυχαν εκπαιδευτικής άδειας μέσα από την εκπαιδευτική και παιδευτική πράξη **με στόχο πάντα τόσο την εκπαιδευτική και επιστημονική ανέλιξη των ίδιων όσο και την ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας Εκπαίδευσης, που τελικά είναι η απαίτηση και η ανάγκη των καιρών.**

Επιλογές στελεχών

Είναι ένα σημαντικό όσο και επίκαιρο πάντα θέμα, που κυριαρχεί πολλές φορές στα εκπαιδευτικά μας πράγματα και που ταλανίζει εδώ και δεκαετίες τον ευαίσθητο χώρο της δημόσιας Εκπαίδευσης, τόσο σε κεντρικό επίπεδο (Σχολ. Σύμβουλοι, Προϊστάμενοι κ.ά.) όσο και σε περιφερειακό (Δ/ντές, Υποδ/ντές κ.ά.).

Οι πρόσφατες επιλογές στελεχών έγιναν με βάση το Π.Δ. 25/2002, που κι αυτό, όπως και τα προηγούμενα, υπέστη κριτική για τις πολλές του ασάφειες και τις αδυναμίες, αλλά και για τις αδικίες που επιφέρει μέσα από τη μοριοδότηση των επιμέρους κριτηρίων. Ένα Π.Δ. που καταρτίστηκε χωρίς τη συμμετοχή του Κλάδου, χωρίς

τις δικές μας προτάσεις. Αποφύγαμε όλοι να τοποθετηθούμε επί της ουσίας για τους ευνόητους λόγους. Πρυτάνευσε η λογική της σκοπιμότητας και ο κίνδυνος του κόστους για όλους μας.

Είναι αλήθεια ότι το όλο αυτό θέμα έχει τις ιδιαιτερότητές του. Αν, μάλιστα, λάβουμε υπόψη και τη διαφορετική αντίληψη με την οποία προσεγγίζουν τη διαδικασία επιλογής στελεχών οι συνάδελφοι της Δευτεροβάθμιας Εκπ/σης, τότε αντιλαμβανόμαστε ότι το όλο θέμα δεν αντιμετωπίζεται με ευχολόγια, με γενικόλογες θέσεις και απόψεις περί αξιοκρατίας και αντικειμενικότητας, πολύ δε περισσότερο με τη «σιωπή» μας.

Όλοι μας συμφωνούμε ότι η αξιοκρατία δε διασφαλίζεται χωρίς αντικειμενικότητα στην κρίση και η αντικειμενικότητα δεν κατοχυρώνεται, αν δεν υπάρχουν αδιαμφισβήτητα κριτήρια μετρήσιμα και κοινής αποδοχής.

Τι είναι όμως αξιοκρατία; Πώς, επιτέλους, ο καθένας μας την εννοεί; Μήπως την «κόβει» και τη «ράβει» κάθε φορά, στα μέτρα του;

Πώς, τελικά, αυτή θα προσδιοριστεί και θα αποτιμηθεί; Μήπως την αξιοπιστία τη διασφαλίζουμε όταν λάβουμε υπόψη μόνο τα αυξημένα τυπικά προσόντα ή δώσουμε προτεραιότητα στην αρχαιότητα και την εμπειρία; Είναι δυνατό η αξιοκρατία να προσδιοριστεί μέσα από τη διαδικασία της συνέντευξης ή να καταδειχτεί μέσα από το προϊόν της αξιολογικής κρίσης-έκθεσης σύμφωνα με τις θέσεις του Κλάδου; Είναι μερικά από τα ερωτήματα στα οποία ο Κλάδος μας αλλά και ο καθένας μας οφείλει να δώσει πειστικές απαντήσεις, αν πραγματικά επιθυμούμε όλοι μας να δοθεί ουσιαστική λύση στο κυρίαρχο όσο και επίμαχο αυτό θέμα.

Είναι γεγονός, συναδέλφισσες-συνάδελφοι, ότι με την ολοκλήρωση της οποιασδήποτε διαδικασίας επιλογής σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο, ακούγονται και γράφονται πολλά. Μιλούμε για καλές και κακές επιλογές, για αναξιοκρατικές, κατευθυνόμενες, προαποφασισμένες και μάλιστα, κάθε φορά, με βάση την «οπτική γωνία» με την οποία ο καθένας μας βλέπει, κρίνει, συγκρίνει και αξιολογεί το αποτέλεσμα που προκύπτει. Ας μην ξεχνούμε ότι το αν οι επιλογές είναι καλές ή όχι, αυτό τελικά θα καταδειχτεί στην πράξη, μέσα από την καθημερινή λειτουργία των στελεχών και από τη δυνατότητά τους να ανταποκριθούν στις αυξημένες απαιτήσεις του σήμερα αλλά και στις σύγχρονες αντιλήψεις για τη διοίκηση και την καθοδήγηση.

Προσωπικά, δε θα «κάνω» το συνήγορο ούτε τον κατήγορο των επιλογών που έγιναν. Ο καθένας αναλαμβάνει τις ευθύνες του και μάλιστα στο βαθμό που του αναλογούν για το αποτέλεσμα που έχει προκύψει, συμμετέχοντας στην όλη διαδικασία επιλογών με βάση ένα συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο.

Είναι αλήθεια και αυτό το αναφέρω ίσως και με κίνδυνο να παρεξηγηθώ, ότι έχουν γίνει ορισμένα θετικά βήματα στο ζήτημα των επιλογών τόσο σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο. Όλοι μας έχουμε, λίγο-πολύ βάλει νερό στο κρασί μας, με αποτέλεσμα να μην υπάρχουν πλέον οι ακρότητες του παρελθόντος. Οπωσδήποτε πρέπει να γίνουν πολλά ακόμη. Όλοι μας, φυσικά, επιθυμούμε να προκύπτει, κάθε φορά, το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα με βάση ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο που θα έχει συνέπεια και διάρκεια. Όλοι μας, επίσης, συμφωνούμε ότι η όποια προσωπική κρίση να μην οδηγεί σε αυθαιρεσία και αδικίες. Μα και όλοι μας ζητούμε από τους εμπλεκόμενους στην όλη διαδικασία επιλογών να τηρούν πιστά τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, που αφορούν επιμέρους κριτήρια π.χ. το συγγραφικό έργο, τα πτυχία, την επιμόρφωση κ.α., έτσι, ώστε το αποτέλεσμα που προκύπτει να είναι περισσότερο αξιόπιστο και αποδεκτό από την εκπαιδευτική κοινότητα.

Σχετικά με το συγγραφικό έργο, θα μου επιτρέψετε, για δική σας πληρέστερη ενημέρωση, να αναφερθώ σε ορισμένες λεπτομέρειες, δεδομένου ότι το κριτήριο αυτό, κατά κοινή ομολογία, επηρέασε σημαντικά τη διαμόρφωση του τελικού αξιολογικού-αξιοκρατικού αποτελέσματος στην περίπτωση επιλογής των Σχολικών Συμβούλων.

Κατά την προσωπική μου άποψη το Π.Δ. 25/2002, παρά τις πολλές του αδυναμίες και ασάφειες, έχει δύο πολύ θετικά σημεία σε σχέση με το προηγούμενο Π.Δ. 398/95: Τη συμμετοχή της συνέντευξης με 20 μονάδες, όπως ήταν και η θέση του Κλάδου, καθώς και το σαφή προσδιορισμό του συγγραφικού έργου κατά κατηγορία.

Παρ' ότι λοιπόν, υπάρχει στο ισχύον Π.Δ. συγκεκριμένη διάταξη για το τι πραγματικά είναι συγγραφικό έργο, αυτό, όπως εξελίχτηκε αποτέλεσε την «αχίλλειο πτέρνα» των επιλογών των Σχολικών Συμβούλων.

Όπως είναι γνωστό, κατά τη διαδικασία επιλογής των Προϊσταμένων, το αρμόδιο, τότε, Συμβούλιο έδωσε τη δυνατότητα στους ειδικούς εισηγητές να αξιολογήσουν το συγγραφικό έργο μόνο λεκτικά. Στη συνέχεια, τα μέλη του Συμβουλίου το αποτίμησαν ως συνεκτιμώμενο κριτήριο αριθμητικά. Εκτός από ελάχιστες περιπτώσεις η διαδικασία αυτή δεν παρουσίασε ιδιαίτερα προβλήματα.

Στις πρόσφατες επιλογές των Σχολικών Συμβούλων, το Συμβούλιο Επιλογής κατά την πρώτη συνεδρίασή του αποφάσισε να ακολουθηθεί η ίδια διαδικασία για την εκτίμηση του συγγραφικού έργου.

Μετά την κοινή σύσκεψη των μελών του Συμβουλίου και των εισηγητών-αξιολογητών, το Συμβούλιο Επιλογής Σχολικών Συμβούλων, σε νέα συνεδρίασή του, αποφάσισε να αξιολογηθεί και να εκτιμηθεί το συγγραφικό έργο από τους ειδικούς εισηγητές λεκτικά και αριθμητικά.

Η βαθμολογική εκτίμηση, που καταγράφτηκε σε ειδικό έντυπο από τους εισηγητές, υπολογίστηκε τελικά ως συμμετοχή του συγγραφικού έργου (συνεκτιμώμενου κριτηρίου) στη διαμόρφωση του αξιολογικού πίνακα.

Στην απόφαση αυτή μειοψήφησα, γιατί είχα, αλλά και εξακολουθώ να έχω την άποψη ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του Π. Δ/τος 25/2002 (άρθρο 10, κεφ. Γ'), το αυτόνομο συγγραφικό και ερευνητικό έργο είναι κριτήριο που συνεκτιμάται από το Συμβούλιο Επιλογής. Ακόμη, το ίδιο Π.Δ. στο άρθρο 12 παρ. 3α καθορίζει ότι το Συμβούλιο Επιλογής κοινοποιεί στους υποψηφίους την εκτίμηση του συγγραφικού έργου, καθώς και το σύνολο των αξιολογικών μονάδων των μοριοδοτούμενων κριτηρίων κατά κατηγορία και το σύνολο των αξιολογικών μονάδων από τις αξιολογικές εκθέσεις. Η διάταξη αυτή ουδόλως αναφέρεται σε αξιολογικές μονάδες για το συγγραφικό έργο από την πλευρά των αξιολογητών.

Πέρα απ' αυτά, υπάρχει η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου που κατά τρόπο σαφή και κατηγορηματικό προβλέπει ότι κατά τη διάρκεια της συνέντευξης το Συμβούλιο Επιλογής επιβεβαιώνει ή αναπροσδιορίζει τις αξιολογικές μονάδες των μοριοδοτούμενων κριτηρίων, οριστικοποιεί τα συμπεράσματα των εισηγήσεων και καταγράφει τη βαθμολαγία κάθε μέλους του Συμβουλίου στα συνεκτιμώμενα κριτήρια κατά κατηγορία: α) το αυτόνομο συγγραφικό και ερευνητικό έργο μέχρι 6 μονάδες και β) τα στοιχεία της συνέντευξης μέχρι 20 μονάδες. Τελική δε βαθμολογία για κάθε συνεκτιμώμενο κριτήριο αποτελεί ο μέσος όρος των βαθμών όλων των μελών του Συμβουλίου.

Απ' όλα αυτά, κατά την άποψή μου, προκύπτει ότι η αριθμητική αποτίμηση (βαθμολογία) του συγγραφικού έργου των υποψηφίων είναι αποκλειστική αρμοδιότητα και ευθύνη των μελών του Συμβουλίου Επιλογής, το οποίο, και το πιο σημαντικό, ελέγχει αν το συγγραφικό έργο πληροί τις προϋποθέσεις του Π.Δ. 25/2002.

Αυτά όλα είναι μια προσωπική άποψη και φυσικά δεν διεκδικώ ούτε το αλάθητο ούτε και την πλήρη νομική εγκυρότητα.

Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του συγγραφικού έργου είναι λίγο-πολύ γνωστά σ' όλους μας.

Ακούστηκαν διαμαρτυρίες και διατυπώθηκαν παράπονα ότι μέσα από την όλη αυτή διαδικασία ορισμένοι υποψήφιοι ευνοήθηκαν και άλλοι αδικήθηκαν.

Πάντως, θα ήταν άδικο να υποστηρίζαμε ότι τα πάντα λειτούργησαν ισοπεδωτικά και δεν υπήρξαν περιπτώσεις σωστής ερμηνείας και εφαρμογής των σχετικών με το συγγραφικό έργο διατάξεων του 25/2003 Π. Δ/τος από διακεκριμένους Πανεπιστημιακούς και Συμβούλους του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου. Κανένας, άλλωστε, δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι υπήρχαν και υποψήφιοι με αξιόλογο συγγραφικό έργο. Φυσικά και διαφωνώ με εκείνους που υποστηρίζουν ότι η «ευνοϊκή» εκτίμηση του συγγραφικού έργου αφορά αποκλειστικά υποψηφίους συγκεκριμένης πλευράς.

Λίγο-πολύ όλοι μας γνωριζόμαστε και αυτό είναι εύκολο να διαπιστωθεί.

Συμφωνώ, όμως, με όλους εκείνους που υποστηρίζουν ότι ο έλεγχος του συγγραφικού έργου από το Συμβούλιο Επιλογής και η αριθμητική αποτίμησή του από κάθε μέλος του Συμβουλίου θα περιόριζαν τις αδικίες και θα κατοχύρωναν την ισότιμη μεταχείριση των υποψηφίων. Και αυτό θα προέκυπτε, όχι γιατί τα μέλη των Συμβουλίων είχαν ιδιαίτερες γνώσεις ή ήταν περισσότερο αντικειμενικά και ευαισθητοποιημένα, αλλά γιατί, κυρίως, μέσα από την όλη λειτουργία τους θα τηρούσαν ενιαία τις αρχές του Π. Δ/τος.

Έτσι, μέσα και από μια συλλογική διεργασία και απόφαση θα είχαμε μια πιο αξιόπιστη, τουλάχιστον, εκτίμηση του συγγραφικού έργου.

Αρκετά σας κούρασα, συναδέλφισσες-συνάδελφοι, με το συγγραφικό έργο. Πολλά θα μπορούσα, όμως, να πω ακόμη για τις επιλογές των Προϊσταμένων, των Σχολικών Συμβούλων και ιδιαίτερα των Προϊσταμένων των Τμημάτων Παιδαγωγικής και Επιστημονικής Καθοδήγησης. Το θέμα αυτό, όπως προανέφερα, είναι πολύπτυχο, πολύ σημαντικό όσο και επίκαιρο. Ας σταθούμε, λοιπόν, όλοι με ευθύνη απέναντί του. Πιστεύω ότι έχουν ωριμάσει οι συνθήκες ο Κλάδος μας με τη συνδρομή των Ινστιτούτων της Δ.Ο.Ε. να προχωρήσει σε μια συνολική αντιμετώπιση και αναθεώρηση του όλου θεσμικού πλαισίου που αφορά τόσο στο σύστημα επιλογής, όσο και στην εκπαιδευτική κατάσταση και υπηρεσιακή εξέλιξη των στελεχών Εκπαίδευσης.

Είναι καιρός, να δούμε κατά πόσο ένας γραπτός διαγωνισμός, που θα έχει όλα τα εχέγγυα της διαφάνειας και της αντικειμενικότητας, θα βοηθήσει ουσιαστικά στη διαμόρφωση ενός αξιοκρατικού και αξιόπιστου αποτελέσματος. Να εξετάσουμε την αναγκαιότητα και τη δυνατότητα μετεξέλιξης των Διδασκαλείων Μετεκπαίδευσης σε σχολές στελεχών Εκπαίδευσης. Να πιέσουμε αποτελεσματικά για τη διεύρυνση των θέσεων Σχολικών Συμβούλων Ειδικής Αγωγής, Προσχολικής και Δημοτικής Εκπ/σης. Να διεκδικήσουμε τη θεσμοθέτηση θέσεων Σχολικών Συμβούλων Ειδικοτήτων στην Πρωτοβάθμια Εκπ/ση.

Να απαιτήσουμε την πιστή τήρηση των Νόμων και Διαταγμάτων, που έχουν σχέση με την ανά διετία κατάρτιση των σχετικών πινάκων και τη διαρκή ενεργοποίησή τους αλλά και με τη διασφάλιση της νομιμότητας, της ισονομίας, της ισοπολιτείας και της αξιοπιστίας θεσμών και οργάνων.

Συνεργασία με το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες-συνάδελφοι, νιώθω την ανάγκη αλλά και την υποχρέωση να υπογραμμίσω, στο σημείο αυτό,

την πολύ καλή, τη συνεχή και εποικοδομητική συνεργασία που είχαμε με το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. καθ' όλη τη διάρκεια της διετίας που πέρασε, όπως, επίσης και τη διαρκή και ουσιαστική επικοινωνία μας με όλους τους Συλλόγους, τους αιρετούς και τους συναδέλφους της χώρας, μέσα σε πλαίσιο, πάντα, που προσιδιάζουν στο ρόλο και την αποστολή του εκπαιδευτικού της Πρωτοβάθμιας Εκπ/σης μακριά από σκοπιμότητες και προκαταλήψεις, που είναι ξένες προς την ιδεολογία του καθενός μας εδώ μέσα.

Συναδέλφισσες-συνάδελφοι εδώ τελειώνω. Θα ήθελα και πάλι να ευχηθώ καλή επιτυχία στις εργασίες της Γενικής Συνέλευσης.

Και αυτό πιστεύω ότι μπορεί να γίνει μέσα από έναν ειλικρινή, γόνιμο και αξιόπιστο διάλογο, μέσα από έναν υπεύθυνο συνδικαλιστικό λόγο και αντίλογο, την προγραμματική πρόταση αλλά και τη διεξοδική πολιτική, κοινωνική και συνδικαλιστική ανάλυση-σύνθεση και τέλος την ενωτική έκφραση.

Ας το επιχειρήσουμε. Το οφείλουμε άλλωστε, απέναντι στους συναδέλφους της χώρας που εκπροσωπούμε, το παιδί, την κοινωνία και τη δημόσια Εκπ/ση.

Σας ευχαριστώ πολύ που είχατε την υπομονή και την καλοσύνη να με ακούσετε για τόσο χρόνο.

Σε λίγο θα είμαι στη διάθεσή σας για να απαντήσω σε οποιαδήποτε ερώτηση-παρατήρησή σας.

Καλό καλοκαίρι και να είστε πάντα καλά.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΟΥΣΗΣ

– Αγαπητέ συνάδελφε, πρόεδρε της τακτικής Γενικής Συνέλευσης.

– Αγαπητοί συνάδελφοι του απερχόμενου Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

– Φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι των διδασκαλικών συλλόγων της χώρας στην 72η Γενική συνέλευση του κλάδου.

Αισθάνομαι πρώτιστα την ανάγκη να ευχαριστήσω θερμά και από αυτό το βήμα, τις χιλιάδες των συναδέλφων, οι οποίοι στις πρόσφατες αρχαιρεσίες για την ανάδειξη αιρετών εκπροσώπων στα υπηρεσιακά συμβούλια, στηρίζοντας το ψηφοδέλτιο της Δ.Α.Κ.Ε. Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, με τίμησαν με την ψήφο τους, με εμπιστεύτηκαν για μία ακόμη φορά και με ανέδειξαν ως αιρετό εκπρόσωπο του κλάδου στο Κεντρικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο (Κ.Υ.Σ.Π.Ε.)

Συγχρόνως θα ήθελα να απευθυνθώ στο σύνολο των συναδέλφων και να τους διαβεβαιώσω, παρότι είναι αυτονόητο, ότι αξίζει να εμπιστεύονται τους αιρετούς στο Κεντρικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο. Νομίζω ότι τα δείγματα γραφής είναι τέτοια, ώστε μπορεί ο κάθε συνάδελφος να αισθάνεται ότι υπάρχουν αιρετοί, που προασπίζονται

τα δικαιώματά τους, που υπερασπίζονται και στηρίζουν κάθε δίκαιο και νόμιμο αίτημά τους.

Στα πλαίσια του περιορισμένου χρόνου, θα προσπαθήσω και εγώ από την πλευρά μου να αναφερθώ, έστω επί τροχάδην στα θέματα που μας απασχόλησαν τον τελευταίο χρόνο.

Μεταθέσεις

Πράγματι συνάδελφοι, δεν θα επαναλάβω τα νούμερα, ο αριθμός των μεταθέσεων φέτος ήταν μεγάλος σε σχέση με άλλες χρονιές και κυρίως με την περσινή χρονιά, που είχαν συμβεί και τραγελαφικά πράγματα. Το είχαμε επισημάνει αυτό στην περσινή γενική συνέλευση και οι δύο (2) αιρετοί και είχαμε υπογραμμίσει την ασυνέπεια μεταξύ των προβλεπομένων από το νόμο και όσων έγιναν σχετικά με τις μεταθέσεις.

Θα υπογραμμίσω εδώ μόνο το γεγονός ότι τα όσα συνέβησαν πέρυσι με τις μεταθέσεις, είχαν ως επακόλουθο να μετακινηθούν φέτος μαζικά και προς το συμφέρον της υπηρεσίας, νεοδιόριστοι, όταν παλαιότεροι συνάδελφοι, για τον Α ή Β λόγο δεν έχουν αποκτήσει ακόμη δικαίωμα μετάθεσης.

Όλα αυτά θα είχαν αποφευχθεί, εάν το υπουργείο εφάρμοζε πιστά τα προβλεπόμενα από το νόμο. Δηλαδή, γίνονταν πρώτα οι συγχωνεύσεις, προαγωγές ή υποβιβασμοί των σχολικών μονάδων, στη συνέχεια συστήνονταν οι τυχόν νέες οργανικές θέσεις και μετά ακολουθούσαν οι μεταθέσεις.

Αυτή η διαδικασία ούτε φέτος τηρήθηκε, αλλά δεν προέκυψε ουσιαστικό πρόβλημα, λόγω του μεγάλου α-

ριθμού μεταθέσεων που έγιναν και κάλυψαν το όποιο πρόβλημα.

Αυτή η πρακτική όμως δεν πρέπει να συνεχισθεί. Η λογική του αποφασίζω και ενεργώ πέρα από τη νόμιμη διαδικασία είναι από τη φύση της επικίνδυνη.

Θα ήθελα εδώ να σταθώ στις μεταθέσεις των συναδέλφων μας, των ειδικοτήτων. Τα νούμερα είναι απελπιστικά:

Είχαμε 589 αιτήσεις για μετάθεση στην ειδικότητα των Αγγλικών και ικανοποιήθηκαν μόνο 19. Στη Φυσική Αγωγή είχαμε 794 αιτήσεις, και μετατέθηκαν 76, στη δε ειδικότητα των Μουσικών, 124 αιτήσεις και 29 μεταθέσεις.

Το γεγονός αυτό δίνει κατ' αρχήν μία απάντηση και στο ερώτημα που έθεσε ο συνάδελφός μου ο Τάσος, γιατί τόσες πολλές αιτήσεις των συναδέλφων ειδικοτήτων για μετάταξη. **Συνάδελφοι, πρέπει να το πούμε ξεκάθαρα, χωρίς να χαϊδεύουμε εδώ αυτιά. Αγωνιστήκαμε να έλθουν οι ειδικότητες στην Πρωτοβάθμια, έχοντας υπόψη την προοπτική να φθάσουμε εμείς στο επίπεδο των εργασιακών σχέσεων που έχουν οι συνάδελφοι της Δευτεροβάθμιας και όχι οι συνάδελφοι των ειδικοτήτων στο δικό μας καθεστώς των εργασιακών σχέσεων.** Σήμερα, τι αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοι αυτοί; Μεγαλύτερο ωράριο, πολλές μετακινήσεις σε σχολεία, αδυναμία μεταθέσεων για καλυτέρευση της θέσης τους, αφού είναι κατά τεκμήριο όλοι νέοι και δεν έχουμε αφυπηρετήσεις για να δημιουργούνται οργανικά κενά. Άρα, αν δεν αυξηθούν οι οργανικές θέσεις είτε με τη διδασκαλία του μαθήματος της Φ.Α. και στις μικρότερες τάξεις είτε με τη διδασκαλία του μαθήματος των Αγγλικών και στη Γ' τάξη κ.λπ., το πρόβλημα αυτό θα είναι μόνιμο, που σημαίνει ότι συνάδελφοι ειδικοτήτων με 10 και 15 χρόνια υπηρεσίας, με 2 και 3 παιδιά δεν θα μπορούν να μετατεθούν και να πάνε κοντά στα σπίτι τους και τις οικογένειές τους. Με αυτά τα δεδομένα, γιατί να μην ζητούν μετάταξη;

– Πρέπει επίσης να αναφερθώ και στην περίπτωση της ένταξης στην ειδική κατηγορία μεταθέσεων.

Θα πρέπει κατά τη γνώμη μου, το ταχύτερο, συνάδελφοι, και απευθύνομαι κυρίως σ'αυτούς που θα εκλεγούν στο νέο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., να τεθεί ως αίτημα, άλλωστε είναι και θέση του κλάδου, η τροποποίηση ή η αντικατάσταση του Προεδρικού Διατάγματος, που αφορά στις μεταθέσεις. Υπάρχουν σοβαρότατες ασθένειες συναδέλφων, οι οποίες δεν αναφέρονται στο 50 Π. Δ/γμα, που ισχύει σήμερα. Για παράδειγμα δεν μπορεί συνάδελφος να είναι παραπληγικός, να κυκλοφορεί με καροτσάκι και να μην εμπίπτει στην ειδική κατηγορία των μεταθέσεων, ενώ συνάδελφος που έχει παιδί με κώφωση στο ένα αυτί να τυγχάνει την ευεργετικότητα των διατάξεων και να εντάσσεται στην ειδική κατηγορία.

Ένα άλλο σημείο που αξίζει να αναφερθεί είναι η κατηγοριοποίηση των σχολείων. Παρότι πολλοί σύλλογοι εδώ και χρόνια υποβάλλουν υπομνήματα για συγκεκριμένες αλλαγές στις κατηγορίες των σχολείων τους, παρότι το Κ.Υ.Σ.Π.Ε. έχει προτείνει σχετικές τροποποιήσεις με βάση τις προτάσεις των συλλόγων και των τοπικών Π.Υ.Σ.Π.Ε., η διοίκηση αδρανεί και αποφεύγει να εφαρμόσει τις σχετικές αποφάσεις, με αποτέλεσμα, μέχρι σήμερα η κατηγοριοποίηση παραμένει ως έχει, δηλαδή η αρχική.

Ο συνάδελφος Παπαχαραλάμπους αναφέρθηκε με σαφήνεια και στο θέμα των δυσπρόσιτων. Τεράστιο το πρόβλημα. Σας πληροφορώ ότι πολύ πρόφατα, χωρίς τη γνώμη των οικείων Π.Υ.Σ.Π.Ε., χωρίς τη γνώμη κανενός εξ ημών, 120 δημοτικά και 48 νηπιαγωγεία εντάχθηκαν στην κατηγορία των δυσπρόσιτων. Μεταξύ αυτών και εξαθέσια σχολεία. Δεν γνωρίζω βέβαια τις γεωγραφικές και άλλες συνθήκες σ'όλη την Ελλάδα, αλλά έχω το ερωτηματικό, πόσο προβληματική μπορεί να είναι μία περιοχή στην οποία λειτουργεί εξαθέσιο σχολείο;

Πάντως ένα είναι βέβαιο. Ότι κάτω από τις συνθήκες που πρωτοεφαρμόστηκε ο θεσμός των δυσπρόσιτων, δημιουργήθηκαν τραγελαφικές καταστάσεις. Σε μονοθέσιο σχολείο, για παράδειγμα, στην Εύβοια, τοποθετήθηκαν 8 δάσκαλοι και μετά η υπηρεσία έψαχνε τι να τους κάνει!

Στην Καστοριά, πολυθέσιο σχολείο χαρακτηρίστηκε δυσπρόσιτο και έγιναν οι αντίστοιχες τοποθετήσεις νεοδιόριστων. Συγχρόνως το υπουργείο το υποβίβασε, με αποτέλεσμα φέτος να πρέπει να αποχωρήσουν κάποιοι συνάδελφοι, λόγω υπεραριθμίας. Έρχεται η υπηρεσία και λέει ότι πρέπει να βγουν υπεράριθμοι συνάδελφοι, που τοποθετήθηκαν παλαιότερα με αίτησή τους στο συγκεκριμένο σχολείο και όχι οι τελευταίοι τοποθετηθέντες με τη διαδικασία των δυσπρόσιτων. Και τούτο, γιατί ο Ν. 1143/81 «περί δυσπροσίτων» είναι αυστηρού δικαίου και απαγορεύει για μία τριετία τη μετακίνηση για οποιονδήποτε λόγο, όσων διορίστηκαν με τις διατάξεις περί δυσπροσίτων!

Αντέχει όμως, συνάδελφοι, στην κοινή λογική το γεγονός να είμαι από την Καστοριά, να έχω τοποθετηθεί με αίτησή μου σε ένα σχολείο της επιθυμίας μου, να υπηρετώ σ' αυτό χρόνια ολόκληρα και επειδή διορίσθηκαν εκεί νέοι συνάδελφοι με τη διαδικασία του δυσπρόσιτου, που σημαίνει κατ' εξαίρεση διορισμός, αυτοί να κατοχυρώνουν τη θέση και εγώ, παλαιός συνάδελφος, να εξαναγκάζομαι σε μετάθεση;

Γι' αυτό θα πρέπει το όλο θέμα των δυσπροσίτων να επανεξετασθεί στην ουσία του, για να λείψουν τα παραπάνω απαράδεκτα φαινόμενα.

Αποσπάσεις

Φέτος σε ποσοστά, έγιναν οι περισσότερες αποσπάσεις από κάθε άλλη φορά. Βεβαίως, για ευνόητους λόγους η Θεσσαλονίκη είχε τα πρωτεία. Άνοιξε επιτέλους η Βόρεια Ελλάδα για τις ειδικότητες. Βεβαίως, δεν κα-

ταλάβαμε τόσο εγώ, όσο και ο Τάσος Παπαχαραλάμπους, και διαμαρτυρηθήκαμε γι' αυτό, πώς είναι δυνατόν στα δύο (2) Π.Υ.Σ.Π.Ε. Θεσ/νίκης να αποσπώνται για παράδειγμα 160 Γυμναστές, ενώ στα επτά Π.Υ.Σ.Π.Ε. του Λεκανοπεδίου μόνο 60-70!

Με τις αποσπάσεις, συνάδελφοι, το πρόβλημα κατά τη γνώμη μου δεν είναι αν θα αποσπαστεί ένας νεοδιόριστος που δεν έχει οικογενειακές ή άλλες υποχρεώσεις.

Το πρόβλημα προκύπτει για όσους έχουν πραγματικές και αξεπέραστες ανάγκες. Υπάρχουν δυστυχώς Νομοί, όπως η Λάρισα, η Φλώρινα, τα Γιάννινα και η Καρδίτσα όπου υπάρχει πραγματικό πρόβλημα στις αποσπάσεις. Για παράδειγμα, στη Λάρισα δεν μπόρεσαν να αποσπασθούν συνάδελφοι με 11 χρόνια υπηρεσίας και δύο (2) παιδιά. Και θέλω εδώ να τονίσω ότι και στις επανεξετάσεις, που θα γίνουν μάλλον τον Αύγουστο, εάν οι οικείες διευθύνσεις εκπαίδευσης δεν δώσουν στο Υπουργείο λειτουργικά κενά, το ΚΥΣΠΕ είναι αδύνατο να ικανοποιήσει τους συναδέλφους με συμπληρωματικές αποσπάσεις.

Εκπαιδευτικές άδειες

Αναφέρθηκε αναλυτικά στο θέμα ο Τάσος Παπαχαραλάμπους. Θα ήθελα να υπογραμμίσω ιδιαίτερα το γεγονός ότι από τον Ιανουάριο του 2003 μέχρι σήμερα, μήνα Ιούνιο, κανένας δεν είναι αρμόδιος για χορήγηση εκπαιδευτικών αδειών!

Και τούτο, γιατί με το Π.Δ. 1/2003 η αρμοδιότητα χορήγησης εκπαιδευτικών αδειών μεταφέρθηκε στα Α.Π.Υ.Σ.Π.Ε.

Τα Α.Π.Υ.Σ.Π.Ε. ακόμη δεν έχουν συγκροτηθεί, με αποτέλεσμα οι σχετικές αιτήσεις των συναδέλφων να εκκρεμούν μεταξύ Υπουργείου Παιδείας και Περιφερειακών Δ/νσεων, χωρίς οι ενδιαφερόμενοι συνάδελφοι να παίρνουν συγκεκριμένη απάντηση στο αίτημά τους. Δηλαδή, για έξι (6) μήνες σε ένα ευνομούμενο κράτος, υποτίθεται, κανένας δεν μπορεί να δώσει λύση σε συγκεκριμένο αίτημα!

Και όμως, το όλο πρόβλημα θα είχε ξεπερασθεί, εάν στο Π.Δ. 1/2003 υπήρχε μεταβατική διάταξη, που θα προέβλεπε ότι μέχρι τη σύσταση και λειτουργία των Α.Π.Υ.Σ.Π.Ε., οι σχετικές αρμοδιότητες ασκούνται από τα υπάρχοντα συμβούλια, που είχαν τις αντίστοιχες αρμοδιότητες!

Πάντως το ουσιαστικό πρόβλημα με τις χορηγήσεις των εκπαιδευτικών αδειών παραμένει και είμαι βέβαιος ότι τώρα με τα Α.Π.Υ.Σ.Π.Ε. θα ενταθεί ακόμη περισσότερο. Και το πραγματικό πρόβλημα έχει να κάνει με τις διατιθέμενες πιστώσεις. Δηλαδή, όταν οι αιτήσεις για εκπαιδευτική άδεια είναι, π.χ. 300 και όλες πληρούν τις προϋποθέσεις που θέλει ο νόμος (Δημ/κός Κώδικας), οι δε πιστώσεις είναι μόνο εκατό (100), τότε ποιοί θα είναι οι 100 συνάδελφοι που θα ικανοποιηθούν; Από τους τρακόσιους που δικαιούνται, με ποια κριτήρια θα ικανοποιηθούν μόνο 100;

Επιλογές Στελεχών Εκπαίδευσης

Και έρχομαι στο «μεγάλο» θέμα των επιλογών. Αν και σε μια ευνομούμενη πολιτεία, που λειτουργούν δημοκρατικά οι θεσμοί, οι επιλογές δεν θα 'πρεπε να χαρακτηρίζονται ούτε και να αποτελούν καν μεγάλο θέμα.

Σπεύδω, συνάδελφοι, να πω τη θέση μου, ότι επιτέλους αίτημα του Κλάδου μας θα πρέπει να είναι ένας Εκπαιδευτικός Κώδικας, αντίστοιχος του ισχύοντος Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα, ο οποίος θα θέτει τις αρχές και τις προϋποθέσεις της υπηρεσιακής κατάστασης και της εν γένει εξέλιξης των εκπαιδευτικών από την ημέρα που διορίζονται μέχρι την αφυπηρέτησή τους. Μιλάμε για εκατόν τριάντα (130) και πλέον χιλιάδες εκπαιδευτικούς, μαζί με τη δευτεροβάθμια και την Τεχνική εκπαίδευση. Το έχω πει και άλλη φορά.

Δεν μπορεί ο εκπαιδευτικός να μην έχει σταθερές εγγυήσεις για ό,τι δικαιούται και να μη γνωρίζει κάτω από ποιές προϋποθέσεις μπορεί να ανελιχθεί υπηρεσιακά και μισθολογικά. Αυτό το «ράβε-ξήλωνε» με τα προεδρικά διατάγματα των επιλογών να αλλάζουν κάθε λίγο και λιγάκι, για να γίνουν δήθεν καλύτερα, με τις προσωρινότητες των επιλογών, με τις καταργήσεις θητειών και πάει λέγοντας, δεν τιμάει κανένα μας. Ήμουνα και είμαι σήμερα περισσότερο πεπεισμένος ότι μπορεί και πρέπει να υπάρξει ένας Κώδικας υπηρεσιακής κατάστασης των Εκπαιδευτικών, ο οποίος θα θέτει τέρμα στο συνεχές «ράβε-ξήλωνε». Αρκεί οι μεγάλες συνδικαλιστικές παρατάξεις να ξεφύγουν από τη λογική «του αγωνιστή συνδικαλιστή» που πρέπει να πάρει τα επιχείρια των αγώνων του και να γίνει Προϊστάμενος! Εάν, συνάδελφοι, δεν ξεφύγουμε από αυτή τη λογική, «το ράβε-ξήλωνε» θα συνεχίζεται επ' άπειρον, εγώ θα έχω πάρει σύνταξη και ακόμη θα συζητιούνται εδώ μέσα οι κακές επιλογές, δηλαδή τα ίδια και τα ίδια.

Για να δούμε τώρα, τι έγινε με τις επιλογές.

Περιφερειακοί Διευθυντές

Δεν είναι το πρόβλημα εάν έγιναν δεκατρείς (13) και δάσκαλοι είναι μόνο τέσσερις (4). Εάν οι άλλοι ήταν καλύτεροι με γειά τους και χαρά τους. Αυτό που με ενοχλεί είναι το «μετακλητό». Μετακλητός σημαίνει πλήρως ελεγχόμενος Περιφερειακός Διευθυντής, που με ένα τηλεφώνημα και μόνο του Υπουργού καταργείται!

Τελευταία, οι Περιφερειακές διευθύνσεις στελεχώθηκαν και από τους προϊστάμενους επιστημονικής καθοδήγησης, δηλαδή από δέκα τρεις (13) Σχ. Συμβούλους, οι οποίοι «εξοφίτσιο» θα είναι και μέλη του Α.Π.Υ.Σ.Π.Ε.! Ειλικρινά, ως μέλος του συμβουλίου Επιλογής αυτών των Προϊσταμένων, δεν κατάλαβα τα κριτήρια με τα οποία επιλέχθησαν. Άλλα κριτήρια εφαρμόσθηκαν για την

Περιφέρεια της Ηπείρου, άλλα για τη Μακεδονία, άλλα για την Αθήνα και πάει λέγοντας!

Και μέσα σ' όλα αυτά, το πιο αξιοπερίεργο ξέρετε ποιο είναι; Λίγες ήταν οι ομόφωνες προτάσεις του Συμβουλίου. Μια από αυτές ήταν αυτή που αφορούσε την Περιφερερειακή Διεύθυνση Στερεάς Ελλάδας. Εκεί ο συγκεκριμένος υποψήφιος προτάθηκε ομόφωνα. Ε, αυτόν, βρήκε και άλλαξε από την εισήγηση του Συμβουλίου ο Υπουργός!

Προϊστάμενοι - Σχολικοί Σύμβουλοι

Έρχομαι τώρα στο θέμα των Προϊσταμένων και των Σχ. Συμβούλων. Ξεκαθαρίζω από την αρχή ότι ο αιρετός δεν είναι δικαστής, ούτε πολύ περισσότερο αστυνομικός. Αυτό είναι βέβαιο και μακριά από μένα αυτές οι ιδιότητες.

Αυτό όμως που έχω να τονίσω είναι ότι ως αιρετός, μετά την επιλογή των Προϊσταμένων, έστειλα μια επιστολή στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με τις διαπιστώσεις μου σχετικά με τη διαδικασία επιλογής τους και τη λειτουργία του Συμβουλίου. Το αισθάνθηκα χρέος ως αιρετός και δεν είχα την απαίτηση να συμφωνήσουν όλοι με τις δικές μου απόψεις και διαπιστώσεις. **Είχα την τιμή να μου απαντήσει η Γραμματεία της ΠΑΣΚ. Μετά από αυτό, ζήτησα το πολύ απλό. Τόσο το δικό μου έγγραφο, όσο και αυτό της ΠΑΣΚ να δημοσιευθούν στο «Διδ. Βήμα», να τα διαβάσουν οι συνάδελφοι., να κριθεί και ο αιρετός να κριθεί και η απάντηση της ΠΑΣΚ. Αυτό δεν έγινε. Το προτείνω να γίνει τώρα, από το νέο Διοικητικό Συμβούλιο και ο κάθε συνάδελφος να κρίνει πού είναι «ο παραλογισμός» του αιρετού και πού τα δίκαια της ΠΑΣΚ!**

Δεν διεκδικώ το αλάθητο του Πάπα, αλλά, συνάδελφοι, πως να το κάνουμε, κατά 90% οι φημολογίες που κυκλοφορούσαν για το ποιοί θα γίνουν Προϊστάμενοι, επαληθεύθηκαν!

Είναι, για παράδειγμα, αλήθεια ή ψέμματα ότι στην περσινή συνέλευση εδώ, ξέραμε ποιοί θα γίνουν Διευθυντές Εκπαίδευσης στη Θεσ/νίκη, απλά δεν γνωρίζαμε ποιός θα επικρατήσει στη μονομαχία τους, για την Α' ή τη Β' Διεύθυνση; Αυτό το γεγονός είναι κακόβουλες ανακρίβειες;

Πάντως, για να μην μακρηγορώ, είπατε 9 η ώρα τελειώνουμε και είναι 9 παρά πέντε, ότι και να μου πείτε, συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, **έχω να σας πω ότι οι επιλογές των Προϊσταμένων δεν τιμούν τον Κλάδο και κατά την ταπεινή μου άποψη, οι επιλογές των Προϊσταμένων θα συνεχίσουν «το ράβε-ξήλωνε» στην εκπαίδευση!**

Η δική μου διαπίστωση είναι, και το πιστεύω ακράδαντα, ότι αυτό που ενδιαφέρει την πολιτική ηγεσία είναι να ελέγχει τη διοίκηση της εκπαίδευσης.

Έτσι, λοιπόν, με αυτές τις επιλογές Προϊσταμένων, με αυτές τις επιλογές των προϊσταμένων επιστημονικής καθοδήγησης και με αυτούς τους περιφερειακούς διευθυντές, κατά την ταπεινή μου άποψη, ασκείται πραγματικά ένας ασφυκτικός διοικητικός κλοιός στον εκπαιδευτικό και αυτό δεν βοηθάει κυρίως αυτούς που πιστεύουν στην αναγκαιότητα της αξιολόγησης στην εκπαίδευση. Και τούτο, γιατί, εάν οι εκπαιδευτικοί δεν έχουν πεισθεί ότι τα στελέχη είναι τα καλύτερα δυνατά, πώς θα τους πείσουμε ότι είναι δυνατό να γίνει αντικειμενική και σωστή αξιολόγηση; Το μεγάλο πρόβλημα δεν είναι αν θα γίνει ο Χ ή Ψ προϊστάμενος. **Το πρόβλημα είναι ότι σήμερα στη συνείδηση του εκπαιδευτικού έχει επικρατήσει η άποψη ότι οι προϊστάμενοι και όλοι οι υπόλοιποι δεν έχουν τα εχέγγυα, το κύρος και την αξιοπιστία για να είναι αξιολογητές.**

Και σας μιλάει ένας συνδικαλιστής ο οποίος ανέκαθεν ήταν υπέρ της αξιολόγησης και συνεχίζει να είναι ακόμη, ξεκάθαρα πράγματα.

Σε ό,τι αφορά τις επιλογές Σχολικών Συμβούλων, σπεύδω να πω αυτό, που τόνισα και στο Δ.Σ. της ΔΟΕ. Ότι στα μέλη του συγκεκριμένου συμβουλίου ήταν έντονη η αγωνία και η προσπάθεια να επιλεγούν οι καλύτεροι και οφείλω αυτό να το καταθέσω και ενώπιον του σώματος της Γενικής συνέλευσης. Αυτόματα, τίθεται το ερώτημα, ήταν οι καλύτερες επιλογές; Συνάδελφοι, αναφέρθηκε και ο συνάδελφος Τάσος, το πρόβλημα του συγγραφικού

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ

Γκούτας Γιάννης
Τοπαλούδης Γιάννης
Σιαφάκας Γιάννης

ΟΡΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ

Πειράκης Σταύρος
Απατσίδης Θέμης
(Καλτσάς Δημήτρης)
Μεγάλος Γιώργος
Παπαποστόλου Δημήτρης
Κοντάλιπος Σπύρος

έργου έγινε η πληγή στη διαδικασία επιλογής, για να αμφισβητούνται βάσιμα σήμερα, πολλές από τις επιλογές σχολικών συμβούλων.

Και πάλι για το θέμα αυτό, κύριε Πρόεδρε, η παράταξη της Π.Α.Σ.Κ. κυκλοφόρησε έγγραφο, που μου απέδιδε την ευθύνη ότι για τις επιλογές σχολικών συμβούλων έφταιγε μια δική μου θέση. Η θέση, δηλαδή, ότι ο αξιολογητής θα έπρεπε να αποτιμήσει το συγγραφικό έργο και λεκτικά και αριθμητικά. Για προσέξτε, συνάδελφοι. Το Π.Δ. 25/2002 προβλέπει ότι το συμβούλιο προτείνει τον αναγκαίο αριθμό αξιολογητών του συγγραφικού έργου στην πολιτική ηγεσία και εκείνη ορίζει τα πρόσωπα. Αυτοί κάνουν τις αξιολογικές τους εκτιμήσεις. Αυτές κοινοποιούνται στους υποψήφιους και αν κάποιος υποψήφιος διαφωνεί με την εκτίμηση του αξιολογητή, υποβάλλει ένσταση.

Έστω ότι σας κοινοποιείται το συγγραφικό έργο με λεκτικό χαρακτηρισμό άριστα και δεν υποβάλλετε ένσταση. Αν εκ των υστέρων το «άριστα» το κάνεις «μέτρια», αυτό δεν πάσχει νομικά και δεν θα δικαιωθεί στα δικαστήρια;

Ας δούμε και την άποψη που λέει ότι ο αξιολογητής καταγράφει μόνο λεκτικό χαρακτηρισμό και το συμβούλιο κάνει την αριθμητική αποτίμηση. Συνάδελφοι, επειδή πρέπει μεταξύ μας να κοιταζόμαστε στα μάτια και υπάρχουν, πολλοί αιρετοί Π.Υ.Σ.Π.Ε. εδώ που συμμετείχαν στις επιλογές Διευθυντών. Αλήθεια, έχει τη δυνατότητα ένα επταμελές συμβούλιο την ώρα που ο υποψήφιος περνάει συνέντευξη, να δει επί της ουσίας το συγγραφικό έργο και να πει βάσιμα: «Όχι δε θα πάρει έξι (6), αλλά θα πάρει τέσσερα»;

Εγώ αυτή τη δυνατότητα δεν την έχω, δεν είμαι ο Μέγας Ναπολέων! Πράγματι στους Προϊσταμένους εφαρμόσαμε αυτή τη διαδικασία. Αντίθετα, η δευτεροβάθμια και στους προϊσταμένους και στους Σχ. Συμβούλους εφάρμοζε τη διαδικασία της λεκτικής και αριθμητικής αποτίμησης από τον αξιολογητή.

Γιατί ο Γούσης ως αιρετός τάχθηκε υπέρ της αριθμητικής αποτίμησης από τον αξιολογητή; Διότι από την στιγμή που υπάρχει πανεπιστημιακός αξιολογητής, κατά τεκμήριο ειδικός, και αυτός ο ίδιος εξετάζει την ένσταση, θα πρέπει να έχει και την τελική ευθύνη.

Ωφελήθηκαν μόνο μερικοί από αυτή την αυθαίρετη κρίση του συγγραφικού έργου; Μπορεί να ωφελήθηκαν περισσότεροι από μια παράταξη, ωφελήθηκαν όμως υποψήφιοι και από άλλες παρατάξεις. Ποιοί; Αυτοί που είχαν μάθει τους αξιολογητές, αυτοί που παρακάλεσαν, που είχαν τη δυνατότητα πρόσβασης. Δυστυχώς πολλοί από αυτούς, που εξέτασαν το συγγραφικό έργο επιβεβαίωσαν τη φαυλότητα που υπάρχει σε επίπεδο Πανεπιστημιακών. Κάποτε, σε κάποιο συμβούλιο, οι συμμετέχοντες στο συμβούλιο πανεπιστημιακοί κατηγορούσαν τους συνδικαλιστές για «φαύλους» και τους είχα πει ότι «φοβάμαι πιο φαύλοι από τους εκπαιδευτικούς είστε σεις οι Πανεπιστημιακοί». Το είπα στο συμβούλιο τότε, το λέω και ενώπιον της συνέλευσης και έχω τα στοιχεία να το αποδείξω.

Άρα, λοιπόν, για τις επιλογές έχει ευθύνη το νομικό πλαίσιο, έχουν οι αξιολογητές, έχουν, επιτρέψτε μου να πω, και οι υποψήφιοι. **Η δημοκρατία δεν αρχίζει και τελειώνει στο ατομικό συμφέρον του καθενός μας. Πίστευα και πιστεύω ότι η ατομική δικαίωση πρέπει να έρχεται μέσα από τη συλλογική δικαίωση. Δεν μπορούμε να επικαλούμαστε αρχές μόνον όταν αφορά τους άλλους, αλλά να εξαιρούμε πάντα τους εαυτούς μας!**

Πράγματι, συνάδελφοι, στους Προϊσταμένους είχαμε την αριθμητική αποτίμηση του συγγραφικού έργου από το συμβούλιο. Ακούστε, λοιπόν, ένα παράδειγμα, με δύο (2) υποψηφίους που διεκδικούσαν τη θέση Διευθυντή Εκπαίδευσης σε Νομό της Πελοποννήσου: Με βάση το λεκτικό χαρακτηρισμό του αξιολογητή, εγώ βαθμολόγησα το συγγραφικό με 1,5. Ο συνάδελφος πήρε ως Μ.Ο. 1,071, που σημαίνει ότι όλοι οι άλλοι είχαν αντίθετη άποψη από μένα. Ο Β' συνάδελφος, που διεκδικούσε την ίδια θέση, πήρε από μένα συγγραφικό έργο Ένα (1) και έβγαλε Μ.Ο. 1,428, μέσα σε μια κλίμακα απόκλισης μισής μονάδας!

Στη συνέντευξη: Ο Α' συνάδελφος που έλαβε στο συγγραφικό από μένα 1,5 πήρε συνολικά 16,499 και ο Β' που πήρε από μένα στο συγγραφικό 1, πήρε συνολικά 21,142!

Άρα, λοιπόν, θα ήταν θλιβερό να ανακαλύψουν κάποιοι την «πυρίτιδα», ότι δηλαδή δεν φταίει η πολιτική ηγεσία, δεν φταίει το Π. Διάταγμα, δεν φταίνε οι πιέσεις, αλλά ο αιρετός της ΔΑΚΕ, γιατί δεν είχαμε καλή επιλογή προϊσταμένων ή Σχολικών Συμβούλων.

Έρχομαι σε ένα άλλο θέμα, που έθιξε και ο άλλος αιρετός ο Τάσος, με τον οποίο συμφωνώ απολύτως. Αφορά τους Σχολικούς συμβούλους ειδικοτήτων. Πράγματι, είναι άλλο το παιδαγωγικό κλίμα και η σχολική νοοτροπία, που επικρατεί στις σχολικές μονάδες της Πρωτοβάθμιας και άλλο στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. **Δεν μπορεί να μην έχουμε σχολικούς συμβούλους ειδικοτήτων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Και αυτό, όχι για να φανούμε υπερασπιστές των ειδικοτήτων, αλλά, κατά την ταπεινή μου άποψη, γιατί αυτό επιβάλλει το συμφέρον της εκπαίδευσης.**

Φίλες και φίλοι. Εύχομαι οι εργασίες της συνέλευσης να είναι γόνιμες και δημιουργικές, γιατί, όπως είπε και ο άλλος αιρετός, ο Τάσος, πράγματι οι συνάδελφοί μας κάτι το καλό περιμένουν να προκύψει μέσα από τις διαδικασίες του κορυφαίου μας συνδικαλιστικού οργάνου, που είναι η Γενική Συνέλευση. Ας μην αφήσουμε μια ακόμη ευκαιρία να πάει χαμένη, ασχολούμενοι με πρακτικά Εφορευτικών Επιτροπών και με διαδικαστικές ενστάσεις. Σας ευχαριστώ πολύ.

Δευτερολογία του Προέδρου

Βασίλη Παληγιάννη

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, εκπρόσωποι στην 72η Γενική Συνέλευση του κλάδου, με πλήρη συναίσθηση ευθύνης απέναντι στις 68.000 περίπου εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης που εκπροσωπούμε, αλλά και με πλήρη επίγνωση των αγωνιών, των ανησυχιών, των συναισθημάτων και των προσδοκιών τους για παραπέρα εξελίξεις στον ευαίσθητο χώρο της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, έρχομαι στο βήμα της 72ης Γενικής Συνέλευσης για να δευτερολογήσω, διευκρινίζοντας, αναλύοντας και απαντώντας στα όσα ακούστηκαν κατά τη διαδικασία της κριτικής των πεπραγμένων και – γιατί όχι– να απολογηθώ για όσα έπραξε ή δεν έπραξε το Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας στα 2 χρόνια της συνδικαλιστικής του θητείας και όχι το Προεδρείο, που ούτως ή άλλως δεν είχε πλειοψηφία.

Έρχομαι στο βήμα της Γενικής Συνέλευσης ως απερχόμενος Πρόεδρος των 68.000 εκπαιδευτικών και όχι ως Πρόεδρος μιας παράταξης.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Είναι κοινά αποδεκτό ότι η κριτική και ο έλεγχος των πεπραγμένων αποτελούν την πεμπτουσία της δημοκρατίας. Αποτελούν αν θέλετε την πεμπτουσία της δημοκρατικής λειτουργίας θεσμών και οργάνων, αποτελούν προαπαιτούμενο της συνδικαλιστικής δεοντολογίας, που αποτρέπουν ηγεμονιστικές τάσεις και συμπεριφορές, που αποτρέπουν απόλυτες τοποθετήσεις, αποτρέπουν μηδενιστικούς λόγους και βέβαια επιβάλουν έναν υπεύθυνο πολιτικοσυνδικαλιστικό λόγο και αντίλογο, μια προγραμματική πρόταση και τη διεξοδική πολιτική ανάλυση.

Όμως φίλες και φίλοι, η κριτική και ο έλεγχος δεν είναι μια διαδικασία της διαστρέβλωσης θέσεων και προθέσεων, παραπληροφόρησης, άρνησης και μηδενισμού, όπως εύστοχα επισήμανε ο συνάδελφος από τους Μολάους.

Σε μια τέτοια περίπτωση όχι μόνο δεν ενισχύουμε το κύρος και την αξιοπιστία των συνδικαλιστικών μας οργάνων, αλλά θα πρέπει να πούμε ότι συμβάλουμε στην αποδυνάμωση της προσπάθειας για συσπείρωση και συστράτευση όλων μας στον αγώνα για μια καλύτερη εκπαίδευση, αλλά και για την οικονομική, επιστημονική, κοινωνική αναβάθμιση και καταξίωση των εκπαιδευτικών.

Σε μια τέτοια περίπτωση η κριτική της άρνησης ως θέση είναι υστερόβουλη. **Εξάλλου η κριτική γίνεται για να συμβάλουμε στην καλύτερη πορεία του συνδικαλιστικού μας κινήματος, στην ενδυνάμωση της ενότητας όλων μας, αλλά αν θέλετε και στην αποτελεσματικότητα του συνδικαλιστικού μας κινήματος.**

Η κριτική δε γίνεται για να δημιουργήσουμε εντυπώσεις και μάλιστα πρόσκαιρες, για να καυτηριάσουμε τους άλλους. Δε γίνεται για να αναγάγουμε σε κυρίαρχη θέση τη δική μας υποκειμενική κρίση, τη δική μας υποκειμενική αλήθεια. Για να αποτελέσει η κριτική τον ουσιαστικό της ρόλο θα πρέπει να είναι καλοπροαίρετη και καλόπιστη, γιατί τότε μόνο καθίσταται δημιουργική. Και είναι η όποια κριτική καλόπιστη και δημιουργική, όταν ασκείται με νηφαλιότητα και ψυχραιμία, όταν λαμβάνει υπόψη της όλα τα πραγματικά περιστατικά και δεδομένα, όταν στερείται εμπάθειας και υστεροβουλίας και ό-

ταν τέλος είναι απαλλαγμένη από αρνητικές προκαταλήψεις και μικροπαραταξιακές σκοπιμότητες.

Η κριτική είναι μια διαδικασία περισυλλογής και αυτοκριτικής για το τι έπραξε ή δεν έπραξε ο καθένας μας και όλοι μαζί. Γιατί σε αντίθετη περίπτωση θα συμβεί ότι και χθες, ενώ χάθηκε πολύτιμος χρόνος τελικά ο ένας έριχνε την ευθύνη στον άλλον, χωρίς ν' αναλαμβάνουν, τουλάχιστον αυτοί που συμβάλλανε στην κατάσταση που δημιουργήθηκε την ευθύνη. Και τελευταία, ως εύκολη λύση, η ευθύνη μεταβιβάστηκε στο Προεδρείο της Γ.Σ.

Γι' αυτό και πρέπει όλοι μας να συμβάλουμε ώστε να εξαλείψουμε τη γλώσσα του απολύτου και να επανεύρουμε την αξία του διαλόγου και της συνθετικής διαδικασίας λειτουργίας μας με ένα και μοναδικό στόχο: το συνδικαλιστικό κίνημα επιτέλους να γίνει ένας πόλος συσπείρωσης όλων των συναδέλφων, δίχως προκαταλήψεις και σκοπιμότητες, ένας πόλος πειστικός, ένας πόλος αξιόπιστος, με ουσιαστική παρέμβαση στα ζητήματα μας, στη θέση μας στην κοινωνία και στη ζωή.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, άκουσα με ιδιαίτερη προσοχή τις τοποθετήσεις και την κριτική σας στα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου. Διαπίστωσα πως ασκήθηκε από πάρα πολλούς συναδέλφους καλοπροαίρετη κριτική, καλόπιστη, υπεύθυνη, ουσιαστική και δημιουργική. Όμως ακούστηκε και κριτική σκληρή, έντονη, οξύτατη, ίσως και άδικη και ακόμη κριτική που σε ορισμένες περιπτώσεις, ελάχιστες μεν, γιατί παρακολούθησα όλες τις τοποθετήσεις των συναδέλφων ως όφειλα, που υπερέβη και τα εσκαμμένα. Μερικοί μάλιστα στάθηκαν μηδενιστικά, μέσα από μια κριτική μονομέρειας, υποκειμενισμού, ισοπέδωσης αλλά και αντιφατικότητας. Εγώ πάντως, ως Πρόεδρος του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου νιώθω την ανάγκη να ευχαριστήσω όλους όσους πήραν το λόγο και άσκησαν κριτική στο Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, γιατί πιστεύω ότι μέσα απ' αυτήν δόθηκε η δυνατότητα να ακούσουμε ενδιαφέρουσες απόψεις, θέσεις, προτάσεις, να εμπλουτιστεί ο συνολικός προβληματισμός, έτσι ώστε στο τέλος των εργασιών της 72ης Γενικής Συνέλευσης να φύγουμε περισσότερο ενημερωμένοι αλλά και προβληματισμένοι, συνδικαλιστικά πιο μεστοί, αλλά και αποφασισμένοι να προασπίσουμε τα συμφέροντα της Εκπαίδευσης και των λειτουργών της.

Δευτερολογία με υπευθυνότητα και ειλικρίνεια

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, ξεκινώντας ουσιαστικά το κύριο μέρος της δευτερολογίας μου σπεύδω να διευκρινίσω ότι θα προσπαθήσω με υπευθυνότητα, ρεαλισμό, ευθύτητα και σαφήνεια και κοιτώντας, όπως είπε ο συνάδελφος ο Θανάσης, στα μάτια τον καθένα σας χωριστά και όλους μαζί και υπηρετώντας μόνο την αλήθεια, να τοποθετηθώ στις παρατηρήσεις σας και στην κριτική σας.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, με την ανάληψη των θέσεων ευθύνης στο Προεδρείο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας δηλώσαμε προς κάθε κατεύθυνση ότι θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για την προώθηση των αιτημάτων του κλάδου και την επίλυση των χρόνιων προβλημάτων που ταλανίζουν το χώρο της Δημόσιας Εκπαίδευσης. Σ' αυτή μας την προσπάθεια θεωρήσαμε ως βασική επιδίωξη τη συνεργασία με όλες τις συνδικαλιστικές δυνάμεις του κλάδου, χωρίς δογματισμούς και στείρες προκαταλήψεις, χωρίς δεσμεύσεις και προαπαιτούμενα. Η μόνη δέσμευση, αυτονόητη δέσμευση που έπρεπε να ισχύει για όλους μας, ήταν η εφαρμογή των καταστατικών διατάξεων και βεβαίως ο σεβασμός των αποφάσεων των γενικών συνελεύσεων του κλάδου και των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Δυστυχώς, για μια ακόμη συνδικαλιστική περίοδο τα αυτονόητα παρέμεναν ζητούμενα. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι πολλοί συνάδελφοι στο Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, ενώ συμμετείχαν σ' αυτό το κορυφαίο όργανο δεν αποδέχονταν αποφάσεις γενικών συνελεύσεων.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι άλλοι συνάδελφοι μας, επειδή πράγματι αντιμετώπιζαν εσωτερικά προβλήματα, την κρίση αυτή την εσωτερική θέλανε να την κάνουν πρόβλημα ολόκληρου του κλάδου. Έτσι λοιπόν δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι υπήρξε δυσκολία στη λήψη αποφάσεων.

Πρέπει να γίνει κατανοητό συνάδελφοι μου ότι σε ένα Διοικητικό Συμβούλιο, όπου κανένας δεν διαθέτει πλειοψηφία, όπου συνυπήρχαν 5 συναντιλήψεις, συνυπήρχαν 4 παρατάξεις, για να οδηγηθούμε στη λήψη απόφασης έπρεπε κάποιοι να μετακινηθούν από τις αρχικές τους θέσεις. Έπρεπε κάποιοι να μετακινηθούν από τις αρχικές τους προτάσεις. Έπρεπε κάποιοι να κάνουν προσπάθεια σύνθεσης των απόψεων. Έπρεπε κάποιοι να θέσουν πέρα και πάνω από τα προσωπικά συμφέροντα, πέρα και πάνω από τα μικροπαραταξιακά συμφέροντα το συμφέρον του κλάδου, το συμφέρον της Εκπαίδευσης.

Και εμείς συνάδελφοι μου το κάναμε, το πράξαμε. Έχοντας την ευθύνη της λειτουργίας του Διοικητικού Συμβουλίου δε διστάσαμε να συνδράμουμε με γνώμονα πάντα το συμφέρον του εκπαιδευτικού και της Εκπαίδευσης στη λήψη αποφάσεων. Γι' αυτό και δε διστάσαμε να πάρουμε αποφάσεις με την ΠΑΣΚ ή με την ΕΣΑΚ και με τους Ριζοσπάστες, ή με όλους όταν εμείς πιστεύαμε ότι αυτό επιβάλλει το συμφέρον του κλάδου.

Ότι κάναμε το πράξαμε με στόχο πάντα την αναβάθμιση της αξιοπιστίας και της συνοχής του συνδικαλιστικού κινήματος, αλλά ταυτόχρονα και την προάσπιση της τιμής και της υπόληψης του έλληνα εκπαιδευτικού, του δασκάλου και της νηπιαγωγού και όλων των ειδικοτήτων. Γι' αυτό και μπορώ να σας κοιτάζω στα μάτια, τον καθένα σας χωριστά, αλλά και όλους μαζί. Γιατί πίστευα

και πιστεύω ότι πράξαμε το καλύτερο δυνατό, ότι πορευτήκαμε με συνέπεια, σοβαρότητα, υπευθυνότητα και ρεαλισμό.

Εξάλλου συνάδελφοι μου –και επιτρέψτε μου να το πω– σχηματίσατε μια εικόνα και κατά τη διάρκεια των εργασιών της χτεσινής και της σημερινής ημέρας. Διαπιστώσατε πιστεύω ποιοι είναι αυτοί που αφουγκράζονται καθ' όλη τη διάρκεια των εργασιών τους προβληματισμούς των συναδέλφων και ποιοι είναι αυτοί που με την απουσία τους υποβάθμισαν ή υποβαθμίζουν έστω και την τελευταία στιγμή το Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Εγώ συνάδελφοί μου πιστεύω απόλυτα ότι επιβράβευση για τις προσπάθειες του Διοικητικού Συμβουλίου του Προεδρείου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, υπήρξε η αύξηση του ποσοστού των αντιπροσώπων της παράταξης στην οποία ανήκω και αυτή είναι η μεγαλύτερη τιμή.

Γι' αυτό και δεν σας το κρύβω, ότι απορώ με τις τοποθετήσεις κάποιων συναδέλφων ότι η Δ.Ο.Ε. σ'αυτή τη 2ετία ήταν ανύπαρκτη, αναξιόπιστη, υποτονική και ότι συνέβαλε στην υποβάθμιση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Υποβαθμίστηκε η Δ.Ο.Ε.;

Αλήθεια συνάδελφοι, ήταν πραγματικά ανίκανο κι αδύναμο κι ανύπαρκτο το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. όταν για 2 ολόκληρα χρόνια συνέβαλε όσο ποτέ άλλοτε στην ανάκαμψη του συνδικαλιστικού κινήματος, όταν σε πολλές περιπτώσεις ήρθε σε ρήξη με πρακτικές και με επιλογές του παρελθόντος;

Ήταν ανύπαρκτο το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. σ' αυτήν τη δίχρονη πορεία όταν με κάθε τρόπο αξιοποίησε τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο, για να προβάλει και να αναδείξει το δίκιο των αιτημάτων του κλάδου, ευαισθητοποιώντας για όλα αυτά την κοινή γνώμη, τους φορείς και την κοινωνία; Είπε κάποιος συνάδελφος πως εδόθη μόνο μια συνέντευξη στη «Ελευθεροτυπία». Συνάδελφοί μου, έχω εδώ στο φάκελο δεκάδες συνεντεύξεις που έδωσα κατά τη διετία σ' όλες τις Αθηναϊκές εφημερίδες για όλα τα θέματα που απασχόλησαν την εκπαίδευση και τους λειτουργούς της. Αμφισβητεί κανείς ότι ανταποκριθήκαμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο; Συνάδελφοί μου, το είπα εξάλλου και πέρσι, είχα την τιμή να φιλοξενηθώ από όλα τα μεγάλα κανάλια των Αθηνών από το Mega, από τον Alpha, από τον Antenna, από την ΕΡΤ και από τη ΝΕΤ κι από όλα τα άλλα μεγάλα, αλλά και τα μικρά κανάλια, γιατί κι αυτά παίζουν το ρόλο τους. Ταυτόχρονα έδωσα δεκάδες συνεντεύξεις στους ραδιοφωνικούς σταθμούς Αθηνών - Θεσσαλονίκης αλλά και της επαρχίας. Έτσι λοιπόν συνάδελφοι μου δεν μπορεί ν' αμφισβητήσει κανείς ότι πράξαμε ότι είναι δυνατόν, ότι ανταποκριθήκαμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Εκτός κι αν έχει κανείς να καταμαρτυρήσει κάτι συγκεκριμένο. Αν δηλαδή η παρουσία μας δεν ήταν αυτή που αναμένατε. Όμως εμείς πιστεύουμε ότι εκπροσωπήσαμε επάξια τη Διδασκαλική Ομοσπονδία. Άρα λοιπόν, γιατί υποβαθμίστηκε η Διδασκαλική Ομοσπονδία;

Υποβαθμίστηκε και εκφυλίστηκε η Δ.Ο.Ε. όταν είναι γνωστό σ' όλους πως το Προεδρείο συνέβαλε με όλες του τις δυνάμεις στην αποκατάσταση της επικοινωνίας με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, δημιουργώντας προϋποθέσεις για έναν ουσιαστικό και γόνιμο διάλογο με στόχο την επίλυση των προβλημάτων μας;

Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι από την πρώτη στιγμή που αναλάβαμε την ευθύνη του Προεδρείου έως και προχτές είχαμε δεκάδες συναντήσεις με τους Υπουργούς κάτι που κατά γενική ομολογία δεν υπήρξε στο παρελθόν;

Αμφισβητεί κανείς ότι επιβάλλαμε αυτόν τον διάλογο; Αμφισβητεί κανείς σας πως τον επιβάλλαμε με την συνέπειά μας, την καθαρότητα του λόγου μας και την βούλησή μας να παλέψουμε για τη λύση των προβλημάτων του κλάδου και των εκπαιδευτικών;

Αλήθεια συνάδελφοι μου. Δεν καταλαβαίνω τη σκόπιμη παραπληροφόρηση και μάλιστα και από μέλος του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ότι δεν πραγματοποιήθηκε διάλογος με το ΥΠΕΠΘ για το Ν. 2986 αλλά και με τους αρμόδιους Υπουργούς Φλωρίδη και Σπυρόπουλο για το ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό.

Θέλετε να βγάλω έγγραφα παραταξιακά σας αλλά και δελτία τύπου του ΥΠΕΠΘ, για να διαψεύσω τα προαναφερθέντα; Μήπως συνάδελφοι μου το μέλος της Δ.Ο.Ε. ξέχασε τόσο γρήγορα ότι παρευρέθηκε τουλάχιστον σε δυο συναντήσεις για το ασφαλιστικό, στο γραφείο του κ. Φλωρίδη, και ο ίδιος; Ξέχασε τόσο γρήγορα ότι για την αξιολόγηση έγιναν πολλές συναντήσεις με την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ όπου και ο ίδιος ανέπτυξε τις απόψεις του; Γιατί τότε αυτή η σκόπιμη πληροφόρηση;

Αλήθεια συνάδελφοι μου, πότε άλλοτε το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. συναντήθηκε τόσες φορές για όλα τα ζητήματα με την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ; Ούτε καν περιμέναμε στο διάδρομο. Πάντα είχαμε προτεραιότητα στις συναντήσεις.

Και κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι οι παρεμβάσεις μας ήταν συνεχείς για τους διορισμούς των εκπαιδευτικών, για τους πίνακες αναπληρωτών, για τις μεταθέσεις και αποσπάσεις, για το ωράριο, για την αξιολόγηση, για το ολοήμερο, για τη διασφάλιση των εργασιακών μας δικαιωμάτων, για τα συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα, για την οικονομική μας αναβάθμιση κ.λπ. Ειλικρινά συνάδελφοι μου δεν περίμενα τέτοια ισοπέδωση στο όνομα μικροπαραταξιακών συμφερόντων.

Είναι συνάδελφοί μου υποβάθμιση του συνδικαλιστικού κινήματος η συνεργασία με την ΑΔΕΔΥ και τις άλλες οργανώσεις; Αμφισβητεί κανείς, συνάδελφοί μου, ότι για πρώτη φορά το τριτοβάθμιο συνδικαλιστικό μας όργα-

νο πρόβαλε τα αιτήματα μας για την οικονομική μας αναβάθμιση, για την ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, για την ιδιαιτερότητα του εκπαιδευτικού μας επαγγέλματος σε σχέση με το ασφαλιστικό και το συνταξιοδοτικό; Αμφισβητεί κανείς ότι μαζί με την ΑΔΕΔΥ δώσαμε φέτος τουλάχιστον δύο συνεντεύξεις και κάναμε παραστάσεις στο Υπουργείο Παιδείας;

Είναι υποβάθμιση του συνδικαλιστικού κινήματος η προσπάθεια μας να δημιουργήσουμε πανεκπαιδευτικό μέτωπο; Αμφισβητεί κανείς ότι οργανώσαμε από κοινού με την ΟΛΜΕ, με την ΠΟΣΔΕΠ, με τις Ενώσεις Γονέων και Κηδεμόνων συνεντεύξεις για την αύξηση δαπανών για την Παιδεία και γενικότερα για την ποιοτική αναβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης; Αμφισβητεί κανείς ότι προχωρήσαμε στην οργάνωση της αντισυνόδου, άσχετα αν κάποιοι δεν συμμετείχαν και απλά ασκήσανε κριτική; Αμφισβητεί κανείς, συνάδελφοι μου, ότι είναι ανάγκη να χαράξουμε αυτό το πανεκπαιδευτικό μέτωπο; Πότε άλλοτε υπήρξε τέτοια συνεργασία; Πότε άλλοτε λειτούργησε το πανεκπαιδευτικό μέτωπο όπως αυτή τη διετία;

Είναι υποβάθμιση της Δ.Ο.Ε. η προσπάθεια του Προεδρείου να αναβαθμίσει τη λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου; Θυμίζω ότι πριν από 2 χρόνια τα θέματα που ήταν σε εκκρεμότητα ήταν περίπου 200 με βάση έγγραφο του τότε Γενικού Γραμματέα. Όμως επιβάλλαμε, με τη βοήθεια και τη σύμφωνη γνώμη όλων των μελών, κάθε Τρίτη Συμβούλιο, με την παρουσία πάντα του Προέδρου σε όλες τις συνεδριάσεις ώστε να αντιμετωπίσουμε όλα τα θέματα του κλάδου με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Είναι υποβάθμιση η προσπάθεια μας να ενημερώσουμε και να καλλιεργήσουμε αγωνιστική συνείδηση στη βάση, οργώνοντας όλη την Ελλάδα; Απορώ πως η συναδέλφισσα από την Κρήτη είπε ότι «δεν ενημερώσατε τους συναδέλφους, δεν επισκεφτήκατε τη βάση, όταν είναι γνωστό σ' όλους ότι αυτή τη διετία έγιναν οι περισσότερες περιοδείες των τελευταίων ετών».

Είναι υποβάθμιση η συμμετοχή μας στα διάφορα επιστημονικά συνέδρια για την προβολή των θέσεων μας; Αμφισβητεί κανείς ότι ανταποκριθήκαμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο; Έχει κανείς να καταμαρτυρήσει κάτι το συγκεκριμένο;

Είναι υποβάθμιση η οργάνωση δύο επιτυχημένων επιστημονικών συνεδρίων Δ.Ο.Ε. - ΠΟΕΔ;

Είναι υποβάθμιση της Δ.Ο.Ε. η συμμετοχή μας στις διαδηλώσεις Βρυξελλών, Παλαιστίνης, Γένοβας, Τουρκίας, για την προβολή των αιτημάτων των εργαζομένων στο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον; Αμφισβητεί κανείς τη συμμετοχή μας, αλλά και τη σημασία αυτής της συμμετοχής;

Είναι υποβάθμιση της Δ.Ο.Ε. η συμμετοχή μας σε όλες τις φιλειρηνικές εκδηλώσεις, ακόμη και την αποστολή συναδέλφου στο Ιράκ, για να εκφράσουμε την αντίθεση μας στον πόλεμο; Αμφισβητεί κανείς ότι συμμετείχαμε σε όλες αυτές τις εκδηλώσεις; Αμφισβητεί κανείς ότι συμμετείχαμε σε όλες τις πορείες;

Γιατί συνάδελφοι πρέπει στο όνομα του μικροπαραταξιακού συμφέροντος να υποβαθμίζουμε όλες αυτές τις ενέργειες του Διοικητικού Συμβουλίου;

Είναι υποβάθμιση της Δ.Ο.Ε. οι συνεχείς παρεμβάσεις μας για να σταματήσει ο αυταρχισμός της Διοίκησης που παρατηρείται και μάλιστα σε μεγάλο βαθμό τελευταία;

Είναι υποβάθμιση της Δ.Ο.Ε. ο αγώνας μας για το διορισμό όλων των αναπληρωτών, αλλά και για τη διαφάνεια στις προσλήψεις τους; Πότε άλλοτε συνάδελφοί μου Πρόεδρος συμμετείχε σε όλες τις πορείες, σε όλες τις εκδηλώσεις για το διορισμό αυτών των συναδέλφων μας; Ευτυχώς, οι αναπληρωτές το αναγνωρίζουν. Υπάρχει κανείς που αμφισβητεί ότι έτσι έχει το όλο θέμα;

Είναι υποβάθμιση της Δ.Ο.Ε. και ευτελισμός του συνδικαλιστικού κινήματος η προσπάθειά μας, ο αγώνας μας για την οικονομική μας αναβάθμιση, για την διασφάλιση των εργασιακών μας δικαιωμάτων, για τη διασφάλιση των συνταξιοδοτικών μας δικαιωμάτων, για τη σωστή λειτουργία του ολοήμερου σχολείου και των ολοήμερων τμημάτων, για την αύξηση δαπανών, και για όλα τα υπόλοιπα;

Είναι υποβάθμιση και ανυπαρξία της Δ.Ο.Ε. η κήρυξη στάσεων εργασίας και απεργιακών κινητοποιήσεων για την αποτελεσματική διεκδίκηση των αιτημάτων μας και για την προάσπιση της αξιοπρέπειας του δασκάλου και της νηπιαγωγού;

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, στα ερωτήματα αυτά εύκολα μπορεί ν' απαντήσει ο καθένας μας, να δώσει συγκεκριμένη απάντηση, προσδιορίζοντας τι έπραξε ο καθένας χωριστά και όλοι μαζί ως Διοικητικό Συμβούλιο. Τι συμμετοχή είχε το Προεδρείο σε όλες αυτές τις δράσεις, αλλά και τι συμμετοχή είχε ο καθένας μας χωριστά.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, έκανα μια γενική αναφορά της δράσης του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε. για να δείξω πως η κριτική δεν πρέπει να έχει ισοπεδωτικό χαρακτήρα, για να δείξω ότι ο αγώνας ήταν συνεχής, πολύμορφος, με στόχο πάντοτε την επίλυση των προβλημάτων.

Αυτό συνάδελφοί μου δε σημαίνει ότι το Προεδρείο είναι ικανοποιημένο με τη μέχρι τώρα πορεία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, γιατί πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι υπήρχαν τα περιθώρια για έναν καλύτερο συντονισμό της δράσης, για μια καλύτερη πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος. Πιστεύαμε και πιστεύουμε και σήμερα ότι με τη συσπείρωση όλων μας, την ενότητα, μπορούσαμε να φτάσουμε στη συλλογική δικαίωση.

Φίλες και φίλοι, το τι πετύχαμε και τι δεν πετύχαμε το γνωρίζετε εσείς καλύτερα από μας. Δεν είναι στις προθέσεις μου να θριαμβολογήσω ή να υποβαθμίσω κάτι. Ο καθένας μας έχει τη γνώση και την κρίση να συγκρίνει τα θετικά και τα αρνητικά.

Σε ότι μας αφορά, ουδέποτε επιδιώξαμε να αποκτήσουμε εύσημα από κανέναν και ιδιαίτερα από τους κρατούντες. Εκείνο που για μας έχει σημασία είναι αν κάναμε ότι είναι δυνατό ως Προεδρείο, ως Διδασκαλική Ομοσπονδία, για την καλύτερη προβολή των αιτημάτων μας. Αν κάναμε ότι είναι δυνατόν για έναν καλύτερο αγώνα, με στόχο πάντοτε την επίλυση των θεμάτων.

Εκείνο όμως που θέλω να τονίσω είναι πως αν υπήρξε μια θετική εξέλιξη στο διορισμό των αναπληρωτών, αν έστω πήραμε το οικογενειακό επίδομα, αν πήραμε τα ψίχουλα των 15.000 δραχμών, αν αντιμετωπίστηκαν θέματα με τις συνεχείς παρεμβάσεις για τις αποσπάσεις, για τις εκπαιδευτικές άδειες, ακόμα και για την ανάκληση της πρόσφατης εγκυκλίου του Υπουργείου Παιδείας την περασμένη εβδομάδα, που αφορούσε την κατανομή τάξεων και τη λειτουργία γενικότερα των σχολείων, αν καταφέραμε μ' αυτές τις μικρές ή μεγάλες παρεμβάσεις να δώσουμε λύσεις στα μικρά ή στα μεγάλα προβλήματα, αν πήραμε το επίδομα θέσης, αν συνεχίστηκε το πρόγραμμα της εξομοίωσης, αν θεσμοθετήθηκε υποδιευθυντής στα ολοήμερα τμήματα, αν υπήρξε αναγνώριση της ιδιαιτερότητας του εκπαιδευτικού μας επαγγέλματος με τη ρύθμιση για το ασφαλιστικό, αν δεν εφαρμόστηκε μέχρι σήμερα η αξιολόγηση, αν, αν... Όλα αυτά συνάδελφοι μου οφείλονται ακριβώς στον αγώνα όλων των συναδέλφων της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Ότι έχει σχέση με την αναξιοπιστία επιτρέψτε μου να πω πως, μήπως πολλές φορές υπερβάλουμε με το να υπεραπλουστεύουμε την όλη κατάσταση; Αλήθεια, αμφισβητεί κανείς ότι ζούμε σε μια κοινωνία που μαστίζεται από μια πολύπλευρη κρίση, από μια κρίση θεσμών και αξιών; Ζούμε σε μια κοινωνία όπου αμφισβητούνται τα πάντα, όπου παρατηρείται έλλειμμα αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης προς όλους και όλα;

Ζούμε σε μια κοινωνία όπου τα πολιτικά κόμματα και οι κυβερνήσεις αδυνατούν να ανταποκριθούν στις προσδοκίες μας και να δώσουν λύσεις στα προβλήματα της καθημερινότητας, στα προβλήματα του λαού, με αποτέλεσμα όλοι μας να νιώθουμε απογοητευμένοι.

Ίσως ακόμη και η όλη αρνητική και ζοφερή κατάσταση να έρχεται ως έκφραση απογοήτευσης και δυσπιστίας για το συνδικαλιστικό κίνημα, για τα συνδικαλιστικά στελέχη, για το Προεδρείο, για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. Για όλα αυτά ακούμε πως φταίει η αναξιοπιστία του συνδικαλιστικού κινήματος, που αδυνατεί να δώσει λύση στα προβλήματα, λες και η Δ.Ο.Ε., η Διδασκαλική Ομοσπονδία είναι η εκτελεστική εξουσία, λες και η Δ.Ο.Ε. έχει αποφασιστικές αρμοδιότητες για την επίλυση των αιτημάτων.

Αλήθεια, κι εσείς στους συλλόγους σας τα ίδια ακούτε, αλλά βεβαίως δε σημαίνει αυτό ότι δεν πρέπει να επισημάνουμε λάθη, να καταλογίσουμε ευθύνες εκεί που πρέπει. Όμως δεν είναι δυνατόν να καλλιεργείται ο μύθος «για όλα φταίει το Προεδρείο» και το είπα και στην αρχή κι αν μεν το Προεδρείο διέθετε την απόλυτη πλειοψηφία, βεβαίως και ο καθένας εξ ημών είχε τη δυνατότητα να πει οτιδήποτε. Όταν όμως γνωρίζετε όλοι σας τη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου, καλό θα ήταν να μη λέμε τι έκανε το Προεδρείο, αλλά ποιοι έφταιξαν για να μην υπάρχει μια άλλη πορεία.

Γιατί είναι αλήθεια συνάδελφοι μου ότι σ' αυτήν τη δύσκολη συγκυρία επιχειρείται ένας εκφυλισμός του συνδικαλιστικού κινήματος, είτε με εξωτερικές επιβολές και παρεμβάσεις, είτε με εσωτερικές υπονομεύσεις, συνειδητές ή μη, που παίρνουν τη μορφή της μικροσυνδικαλιστικής αντιπαράθεσης. Πρέπει γι' αυτό όλοι μας να προβληματιστούμε και να σφυρηλατήσουμε την ενότητα του κλάδου, χαράσσοντας μια άλλη πορεία του συνδικαλιστικού μας κινήματος.

Δαπάνες για την Παιδεία

Είπαν συνάδελφοι κατά την κριτική των πεπραγμένων ότι δεν παλέψαμε όσο έπρεπε για τις δαπάνες για την Παιδεία. Μα συνάδελφοι μου, είπα και πριν, χαράξαμε ένα πανεκπαιδευτικο μέτωπο και προτάξαμε το θέμα αυτό, γιατί πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι η βασική αιτία της πολυεπίπεδης κρίσης του εκπαιδευτικού συστήματος είναι ακριβώς το χαμηλό ποσοστό δαπανών για την Παιδεία.

Η Κυβέρνηση όμως πράγματι δεν έχει πολιτική Παιδείας και γι' αυτό καθήλωσε τις δαπάνες στο 3,4% και είναι εύλογο ότι εάν δεν ικανοποιηθεί αυτό το διαχρονικό αίτημα, δεν πρόκειται να ελπίζουμε σε ποιοτική αναβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης. Εμείς θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας για την αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5%.

Κτιριακή υποδομή

Και βεβαίως προβάλλαμε το ζήτημα του κτιριακού προβλήματος, που αναφέρθηκε άλλος συνάδελφος. Γιατί πράγματι είναι απαράδεκτο σήμερα να υπάρχουν Νηπιαγωγεία χωρίς αύλειο χώρο, να υπάρχουν Δημοτικά σχολεία χωρίς αύλειο χώρο, να υπάρχουν Νηπιαγωγεία που στεγάζονται σε αποθήκες, σε υπόγεια, ακόμη και σε εκκλησία, να υπάρχουν Δημοτικά Σχολεία και Νηπιαγωγεία που λειτουργούν πρωί - απόγευμα. Αγωνιστήκαμε για την κατάργηση της διπλής βάρδιας και την απόκτηση της κατάλληλης κτιριακής και υλικοτεχνικής υποδομής με στόχο την αναβάθμιση της εκπαίδευσης. Και αυτή την προσπάθεια κανείς δεν μπορεί να την αμφισβητήσει.

Αναλογία μαθητών ανά εκπαιδευτικό

Αποτελεί βασική θέση του κλάδου η μείωση της αναλογίας μαθητών ανά εκπαιδευτικό στο 1 προς 20 για το Δημοτικό και στο 1 προς 15 για το νηπιαγωγείο. Το

Υπουργείο Παιδείας μιλάει για αναλογίες στη χώρα μας 1 προς 11 ενώ γνωρίζει πως δεκάδες τμήματα νηπιαγωγείων και δημοτικών σχολείων λειτουργούν με αριθμό μαθητών που εγγίζει το 30. Η σύνθεση του μαθητικού δυναμικού έχει αλλάξει και καθίσταται επιτακτική ανάγκη να θεσμοθετηθεί το αίτημα του κλάδου με στόχο την ποιοτική αναβάθμιση.

Εξομοίωση - επιμόρφωση

Αναφέρθηκε από κάποιον συνάδελφο επίσης το θέμα εξομοίωσης και επιμόρφωσης, θα είμαι πολύ σύντομος. Δε νομίζω να αμφισβητεί κανείς σ' αυτήν την αίθουσα ότι αγωνιστήκαμε για τη συνέχιση του προγράμματος της εξομοίωσης, για να δοθεί η δυνατότητα σε όλους να το παρακολουθήσουν, σε όλους όσους επιθυμούν να το παρακολουθήσουν. Και βεβαίως με συνεχείς παρεμβάσεις μας τα 3,5 δισεκατομμύρια περίπου που προϋπήρχαν έγιναν 9.

Δεν θα αναλύσω αυτή τη στιγμή τις αντιθέσεις μας για τον τρόπο εφαρμογής της εξομοίωσης και τα προβλήματα που δημιουργούνται από τη μη εφαρμογή του Προεδρικού Διατάγματος 130. Όμως οφείλω να πω ότι με παρέμβαση μας εντάχθηκαν και οι αναπληρωτές στο συγκεκριμένο πρόγραμμα, όπως εντάχθηκαν και στο πρόγραμμα της «Κοινωνίας της Πληροφορίας».

Σχετικά με την επιμόρφωση πιστεύω πως κανείς δεν αμφισβητεί την αδήριτη ανάγκη για ουσιαστική και συνεχή επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών. Δυστυχώς το ΥΠΕΠΘ δεν έχει κατανοήσει τη σημασία της επιμόρφωσης γι' αυτό και δεν υπάρχει σήμερα επιμόρφωση που να καλύπτει τις σημερινές απαιτήσεις.

Ο οργανισμός επιμόρφωσης που συστήθηκε έως σήμερα για το μόνο που ενδιαφέρθηκε είναι η απόσπαση 30 συναδέλφων χωρίς όμως να έχει την κατάλληλη υποδομή για να τους φιλοξενήσει αφού ακόμη δε λύθηκε το πρόβλημα της στέγασής του.

Ολοήμερο σχολείο

Συνάδελφοί μου, το ολοήμερο σχολείο σίγουρα αποτελεί ένα εκπαιδευτικό και κοινωνικό αίτημα των καιρών, γι' αυτό και η Διδασκαλική Ομοσπονδία από τη 10ετία του '80 το πρόβαλε ως βασική θέση. Εκείνο που θέλω να πω είναι ότι δυστυχώς το Υπουργείο Παιδείας εγκατέλειψε το θεσμό του ολοήμερου Δημοτικού σχολείου, αφού μόλις 28 Ολοήμερα Δημοτικά σχολεία, λειτουργούν σε όλη την Ελλάδα και τα τμήματα διευρυμένου ωραρίου τα ονόμασε, τα βάφτισε σε μια νύχτα ολοήμερα σχολεία.

Εμείς συνάδελφοι μου από την πρώτη στιγμή πήραμε σαφέστατη θέση σ' αυτό το πρόβλημα. Είπαμε πρώτα-πρώτα ότι υπάρχουν πολλά προβλήματα στην εφαρμογή γενικότερα του θεσμού, όπως πολλά προβλήματα αντιμετώπισαν λόγω της προχειρότητας που διακρίνει το ΥΠΕΠΘ, τα τμήματα διευρυμένου ωραρίου. Τη θέση του κλάδου τη προβάλαμε με άρθρα και συνεντεύξεις στα Μ.Μ.Ε. και ταυτόχρονα θέσαμε υπόψη της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ τη θέση μας για το θεσμό.

Και τι ζητήσαμε από την πολιτική ηγεσία; Ζητήσαμε υπευθυνότητα-σοβαρότητα στην αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος. Ζητήσαμε την επέκταση του θεσμού του ολοήμερου Δημοτικού σχολείου και Νηπιαγωγείου. Ζητήσαμε να λειτουργήσουν με τους καλύτερους δυνατούς όρους. Ζητήσαμε επίσης τα σχολεία στα οποία λειτουργούν τμήματα διευρυμένου ωραρίου, ολοήμερα τμήματα, να μετεξελιχθούν σε πραγματικά ολοήμερα. Έως την ικανοποίηση του αιτήματος μας ζητήσαμε τα ολοήμερα τμήματα να λειτουργήσουν με τις καλύτερες δυνατές προϋποθέσεις, με μειωμένο αριθμό μαθητών ανά τμήμα, με συγκεκριμένο πρόγραμμα που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα των μαθητών, αλλά και ταυτόχρονα είχαμε πει επιτέλους να αποκτήσουν την κατάλληλη κτιριακή και υλικοτεχνική υποδομή. Να υπάρξουν εκείνες οι προϋποθέσεις που θα δώσουν τη δυνατότητα της αξιοποίησης με τον καλύτερο δυνατό τρόπο του χρόνου παραμονής των παιδιών μας σ' αυτά τα τμήματα. Ταυτόχρονα πρέπει να διασφαλιστούν οι εργασιακές σχέσεις όλων των εκπαιδευτικών. Το Υπουργείο Παιδείας έπαιξε επικοινωνιακά μ' αυτόν το θεσμό και είναι αλήθεια ότι είδαμε πάρα πολλές διαφημίσεις, ότι λύνει τα προβλήματα, ότι αναβαθμίζει την Εκπαίδευση, ότι πλέον οι μαθητές αφήνουν την τσάντα τους και φεύγουν κ.τ.λ.

Είπε προηγουμένως ο συνάδελφος ότι υπήρξε κάποια έρευνα. Λοιπόν συνάδελφοι, η έρευνα έχει καταδείξει ότι αυτά τα τμήματα λειτουργούν, και διέψευσαν τους ισχυρισμούς του Υπουργείου Παιδείας, –με πάρα πολλά προβλήματα, που αν δεν λυθούν πράγματι ο θεσμός αυτός θα εκφυλιστεί– δεν αναλύω, για τη συντομία του χρόνου, εξάλλου είναι ένα θέμα που θα συζητηθεί στη Γ. Συνέλευση.

Ωράριο

Πάγια θέση του κλάδου ήταν και παραμένει η εξίσωση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Συνάδελφοί μου, είμαστε αντίθετοι σε κάθε μεθόδευση του Υπουργείου Παιδείας να αυξήσει έμμεσα ή άμεσα το ωράριο των εκπαιδευτικών. Γιατί επί σειρά ετών το επιχειρεί, με τις γνωστές εγκυκλίους.

Είναι αλήθεια ότι φέτος ένα από τα δύο βασικά αιτήματα του διεκδικητικού μας πλαισίου ήταν το ωράριο. Δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς ότι κάναμε σημαία το ζήτημα του ενιαίου ωραρίου και της αναπλήρωσης των εκπαιδευτικών που απουσιάζουν.

Διεκδικήσαμε και διεκδικούμε ένα ενιαίο ωράριο για όλους τους εκπαιδευτικούς, ανεξάρτητα από τη βαθμίδα εκπαίδευσης και ανεξάρτητα από τον τύπο σχολείου στο οποίο υπηρετούν. Γι' αυτό και στηρίξαμε και την προ-

σφυγή των συναδέλφων του Αιγίου, γι' αυτό και ενισχύσαμε οικονομικά και το Σύλλογο Γρεβενών, γι' αυτό και σε κάθε συνάντηση θέταμε αυτό το ζήτημα.

Και είπαμε βεβαίως πολύ απλά συνάδελφοι μου ότι πρέπει να δοθεί λύση στην αναπλήρωση των εκπαιδευτικών που απουσιάζουν όχι μόνο για να μην αυξηθεί το ωράριο των εκπαιδευτικών, αλλά και για την εύρυθμη λειτουργία των σχολείων και επίσης για την αξιοπρέπεια των εκπαιδευτικών, για την αναβάθμιση των εκπαιδευτικών, γιατί μέσω της εγκυκλίου επιχειρείται η υποβάθμιση των εκπαιδευτικών. Όταν το Υπουργείο Παιδείας έχει αυτήν την αντίληψη, ότι ο εκπαιδευτικός που αναπληρώνει εκπαιδευτικό που απουσιάζει δεν προσφέρει διδακτικό έργο όταν πάει στην τάξη του αλλά απλά επιτήρηση, δεν υπάρχει μεγαλύτερη υποβάθμιση για τον εκπαιδευτικό. Και βεβαίως συνάδελφοί μου είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε την πάλη για την επίλυση αυτού του πολύ σοβαρού ζητήματος. Το ωράριο πρέπει να συνεχίσει να αποτελεί αίτημα αιχμή του κλάδου μας.

Αξιολόγηση

Αμφισβητεί κανείς συνάδελφοι μου ότι η θέση του κλάδου είναι υπέρ της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και του εκπαιδευτικού; Αμφισβητεί κανείς συνάδελφοί μου ότι επί σειρά ετών τονίζαμε την ανάγκη ότι αυτή η αξιολόγηση πρέπει να έχει συγκεκριμένο στόχο την ποιοτική αναβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης; Ότι πρέπει αυτή η αξιολόγηση να έχει ως στόχο την ενθάρρυνση, τη στήριξη του εκπαιδευτικού κι όχι την τιμωρία του;

Αμφισβητεί κανείς συνάδελφοι μου ότι με βάση τη θέση του κλάδου το προϊόν της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών θα λαμβάνεται υπόψη για την κατάληψη θέσης στελέχους εκπαίδευσης;

Αμφισβητεί κανείς πως τις θέσεις του κλάδου τις κάναμε γνωστές στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ μέσω των πολλών συναντήσεων που είχαμε με αντικείμενο το θέμα της αξιολόγησης;

Αμφισβητεί κανείς πως πολεμάμε με όλα τα μέσα που διαθέταμε για την υλοποίηση των προτάσεων μας;

Δώσαμε τη μάχη της ενημέρωσης της κοινωνίας, δώσαμε τη μάχη στη βουλή, προχωρήσαμε και σε κινητοποιήσεις.

Η κυβέρνηση προχώρησε στην ψήφιση του Ν. 2986. Ένας νόμος που προβλέπει μεταξύ των άλλων ότι το προϊόν της αξιολόγησης λαμβάνεται υπόψη για την υπηρεσιακή εξέλιξη των εκπαιδευτικών, για τη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη.

Κι εδώ θέλω ειλικρινά να πω στους συναδέλφους που στην 71η Γ.Σ. του κλάδου διαμαρτυρήθηκαν ότι κακώς εμείς ισχυριζόμασταν ότι το προϊόν της αξιολόγησης θα λαμβάνεται υπόψη και για τη μισθολογική εξέλιξη; ότι δυστυχώς με βάση το Π.Δ. 1/2003, το ΠΥΣΠΕ θα γνωμοδοτεί για τη μισθολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών με βάση το άρθρο 6 του Ν.2470/97. Και ερωτώ είναι δυνατόν να συμφωνήσουμε μ' αυτά που προωθεί το Υπουργείο Παιδείας;

Αμφισβητεί κανείς ότι δεν ήταν δυνατόν να συμφωνήσουμε μ' αυτήν την αξιολόγηση που προωθείται, και έχει ως στόχο τον ασφυκτικό έλεγχο των εκπαιδευτικών και την τιμωρία τους; Ήταν τυχαίο το γεγονός ότι πέρσι πάρθηκε απόφαση να αντιδράσουμε με όλους τους τρόπους για να μην εφαρμοστεί αυτή η αξιολόγηση εάν δεν τροποποιηθεί ο συγκεκριμένος νόμος; Πάντως το γεγονός ότι έως σήμερα δεν εφαρμόστηκε η προβλεπόμενη αξιολόγηση οφείλεται και στη στάση και θέση του Προεδρείου. Στάση και θέση που τη γνωρίζει πολύ καλά η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ.

Αμφισβητεί κανείς συνάδελφοί μου ότι το Υπουργείο Παιδείας, με το συγκεκριμένο νόμο, προσπάθησε να κομματικοποιήσει την Εκπαίδευση; Αλήθεια συνάδελφοί μου, ποιοι είναι οι Περιφερειακοί Διευθυντές Εκπαίδευσης; Μετακλητοί υπάλληλοι θα πούνε πολλοί. Επιλέγησαν ή διορίστηκαν; Από τους 200 που ήταν υποψήφιοι αποκλείστηκαν από τη συνέντευξη 120. Και από τους υπόλοιπους επελέγησαν οι 13.

Μπορεί να μου πει κανείς υπεύθυνα με ποια κριτήρια επελέγησαν; Μπορεί να μου πει κανείς πως επελέγη π.χ. ο Περιφερειακός Διευθυντής Αττικής, ο οποίος στον πίνακα για τη διαδικασία διευθυντών εκπαίδευσης ήταν 55ος για τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση και βρέθηκε τελικά να προΐσταται μιας μεγάλης περιφέρειας 40.000 εκπαιδευτικών;

Είναι αλήθεια ή ψέματα συνάδελφοι μου, τα ακούσαμε και από τους δύο αιρετούς χθες, ότι η επιλογή στελεχών εκπαίδευσης βασάνισε, βασανίζει, ταλάνισε και ταλανίζει την εκπαιδευτική κοινότητα. Αλήθεια υπάρχουν συνάδελφοι που είναι ικανοποιημένοι από διαδικασία επιλογών;

Εγώ είχα πει και πέρσι στην 71η Συνέλευση ότι από τη στιγμή που το Προεδρικό Διάταγμα κινείτο μακριά από τις θέσεις του κλάδου σίγουρα οι επιλογές δεν θα είναι ικανοποιητικές, οι επιλογές δεν θα είναι σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου και πράγματι δε διαψεύστηκα. Ακούσατε χθες εδώ τους αιρετούς να μιλάνε για το ρόλο που έπαιξε το συγγραφικό έργο, να μιλάνε για τον τρόπο επιλογής των Προϊσταμένων. Αλήθεια συνάδελφοι, πως τριπλασιάζονταν η βαθμολογία στο συγγραφικό έργο από τον ίδιο πανεπιστημιακό; Πότε είχε δίκιο; Όταν πρώτα τον βαθμολογούσε με 2 ή όταν τον βαθμολογούσε με 5 στη συνέχεια, ενδεχομένως μετά από παρέμβαση κάποιων υψηλά ισταμένων ή των ιδίων των ενδιαφερομένων; Συνέβαλε αυτό στην αξιοκρατική επιλογή;

Δυστυχώς, για μια ακόμη φορά επικράτησε η αναξιοκρατία και μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία επιλογών χάθηκε η ευκαιρία για την αναβάθμιση του κύρους και της αξιοπιστίας των στελεχών της Εκπαίδευσης. Το μόνο

που ενισχύθηκε είναι η έλλειψη εμπιστοσύνης των συναδέλφων μας στα στελέχη της Εκπαίδευσης. Πως αυτοί οι συνάδελφοι θα αξιολογήσουν; Πως θα γίνει δεκτό το προϊόν της αξιολόγησης από τους εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης;

Αμφισβητεί κανείς πως η αξιολόγηση είναι συνυφασμένη με την επιλογή των στελεχών της Εκπαίδευσης; Και επιτρέψτε μου εδώ να πω και κάτι ακόμη, γιατί ετέθη. Πράγματι, δεν καταλήξαμε σε κρίση για τις επιλογές των στελεχών Εκπαίδευσης, σε μια απόφαση γενικότερα. Γιατί θα μου πει κάποιος. Μα γιατί συνάδελφοι μου είναι αυτό που είπα στην αρχή, παρά τη βούληση του Προεδρείου να βγει μια απόφαση που να λέμε τα πράγματα με το όνομα τους, δεν κατέστη δυνατόν, για ευνόητους λόγους. Κάποιοι συνάδελφοι από εδώ θέλανε απόφαση η οποία ερχόταν σε αντίθεση με τη θέση του κλάδου, να συμπεριλάβουμε τη θέση που έλεγε «100% αντικειμενικά μετρήσιμα κριτήρια», κάποιοι άλλοι θεωρούσαν τις επιλογές σωστές, ίσως με επιφυλάξεις.

Έτσι λοιπόν δεν κατέστη δυνατή η λήψη απόφασης. Ευθύνεται το Προεδρείο και γι' αυτό; Πάντως πιστεύω απόλυτα πως στη συνείδηση όλων μας είναι ξεκάθαρο πως οι επιλογές στελεχών εκπαίδευσης δεν έγιναν, για μια ακόμη φορά, με αξιοκρατικά αντικειμενικά κριτήρια. Επομένως είναι εύλογο να υπάρχει η αμφισβήτηση και η έλλειψη εμπιστοσύνης προς τα στελέχη της εκπαίδευσης.

Κανονισμός λειτουργίας σχολείων

Το Προεδρείο κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια και για τον κανονισμό λειτουργίας των σχολείων, ο οποίος πράγματι έχει μεγάλη σημασία για τον κλάδο. Ζητούσαμε από το 1997 έναν κανονισμό που θα δίνει λύση στα προβλήματα της καθημερινότητας. Το Υπουργείο Παιδείας όμως προσπάθησε μέσα από τον κανονισμό και το καθηκοντολογία και πάλι να επιβάλει, αν θέλετε, σχέσεις εξάρτησης στο σχολείο, να περιορίσει τις αρμοδιότητες του Συλλόγου Διδασκόντων. Προσπάθησε πολύ απλά να περιορίσει τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών και πιστεύει ότι μ' αυτόν τον τρόπο θα ενισχύσει το κύρος των στελεχών της Εκπαίδευσης.

Εμείς συνάδελφοι από την πρώτη στιγμή συνεδριάσαμε και είπαμε πολύ απλά ότι πρέπει ο κανονισμός λειτουργίας να απαντά σε δύο βασικά αιτήματα του κλάδου. Πρώτα-πρώτα στο αίτημα της αναπλήρωσης των εκπαιδευτικών και δεύτερο στο αίτημα σχετικά με την ευθύνη των εκπαιδευτικών σε σχέση με την ασφάλεια των μαθητών. Είπαμε ότι αν δεν απαντά σ' αυτά τα δύο τουλάχιστον βασικά αιτήματα δεν μπαίνουμε στη διαδικασία διαλόγου.

Καθηκοντολόγιο

Ειδικά για το καθηκοντολόγιο που θέσπισε το ΥΠΕΠΘ, όχι μόνο δε δίνει λύση στα προβλήματα που ταλανίζουν καθημερινά τον εκπαιδευτικό αλλά αντίθετα τα διογκώνει και προσπαθεί να μετατρέψει τα σχολεία σε χώρους πνευματικής και κομματικής χειραγώγησης των εκπαιδευτικών. Περιορίζει τις αρμοδιότητες των Συλλόγων διδασκόντων και αυξάνει τις εξουσίες των στελεχών εκπαίδευσης. Δημιουργεί προβλήματα που έχουν σχέση με το ωράριο κτλ. Γι' αυτό και δεν είναι δυνατό να συμφωνήσουμε μ' αυτό το καθηκοντολόγιο.

Εμείς πιστεύουμε σε ένα σύγχρονο, δημοκρατικό και λειτουργικό καθηκοντολογία που θα διασφαλίζει την παιδαγωγική ευθύνη και ελευθερία του εκπαιδευτικού, θα προάγει το παιδαγωγικό κλίμα και κυρίως θα καθιστά το σύλλογο διδασκόντων σε κύριο παράγοντα οργάνωσης και λειτουργίας της σχολικής μονάδας αναθέτοντας του κυρίαρχο και αποφασιστικό ρόλο.

Διορισμός εκπαιδευτικών

Δε νομίζω να αμφισβητεί κανείς σ' αυτήν την αίθουσα ότι ο Νόμος 2525/97 με βάση τον οποίο καταργήθηκε η επετηρίδα δημιούργησε προβλήματα στους αναπληρωτές. Ουσιαστικά δηλαδή τους αφαίρεσε την επαγγελματική προοπτική, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί στην Εκπαίδευση το οξύμωρο σχήμα να χρησιμοποιούνται επί σειρά ετών στην Εκπαίδευση, ως αναπληρωτές, να είναι ικανοί να προσφέρουν την υπηρεσία μ' αυτήν την ιδιότητα, αλλά να μην είναι ικανοί να προσφέρουν την ίδια υπηρεσία με την ιδιότητα του μόνιμου εκπαιδευτικού.

Εμείς το αίτημα του διορισμού των εκπαιδευτικών το προβάλαμε, το παλέψαμε με όλους τους τρόπους, με όλα τα μέσα που διαθέταμε και πετύχαμε τη θετική εξέλιξη αυτού του ζητήματος. Δεν καυχιόμαστε ότι δώσαμε οριστική λύση στο πρόβλημα. Όχι συνάδελφοι μου. Απλά έγινε ένα βήμα, άνοιξε μια πόρτα και αυτή η πόρτα δίνει την αισιοδοξία σε όλους μας ότι μπορούμε να πετύχουμε και το 40% των διορισμών που είναι ο στόχος από τον πίνακα των αναπληρωτών.

Μπορούμε και οφείλουμε να παλέψουμε όλοι μαζί για να δοθεί λύση σε αυτό το πρόβλημα που ταλανίζει τους εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Και ταυτόχρονα δεν περιοριστήκαμε μόνο σ' αυτό. Τονίσαμε πολύ απλά, σε όλους τους τόνους, στο Υπουργείο Παιδείας ότι θα πρέπει πρώτα-πρώτα να υπάρχει διαφάνεια στους πίνακες.

Φέτος πρέπει να ξέρετε ότι έγιναν διορισμοί και μετά, κατόπιν εορτής εδόθη ο ενιαίος πίνακας στη Διδασκαλική Ομοσπονδία. Δεν είχε ούτε το αρμόδιο τμήμα του Υπουργείου Παιδείας, τον ενιαίο πίνακα και βεβαίως το θέσαμε υπόψη της πολιτικής ηγεσίας. Αλλά δυστυχώς όμως το Υπουργείο Παιδείας κώφευε, όλο μας έλεγε «θα σας τον δώσουμε» ενώ οι συνάδελφοι μας ήταν στις θέσεις. Και εύλογα ήταν τα ερωτήματα των συναδέλφων νεοδιόριστων. Εύλογα ήταν ερωτήματα άλλων συναδέλφων που δεν είχαν διοριστεί και ζητούσαν τον επανέλεγχο όλων των δικαιολογητικών.

Εμείς απαιτήσαμε τον επανέλεγχο, έγιναν διορθώσεις.

Το δέχτηκε και το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας ότι έγιναν λάθη. Οφείλουμε να ζητήσουμε τη διαφάνεια σ' αυτούς τους πίνακες των αναπληρωτών, για να μην υπάρχει ούτε μία υποψία – για εσκεμμένες ενέργειες έτσι ώστε ο καθένας με βάση τα προσόντα, με βάση τον χρόνο υπηρεσίας που έχει, να διορίζεται.

Ταυτόχρονα ζητήσαμε για τους αναπληρωτές την αντιμετώπιση τους ως συναδέλφους Α' κατηγορίας και όχι Β' κατηγορίας, ως ισότιμα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας. Και είπαμε η σύμβαση τους να λήγει στο τέλος Αυγούστου, οι άδειες να χορηγούνται όπως χορηγούνται σε όλους τους συναδέλφους και να έχουν όλα τα άλλα δικαιώματα που έχουν οι συνάδελφοι μόνιμοι εκπαιδευτικοί. Και οφείλουμε να το παλέψουμε αυτό το ζήτημα, ώστε να δοθεί οριστική λύση στο όλο πρόβλημα των αναπληρωτών.

Και οφείλω επίσης να κάνω μια επισήμανση. Πράγματι φέτος προσλήφθηκαν ως αναπληρωτές δάσκαλοι κι αυτοί που τελείωσαν πρόσφατα. Υπάρχουν όμως νηπιαγωγοί που περιμένουν χρόνια για να εργαστούν ως αναπληρώτριες, όπως επίσης υπάρχουν νηπιαγωγοί που ταλαιπωρούνται επί σειρά ετών στις εσχατιές της πατρίδας μας ως αναπληρώτριες χωρίς να υπάρχει δυνατότητα μόνιμου διορισμού. Γι' αυτό και είναι χρέος μας να παλέψουμε έτσι ώστε οι διορισμοί να γίνονται τουλάχιστον 40% από τον πίνακα αναπληρωτών.

Και βέβαια να κάνω και την επισήμανση ότι φέτος είχαμε λιγότερους διορισμούς σε σχέση με το 2002-2003, σε σχέση με το 2001-2003. Φέτος είχαμε 2.678, σε σχέση 4.028 πέρσι και 3.852 πρόπερσι.

Οικονομική αναβάθμιση εκπαιδευτικών

Και έρχομαι συνάδελφοι μου στο πολύ σοβαρό ζήτημα της οικονομικής μας αναβάθμισης. Δεν υπάρχει ίσως χαρακτηριστικότερο παράδειγμα κυβερνητικής υποκρισίας και εμπαιγμού των δημοσίων υπαλλήλων και ιδιαίτερα των εκπαιδευτικών, που αφορά την εισοδηματική πολιτική, που αφορά γενικότερα την πολιτική μισθών.

Ακόμη κι ο πιο πιστός οπαδός του κυβερνώντος κόμματος δεν μπορεί να μη δεχτεί τις παρακάτω επισημάνσεις, ότι δηλαδή μέχρι το 1999 ο ίδιος ο Πρωθυπουργός μας διαβεβαίωνε ότι η σκληρή εισοδηματική πολιτική έχει ως όριο λήξης την ένταξη της χώρας μας στη Νομισματική Ένωση. Από τότε όλα τα επίσημα στατιστικά στοιχεία, ελληνικά και ευρωπαϊκά, δείχνουν ότι οι μισθοί μας αντί να συγκλίνουν με αυτούς των συναδέλφων ευρωπαίων, αποκλίνουν δραματικά.

Φτάσαμε σήμερα συνάδελφοι μου στην Ελλάδα να αγοράζουμε το νεράκι ακριβότερα από τη βενζίνη. Έτσι λοιπόν γίναμε φτωχότεροι σε σχέση με τους συναδέλφους ευρωπαίους. Δυο φορές ο ίδιος ο Πρωθυπουργός δεσμεύτηκε δημόσια ότι από 1/1/2003 θα εφαρμόζονταν ένα νέο μισθολόγιο δημοσίων υπαλλήλων. Δυστυχώς νέο μισθολόγιο δεν είδαμε.

Υπήρξε Επιτροπή Κιντή, υπήρξαν πορίσματα, αλλά ως εδώ. Ξέρετε ότι ως Διδασκαλική Ομοσπονδία ήμασταν υπέρ της καθιέρωσης ενός νέου μισθολογίου, ενός μισθολογίου που θα στηρίζονταν σε αρχές, ενός μισθολογίου που θα έπρεπε να άρει όλες τις αδικίες, ενός μισθολογίου που θα είχε την προοπτική της σύγκλισης των αποδοχών με τις αντίστοιχες των ευρωπαίων συναδέλφων μας.

Όμως τέτοιο μισθολόγιο δεν υπάρχει ούτε καν στον ορίζοντα. Προχθές εκεί στην Κατερίνη που συζητείτο το όλο θέμα, στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ, διαπίστωσα για μια ακόμη φορά ότι η κυβέρνηση συνεχίζει να μας εμπαίζει. Μιλάει, για νέο μισθολόγιο, ενώ πρόκειται για μια νέα εισοδηματική πολιτική, γιατί η αύξηση, 6% που προβλέπεται, δεν δημιουργεί προϋποθέσεις για νέο μισθολόγιο.

Εμείς συνάδελφοι μου είμαστε υποχρεωμένοι να παλέψουμε για νέο μισθολόγιο, να παλέψουμε επιτέλους να μπει μία τάξη στο Δημόσιο Τομέα. Δεν μπορεί να υπάρχουν οι προνομιούχοι, που παίρνουν επιδόματα που ξεπερνούν κατά πολύ το σύνολο των αποδοχών μας. Πρέπει επιτέλους να υπάρχει ισονομία, ισοπολιτεία.

Και επιτέλους συνάδελφοι μου πρέπει σ' αυτόν τον τόπο ο εκπαιδευτικός να αντιμετωπιστεί ισότιμα και να αναγνωριστεί το έργο του και η προσφορά του.

Δεν είναι δυνατόν συνάδελφοι μου, ακόμα κι αυτό το επίδομα των 176,00€ να το έχουν πάρει όλοι οι άλλοι δημόσιοι υπάλληλοι πλην των εκπαιδευτικών και εμείς απλά να έχουμε μείνει με την αναγνώριση του δίκαιου του αιτήματός μας.

Συνάδελφοί μου, φτάνει η αναγνώριση, φτάνει ο εμπαιγμός. Είναι καιρός εδώ και τώρα, αύριο στην πανηγυρική ο Υπουργός να μας το δώσει, να εξαγγείλει χορήγηση αυτού του επιδόματος για όλους τους εκπαιδευτικούς. Όχι ότι θα λυθεί το οικονομικό μας πρόβλημα. Είπαμε, το πρόβλημα θα λυθεί μόνο αν εφαρμοστεί ένα ενιαίο μισθολόγιο, όταν αναγνωριστεί η προσφορά του έλληνα εκπαιδευτικού.

Ταυτόχρονα θα έπρεπε η Κυβέρνηση να χορηγήσει τα αναδρομικά του οικογενειακού επιδόματος. Κι εδώ θέλω να επισημάνω ότι η κυβέρνηση δε σέβεται ούτε τις αποφάσεις των ανώτατων δικαστηρίων και συνεχίζει να εμπαίζει τους Δ.Υ. Πρέπει συνάδελφοι μου, εν πάση περιπτώσει, γιατί πέρασε ο χρόνος, η Κυβέρνηση να αναβαθμίσει οικονομικά τους εκπαιδευτικούς για να μπορούν να ζουν με αξιοπρέπεια.

Συνταξιοδοτικό - Ασφαλιστικό

Για το συνταξιοδοτικό μόνο δυο λέξεις, γιατί συνάδελφοι μου όταν ξεκινάς τη δευτερολογία στις 21:15 είναι αλήθεια πως δεν έχεις τη δυνατότητα ανάλυσης των θεμάτων.

Το συνταξιοδοτικό - ασφαλιστικό ζήτημα είναι ένα α-

πό τα σοβαρότερα αιτήματα του κλάδου. Εμείς εκτός από την καθολική συμμετοχή στον απεργιακό αγώνα της ΑΔΕΔΥ, εκτός από τη συμμετοχή μας στις εκδηλώσεις του Ναυπλίου, θέσαμε το όλο θέμα και στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και σε δυο συναντήσεις στους αρμόδιους Υφυπουργούς Φλωρίδη και Σπυρόπουλο προωθώντας τις θέσεις του κλάδου. Κι εδώ θέτω το ερώτημα σ' όλους γιατί κάποια μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. αποκρύπτουν αυτή την προσπάθεια μας; Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι πραγματοποιήθηκαν αυτές οι συναντήσεις; Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι επιμέρους συμφωνίες με τους Υφυπουργούς τελικά δεν έγιναν δεκτές από τον κ. Χριστοδουλάκη;

Και τελικά τι πετύχαμε από την όλη αυτή συζήτηση και με το Υπουργείο Παιδείας και τους συναρμόδιους Υπουργούς για το συγκεκριμένο ζήτημα; Απλά την αναγνώριση της ιδιαιτερότητας του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού. Εγώ το θεωρώ θετικό. Όχι ότι δίνει λύση στο πρόβλημα ή ικανοποιεί το βασικό αίτημα του κλάδου για πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας, αλλά όμως και μ' αυτές τις ρυθμίσεις αναγνωρίζεται η ιδιαιτερότητα του εκπαιδευτικού επαγγέλματος.

Δυστυχώς όμως πρέπει να ξέρετε ότι η Κυβέρνηση αυτή τη στιγμή –και δημοσιεύτηκε και χθες στις εφημερίδες, προωθεί ένα νομοσχέδιο που αποδεσμεύει τις συντάξεις από τους μισθούς. Δεν μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει. Οφείλουμε όλοι μαζί να αντιδράσουμε με όλους τους τρόπους, για να μην περάσει ένα τέτοιο νομοσχέδιο που οδηγεί στην παραπέρα συρρίκνωση των συντάξιμων αποδοχών.

Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη

Και δύο ακόμη πολύ σύντομες παρατηρήσεις. Είπε ένας συνάδελφος ότι δεν κάναμε τίποτα για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Ίσα-ίσα συνάδελφοι μου, δεν θα καθίσω να το διαβάσω το έγγραφο που στείλαμε, το οποίο και ο Ιατρικός Σύλλογος το έχει δημοσιεύσει. Είπαμε πολύ απλά ότι δεν μπορούμε να μιλούμε για ένα κράτος δικαίου, για ένα κοινωνικό κράτος και τελικά να έχουμε ένα βιβλιάριο που δεν το δέχονται ούτε οι φαρμακοποιοί, ούτε οι γιατροί. Γι' αυτό το θέμα συνεργαστήκαμε με την ΑΔΕΔΥ ώστε να υπάρξει επιτέλους, αναβάθμιση της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, για να μη ξοδεύουμε ένα μεγάλο μέρος από τον οικογενειακό μας προϋπολογισμό.

Συλλογικές διαπραγματεύσεις

Κι εδώ υπάρχει μια παραπληροφόρηση. Η αλήθεια είναι ότι στείλαμε υπόμνημα με τις θέσεις του κλάδου. Προηγήθηκε συζήτηση με τον Υπουργό Παιδείας ότι σ' αυτές τις διαπραγματεύσεις θα συζητούνταν όλα τα θέματα που απασχολούσαν τον κλάδο και η εκπροσώπηση θα ήταν από πλευράς κυβέρνησης τουλάχιστον σε επίπεδο Γεν. Γραμματέων. Δυστυχώς όμως, και με ευθύνη της κυβέρνησης, για άλλη μια φορά οι διαπραγματεύσεις υποβαθμίστηκαν, ευτελίστηκαν και διεκόπησαν. Το μόνο που πέτυχε η πολιτική ηγεσία ήταν να μη πραγματοποιηθεί η προγραμματισμένη απεργιακή κινητοποίηση του Δεκεμβρίου.

Αλήθεια συνάδελφοι μου και γι' αυτή την εξέλιξη φταίει το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε., φταίει το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας;

Πρόγραμμα Παιδείας Ν.Δ.

Δεν θα αφήσω αναπάντητο ούτε το ερώτημα που έθεσε συνάδελφος από το Διοικητικό Συμβούλιο. «Βγήκε ο Πρόεδρος», λέει, «και είπε για το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας ότι είναι θετικό». Αλλά δεν είπε ότι βγήκαν κι άλλοι συνάδελφοι από το Διοικητικό Συμβούλιο και μίλησαν για θατσερικά μοντέλα κ.λπ., και μάλιστα ως εκπρόσωποι της Δ.Ο.Ε. Ήμουν πολύ προσεκτικός στη διατύπωση. Είπα απλά ότι είναι θετικό το γεγονός ότι ένα κόμμα εξουσίας θέτει ως βασική προτεραιότητα το θέμα της Εκπαίδευσης και είπα επίσης ότι αν πράγματι αιτήματα όπως η αύξηση δαπανών για την Παιδεία, το 12χρονο σχολείο, η αναβάθμιση η οικονομική και επιστημονική των εκπαιδευτικών, η επέκταση του ολοήμερου Δημοτικού σχολείου, υλοποιηθούν, είναι θετικό. Όμως, είπα, ως Διδασκαλική Ομοσπονδία θα μελετήσουμε και βεβαίως θα εκφράσουμε αναλυτικά τις θέσεις μας για ολόκληρο το πρόγραμμα.

Που είναι το μεμπτό του Προέδρου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας; Μήπως τα κόμματα δεν είναι συνταγματικά κατοχυρωμένα; Μήπως δε λειτουργούμε σε μια δημοκρατία και μήπως δεν πρέπει να έχουμε συνεργασία ή να εκφράζουμε θέσεις, απόψεις πάνω στα κείμενα των κομμάτων; Δηλαδή όλοι οι άλλοι είχαν δικαίωμα, είχε δικαίωμα ο Πρόεδρος της ΟΛΜΕ, είχαν δικαίωμα τα μέλη της Δ.Ο.Ε., αλλά δεν είχε ο Πρόεδρος δικαίωμα να εκφράσει άποψη; Ας είμαστε πιο σοβαροί και υπεύθυνοι στην άσκηση κριτικής.

Οι υποχρεώσεις του Σ.Κ. στή σημερινή εποχή

Κλείνω συνάδελφοι. Η σημερινή εποχή αναμφισβήτητα χαρακτηρίζεται από ραγδαίες διεθνείς μεταβολές –οικονομικές, επιστημονικές, τεχνολογικές, πολιτιστικές, κοινωνικές– και κοινό γνώρισμα όλων αυτών των εξελίξεων είναι η κατάργηση κάθε μορφής συνόρων και το άνοιγμα των παγκόσμιων λεωφόρων των πληροφοριών που οδηγούν ταχύτατα στην Κοινωνία της γνώσης.

Σ' αυτήν ακριβώς την Κοινωνία της Γνώσης τις καλύτερες δυνατότητες επιβίωσης και προκοπής θα έχει όποιος διαθέτει το βασικό, παραγωγικό κεφάλαιο γνώσεων και πολύ περισσότερο όποιος έχει αποκτήσει την ι-

κανότητα της μεταλλαγής των γνώσεων ανάλογα με τις μεταβαλλόμενες συνθήκες και περιστάσεις.

Είναι σαφές ότι οι νέες προκλήσεις και δυνατότητες που προσφέρονται στις κοινωνίες απαιτούν από αυτές προσπάθεια προσαρμογής στα νέα δεδομένα. Γιατί είναι πλέον ορατός ο κίνδυνος δημιουργίας ρήξης μιας μειονότητας ικανής να κινείται με άνεση στην κοινωνία της γνώσης και μιας πλειονότητας που θα αισθάνεται περιθωριοποιημένη λόγω έλλειψης γνώσεων.

Εμείς ταυτόχρονα ως εκπαιδευτικοί διαπιστώνουμε τις υστερήσεις σε όλες τις διαστάσεις της εκπαιδευτικής διαδικασίας και αγωνιούμε, γιατί έπρεπε ήδη να έχουμε προχωρήσει σε καινοτόμες αλλαγές και προσαρμογές σ' αυτήν την ταχύτατα μεταβαλλόμενη πραγματικότητα.

Όλα αυτά λοιπόν συνάδελφοι μου, σε συνδυασμό με την πολύπλευρη κρίση της κοινωνίας, με την κρίση της αξιοπιστίας, με την επικυριαρχία διαφόρων συμφερόντων, με τον έλεγχο της πληροφόρησης, την έλλειψη οραμάτων, την ιδιώτευση, τον στείρο ατομικισμό και τον άκρατο καταναλωτισμό, τη χειροτέρευση των συνθηκών εργασίας, την ανεργία χιλιάδων νέων, τη συρρίκνωση του κράτους πρόνοιας, τη συνεχιζόμενη επί σειρά ετών λιτότητα για τους πολλούς, τη φορολογική αφαίμαξη των μισθωτών –κανείς δεν μπορεί ν' αμφισβητήσει ότι είμαστε φορολογικά υποζύγια– όλα αυτά λοιπόν αποτελούν τα νέα κοινωνικά δεδομένα, που συνθέτουν μια κοινωνική πραγματικότητα, μια ζοφερή και κοινωνική πραγματικότητα.

Άρα λοιπόν το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να τα λάβει υπόψη του και να χαράξει μια νέα πορεία. Ιδιαίτερα το εκπαιδευτικό συνδικαλιστικό κίνημα, η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος, πέρα και πάνω απ' όλα καλείται να προασπίσει την Παιδεία ως ύψιστο κοινωνικό αγαθό, να στηρίξει και να ενισχύσει τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, να αγωνιστεί και να διεκδικήσει ένα νέο σχολείο, ένα σύγχρονο σχολείο, ένα σχολείο ανοιχτό στον άνθρωπο, στην κοινωνία, ένα σχολείο γνώσεων, δεξιοτήτων, πολιτισμού, ανθρωπισμού, αξιών, άμιλλας, συνεργασίας, ένα σχολείο για όλα τα παιδιά του ελληνικού λαού.

Και ταυτόχρονα να αγωνιστεί και να διεκδικήσει την έμπρακτη αναγνώριση του ρόλου και της αποστολής μας ως λειτουργών της Εκπαίδευσης. Είναι ανάγκη επίσης ως εκπαιδευτικοί να αντιταχθούμε σε κάθε τι που απειλεί την εθνική μας ταυτότητα και την πολιτιστική μας κληρονομιά.

Να αγωνιστούμε για την καλυτέρευση της ποιότητας της ζωής μας. Να αγωνιστούμε και να υπερασπιστούμε σ' αυτή την κοινωνία μας την ισονομία, την ισοπολιτεία και την αξιοκρατία.

Για να πετύχουμε όμως όλους αυτούς τους παραπάνω στόχους εκτιμούμε ότι το συνδικαλιστικό κίνημα οφείλει, πρέπει να χαράξει μια νέα πορεία, πρέπει να γίνει πόλος συσπείρωσης όλων των συναδέλφων, πρέπει να χαμηλώσει ο παραταξιακός λόγος, πρέπει να αποκτήσουμε διαχρονικό και αξιόπιστο λόγο, πρέπει να έχουμε ουσιαστική παρέμβαση σε όλα τα ζητήματα που μας αφορούν. Και βεβαίως συνάδελφοι μου πρέπει να πω ότι πρέπει επιτέλους και να λυτρωθούμε από την αρρώστια της χαύνωσης και της αναξιοπιστίας και να αποκτήσουμε ένα διαχρονικό λόγο, έναν αξιόπιστο λόγο, ώστε να μπορέσουμε να πείσουμε όλους, να πείσουμε πρώτιστα τους εκπαιδευτικούς και όλη την κοινωνία.

Γι' αυτό χρειάζεται ενεργός συμμετοχή όλων των συναδέλφων. Πρέπει επιτέλους όλοι μας να αντιληφθούμε ότι είναι ανάγκη το συνδικαλιστικό κίνημα να αποκτήσει κύρος, αξιοπιστία, ακτινοβολία και σ' αυτό οφείλουμε να συμβάλουμε όλοι μας. Πρέπει να ξανακάνουμε τη σχέση μας με το κίνημα οργανική και όχι ευκαιριακή, όχι χρηστική. Πρέπει δηλαδή να υπερασπιστούμε όλοι μαζί τις ιδέες μας, τις απόψεις μας, τις αξίες μας, τις αρχές μας.

Και γι' αυτό σας καλώ όλους, ανεξάρτητα από το χώρο που βρίσκεστε, να ενώσουμε τις κοινές μας αγωνίες, να μετασχηματίσουμε σε μια θετική πρόταση αυτά τα οράματα μας, τις θέσεις μας για μια κοινωνία δίκαιη, ανθρώπινη, για μια Εκπαίδευση ποιοτικά αναβαθμισμένη, για έναν εκπαιδευτικό οικονομικά και επαγγελματικά αναβαθμισμένο.

Συνάδελφοί μου κλείνοντας θέλω να ευχαριστήσω όλους τους Προέδρους και τα συνδικαλιστικά μέλη όλων των Συλλόγων της χώρας γι' αυτήν τη δίχρονη συνεργασία που είχα με όλους.

Θέλω να ευχαριστήσω όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, γιατί και μέσα από τις αντιπαραθέσεις πιστεύω ότι μπορέσαμε και σταθήκαμε στο ύψος των περιστάσεων.

Θέλω επίσης να ευχαριστήσω –και επιτρέψτε μου, ειλικρινά νιώθω την ανάγκη να το κάνω– την παράταξη μου, που με τη βούληση της μου έδωσε τη δυνατότητα να υπηρετήσω τον κλάδο και από τη θέση του Προέδρου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Με τις σκέψεις αυτές τελειώνω και αφήνω αυτό το βήμα με την ελπίδα, την πίστη, την αισιοδοξία για ένα καλύτερο αύριο του συνδικαλιστικού κινήματος και ένα καλύτερο αύριο της Εκπαίδευσης και των λειτουργών της .

Σας υπόσχομαι να συνεχίσω τον αγώνα για την επίτευξη των στόχων και των οραμάτων μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Πανηγυρική Συνεδρίαση 72ης Γ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ της 72ης Γ..Σ. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ ΥΠΕΠΘ:

«Απαιτούμε να αναγνωρισθεί με πνεύμα δικαιοσύνης το προϊόν του καθημερινού μας μόχθου»

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥ ΠΕΤΡΑΚΗ

Κύριε Υφυπουργέ,

Κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων

Κύριοι εκπρόσωποι των συνδικαλιστικών οργανώσεων και των κοινωνικών φορέων.

Εκ μέρους των 550 αντιπροσώπων που εκπροσωπούν *τους 60.000 εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας* εκπαίδευσης σας υποδεχόμαστε στην 72η Γ. Σ. του κλάδου και σας ευχαριστούμε για την ανταπόκρισή σας στην πρόσκλησή μας. Για μια ακόμα φορά ιδιαίτερα χαιρετίζουμε την παρουσία των συναδέλφων εκπροσώπων της Παγκύπριας Οργάνωσης Ελλήνων Δασκάλων, που είναι σήμερα μαζί μας και μας στέλνουν το μήνυμα πως με ενισχυμένη τη θέση της Κυπριακής Δημοκρατίας από την ένταξη της στη μεγάλη Ευρωπαϊκή Οικογένεια, συνεχίζουν τον αγώνα τους για μια Κύπρο ενιαία και ανεξάρτητη.

ΡΑΓΔΑΙΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΠΟΥ ΠΛΗΤΤΟΥΝ ΤΗ ΜΙΣΘΩΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Η είσοδος στον 21ο αιώνα βρίσκει τους εργαζομένους, τις δυνάμεις της κοινωνίας, της παιδείας και του

πολιτισμού στο επίκεντρο σημαντικών αλλαγών. Η κλειστή οικονομία, ο κρατικός παρεμβατισμός αποτελούν πλέον παρελθόν.

Το κεφάλαιο με την πτώση των οικονομικών συνόρων και την ηλεκτρονική διάδοση της πληροφορίας, διακινείται ανεξέλεγκτο και με ιλιγγιώδεις ρυθμούς, επιβάλλει τους όρους του, με συντριπτικά χτυπήματα κατά της κοινωνίας του δικαίου και της αυτοδιάθεσης των λαών, χθες στη Γιουγκοσλαβία, σήμερα στο Ιράκ και αύριο κάπου αλλού.

Ο μονοπωλιακός έλεγχος των πετρελαίων και των ενεργειακών πηγών, οι πολιτικές εγκαθίδρυσης προτεκτοράτων, η περιφρόνηση του ΟΗΕ και η καταπάτηση κάθε έννοιας διεθνούς δικαίου σηματοδοτούν τη γενικότερη, πολύμορφη επίθεση των πλουτοκρατών στα δικαιώματα του κόσμου της εργασίας αλλά και στις κατακτήσεις των εργαζομένων.

Πρόκειται για επίθεση που στοχεύει στην ανεξέλεγκτη συσσώρευση πλούτου, με μονοσήμαντα κερδοσκοπικό χαρακτήρα, χωρίς δημοκρατικό και κοινωνικό ισοζύγιο αλλά με τεράστιες οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες.

Πρόκειται για επίθεση που ευαγγελίζεται αναπτυξιακή πορεία, με υποταγμένα τα κοινωνικά χαρακτηριστικά στις σκοπιμότητες του καταναλωτισμού και της εμπορευματοποίησης των κοινωνικών αγαθών.

ΜΕ ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΣ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ

Αντίπαλο δέος σ' αυτή τη ζοφερή για το μέλλον μας κατάσταση μπορεί να αποτελέσει η ανασυγκρότηση των δυνάμεων της κοινωνίας σε διεθνές επίπεδο με στόχο τη δημιουργία πλειοψηφιών, που θα σταθούν εμπόδιο στην επιχείρηση κυριαρχίας των νεοφιλελεύθερων επιλογών, που επιδιώκουν την απαξίωση της εργασίας, την ήττα των εργαζομένων, τη συνδικαλιστική αποδιάρθρωση και υποβάθμιση του κοινωνικού μοντέλου των δυνάμεων της εργασίας και των κοινωνικών δομών.

Αντίπαλο δέος σε αυτές τις δυνάμεις μπορεί να αποτελέσει το όραμα εκείνης της προοδευτικής πλειοψηφίας, που με δημοκρατία και ανθρωπισμό, με σεβασμό στις δυνάμεις της οικολογίας και των κοινωνικών κινημάτων, φιλοδοξεί να εκφράσει την οικουμενική, κοινωνική πλειοψηφία των εργαζομένων των πλατιών λαϊκών στρωμάτων και των αστείρευτων κοινωνικών δυνάμεων, για μια κοινωνία της δικαιοσύνης και της ευημερίας. Εκείνης της προοδευτικής πλειοψηφίας που σε ευρωπαϊκό επίπεδο έχει ήδη προσανατολιστεί στην κατεύθυνση του ελέγχου της ασυδοσίας του κεφαλαίου μέσα από υπερεθνικούς οργανισμούς, της σταθερότητας στο παγκόσμιο νομισματικό σύστημα, της ανάπτυξης του Τρίτου κόσμου με στόχο να γίνει ο χώρος αυτός αγορά της Ευρωπαϊκής βιομηχανίας και όχι ανταγωνιστής των Ευρωπαίων εργαζομένων, της εκπόνησης προγραμμάτων αναβάθμισης των επενδύσεων για την πάταξη της ανεργίας, την πλήρη απασχόληση, την αξιοποίηση της νέας τεχνολογίας, της εκπαίδευσης, της κατάρτισης του ανθρώπινου δυναμικού και τέλος της πολιτικής και κοινωνικής συνοχής της Ευρώπης.

Ως βαθύτατα ευαισθητοποιημένοι εκπαιδευτικοί και πολίτες αυτής της χώρας, ενάντια στην παγκοσμιοποίηση της κεφαλαιουχικής ασυδοσίας, που ευαγγελίζεται την αποδιάρθρωση των κοινωνικών δομών και την καταλήστευση του παγκόσμιου πλούτου για λογαριασμό μιας ισχυρότατης μειοψηφίας πλουτοκρατών, αντιτάσσουμε την παγκοσμιοποίηση των δυνάμεων της εργασίας και των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, που οραματίζονται πορεία ανάπτυξης ενταγμένης στην υπόθεση της ενίσχυσης του κοινωνικού κράτους και της κοινωνικής ευημερίας.

ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ, ΑΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΣ

Μέσα σε αυτό το διεθνές πολιτικό σκηνικό η εκπαίδευση είναι επιφορτισμένη με διπλό ρόλο.

Από τη μια οι σύγχρονες κοινωνίες της γνώσης και της πληροφορίας απαιτούν μεγάλες αλλαγές ως προς τα μέσα και τις κατευθύνσεις που δίνουμε στην οργάνωση των σπουδών αλλά από την άλλη πλευρά η πορεία στις υπερεθνικές κοινωνίες πρέπει να γίνει με όρους εθνικής ταυτότητας και διαφύλαξης της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Η εκπαίδευση και παιδεία λοιπόν πρέπει να αποτελέσουν τον κύριο μοχλό ανάπτυξης της χώρας, που θα εξασφαλίσει την ισότιμη συμμετοχή μέσα στον διαρκώς εντεινόμενο παγκόσμιο ανταγωνισμό.

Σταθερός και αδιαπραγμάτευτος διεκδικητικός μας στόχος είναι το σύγχρονο σχολείο του οποίου οι προσανατολισμοί επιδιώκουν την ενσωμάτωση της κριτικής σκέψης στους κόλπους της μάθησης, την αναζήτηση της κοινωνικής ηθικής στην προαγωγή του πολιτισμού, στην καλλιέργεια της αμφισβήτησης και της ενεργού κοινωνικής συμμετοχής.

Σύγχρονο σχολείο είναι το σχολείο που διαθέτει εκπαιδευτικό με ισχυρή επιστημονική στήριξη, με διαρκή επιμόρφωση, απελευθερωμένο από δογματισμούς και

πνευματικές αγκυλώσεις, ικανό να δρα και να δημιουργεί σε συνθήκες παιδαγωγικής ελευθερίας και επιστημονικής αυτονομίας, ικανό να αυτοπροσδιορίζεται επιστημονικά και να αυτοκαθορίζεται επαγγελματικά.

Σύγχρονο σχολείο τέλος είναι το σχολείο του πολιτισμού και της Παιδείας που διαθέτει εκπαιδευτικό αυτοδύναμο από κάθε άποψη ώστε να είναι ικανός να μετουσιωθεί σε ελευθερωτή και λυτρωτή του συστήματος μέσα από τη δράση του.

Εκπαιδευτικό αξιοπρεπώς αμειβόμενο και με έμπρακτη αναγνώριση του ρόλου του.

ΕΧΕΙ ΙΣΟΠΕΔΩΘΕΙ Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ

Δυστυχώς όμως, κύριε Υφυπουργέ, διαπιστώνουμε ότι ο εκπαιδευτικός της δημόσιας Γενικής Εκπαίδευσης από πλευράς οικονομικής μεταχείρισης έχει εγκαταλειφθεί, έχει κυριολεκτικά ισοπεδωθεί.

Επί εξαετία και πλέον και παρά τις επανειλημμένες διαβεβαιώσεις σας για το αντίθετο υφίσταται τόσο άδικη οικονομική μεταχείριση που φτάνει στο σημείο να μην καταβάλλονται ούτε τα πολλές φορές, υπεσχημένα διορθωτικά ποσά της εισοδηματικής πολιτικής.

Επί εξαετίας και πλέον βιώνει τις συνέπειες δρομολογημένης συρρίκνωσης του εισοδήματός του που παίρνει τη μορφή ραγδαίας και ακατάσχετης σύγκλισης του κόστους ζωής στα επίπεδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης χωρίς αντίστοιχη μισθολογική σύγκλιση. Οι μισθοί των εκπαιδευτικών δεν μένουν απλώς καθηλωμένοι στα επίπεδα του 1997. Έχασαν και μεγάλο μέρος της αγοραστικής τους αξίας εξαιτίας της ακολουθούμενης εισοδηματικής πολιτικής.

Η μισθολογική μεταχείριση που υφίστανται οι εκπαιδευτικοί όχι μόνο δεν αναγνωρίζει την ιδιαιτερότητα του εκπαιδευτικού επαγγέλματος, αλλά αντίθετα έχει οδηγήσει σε προκλητική ισοπέδωση και ορατή υποβάθμισή τους.

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΔΕΣΜΙΟΙ ΤΗΣ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΝΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΔΙΚΗΣ ΕΠΙΔΟΜΑΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Δεν πρόκειται, κύριε Υφυπουργέ, να μας πείσουν ενδεχόμενοι ισχυρισμοί για προσμονή εξελίξεων σχετικά με το νέο μισθολόγιο.

Άλλωστε, πέρα από την όποια βελτίωση των αρχών που ενδέχεται να προκύψει με το νέο μισθολόγιο, η άναρχη και άδικη επιδοματική πολιτική θα συνεχισθεί γιατί οι ειδικοί λογαριασμοί θα παραμείνουν άθικτοι, ενώ νέοι ειδικοί λογαριασμοί ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια σ' όλα τα Υπουργεία. **Εμείς δε οι εκπαιδευτικοί, όχι μόνο παραμένουμε μισθολογικά καθηλωμένοι, αλλά και υποχρεωνόμαστε, ως φορολογούμενοι πολίτες να πληρώνουμε κιόλας για το γιγάντωμα αυτών των λογαριασμών που επιλεκτικά τους καρπώνονται ορισμένοι για να προκαλείται βάναυσα το κοινό περί δικαίου αίσθημα.**

Βάναυσα προκαλούμαστε ως κλάδος εκπαιδευτικών στον οποίο υποτίθεται ότι στηρίζεται μια εκπαιδευτική πολιτική, που θέλει να δώσει έμφαση στον ανθρώπινο παράγοντα ως κυρίαρχο μοχλό ανάπτυξης στην επαναστατική κοινωνία της γνώσης και της πληροφορίας.

Δεν διακατεχόμαστε από κλαδικά αλυτρωτικά σύνδρομα, κύριε Υφυπουργέ, ούτε θέλουμε να υποβαθμίσουμε τους εργαζομένους άλλων κλάδων. Αντίθετα, με την οικονομική μεταχείριση που υφιστάμεθα, η επίσημη πολιτεία δείχνει να μας κατατάσσει σε ήσσονα μοίρα, σε σύγκριση με εργαζόμενους άλλων υπηρεσιών όπου ευδοκιμούν οι ειδικοί λογαριασμοί.

Πρόκειται για γνωστή και εύκολη λύση, όπου εμφανίζεται να μην επιβαρύνεται ο κρατικός προϋπολογισμός. **Ευνοείται όμως ένας ιδιότυπος μεταπρατισμός, που ρίχνει τα βάρη στις τσέπες των φορολογούμενων ενώ ταυτόχρονα πλήττει καίρια τα κοινωνικά χαρακτηριστικά μιας δίκαιης συνταξιοδοτικής πολιτικής και διαιωνίζει τις μισθολογικές αδικίες με τη μισθολογική αναρχία που εισάγει.**

ΠΟΛΛΑΠΛΟ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΟΦΕΛΟΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΥΜΕ

Χρόνια τώρα αντιμετωπιζόμαστε με τη μόνιμη επωδό: Είμαστε πολλοί! Είμαστε πολλοί γιατί πολλά είναι και τα παιδιά του λαού μας. Είμαστε πολλοί, γιατί πολλαπλό είναι και το κοινωνικό όφελος, που η διαδικασία της εκπαίδευσης και της παιδείας παρέχει.

Ασφαλώς και είμαστε πολλοί. Κι αυτό πρέπει να προβάλλεται ως ευλογία για την Ελληνική κοινωνία και όχι ως συγκριτικό μειονέκτημα για τον εκπαιδευτικό.

Πρέπει να προβάλλεται ως πλεονέκτημα και καύχημα κάθε κυβέρνησης να έχει εκπαιδευτικούς εξακτινωμένους σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη αυτής της χώρας, με τεράστια εκπαιδευτική και κοινωνική προσφορά, με ανεκτίμητες υπηρεσίες στον τομέα της κοινωνικής συνοχής και της ανύψωσης των ανθρώπινων αξιών.

Πώς είναι δυνατόν λοιπόν, η μεν πολιτεία να πιστώνεται τα πολλαπλά οφέλη από το μεγάλο αριθμό των εκπαιδευτικών, οι δε εκπαιδευτικοί για τον ίδιο λόγο να χρεώνονται με υποδιαίρεση του μισθού τους;

Αντιμέτωποι με παλινωδίες και αλλεπάλληλες κυβερ-

νητικές υπαναχωρήσεις, με έκπληξη διαπιστώνουμε πότε να ανακοινώνεται η ενσωμάτωση των 176 ευρώ στο μηχανισμό των βασικών μισθών του νέου μισθολογίου και πότε να ανακαλείται η χορήγηση του με το σκεπτικό ότι η ισχύουσα νομοθεσία δεν προβλέπει τη χορήγηση του στους εκπαιδευτικούς.

Ο ΚΛΑΔΟΣ ΞΕΧΕΙΛΙΖΕΙ ΑΠΟ ΟΡΓΗ ΚΑΙ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ

Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια εδραιωμένη πια στη συνείδησή μας παρελκυστική τακτική της κυβέρνησης που πλήττει βάναυσα τις ευαισθησίες και τη φιλοτιμία μας ως εκπαιδευτικών, που προκαλεί τον πολιτικό μας πολιτισμό και επειδή, προσεγγίζει πλέον τα όρια του εμπαιγμού, υποχρεώνει, τον κλάδο να ξεχειλίζει από αισθήματα οργής και αγανάκτησης.

Ισοπεδωμένοι οικονομικά, δεν ανήκουμε στους προνομιούχους. Σεβόμενοι όμως την αξιοπρέπειά μας ως εκπαιδευτικών λειτουργών και ως στοιχειωδώς νοημόνων πολιτών, διαμηνύουμε από τώρα ότι φτάσαμε στο μη παρέκει. **Δεν επαιτούμε!**

Απαιτούμε να αναγνωριστεί με πνεύμα δικαιοσύνης το προϊόν του καθημερινού μας μόχθου.

Απαιτούμε να σταματήσει ο εμπαιγμός. **Διαμηνύουμε εγκαίρως ότι η νέα σχολική χρονιά θα ξεκινήσει με μεγάλη αναταραχή στο χώρο της παιδείας.**

Οι εκπαιδευτικοί έχουν πλέον εξαντλήσει κάθε όριο αντοχής και ανοχής σε καταστάσεις που όσο και αν εξαντλούν τα όρια των καλών προθέσεων, εμφανίζουν μηδενική πολιτική αποτελεσματικότητα ως προς τη μεταχείριση που η κυβέρνηση μας επιφυλάσσει.

Με αυτούς τους εκπαιδευτικούς, κύριε Υφυπουργέ, το Υπουργείο Παιδείας, φιλοδοξεί να προωθήσει την εκπαιδευτική πολιτική του!

Ο έλληνας εκπαιδευτικός ποτέ δεν αποδείχθηκε επιλήσμων του χρέους του απέναντι στη λαϊκή παιδεία και στη στήριξη και προβολή της δημόσιας εκπαίδευσης.

Το απέδειξε ποικιλοτρόπως. **Με τη συμβολή του στην προώθηση και την κατά το δυνατό στήριξη του δασκαλογέννητου θεσμού του ολοήμερου δημοτικού σχολείου και νηπιαγωγείου, αλλά και νέων προγραμμάτων όπως η ευέλικτη ζώνη.**

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΟΙ ΚΑΙ ΜΕ ΠΟΛΛΑ ΑΛΛΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Κύριε Υφυπουργέ,

Αναφέρθηκα επί μακρόν στο οικονομικό ζήτημα γιατί για εμάς είναι κυρίαρχο αυτή τη στιγμή. **Αυτό δε σημαίνει ότι δεν υπάρχουν άλλα σημαντικά προβλήματα στο χώρο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που δεν έχουν βρει τη λύση τους** όπως:

1. Η συνεχιζόμενη υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

2. Η παντελής απουσία της επιμόρφωσης, ενός καθοριστικού παράγοντα για την αναβάθμιση τόσο του εκπαιδευτικού έργου όσο και του εκπαιδευτικού.

3. Η έλλειψη ενός σαφούς πλαισίου διαδικασίας της αξιολόγησης που είναι άκρως απαραίτητο, προκειμένου να γνωρίζουμε το περιεχόμενό της, τη δημοκρατικότητα και την ταυτότητά της, με την εξαγγελία σας ως μιας διαδικασίας επισήμανσης των αδυναμιών και δυσκολιών στην υλοποίηση του εκπαιδευτικού έργου, την ίδια στιγμή που ορισμένα στελέχη εκπαίδευσης επισείουν την αξιολόγηση ως απειλή προς τον εκπαιδευτικό, λες και ανέσυραν τον αλήστου μνήμης επιθεωρητισμό από το χρονοντούλαπο.

4. Το καθηκοντολόγιο, όπου πετύχατε να οριοθετήσετε σ'ένα ελάχιστο πλαίσιο την παιδαγωγική και κυρίως την υπηρεσιακή ελευθερία του εκπαιδευτικού, που πολλές φορές νιώθει να ασφυκτιά σ'αυτό, κι από την άλλη επιμείνατε να μη δίνετε λύση στο πρόβλημα της αναπλήρωσης του εκπ/κού –παρ' ότι σας καταθέσαμε τις προτάσεις μας– αλλά και στην αποσαφήνιση του ορίου ευθύνης μας απέναντι στην ασφάλεια των μαθητών μας.

5. Η έλλειψη εκπαιδευτικών ειδικοτήτων και ιδιαίτερα Φυσικής Αγωγής, που δημιούργησε στην αρχή της χρονιάς πρόβλημα ομαλής λειτουργίας των σχολείων. Οι συνεχείς μετακινήσεις για συμπλήρωση ωραρίου δημιουργούν πρόβλημα στις εργασιακές μας σχέσεις. Και βέβαια το μεγάλο ζήτημα της αδιοριστίας των Νηπιαγωγών συναδέλφων μας που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί στην κατεύθυνση της επίλυσής του με τρόπο ανάλογο με αυτό των δασκάλων.

ΝΑ ΔΕΣΜΕΥΤΕΙΤΕ

Κύριε Υφυπουργέ,

Κλείνοντας την ομιλία μου δεν μπορώ παρά να αναφερθώ ιδιαίτερα σε σας ως εκπαιδευτικός προς εκπαιδευτικό. Δε διανοούμαι, ότι μπορεί να αποχωρήσετε χωρίς δέσμευση για άμεση αντιμετώπιση του οξύτατου οικονομικού προβλήματος των εκπαιδευτικών.

Πως είναι δυνατόν να εγκαταλείψετε αυτό το βήμα χωρίς ρητή δέσμευση, ότι επιτέλους έμπρακτα θα αναγνωριστεί η ιδιαιτερότητα του εκπαιδευτικού επαγγέλματος, ότι επιτέλους, θα αρθεί η χρονίζουσα ισοπέδωση και ότι ο εκπαιδευτικός θα πάρει τη θέση που του αξίζει.

Αναμένουμε Κύριε Υπουργέ. Ταυτόχρονα σας δηλώ-

νουμε ότι είμαστε έτοιμοι, αποφασισμένοι, ενωμένοι και δυνατοί.

Ν. ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας):

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι εκπαιδευτικοί, με την ευκαιρία της 72ης Τακτικής Γενικής Συνέλευσής σας, θέλω να σας απευθύνω ένα θερμό χαιρετισμό και τις καλύτερες ευχές για την ευόδωση των εργασιών, των εργασιών αυτής της κορυφαίας συνάντησής σας, όπου τα αποτελέσματα και τα πορίσματα αυτής της δικιάς σας συνάντησης και προσπάθειας, θα τα αναμένουμε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Γιατί ένας κλάδος όπως ο δικός σας που διακονεί στο πιο ευαίσθητο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας που είναι η Εκπαίδευση και ιδιαίτερα η Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση που παίρνει τα νεαρά παιδιά μας, έχει ιδιαίτερη αξία και ενδιαφέρον και με πολλή προσοχή θα τα αντιμετωπίσουμε στο Υπουργείο Παιδείας.

Η σύγχρονη εποχή απαιτεί από όλους μας αλήθεια στην Παιδεία, ευαισθησία και ευθύνη. Απαιτεί από όλους μας συνέπεια, δουλειά και έναν αγώνα με ένα ενιαίο βηματισμό για να πετύχουμε τη συμμετοχή της χώρας μας στην καινούρια επανάσταση, στην επανάσταση της γνώσης, της πληροφορίας, των νέων τεχνολογιών και της νέας οικονομίας.

Αυτόν το μεγάλο, τον εθνικό και στρατηγικό στόχο μιας ισχυρής Ελλάδας, μιας Ελλάδας η οποία θα οδεύει στην προκοπή και στην ευημερία. Μια Ελλάδα όπου θέλουμε να είναι ισχυρή, να είναι δυνατή, να δημιουργεί προκοπή και ευημερία για τον πολίτη, πρέπει να κυριαρχεί η γνώση.

Ηδη ξεκίνησε η νέα εποχή. Είναι η νέα εποχή όπου η γνώση κυριαρχεί πλέον στην ανάπτυξη, στη βελτίωση και στην ανάδειξη σε κάθε λαό. Στο παρελθόν κυριαρχούσαν στην ανάπτυξη το κεφάλαιο και η εργασία. Τη νέα εποχή που ζούμε η γνώση θα καθορίζει την ανάπτυξη σε μεγαλύτερο βαθμό από όλες τις υπόλοιπες παραμέτρους.

Γι' αυτό λοιπόν σ' αυτή την καινούρια εποχή που ξεκίνησε, οφείλουμε όλοι να συνδράμουμε, να συνεργαστούμε, να συμβάλλουμε και να θεωρήσουμε την Εκπαίδευση χώρο κοινής προσφοράς, χώρο συνεργασίας, χώρο συγκλίσεων και συμφωνιών για το καλό της πατρίδας και για την προώθηση του ελληνικού λαού.

Σ' αυτή την καινούρια εποχή, έχουν δικαίωμα όλοι, σ' αυτή την καινούρια εποχή έχουν ευθύνη όμως όσοι έχουν υπεύθυνες θέσεις και πρέπει κάθε φορά να το αποδεικνύουν. Για να έχουμε συμμετοχή σ' αυτή τη νέα εποχή που αρχίζει, γιατί η χώρα μας δεν δικαιούται να χάσει και αυτή τη νέα ευκαιρία.

Σ' αυτή τη νέα εποχή που ξεκίνησε πρέπει να έχουμε συμμετοχή ως χώρα. Δεν έχουμε το δικαίωμα να είμαστε απόντες όπως οι άλλες μεγάλες ευκαιρίες που έχασε αυτός ο λαός. Σ' αυτή την καινούρια εποχή λοιπόν η γνώση παίζει τον κυρίαρχο ρόλο. Αρα η Εκπαίδευση είναι εκείνο το μέγεθος το κρίσιμο το οποίο θα καθορίζει τη συμμετοχή μας στην καινούρια κοινωνία που διαμορφώνεται.

Άρα λοιπόν μιλούμε για μια Εκπαίδευση που θα είναι ικανή, που θα είναι δυνατή, που θα έχει αίσθηση της κοινωνικής της αποστολής να παίξει αυτό το σημαντικό και σπουδαίο ρόλο, να οδηγήσει μέσα από τη γνώση στην ισχυρή Ελλάδα, την Ελλάδα τη δυνατή, την υπερήφανη, την Ελλάδα που δίνει προκοπή και ευημερία στο λαό της.

Σ' αυτή τη νέα εποχή λοιπόν, όπου η Εκπαίδευση είναι το κρίσιμο σημείο στο οποίο πρέπει να σταθούμε, ο εκπαιδευτικός για μας, για το Υπουργείο Παιδείας έχει τον πιο σημαντικό ρόλο, τον πιο πρωταγωνιστικό ρόλο γιατί θα είναι αυτός ο οποίος θα υλοποιήσει προγράμματα, θα υλοποιήσει πολιτικές οι οποίες θα μας οδηγήσουνε στην Ελλάδα της γνώσης.

Η Ελλάδα σήμερα καταφέρνει να περπατάει στο δρόμο αυτόν γιατί το θέλει ο ελληνικός λαός που κάνει τις επιλογές του. Και οι επιλογές του ελληνικού λαού είναι να προχωρήσει η Ελλάδα μαζί με τους υπόλοιπους, ανεπτυγμένους λαούς στην προκοπή και στην ευημερία και όχι στο περιθώριο και όχι στην απομόνωση και όχι στους λαϊκισμούς.

Προχωρούμε λοιπόν σε ένα σχολείο το οποίο αλλάζει.

Και το σχολείο το σημερινό, το εκπαιδευτικό μας σύστημα αλλάζει. Το αλλάζουμε με ευθύνη, συνέπεια, αλήθεια και ευαισθησία. Και φτιάχνουμε ένα καινούργιο σχολειό. Το εκπαιδευτικό μας σύστημα το αλλάζουμε όλοι μαζί. Το αλλάζουμε με συνεργασία, με συναίνεση, με συμφωνίες και συγκλίσεις γιατί έτσι πιστεύουμε ότι οδηγούμαστε στο σωστό δρόμο που είπαμε είναι η κοινωνία της γνώσης και της πληροφορίας.

Το εκπαιδευτικό μας σύστημα το αλλάζουμε με βασικό τρίπτυχο βελτίωση - φρεσκάδα - ποιότητα παντού. Αυτή είναι η μάχη που δίνουμε σε κάθε σχολείο, σε κάθε γωνιά της Εκπαίδευσης. Και το σχολείο αλλάζει. Δεν είναι το σχολείο που ξέρανε κάποιοι. Δεν είναι το σχολείο που υπήρχαν μόνο μαθητές, δάσκαλοι σε ένα περιθωριοποιημένο κτίριο. Σήμερα το σχολείο έχει τους δασκάλους του, έχει τις ειδικότητες, έχει τα εργαστήρια πληροφορικής, έχει τα εργαστήρια Φυσικών Επιστημών, έχει τις καινοτόμες δράσεις. Το σχολείο αυτό αλλάζει. Αυτό το σχολείο αλλάζει.

Στη δημοκρατία εκτός από το θόρυβο που κάνουν κάποιοι, υπάρχει ο λόγος, η θέση, η αντίθεση, η αντιπαράθεση, η ανάδειξη τού σωστού. Το σχολείο αλλάζει. Γίνεται ένα σχολείο δημιουργικό με τη συμμετοχή τη δικιά σας, με τον αγώνα και με το συντονισμό όλων των δυνάμεων των δημιουργικών.

Είμαστε η κυβέρνηση που πιστεύουμε στον εκπαιδευτικό, που αγκαλιάζουμε τον εκπαιδευτικό. Γι' αυτό λοιπόν φέτος θα είμαστε κοντά στον εκπαιδευτικό στην επιμόρφωσή του, τη στήριξή του για να μπορεί να παράγει το απαιτούμενο έργο.

Η ανταπόκρισή μας στις απαιτήσεις για μια επιτυχία στην πορεία που ανέφερα πριν, συνδυάζεται εκτός από τα υπόλοιπα με ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό σχεδιασμό και με την οικοδόμηση μακροπρόθεσμα ενός εκπαιδευτικού συστήματος το οποίο πρέπει να έχει δυναμική, να έχει δυνατότητα των αλλαγών το ίδιο να δημιουργεί όρους ποιότητας και δυνατότητας αποτελεσματικότητας στην Εκπαίδευση.

Διαρκής προσπάθεια και στα πλαίσια της κοινής συμπόρευσης. Στα πλαίσια των προσπαθειών αυτών που καταβάλλαμε και καταβάλλουμε για ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα, εντάσσονται οι προσπάθειες για την ανανέωση και για τον εκσυγχρονισμό των προγραμμάτων σπουδών σε όλο το εκπαιδευτικό σύστημα.

Δεύτερον, η αποκέντρωση των εκπαιδευτικών διαδικασιών και η συγκρότηση της περιφερειακής διοίκησης της Εκπαίδευσης, η οποία υλοποιήθηκε αυτό το χρόνο και η οποία ολοκληρώνεται με την επιστημονική παιδαγωγική καθοδήγηση στο περιφερειακό επίπεδο.

Τρίτον, η δημιουργία του Οργανισμού Επιμόρφωσης των Εκπαιδευτικών που θα έχει την ευθύνη του προγραμματισμού, του σχεδιασμού και του συντονισμού, της εποπτείας όλων των επιμορφωτικών δραστηριοτήτων που αποτελούν αίτημα των εκπαιδευτικών.

Τέταρτον, η θεσμοθέτηση και η εφαρμογή ενός αξιόπιστου συστήματος αξιολόγησης του εκπαιδευτικού μας συστήματος σε κάθε περιοχή και πλευρά του.

Πέμπτον, είναι σε φάση ολοκλήρωσης το σχολικό δίκτυο και η σύνδεση όλων των σχολείων της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης με το Διαδίκτυο και την επέκταση των εργαστηρίων πληροφορικής. Εδώ έχουμε μια σημαντική παρέμβαση έτσι ώστε να δώσουμε τη δυνατότητα στα Ελληνόπουλα να μετέχουνε στις νέες τεχνολογίες.

Μιλάμε για την ηλεκτρονική κοινωνία, μιλάμε για τα πολλά εργαστήρια, για τις 75.000 θέσεις επιμόρφωσης εκπαιδευτικών και που θα κάνουμε και για τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς ένα νέο πρόγραμμα. Δίνουμε τη δυνατότητα μέσα από την επιμόρφωση, μέσα από τα εργαστήρια, από την ηλεκτρονική σύνθεση όλων, κάνοντας την ηλεκτρονική κοινωνία της Εκπαίδευσης, δίνουμε τη δυνατότητα στα Ελληνόπουλα να μην υστερούν στις νέες τεχνολογίες έναντι των υπολοίπων ανεπτυγμένων λαών της Ευρώπης.

Ολοκληρώθηκε λοιπόν το πρόγραμμα 75.000 εκπαιδευτικών που επιμορφώθηκαν στις νέες τεχνολογίες και θα συνεχίσουμε με τους υπόλοιπους. Είναι σε εξέλιξη το διετές πρόγραμμα βελτίωσης και επέκτασης των σχολικών υποδομών. Είναι το μεγαλύτερο πρόγραμμα σχολικής στέγης.

Θα μπορούσε κανείς να το συγκρίνει με το πρόγραμμα που έγινε το 1928-32 που είναι 800 δις σήμερα για τη σχολική στέγη αυτό το πρόγραμμα που τρέχει. Για να βελτιώσουμε λοιπόν τις υποδομές, να αναβαθμίσουμε τους σχολικούς χώρους, να δώσουμε χώρους αξιοπρεπείς στη μάθηση και στα παιδιά μας.

Ολοκληρώνεται η εφαρμογή του νέου θεσμικού πλαισίου για την Ειδική Αγωγή, που είναι φέτος και το έτος για τα Άτομα με Ειδικές Ανάγκες, θα ήθελα να σας ενημερώσω, σε κάθε νομό αναπτύσσεται Κέντρο Διάγνωσης, Αξιολόγησης και Υποστήριξης. Σε κάθε νομό δίνουμε τη δυνατότητα στα άτομα, στα παιδιά που έχουν ιδιαίτερες δυσκολίες, να έχουνε ένα σύστημα αξιολόγησης - υποστήριξης και στήριξης γενικότερα εκπαιδευτικές για να δώσουμε δυνατότητα και ευκαιρίες σ' αυτά τα παιδιά που παρουσιάζουν τα ιδιαίτερα προβλήματα.

Κυρίες και κύριοι, γνωρίζετε ότι το σχολείο το αλλάζουμε με το ολοήμερο σχολείο. Ηταν ένα αίτημα των

εκπαιδευτικών και σας τιμά που είχατε τέτοια αιτήματα. Σήμερα το ολοήμερο σχολείο δέν είναι αίτημα, είναι μια πραγματικότητα την οποία γνωρίζουν χιλιάδες εκπαιδευτικοί που εργάζονται και χιλιάδες γονείς που έχουν τα παιδιά τους σ' αυτά τα σχολεία, που είναι πραγματικά σχολεία υψηλού εκπαιδευτικού περιεχομένου.

Βέβαια το ότι 4.400 ολοήμερα σχολεία δεν είναι αίτημα, είναι πραγματικότητα. Και με την ευκαιρία αυτή θέλω να ανακοινώσω εδώ τη διεύρυνση του σχολείου αυτού κατά 800 νέα σχολεία, 300 ολοήμερα νηπιαγωγεία και 500 ολοήμερα δημοτικά σχολεία.

Θέλω να σας ενημερώσω και να σας πληροφορήσω ότι κάνετε λάθος αν νομίζετε...

Θα ήθελα να πω σε όλους ότι πέραν της διεύρυνσης του ολοήμερου σχολείου κατά 800 καινούρια ολοήμερα σχολεία, δεν... Πάντως εγώ θα τα πω γιατί απευθύνομαι σε όλους αυτούς τους εκπαιδευτικούς και όχι σ' αυτή την ομάδα μόνο και αφορά όλους.

Ακούστε παρακαλώ. Τα 4.400 σχολεία που θα εμπλουτισθούν με άλλα 800 που αφορούν τον Ελληνα πολίτη, την ελληνική οικογένεια αφορά τους εργαζόμενους, αφορά αυτούς που έχουν χαμηλά εισοδήματα. Είναι μια πραγματικότητα και θα συνεχίσουμε.

Θέλω να σας ενημερώσω λοιπόν, εκτός από τη διεύρυνση κατά 4.400 που είχαμε, συν 800, θα κάνουμε τρεις παρεμβάσεις οι οποίες πρέπει να είναι γνωστές σε σας.

Πρώτον, ορίζουμε υποδιευθυντή στα ολοήμερα δημοτικά σχολεία για να υπάρχει δυνατότητα να ασκηθεί διοίκηση, θα στηριχθεί το σχολείο έτσι ώστε να έχει την επιτυχία που πρέπει και που οραματιζόμαστε. Και μου δίνεται η ευκαιρία να ενημερωθείτε πρώτα και μετά να πείτε, να ενημερωθείτε. Ο ενημερωμένος έχει λόγο, αλλιώς κάνει θόρυβο. Γι' αυτό λοιπόν, στο ολοήμερο δημοτικό σχολείο που είναι μια πραγματικότητα, θέλουμε τον υποδιευθυντή παντού.

Δεύτερον, φέρνουμε τα αγγλικά από Τρίτη Δημοτικού. Τρίτον, δίνουμε τη δυνατότητα για καλύτερη προετοιμασία σε όλα τα παιδιά για ν' αποφορτίσουμε το γονέα από το έργο να κάνει προετοιμασία στο σπίτι. Αυτό το ολοήμερο σχολείο είναι μια πραγματικότητα και αποτελεί το πρόδρομο σχολείο για το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας, για το μέλλον της Εκπαίδευσης.

Αυτό το ολοήμερο σχολείο αφορά όλους, μέχρι και σας. Αφορά τον καθέναν ως πολίτη, ως εκπαιδευτικό, ως άνθρωπο ο οποίος κατακτά μια καινούρια μορφή Εκπαίδευσης. Αυτό λοιπόν το νέο σχολείο, το οποίο ήταν αίτημα, σήμερα είναι μια πραγματικότητα και πρέπει να είστε και εσείς υπερήφανοι που αποτελούσε δικό σας αίτημα στο παρελθόν.

Κυρίες και κύριοι, οι διορισμοί των δασκάλων που έχουν γίνει δεν αφήσανε δάσκαλο που να έχει τελειώσει μια εβδομάδα και να μην τον προσλάβαμε. Αυτή είναι η πολιτική μας. Χιλιάδες, το ολοήμερο σχολείο απορρόφησε χιλιάδες εκπαιδευτικούς και δίνει ποιοτική Εκπαίδευση στην ελληνική κοινωνία.

Το ολοήμερο σχολείο το οποίο ξεκινάει από την προσχολική αγωγή, απορρόφησε όλους τους δασκάλους και απορροφά και πολλούς νηπιαγωγούς. Αυτό είναι το σχολείο που δίνει διέξοδο και στους εκπαιδευτικούς. Εμείς αναλαμβάνοντας την ευθύνη, με συνέπεια, με πολλή αλήθεια και πολλή ευαισθησία, θα προχωρήσουμε λοιπόν στη διεύρυνση αυτού του θεσμού που πραγματικά είναι ο θεσμός που αγαπάει η ελληνική κοινωνία και το θέλει.

Και για να δώσω μια απάντηση, να σας πω. Από έρευνα της ΓΣΕΕ βγαίνει ότι το 93,7% αυτό το σχολείο το αγκαλιάζει η ελληνική κοινωνία. Αυτή είναι η αλήθεια. Αλλά όμως αυτό το σχολείο που μας κάνει εμάς υπερήφανους, πρέπει να κάνει και όλους εσάς γιατί πραγματικά είναι το σχολείο το οποίο λύνει τα προβλήματα της Εκπαίδευσης και δίνει και τη δυνατότητα εργασίας σε πολλούς εκπαιδευτικούς.

Κυρίες και κύριοι, κάναμε πράξη το πάγιο αίτημα του κλάδου σας να γνωρίζουν έγκαιρα τη διαχείριση του εκπαιδευτικού προσωπικού και την ξέρουν από 17 Μάρτη. Συνεπώς, αιτήματα που έθετε αυτός ο κλάδος είναι απαντημένα σήμερα και εδώ πρέπει να αισθάνεστε, με πολλή ειλικρίνεια και με δυνατότητα να πείτε το αίτημα έγινε πράξη.

Θέλω ακόμη να πω σε όλους ότι τα αιτήματα για το εκπαιδευτικό προσωπικό, τα αιτήματα... Η Παιδεία θέλει ευθύνη, η Παιδεία θέλει συνέπεια, θέλει αλήθεια από όλους μας. Γνωρίζουμε όλοι και πιστεύω συμφωνούμε, ότι η Παιδεία απαιτεί...

Η Παιδεία θέλει από όλους μας ευθύνη, συνέπεια και αλήθεια και όχι θόρυβο. Η Παιδεία απαιτεί από όλους μας να ενώσουμε τις προσπάθειές μας για τα καλύτερα αποτελέσματα γιατί είναι χώρος κοινής αναζήτησης και προσφοράς. Γι' αυτό λοιπόν προχωρήσαμε για την καλή λειτουργία των σχολείων σε δύσκολες περιοχές, σε δυσπρόσιτα, σε απομακρυσμένα μέρη στο χαρακτηρισμό 400 σχολείων ως δυσπρόσιτων σχολείων και εξασφαλίσαμε μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό. Να μην έχουν ελλείψεις να λειτουργήσουν τα σχολεία στις πιο δύσκολες περιοχές με πληρότητα προσωπικού.

Στη νέα διάρθρωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος, αποτελεί πρώτη προτεραιότητα, όπως είπα νωρίτερα το ολοήμερο σχολείο, επιμένουμε σ' αυτό, το δι-

ευρύνουμε και το εμβαθύνουμε γιατί είναι μια κατάκτηση για τα ελληνικά εκπαιδευτικά πράγματα.

Κυρίες και κύριοι, θέλω να σας διαβεβαιώσω – και το γνωρίζετε άλλωστε– ότι το Υπουργείο Παιδείας και το γνωρίζει ο κλάδος σας και είναι εδώ όλοι να μας πούνε ότι είναι ανοιχτό στο διάλογο, στη συζήτηση, στην αναζήτηση μαζί με σας για να βρούμε τις καλύτερες προτάσεις - λύσεις για τα εκπαιδευτικά μας πράγματα.

Θα συνεχίσουμε να έχουμε ανοιχτό το Υπουργείο Παιδείας στη Διδασκαλική σας Ομοσπονδία και σε όλους εσάς που έχετε άποψη, θέση ή πρόταση και όχι θόρυβο. Το Υπουργείο Παιδείας αναγνωρίζοντας την ιδιαίτερη αποστολή, εκπαιδευτική και κοινωνική του εκπαιδευτικού κλάδου, θα είναι κοντά σας με όλες εκείνες τις δυνατότητες που δίνονται κάθε φορά μέσα στα πλαίσια της καλής λειτουργίας της χώρας μας

Γι' αυτό λοιπόν θέλω να σας διαβεβαιώσω με όλη την εκτίμηση που πρέπει να έχουμε στο δάσκαλο ευρύτερα, ότι θα είμαστε κοντά σας και όταν εμείς θα μπορούμε θα πούμε αυτά τα οποία πρέπει και θα αποδείξουμε ότι τον δάσκαλο τον τιμούμε, τον αγαπούμε και συμπορευόμαστε μ' αυτόν γι' αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα που περιέγραψα πριν.

Ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΚΑΛΟΣ (Εκπρόσωπος της Ν.Δ.):

Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι η κ. Αποστολάκη με πολύ χαρά της μου παραχώρησε τη θέση της. Εγώ ξέρετε, αν ήμουν πεπεισμένος κ. Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης, αν ήμουν πεπεισμένος ότι υπήρχε διαχωρισμός κόμματος και κυβέρνησης, τότε θα δεχόμουν να μιλήσει πριν από μένα το κόμμα, αλλά δυστυχώς εκείνο που πιστεύω είναι ότι η πολιτική που εξήγγειλε ο κ. Υπουργός είναι ακριβώς η πολιτική ταύτισης και κόμματος. Επομένως καθίστε τώρα εκεί να ακούσετε την αντιπολίτευση.

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ θερμά το Διοικητικό Συμβούλιο της 72ης Γενικής Συνέλευσης. Εκείνο που ήθελα να σας πω λοιπόν, πρώτα απ' όλα ότι ο λαός θα πει ποιος θα γίνει Υπουργός. Ο λαός και ο Θεός κατά τη δική μου άποψη θα πουν ποιος θα γίνει Υπουργός Παιδείας.

Πέρα από τις τυπικές ευχαριστίες για την πρόσκληση, θα ήθελα να πω απλά και όμορφα ότι πέραν άλλου χαιρετισμού, σ' αυτό που είναι σημαντικό σήμερα που είναι η 72η Γενική σας Συνέλευση, η ετήσια, είναι να πει κανείς μερικές αλήθειες από αυτό το βήμα και εγώ ήρθα για να πω μερικές αλήθειες έτσι όπως εγώ και η παράταξή μου τις αντιλαμβάνονται.

Πρώτα απ' όλα λοιπόν, εύχομαι να πάνε καλά οι εργασίες αυτής της Συνέλευσης. Εύχομαι τα συμπεράσματα να είναι συμπεράσματα όλων των πτερύγων, να τα προσυπογράφουν όλες οι πτέρυγες. Δεν είναι καιρός για περιττές πολυτέλειες διαφωνιών. Νομίζω ότι ως χώρα έχουμε χάσει προ πολλού το τρένο της Παιδείας, της Εκπαίδευσης. Θα πρέπει να το ομολογεί και η κυβέρνηση αυτό. Έχουμε χάσει το τρένο και όλες τις στάσεις. Επειδή ξέρετε το τρένο δεν είναι ευκαιριακό, πρέπει να είναι το τρένο ανάπτυξης.

Και δυστυχώς σήμερα διάβασα σε όλο τον Τύπο μια νέα ανακοίνωση ενός διεθνούς οργανισμού που λέει ότι με τα μυαλά που έχουμε, αν συνεχίσουμε έτσι η ελληνική Εκπαίδευση δεν μπορεί να είναι αυτό που όλοι λέμε, αυτό που όλοι ευχόμαστε, δηλαδή μοχλός ανάπτυξης σ' αυτό τον τόπο.

Θα ήθελα λοιπόν να σας πω ότι έφτασε η ώρα να βάλουμε τα δάχτυλά μας επί τον τύπον των ήλων και να ακούσουμε εκείνο που είναι εθνική επιταγή. Πρώτα απ' όλα Εκπαίδευση χωρίς εθνική συνεννόηση δεν υπάρχει, δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική και δεν μπορεί να είναι ποιοτική.

Κύριε Υπουργέ, επειδή μιλήσατε για ποιοτική Εκπαίδευση και επειδή εγώ πιστεύω ότι αυτό είναι το καθολικό ζητούμενο, μάθετε τουλάχιστον τον Πρωθυπουργό να λέει σωστά τη λέξη ποιότητα. Αν ως δάσκαλοι μάθετε στον Πρωθυπουργό να λέει ποιότητα και όχι ποιότη-

τα, τότε θα είμαστε όλοι ευτυχείς.

Να λοιπόν το πρώτο, να μιλάμε σωστά ελληνικά, να καταλαβαίνουμε όλοι τι σημαίνει ποιότητα και πώς πρέπει να την επιδιώξουμε σ' αυτό το έθνος. Και λέω λοιπόν ποιότητα με κομματικούς εναγκαλισμούς δεν μπορεί να συμβαδίσει στην Εκπαίδευση.

Σας άκουσα κ. Υφυπουργέ να λέτε ότι αγκαλιάζετε όλους τους εκπαιδευτικούς. Ε, μεγαλύτερο ψέμα σ' αυτή τη σημερινή συνέλευση που είναι σημαντική κατά την άποψή μου για όλες τις πτέρυγες δεν μπορεί να υπάρχει. Εναγκαλίζεστε τους κομματικούς, εκείνους δηλαδή που πιστεύετε ότι είναι κομματικοί σας ορθόδοξοι και όχι όλους. Τους κομματικούς εναγκαλίζεστε και το αποδεικνύει η πολιτική σας, δυστυχώς. Εναγκαλίζεστε εκείνους που συναγελάζονται μαζί σας, όχι που σας πιστεύουν ή σας ψηφίζουν, αλλά εκείνους που θέλετε να βολέψετε. Εκπαίδευση με διοικητικώς βολεμένους δεν μπορεί να υπάρξει. Και ποιότητα δεν μπορεί να επιτευχθεί εάν συνεχισθεί η κομματική καταλήστευση όλου του οικοδομήματος της Εκπαίδευσης.

Να σας θυμίσω τι κάνατε; Κάνατε νέα αξιολόγηση αλλά όταν οι αξιολογητές είναι κομματικοί, φαλκιδεύεται το έργο της αξιολόγησης. Όταν οι αξιολογητές από τη μια στα κομματικά όργανα λένε ότι είναι εναντίον της αξιολόγησης και από την άλλη θητεύουν σε ειδική Εκπαίδευση για να είναι αξιολογητές με τις ευλογίες της κυβέρνησης, τότε τι αξιολογητές θέλετε να έχετε στο έργο σας;

Θα ήθελα λοιπόν να πω, ας αφήσουμε όλα τούτα που αποτελούν συνθήματα απλώς και ας περάσουμε στην ουσία. Ποιότητα με κομματισμό δεν μπορεί να επιτευχθεί και αποτελεσματικότητα στην Εκπαίδευση με κομματικούς εναγκαλισμούς που πρέπει να τους ξεχάσετε χάριν της εθνικής ενότητας δεν μπορεί να γίνει.

Η Νέα Δημοκρατία λοιπόν, το πρώτο πράγμα ως ερχόμενη κυβέρνηση που θα κάνει, είναι ένα. Για να υπάρξει αξιολόγηση υπέρ της οποίας σταθερά είμαστε προσανατολισμένοι και χάριν του εκπαιδευτικού έργου και χάριν των εκπαιδευτικών, εμείς θέλουμε πρώτα απ' όλα να αποπολωθεί από τον κομματισμό η ηγετική πυραμίδα της Εκπαίδευσης.

Δεν είναι δυνατόν να εδραιωθεί εκπαιδευτική πολιτική για ένα καλύτερο εκπαιδευτικό σύστημα πάνω σε τέτοιες μεθόδους που ακολουθήθηκαν. Άκουσα και το άλλο. Η ολοκλήρωση του έργου, είπε ο κ. Υφυπουργός, της Περιφερειακής Διοίκησης, του θεσμού που εσείς εισαγάγατε στην Εκπαίδευση, αυτή την ώρα, λέει, αποδίδει καρπούς. Κι εγώ θα έλεγα καλύτερα να μην μιλάτε γιατί στο σπίτι του κρεμασμένου δεν πρέπει να μιλάει κανείς για σχοινί.

Βλέπουμε και ξέρουμε και εκτιμούμε και βαθμολογούμε το έργο των κομματικώς επιλεγμένων στις κορυφές της διοικητικής πυραμίδας στην περιφέρεια. Όμως κάτω από κει τι κάνατε και στις επιλογές των προϊσταμένων των γραφείων;

Να σας πω τι κάνατε στην επιλογή των σχολικών συμβούλων; Αν όλες οι πτέρυγες συμφωνούν η αξιολόγηση να γίνεται με την interview ολίγων λεπτών και με βιαστικές διαδικασίες από πριν φαλκιδευμένες και οι αποφάσεις του Συμβουλίου Επικρατείας να μπαίνουν στα κομματικά συρτάρια, τότε ναι αυτό δεν είναι αξιολόγηση.

Θέλουμε λοιπόν αξιολόγηση και η δική μας πρόταση είναι η αξιολόγηση να γίνεται χάριν εκείνου του έργου που πρέπει να επιτελείται από τη βάση μέχρι την κορυφή της διοίκησης και να είναι ισχυρό χαρτί έναντι του οποίου να λειτουργούν ασφαλιστικές δικλείδες για τον κάθε εκπαιδευτικό.

Πού είναι η θεσμοθέτηση των ασφαλιστικών δικλείδων; Πού είναι τα κριτήρια; Δεν μπορεί να βγαίνουν Υπουργικές Αποφάσεις, να τις παίρνετε πίσω, να θεσμοθετείται κατά το δοκούν. Πρέπει όλα να είναι περιγεγραμμένα σε ένα θεσμικό πλαίσιο. Να γιατί υποστηρίζουμε, δεύτερη βασική κριτική μας, ότι το θεσμικό πλαίσιο είναι πέρα για πέρα διάτρητο. Δεν είναι το θεσμικό πλαίσιο που αξίζει στην ελληνική Εκπαίδευση για να γίνει επιτέλους μοχλός ανάπτυξης.

Πάμε στους θεσμούς. Ολοήμερο σχολείο. Ολοήμερο σχολείο ναι. Το στηρίζουμε και υπερθεματίζουμε αλλά όχι ολοήμερο σχολείο από βαφτίσια γιατί ρε παιδιά. Τα βαφτίσια τα έμαθε η Ελλάδα, τα έμαθε με τα ΤΕΙ, τα έμαθε με άλλους θεσμούς. Ε, δεν μπορείτε να πλένετε τον αράπη και να τον δείχνετε άσπρο.

Μπορούσατε να πάρετε το πιλοτικό πρόγραμμα που είναι πληρωμένο με ευρωπαϊκούς πόρους, να το εντάξετε σε μια μελέτη ολοκλήρωσης γρήγορη και να το υλοποιήσετε με εθνικούς πόρους. Αλλά θα μου πείτε ποιους εθνικούς πόρους; Με το 3,5%, 3,47% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος ως ποσοστό, που είμαστε κολλημένοι επί 8 χρόνια εκσυγχρονισμού; Τι σόι εκσυγχρονισμός είναι αυτός όταν ούτε μια ποσοστιαία μονάδα επί 8 χρόνια δεν μπόρεσε να δώσει για την παιδεία;

Υποστηρίζουμε το 5% του ευρωπαϊκού μέσου όρου στη συνολική εθνική δαπάνη γιατί μ' αυτή τη συνολική εθνική δαπάνη γρήγορα και αποτελεσματικά μπορούμε να περάσουμε στο διορισμό αυτών των ανθρώπων που έχουν δίκιο να διαμαρτύρονται. Και δεν το λέω γιατί κρατούν τα χαρτόνια, με τα αιτήματά τους.

Θα ήθελα λοιπόν να σας πω, πού είναι η μέριμνα για τους 1.800 αναπληρωτές; Εμείς στο πρόγραμμά μας είπαμε: Υποχρεωτική η προσχολική αγωγή και βάλαμε 1 χρόνο για να το επεκτείνουμε και στα 2 χρόνια και ξέρουμε ότι αυτό πρέπει να πληρωθεί με μαζικούς διορισμούς.

Εξάλλου κ. Γκεσούλη όταν εμείς μιλούσαμε για μαζικούς διορισμούς, πριν 2 και 3 χρόνια, εσείς μας ειρωνευόσαστε. Όχι εσείς, ο κ. Υπουργός που δεν είναι εδώ, και έλεγε «μπα, αντιγράψατε τα συνθήματα της Αριστεράς»; Ναι αλλά μόνο με μαζικούς διορισμούς μπορούσατε σήμερα να πείτε, το μόνο θετικό στοιχείο που είπατε, ότι δόξα τω Θεώ απορροφώνται σε θέσεις μόνιμες οι δάσκαλοι.

Και με τους αναπληρωτές τι γίνεται; Το λύσατε το πρόβλημα; Είπαμε να σταματήσει η Εκπαίδευση της αναπλήρωσης, να σταματήσει επιτέλους αυτή η φενάκη γιατί περί φενάκης πρόκειται. Να έχουμε αναπλήρωση στα μέτρα του φυσικού φαινομένου των αναγκών της Εκπαίδευσης και όχι για κάλυψη θέσεων απασχόλησης.

Θα ήθελα λοιπόν να σας πω απλά ότι όντως εκείνο που πρέπει να ξεκαθαρίσει είναι ότι δεν μπορεί να συνεχισθεί το παιχνίδι και στον πρώτο βαθμό της Εκπαίδευσης και στο δεύτερο με αναπληρωτές που καλύπτουν θέσεις για μεγάλο χρονικό διάστημα και μετά τους πετάμε.

Θα ήθελα να σας πω λοιπόν ότι αυτή τη στιγμή εθνική συνεννόηση πρέπει να γίνει για ένα και μόνο: για να υπάρξει οπωσδήποτε ξεκαθάρισμα του όρου αναπληρωτής, δάσκαλος ή νηπιαγωγός ή καθηγητής. Και αφού ξεκαθαρίσει θεσμικά αυτό για να είναι υποχρεωτικό για όλους, από κει και μετά να δούμε πώς γρήγορα και αποφασιστικά –όπως η Νέα Δημοκρατία το πρότεινε από την πρώτη στιγμή με πρόταση νόμου 4 φορές και την απορρίψατε κύριοι της κυβέρνησης, έτσι το επαναλαμβάνει και σήμερα– εκτός από το σημερινό τρόπο και για όσο θα συνεχισθεί αυτός, πιστεύουμε για πολύ λίγο, του προσδιορισμού για το πώς θα επιλέγονται οι δάσκαλοι και οι καθηγητές, δηλαδή οι εκπαιδευτικοί στο διορισμό τους στις μόνιμες θέσεις, εμείς θέλουμε γρήγορη απορρόφηση εκείνων που βαφτίστηκαν κι αυτοί αναπληρωτές για να καλύπτουν κενά για τα οποία κανείς από το Υπουργείο δεν μπορεί να ομολογήσει την αλήθεια, ότι είναι κενά στην Εκπαίδευση.

Πάμε παρακάτω. Ολοήμερο σχολείο. Υπάρχει θεσμική κατοχύρωση; Ας μου απαντήσει κάποιος από την κυβέρνηση. Καμιά θεσμική κατοχύρωση. Παράγει ο θεσμός εκείνα που αναλογούν ως δικαιώματα στους εκπαιδευτικούς; Όχι.

Το ολοήμερο σχολείο είναι θεσμός που πρέπει να επεκταθεί αλλά να επεκταθεί τίμια και όχι κατά τρόπο προπαγανδιστικό. Νομίζω ότι είναι ξεπεσμός αυτό που γίνεται, να βαφτίζετε, να ονομάζετε τα σχολεία διευρυμένου ωραρίου και τα άλλα,καλά τα γνωρίζετε, σε ολοήμερα σχολεία για να βγαίνουν, οι Υπουργοί και να λένε 800 - 1.000 (χάσαμε και τον αριθμό πλέον). Θεσμοθέτηση του ολοήμερου σχολείου, με θεσμοθέτηση των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών για να λειτουργήσει σωστά αυτό το σχολείο, των ιδιαιτέρων δικαιωμάτων που απορρέουν από την υποχρέωση του κράτους να έχει υπέρ όλων των πολιτών διαθέσιμα τέτοια σχολεία.

Είπε ο Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης ότι θα περιμένατε, κάπως έτσι δεν το είπατε κ. Πρόεδρε; Θα περιμένατε λέει να ακούσετε κάποια θέματα, κάποιες εξαγγελίες κυβερνητικές για την ικανοποίηση των λεγομένων μη θεσμικών - κομψά - μη θεσμικών αιτημάτων. Ε, δεν τα άκουσα. Άκουσα να ομολογείται γενικώς, από τον κ. Υφυπουργό, ότι ναι σας αξίζουν περισσότερα και όταν μπορεί η Πολιτεία θα σας τα δίνει.

Δεν θέλω να πω για τα 176 ευρώ, δεν θέλω να πω για όλα αυτά που δικαίως αγανακτείτε και φωνάζετε ως κλάδος. Αλλά θα ήθελα να πω απλά, τόσα χρόνια οι Γενικές Συνελεύσεις φωνάζουν και εδώ σ' αυτό το επίπεδο και στο άλλο επίπεδο της ΟΛΜΕ. Τόσα χρόνια φωνάζουν για ένα ειδικό μισθολόγιο που θα μπορούσε να κατοχυρώσει αυτό τον κλάδο.

Σας οφείλει και στο συνταξιοδοτικό όπου το χάλι είναι απερίγραπτο, αρκεί κανείς να κάτσει μία μέρα μόνο για να το μελετήσει. Σας οφείλει, επειδή είστε οι χαμηλότερα αμειβόμενοι και για εκείνο που είναι ο μισθός, δηλαδή η αποτίμηση των κόπων σας που δεν πληρώνονται σε χρήμα.

Να πω λοιπόν απλά. Όταν όλα αυτά προχωρήσουν, εκείνο που μένει είναι να δούμε παρακάτω τι γίνεται στα υπόλοιπα μη θεσμικά. Καθηκοντολόγιο. Το είπαμε και στη Βουλή, το είπαμε και στον κοινοβουλευτικό έλεγχο. Παράγει καλύτερες ημέρες για το ελληνικό σχολείο και για τον Ελληνα εκπαιδευτικό; Δεν τις παράγει. Φυσικά δεν τις παράγει.

Θα ήθελα να πω ότι μπορούσαμε να συνεννοηθούμε. Να συνεννοηθούμε όλες οι πτέρυγες της Βουλής, ώστε το καθηκοντολόγιο, όπως από πάρα πολλές πτέρυγες αυτές της αίθουσας υποστηρίζεται, να είναι στα μέτρα της αποτελεσματικότητας που αναλογεί στην Εκπαίδευση. Να είναι αποτελεσματικό.

Να μην είναι απλώς και μόνο για να δίνουμε συνεντεύξεις ραδιοφωνικές και να προσπαθεί ο Υπουργός με τα διάφορα επικοινωνιακά του τρικ να αποπροσανατο-

λίζει από τα μεγάλα προβλήματα στην Εκπαίδευση. Ένα φτωχό καθηκοντολόγιο, ένα στρεβλό καθηκοντολόγιο δεν μπορεί να παράγει αποτελέσματα και δεν βοηθάει σήμερα την Εκπαίδευση.

Αν υπήρχε διάλογος, αν υπήρχε πολιτική διαλόγου, θα ήταν ένα καλό καθηκοντολόγιο αλλά δυστυχώς όπως μέχρι σήμερα δίνονται τα πάντα στο βωμό της μονομερούς εγκαθίδρυσης των απόψεων, έτσι και σ' αυτό το δύσκολο τομέα ό,τι ειπώθηκε, ό,τι γράφτηκε και ό,τι εγκαθιδρύθηκε, είναι αποτέλεσμα της μονίμου σκέψεως μιας μόνο παράταξης και δεν θα έλεγα παράταξης, μιας κυβέρνησης που και με την παράταξή της βρίσκεται πολλές φορές σε αντίθεση γι' αυτό.

Και να προχωρήσουμε και να ολοκληρώσουμε. Εκείνο που ήθελα να σας πω είναι ότι αξίζει η Ελλάδα να επενδύσει στη γνώση αν ξεκαθαρίσει πολλά πράγματα στην Εκπαίδευση. Αν ξεκαθαρίσει ότι η αξιολόγηση, όπως σας προείπα, δεν θα είναι μοχλός κομματικής πίεσης, ούτε υπερκομματικής εκμετάλλευσης, αλλά θα ξεκινά από την ίδια την πολιτική ηγεσία, από πιο πάνω από αυτό που λέγεται συνήθως από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

Θα ξεκινάει λοιπόν από την πολιτική ηγεσία, θα περνάει στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, θα περνάει στους υπόλοιπους συμβούλους, θεσμικούς συμβούλους του Υπουργού Παιδείας, θα προχωράει στους Οργανισμούς από το έργο των οποίων εξαρτάται η κυβέρνηση και η Εκπαίδευση στο κάτω-κάτω σε τελική ανάλυση. Και θα κάνει πράξη εκείνο που εμείς ζητάμε για τα παιδιά μας. Και ποιοτική και αποτελεσματική την Εκπαίδευση.

Δεν χρειάζεται να πει κανείς περισσότερα. Νομίζω ότι αυτό που πρέπει να έρθει στη θέση αυτού που υπάρχει σήμερα είναι μια άλλη εκπαιδευτική πολιτική στηριγμένη σε διάλογο ανοιχτό χωρίς προκαταλήψεις, αποκηρύσσοντας ως Σατανά το βόλεμα των ημετέρων.

Ξεκαθαρίζοντας τη διοικητική πυραμίδα και δίνοντας το χαμένο κύρος στην παραγωγή εκπαιδευτικού έργου το οποίο πρέπει να είναι στα μέτρα των αναγκών της εποχής για να μην συρόμεθα, όπως σήμερα σας προείπα, σε κριτική και από τον τελευταίο διεθνή Οργανισμό ότι δεν μπορούμε να παράγουμε εκπαιδευτικό προϊόν ικανό να δώσει στα παιδιά μας εφόδια για να είναι ανταγωνιστική η ελληνική οικονομία από σήμερα και στο μέλλον.

Εύχομαι οι συζητήσεις σας –και ολοκληρώνω– να οδηγήσουν σε συμπεράσματα τέτοια, ικανά μέσα από τον συγκερασμό όλων των απόψεων, να οδηγήσουν την αυριανή πολιτική ηγεσία όποια θα πει ότι πρέπει να είναι ο λαός, να την οδηγήσουν σε αναίρεση των σφαλμάτων των πολλών και μεγάλων του παρόντος και στη σύνθεση των απόψεων ώστε να έχουμε δημοκρατικότερη, ποιοτικότερη και αποτελεσματικότερη Εκπαίδευση που να ξεκινάει από το νηπιαγωγείο, να ολοκληρώνεται σε πρώτη φάση σε ένα σωστό δημοτικό σχολείο και να περνάει στη Δευτεροβάθμια και στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση όπως της αξίζει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Μ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ (μέλος Ε.Γ. ΠΑ.ΣΟ.Κ.):

Φίλες και φίλοι, θέλω να αρχίσω βλέποντας αυτή σας την αγωνιστικότητα, εκφράζοντας μια βαθιά μου πίστη. Μια πεποίθησή μου κατ' αρχήν ως πολίτη αυτού του τόπου. Και είναι μια πεποίθηση που λέει ότι η Πολιτεία οφείλει πράγματι στους δασκάλους –και θα έλεγα στους εκπαιδευτικούς στο σύνολό τους– πολλά ακόμη.

Οι οφειλές της είναι ανοιχτές γιατί αφορούν έναν κλάδο που έχει στην πλάτη του και στα χέρια του το μέλλον αυτού του τόπου. Που έχει την ευθύνη να δημιουργήσει μια καλύτερη κοινωνία, να δημιουργήσει ενεργούς και σκεπτόμενους πολίτες, ανθρώπους που έχουν ευαισθησία, που έχουν συγκρότηση, που έχουν γνώση αλλά κυρίως που έχουν ήθος.

Και αυτή η οφειλή γίνεται πολύ μεγάλη αν αναλογιστούμε τη δική σας οφειλή, που είναι μια διαρκής οφειλή, μια οφειλή ζωής και που μπορώ να διαισθανθώ, μέσα στις δύσκολες συνθήκες μέσα από τις οποίες εκτελείται καθημερινά το έργο σας, το λειτούργημά σας, πό-

σο πιο δύσκολη είναι. Γιατί έχετε ένα διαρκές χρέος και αυτό το χρέος δεν μπορεί παρά να είναι ένα διαρκές βάρος. Ένα χρέος απέναντι στους μαθητές σας και στους γονείς τους. Ένα χρέος που καθημερινά του δίνετε περιεχόμενο μέσα από το ήθος σας και μέσα από τις προσπάθειές σας.

Είστε άνθρωποι που πραγματικά δοκιμάζεστε, που δίνετε καθημερινά εξετάσεις. Και αυτή τη δοκιμασία δεν την κάνετε μέσα από τις καλύτερες συνθήκες γιατί και οι αποδοχές σας δεν είναι στο ύφος που θα έπρεπε να είναι και οι συνθήκες μέσα από τις οποίες κάνετε τη δουλειά σας δεν είναι οι καλύτερες.

Όμως πιστεύω ότι σε ένα Συνδικαλιστικό Κίνημα που θέλει να έχει ορατούς και εφικτούς στόχους θα πρέπει κανείς να ξεκινά από το πού ήμασταν, πού φτάσαμε και πού είναι οι στόχοι μας και να στέκει σε ορισμένα σταυροδρόμια που δεν σας τα χάρισε κανείς αλλά αποτελούν κατακτήσεις του Συνδικαλιστικού σας Κινήματος. Κατακτήσεις σημαντικές των αγώνων και των προσπαθειών μας.

Το γεγονός ότι σήμερα δεν υπάρχει ούτε ένας αδιόριστος συνάδελφός σας δάσκαλος είναι και δική σας κατάκτηση. Και ο επόμενός σας στόχος δεν μπορεί παρά να είναι να μην υπάρχει ούτε ένας αδιόριστος νηπιαγωγός σε λίγο καιρό.

Φίλες και φίλοι, ένα διεκδικητικό Συνδικαλιστικό Κίνημα οφείλει να έχει στόχους και οφείλει να είναι μαχητικό και καλά κάνει και είναι. Να κάνει όμως και μία αποτίμηση πού ήμασταν και πού είμαστε;

Λοιπόν, τα οικονομικά αιτήματα των εκπαιδευτικών και των δασκάλων είναι δίκαια και η Πολιτεία έχει χρέος να σταθεί απέναντι σ' αυτά με ευαισθησία και με κοινωνική ευθύνη. Το θέμα της υλικοτεχνικής υποδομής, τόσο των νηπιαγωγείων όσο και των δημοτικών, η ολική και άμεση αντιμετώπιση της διπλοβάρδιας είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα και οφείλει και πάλι η πολιτεία να σταθεί με ευθύνη.

Το ολοήμερο σχολείο και το νηπιαγωγείο, το ανοιχτό σχολείο στον πολιτισμό, στην Παιδεία, στις στρατηγικές επιλογές, είναι ένα χρέος. Δείτε όμως και ας δούμε όλοι μαζί τι έχουν γίνει όλα αυτά τα χρόνια από την ένταξη των παιδαγωγικών ακαδημιών στα πανεπιστήμια το 1982 και την 4ετή πλέον φοίτηση για τους δασκάλους, από την κατάργηση του δυνάστη επιθεωρητή και την καθιέρωση του θεσμού του σχολικού συμβούλου, από τη δημοκρατία στο σχολείο, από τους χιλιάδες διορισμούς, από την προσέγγιση σε ένα θεσμό αξιολόγησης όχι καταναγκασμού αλλά αναβάθμισης, από την ίδρυση του Οργανισμού Επιμόρφωσης των Εκπαιδευτικών μέχρι την αποκέντρωση.

Όλα αυτά είναι δικές σας κατακτήσεις, δεν σας τα χάρισε κανείς αλλά έγιναν και πρέπει να τα αναγνωρίζετε μαζί με όλα αυτά που θα γίνουν, χάρη στους δικούς σας αγώνες.

Ευχαριστώ.

Ε. ΜΗΛΙΑΡΟΝΙΚΟΛΑΚΗ (υπεύθυνη του Τμήματος Παιδείας της Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε.):

Αγαπητοί φίλοι.

Δεν είναι ευγενικό να φεύγετε όταν τελειώνουν οι ομιλίες αυτών που εκπροσωπούν τις παρατάξεις σας. Ακούστε τι λέμε κι εμείς. Μπορεί κάτι απ' όλα αυτά να σας ενδιαφέρει.

Ακούσαμε λοιπόν αγαπητοί φίλοι διάφορα ηχηρά και κολακευτικά για τους εκπαιδευτικούς λόγια από τον εκπρόσωπο της κυβέρνησης. Σε ποια περίοπτη θέση τοποθετεί η κυβέρνηση τον εκπαιδευτικό; Το γνωρίζετε πιστεύουμε καλά από την ίδια σας τη ζωή μέσα στο σχολείο - κάτεργο της συμπίεσης και της στάθμευσης τελικά των μαθητών.

Ακούσαμε και από την άλλη πλευρά την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Μπόλικη δημαγωγία. Σε σημείο να αναρωτιέται κανείς: έπαψε η Νέα Δημοκρατία να υπακούει στις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ιδιωτικοποίηση, για εξίσωση των όρων αντιμετώπισης της δημόσιας και ιδιωτικής Εκπαίδευσης; Για ισόβια κατάργηση και απασχολησιμότητα;

Κακά τα ψέματα αγαπητοί φίλοι. Κανέναν δεν πρέπει να πιστέψουμε. Κανείς δεν πρόκειται να μας χαρίσει τίποτα αν οι ίδιοι δεν το επιβάλλουμε. Γι' αυτό ας έρθουμε σ' αυτά που κάνετε εσείς εδώ, μέσα από το μαζικό Κίνημα, μέσα από το Συνδικαλισμό σας.

Εμείς διαβάζουμε και μελετάμε συχνά με προσοχή τα αιτήματα που προβάλλει η ΔΟΕ. Δημόσια και δωρεάν Παιδεία, οικονομική και επιστημονική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών, κατοχύρωση των δημοκρατικών μας δικαιωμάτων. Αιτήματα δίκαια και σωστά. Το ερώτημα όμως που μας απασχολεί είναι αρκούν τα αιτήματα αυτά για να αντιπαρατεθεί ο κλάδος των εκπαιδευτικών σε αυτή τη θύελλα που ξεριζώνει εργασιακά, μορφωτικά και κοινωνικά δικαιώματα και κατακτήσεις δεκαετιών;

Για να μην αδικούμε κανέναν, θα πρέπει να ομολογήσω ότι η αποκαλούμενη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν έχει μπήξει ακόμη βαθιά τα νύχια της στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, όπως το έκανε στη Δευτεροβάθμια και προπαντός στην Ανώτατη.

Ίσως μόλις πρόσφατα αρχίζει να συνειδητοποιείται, με αφορμή το ολοήμερο σχολείο και την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, ότι τίποτα δεν έχει αλλάξει, όμως και τίποτα δεν είναι όπως παλιά. Πως δηλαδή ο βασικός σκοπός της Εκπαίδευσης να αναπαράγει την κοινωνική ανισότητα και την ιδεολογική δικαίωση της ανισότητας αυτής, παραμένει αναλλοίωτος. Όμως οι όροι κάτω από τους οποίους πραγματοποιείται ο σκοπός αυτός αλλάζουν και αλλάζουν δραματικά προς το χειρότερο.

Και όλη αυτή η δημαγωγία και οι ζητωκραυγές για την κοινωνία της γνώσης και της πληροφόρησης έρχονται να συγκαλύψουν τη σκληρή πραγματικότητα της μόρφωσης και της Παιδείας που αφανίζεται σε όλες τις βαθμίδες της Εκπαίδευσης τελικά.

Δεν είναι αγαπητοί φίλοι τα κυλιόμενα ωράρια το πρόβλημα του ολοήμερου σχολείου. Εμείς είμαστε βέβαιοι ότι αν το ολοήμερο σχολείο ήταν σχολείο μόρφωσης και όχι εξόντωσης μαθητών και εκπαιδευτικών, κανέναν δεν θα απασχολούσαν σοβαρά τέτοιες λεπτομέρειες.

Το βασικό πρόβλημα του ολοήμερου σχολείου που έρχεται να αντικαταστήσει ολοσχερώς τον κλασικό τύπο του δημοτικού σχολείου, είναι ότι από τον ιδρυτικό του νόμο, από το νόμο 2525 ο οποίος προβλέπει τη συμμετοχή των γονιών και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για να εξασφαλισθεί η λειτουργία του, είναι ένα σχολείο πρόπλασμα μιας διαφορετικής Εκπαίδευσης από αυτήν που μέχρι σήμερα γνωρίσαμε.

Μιας Εκπαίδευσης που θα λειτουργεί ανταγωνιστικά με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και την αναζήτηση τρόπων αυτοχρηματοδότησης μέσα από την κερδοσκοπική δι-

είσδυση των χορηγών που ήδη τους είδαμε στα προγράμματα της ευέλικτης ζώνης και την παράλληλη συνεισφορά των γονιών.

Η δωρεάν περίοδος χάριτος από την κυβέρνηση με τους περιφερόμενους από σχολείο σε σχολείο ωρομίσθιους και με το μόνιμο προσωπικό στα πρόθυρα νευρικής κρίσης, προσπαθώντας να τα βγάλει πέρα σε υπεράριθμες και αλλοπρόσαλλης σύνθεσης τάξης απογευματινές, έχει ημερομηνία λήξης, ωσότου να καθιερωθεί και να εμπεδωθεί αυτός ο θεσμός.

Η αναμενόμενη μάλιστα αξιολόγηση της σχολικής μονάδας έρχεται σαν ατμομηχανή να επιταχύνει αυτή την ιδιωτικοοικονομική λειτουργία. Να καθιερώσει την επίσημη κατηγοριοποίηση των σχολείων σε άριστα, επαρκή και ανεπαρκή και να τη διογκώσει μέσα από επιλεκτική χρηματοδότηση (για μπόνους έχει μιλήσει ο Υφυπουργός Παιδείας) και την ελεύθερη επιλογή σχολείου που κάθε άλλο παρά ελεύθερη θα είναι αυτή αφού η εγγραφή των μαθητών θα γίνεται με βάση τις επιδόσεις και τα «άριστα» σχολεία ασφαλώς θα συγκεντρώνουν τους «άριστους» μαθητές.

Δεν αργεί η ώρα αγαπητοί φίλοι όπου μέτρα σαν αυτά του Λυκείου, όπως η επιβολή απρόσωπων, ανταγωνιστικών, εξεταστικών διαδικασιών με σκοπό τη μέτρηση των επιδόσεων των μαθητών και άρα της αποτελεσματικότητας των σχολείων, θα κατέβουν και στο Δημοτικό.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πιέζει για αξιολόγηση των εκπαιδευτικών συστημάτων με κριτήρια σαν αυτά του ΟΟΣΑ. Ήδη η ΝΔ στο πρόγραμμά της προτείνει εξετάσεις δύο φορές το χρόνο από την πέμπτη Δημοτικού και δεν έχουμε καμία αμφιβολία ότι κάτι παρόμοιο μελετάει και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Η εισαγωγή όμως τέτοιου τύπου εξετάσεων στο σχολείο όχι μόνο δεν βελτιώνει, αντίθετα χειροτερεύει το επίπεδο της Εκπαίδευσης όπως καταμαρτυρεί και η πείρα του Λυκείου. Το πρόγραμμα και η λειτουργία του σχολείου... αναπροσαρμόζονται για να υποταχθούν στις ανάγκες των εξετάσεων αυτών. Η πλήξη, η αδιαφορία, η αποστροφή και η απέχθεια των μαθητών προς το σχολείο και τη μόρφωση γενικότερα, είναι τα άμεσα συμπτώματα. Η διεύρυνση της αμάθειας και της διαρροής είναι τα μετρήσιμα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής στο Λύκειο.

Φανταστείτε τις τραγικές επιπτώσεις στο μορφωτικό επίπεδο του λαού μας, όταν τέτοιου είδους μέτρα επεκταθούν στην υποχρεωτική Εκπαίδευση και ιδιαίτερα στο Δημοτικό, που παρά τα προβλήματά του, μοιάζει ακόμα σαν όαση, σ' αυτή την έρημο της εκπαιδευτικής με-

ταρρύθμισης. Και όλα αυτά, όχι βεβαίως γιατί ενδιαφέρεται για την ποιότητα του εκπαιδευτικού συστήματος.

Αν τα κοινοτικά προγράμματα είναι το καρότο, η αξιολόγηση είναι το μαστίγιο με το οποίο επιχειρούν να προσαρμόσουν βίαια το εκπαιδευτικό σύστημα στις ανάγκες της αγοράς. Να μετατρέψουν δηλαδή το δημοτικό και το νηπιαγωγείο ακόμα, σε ένα αποστειρωμένο προθάλαμο της δια βίου κατάρτισης, όπου τη μόρφωση και την καλλιέργεια της ανθρώπινης προσωπικότητας θα την υποκαθιστούν οι δεξιότητες, η μηχανιστική εμπέδωση των κυρίαρχων δογμάτων, (επιχειρηματικό πνεύμα, ευρωπαϊκή ιδέα, ανταγωνισμός) και η αντανακλαστική χρήση μηχανημάτων όπως οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές, προκειμένου να εκπληρωθεί η απαίτηση των Ευρωπαίων βιομηχάνων πως η δια βίου Εκπαίδευση πρέπει να εκτείνεται από τα σπάργανα έως τα σάβανα.

Γιατί άλλωστε να ξοδεύουν χρήματα για να μορφώσουν όλο αυτό το πλήθος των αυριανών άνεργων και ψευτοαπασχολούμενων; Προπαντός γιατί να μάθουν σ' αυτή τη μάζα των πληβείων να σκέφτεται, να ερμηνεύει και να αμφισβητεί την άθλια ζωή της ισόβιας περιπλάνησης αφενός στην αμάθεια που ονομάζεται διά βίου κατάρτιση και αφετέρου στην ανεργία που αποκαλείται απασχολησιμότητα;

Σ' αυτές τις συνθήκες και μ' αυτές τις προοπτικές δεν πρέπει να τρέφουμε καμία αυταπάτη για το ρόλο της επικείμενης αξιολόγησης του εκπαιδευτικού. Τα εξιλαστήρια θύματα της απύθμενης υποκρισίας των κυβερνώντων που ενδιαφέρονται τάχα για την ποιότητα και την αναζωογόνηση του σχολείου.

Το βαθιά αντιδημοκρατικό καθηκοντολόγιο –μαρτυρολόγιο θα λέγαμε– ο αυταρχικός δημοσιοϋπαλληλικός κώδικας, ο εκφυλισμός της επιμόρφωσης σε ταχύρρυθμη κατάρτιση, η διεύρυνση των ωρομισθίων και των αναπληρωτών, η μισθολογική καθήλωση, τα αντιασφαλιστικά μέτρα δεν αφήνουν κανένα περιθώριο παρερμηνείας για τις προθέσεις της εξουσίας απέναντι στους εκπαιδευτικούς. Άψυχους εντολοδόχους και φερέφωνα των αντιλαϊκών τους επιλογών, τους θέλουν με προδιαγραφές ISO και αυτούς, ανθρώπους-εμπορεύματα, όπως και την Παιδεία που θα αναπαράγουν.

Επομένως, για να έρθω αγαπητοί φίλοι στο σημείο που ξεκίνησα, η διεκδίκηση δημόσιας και δωρεάν Παιδείας χωρίς ταυτόχρονη απόρριψη της αξιολόγησης, της αποκέντρωσης, της αυτοτέλειας της σχολικής μονάδας και όλων αυτών των εύηχων συνώνυμων της ιδιωτικοποίησης και της αγοραίας μετάλλαξης του σχολείου, αποτελεί γράμμα κενό στις μέρες μας.

Όπως επίσης και ο βαθύς πόθος των εκπαιδευτικών για καταξίωση και αναγνώριση του ρόλου τους θα μένει ανεκπλήρωτος και όλο και πιο μακρινός θα γίνεται αν τα αιτήματα για τη μισθολογική και επιστημονική τους αναβάθμιση δεν υπακούσουν στο βασικό αίτημα, στο αίτημα για ένα άλλο σχολείο.

Ένα σχολείο που δεν χρειάζεται ούτε τη βιτρίνα των ηλεκτρονικών υπολογιστών, ούτε τις άπνοες ανανεώσεις των βιβλίων, ούτε τις αποπροσανατολιστικές καινοτομίες των προγραμμάτων, αλλά ένα μόνο πράγμα. Ψυχή. Και αυτή την ψυχή θα τη βρει το σχολείο μόνο όταν θα πάψει να υπηρετεί σκοπούς ξένους και εχθρικούς προς τους συντελεστές του. Όταν θα πάψει να επιδιώκει τη συμμόρφωσή τους με τις ανάγκες και τις κάλπικες αξίες της αγοράς και να νομιμοποιεί την ταξική διαίρεση της κοινωνίας με το πρόσχημα ότι κάποιοι δεν παίρνουν τα γράμματα.

Ένα τέτοιο σχολείο δεν μπορεί παρά να είναι ενιαίο. Κοινό δηλαδή για όλους. Δεν μπορεί παρά να είναι 12χρονο, ως την ενηλικίωση δηλαδή των μαθητών. Και προπαντός δεν μπορεί παρά να είναι ικανό να ανταποκριθεί στην ώριμη απαίτηση για τον εξοπλισμό της νεολαίας με τα πιο ωφέλιμα πράγματα για τη ζωή του ανθρώπου. Με το πιο ουσιαστικό εφόδιο γι' αυτή τη ζωή, που δεν είναι ούτε οι πολλές γνώσεις, ούτε οι πολλές δεξιότητες, ούτε η εξασφάλιση μιας θέσης στα Πανεπιστήμια. Είναι η διαμόρφωση μιας προσωπικότητας ικανής να ορίσει τη ζωή της και να πάρει την τύχη της στα χέρια της σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς που την περιμένουν. Για να θυμηθούμε και τα λόγια του Γληνού, ότι η μόρφωση δεν είναι ζήτημα γνώσης αλλά είναι ζήτημα ζωής.

Ποιος λογικός, ωστόσο, άνθρωπος, μπορεί να πιστεύει ότι ένα σχολείο αληθινής μόρφωσης και δημιουργίας μπορεί να υπάρξει σε μια κοινωνία όπου η ανεργία, η ανέχεια και η υπερεκμετάλλευση εξαπλώνονται επιδημικά όπου η συγκέντρωση αμύθητου πλούτου στα χέρια λίγων και πρωτοφανέρωτης δυστυχίας στους πολλούς βαφτίζεται πρόοδος. Όπου η νεολαία βομβαρδίζεται βάναυσα με τόνους πολιτιστικών απόβλητων και χυδαίων προτύπων. Όπου ο πολεμικός κλοιός σφίγγει ολόγυρά μας για να καταστρέψει ό,τι αφήνει όρθιο η ειρήνη.

Αγαπητοί φίλοι, κακά τα ψέματα, στην εποχή μας γίνεται ακόμα πιο αδιέξοδη και επιζήμια η συναινετική λογική των αντισταθμιστικών προτάσεων για ασήμαντες βελτιώσεις και διαχείριση της μιζέριας, που εγκλωβίζουν τον κλάδο των εκπαιδευτικών σε μια παθητική και μοιρολατρική στάση μέσα και έξω από το σχολείο, σε μια λογική του μη χειρότερα, του μικροεφικτού και του μη ανατρέψιμου της πορείας των πραγμάτων. Επιζήμιοι εί-

ναι και οι μύθοι που ορισμένες δυνάμεις καλλιεργούν για τις δυνατότητες ύπαρξης ενός καπιταλισμού με ανθρώπινο πρόσωπο και με κοινωνικές ευαισθησίες που θα βάζει την Παιδεία και τον άνθρωπο πάνω τάχα από τα κέρδη.

Όσο μέτρο προόδου της κοινωνίας θα είναι το κέρδος, η Παιδεία θα αντιμετωπίζεται σαν εμπόρευμα και ο άνθρωπος σαν πραμάτεια. Εκείνο που σήμερα προβάλλει αναγκαίο όσο ποτέ, είναι μαζί με την ανασυγκρότηση της Παιδείας να αγωνισθούμε και για την ανασυγκρότηση της κοινωνίας. Κι αυτό δεν μπορούν μόνοι τους να το επιτύχουν οι εκπαιδευτικοί, χωρίς δηλαδή να συμπορευθούν με όλες εκείνες τις δυνάμεις, με το ευρύτερο εργατικό Κίνημα σε έναν ενιαίο προσανατολισμό μέσα από την ενότητα που σφυρηλατούν τα κοινά προβλήματα και τα ενιαία ταξικά συμφέροντα των εργαζομένων.

Είναι φανερό ότι για όσους θέλουν να αλλάξει η ζωή τους, προβάλλει επιτακτικά η ανάγκη της συσπείρωσης των εκπαιδευτικών, ανεξάρτητα από ιδεολογικές πολιτικές οπτικές και παραταξιακές αφετηρίες στο ΠΑΜΕ, γιατί αποτελεί τη μόνη εστία για τη συνολική αντεπίθεση και ανατροπή της ενιαίας αντιλαϊκής πολιτικής.

Πολύ περισσότερο, αγαπητοί φίλοι ως Κομμουνιστικό Κόμμα είμαστε αισιόδοξοι ότι ο δρόμος που τελικά θα διαλέξουν οι εκπαιδευτικοί, δεν θα είναι αυτός της επαιτείας μερικών ευρώ, όπως τους κατάντησαν οι συνδικαλιστικές τους ηγεσίες. Ένα δρόμο που δεν αρμόζει στις ιστορικές παραδόσεις ετούτου του κλάδου.

Είμαστε βέβαιοι ότι τελικά οι εκπαιδευτικοί θα διαλέξουν το δρόμο της ανυπακοής και του μετώπου πάλης για μια άλλη εξουσία που θα κατευθύνεται από το λαό και προς το λαό γιατί είναι ο μόνος δρόμος που αξίζει στη διαπαιδαγωγητική και στην αφυπνιστική αποστολή τους. Δρόμος που μπορεί να φαίνεται δύσκολος. Στην εποχή μας όμως, όπου το σημερινό κοινωνικοοικονομικό σύστημα έχει εξαντλήσει κάθε προωθητική του δύναμη και μόνο τα χειρότερα πρέπει να περιμένουμε απ' αυτό, είναι ο μόνος αποτελεσματικός.

Άλλωστε πρέπει πάντα να θυμόμαστε ότι τίποτα πιο ρεαλιστικό από αυτό που οι δυνάμεις της εξουσίας συνηθίζουν να αποκαλούν ανέφικτο, ουτοπικό, ανεδαφικό, απομονωτικό και καταστροφικό για τα συμφέροντα της χώρας, εννοώντας φυσικά τα δικά τους συμφέροντα. Το συμφέρον της τάξης τους.

Με αυτά θέλω να σας χαιρετίσω και να ευχηθώ καλή συνέχεια στις εργασίες σας και ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Π. Λαφαζάνης (Εκπρόσωπος του Συνασπισμού):

Χαιρετίζω εκ μέρους του Συνασπισμού, την 27η Τακτική Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Χαιρετίζω όλους και όλες σας που δίνεται το παρόν σήμερα στη Γενική Συνέλευση, εκπροσωπώντας το διδασκαλικό κόσμο, τον κόσμο αυτόν που αποτελεί την ψυχή του εκπαιδευτικού μας συστήματος και την ελπίδα για μια καλύτερη Παιδεία και μια καλύτερη κοινωνία.

Λυπάμαι πάρα πολύ και οφείλω να πω από αυτό το βήμα ότι μόλις μίλησε ο κ. Υφυπουργός και μόλις μίλησε ο κ. Καλός μελλοντικός, υποτίθεται, Υπουργός, και μόλις μίλησε η κ. Μιλένα Αποστολάκη εκ μέρους του Εκτελεστικού Γραφείου του ΠΑΣΟΚ, αποχώρησαν επιδεικτικά από την αίθουσα μαζί με άλλους αντιπροσώπους.

Αυτό το φαινόμενο είναι φαινόμενο που εξυψώνει, καλλιεργεί την αντίληψη του διαλόγου; Από αυτό το βήμα, συνεχώς, όταν άκουγαν τα συνθήματα από την αίθουσα, τόσο ο κ. Υπουργός όσο και ο κ. Καλός, έλεγαν ότι επιζητούν το διάλογο. Ποιο διάλογο επιζητούν; Μονόλογο ήρθαν να κάνουν εδώ σ' αυτή την αίθουσα, τον προετοιμασμένο γραπτό μονόλογό τους και να αποχωρήσουν επιδεικτικά, περιφρονώντας και τα άλλα κόμματα και τις άλλες απόψεις που μπορεί να ακουστούν στην

Τακτική Γενική Συνέλευση και οι οποίες είναι πολύτιμες για το μέλλον της Εκπαίδευσης.

Αυτό δείχνει τη συμπεριφορά και των δύο μεγάλων κομμάτων. Δείχνει πρώτον ότι ταυτίζονται στις πολιτικές τους. Δεύτερον, ότι είναι και τα δύο συνένοχα για την τραγική κατάσταση στην Παιδεία. Τρίτον και χειρότερο δείχνει ότι θεωρούν δικομματική ιδιοκτησία τους αυτή τη χώρα, θεωρούν δικομματική ιδιοκτησία τους την Παιδεία.

Αν θέλουμε, εγώ θα το πω ευθέως, αν θέλουμε να αλλάξει κάτι στην Παιδεία, δεν θα αλλάξει ούτε από τον οποιοδήποτε κ. Καλό, ούτε από τον οποιοδήποτε κ. Γκεσούλη. Η ελπίδα για να αλλάξει κάτι στην Παιδεία είναι τα μεγάλα ενωμένα, μαχητικά, αγωνιστικά Κινήματα των εκπαιδευτικών. Αυτά τα Κινήματα είναι που φέρνουν στο προσκήνιο το σύγχρονο, αυτό το οποίο ανοίγει δρόμους, αυτό που μπορεί να βελτιώσει και να αναβαθμίσει τη δημόσια δωρεάν συμμετοχική Εκπαίδευση για όλα τα παιδιά του ελληνικού λαού.

Τη δημόσια δωρεάν συμμετοχική Εκπαίδευση, η οποία θα διέπεται από άλλες αξίες από αυτές που καλλιεργούνται στο σημερινό εκπαιδευτικό μας σύστημα. Τις αξίες της αγοράς, του κέρδους και του ανταγωνισμού. Από άλλες αξίες οι οποίες θά 'χουν στην προμετωπίδα τους την κοινωνική αλληλεγγύη, την κοινωνική δικαιοσύνη, τον ανθρωπισμό, την ελευθερία, τη συμμετοχή και μια άλλη διαφορετική εναλλακτική κοινωνία από αυτήν που δεσπόζουν, όπως σήμερα, τα νεοφιλελεύθερα καπιταλιστικά δόγματα.

Κυρίες και κύριοι, φίλες και φίλοι, ζούμε σε μια συγκυρία –επιτρέψτε μου αυτή τη γενίκευση– όπου οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές της κυβέρνησης, αλλά θα πρόσθετα και οι νεοφιλελεύθερες συναινετικές δικομματικές πολιτικές, οδηγούν τη χώρα σε όλο και εφιαλτικότερο, θα έλεγα, οικονομικό και κοινωνικό πεδίο.

Η Ελλάδα δεν είναι αυτή που παρουσίασαν ούτε ο κ. Γκεσούλης, ούτε η κ. Αποστολάκη , ούτε ο κ. Καλός. Η Ελλάδα σήμερα είναι μια χώρα στην οποία οι κοινωνικές ανισότητες θριαμβεύουν και γιγαντώνονται. Είναι μια χώρα που σε μεγάλα τμήματα του πληθυσμού κυριαρχεί η νέα φτώχεια. Είναι μια χώρα όπου συνεχώς αυξάνει, καλπάζει η ανεργία η οποία αγγίζει πλέον κάθε ελληνική οικογένεια. Και κυρίως είναι μια χώρα σήμερα η Ελλάδα με υποβαθμισμένες εργασιακές σχέσεις οι οποίες σταθερά οδηγούνται δυστυχώς σε ένα νέο εργασιακό μεσαίωνα.

Ο κ. Γκεσούλης είπε προηγουμένως ότι αναβαθμίζει τις εργασιακές σχέσεις και τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Λυπάμαι να πω ότι ψεύδεται σε ανθρώπους που βλέπουν και γνωρίζουν την πραγματικότητα των εργασιακών σχέσεων που υπάρχουν, τόσο στον εκπαιδευτικό χώρο σε όλες τις βαθμίδες του αλλά και στους δασκάλους αλλά και στον ευρύτερο δημόσιο χώρο.

Αν σήμερα το μοντέλο των εργασιακών σχέσεων στη χώρα μας είναι ένα μοντέλο ευέλικτων απορυθμισμένων εργασιακών σχέσεων, δυστυχώς οφείλω να πω ότι το Δημόσιο, με ευθύνη των εκάστοτε κυβερνήσεων και σήμερα της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, είναι ο κύριος μοχλός αποδιάρθρωσης, υποβάθμισης και εξάρθρωσης των εργασιακών σχέσεων στη χώρα μας.

Σήμερα στο Δημόσιο, για το οποίο υπερηφανεύθηκε ο κ. Γκεσούλης, δεκάδες χιλιάδες είναι οι συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου. Δεκάδες χιλιάδες, οι οποίοι το απόγευμα έχουν κινητοποίηση, προκειμένου να αλλάξουν αυτή τη δουλοκτητική, δουλεμπορική, εργασιακή σχέση. Μιλάμε για συμβασιούχους στο Δημόσιο που δουλεύουν με συμβάσεις ορισμένου χρόνου 5-10-15- και 20 χρόνια. Μιλάμε για συμβασιούχους στο Δημόσιο, αυτές είναι οι εργασιακές σχέσεις της κυβέρνησης, όπου έχουμε –όπως τον ΟΠΑΠ και τον Ιππόδρομο– συμβασιούχους που δουλεύουν επί 20 χρόνια με συμβάσεις μίας μέρας. Αυτές είναι οι εργασιακές σχέσεις που μας μίλησε ο κ. Υπουργός.

Στην παιδεία υπάρχουν οι συμβασιούχοι, οι ωρομίσθιοι, το καθεστώς των ωρομισθίων το οποίο αποτελεί αίσχος για την Παιδεία. Υπάρχει και στη Μέση, υπάρχει φυσικά και στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Υπάρχει το καθεστώς των αναπληρωτών, σχεδόν το 1/3 των δασκάλων και νηπιαγωγών είναι με καθεστώς αναπληρωτού. Και ρωτάμε: αυτή είναι η εργασιακή σχέση που μπορεί να ανυψώσει την Εκπαίδευση, να ανυψώσει το δάσκαλο και να ανοίξει δρόμους για την Παιδεία και δρόμους για την κοινωνία;

Και λυπούμαι να πω ότι αυτή η κατάσταση δεν είναι προσωρινή. Αυτή η κατάσταση δυστυχώς με τις πολιτικές που ακολουθούνται τόσο από τις κυρίαρχες δυνάμεις στην Ευρώπη όσο και από τις κυρίαρχες δυνάμεις στη χώρα μας, αυτή η κατάσταση της υποβάθμισης των εργασιακών σχέσεων και στην Εκπαίδευση θα συνεχισθεί και θα επιταθεί. Αν δεν ανακοπεί από τα μεγάλα Κινήματα των εκπαιδευτικών σε συνεργασία φυσικά με τα Κινήματα των εργαζομένων.

Εμείς είμαστε ριζικά αντίθετοι σε αυτό το καθεστώς

των εργασιακών σχέσεων. Θέλουμε εργασιακές σχέσεις σταθερής και πλήρους απασχόλησης. Εργασιακές σχέσεις μόνιμο προσωπικό που θα καλύπτει πραγματικά τις πάγιες και διαρκείς ανάγκες της Εκπαίδευσης.

Θέλουμε ένα δάσκαλο, έναν εκπαιδευτικό γενικότερα, ο οποίος δεν θα υποβαθμίζεται μισθολογικά και κοινωνικά, αλλά ένα δάσκαλο και εκπαιδευτικό ο οποίος θα μπορεί να ζει με αξιοπρέπεια, να καλύπτει τις βασικές στοιχειώδεις ανάγκες του, έτσι ώστε να προσηλωθεί στο βασικό καθήκον που είναι να μορφώσει τα Ελληνόπουλα.

Και αυτό το καθήκον είναι το ύψιστο καθήκον σήμερα μέσα στην ελληνική κοινωνία. Αλλά αυτό φυσικά δεν μπορεί να γίνει με τους εξευτελιστικούς μισθούς οι οποίοι υπάρχουν σήμερα για το δάσκαλο και γενικότερα για τον εκπαιδευτικό.

Δεν μπορεί να γίνει με αυτά τα ασφαλιστικά συνταξιοδοτικά δικαιώματα τα οποία συρρικνώνονται και πολύ φοβάμαι ότι θα ακολουθήσουν και άλλα μέτρα προς αντιασφαλιστική κατεύθυνση στο μέλλον που οδηγούν το δάσκαλο σε μεγάλη ανασφάλεια και στα γεράματά του να μην μπορεί να βλέπει πλέον τη δυνατότητα επιβίωσης.

Γι' αυτό πιστεύουμε ότι σήμερα το βασικό καθήκον μιας κυβέρνησης η οποία θέλει να ανοίξει δρόμους είναι να αναβαθμίσει μισθολογικά και κοινωνικά το δάσκαλο. Ακόμη και το επίδομα των 176 ευρώ, αυτό που δόθηκε σε όλους τους δημόσιους υπαλλήλους, η κυβέρνηση, και αυτό ακόμα το επίδομα, αρνείται να το δώσει στο δάσκαλο. Αρνείται να το δώσει στον εκπαιδευτικό.

Και το ερώτημα είναι γιατί; Γιατί αυτή η τακτική; Γιατί βλέπουν πλέον οι εκπαιδευτικοί με τα διάφορα μισθολογικά μέτρα τελικά να παίρνουν, μετά από φόρους, ακόμα και λιγότερα λεφτά απ' ό,τι έπαιρναν με τις πενιχρές αυξήσεις; Αυτό είναι το θέμα το καυτό, που απασχολεί σήμερα το δάσκαλο και κάνει κουρελόχαρτο τις διακηρύξεις της κυβέρνησης.

Πέραν αυτών, βεβαίως το μέγα θέμα για την Εκπαίδευση είναι ότι το σχολείο, ότι η Εκπαίδευση γενικότερα εμπορευματοποιείται όλο και περισσότερο και ανοίγονται οι δρόμοι σταδιακά αλλά σταθερά της έμμεσης και άμεσης ιδιωτικοποίησης. Η Παιδεία γίνεται καταναλωτικό αγαθό, επικοινωνιακή πολιτική, εμπόρευμα. Και ο δάσκαλος ένα εργαλείο το οποίο θα υπηρετεί μια Παιδεία η οποία θα κινείται στη λογική και μόνο των αγορών και του ανταγωνισμού. Αυτό δεν είναι το μέλλον της Εκπαίδευσης κατά τη γνώμη μας, δεν είναι το μέλλον για την κοινωνία που διαμορφώνεται μέσω αυτής της Εκπαίδευσης.

Σήμερα, ξέρετε πολύ καλά, ότι όχι μόνο στη Μέση Εκπαίδευση, κόβονται όλο και περισσότεροι νέοι και δεν μπορούν να συνεχίσουν σε ανώτερες βαθμίδες με τις διάφορες «μεταρρυθμίσεις» που ορθώνουν όλο και περισσότερους φραγμούς στην Εκπαίδευση. Δεν είναι μόνο αυτό που το ζούμε πολύ καλά εμείς που κυκλοφορούμε στις υποβαθμισμένες συνοικίες της Β' Πειραιά και βλέπουμε ότι όλο και περισσότερα παιδιά δεν μπορούν, στο όνομα και προς χάριν των λεγόμενων «μεταρρυθμίσεων», να τελειώσουν το Λύκειο.

Φεύγουν όλο και περισσότερα παιδιά από το Λύκειο, από την Α' Λυκείου, τη Β' Λυκείου, κόβονται και πετιούνται στο περιθώριο. Στο περιθώριο μάλιστα της ανεργίας. Αλλά δυστυχώς οι φραγμοί, οι ταξικοί φραγμοί, υπάρχουν και στο δημοτικό σχολείο και πολύ φοβούμεθα ότι αυξάνονται.

Σήμερα, πάνω από 10.000 παιδιά οικογενειών-συμπολιτών μας δεν μπορούν να τελειώσουν ούτε καν το δημοτικό σχολείο και ιδιαίτερα αυτά τα παιδιά, που δεν μπορούν να τελειώσουν το δημοτικό σχολείο, είναι παιδιά ανέργων, παιδιά μεταναστών, παιδιά υποβαθμισμένων συνοικιών, παιδιά κοινωνικά αποκλεισμένων.

Γι' αυτά τα παιδιά, για τα οποία δεν υπάρχει κυβερνητική πολιτική στην Εκπαίδευση, γι' αυτά τα παιδιά δεν υπάρχει δυνατότητα ούτε καν να τελειώσουν και το δημοτικό σχολείο πολλές φορές αλλά και αν το τελειώσουν, το τελειώνουν κάτω από συνθήκες που δεν τους επιτρέπουν να συνεχίσουν τις σπουδές τους.

Μία κουβέντα για το ολοήμερο σχολείο, για το οποίο υπερηφανεύθηκε εδώ η κυβέρνηση. Το ολοήμερο σχολείο είναι παράδειγμα αντίφασης ανάμεσα στα λόγια και τις πράξεις της κυβέρνησης. Πολυδιαφημίστηκε το ολοήμερο σχολείο από την κυβερνητική προπαγάνδα ως το ιδεώδες σχολείο προσχολικής και Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, για να αποδειχθεί σύντομα ένα σχολείο της μιζέριας, της προχειρότητας, της ανεπάρκειας, του αυταρχισμού και της εργασιακής αβεβαιότητας για τους εκπαιδευτικούς.

Πρόκειται για ένα θεσμό ευρωδίαιτο που κανένας δεν γνωρίζει πώς θα επιβιώσει όταν εκλείψουν οι Κοινοτικοί Πόροι. Το λεγόμενο ολοήμερο σχολείο προήλθε από τη μετονομασία των τμημάτων φύλαξης ή διευρυμένου ωραρίου, σε ολοήμερα σχολεία. Σχεδιάσθηκε και τέθηκε σε εφαρμογή χωρίς να έχουν αξιοποιηθεί τα πορίσματα των σχετικών ερευνών για τις ανάγκες της Εκπαίδευσης

και της ελληνικής οικογένειας, χωρίς να έχουν αξιολογηθεί σωστά οι επιπτώσεις εφαρμογής του. Διευρύνθηκε ο χρόνος λειτουργίας του χωρίς να έχουν αναδιαμορφωθεί τα προγράμματα των σπουδών του. Έτσι εύλογα κατέληξε σε ένα προβληματικό θεσμό φύλαξης των παιδιών, που δημιουργεί αντί να λύνει προβλήματα.

Βεβαίως, πέραν αυτών, το πρόβλημα της αξιολόγησης των δασκάλων αλλά και της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, έχει αναδειχθεί σε μείζον πρόβλημα. Το σύστημα το οποίο έχει διαμορφωθεί, δεν είναι ένα σύστημα το οποίο ενισχύει την αξιοκρατία στο σχολείο με την πιο ισοπεδωτική της έννοια και κυρίως αυτό που ενισχύει η αξιολόγηση, με τον τρόπο που γίνεται, είναι η πίεση και η ενσωμάτωση του εκπαιδευτικού σε μια λογική και αξίες οι οποίες υπηρετούν τον ανταγωνισμό και το σχολείο-επιχείρηση, το σχολείο των αγορών, το σχολείο των επιχειρηματικών ομίλων.

Σήμερα η ελληνική οικογένεια, η μέση ελληνική οικογένεια, η φτωχομεσαία ελληνική οικογένεια, ξέρει ότι δεν υπάρχει δωρεάν δημόσια Εκπαίδευση. Ότι αυτό είναι μια γενική κατεύθυνση, είναι μια γενική διακήρυξη η οποία δεν έχει έμπρακτη εφαρμογή. Κι αυτό γιατί όλο και περισσότερα πληρώνει σήμερα η ελληνική οικογένεια για να μπορεί το παιδί της να ξεκινήσει από το βρεφονηπιακό σταθμό, εφόσον εργάζεται η μητέρα, να πάει στο νηπιαγωγείο, μετά να τελειώσει το δημοτικό, το Λύκειο, για να μη μιλήσουμε για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Δυστυχώς, τα λεφτά που πληρώνουν οι Έλληνες σήμερα είναι τα περισσότερα από όλες τις χώρες της Ευρώπης για να μπορέσουν να μορφώσουν τα παιδιά τους. Και κυρίως αυτά τα ποσά αυξάνουν όχι μόνο στις ανώτερες βαθμίδες, αυξάνονται πλέον και στο δημοτικό σχολείο.

Όσοι έχουν παιδιά στο δημοτικό σχολείο ξέρουν τι αντιπροσωπεύει αυτό που λέω για το οικογενειακό εισόδημα. Και ξέρετε ότι δεν υπάρχει χειρότερη μορφή εκμετάλλευσης από το να βλέπει κανείς να υποβαθμίζονται οι μισθοί, να υποβαθμίζονται συνεχώς οι δυνατότητες και τα εισοδήματα και ταυτόχρονα από χίλιες δυο πηγές και μέσα από τον τομέα της Εκπαίδευσης να βλέπει το αδιέξοδο μπροστά του.

Αυτός είναι ο δρόμος μέσα από τον οποίον το σχολειό υποβαθμίζεται και αναβαθμίζεται, συνεχώς η ιδιωτική Εκπαίδευση η οποία ενισχύεται παντοιοτρόπως πλέον από τις κυβερνητικές πολιτικές και από τη Νέα Δημοκρατία έχει αγορευθεί σε δόγμα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της Παιδείας.

Τελειώνοντας φίλες και φίλοι, αυτό που θέλω να υπογραμμίσω είναι ότι για την Παιδεία και την Εκπαίδευση δεν υπάρχει μόνο το νεοφιλελεύθερο αγοραίο σχολείο της υποβάθμισης. Δεν υπάρχουν μόνο τα νεοφιλελεύθερα καπιταλιστικά δόγματα. Δεν υπάρχει μόνο η αγορά. Δεν υπάρχουν μόνο οι επιχειρηματικοί όμιλοι και ο ακραίος και άκρατος ανταγωνισμός, ο οποίος εμφυτεύεται στα παιδιά και ξεκινάει από τις πιο μικρές ηλικίες. Υπάρχουν και εναλλακτικές λύσεις και εναλλακτικές προτάσεις.

Πρόσφατα, στην αντισύνοδο που έγινε για την Παιδεία στη Χαλκιδική, αναδείχθηκε η δυνατότητα σε εθνικό, σε ευρωπαϊκό αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο, ενάντια στα κυρίαρχα δόγματα των κυρίων Μπους και των συμμάχων τους, να μπορέσει να διαμορφωθεί μέσα από κινηματικές λογικές, μέσα από τα κινήματα κατά της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, μέσα από τα κινήματα για μια άλλη Ευρώπη, μέσα από τα Κινήματα για άλλες πολιτικές στην Ελλάδα, ως ρεαλιστική, δυνατή, εφικτή μια πρόταση για μια άλλη Παιδεία, ενταγμένη σε μια άλλη προοδευτική εναλλακτική πολιτική.

Το μέλλον σήμερα είναι σ' αυτές τις προτάσεις που αναδεικνύονται από αυτά τα εναλλακτικά κινήματα, τα οποία οι κυβερνήσεις πάνε να τα αντιμετωπίσουν με τα ΜΑΤ, τη συκοφάντηση και τον αυταρχισμό. Το μέλλον αυτό, το ελπιδοφόρο αυτό μέλλον το οποίο ανέδειξε, για την Παιδεία ειδικότερα η αντισύνοδος της Θεσσαλονίκης, βρίσκει τη θερμή υποστήριξη και συμπαράσταση του Συνασπισμού.

Πιστεύουμε ότι ωριμάζουν σταθερά οι συνθήκες για να ηττηθεί ο δικομματισμός στη χώρα μας, να ηττηθούν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές οι οποίες οδηγούν σε όλο και μεγαλύτερα αδιέξοδα, να ενισχυθούν οι δυνάμεις της Αριστεράς, οι δυνάμεις των εναλλακτικών αριστερών προοδευτικών πολιτικών και κυρίως να ενισχυθούν τα κοινωνικά Κινήματα γι' αυτές τις άλλες εναλλακτικές πολιτικές, τα οποία μπορούν να αποτελέσουν ελπίδα για την Παιδεία, ελπίδα για την Ελλάδα, ελπίδα για μια άλλη Ευρώπη.

Σας ευχαριστώ. Εύχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες του συνεδρίου σας. Εμείς θα πάρουμε τα πορίσματά σας και θα σκεφθούμε πάνω σ' αυτά. Θα προβληματιστούμε προκειμένου να βελτιώσουμε την επεξεργασία μας για την Παιδεία και κυρίως να αναδείξουμε την ανάγκη τα κόμματα να μην προσπαθούν να χειραγωγήσουν, να ποδηγετήσουν καταστάσεις, ανθρώπους και τέτοιους τομείς όπως η Παιδεία αλλά να διδαχθούν από ό,τι πιο

σύγχρονο, αγωνιστικό και μαχητικό μπορεί να βγάλει από τους κόλπους της η Εκπαίδευση. Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε εμείς για να ανοίξουμε καινούργιους, προοδευτικούς και σε τελευταία ανάλυση σοσιαλιστικούς δρόμους.

Σας ευχαριστώ, καλή επιτυχία.

Β. ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ (Εκπρόσωπος ΔΗΚΚΙ):

Αγαπητοί συνάδελφοι, φίλοι προσκεκλημένοι. Μαζί με το χαιρετισμό του Προέδρου μας του ΔΗΚΚΙ. κ. Δημήτρη Τσοβόλα σας μεταφέρω τον εγκάρδιο χαιρετισμό τόσο του Προέδρου μου όσο και το δικό μου, διότι εγώ προέρχομαι από σας, είμαι εκπαιδευτικός και φυσικά είμαι συναισθηματικά δεμένη με τον κλάδο, με το δάσκαλο, διότι δάσκαλος είναι και αυτός που είναι στο Νηπιαγωγείο και αυτός που είναι στο Δημοτικό και αυτός που είναι στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο και στο Πανεπιστήμιο. Όταν λέμε για δάσκαλο μιλάμε οι μεγάλοι δάσκαλοι του Γένους και δεν λέμε ο καθηγητής Πανεπιστημίου ή ο καθηγητής Γυμνασίου.

Μαζί λοιπόν με το χαιρετισμό μου, θα σας μεταφέρω και τους προβληματισμούς μου τόσο σαν εκπαιδευτικός –30 χρόνια καθηγήτρια σε Γυμνάσιο-Λύκειο– αλλά και σαν πρώην βουλευτής στο Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα όταν έχω μια πλούσια εμπειρία, τις προσδοκίες, τα μηνύματα και τους αγώνες που πρέπει να κάνει ο κλάδος.

Φυσικά εδώ θέλω να κάνω μια παρατήρηση. Όλοι εμείς οι δάσκαλοι απαιτούμε από το ακροατήριό μας, ειδικά τους μαθητές μας, να κάνουν ησυχία. Βλέπω όμως ότι αυτό που τόσα χρόνια εμπεδώνουμε εμείς στην τάξη και απαιτούμε από τα μικρά παιδιά και τα τιμωρούμε αν δεν κάνουν ησυχία ή τα βγάζουμε έξω ή οτιδήποτε, τουλάχιστον εμείς σαν παιδαγωγοί δεν το τηρούμε εδώ.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν ήρθαμε μόνο εδώ για να ψηφίσουμε, να ακούσουμε τους δύο εκπροσώπους των δύο μεγάλων κομμάτων, τον Υπουργό και τον κ. Καλό και μετά όταν μιλούν οι εκπρόσωποι των άλλων κομμάτων και φορέων να φεύγουμε. Λιγάκι σεβασμός σ' αυτούς που έχουν κάτσει τόσες ώρες εδώ πέρα και ακούσανε τους πάντες και θα μείνουν μέχρι να τελειώσει η διαδικασία.

Σαν Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα αλλά σαν εκπαιδευτικός, προσδοκούμε ένα θετικό αποτέλεσμα μέσα από την επεξεργασία των θέσεων που θα κατατεθούν στο Συνέδριό σας και έτσι θα μπορέσουμε να μεταφέρουμε από την αίθουσα αυτή το κλίμα το οποίο υπάρχει, τι συνδικαλιστικό, με τα συνθήματά σας, με την αντίσταση κ.λπ. με τα εργατικά, με τα συνταξιοδοτικά, στα κόμματά μας αλλά και στην ευρύτερη κοινωνία μας.

Ζούμε όμως κ. συνάδελφοι χρόνια στα σχολεία μας μία μετάλλαξη της συνδικαλιστικής πρακτικής. Δηλαδή, βλέπουμε ότι οι συνδικαλιστές μας δεν ασχολούνται με τα προβλήματα του κλάδου και δεν τα προωθούν προς τα πάνω για να βρούνε λύση, αλλά πιστεύω προσωπικά ότι οι συνδικαλιστές μας προωθούνται οι ίδιοι για να παίρνουν κάποιες θέσεις ή για να προβάλλουν τους εαυτούς τους.

Πιστεύω, διότι γνωρίζω, εδώ και 30 χρόνια που αγωνίζομαι στον εκπαιδευτικό χώρο, ότι υπήρχαν συνδικαλιστές και δάσκαλοι και καθηγητές, οι οποίοι πράγματι είχαν το αξίωμα του προέδρου και των προέδρων μας κατεβάζανε στο δρόμο και κάνανε απεργίες και πραγματικά είχαμε κερδίσει πάρα πολλά.

Όμως αυτή τη στιγμή ο συνδικαλιστικός μηχανισμός έχει μετατραπεί σε μηχανισμό συναίνεσης που προσβλέπει στην επιδίωξη απόκτησης θέσεων στα όργανα του φαύλου διοικητικού μηχανισμού. Το κλίμα αυτό που καταργεί σταθερές αξίες, αξιοκρατίας και αλληλεγγύης, προωθεί τον αυταρχισμό, παγιώνοντας την άνιση μεταχείριση συναδέλφων και ως εκ τούτου πρέπει να προσεγγισθεί, να αναλυθεί ώστε να ξεπερασθεί η κρίση αυτή που τραυματίζει τη σχέση του δασκάλου και του συνδικαλιστή και φυσικά αυτών που αγωνίζονται αιτήματα.

Φίλες και φίλοι, ως εκπαιδευτικοί βιώνουμε ένα άκρα αυταρχικό και αυταρχισμό, που είναι αποτέλεσμα της σύμπραξης 15 εκατομ. Ανέργων στην Ευρώπη αλλά και εκατοντάδων ανέργων πτυχιούχων στη χώρα μας. Έτσι περιορίζεται ο βαθμός ελευθερίας και αυτοδιάθεσης στο χώρο της δουλειάς. Ο εκπαιδευτικός αναγκάζεται να γίνεται πιο υποτελής απέναντι σε μια συγκεντρωτική διοίκηση που προτάσσει τον έλεγχο, παραμερίζοντας την πρωτοβουλία και την αναζήτηση νέων προοπτικών.

Εδώ θέλω να κάνω μια μικρή παρατήρηση. Πέρα του ότι με εκπροσωπεί και με εκφράζει τόσο εμένα όσο και το κόμμα μου αυτό που γράφετε στο πανώ σας ότι ο δάσκαλος που θα υποχρεωθεί να καταπνίξει τη σκέψη του. Θα γίνει διπλά σκλάβος και θα καταντήσει ένας ψυχικά ανάπηρος άνθρωπος, ανίκανος πια να μορφώνει τους άλλους είναι μια θλιβερή πραγματικότης.

Κύριοι Συνάδελφοι:

Και κάτι άλλο που λέει το μήνυμα της ΔΟΕ. Τι λέει: Πού γυρίσαμε κύριοι συνάδελφοι; Γυρίσαμε πίσω; «Κατοχύ-

ρωση των δημοκρατικών μας δικαιωμάτων, δηλαδή δεν έχουμε δημοκρατία στο σχολείο, δεν έχουμε δημοκρατία στην κοινωνία και ξαναγυρίσαμε πίσω στο Μεσαίωνα και κάνουμε αγώνα για δημοκρατία; Αυτό πρέπει να μας προβληματίσει. Δεν πρέπει να κάνουμε πισωγυρίσματα.

Δεν μπορεί να μιλάμε για αγώνες να 'ρχόμαστε εδώ πέρα όπως ήρθε ο κ. Υπουργός και ο κ. Καλός και είχε σαν προμετωπίδα το ολοήμερο σχολείο που το ψηφίσανε με το νόμο 2525/1997 στη Βουλή.

Το ΔΗΚΚΙ λέει ναι στο ολοήμερο σχολείο αλλά με υποδομές. Δε μας είπανε ποιοι χώροι είναι εκείνοι που έχουν διαμορφωθεί κατάλληλα ούτως ώστε το παιδάκι το οποίο θα μένει τις περισσότερες ώρες στο σχολείο να έχει να διαβάσει, να φάει κανονικά παρά έχουμε κάνει τις ολοήμερες τάξεις παιδοφυλακτήρια;

Πέραν του ότι εκεί διορίζονται δάσκαλοι οι οποίοι είναι ωρομίσθιοι και αυτοί έχουν ένα σοβαρό πρόβλημα διότι ναι μεν τους παίρνουν για ψηφοθηρικούς λόγους, μετά από κάποιο χρόνο απολύονται είδαμε τις κυρίες εδώ, που κρατούσαν τα πλακάτ που λέγανε 44 μήνες, 35 μήνες δουλέψαμε αναπληρωτές κ.λπ. και όμως έχουνε διωχθεί από το σχολείο και σήμερα είναι άνεργοι.

Τι γίνεται λοιπόν με αυτούς τους εκπαιδευτικούς; Δεν θα διορίζονται ή θα προσλαμβάνονται μόνο για ορισμένη σύμβαση μέχρι το 2006 που πράγματι υπάρχουν προγράμματα από την ενωμένη Ευρώπη για τα ολοήμερα σχολεία. Τι θα γίνει μετά από κει και πέρα; Δεν μας είπε ο κ. Υπουργός τι θα γίνει μετά το 2006 που θα τελειώσουν τα χρήματα από τα προγράμματα, πώς θα γίνεται η χρηματοδότηση; Θα μεταφερθούνε οι δικαιοδοσίες των ολοήμερων σχολείων στους δήμους και θα αναγκαστούν οι δήμοι να πουν στους γονείς πληρώστε τώρα για τη διατήρηση των ολοήμερων.

Σοβαρό πρόβλημα έχουν οι ωρομίσθιοι δάσκαλοι. Παίρνουν το 1/3 του μισθού του δασκάλου, είναι ανασφάλιστοι, δεν παίρνουν επιδόματα. Τα βλέπουμε όλα αυτά και όχι μόνο με τους ωρομίσθιους, τα βλέπουμε και με τους σχολικούς φύλακες όπου είναι με 150.000 μισθό, χωρίς ασφάλιση. Δηλαδή δουλεύει κάποιος στο Δήμο στο Σχολείο - χωρίς ασφάλιση, χωρίς δώρο τα Χριστούγεννα και το Πάσχα και το επίδομα, όλα στον αέρα.

Όλα αυτά θα λέμε <u>εργασιακή σχέση;</u> Δεν καταργούνται λοιπόν οι εργασιακές σχέσεις; Διότι εδώ υπάρχει και άλλο πρόβλημα. Με το εργασιακό νόμο 1566 εκεί όπου προβλέπονται οι εργασιακές σχέσεις, ο νόμος αυτός δεν το ξεκαθαρίζει καλά όταν μιλάει για 8-2 εργασία και θα σε χρειάζεται το πρόγραμμα 10-12 π.μ. και μετά 4-6 το απόγευμα τι θα κάνει ο εργαζόμενος θα πηγαίνει σπίτι του και θα γυρίζει πίσω και πώς θα καλύπτεται αυτή η εργασιακή σχέση;

Πιστεύω γνωρίζετε και εσείς όπως και γω ότι τελευταία συστήνονται εταιρείες και στέλνουν τους εργαζόμενους για εργασία και πρέπει οι κύριοι εδώ της ΔΟΕ να τα λάβετε σοβαρά υπόψην σας στα πορίσματά σας και να πάρετε θέση. Αυτό δεν το άκουσα να το πει κανείς. Τι θα γίνει λοιπόν με τις εταιρείες που ήδη συστήνονται και προωθούνται οι εργαζόμενοι σε απασχόληση πλέον.

Πρέπει λοιπόν να δείτε σοβαρά το θέμα των ωρομισθίων και στα ολοήμερα σχολεία να υπάρχει υλικοτεχνική υποδομή που δεν υπάρχει. Όταν ήμουν βουλευτής και έκανα επισκέψεις σε σχολεία επισκέφθηκα και ορισμένα ολοήμερα που λειτουργούσαν σαν πιλοτικά. Εκεί είδα να χαρακτηρίζουν αίθουσες τους διαδρόμους των σχολείων και να στοιβάζονται τα παιδάκια 4-5 σε κάθε θρανίο. Δεν υπήρχαν καρέκλες και έφερναν από το σπίτι τους την καρέκλα τους και τυλιγμένο στο αλουμινόχαρτο ένα σάντουιτς ή ένα μικρό τάπερ με το κρύο φαγητό.

Έχετε σκεφτεί κύριοι συνάδελφοι γιατί ετοιμάζουμε τα παιδιά μας; Τα ετοιμάζουμε από τώρα ψυχολογικά, συναισθηματικά σαν εργάτες που θα μπουν στην εργασία με το σάντουιτς στα χέρια και με το κρύο φαγητό στο ταπεράκι; Γκετοποιημένα;

Εμείς σαν Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα θέλουμε ολοήμερο σχολείο αλλά να λειτουργεί σωστά και με υποδομή. Μιλάει ο κ. Υπουργός για την Ευρώπη αλλά δεν μας λέει ότι έχουν εστιατόρια, που έχουν ζεστό το φαγητό τους, που έχουν τα αναγνωστήρια τους, που έχουν την ψυχαγωγία τους έξω και την άθλησή τους.

Εδώ για ποια σχολεία μιλάμε; Για ποια υποδομή; Μιλάμε για ολοήμερο σχολείο χωρίς υποδομή; Πέραν του ότι τότε ήταν και πολύ αυταρχικά, λειτουργούσαν οι διευθυντές των ολοήμερων σχολείων που κάνανε το εξής. Όταν μια μάνα ήθελε να πάρει το παιδί της νωρίτερα δεν το έδιναν το παιδί.

Φτιάξανε ολοήμερα σχολεία να πάρουν τα πακέτα χωρίς προϋποθέσεις.

Επίσης, μιλάμε για έναν καθηγητή ή δάσκαλο, για έναν δάσκαλο, ο οποίος ζητάει επίδομα λέει 176 ευρώ. Ε, όχι κύριοι συνάδελφοι. Δεν είμαστε υπέρ της επιδοματικής πολιτικής να εκλιπαρούμε ένα μικρό επίδομα 176 ευρώ, να μην μας το δίνει το κράτος κι εμείς να μην απαιτούμε αναβάθμιση του μισθού του εκπαιδευτικού διότι παράγει πολύ σπουδαίο έργο για αναβάθμιση του

δημοσίου σχολείου.

Διότι γνωρίζετε πολύ καλά όλοι σας, και ειδικότερα η συνδικαλιστική σας ηγεσία ότι ο μισθός του δασκάλου στην Ελλάδα είναι το μισό του μέσου όρου της ενωμένης Ευρώπης. Για ποια αναβάθμιση λοιπόν και για ποια ενωμένη Ευρώπη λέμε, θέλουμε να μνημονεύουμε συνέχεια την ενωμένη Ευρώπη μόνο σαν όνομα αλλά στην πραγματικότητα;

Ζητάμε επιμόρφωση των δασκάλων και όλων των εκπαιδευτικών, διότι δυστυχώς δεν υπάρχει επιμόρφωση, το δάσκαλο τον αφήνουμε στην τύχη του. θα πρέπει λοιπόν η επιμόρφωση αυτή, που έχει καλώς συνδεθεί με τα πανεπιστήμια αλλά όχι μόνο στο κέντρο αλλά και στην περιφέρεια να γίνει πιο αποκεντρωμένο και πιο συγκροτημένο το σύστημα της επιμόρφωσης...

Η επιμόρφωση λοιπόν να γίνεται, των καθηγητών και η μετεκπαίδευση και η επιμόρφωση, πέρα από τον ελεύθερο χρόνο εργασίας τους.

Δεν καταλαβαίνουμε τον δάσκαλο ο οποίος είναι τόσο πολύ φορτισμένος και τόσο οικονομικά στριμωγμένος να θέλει να πηγαίνει να επιμορφώνεται ακόμα και αν είναι επιχορηγούμενη η επιμόρφωση, να επιμορφώνεται τον ελεύθερο χρόνο ή ακόμα αν θέλετε να παίρνει και άδεια συνδικαλιστική άδεια, ή άδεια επιμόρφωσης. Αυτό λοιπόν πρέπει να γίνει απαίτηση όλων των δασκάλων και των καθηγητών για την επιμόρφωσή τους.

Τώρα για την αξιολόγηση, θέλουμε την αξιολόγηση, Ναι κύριοι συνάδελφοι, τη θέλουμε την αξιολόγηση. Να αξιολογηθεί το εκπαιδευτικό έργο των δασκάλων και των καθηγητών και όλων όσων δουλεύουν και έχουν κάποια θέση. Όμως δεν μου είπατε από ποιον τρόπο θα αξιολογηθεί. Και από ποιους; Θα αξιολογηθεί από τον διορισμένο διευθυντή, σύμβουλο κ.λπ. ο οποίος θα εξυπηρετεί μόνο κομματικά συμφέροντα και είδαμε πολύ καλά τις τελευταίες τοποθετήσεις που γίνανε με τους διευθυντές και τους επιθεωρητές ποιοι πήρανε τις θέσεις; Υπήρχε διευθυντής που έγινε με 13 μόρια και ο άλλος είχε 30 και έμεινε απέξω αλλά επειδή ήταν κομματικό στέλεχος πήρε τη θέση;

Εδώ θέλω να κάνω μια παρένθεση για την ειδική αγωγή. Ειδικά στον κλάδο που είμαι εγώ, στη Μέση Εκπαίδευση, δεν υπάρχουν καθηγητές ενώ στους δασκάλους υπάρχει μια επιμόρφωση και υπάρχουν κάποιοι δάσκαλοι που έχουν κάνει τέτοιες ειδικές παρακολουθήσεις για την Ειδική Αγωγή, για τα άτομα που έχουν μαθησιακές δυσκολίες.

Εδώ θα πρέπει λοιπόν, όλοι το γνωρίζουμε ότι υπάρχουν μαθησιακές δυσκολίες. Όμως πρέπει να γίνει ξεκάθαρη η λειτουργία με σαφές περιεχόμενο ώστε να αποφεύγονται οι συγκρούσεις που γίνονται στα σχολεία μεταξύ γονιών, μαθητών, δασκάλων και σχολικών συμβούλων.

Να μπει ένα πλαίσιο ούτως ώστε να λειτουργεί σωστά η ειδική αγωγή και μάλιστα όταν υπάρχουν τμήματα που έχουν άτομα με μαθησιακές δυσκολίες, τα παιδιά να μπορεί να είναι λιγότερα. Και ένας δάσκαλος ο οποίος θα δουλεύει να έχει και κάποια επιμόρφωση και κάποια μετεκπαίδευση σ' αυτές τις δυσκολίες που είτε είναι κωφό, είτε είναι δυσλεκτικό, είτε είναι ξέρω εγώ τυφλό.

Άρα λοιπόν θέλει ένα ξεκάθαρο θεσμικό πλαίσιο όσον αφορά την ίδια τη σχολική μονάδα και τη λειτουργία της και τα ωρολόγια προγράμματα και τα πάντα.

Άρα, λοιπόν, καταλήγω ότι πρέπει αυτός ακριβώς που λέει και το σύνθημα της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ ότι ο δάσκαλος δεν πρέπει να σκύβει το κεφάλι και πρέπει κάποια στιγμή να σηκώνεται όρθιος εάν θέλει να διαπαιδαγωγήσει και σωστά παιδιά, τα παιδιά της κοινωνίας μας που έρχονται, διότι βλέπουμε πολύ καλά ότι τα παιδιά των ασθενέστερων κοινωνικών τάξεων δεν μπορούν να παρακολουθήσουν τις εξελίξεις και βλέπουμε ότι σταματάνε το σχολείο και στο δημοτικό και στην Γ' Γυμνασίου και στην Α' Λυκείου και είδαμε το φαινόμενο φέτος να δίνουν 85.000 στην Γ' Λυκείου ενώ παλιότερα φτάνανε 155.000.

Αυτό κύριοι συνάδελφοι δεν σας προβληματίζει ότι τα παιδιά των φτωχότερων περιοχών και των εργαζομένων δεν μπορούν να προχωρήσουν το σχολείο και σταματάνε; Πρέπει να προβληματιστούμε εάν θέλουμε ο δάσκαλος να επιτελεί σπουδαίο έργο, με αξιοπρέπεια, με αξιοπρεπή μισθό και στην κοινωνία μας και στη δουλειά του και παντού.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ και καλή επιτυχία στις εργασίες του συνεδρίου σας. Εμείς θα πάρουμε τα πορίσματά σας και θα τα μελετήσουμε σοβαρά και υπεύθυνα προκειμένου μαζί με σας να βελτιώσουμε τις επεξεργασίες μας για την παιδεία για την κοινωνία ολόκληρη για ένα υγιές δημόσιο σχολείο, σύγχρονο προοδευτικό και πάνω απ' όλα Δημοκρατικό.

Σ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΣ (Πρόεδρος ΑΔΕΔΥ):

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εγώ να υπογραμμίσω απλά την υπομονή στη διαδικασία αυτή. Να εκτιμήσω ότι αυτή η υπομονή που δείξατε θα είναι και μία επιμονή για τη συνέχεια των αγώνων και της συλλογικής προ-

σπάθειας και να σας διαβεβαιώσω ότι θα συνεχίσουμε με μεγαλύτερη ένταση τη συνεργασία μας με τη ΔΟΕ.

Θέλω λοιπόν να ευχηθώ το συνέδριό σας και να προσδοκώ ότι θα ολοκληρώσει τις εργασίες του με έναν τρόπο που θα ενισχύσει γενικότερα το Δημοσιοϋπαλληλικό Συνδικαλιστικό Κίνημα και θέλω να σας πω ότι είναι η τελευταία φορά που η ΑΔΕΔΥ παίρνει μέρος σε συνεδριακή διαδικασία ως μέρος της πανηγυρικής διαδικασίας.

Για μας τα συνέδρια είναι συνέδρια που η σχέση των επιμέρους κινημάτων με το Δημοσιοϋπαλληλικό Κίνημα, με το ευρύτερο Κίνημα για τα συλλογικά δικαιώματα δεν μπορεί παρά να συνοδεύονται από μια εσωτερική διαδικασία ουσιαστικού διαλόγου, ανταλλαγής απόψεων αλλά και έλεγχοι και απολογισμού των κορυφαίων Οργάνων.

Από αυτή την άποψη νομίζω ότι οριστικά σ' αυτό το συνέδριο πρέπει να κλείσουμε αυτό τον κύκλο με αυτή τη μορφή επικοινωνίας, για να ανοίξουμε τη δυναμική του Συνδικαλιστικού Κινήματος έξω από τα πανηγυρικά και έξω από όλα εκείνα που εξαντλούν όχι μόνο την υπομονή μας αλλά πιθανά και τη δύναμη του Συνδικαλιστικού Κινήματος.

Ευχαριστώ.

Ν. ΤΣΟΥΛΙΑΣ (Πρόεδρος ΟΛΜΕ):

Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητά μέλη του Προεδρείου, αγαπητοί σύνεδροι και αγαπητές συναδέλφισσες, κύριε βουλευτή, εκπρόσωποι των συνδικαλιστικών φορέων, φίλε Πρόεδρε της ΠΟΕΔ.

Πολιτικά θα ήθελα να αξιολογηθεί ως κορυφαίο εκπαιδευτικό γεγονός, είναι η μαθητική άνοιξη, που γευτήκαμε όλοι οι εκπαιδευτικοί, όλη η ελληνική κοινωνία, των μεγάλων αντιπολεμικών συλλαλητηρίων.

Και για μένα αυτό είναι ένα πολιτικό γεγονός μεγάλης σημασίας, αφού όλοι μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι ύψιστος στόχος της διαπαιδαγώγησης, της δημοκρατικής διαπαιδαγώγησης είναι να φτιάξουμε νέους της ελεύθερης σκέψης, της κριτικής σκέψης, νέους που θέλουν να δημιουργήσουν το δικό τους κόσμο, έναν δίκαιο κόσμο. Κι από αυτή την πλευρά είμαι τρομερά αισιόδοξος.

Όσοι επιχειρούν να περάσουν μια αντίληψη ότι η ανθρωπότητα, πιστεύω ότι αποτυγχάνουν σ' αυτή τη λογική. Είναι απόρροια βέβαια αυτή η άποψη της μονόδρομης σκέψης των ΜΜΕ. Θεωρώ ότι οι εκπαιδευτικοί στην Ελλάδα που είναι από τα πιο κινηματικά κομμάτια εκπαιδευτικών σε όλο τον κόσμο, έχουν τροφοδοτήσει την ελληνική κοινωνία και ιδιαίτερα την ελληνική νεολαία με τις θεμελιακές αξίες του ουμανισμού, τις αξίες της αλληλεγγύης, της συλλογικότητας, της συντροφικότητας. Όλα τα άλλα έρχονται μετά. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να κάνουμε αυτοσκοπό τη μετάδοση γνώσεων. Οι γνώσεις είναι μέσον για να διαμορφώσουμε χειραφετημένους πολίτες.

Και πιστεύω ότι το υπηρετούμε και το υπηρετούμε και γιατί υπάρχει κινηματική αντίληψη στα Συνδικάτα στην Ελλάδα αλλά και γιατί ο εκπαιδευτικός ο μαχόμενος στην αίθουσα διαπνέεται και χαρακτηρίζεται από δύο βασικά αγαθά, από την παιδαγωγική ελευθερία και από την παιδαγωγική αυτονομία που έχουμε κατακτήσει με πολλούς αγώνες.

Τα πολιτικά μας αιτήματα για «15% των δαπανών για την Παιδεία του Κρατικού Προϋπολογισμού», για «12χρονη υποχρεωτική Εκπαίδευση», για να βαδίσουμε ως ΟΛΜΕ και ως ΔΟΕ, ως Κίνημα εκπαιδευτικών και τα επόμενα χρόνια.

Πιστεύω αγαπητοί φίλοι ότι πρέπει να κατακτηθεί ο ρόλος του εκπαιδευτικού, αυτόν που τον στερεί η Πολιτεία και μέσα από τα προγράμματα οικονομικής λιτότητας, που πλήττουν και όχι μόνο τον εκπαιδευτικό.

Θέλω να σταθώ μόνο σε μια παρατήρηση. Στη χώρα μας γίνεται πολύ κουβέντα για το εξεταστικό, για το σύστημα πρόσβασης των παιδιών στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση και πρέπει να γίνεται.

Πρώτον, ότι πρέπει να στρέψουμε το ενδιαφέρον της ελληνικής κοινωνίας στο περιεχόμενο του σχολείου, στον κόσμο των ιδεών που θα διαμορφώσουμε στους μαθητές μας. Αυτό είναι το πιο σημαντικό, με τις ιδέες και αντιλήψεις φεύγει ο μαθητής από το σχολείο.

Τα πάντα σήμερα στην κοινωνία κρίνονται μέσα από το επάγγελμα. Δυστυχώς κι εμείς οι εκπαιδευτικοί πέφτουμε σε μεθοδολογικά τουλάχιστον λάθη να αξιολογούμε τους ανθρώπους ανάλογα με το επάγγελμα. Η επαγγελματοποίηση πλήττει τις κοινωνίες, αντιστρέφει αξίες και πάντως διαμορφώνει στα παιδιά μια νοοτροπία ότι όλη η μόρφωση στρέφεται μόνο για την επαγγελματική εξέλιξη.

Εμείς ως Κίνημα διεκδίκησης πρέπει να διεκδικήσουμε ανακατανομή του Εθνικού Προϊόντος. Δεν μπορεί ο ρυθμός ανάπτυξης της χώρας τα τελευταία χρόνια να πηγαίνει στα υπερκέρδη των επιχειρήσεων και μάλιστα χωρίς να υπάρχει και μια επενδυτική πνοή, που υποτίθεται ότι εκεί θα θυσιαζόντουσαν και κάποια πράγματα.

Και σε κάθε περίπτωση, πρέπει να δώσουμε μεγάλη μάχη στο ζήτημα της ανεργίας, της ετεροαπασχόλησης και της υποαπασχόλησης.

Σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να ενοχοποιηθεί το σχολείο και η Εκπαίδευση για την ανεργία. Πρέπει, όμως, να θέσουμε ως πρώτο ζήτημα και στους γονείς τη διαπαιδαγώγηση των παιδιών. Οι γονείς δεν μπορεί να νοιάζονται μόνο για το τι δουλειά θα κάνει το παιδί τους. Εάν δεν φτιάξουμε άνθρωπο ενάρετο, πολίτη χειραφετημένο, σκεπτόμενο σ' αυτό τον τόπο. Γι' αυτό εγώ πιστεύω ότι πρέπει να γίνουμε εραστές αυτών των ιδανικών, αυτών των ονείρων. Και στο κάτω-κάτω, όπως λέει και ένα τραγουδάκι, άμα δεν κάνεις και όνειρα, πώς αυτά μπορούν να βγουν αληθινά;

Τελειώνοντας, θα πω μόνο ένα περιστατικό από την αντίληψη της επιχειρηματικής κουλτούρας, που πολιορκεί την εκπαιδευτική κουλτούρα.

Πριν κάποια χρόνια βρέθηκα σε μια ντισκοτέκ στο Μανχάταν της Νέας Υόρκης. Το κτίριο της περίφημης Lime Light θύμιζε εκκλησία. Είχε καμπάνες και γενικά που μπορούσε να δώσει μια τέτοια εικόνα. Όταν ρώτησα εκεί κάποιους γιατί αυτό το κτίριο είχε αυτή τη μορφή ; Μου είπαν ότι ήταν μια εκκλησία. Και οι ιδιοκτήτες της εκκλησίας την έκαναν ντίσκο, γιατί δεν πούλαγε το προηγούμενο ως «προϊόν»!! Δηλαδή η εμπορευτική δραστηριότητα έχει ξεπεράσει ακόμα και τα στερεότυπα μιας συντηρητικής κοσμοθεώρησης.

Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ (Πρόεδρος Π.Ο.Ε.Δ.):

Κύριε βουλευτή, κύριοι εκπρόσωποι κόμματων και άλλων κοινωνικών και συνδικαλιστικών φορέων, κύριε Πρόεδρε της Συνέλευσης, κύριε Πρόεδρε της ΔΟΕ, εκλεκτοί προσκεκλημένοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι - σύνεδροι.

Με ιδιαίτερη χαρά μεταφέρω τον εγκάρδιο αδελφικό και αγωνιστικό χαιρετισμό των Ελλήνων δασκάλων και νηπιαγωγών της ημικατεχόμενης Κύπρου μας προς τη Συνέλευσή σας και προς όλους τους Έλληνες δασκάλους και νηπιαγωγούς.

Την παρουσία μας εδώ στη Γενική σας Συνέλευση, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, όπως και κάθε επίσκεψή μας στα αγιασμένα χώματα της ελεύθερης πατρίδας, μας συγκινεί ιδιαίτερα. Δεν είναι για μας λόγος κενός αυτό που επαναλαμβάνουμε κάθε φορά που βρισκόμαστε κοντά σας. Η παρουσία μας στο μητροπολιτικό χώρο αποτελεί για μας πραγματικό προσκύνημα. Ένα εθνικό αναβάπτισμα που μας δίνει τη δύναμη να συνεχίσουμε μαζί τον αγώνα για την τελική δικαίωση.

Η αναγκαιότητα εθνικού αναβαπτίσματος είναι ιδιαίτερα έντονη τα τελευταία 30 περίπου χρόνια. Από τότε που ο βάρβαρος Αττίλας κατατάτει μολύνοντας τα ιερά μας χώματα, βιάζοντας Ιστορία 3.000 χρόνων, εκτοπίζοντας το 1/3 του πληθυσμού και σκορπίζοντας το θάνατο και την καταστροφή.

Γνωρίζουμε βέβαια ότι δεν είμαστε μόνοι. Έχουμε μαζί μας, δίπλα μας συμπαραστάτες όλους εσάς. Ολόκληρο το ελληνικό έθνος, όπως πάντοτε στη μακραίωνη πορεία μας, έτσι και τώρα νιώθουμε τον Έλληνα δάσκαλο να είναι ο μπροστάρης, να είναι ο πρωτοπόρος και σ' αυτό τον αγώνα του έθνους.

Με συγκίνηση εμείς στην Κύπρο παρακολουθούμε την όλο και πιο στενή αδελφική, όπως εξάλλου ταιριάζει σε αδελφούς, συνεργασία πολιτών οργανωμένων συνόλων, κομμάτων και κυβερνήσεων. Συνεργασία που μόνο επιτυχίες μπορεί να φέρει, όπως πρόσφατα την ένταξη και της Κύπρου μας στην ενωμένη Ευρώπη.

Σας ευγνωμονούμε και σας ευχαριστούμε όλους. Από τον τελευταίο πολίτη ίσαμε την κυβέρνηση, τους αρχηγούς των κομμάτων τον πρωθυπουργό και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Τους τελευταίους μήνες συνάδελφοι και συναδέλφισσες, συντελείται στην Κύπρο ένα συγκλονιστικό, συναρπαστικό μα και πρωτόγνωρο γεγονός. Το τείχος που χωρίζει την πατρίδα μας στα δυο ράγισε λένε και Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι μπορούμε να περάσουμε απέναντι.

Ναι συνάδελφοι και συναδέλφισσες, μπορεί ο καθένας μας του δίνεται η άδεια να περάσει απέναντι και με σκυφτό το κεφάλι και ταπεινωμένος από τις διαδικασίες που του επιβάλλονται, να επισκέπτεται το δικό του σπίτι και με δάκρυα στα μάτια και πόνο ψυχής να σκύβει και γονυπετής να φυλάει το κατώφλι του σπιτιού του.

Μα πρέπει να ξέρουμε πως το συρματόπλεγμα είναι ακόμα εκεί. Πως ο Αττίλας βρίσκεται και βιάζει τη γη μας. Είναι εκεί τα στρατεύματα κατοχής. Τα έρημα και εγκαταλελειμμένα σχολειά και οι εκκλησίες μας είναι ακόμα εκεί. Η σκλαβιά είναι εκεί στην κατεχόμενη γη μας. Πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε όλοι πως το τείχος δεν έπεσε, η κατοχή είναι εκεί.

Εμείς, οι εκπαιδευτικοί, και της Κύπρου και της Ελλάδας, είμαστε δεσμευμένοι, πρέπει να είμαστε δεσμευμένοι πέραν από τους συνδικαλιστικούς μας αγώνες ότι πρέπει να δώσουμε τη μάχη και τον αγώνα για την απελευθέρωση και της τελευταίας σπιθαμής της Κύπρου

μας. Έχουμε καθήκον κι εμείς και εσείς.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, εκ μέρους της ΠΟΕΔ, της Οργάνωσης των Ελλήνων Δασκάλων και Νηπιαγωγών της Κύπρου, σας εύχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες της Συνέλευσής σας και στους δικούς σας αγώνες που είναι και δικοί μας, για αναβάθμιση της Εκπαίδευσης κα της αναγωγής της σε πρώτη εθνική προτεραιότητα. Αλίμονο στα έθνη εκείνα που υποβαθμίζουν την Εκπαίδευση και τους λειτουργούς της και δυο φορές αλίμονο σε μικρές, αριθμητικά, εθνικές ομάδες. Είναι καταδικασμένες σε εθνικό μαρασμό.

Εμείς στα οικονομικά και αριθμητικά υπέρτερα έθνη της μεγάλης ευρωπαϊκής οικογένειας και στον αριθμητικά κατά πολύ υπέρτερο εξ Ανατολών επιβουλέα, πρέπει να αντιτάξουμε την ποιότητα των ανθρώπων μας που μόνο μέσα από την Εκπαίδευση διασφαλίζεται. Διαφορετικά η αλλοτρίωση και ο αφανισμός θα χτυπήσουν σύντομα την πόρτα μας.

Σας ευχαριστώ και εκ μέρους της υπόλοιπης αντιπροσωπείας μας για τη χαρά που μας δώσατε να παρευρεθούμε και σ' αυτή τη συνέλευσή σας, προνόμιο για μας αλλά και συναρπαστική εμπειρία. Σας ευχαριστούμε ακόμα και για τη φιλοξενία που μας προσφέρετε. Καλή επιτυχία στις εργασίες σας συναδέλφισσες και συνάδελφοι και ευχόμαστε στον καθένα σας την καλύτερη δυνατή εκλογική επιτυχία.

Σας ευχαριστώ.

ΜΠΑΜΠΗΣ ΣΤΕΡΤΣΟΣ
Μέλος Δ.Σ. της Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.

Κα Βουλευτή, Πρόεδροι Σωματείων και Επιστημονικών Φορέων, κε Πρόεδρε, συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Στις μέρες μας μια σειρά από κοινωνικά αγαθά ωθούνται στην εμπορευματοποίηση χάνοντας το διακριτό κοινωνικό τους περιεχόμενο και ο χαρακτήρας των εκπαιδευτικών ως λειτουργών αμφισβητείται την ίδια στιγμή που οι εργασιακές τους σχέσεις βυθίζονται όλο και περισσότερο σε αγοραίες λογικές.

Είναι αναγκαίο όσο ποτέ άλλοτε οι εκπαιδευτικές πολιτικές να μην μεταλλάσσονται σε πειράματα στο χώρο της Εκπαίδευσης και να δραπετεύσουν οριστικά και αμετάκλητα από τα όρια αυθαίρετων εμπειρικών ιδεοληψιών, υπηρετώντας βασισμένες στην ερευνητική και επιστημονική τους τεκμηρίωση, τη συνολική πρόοδο της κοινωνίας.

Αναγκαία προϋπόθεση για την ενίσχυση επιτυχών πολιτικών στο χώρο της Εκπαίδευσης, είναι η προώθηση ενός θεσμοθετημένου και ισχυρού κοινωνικού διαλόγου. Ο κοινωνικός διάλογος αναγνωρίζεται από εμάς ως καταστατική αρχή της κοινωνικής πολιτικής, ως πολιτική διαδικασία αλλά και ως διαδικασία επίλυσης κρίσεων και προβλημάτων.

Για να μην υπονομευθεί αυτή η πολιτική, οι επαγγελματικές οργανώσεις των εκπαιδευτικών, εξαιτίας της ανισοβαρούς ισχύος πρέπει να πετύχουν την όσο πιο ισχυρή συσσωμάτωση μπορούν και ταυτόχρονα να διεκδικήσουν σε όλα τα επίπεδα, εθνικά και υπερεθνικά την ισχυρή εκπροσώπησή τους.

Η ΟΙΕΛΕ σταθερά και αταλάντευτα βιώνοντας καθημερινώς τον ταξικό χώρο της Εκπαίδευσης, αντιπαλεύει τις πολιτικές που έχουν στόχο την καταστρατήγηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και την υποβάθμιση του κύρους τους.

Πρόσφατη είναι, και καθόλου τυχαία η προσπάθεια ιδιοκτητών ιδιωτικών δημοτικών σχολείων να αντικαταστήσουν δασκάλους με εκπαιδευτικούς Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στην προοπτική υποβάθμισης και ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων. Η ΟΙΕΛΕ μάχεται κατά αυτής της προοπτικής και εδώ ελπίζουμε να βρούμε σύμμαχο και την ΔΟΕ.

Ως εκπαιδευτικοί και ως εργαζόμενοι συστρατευόμαστε με όλη την εκπαιδευτική κοινότητα για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας και την αναβάθμιση του κύρους μας σε ένα σχολείο που αλλάζει καθώς η κοινωνικοοικονομική πραγματικότητα αλλάζει.

Διεκδικούμε για τους εκπαιδευτικούς στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση μείωση του ωραρίου και εξομοίωση με αυτήν των συναδέλφων στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Μια εξίσωση προς τα κάτω για το ωράριο, μία εξίσωση προς τα πάνω σε ποιότητα για τις εργασιακές σχέσεις.

Εξάλλου σήμερα βρισκόμαστε σε μια νέα πραγματικότητα. Στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση βιώνουμε μια σημαντική αλλαγή, αυτή του ολοήμερου σχολείου και νηπιαγωγείου. Θεωρούμε ότι το ολοήμερο σχολείο δεν μπορεί να στοχεύει μόνο στη διεύρυνση τον μαθησιακών δυνατοτήτων ή στην επέκταση του σχολικού χρόνου ή μόνο στην αντιμετώπιση της δομής του σχολείου της σχολικής ζωής, του σχολικού χρόνου και του εκπαιδευτικού έργου.

Σε μια νέα έρευνα για το ολοήμερο σχολείο που πραγματοποιείται από το ΙΝΕ-ΓΣΕΕ με την ενεργό συμβολή των εμπλεκομένων και την συμπαράσταση της ΔΟΕ, οι γονείς δείχνουν να αγκαλιάζουν, παρά τις πολλές ελλεί-

ψεις, το ολοήμερο σχολείο. Στο χέρι μας είναι να το κάνουμε ακόμη πιο δημιουργικό και παραγωγικό για όλους μας.

Η ΟΙΕΛΕ συνεχίζει να πιστεύει ότι το σχήμα αναμόρφωσης και ποιότητας και στην Εκπαίδευση από τη μια, εργασιακά ζητήματα και προβλήματα των εκπαιδευτικών από την άλλη, που πολλοί τα παρουσιάζουν ως αντιθετικά, πρέπει να τα υπερβούμε μέσα από μια ολική θεώρηση, κάτι που αποτελεί για όλους μας μια πολιτική προτεραιότητα.

Συναδέλφισσες. Συνάδελφοι, εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της ΟΙΕΛΕ σας ευχόμαστε καλή επιτυχία στη Συνέλευσή σας.

Β. ΖΑΡΚΙΝΟΥ: (Πρόεδρος Αναπληρωτών Νηπιαγωγών)

Η Πανελλήνια Ένωση Αναπληρωτών Νηπιαγωγών χαιρετίζει τις εργασίες της Γενικής σας Συνέλευσης.

• Επειδή θεωρούμε ότι σήμερα η παρατεταμένη ομηρία των αναπληρωτών αποτελεί ένα βασικό μοχλό προώθησης των ελαστικών εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο σχολείο και Δούρειο Ίππο για την υπονόμευση της μονιμότητας, ενώ παράλληλα η πολιτική διορισμών ούτε την αδιοριστία αντιμετωπίζει, ούτε τα κενά στα σχολεία καλύπτει.

• Επειδή εκτιμούμε ότι η άρνηση θέσπισης της 2χρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής αφενός στερεί την ελληνική οικογένεια από απαραίτητο εκπαιδευτικό έργο ενισχύοντας τη βιομηχανία της παραεκπαίδευσης, αφετέρου κρατάει σε εργασιακή ομηρία ή ανεργία χιλιάδες νηπιαγωγούς. Επειδή διαπιστώνουμε ότι η ηγεσία της ΔΟΕ δεν αναδεικνύει όσο πρέπει το θέμα της ομηρίας των αναπληρωτών εκπαιδευτικών και την υποβάθμιση της προσχολικής αγωγής, αποφασίσαμε να ζητήσουμε από τη Γενική Συνέλευση του κλάδου μας να πάρει ανταγωνιστικές αποφάσεις πάνω στο θέμα της πολιτικής της αδιοριστίας, της ομηρίας, της άμεσης ή εμμεσης ιδιωτικοποίησης.

Σαν τέτοιους στόχους θεωρούμε τους ακόλουθους: Μόνιμος διορισμός όλων των αναπληρωτών εκπαιδευτικών. Κατοχύρωση όλων των εργασιακών δικαιωμάτων μας, ξεκινώντας από την απαίτηση για άμεση μετατροπή των συμβάσεών μας σε αορίστου χρόνου όπως δικαιούμαστε.

• Κανένας αναπληρωτής να μην απολυθεί μέχρι το μόνιμο διορισμό του. Αγώνας ενάντια στις ελαστικές εργασιακές σχέσεις στο δημόσιο σχολείο σημαίνει και ο αγώνας για την κατάργηση του θεσμού του αναπληρωτή ωρομίσθιου. 2χρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. 12χρονη υποχρεωτική Εκπαίδευση. Μείωση του αριθμού των παιδιών ανά τμήμα σε 15. Να καλύπτει το δημόσιο σχολείο όλο το εκπαιδευτικό έργο που είναι σήμερα αναγκαίο. (Εκπαίδευση μεταναστών, ενισχυτική αγωγή, ξενόγλωσση εκπαίδευση, ολοήμερη λειτουργία με μόνιμο προσωπικό και αύξηση των οργανικών θέσεων ανά σχολείο και όχι με υπερωρίες, αναπληρωτές και ωρομίσθιους). Για να αποδειχθεί ότι η ελληνική Εκπαίδευση έχει έλλειμμα και όχι πλεόνασμα εκπαιδευτικών.

• Μαζικοί διορισμοί εκπαιδευτικών τώρα, για να καλυφθούν με μόνιμο προσωπικό όλα τα πραγματικά κενά. Όχι στα ελαστικά συστήματα πρόσληψης. Μόνο κριτήρια για το διορισμό το πτυχίο, ο χρόνος λήψης του και η προϋπηρεσία.

Παρά τις εκκλήσεις που έκανε το Προεδρείο της Γενικής σας Συνέλευσης για συγκεκριμένες δεσμεύσεις του Υπουργείου Παιδείας και σε άλλα ζητήματα και στο ζήτημα των διορισμών, ο Υφυπουργός ούτε δεσμεύθηκε ούτε καν αναφέρθηκε στα ζητήματα αυτά.

Αφού λοιπόν με βάση τα σημερινά δεδομένα πολλοί από μας θα είναι άνεργοι το φθινόπωρο, παρά ότι έχουμε πολλά χρόνια προϋπηρεσίας, καλούμε τη Διδασκαλική Ομοσπονδία να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να προχωρήσουμε μαζί σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις, ώστε να αποτρέψουμε το ενδεχόμενο να έχουμε μαζικές απολύσεις εκπαιδευτικών. Όλοι μαζί για να διορισθούν οι αναπληρωτές.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι εκ μέρους της Πανελλήνιας Ένωσης Αναπληρωτών Νηπιαγωγών ευχόμαστε καλή επιτυχία στις εργασίες της Συνέλευσής σας.

Ευχαριστώ πολύ.

Αποτελέσματα Αρχαιρεσιών

Πραγματοποιήθηκαν στις 27/6/03 αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου Δ.Σ. και Ε.Ε. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, καθώς και για αντιπροσώπους στο Συνέδριο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Στις εκλογές έλαβαν μέρος πέντε (5) παρατάξεις, ψήφισαν 559 αντιπρόσωποι και τ' αποτελέσματα διαμορφώθηκαν ως εξής:

Α) Π.Α.Σ.Κ. Δ/Ν:

238 ψήφους, 5 έδρες στο Δ.Σ. και 63 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγονται: **Μπράτης Δημήτρης**
Καραγιάννης Θωμάς
Μαντάς Κομνηνός
Μπαμπούρας Πολυζώης
Χαζίρης Μιχάλης

Β) Δ.Α.Κ.Ε. Π.Ε.:

186 ψήφους, 4 έδρες στο Δ.Σ. και 49 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγονται: **Παληγιάννης Βασίλης**
Τζαβάρας Νίκος
Κόκκινος Χαράλαμπος
Μπελαδάκης Μανόλης

Γ) Ε.Σ.Α.Κ. - Δ.Ε.Ε.:

60 ψήφους, 1 έδρα στο Δ.Σ. και 16 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγεται: **Γκεσούλης Θανάσης**

Δ) ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ:

44 ψήφους, 1 έδρα στο Δ.Σ. και 11 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγεται: **Παζάλος Γιώργος**

Ε) ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ:

31 ψήφους, καμία έδρα στο Δ.Σ. και 8 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγονται για το Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ από την ΠΑΣΚ

Αμανάκης Νίκος
Αποστολόπουλος Τάσος
Βάρδας Μανόλης
Βασιλόπουλος Γιώργος
Βεντήρης Πάρις
Βλέτσας Χρήστος
Βούλγαρης Σωτήρης
Γηρούσης Ηλίας
Γιαμά Μαρία
Γκίκας Γιώργος
Γκόρος Λεωνίδας
Γκορτζής Σταύρος
Γκούμας Θανάσης
Δημητρίου Αλέξης
Δημητρίου Νίκος
Δημητρίου Φώτης
Καλτσάς Δημήτρης
Καλύβας Χαράλαμπος
Καραγιάννης Θωμάς
Καραγιοβάνης Δημήτρης
Κελακιός Γιώργος
Κλεστάκης Θανάσης
Κολτσίδας Δημήτρης
Κουμαντζέλης Παναγιώτης
Λαζαρίδης Δημήτρης
Λεμονής Ρήγας
Λόλας Βασίλης
Μαντάς Κομνηνός
Μαρτινόπουλος Ηρακλής
Μαυρόπουλος Στέλιος
Μετζίνης Νίκος
Μουρδικούδης Παναγιώτης
Μπαλάσης Νίκος
Μπαμπούρας Πολυζώης
Μπαρής Θόδωρος
Μπέτσιος Νίκος
Μπράτης Δημήτρης
Νικολουδάκης Γιώργος
Νόνας Ηλίας
Πάγκαλος Πέτρος
Παπαγεωργίου Γιώργος
Παραδεισανός Κώστας
Πετράκης Σταύρος
Ποζίδης Παναγιώτης
Σακάς Αλέξανδρος
Σερέτης Θανάσης
Σερμπίνης Χρήστος
Σκλαβούνος Λάμπρος
Σμπόνιας Βασίλης
Σταυρίδης Γιώργος
Στρίκος Δημήτρης
Τζανιδάκης Κωστής
Τζιάτζιος Αντώνης
Τριάντος Γιώργος
Τρυπογεώργος Παναγιώτης
Τσικρικάς Κώστας
Τσιούλκας Χρήστος
Φασφαλής Νίκος
Χαζίρης Μιχάλης
Χρήστου Παύλος
Χρήστου Χρήστος
Χριστόπουλος Γιάννης
Ψυχαράκης Γιάννης

Από τη Δ.Α.Κ.Ε.

Αγγελίδης Νίκος
Αλμπάνης Εμμανουήλ
Αντωνάκης Αριστείδης
Αργυρόπουλος Νίκος
Βασιλειάδης Ηλίας
Βογιατζής Κωνσταντίνος
Γεωργόπουλος Κωνσταντίνος
Γιακουμής Ανδρέας
Γιαννούλας Γεώργιος
Γιώσκος Νίκος
Γκαβαρδίνας Κων/νος
Γούσης Γεώργιος
Δεμιρόπουλος Γρηγόριος
Ευαγγέλου Χρήστος
Ηλιόπουλος Ηλίας
Καραβασίλης Ιωάννης
Κατσάς Στέφανος
Κουτσογιάννης Βασίλειος
Κουτσούκης Αγησίλαος
Λότσιος Παναγιώτης
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος
Μάστορης Μιχαήλ
Ματθαίος Βασίλειος
Μεγάλος Γεώργιος
Μούσιος Απόστολος
Μπέλλος Λάμπρος
Μπούσιος Κωνσταντίνος
Νικολαΐδης Νίκος
Ντούμος Δημήτριος
Ξέρας Δημήτριος
Οικονομίδης Αλέξανδρος
Πάϊδας Ιωάννης
Παπαναστάσης Αλέξανδρος
Πιτσιγαυδάκης Ιωάννης
Ραντίτσας Κωνσταντίνος
Σιαμάγκας Δημήτριος
Σφυρής Θεόδωρος
Τεκίδης Αλέξανδρος
Τζαρούχης Θεόδωρος
Τζώνης Νικόλαος
Τρυχωνάς Βασίλειος
Τσιάκος Βασίλειος
Φιλιόπουλος Γιώργος
Φώτης Νικόλαος
Χαλεπλής Σπύρος
Χανδόλιας Βασίλειος
Χαραλάμπους Σταύρος
Χριστόπουλος Κωνσταντίνος

Από την ΕΣΑΚ-Δ.Ε.Ε.

Αγκαβανάκης Δημήτρης
Γκεσούλης Θανάσης
Ζωγράφος Βασίλης
Ζώτος Νίκος
Θεοδοσιάδης Γιώργος
Κοσμετάτος Παύλος
Κωσταγιάννης Θανάσης
Λαμπούδη Χρυσούλα
Μπίκας Χρήστος
Μπόρλας Ηλίας
Παναγιωτίδης Παναγιώτης
Παπλωματάς Κώστας
Σιαφάκας Γιάννης
Σκούφαλος Μάρκος
Σταυρακάκη Νίκη
Τόκας Τάσος

Από τις Ανεξάρτητες, Αυτόνομες, Ριζοσπαστικές Αγωνιστικές Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις

Αγαπητός Θανάσης

Γαλάνης Γιώργος
Θοδωρόπουλος Θοδωρής
Καβακλής Λουκάς
Λιάμπας Γιώργος
Μαριόλης Δημήτρης
Ντουντουλάκης Κώστας
Παζάλος Γιώργος
Ρέππα Ντίνα
Σμήλιος Ηλίας
Τσαγκαράτου Αιμιλία

Από την Αυτόνομη Παρέμβαση - Ανεξάρτητες Κινήσεις

Αμανατίδης Γιάννης
Καλόγηρος Νίκος
Καπράνας Ζήσης
Καραμουσουλής Γιώργος
Λιάτσου Χριστοφορούλα
Μαυρέλος Βασίλης
Πιλάλης Χρήστος
Σφήκα Μαίρη

Το νέο Δ.Σ. της ΔΟΕ

Συγκροτήθηκε στις 14-7-2003 σε σώμα το νέο Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας ως εξής:

Πρόεδρος:	**Μπράτης Δημήτρης** Τηλ.: 210 3312790, 6974750402, Fax: 210 3246893	(ΠΑΣΚ)
Αντιπρόεδρος-Υπεύθυνος Εκδόσεων:	**Καραγιάννης Θωμάς** Τηλ./Fax: 210 3312792, 6974750406	(ΠΑΣΚ)
Γεν. Γραμματέας-Υπ. Τύπου:	**Μπαμπούρας Πολυζώης** Τηλ./Fax: 210 3312791, 6974750408	(ΠΑΣΚ)
Ταμίας-Οργανωτικός Γραμματέας-Ειδικός Γραμματέας:	**Μαντάς Κομνηνός** Τηλ./Fax: 210 3219653, 6974750598	(ΠΑΣΚ)
Υπεύθυνος Υλικού - Βιβλιοθήκης:	**Χαζίρης Μιχάλης** Τηλ./Fax: 210 3242171, 6974750405	(ΠΑΣΚ)
Μέλη:	**Παληγιάννης Βασίλης** Τηλ./Fax: 210 3312793, 6974750409	(ΔΑΚΕ)
	Τζαβάρας Νίκος Τηλ./Fax: 210 3312795, 6974750401	(ΔΑΚΕ)
	Κόκκινος Χαράλαμπος Τηλ.: 210 3312794, 6974750407, Fax: 210 3246928	(ΔΑΚΕ)
	Μπελαδάκης Μανόλης Τηλ./Fax: 210 3325576, 6974750597	(ΔΑΚΕ)
	Γκεσούλης Θανάσης Τηλ.: 210 3313717, 6974750404, Fax: 210 3245836	(ΕΣΑΚ-ΔΕΕ)
	Παζάλος Γιώργος Τηλ.: 210 3242144, 6974750410, Fax: 210 3247135	(Ανεξ. Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις)

Ελεγκτική Επιτροπή

Συγκροτήθηκε στις 14-7-2003 σε σώμα η Ε.Ε. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας ως εξής:

Πρόεδρος:	**Ζήσης Δημήτρης** Τηλ.: 6972019845	(ΠΑΣΚ)
Αντιπρόεδρος:	**Πέτσας Χρήστος** Τηλ.: 2310923084	(ΔΑΚΕ)
Γραμματέας:	**Δαμαλάς Αριστείδης** Τηλ.: 2721030830	(ΕΣΑΚ-ΔΕΕ)
Μέλη:	**Γκούτας Γιάννης** Τηλ.: 6945392525	(ΠΑΣΚ)
	Μούσιος Αποστόλης Τηλ.: 6972642212	(ΔΑΚΕ)

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2001-2002

Πρακτικό 4ο
(23 και 24 Ιανουαρίου 2003)

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε. συνεδρίασε η Ελεγκτική Επιτροπή της Ομοσπονδίας, την Πέμπτη 23 και Παρασκευή 24 Ιανουαρίου 2003, ύστερα από πρόσκληση της Προέδρου, με θέμα:

«Έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα 4-6 μέχρι 31-12-2002»

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την έκθεση ελέγχου του λογιστή κ. Κάππου Κων/νου, ζήτησε διευκρινήσεις, τόσο από τη Διοίκηση όσο και από τους υπαλήλους του λογιστηρίου.

Οι διευκρινήσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια. Η Ελεγκτική Επιτροπή διαπίστωσε λοιπόν τα ακόλουθα: Τα λογιστικά βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα Γραμμάτια Εισπράξεων και τα Εντάλματα Πληρωμών, έχουν καλώς και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της Δ.Ο.Ε.

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής για το προαναφερθέν διάστημα:

Υπόλοιπο 03.06.02		543.315,53 €	
Συν Εισπράξεις (4/6-31/12/2002)			
Συνδρομές Συλλόγων - Μελών	758.490,82 €		
Έσοδα Κεφαλαίων	9.222,70 €		
Επιχορηγήσεις - Εισφορές	1.061,85 €		
Αχρεωστήτως εισπραχθέντα	8.614,40 €	777.389,77 €	
Σύνολο			1.320.705,30 €
Μείον Πληρωμές (4/6-31/12/2002)			
Διάφορα Έξοδα	527.771,33 €		
Παροχές Τρίτων	50.328,37 €		
Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών	33.841,90 €		
Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους	3.814,20 €		
Δαπάνες Εκδόσεων	88.355,66 €		
Αγορά Παγίων & Τεχν. Εξοπλ.	2.423,77 €		
Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)	19.164,57 €		
Υποχρεώσεις από Φόρους - Τέλη	3.180,05 €		
Αχρεωστήτως καταβληθέντα	10.711,05 €	787.774,80 €	
Υπόλοιπο			**532.930,50 €**
Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:			
Alpha Bank, Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 120-002101-040191			68.320,99 €
Α.Τ.Ε. - Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 017-01-005548-96			73.195,04 €
Alpha Bank, Επένδυση σε Ρέπος (Λογ. Ακινήτου)			366.096,75 €
Α.Τ.Ε. - Λογ/μός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03			24.710,78 €
Μετρητά			606,94 €
ΣΥΝΟΛΟ			532.930,50 €

Ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ε.Ε. της Ομοσπονδίας. Όλα τα μέλη έλαβαν το λόγο για όσα θέματα ανέκυψαν, αφού προηγήθηκε η εισήγηση της Προέδρου.

Στη συνέχεια η Ε.Ε. αποδέχτηκε την εισήγηση της Προέδρου και ενέκρινε τον απολογισμό όπως έχει κατά πλειοψηφία (4-1).

Η Ε.Ε. θέλει ιδιαιτέρως να επισημάνει την ηθική και την ευσυνείδητη και σωστή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του λογιστηρίου και της γραμματείας.

Το παραπάνω πρακτικό, αφού συντάχθηκε, διαβάστηκε και υπογράφτηκε ως εξής:

Η πρόερος	Ο Αντιπρόεδρος	Ο Γραμματέας	Τα μέλη
Αποστολάκη Μαρία	Κυρίζογλου Γεώργιος	Δαμαλάς Αριστείδης	Δάφκος Ιωάννης
			Χαρίση Αντωνία

Πρακτικό 5ο
(5 και 6 Ιουνίου 2003)

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε. συνεδρίασε η Ελεγκτική Επιτροπή της Ομοσπονδίας, την Πέμπτη 5 και Παρασκευή 6 Ιουνίου 2003, ύστερα από πρόσκληση της Προέδρου, με θέμα:

«Έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα 1-1 μέχρι 2-6-2003»

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την έκθεση ελέγχου του λογιστή κ. Κάππου Κων/νου, ζήτησε διευκρινήσεις, τόσο από τη Διοίκηση όσο και από τους υπαλήλους του λογιστηρίου.

Οι διευκρινήσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια. Η Ελεγκτική Επιτροπή διαπίστωσε λοιπόν τα ακόλουθα: Τα λογιστικά βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα Γραμμάτια Εισπράξεων και τα Εντάλματα Πληρωμών, έχουν καλώς και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της Δ.Ο.Ε.

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής για το προαναφερθέν διάστημα:

Υπόλοιπο 03.06.02		532.930,50 €	
Συν Εισπράξεις (1/1-2/6/2003)			
Συνδρομές Συλλόγων - Μελών	200.978,09 €		
Έσοδα Κεφαλαίων	3.562,39 €		
Επιχορηγήσεις - Εισφορές	31.236,39 €	235.776,87 €	
Σύνολο			768.707,37 €
Μείον Πληρωμές (4/6-31/12/2002)			
Διάφορα Έξοδα	146.014,69 €		
Παροχές Τρίτων	40.023,44 €		
Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών	25.004,70 €		
Αποδοχές Προσωπικού	24.053,28 €		
Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους	2.933,37 €		
Δαπάνες Εκδόσεων	52.221,53 €		
Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)	15.516,33 €		
Υποχρεώσεις από Φόρους - Τέλη	3.304,04 €	309.107,38 €	
Υπόλοιπο			**459.599,99 €**
Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:			
Alpha Bank, Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 120-002101-040191			42.968,17 €
Α.Τ.Ε. - Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 017-01-005548-96			21.744,32 €
Alpha Bank, Επένδυση σε Ρέπος (Λογ. Ακινήτου)			369.659,14 €
Α.Τ.Ε. - Λογ/μός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03			21.710,78 €
Μετρητά			3.487,58 €
ΣΥΝΟΛΟ			**459.599.99 €**

Ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ε.Ε. της Ομοσπονδίας. Όλα τα μέλη έλαβαν το λόγο για όσα θέματα ανέκυψαν, αφού προηγήθηκε η εισήγηση της Προέδρου.

Στη συνέχεια η Ε.Ε. αποδέχτηκε την εισήγηση της Προέδρου και ενέκρινε τον απολογισμό όπως έχει κατά πλειοψηφία (4-1).

Η Ε.Ε. θέλει ιδιαιτέρως να επισημάνει την ηθική και την ευσυνείδητη και σωστή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων και επίσης θέλει να παρατηρήσει ότι η υπέρβαση κατά 15% το κονδυλίου του προϋπολογισμού τηλεφωνικής δαπάνης (έγκριση Γ.Γ. 60.000 € - κατανάλωση 68.000 €) πρέπει να απασχολήσει ουσιαστικά το Δ.Σ.. Συμφωνούμε σε μία εκλογίκευση των δαπανών για τηλεφωνικές επικοινωνίες, κάτι που επισημάναμε και τις προηγούμενες φορές όχι μόνο εμείς αλλά και ο ταμίαστης Δ.Ο.Ε. στην προηγούμενη Γ.Σ.

Το παραπάνω πρακτικό, αφού συντάχθηκε, διαβάστηκε και υπογράφτηκε ως εξής:

Η πρόερος	Ο Αντιπρόεδρος	Ο Γραμματέας	Τα μέλη
Αποστολάκη Μαρία	Κυρίζογλου Γεώργιος	Δαμαλάς Αριστείδης	Δάφκος Ιωάννης
			Χαρίση Αντωνία

Αμοιβαίες μετεγγραφές επιτυχόντων στη Μετ/ση:

ΔΑΣΚΑΛΑ επιτυχούσα στο Διδασκαλείο Ρεθύμνου ζητά αμοιβαία μετεγγραφή με συνάδελφο που πέτυχε στο Διδασκαλείο Αθήνας.
Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνήσουν στα τηλέφωνα: 210-6397731 και 6972037746

ΔΑΣΚΑΛΟΣ επιτυχών στο Διδασκαλείο Πατρών ζητά αμοιβαία μετεγγραφή με συνάδελφο επιτυχόντα στο Διδασκαλείο Αθήνας.
Τηλέφωνο συνεννόησης: 210-7793592 και 210-7488424.

ΔΑΣΚΑΛΑ επιτυχούσα στο Διδασκαλείο Πατρών ζητά αμοιβαία μετεγγραφή με επιτυχόντα στο Διδασκαλείο Αθηνών.
Τηλ.: 210-2133290, 6973647693, 6944878290.

ΑΜΟΙΒΑΙΕΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ Αγγλικής Γλώσσας με οργανική θέση στα Ιωάννινα, ζητά αμοιβαία μετάθεση με συνάδελφο που υπηρετεί στην Α' ή Δ' Αθηνών.
Τηλ.: 210-9962651, 6938036067.

ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΣ που υπηρετεί στο 7ο Νηπ/γείο Κορυδαλλού ζητά αμοιβαία μετάθεση με νηπιαγωγό που υπηρετεί σε νηπιαγωγείο του Ιλίου ή της Πετρούπολης.
Τηλ.: 210-2321694, 693-8873650.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΤ/ΝΩΝ
ΣΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

Πρόεδρος:	Μπαλινάκου Παναγιώτα
Αντιπρόεδρος:	Λουκόπουλος Άρης
Γραμματέας:	Μεϊμέτης Παρασκευάς
Ταμίας:	Καρέτσου Παναγιώτα
Μέλος:	Τσανταρλιώτης Δημήτρης

Ευχαριστήρια

Οι αιρετοί του ΑΠΥΣΠΕ Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, εκφράζουμε τις θερμές μας ευχαριστίες στους συναδέλφους μας που μας τίμησαν με την ψήφο τους στις εκλογές της 19ης Φεβρουαρίου 2003.

Τους διαβεβαιώνουμε ότι θα προσπαθήσουμε να φανούμε αντάξιοι των προσδοκιών τους και θα είμαστε στη διάθεση όλων των συναδέλφων της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

Καραμήτρος Γεώργιος:
Τηλ. Σχολείου: 2510/244.492
Κινητό: 697 7078451
Μπάης Κυριάκος:
Τηλ. Σχολείου: 2592051500
Κινητό: 693 2313787

• Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ευχαριστεί το συνάδελφο Νίκο Δελή για την δωρεάν παραχώρηση ενός οπτικοακουστικού δίσκου ακτίνας DVD) με τίτλο: "ΜΕ ΤΟΥΣ ΗΧΟΥΣ ΤΟΥ ΟΡΦΕΑ - Ελλάδα και παράδοση" που περιλαμβάνει παραδοσιακά τραγούδια, χορούς και σκοπούς απ' όλη την Ελλάδα

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ
ΚΑΙ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ
ΒΑΔΗΣ-ΒΥΡΤΕΜΒΕΡΓΗΣ
«ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Πρόεδρος:	**Ψέμμας Νικόλαος** Τηλ.: 27153-926739, 2160-92530384
Αντιπρόεδρος:	**Καραγκιόζης Γιάννης** Τηλ: 2162-8927868
Γεν. Γραμματέας:	**Τσακιρίδης Βασίλης** Τηλ: 2711-543162
Ταμίας:	**Γκαντής Βάϊος** Τηλ: 2711-2384719
Ειδ. Γραμματέας:	**Λαφτσίδης Σάββας** Τηλ: 2172-7270271
Μέλη:	**Πρεπουτσίδου Μαρία** Τηλ: 2711-8065142 2160-98565797
	Λιώπας Αστέριος Τηλ: 27042-813572 2178-7571674

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ ΧΡΗΣΗΣ 2002-2003

ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
1		**ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ**				543.300		543.315,53
		Σύνολο αποθεματικών 4-6-02		543.315,53				
		Αυτά αναλύονται σε:						
		1) Διαθέσιμα σε μετρητά και καταθέσεις για την εξυπηρέτηση του τακτικού προϋπολογισμού της Δ.Ο.Ε.	176.597,67					
		2) Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου	366.717,86					
2		**ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ- ΜΕΛΩΝ**				1.580.500		959.468,91
	α΄	Χρήσης 2002-2003			957.500		326.341,96	
	β΄	Παλαιών Χρήσεων			617.000		629.570,74	
	γ΄	Μεμονωμένες Συνδρομές			6.000		3.556,21	
3		**ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ**				30.000		12.785,09
	α΄	Τόκοι Τακτ. Αποθεματικού			10.000		3.222,79	
	β΄	Τόκοι Αποθεματικού Αγοράς Ακινήτου			20.000		9.562,30	
4		**ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΑ**				39.000		8.614,40
	α΄	Εγγυοδοσίες Προμηθευτών			3.000		-	
	β΄	Καταθέσεις για ενίσχυση αναξιοπαθούντων			12.000		-	
	γ΄	Εισπραχθέντα αχρεωστήτως από Συλλόγους			6.000		-	
	δ΄	Επιστροφή δανείων Τακτικών Υπαλλήλων			3.000		-	
	ε΄	Επιστροφή λοιπών δανείων			12.000		8.054,40	
	στ΄	Λοιπά αχρεωστήτως εισπραχθέντα			3.000		560,00	
5		**ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ – ΔΩΡΕΕΣ – ΕΙΣΦΟΡΕΣ**				74.000		32.298,24
	α΄	Επιχορηγήσεις Εκπαιδευτικών Συνεδρίων			30.000		30.000	
	β΄	Λοιπές επιχορηγήσεις			15.000		-	
	γ΄	Δωρεές			9.000		-	
	δ΄	Εισφορές-Έκτακτες συνδρομές			10.000		-	
	ε΄	Έκτακτη εισφορά για αγορά ακινήτου			10.000		2.298,24	
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ						**1.556.482,17**

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ ΧΡΗΣΗΣ 2002-2003

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
1		**ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ**				1.012.000		673.786,02
	α΄	Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων			50.000		33.115,07	
	β΄	Οδοιπορικά αντιπροσώπων			285.000		278.604,87	
	γ΄	Συμμετοχή σε υπερκείμενες Οργανώσεις			200.000		123.588,44	
	δ΄	Εκπαιδευτικά και λοιπά Συνέδρια			75.000		42.909,05	
	ε΄	Επιτροπή Μελέτης Ειδικών Θεμάτων			2.000		-	
	στ΄	Κινητοποιήσεις για διεκδίκηση αιτημάτων			264.000		123.911,35	
	ζ΄	Δικαστικά έξοδα			12.000		4.203,82	
	η΄	Δημόσιες σχέσεις - Πολιτιστικές και κοινωνικές εκδηλώσεις			7.400		6.834,91	
	θ΄	Δημοσιεύσεις & λοιπά έξοδα τύπου			7.800		8.603,74	
	ι΄	Συμμετοχή σε εθνικές & λοιπές εκδηλώσεις			1.500		53,39	
	ια'	Επαφές & σχέσεις με Οργ. Εξωτερικού			10.000		5.826,41	
	ιβ΄	Κοινωνικές παροχές			10.000		5.068,39	
	ιγ΄	Κοινόχρηστες δαπάνες			8.900		7.266,71	
	ιδ΄	Γραφική ύλη-Εντυπα-Φωτ/κά			8.000		7.765,21	
	ιε΄	Έρανοι – Φιλοδωρήματα – - Φιλοξενία			1.500		850,30	
	ιστ΄	Διάφορα μικροέξοδα			450		442,57	
	ιζ΄	Δαπάνες Οικ. Ελέγχου			1.650		127,05	
	ιη΄	Απρόβλεπτα έξοδα			4.500		2.290,00	
	ιθ΄	Έξοδα καθαριότητας			1.700		1.187,92	
	κ΄	Αγορά αναλωσίμων			600		901,41	
	κα΄	Παιδαγ.Έρευνες & Μελέτες			60.000		20.235,41	
2		**ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ**				148.200		90.351,81
	α΄	Τηλεφωνικά -Τηλεγραφικά			60.000		67.999,91	
	β΄	Ταχυδρομικά			5.500		4.074,26	
	γ΄	Φωτισμός			7.000		6.718,21	
	δ΄	Ύδρευση			1.000		374,89	
	ε΄	Συντήρηση και μεταρρύθμιση ακινήτων			49.000		1.443,29	
	στ΄	Συντήρηση επίπλων και λοιπού εξοπλισμού			14.700		6.603,46	
	ζ΄	Συντήρηση και βιβλιοδεσία βιβλίων και συγγραμμάτων			1.500		685,66	
	η΄	Συντήρηση Βιβλιοθήκης			1.500		-	
	θ΄	Ασφάλιστρα ακινήτων			1.500		139,36	
	ι΄	Δαπάνες βελτίωσης κοινοχρήστων χώρων			2.000		626,91	
	ια΄	Λοιπά έξοδα παγίων στοιχείων			1.500		381,77	
	ιβ΄	Ενοίκια κτιρίων			500		205,43	
	ιγ΄	Συντήρηση και βελτ.μισθίου			1.000		177,98	
	ιδ΄	Ασφάλιστρα προσωπ.ατυχήμ.			1.500		920,68	

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
3		**ΕΞΟΔΑ Δ.Σ.- - ΕΛΕΓΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ – ΑΙΡΕΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ**				79.800		58.846,60
	α΄	Έξοδα κίνησης Δ.Σ.			35.000		33.896,00	
	β΄	Έξοδα στέγασης Δ.Σ.			23.000		13.212,00	
	γ΄	Έξοδα κίνησης Αιρετών Συμβούλων			6.000		5.976,00	
	δ΄	Έξοδα στέγασης Αιρετών Συμβούλων			300		-	
	ε΄	Περιοδείες Δ.Σ.			6.000		138,50	
	στ΄	Μεταφορικά οικοσκευών			3.000		-	
	ζ΄	Έκτακτη κίνηση Δ.Σ.			500		-	
	η΄	Έξοδα Ελεγκτικής Επιτροπής			6.000		5.624,10	
4		**ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ**				121.180		111.546,37
	α΄	Αμοιβές Τακτικών Υπαλλήλων			81.000		76.474,42	
	β΄	Επιμόρφωση και λοιπές παροχές			2.500		-	
	γ΄	Εισφορές σε Δημόσιο και Ασφαλιστικά Ταμεία			22.680		21.661,29	
	δ΄	Αποζημ. εξόδου για συντ/ση			15.000		13.410,66	
5		**ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ**				13.000		8.353,45
	α΄	Αμοιβές Ειδ. Συνεργατών			10.000		7.993,45	
	β΄	Αμοιβές Τρίτων			3.000		360,00	
6		**ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ**				231.650		140.577,19
			Προϋπ/ντα	Πραγμ/ντα				
	α΄	Διδασκαλικό Βήμα			134.850		119.705,80	
		1. Αξία Χαρτιού	48.000	46.534,08				
		2. Τυπογραφικά	40.000	40.098,78				
		3. Επιμέλεια ύλης	600	-				
		4. Ταχυδρομικά	29.000	26.098,40				
		5. Μεταφορικά	4.000	-				
		6. Αγορά αναλωσίμων	100	-				
		7. Δαπάνες διεκπεραίωσης	10.000	6.471,54				
		8. Κίνηση διαχειριστή	150	90,00				
		9. Λοιπές δαπάνες	3.000	413,00				
	β΄	Επιστημονικό Βήμα			66.800		20.871,39	
		1. Αξία Χαρτιού	24.000	5.668,00				
		2. Τυπογραφικά	24.000	5.668,00				
		3. Συντακτική Επιτροπή	1.000	-				
		4. Επιμέλεια ύλης	500	-				
		5. Ταχυδρομικά	10.000	8.079,39				
		6. Μεταφορικά	4.000	-				
		7. Αγορά αναλωσίμων	100	-				
		8. Δαπάνες διεκπεραίωσης	3.000	1.456,00				
		9. Κίνηση διαχειριστή	100	-				
		10. Λοιπές δαπάνες	100	-				
	γ΄	Έκδοση συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων			30.000		-	

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
7		**ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ & ΤΕΧΝΟΛ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ**				407.500		2.423,77
	α΄	Αγορά επίπλων & λοιπού εξοπλισμού			40.000		2.423,77	
	β΄	Αγορά βιβλίων και συγγραμμάτων			1.500		-	
	γ΄	Αγορά ακινήτου			366.000		-	
8		**ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΑ**				39.000		10.711,05
	α΄	Επιστροφή εγγυήσεων προμηθευτών			3.000		-	
	β΄	Ενίσχυση αναξιοπαθούντων			12.000		-	
	γ΄	Επιστροφή πιστωτικών υπολοίπων Συλλόγων			6.000		3.309,00	
	δ΄	Χορήγηση μικροδανείων σε υπαλλήλους ΔΟΕ			3.000		-	
	ε΄	Λοιπά δάνεια			12.000		3.000,00	
	στ΄	Λοιπά αχρεωστήτως καταβληθέντα			3.000		4.402,05	
9		**ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ-ΤΕΛΗ**				600		64,80
10		**ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΣΕ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ**				213.870		459.599,99
		Αποθεματικό Τακτικού Προϋπολογισμού					81.800,67	
		Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου					377.799,32	
		Λογαριασμοί τάξεως χρεωστικοί						221,12
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ						**1.556.482,17**

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΙΚΟΝ. ΧΡΗΣΗΣ 2002-2003
4.6.2002 - 2.6.2003

α)	Υπόλοιπο 3.6.2002		543.315,53
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	176.597,67	
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	366.717,86	
β)	Έσοδα από 4.6.2002 μέχρι 2.6.2003		1.013.166,64
	ΣΥΝΟΛΟ		**1.556.482,17**
α)	Έξοδα από 4.6.2002 μέχρι 2.6.2003		1.096.661,06
β)	Υπόλοιπο 2.6.2003		459.599,99
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	81.800,67	
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	377.799,32	
	Λογαριασμοί τάξεως χρεωστικοί		221,12
	ΣΥΝΟΛΟ		**1.556.482,17**

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ 2003-2004

(Διαχείριση 3/6/2003 - 4/6/2004)

ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦΑΛ.	ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ		
1		ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ		459.600
2		ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ - ΜΕΛΩΝ		1.851.400
	α΄	Χρήσης 2003-2004 (Μέλη 56.000 Χ 19,90 ευρώ)	1.114.400	
	β΄	Παλαιών Χρήσεων	729.000	
	γ΄	Μεμονωμένες συνδρομές	8.000	
3		ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ		14.000
	α΄	Τόκοι τακτικού αποθεματικού	4.000	
	β΄	Τόκοι αποθεματικού αγοράς ακινήτου	10.000	
4		ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΑ		55.000
	α΄	Εγγυοδοσίες προμηθευτών	5.000	
	β΄	Καταθέσεις για ενίσχυση αναξιοπαθούντων εκπαιδευτικών	20.000	
	γ΄	Εισπραχθέντα αχρεωστήτως από Συλλόγους	6.000	
	δ΄	Επιστροφή δανείων τακτικών υπαλλήλων	6.000	
	ε΄	Επιστροφή λοιπών δανείων	12.000	
	στ΄	Λοιπά αχρεωστήτως εισπραχθέντα	6.000	
5		ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ –ΔΩΡΕΕΣ-ΕΙΣΦΟΡΕΣ		78.000
	α΄	Επιχορηγήσεις Εκπαιδευτικών Συνεδρίων	30.000	
	β΄	Λοιπές επιχορηγήσεις	15.000	
	γ΄	Δωρεές	9.000	
	δ΄	Εισφορές – Έκτακτες συνδρομές	12.000	
	ε΄	Έκτακτη εισφορά για αγορά ακινήτου	12.000	
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ		**2.458.000**

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦΑΛ.	ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ		
1		ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ		1.116.400
	α΄	Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων	50.000	
	β΄	Έξοδα αντιπροσώπων Συλλόγων	315.000	
	γ΄	Συμμετοχή σε υπερκείμενες Οργανώσεις	280.000	
	δ΄	Εκπαιδευτικά και λοιπά Συνέδρια	75.000	
	ε΄	Επιτροπή Μελέτης Ειδικών Θεμάτων	1.000	
	στ΄	Κινητοποιήσεις για διεκδίκηση αιτημάτων	260.000	
	ζ΄	Δικαστικά έξοδα	12.000	
	η΄	Δημόσιες σχέσεις – Πολιτιστικές & κοινωνικές εκδηλώσεις	8.500	
	θ΄	Δημοσιεύσεις & λοιπά έξοδα τύπου	8.800	
	ι΄	Συμμετοχή σε Εθνικές κλπ. εκδηλώσεις	1.500	
	ια΄	Επαφές και σχέσεις με Οργανώσεις Εξωτερ.	8.500	
	ιβ΄	Κοινωνικές Παροχές	8.000	
	ιγ΄	Κοινόχρηστες δαπάνες	9.200	
	ιδ΄	Γραφική ύλη –Έντυπα-Φωτοαντιγραφικά	8.500	
	ιε΄	Έρανοι – Φιλοδωρήματα – Φιλοξενία	1.500	
	ιστ΄	Διάφορα μικροέξοδα	550	
	ιζ΄	Δαπάνες Οικονομικού Ελέγχου	1650	
	ιη΄	Απρόβλεπτα έξοδα	3.000	
	ιθ΄	Έξοδα καθαριότητας	1.700	
	κ΄	Αγορά αναλωσίμων	2.000	
	κα΄	Έξοδα Παιδαγωγικών Ερευνών - Μελετών	60.000	
2		ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ		160.500
	α΄	Τηλεφωνικά – Τηλεγραφικά	68.000	
	β΄	Ταχυδρομικά	5.500	
	γ΄	Φωτισμός	7.500	
	δ΄	Ύδρευση	1.500	
	ε΄	Συντήρηση και μεταρρύθμιση ακινήτων	50.000	
	στ΄	Συντήρηση επίπλων & λοιπού εξοπλισμού	16.500	
	ζ΄	Συντήρηση & βιβλιοδεσία συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων	1.500	
	η΄	Συντήρηση βιβλιοθήκης	1.500	
	θ΄	Ασφάλιστρα ακινήτων	1.500	
	ι΄	Δαπάνες βελτίωσης κοινοχρήστων χώρων	4.000	
	ια΄	Λοιπά έξοδα παγίων στοιχείων	1.500	
	ιβ΄	Ασφάλιστρα προσωπικού ατυχήματος	1.500	

ΚΕΦΑΛ.	ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			
3		ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. – ΕΛΕΓΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ – ΑΙΡΕΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ			**119.500**
	α΄	Έξοδα κίνησης μελών Δ.Σ.		**55.000**	
	β΄	Έξοδα στέγασης Δ.Σ.		23.000	
	γ΄	Έξοδα κίνησης Αιρετών Συμβούλων		**10.000**	
	δ΄	Έξοδα στέγασης Αιρετών Συμβούλων		4.000	
	ε΄	Περιοδείες Δ.Σ.		8.000	
	στ΄	Μεταφορικά οικοσκευών		8.000	
	ζ΄	Έκτακτη κίνηση Δ.Σ. και Αιρετών Συμβούλων		**2.500**	
	η΄	Έξοδα Ελεγκτικής Επιτροπής		**9.000**	
4		ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ			106.180
	α΄	Αμοιβές Τακτικών Υπαλλήλων		81.000	
	β΄	Επιμόρφωση και λοιπές παροχές		2.500	
	γ΄	Εισφορές σε Δημόσιο & Ασφ. Ταμεία		22.680	
5		ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ			13.000
	α΄	Αμοιβές Ειδικών Συνεργατών		10.000	
	β΄	Αμοιβές Τρίτων		3.000	
6		ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ			263.550
	α΄	<u>Διδασκαλικό Βήμα</u>		146.850	
		1. Αξία χαρτιού	52.000		
		2. Τυπογραφικά	45.000		
		3. Επιμέλεια ύλης	600		
		4. Ταχυδρομικά	32.000		
		5. Μεταφορικά	4.000		
		6. Αγορά αναλωσίμων	100		
		7. Δαπάνες διεκπεραίωσης	10.000		
		8. Κίνηση διαχειριστή	150		
		9. Λοιπές δαπάνες	3.000		
	β΄	<u>Επιστημονικό Βήμα</u>		76.700	
		1. Αξία Χαρτιού	24.000		
		2. Τυπογραφικά	24.000		
		3. Συντακτική Επιτροπή	1.000		
		4. Επιμέλεια ύλης	500		
		5. Ταχυδρομικά	18.000		
		6. Μεταφορικά	4.000		
		7. Αγορά αναλωσίμων	100		
		8. Δαπάνες διεκπεραίωσης	3.000		
		9. Κίνηση διαχειριστή	100		
		10. Λοιπές δαπάνες	2.000		
	γ΄	Έκδοση Συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων		40.000	

ΚΕΦΑΛ.	ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ		
7		ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ		399.500
	α΄	Έπιπλα και λοιπός εξοπλισμός	20.000	
	β΄	Αγορά βιβλίων και συγγραμμάτων	1.500	
	γ΄	Αγορά ακινήτου	378.000	
8		ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΑ		55.000
	α΄	Επιστροφή εγγυήσεων προμηθευτών	5.000	
	β΄	Ενίσχυση αναξιοπαθούντων εκπ/κών	20.000	
	γ΄	Επιστροφή πιστωτικών υπολοίπων Συλλόγων	6.000	
	δ΄	Χορήγηση μικροδανείων σε υπαλλήλους ΔΟΕ	6.000	
	ε΄	Λοιπά δάνεια	12.000	
	στ΄	Λοιπά αχρεωστήτως καταβληθέντα	6.000	
9		ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ - ΤΕΛΗ		600
10		ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΣΕ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ		**223.770**
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ		**2.458.000**

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15α - 105 57 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 210.32.36.547 - 210.32.45.375 - 210.32.21.316 - 210. 32.32.582

Fax: 210.32.31.977 - 210.33.12.760 - 210.32.38.981

http:www.doe.gr – e-mail: secretaria@doe.gr

Τηλέφωνα Μελών Δ.Σ.

		Γραφείο	Κινητό
Πρόεδρος:	Μπράτης Δημήτρης	(210) 33.12.790	6974-750 402
Αντιπρόεδρος- Υπεύθυνος Εκδόσεων:	Καραγιάννης Θωμάς	(210) 33.12.792	6974-750 406
Γεν. Γραμματέας-Υπεύθυνος Τύπου:	Μπαμπούρας Πολυζώης	(210) 33.12.791	6974-750 408
Ταμίας-Οργανωτικός Γραμματέας-Ειδικός Γραμματέας:	Μαντάς Κομνηνός	(210) 32.19.653	6974-750 598
Υπεύθυνος Υλικού και Βιβλιοθήκης:	Χαζίρης Μιχάλης	(210) 32.42.171	6974-750 405
Μέλη:	Παληγιάννης Βασίλης	(210) 33.12.793	6974-750 409
	Τζαβάρας Νίκος	(210) 33.12.795	6974-750 401
	Κόκκινος Χαράλαμπος	(210) 33.12.794	6974-750 407
	Μπελαδάκης Μανόλης	(210) 32.55.576	6974-750 597
	Γκεσούλης Θανάσης	(210) 33.13.717	6974-750 404
	Παζάλος Γιώργος	(210) 32.42.144	6974-750 410

Τηλέφωνα Αιρετών

		Γραφείο
Γούσης Γιώργος	6974.750 412	210.32.35.609
Παπαχαραλάμπους Τάσος	6974.750 411	210.32.35.609

Δελτίο Τύπου

Αθήνα 1/9/2003

Προς
Τους Συλλόγους Δ/Ν της χώρας

Πραγματοποιήθηκε σήμερα Δευτέρα 1 Σεπτέμβρη 2003 και ώρα 13.00 συνάντηση κλιμακίου του Δ.Σ. με τον Υφυπουργό παιδείας κ. Ν. Γκεσούλη. Στη συνάντηση τέθηκαν από τη μεριά του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. όλα τα τρέχοντα ζητήματα, για τα οποία ο κ. Υφυπουργός απάντησε ως εξής:

α) Για το **οικονομικό** ο κ. Υφυπουργός ανέφερε πως θα υπάρξει μια θετική διαφοροποίηση της οικονομικής πολιτικής προς τους Εκπαιδευτικούς, το ύψος της οποίας θα προσδιοριστεί από τον Πρωθυπουργό και τον Υπουργό Οικονομίας.

β) Θα συσταθεί μέχρι 10 Σεπτέμβρη 2003 επιτροπή που θα ασχοληθεί με την **αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων.** Σ' αυτήν πέρα από τους εκπροσώπους του Υπουργείου, θα μετέχουν οι δύο αιρετοί στο Κ.Υ.Σ.Π.Ε. καθώς κι ένα μέλος της Δ.Ο.Ε.

γ) Για τις **εκπαιδευτικές άδειες** ο κ. Υφυπουργός επέμεινε στην επιλογή του Υπουργείου για έγκριση Εκπαιδευτικών αδειών αποκεντρωμένα (Α.Π.Υ.Σ.Π.Ε.) και μάλιστα με βάση την αναλογία των Εκπαιδευτικών ανά περιφέρεια. Συμπλήρωσε ότι μελετάται η χορήγηση επιπλέον αδειών στο Λεκανοπέδιο και τη Θεσσαλονίκη, τον αριθμό των οποίων δεν ήταν σε θέση να προσδιορίσει. Πρόθεση του υπουργείου πάντως είναι να συγκροτηθεί ομάδα εργασίας με τη συμμετοχή και του Κ.Ε.Ε., που θα μελετήσει όλο το πλέγμα των εκπαιδευτικών αδειών και της επιμόρφωσης των Εκπαιδευτικών στην κατεύθυνση του Νόμου 2986/2002.

δ) Για το θέμα της μη πρόβλεψης των ειδικοτήτων ως υποψηφίων σε θέσεις **Υπευθύνων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης** ή **Υπευθύνων Πολιτιστικών Εκδηλώσεων,** το απέδωσε κυρίως σε κεκτημένη ταχύτητα των υπηρεσιών του Υπουργείου σε σχέση με την παραδοσιακή σύσταση του προσωπικού της Π.Ε. Όπου υπήρχε η συγκεκριμένη παράβλεψη, το ΥΠ.Ε.Π.Θ. θα εξετάσει τα μέτρα που πρέπει να λάβει, προκειμένου να καταθέσουν υποψηφιότητες και όσοι συνάδελφοι ειδικοτήτων το επιθυμούν.

ε) Πρόθεση του Υπουργείου είναι να καλυφθούν τα **λειτουργικά κενά** που υπάρχουν. Αυτό θα γίνει με το διορισμό αναπληρωτών. Όσον αφορά τις νέες θέσεις Εκπαιδευτικών αγγλικών που προκύπτουν από την εφαρμογή της διδασκαλίας των αγγλικών στην Τρίτη (Γ') τάξη, θα ακολουθήσουν διορισμοί.

στ) Για τους περιορισμούς που θέτει ο νόμος 3149/2003 στις παραιτήσεις Εκπαιδευτικών, ο κ. Υφυπουργός ανέφερε ότι γνωρίζει το αίτημά μας για απόσυρση της συγκεκριμένης διάταξης, επιφυλάσσεται όμως να απαντήσει στο μέλλον.

ζ) Για την **τοποθέτηση Υποδιευθυντών στα Ολοήμερα Σχολεία,** ανέφερε ότι έχει ήδη απόφαση που καθορίζει τη διαδικασία επιλογής Υποδιευθυντών μέχρι και τα 9/θέσια σχολεία. Από το ΥΠ.Ε.Π.Θ. υπάρχει διάταξη σε νομοσχέδιο, που προωθείται για ψήφιση στη Βουλή, για τον ορισμό δεύτερου Υποδιευθυντή στα 10/θέσια και πάνω σχολεία, η οποία όμως θα πρέπει να εγκριθεί και από το Υπουργείο Οικονομίας.

Από τη ΔΟΕ

Δελτίο Τύπου

Αθήνα 29/8/2003

Προς
Τα ΜΜΕ
Συντάκες Εκπαιδευτικού Ρεπορτάζ

Πραγματοποιήθηκε σήμερα Παρασκευή, 29/8/03 στα γραφεία της ΟΛΜΕ σύσκεψη τών Δ.Σ. των εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών ΔΟΕ και ΟΛΜΕ.

Στη συνάντηση αυτή, οι δύο Ομοσπονδίες συμφώνησαν να προχωρήσουν στο συντονισμό της δράσης τους για να ικανοποιηθούν τα αιτήματα των εκπαιδευτικών και να λυθούν τα προβλήματα της Δημόσιας Εκπαίδευσης.

Εκτιμήθηκε ότι παραμένουν άλυτα και μετά τις πρόσφατες κυβερνητικές εξαγγελίες τα προβλήματα της γενναίας χρηματοδότησης της εκπαίδευσης και της ουσιαστικής οικονομικής και κοινωνικής αναβάθμισης των εκπαιδευτικών.

Στα πλαίσια αυτά θα επιδιωχθεί τις επόμενες μέρες να χαραχθεί κοινή αγωνιστική δράση ολόκληρου του εκπαιδευτικού κόσμου για το επόμενο διάστημα.

Πρώτο βήμα αυτής της πορείας είναι η κοινή παρουσία των εκπαιδευτικών Α/βαθμιας και Β/βάθμιας Εκπαίδευσης σε συλλαλητήριο των συνδικάτων στη Θεσσαλονίκη το Σάββατο 6/9/03 στις 18.00 στην Πλατεία Αριστοτέλους.

Με την παρουσία μας εκεί θα προβάλουμε τα οικονομικά, εργασιακά και εκπαιδευτικά μας αιτήματα και θα υψώσουμε φωνή διαμαρτυρίας για το συνεχιζόμενο κυβερνητικό εμπαιγμό σε βάρος μας.

Τα Δ.Σ.

ΔΟΕ **ΟΛΜΕ**